

THE J. PAUL GETTY MUSEUM LIBRARY

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

JOURNAL INTERNATIONAL

D'ARCHÉOLOGIE NUMISMATIQUE

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤ. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

JOURNAL INTERNATIONAL
D'ARCHÉOLOGIE
NUMISMATIQUE

DIRIGÉ ET PUBLIÉ

PAR

J. N. SVORONOS

Directeur du Musée National Numismatique.

TOME SIXIÈME

1903

PERIOD.
CJ
201
J86
v.6

ATHÈNES

CHEZ MM. BECK ET BARTH

THE J. PAUL GETTY MUSEUM LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

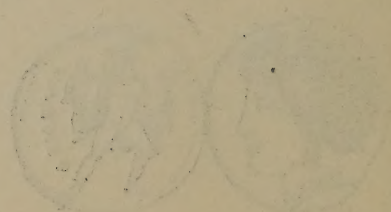
CHICAGO, ILLINOIS

1975

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILLINOIS

1975

CHICAGO, ILLINOIS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE J. PAUL GETTY MUSEUM LIBRARY

COLONIA LAUS JULIA CORINTHUS

(Plate I.)

The coins of Laus Julia Corinthus which bear the names of the magistrates responsible for the currency having been dealt with in a previous number of this review¹, a description of those, to a large extent contemporary with them, which have purely autonomous types but bear no names, may perhaps be not altogether devoid of interest. Most of them are small and many are commonplace enough, but others are well worthy of study and offer types or variations of types which do not recur in the rich series of Domitian and his successors.

The appended list contains all the varieties I have met with:

1. — Æ 11 mm. — CRÆ ATOR. | CO
One handled vase, bor- | RIN in wreath of pine.
der of dots.

BM. n° 689, pl. XXIII, 40. — Copenhagen. — Athens n° 4000 = Plate I, 17-18.

2. — Æ 12 mm. — CORIN. Dol- | Wreath.
phin, r.

Leake, Numismata Hellenica. This description looks imperfect.

1. Vol. II pp. 89-116 « The Duoviri of Corinth », referred to in the present article as « Duoviri ». Other works quoted in abbreviated form are: British Museum Catalogue of Greek Coins—Corinth, 1889, (Head), as B. M.; Greek coins in the Hunterian collection, Vol. II, 1901 (Macdonald), as Hunter; A Numismatic Commentary on Pausanias, reprinted from the Journal of Hellenic Studies 1885-1887 (Imhoof-Blumer and Percy Gardner) as N. C. P.

6-

3. — Æ 15 mm. — CORINT. Dol- | Trident (round headed), bor-
phin, r.; border of dots. | der of dots.
BM. n° 687, pl. XXIII, 9. — Paris 615. — E. Fox. — Athens 3999^s and 3999^s.
4. — Æ 12 mm. — CORINT. Pe- | Trident (square headed).
gasos flying l. |
BM. n° 686, pl. XXIII, 8.
5. — Æ 12 mm. — COR. Rud- | Trident (square headed),
der, border of dots. | border of dots.
BM. n°s 684, 685, pl. XXIII, 7.
- Similar. | Trident round headed.
E. Fox. — Athens 1892/3, KΘ', 717. = Plate I, 16.
6. — Æ 14 to 17 mm. — Head | CORINT. Dolphin r., border
of Poseidon r., bound with | of dots.
taenia; trident behind
neck; of archaic style
with a wedge-shaped
beard; border of dots. |
E. Fox = Plate I, 9. — Hunter n° 164.
- The head on this coin is quite different from the conventional type usually found at this period and may safely be assumed to be copied from a statue.
7. — Æ 16 mm. — Head of Po- | CORINT. Pegasus flying r.,
seidon r., bound with tae- | border of dots.
nia; trident behind neck;
border of dots. |
E. Fox = Plate I, 8. — Paris 609.
8. — Æ 16 mm. — Head of Po- | CORINT. Winged hippo-
seidon as on n° 7; bor- | camp r.
der of dots. |
E. Fox = Plate I, 7.

9. — Æ 16 mm. — Head of Po- | COR in wreath.
seidon ? r.

BM. n° 678, pl. XXIII, 2. — E. Fox.

This head is described in the B.M. catalogue as laureate, but the detail is not clear in the plate. My specimen is in poor condition and throws no light on the point. There does not appear to be any trident behind the neck, as is almost always, if not invariably, the case in representations of Poseidon on Corinthian coins.

10. — Æ 16 mm. — COR. Pega- | COR. Pegasos flying r., bor-
sos flying r., border of | der of dots.
dots.

BM. n° 679. — E. Fox. — Athens n° 3998_a. = **Plate I, 1.**

This is possibly a «mule», but it is not uncommon. Two specimens in the Paris collection have this obverse with a perfectly plain reverse.

11. — Æ 14 mm. — C O R. Pe- | Chimaera advancing r.
gasos flying r., border of |
dots.

Paris 608. = **Plate I, 15.** — Hunter 168.

- 12 — Æ 15 mm. — Head of He- | CORINT. Pegasos flying r
lios r., radiate, drapery |
about neck.

Paris 611 and 612. = **Plate I, 10.**

It is impossible to attempt a chronological arrangement of the coins described above, but the following group is connected, by the unexplained inscription S E, with the coins issued by L. Paconius Flam. . . . and Cn. Publicius Regulus in the reign of Claudius (Duoviri series XVIII):

13. — Æ 16 mm. — S E. Isthmos, | COR. Melikertes sitting on
naked, standing slightly | dolphin, which swims r.; he
towards l., holds a rudder | holds a thyrsos over his
in each hand; border | shoulder; border of dots.
of dots.

BM. n° 683, pl. XXIII, 6. — Paris 621. — E. Fox = Plate I, 6.

14. — Æ 16 mm. — COR. Pegasos flying r., border of dots. | As last.

BM. n° 681, pl. XXIII, 4. — Hunter n° 166. — E. Fox, also without COR. — Athens A. E. 132 and 133. = Plate I, 5.

15. — Æ 16 mm. — COR. Pegasos flying r. | Melikertes lying on the back
of a dolphin, which swims r.,
and apparently guiding it with
his hands.

E. Fox. — Athens A. E. 134. = Plate I, 4.

Similar. | Type 1.

Munch. — N.C.P. pl. B, VIII.

16. — Æ 16 mm. — S E. Isthmos, | COR. Pegasos flying r.
naked, standing facing,
head towards r., holding
a rudder in each hand.

BM. n° 682, pl. XXIII, 5. — N.C.P. pl. C, XXXIII. — Paris 616. — E. Fox = Plate I, 2.

Similar, but the type slightly | Similar.
towards l.

E. Fox = Plate I, 3.

Similar, but the type slightly | Similar.
towards r.

N.C.P. pl. C, XXXIV. — E. Fox.

As last. | ЯОС. Type 1.

Paris 617.

17.—Æ 16mm.—^{SE}
COR Dolphin | Pegasus flying r., border
r., border of dots. | of dots.

BM. n° 680, pl. XXIII, 3.—E. Fox.—Athens 3999, 3999^α, 3999^β, 3999^γ,
3999^δ. A. E. 135, 136 and 137, 1892/3, Λ. 257.

Similar. | Type 1.

Paris 618.

Similar. | COR. Type r.

Paris 619.

It is probable that all these coins have a border of dots on both sides and that when it is not visible this is due to wear or to defective striking.

Assuming the attribution to the time of Claudius to be correct this is the first appearance of the figure of Isthmos, holding a rudder in each hand, which is reproduced, practically without variation, down to the days of Septimius Severus.

The representations of Melikertes are worthy of special attention, as they exhibit features which do not reappear subsequently, although the son of Ino is one of the favourite subjects of the Corinthian die sinkers. The seated figure is remarkable for holding a thyrsos, which is not seen in any of the later renderings. The reclining type represents the boy alive and apparently guiding the dolphin with his hands; on the coins of Hadrian and the succeeding emperors the recumbent figure — usually associated with altar or temple, and almost always placed under a pine tree — is represented as inanimate.

A series of small thick coins bears on one side the head of Poseidon and on the other types connected with the Isthmian Games:

18. — Æ 16 mm. — CO L. Head of Poseidon r., bound with taenia; trident behind neck; border of dots. | C R Two naked wrestlers, O grappling as if about to close.

Hunter n° 163, pl. XXXVII, 3. — N.C.P. pl. C, XLI.

19. — Æ 16 mm. — As last. | CO R. Naked boxer r., sinking on one knee; behind him another naked boxer seizing his head with l. hand and raising the r. to strike him.

Imhoof N.C.P. pl. C, XLIII. — Athens 3998. = **Plate I**, 14.

20. — Æ 16 mm. — As last. | COR. Two naked boxers, face to face, striking at each other.

Imhoof N.C.P. pl. C, XLII.

21. — Æ 16 mm. — As last. | COR. Naked athlete running r., r. hand outstretched, palm in l.

N.C.P. pl. C, XLIV. — E. Fox = **Plate I**, 11.

22. — Æ 16 mm. — As last. | COR. Naked athlete striding l., r. hand outstretched, shield on l. arm.

E. Fox. — Paris 636 = **Plate I**, 13.

23. — Æ 18 mm. — As last (the greater diameter is merely due to a spread flan). | COR. Zeus, naked, striding r., hurling thunderbolt and holding eagle on extended l. hand.

BM. n° 677, pl XXXIII, 1. — Paris 623.

This interesting little group probably belongs to the reign of Domitian, as the only coin not included in it on which I have found the form COL COR (except n° 24 infra) is one of his with the type of Helios in a quadriga of galloping horses. Moreover his is the only reign in which an

athlete appears as the principal type of the reverse. The following coin is connected with this group by the form of the inscription :

24. — Æ 16 mm. — Head of Herakles r., bearded, club behind neck, lion's skin knotted round throat. | COL COR. Perseus, naked, standing facing, head to r.; he holds head of Gorgon in outstretched r. hand, harpa in l.; chlamys hanging from l. arm.

Paris 624. = **Plate I**, 12.

The pose of the figure is identical with that occurring on imperial coins of Argos, cf. N.C.P. pl. I, XVII (type of the bronze statue of Anticythera).

This completes the list of small autonomous coins varying in diameter from 12 to 19 m.m.; but a very remarkable issue of larger pieces remains to be dealt with:

25. — Æ 22 mm. — Head of Aphrodite (or possibly Lais) r., wearing earring and necklace, hair brought back and tied behind, leaving loose ends. | COLLIV LCO R. Lioness standing l. over prostrate ram, on capital of Doric column, part of the fluted shaft of which is shown (monument of Lais).

N.C.P. pl. E, LXXIV. — Paris 657.

As last.

| COL L IVL COR. Very little of shaft shown.

BM. n° 692, pl. XXIII, 12. — Paris 658.

As last.

| COLLI VLCOR.

N.C.P. pl. E, LXXVI.

As last.

| COLLIVL COR. Type r, no shaft showing.

BM. n° 691, pl. XXIII, 11 (on very large flan). — Paris 659 etc. with variations in the spacing of the inscription.

26. — Æ 22 mm. — As last. | COL LIVLCOR. Bellerophon, naked, mounted on Pegasos flying r., striking downward with spear at Chimaera l. beneath him.
 BM. n° 693, pl. XXIII, 13. Also, with variations in the spacing of the inscription: BM. n° 694, pl. XXIII, 14. — Paris 661, 662, 663. — Hunter n° 169. — Athens (on a large flan) etc.
27. — Æ 22 mm. — As last but the hair bound with crossed cord. | COL L IVL COR. Pegasos flying r.
 BM. n° 697, pl. XXIII, 16.
28. — Æ 21 mm. — As last. | COLLI VLCOR. Aphrodite of the Akrokorinthos, naked to the waist, standing l., holding shield as mirror; behind her Eros l., who holds wreath.
 BM. n° 696, pl. XXIII, 15.
29. — Æ 21 mm. — As n° 25. | COLLI V LCOR. Aphrodite, clad in long chiton, standing r.; her r. hand rests on long sceptre and she holds an apple in her left.
 E Fox = Plate I, 20.
30. — Æ 21 mm. — As last. | COLL . . . OR. Týche standing facing, head towards l. extended r. hand holds patera; l. holds cornucopiae.
 N.C.P. pl FF, VII, 1 incorrectly described on p. 155 as Aphrodite holding apple.
31. — Æ 21 mm. — As last. | COLL IVLCOR. Emperor, clad in toga, standing l., holds simpulum; before him lighted altar.
 Paris 656. = Plate I, 22.

1. The plate is not very clear, but I have seen a well preserved specimen which placed the identification of the type beyond doubt.

32. — Æ 23 mm. — As last.

COLIVLI CORIN. Triptolemos, seated r. in winged chariot drawn by serpents, holds ears of corn? and sceptre.

Paris 654. = Plate I, 21.

Most specimens of the above types have a border of dots on both sides.

This group may be assigned with confidence to the time of Hadrian, to which the form of the inscription, COL L IVL COR, is peculiar, but not to the beginning of his reign, his earliest coins being probably those which have the L expanded to LAV, as was invariably the case under Trajan. Possibly this reversion to autonomous types may be the result of some special favour granted by the Philhellene emperor on the occasion of his visit to Corinth, a visit commemorated by a coin bearing a galley with the inscription COL L IVL COR AD AVG (Hunter n° 135, Cohen 2nd edition, vol. II, p. 239, n° 1563).

The head on the obverse is reproduced exactly, as regards both varieties, from the coins struck by Q. Caecilius Niger and C. Heius Pamphilus in the reign of Augustus (Duoviri, series V; B. M. Cat. pl. XV, nos 7 and 8) and, as will be seen further on, it reappears in the time of Septimius Severus. It may therefore fairly be presumed that it is copied, more or less faithfully, from a statue. Some writers describe it as that of Lais and the fact that the representation of her monument is one of the reverse types most commonly associated with it seems to support this attribution.

There is, however, another reverse type which makes its first appearance¹ in this series, namely the Aphrodite

1. Cohen, 2nd edition, vol I, p. 528, n° 693, describes a coin of Domitian with this reverse (Arigoni) but the obverse is not given and I suspect that it is a coin of Hadrian. The inscription COL IVL AVG COR is correct for Domitian's reign but cannot be accepted without confirmation.

of the Akrokorinthos, holding the shield of Ares as a mirror, a type which is reproduced through reign after reign and which is so essentially Corinthian that, on a coin of Patrae (B. M. Cat. Peloponnesus, p. 28, n° 41, pl. VI, 3) it is used as a sort of personification of the Isthmian city and is placed face to face with the local Artemis Laphria. It is perhaps, then, not too bold to suggest that the head is that of the famous statue — more or less freely rendered, since there are slight variations in the way of dressing the hair, — and that this series of coins was issued on the occasion of some great festival in honour of Aphrodite, possibly in connection with Hadrian's visit.

The other type of Aphrodite, n° 29, also appears now for the first time and is reproduced in subsequent reigns. The coin with Triptolemos is remarkable as perhaps the only one in the whole Corinthian (colonial) coinage bearing a type connected with the worship of Demeter.

This seems a convenient place to include two coins which, though bearing the name of Hadrian, are of autonomous types, as well as another which certainly belongs to his period.

33. — Æ 23 mm. — IMPTRAADRI AN AVG ROMA. Bust of Tyche (or Roma) r., tur- reted.	Traces of COL L IVL COR. Two hands joined, holding poppy head between two ears of corn.
---	--

BM. n° 589, pl. XIX, 9.

34. — Æ 21 mm. — Similar.	COL L IVL COR. Hexastyle temple facing.
---------------------------	--

E. Fox = Plate I, 23.

The head of Tyche (or Roma) occurs on the coins of L. Caninius Agrippa (Duoviri series XXIII) in conjunction

with the inscription *ROMAE ET IMPERIO* and the reverse type, among others, of n° 33. The temple on n° 34 may be that of the Gens Julia, as it is not placed on a rock (cf. Duoviri series XIII).

35. — Æ 17 mm. — Head of Poseidon r., bound with taenia. | *COLI V LC OR.* Pegasus l.
Hunter n° 165.

Among the coins with head of Aphrodite in the Paris collection are two which differ considerably from the others in fabric. Both of them read *CLI COR*, instead of *COL LIVL COR* and I have no hesitation in assigning them to the time of Septimus Severus, though I can suggest no reason for the revival of the autonomous type at that period:

36. — Æ 22 mm. — Head of Aphrodite (or Lais) r., wearing earring and necklace; hair brought back and tied behind, leaving loose ends. | *CLI COR.* Lioness standing r., over prostrate ram, on the capital of a Doric column.
Paris 660.

37. — Æ 22 mm. — As last. | *COR CLI.* Tyche standing l., r. hand holds patera over flaming altar; l. rests on rudder.
Paris 655. = **Plate I**, 24.

Confirmation of the attribution to the time of Sept. Severus is afforded by the types of the reverses. The monument of Lais reappears on the coins of that Emperor and his sons Caracalla and Geta, though it is not found on those of any of their predecessors. Also Tyche holding a rudder instead of the more usual cornucopiae occurs on Corinthian coins of members of his family.

For the sake of completeness I will include here a coin which should rather have been appended to series VII with the names of Duoviri, with which it is connected by its type:

Æ 17 mm. — COR. Pegasos | Busts, face to face, of Caius
flying r. | and Lucius, bare.

BM. n° 508, pl. XV, 15.

On a future occasion I hope to treat of the coinage of Colonia Laus Julia Corinthus from Domitian to Geta and I should be very grateful for casts or descriptions of rare or unpublished types.

H. B. EARLE FOX

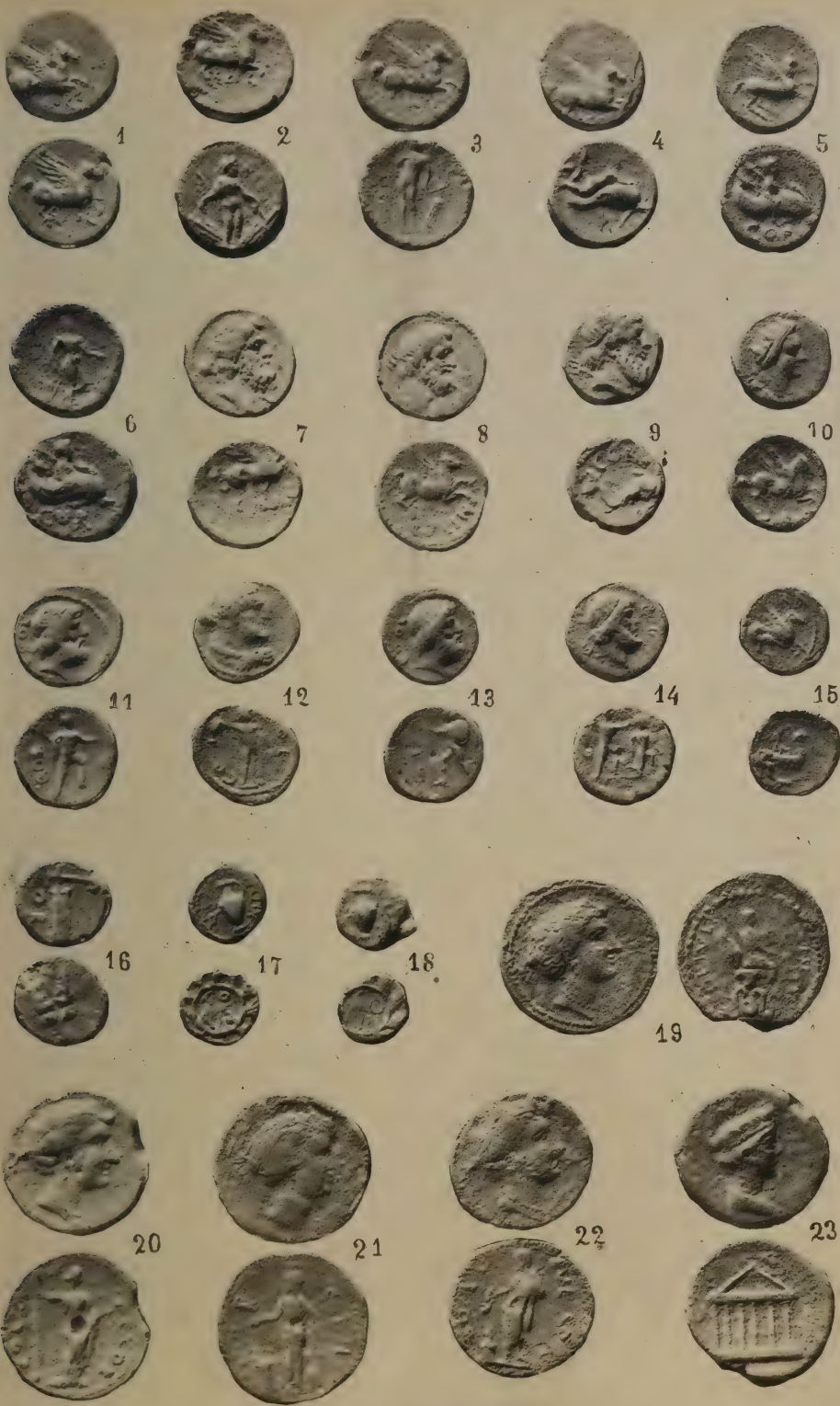
42 rue Jouffroy, Paris, January 1903.

P. S. Among coins forwarded to me as of Corinth have been several of other Roman colonies and one of these enables me to correct a misreading in Dr. Imhoof-Blumer's *Monnaies Grecques*. The description of n° 107, p. 88 (Pella) should be:

Æ 16 mm. — M. ANT. THERPL. | P. AEBVTIVS. II VIRQVIN.
II. VIR. QVIN. Tête de bœuf | Praefericulum, à dr. une palme
de face, c. p.

The following little coin, apparently unpublished, belongs to the same magistrates:

Æ 13 mm. — M. ANT. THERPL. | P. AEBV TIVS. Q. Trident
II. Q. Dolphin r., border of | border of dots.
dots.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ
(Χαλκᾶ νομίσματα)

NUMISMATIQUE

DES VILLES DE LA PHÉNICIE

(Suite. Voyez tom. V, p. 229 ets.)

TRIPOLIS

(Planches II et III.)

MONNAIES ROYALES ET SEMI-AUTONOMES

(De 173 à 31 avant J. C.)

Rois de Syrie.

I. Antiochus IV Épiphanes (de 175 à 164 av. J. C.).

1625. — Tête d'Athéna, coiffée d'un casque corinthien, à droite. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (en haut), AN-TIOXOY (en bas). Les boutons des Dioscures. Grènetis au pourtour.

AE 20. — Chalque, gr. 6,20. Babelon, Rois de Syrie, p. 87, No 691, pl. XV, 5.

1626. — Les Dioscures à cheval, au galop, à droite, et armés de leurs lances. | Légende du revers du 1625. Athéna Alkis, debout à droite. Elle brandit le foudre de la main droite, et porte son bouclier au bras gauche. Dans le champ, à gauche, la lettre Σ.

AE 15. — Héli chalque, gr. 3,70. Babelon, Rois de Syrie, p. 88, No 694, pl. XV, 8.

1627. — Têtes accolées d'Antiochus IV diadémé et radié, et de la reine diadémée, à droite. Grènetis au pourtour. | Légende et revers du 1626, avec la date ZMP (an 147).

AE 18. — Chalque, gr. 6,10. Babelon, Rois de Syrie, p. 87, No 692, pl. XV, 6. — Mionnet, t. V, p. 41, No 354. — Ma collection.

Ibis, Antiochus V Eupator (de 164 à 162 av. J. C.).

1628. — Tête diadémée d'Antiochus V Eupator, à droite. Grènetis au pourtour. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, en haut en légende circulaire. Les Dioscures à cheval, au galop à droite, et armés de leur lance.

AE 16. — Héli-chalque, gr 4,40. Babelon, Rois de Syrie, p. 88, No 693, pl XV, 7. — Mionnet, t. V, p. 41, No 353. (Attribué à Antiochus IV). — Ma collection = **Planche II, 1.**

1629. — Même droit. Même revers, au bas la date ΟΜΡ (an 149).

AE 48. — Héli-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 31, No 462. — Combe, Vet pop et reg. numism. p. 205, No 23, tab. XII, No 4. — Cavedoni, Rev. numism. 1856, p. 380.

II. Antiochus VII Evergète (de 138 à 129 av. J. C.).

1630. — Proue de navire à gauche. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Les bonnets des Dioscures, chacun surmonté d'une étoile.

•AE 12. — Lepton, gr. 4,30. Babelon, Rois de Syrie, p. 151, No 1168, pl. XXII, 2.

1631. — Même proue à droite, surmontée d'un pileus? Même légende et même revers.

AE 12. — Lepton. British Museum. — Seleucid kings of Syria, p. 75, No 70, pl. XX, 15.

III. Antiochus IX Cyzicène (de 116 à 95 av. J. C.).

1632. — Tête légèrement barbue et diadémée d'Antiochus IX Cyzicène, à droite. Bandelette de laine au pourt. ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à droite), ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ (à gauche). Tyché debout à gauche, la tête surmontée du calathos, s'appuyant de la main droite sur la barre d'un gouvernail et tenant de la main gauche une corne d'abondance remplie de fruits et ceinte du diadème royal. Dans le champ, à gauche, les monogrammes Σ et ΔΙ à droite, une rose. Couronne de laurier au pourtour.

AR 27. — Tétradrachme attique, gr. 16. Ma collection = **Planche II, 2.**

AR 29. — Tétradr. att., gr 15,40 (fruste). Babelon, Loc. cit., p. 491, No 1464, pl. XXVI, 5.

1633.—Tête imberbe et diadémée d'Antiochus IX, à droite. Grènetis au pourtour. | Mêmes légendes et même revers. Dans le champ, à gauche, superposées Ξ —A— Π .

AR 16. — Drachme attique, gr. 3,80. Babelon, *Loc. cit.*, p. 191, No 1465, pl. XXVI, 6. — Mionnet, t. V, p. 96, No 845. — Gr. 3,72. British Museum. — Percy Gardner, *Seleucid Kings of Syria*, p. 92, No 15.

IV. Antiochus X Eusèbe (de 94 à 83 av. J. C.).

1634. — Tête imberbe et diadémée d'Antiochus X Eusèbe, à droite. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à droite), $\text{ΕΥΣΕΒΟΥΣ—ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ}$ (à gauche). Type du revers du 1632. Dans le champ à gauche le monogramme ξ et la lettre A.

AR 17. — Drachme attique, gr. 3,90. Babelon, *Rois de Syrie*, p. 200, No 1531, pl. XXVII, 8. — Mionnet, t. V, p. 101, No 895.

1635.—Même dr. | Mêmes légendes et même revers, avec la lettre Ω et le monogramme Ϝ .

AR 22. — Drachme attique. Mionnet, t. VIII suppl., p. 73, No 375. — Matt. Duane, *Coins of the Seleuc.*, pl. XXII, No 6, p. 131.

1636.—Tête diadémée et légèrement barbue d'Antiochus Eusèbe à droite. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à droite), $\text{ΕΥΣΕΒΟΥΣ—ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ}$ (à gauche). Les 2 bonnets des Dioscures ceints du diadème royal et surmontés chacun d'une étoile. Au dessous le monogramme κ et la lettre C.

AE 21. — Chalque, gr. 7,55. Babelon, *Rois de Syrie*, p. 201, No 1532. — Mionnet, t. V, p. 102, No 896. — Percy Gardner, *Loc. cit.*, p. 97, No 6.

1637.—Même dr. | Mêmes revers. Dans le champ, à gauche, le monogramme du 1634.

AE 22. — Chalque, gr. 8,85. Babelon, *Loc. cit.*, p. 201, No 1534, pl. XXVII, 9.

AE 20. — Chalque, gr. 6,85. Ma collection. — Babelon, *Loc. cit.*, p. 201, No 1535. — Mionnet, t. V, p. 102, No 897. — Percy Gardner, *Loc. cit.*, p. 97, Nos 3, 4 et 5, pl. XXVI, 2.

AE 19. — Chalque, gr. 7,15. Ma collection = **Planche II**, 3. — Babelon, *Loc. cit.*, p. 201, No 1533. — Collection de Luynes.

Roi de Tripolis.

V. Denis, roi de Tripolis (vers 63 av. J. C.).

1638. — Δ . . . . Tête imberbe et diadémée de Denis, à droite, avec la chlamyde. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΘΜΣ (an 249). Les Dioscures à cheval, à dr.

ΛΕ 18. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 395, No 389. — Eckhel, Doctr. numor. veter., t. III, p. 373.

Rois d'Égypte.

VI. Cléopâtre VII Philopator (52-29 av. J. C.).

1639. Buste voilé et drapé de Cléopâtre, à droite, les cheveux ramassés en chignon derrière l'occiput. Grènetis au p. ΓΚ (an 23) entre les 2 bords nets des Dioscures, surmontés chacun d'une étoile. Grènetis au pourtour.

ΑΕ 16. — Hémi-chalque, gr. 3. Ma collection = **Planche II**, 4.

1640. — Buste de Cléopâtre, à droite, le cou drapé, les cheveux ramassés en chignon derrière l'occiput. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ en légende verticale à gauche. Niké debout, à droite, sur une proue de navire, de la main droite tendue en avant, elle tient une couronne et elle porte une palme sur son épaule gauche. Dans le champ, à droite, la date Λ ΒΚ (an 22). Grènetis au pourtour

ΑΕ 22. — Chalque, gr. 10,40. Babelon, Perses Achémén., p. 276, No 1896, pl. XXXIV, 8. — Mionnet, t. V, p. 397, No 401.

VII. Cléopâtre VII et Marc Antoine (vers 30 av. J. C.).

1641. — Tête nue de Marc Antoine à droite. Grènetis au pourtour. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, en légende circulaire ascendante à droite. Tête nue de Cléopâtre, à droite. Derrière la tête, la date Λ ΓΚ (an 23).

ΑΕ 22. — Chalque, gr. 11,40. Babelon, Perses Achémén., p. 277, No 1897, pl. XXXIV, 9. — Mionnet, t. V, p. 397, No 402 et t. VIII suppl., p. 287, No 233. — Alex. Boutkowsky, Dict. numism., p. 188, No 456.

MONNAIES AUTONOMES

MONNAIES AUTONOMES NON DATÉES

(antérieures à 111 av. J. C.).

VIII.

1642.—Busté tourelé de Tyché à droite, sans voile, les cheveux relevés en chignon derrière l'occiput, avec mèches flottantes ondulées retombant sur la nuque. Grèn. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, en légende circulaire descendante à droite. Les Dioscures à cheval, galopant à droite, lance en arrêt.

AE 15. — Héli-chalque, gr. 4,65. Ma collection, 2 exempl. — Collection du Dr P. Schroeder, à Beyrouth.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE L'ÈRE DES SÉLEUCIDES

(entre 111 avant J. C. et 67 après J. C.).

IX. En 111 avant J. C.

1643.—Tête tourelée de Tyché à droite, avec un voile qui lui couvre la nuque et les épaules. Grènetis au pourt. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ en légende verticale descendante à gauche. Némésis vêtue du double chiton, s'avançant à droite. Dans le champ, à droite, Λ Α—Σ (an 201) en 2 lignes horizontales. Couronne de laurier au pourtour.

AE 17. — Héli-chalque, gr. 4. Babelon, Perses Achémén., p. 274, No 1886, pl. XXXIV, 1. — Mionnet, t. V, p. 393, No 378.

AE 15. — Héli-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 283, No 206. — Mus. Theupoli, p. 1307.

X. De 111 à 25 avant J. C.

1644. — Bustes laurés et accolés des Dioscures, à droite, la poitrine drapée, et ayant chacun le front surmonté d'une étoile ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ—ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ en 2 lignes verticales descendantes dans le champ, à droite, ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ en ligne verticale descendante dans le champ, à gauche. Tyché tourelée debout à gauche, vêtue d'un long chiton. De la main droite, elle s'appuie sur la barre d'un

Bandelette de laine
au pourtour.

gouvernail, et elle porte sur le bras gauche, une corne d'abondance ornée de bandelettes. Dans le champ à gauche, le monogramme Λ au dessus d'un aplustre. A l'exergue, la date $\Lambda\Sigma$ (an 201) Couronne de laurier au pourtour.

AR 27. — Tétradrachme attique, gr. 15,10. Babelon, Perses Achémén., p. 274, No 1885, pl. XXXIII, 21. — Gr. 15,09. Coll. Montagu, No 744. — Gr. 14,90. Coll. Carfrae, No 330.

AR 29. — Tétradr. attique gr. 15,07. Collect. J. P. Six. — Gr. 15,16. Coll. Imhoof-Blumer.

1645. — Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ , $\Lambda \Sigma$ (an 201). Même Tyché dans une couronne de laurier.

AE 24. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 393, No 379. — Sestini, Descr., p. 536.

1646. — Même dr. | $\Lambda \Sigma \Pi \Sigma$ (an 286 à gauche) (var. avec $\Lambda \Sigma \Pi - \Sigma$). ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ en légende circulaire descendante à droite. Même Tyché dans une couronne de laurier.

AE 23. — Chalque, gr. 7. Pièce fruste. Babelon, Loc. cit., p. 275, No 1891.

AE 21. — Chalque, gr. 6,65. Babelon, Loc. cit., p. 275, No 1890. — Mionnet, t. V, p. 394, Nos 384 et 385.

AE 18. — Chalque, gr. 6,40. Ma collection = **Planche II**, 5.

Mr Babelon donne la date ΛSNC (an 256) sur une monnaie fruste, Perses Achémén., p. 275, No 1888, pl. XXXIV, 3, et Mionnet, la date $\Pi \Sigma$ (an 280). Ces dates ont été sûrement mal lues sur des exemplaires mal conservés

XI. En 24 avant J. C.

1647. — Tête tourelée de Tyché à droite avec un voile qui lui couvre la nuque et les épaules elle porte; sur l'épaule gauche la stylis cruciforme. Au dessous dans le champ, à gauche, le bonnet d'un Dioscure. Grènetis au pourtour.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ , en légende verticale descendante dans le champ à gauche. Niké debout à droite sur une proue de navire comme au revers du 1640. Dans le champ, à droite, en ligne horizontale, la date $\Lambda \text{H}\Pi \Sigma$ (an 288) au dessus d'une étoile.

AE 23. — Chalque, gr. 7,32. Babelon, Perses Achémén., p. 276, Nos 1892 et 1893. — Mionnet, t. V, p. 394, No 386 t. VIII suppl., p. 283, Nos 214 et 215. — Ma collection, 5 exemplaires, = **Planche II**, 6.

La mauvaise conservation et la frappe défectueuse de certains exemplaires

ont fait lire des dates erronées, qu'il faut rectifier en 288. Telles l'année 88, par Mionnet, t. VIII suppl., p. 283, No 208, l'année 281, par Mionnet, t. V, p. 394, No 383 d'après une pièce du Mus. Vitzai, l'année 280, par Babelon, Perses Achémén., p. 275, No 1889, pl. XXXIV, 4 etc.

XII. En 71 avant J. C.

1648.—Tête laurée de Zeus, à dr. Grènetis au pourtour. Les Dioscures debout de face, se regardant, coiffés du bonnet conique, cuirassés et s'appuyant sur leurs lances. Dans le champ, à droite, en légende verticale descendante la date $\Lambda \text{M} \Sigma$ (an 240).

AE 22. — Chalque, gr. 6,40. Ma collection, 6 exemplair. = **Planche II**, 7. — Collection du Dr P. Schröder. — Babelon, Perses Achémén., p. 274 No 1883, pl. XXXIII, 20 donne cette pièce avec la date erronée « an 44, $\Lambda \text{M} \Delta$ ».

XIII. En 6 avant J. C.

1649. — Bustes des Dioscures comme au droit du 1644. Grènetis au pourtour. $\text{TP} \text{I} \text{Π} \text{O} - \text{A} \text{I} \text{T} \text{Ω} \text{N}$ en deux lignes au dessous d'une palme, séparant la date $\Lambda \text{S} - \text{T}$ (an 306). Couronne de laurier au pourtour.

AE 21. — Chalque, gr. 10. Ma collection, 2 exemplaires, = **Planche II**, 8. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 394, No 387 et VIII suppl., p. 282. Musée Hunter, p. 339, No 5. — Pellerin et Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1870, pl. XXXIII, 15, ont lu sur cette médaille la date incomplète ΛS (an 6). — Mionnet, t. VIII suppl., p. 285, No 219 a décrit la même médaille avec la date erronée « an 353 $\Lambda \Gamma \text{N} \text{T}$ ».

XIV. En 3 avant J. C.

1650.—Même dr. Niké debout, à droite, tenant une couronne de la main droite tendue en avant, et portant une palme sur l'épaule gauche. Dans le champ, la date, $\Lambda - \text{HT}$ (an 308). Au dessous de Niké, en 2 lignes horizontales $\text{TP} \text{I} \text{Π} \text{O} \Lambda - \text{I} \text{T} \text{Ω} \text{N}$. Couronne de laurier au pourtour.

AE 22. — Chalque, gr. 9,32. Babelon, Perses Achém., p. 276, No 1894, pl. XXXIV, 6. — Mionnet, t. V, p. 394, No 388.

AE 21. — Chalque, gr. 10,40. Ma collection = **Planche II**, 9 rev.

XV. En 67 après J. C.

1651. — Tête tourelée de Tyché, avec un voile qui lui couvre la nuque et les épaules. Elle porte sur son épaule gauche, une stylis cruciforme. Grènetis au pourtour.

⊙OT (an 379) ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ en légende circulaire ascendante à l'exergue et à droite. Niké du 1650 debout à droite sur une galère, dont la proue est surmontée d'une étoile. Grènetis au pourtour.

ΛΕ 20. — Chalque, gr. 7,06. Babe'on, Perses Achém., p. 276, No 1895, pl. XXXIV, 7. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 285, Nos 220, 221. — Catal. d'Ennery, p. 105, 106. — Musée Hunter, p. 338, No 3. — Gr. 6,57. Musée de Berlin. — Ma collection = **Planche II**, 10 rev.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE L'ÈRE DE TRIPOLIS
(de 105 à 73 avant J. C.).

XVI. De 105 à 73 avant J. C.

1652. — Droit du 1644, têtes accolées des Dioscures. Bandelette de laine au pourtour.

Tyché debout comme au revers du 1644. Dans le champ, en haut et à droite, en ligne horizontale la date ΛΑ (an 1) à gauche en légende circulaire descendante, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Couronne de laurier au pourtour.

ΛΕ 23. — Chalque, gr. 8,47. Babelon, Loc. cit., p. 271, No 1860, pl. XXXIII, 9. — Mionnet, t. V, p. 395, No 391.

ΛΕ 22. — Chalque, gr. 7,31. Babelon, Loc. cit., No 1861.

1653. - Même dr.

Légende et Tyché du revers du 1644. Dans le champ, à droite et en bas, sous les bandelettes, Η, à gauche et en dehors, la date Γ (an 3), à l'exergue la date ⊙Σ (an 209 des Séleucides). Couronne de laurier au pourtour.

ΛΡ 30. — Tétradr. attique, gr. 15,06. Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1865, pl. XXXIII, 13. — Gr. 14,68 à 15,28. Ma collection, 3 exemplaires, = **Planche II**, 11. — Catal. Bompois, No 1823. — Musée de Berlin. — Fox. — Leake, suppl., p. 107.

ΛΡ 28. — Catal. du Comte de D. 1889, No 101. — Vente (Serrure expert) du 20 janvier 1896, No 72.

1654.— Même dr. | Même légende et même revers. Dans le champ, à gauche, les lettres $\text{H} \overline{\text{I}}$. A l'exergue, la date HI (an 18). Couronne de laurier au pourtour.

AR 29. — Tétradr. attique, gr. 14,45. Babelon, Loc. cit., p. 273, No 1875. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 281, No 193. — Gr. 15,10. Collection J. P. Six. — Gr. 15,05. Collection Imhoof-Blumer.

AR 28. — Tétradr. attique, gr. 14,98. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 273, No 1874, pl. XXXIII, 18.

1655.— Même dr. | Même légende et même revers. Dans le champ, à gauche, OEO en légende verticale descendante; entre la barre du gouvernail et les pieds de Tyché, NI ; à l'exergue la date L A . Couronne de laurier au pourtour.

AR 30. — Tétradr. attique, gr. 15,05. Ma collection, 2 exempl. = **Planche II**, 12. — Gr. 14,95. Musée national de Naples, No 9223.

AR 29. — Tétradr. attique Mionnet, t. V, p. 392, No 374. — Pellerin, Recueil, t. II, pl. LXXXII, 28.

1656.— Même dr. | Même légende et même revers, avec dans le champ, à gauche, OEO en légende verticale descendante; entre la barre du gouvernail et les pieds de Tyché, NI ; à l'exergue, la date AA (an 31). Couronne de laurier au pourtour.

AR 29. — Tétradr. attique. Mionnet, t. V, p. 392, No 375 et VIII suppl., p. 281, No 194. — Pembrock, t. II, XXX, 7, Catal. No 1167.

1657.— Même dr. | Même revers et même légende, avec OE à droite, à l'exergue, la date BA (an 32). Couronne de laurier au pourtour.

AE 27. — Tétradr. attique, gr. 14,60. Babelon, Perses Achémén., p. 273, No 1878. — Mionnet, t. V, p. 392, No 376.

XVII. En 105 avant J. C.

1658. — Tête de Tyché comme au droit du 1643. | Légende et Némésis du revers du 1643. Dans le champ, à droite, la date L A (an 1). Couronne de laurier au pourtour.

AE 21. — Héli-chalque, gr. 4,20. Babelon. Perses Achémén., p. 271, No 1863, pl. XXXIII, fig. 41. — Mionnet, t. V, p. 395, No 390.

XVIII. *En 95 avant J. C.*

1659.— Même dr. | Palette de gouvernail entre les bonnets des Dioscures surmontés d'une étoile. Entre eux, la date L ⊙ (an 9). A l'exergue, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Grènetis au pourtour.

AE 15. — Dilepton, gr. 2,40. Ma collection = **Planche II**, 13. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE L'ÈRE D'ACTIUM
(de l'an 28 à l'an 1 av. J. C.).

XIX. *De l'an 28 à l'an 11 avant J. C.*

1660. — Tête tourelée de Tyché, à droite, ayant un voile qui lui couvre la nuque et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au p. | Légende et Niké sur une proue, comme au revers du 1647. Dans le champ, à droite, la date L Γ (an 3).

AE 21. — Chalque, gr. 7,25. Ma collection, 2 exemplair. = **Planche II**, 14. — Gr. 6,26. Babelon, Perses Achém, p. 272, No 1866. — Mionnet, t. V, p. 395, No 392.

1661. — Même dr. | Même revers avec la date (discutable) L Δ (an 4).

AE 24. — Chalque, gr. 10,35. Mauvaise conservation. Babelon, Loc. cit., p. 271, No 1864, pl. XXXIII, fig 12 (à la lu L A, an 1). Peut-être exemplaire mal frappé et mal conservé du No 1647.

1662. — Même dr. | Même revers, avec la date L E (an 5).

AE 23. — Chalque, gr. 6,95. Babelon, Loc. cit., p. 272, No 1867. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 286, No 223.

1663. — Même dr. | Même revers, avec la date L Ϛ (an 6).

AE 21. — Chalque, gr. 6,10. Babelon, Loc. cit., p. 272, No 1869, pl. XXXIII 14. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 286, No 224.

1664. — Même droit, avec en contre marque, les lettres C A. | Même revers et même date.

AE 23. — Chalque, gr. 9,52. Babelon, Loc. cit., p. 272, No 1868.

1665. — Droit du 1660. | Même revers, avec la date L Z (an 7).

AE 23. — Chalque, gr. 6,50. Ma collection.

1666.—Même dr. | Même revers, avec la date L H (an 8).

AE 23. — Chalque. Catal. Walcher de Moltheim, No 3132.

1667.—Même dr. | Même revers, avec la date L IO (an 19).

AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 396, No 396 et t. VIII suppl., p. 286, No 227.

1668.—Même dr. | Même revers, avec la date L K (an 20).

AE 23. — Chalque, gr. 6,90. Ma collection.

XX. De l'an 22 à l'an 11 avant J. C.

1669. — Tête tourelée de Tyché à droite, avec un voile lui couvrant la nuque et les épaules. Grènetis au pourtour. | Les Dioscures à cheval, à droite, comme au revers du 1642. Sous les pieds de devant, la date L H (an 8). A l'exergue, la légende ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.

AE 17. — Héli-chalque, gr. 4,05. Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1872. — Mionnet, t. V, p. 395, No 393 et t. VIII suppl., p. 286, No 226. — Froelich, Animad in Gorii Symb. litter. VII, tab. V, fig. 37, p. 100. — Eckhel, Cat Mus Caes. Vindob I, p. 242, No 5.

AE 19. — Héli-chalque. Ma collection.

AE 20. — Héli-chalque, gr. 4,70. Ma collection = **Planche II**, 15.

1670.—Même dr. | Même revers, avec la date L ΔI (an 14).

AE 20. — Héli-chalque, gr. 4,72. Babelon, Loc. cit., No 1873, pl. XXXIII, 17. — Mionnet, t. V, p. 395, No 394.

AE 19. — Héli-chalque. Ma collection.

1671.—Même dr. | Même revers, avec la date L K (an 20).

AE 19. — Héli-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 287, No 228 cite cette pièce sans indiquer son origine. Babelon ne la cite pas dans les séries du Cabinet de Paris, elle est peut-être de date douteuse.

XXI. De l'an 23 à l'an 1 av. J. C.

1672 — Tête tourelée de Tyché, à droite, avec un voile lui couvrant la nuque et les épaules, et portant une palme sur l'épaule gauche. Gr. au p. | Galère surmontée des 2 bonnets des Dioscures. Au dessous, la date L Z (an 7).

AR 15. — Dilepton, gr. 2,12. Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1871, pl. XXXIII, fig. 16. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 286, No 225.

AE 12. — Dilepton, gr. 3,10. Ma collection — Collection du Dr P. Schröder.

1673.— Même dr. | Même revers, avec la date ΛZI (an 17).

AE 14. — Dilepton. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

1674.— Même dr. | Même revers, avec $\text{NI}(\text{KH}\Sigma) \Lambda \text{BK}$ (an 22).

AE 14. — Dilepton. Ma collection, 2 exemplaires = **Planche II**, 16 rev.

1675.— Même dr. | Même revers, avec la date ΛOK (an 29).

AE 13. — Dilepton, gr. 2,50 Ma collection.

AE 14. — Dilepton Ma collection = **Planche II**, 17.

XXII. De l'an 1 avant J. C.

1676.— Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ . Proue de navire, à dr., surmontée des bonnets des Dioscures. Dans le champ, à gauche, la date ΛOK (an 29).

AE 19. — Héli-chalque, gr. 5,70. Babelon, Perses Achém., p. 273, No 1876. Mionnet, t. V. p. 396, No 397.

AE 16. — Héli-chalque, gr. 3,72. Babe on, Loc. cit., p. 273, No 1877. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 287, No 230.

MONNAIES AUTONOMES PORTANT DEUX DATES, L'UNE DE L'ÈRE DES SÉLEUCIDES ET LA SECONDE DE L'ÈRE ACTIAQUE.

XXIII. En 14 après J. C.

1677.— Tête tourelée de Tyché, à droite, avec un voile qui lui couvre la nuque et les épaules, et portant sur l'épaule gauche, la stylis cruciforme. Grènetis au pourtour. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ . Tyché debout, à gauche, vêtue d'un long chiton, elle s'appuie de la main droite sur la barre d'un gouvernail et porte sur le bras gauche une corne d'abondance. Dans le champ, à droite, les dates TKE (an 325) et $\text{M}\Delta$ (an 44). Couronne de laurier au p.

AE 19. — Chalque, gr. 6,40. Babelon, Perses Achém., p. 274, No 1882. — Mionnet, t. V, p. 393, No 382.

XXIV. *En 14 après J. C.*

- 1678.** Même dr. | Les Dioscures à cheval à droite, comme au revers du No 1642. A gauche, la date ΤΚΕ (an 325), sous les chevaux, la date ΜΔ (an 44). A l'exergue, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.

AE 17. — Dilepton, gr. 2,45. Babelon, Perses Achém., p. 275, No 1887, pl. XXXIV, fig. 2. — Mionnet, t. V, p. 393, No 381.

XXV. *En 14 après J. C.*

- 1679.** — Bustes | Niké, debout sur une proue de galère, laurés et accolés à droite, comme au revers du 1640. En des Dioscures, à légende verticale descendante à gauche droite, le front surmonté d'une étoile. se continuant en ligne horizontale à l'exergue ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, Λ ΤΚΕ (an 325). Grènetis au pourtour. Dans le champ à droite, sur la proue devant Niké, Λ ΜΔ (an 44). Grèn. au p.

AE 23. — Dichalque, gr. 12,70. Babelon, Perses Achém., p. 273, No 1879, pl. XXXIII, fig. 19. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 285, No 217. — Gr. 10,20 et 10. Ma collection. 2 exemplaires = **Planche II**, 48.

AE 22. — Dichalque, gr. 8,65 et 7,92. Babelon, Loc. cit., Nos 1880 et 1881. — Mionnet, t. V, p. 396, No 399 et VIII suppl., p. 285, No 216. — Ma collection. — Voy. Pellerin, Rec. t. II, p. 225. — Sestini, Descr. p. 536. — Eckhel, Doctr. num. veter. t. III, p. 373 et t. IV, 275.

MONNAIES IMPÉRIALES DATÉES DE L'ÈRE DES SÉLEUCIDES
an 312 avant J. C.).

XXVI. *Auguste (de 27 av. J. C. à fin août après J. C.).*

- 1680.** — Tête laurée d'Auguste, à gauche. Grènetis au pourtour. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ à l'exergue. Les 2 Dioscures debout, regardant à gauche, s'appuyant de la main gauche sur une haste verticale, et tenant de la main droite, une patère inclinée sur leur bonnet placé à leur pied. Grènetis au pourtour.

AE 21. — Dichalque, gr. 11,30. Ma collection. 4 exempl. = **Planche II**, 49.

1681. — Même droit, avec la date L T | Même revers.
(an 300).

AE 23. — Chalque. Mionnet t. V, p. 397, No 405. — Morelli, Thesaurus, pl. XLI, fig. 1, 2, p. 405. — Alex. Boutkowski, Dictionn. numism., p. 1565, No 2614.

1682. — Même droit, avec la date L AT | Même revers.
(an 301).

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 397, No 406. — Mus. Theupoli t. II, p. 835. — Alex. Boutkowski, Loc. cit., p. 1565, No 2615.

1683. — Même droit, avec la date L IT | Même revers.
(an 310).

AE 23. — Chalque. Harduin, Opera selecta p. 702. — Alex. Boutkowski, Loc. cit., No 2616.

1684. — ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Tête radiée d'Auguste à droite. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Niké sur une proue de navire, comme au revers du No 1640.

AE 21. — Chalque. Rasche, Lexicon universae rei numariae veterum, t. V, p. 63, No 3. — Gessner, Imp. pl. XXIX, fig. 5. — Alex. Boutkowski, Loc. cit., p. 1566, No 2619.

XXVII. Tibère (de fin août 14 au 16 mars 37 apr. J. C.).

1685. — Tête de Tibère. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, ΑΛΤ (an 331). Têtes accolées des Dioscures, laurés et coiffés de leur bonnet conique, à droite. Au dessus, 2 étoiles. Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque. Vaillant, Num. graeca — Mionnet, t. V, p. 398, No 407.

XXVIII. Claude I (du 28 janvier 41 à octobre 54 apr. J. C.).

1686. — Tête laurée de Claude I, à gauche. Devant, la date L ΔΝΤ (an 354). Grèn. au p. | Légende et Dioscures debout comme au revers du 1680.

AE 24. — Chalque, gr. 8,75. Babylone, Perses Achémén., p. 277, No 1899.

AR 23. — Chalque, gr. 10,10. Babylone, Loc. cit., No 1898, pl. XXXIV, fig. 10. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 398, No 408 (attribution erronée à Tibère).

XXIX. Néron (d'octobre 54 au 8 juin 68 apr. J. C.).

1687. — Tête radiée de Néron, à droite, le cou drapé. Grènetis au pourtour. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, Λ ΟΟΤ (an 379). Les bonnets des Dioscures surmontés chacun d'une étoile. Grènetis au pourtour.

AE 17. — Héli-chalque gr. 4,58. Babelon, Loc. cit., p. 277, No 1900, pl. XXXIV, fig. 11. — Mionnet, t. V, p. 398, No 409 et t. VIII suppl., p. 286, No 222. — Mus Hunter, p. 339, No 8.

1688. — Tête laurée de Néron, à droite. Devant, le lituus. En contremarque $\text{P} \text{G} \text{A}$ (imperator Galba). Grèn. au p. | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Têtes accolées des Dioscures comme au revers du 1685, avec la date Λ ΟΟΤ (an 379).

AE 25. — Chalque, gr. 9,20. Babelon, Perses Achém., p. 277, No 1901. — Mionnet, t. V, p. 398, No 410. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 24. — Chalque gr. 9 et 10,35. Babelon, Loc. cit., Nos 1903 et 1902. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 288, Nos 234 et 236. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Sestini, Descriz. delle med ant. gr. del Mus. Hed. III, p. 91, No 9. — C. M. H. No 6111.

AE 22. — Chalque. Ma collection = **Planche II**, 20 av.

1689. — Même droit, avec la contremarque $\text{P} \text{O} \text{H}$ (imperator Otho) sur le cou. | Même revers.

AE 24. — Chalque, gr. 8,75. Babelon, Loc. cit., No 1904. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 288, No 237.

1690. — Même droit, avec la contremarque $\text{P} \text{O} \text{FIO}$. | Même revers.

AE 24. — Chalque gr. 7,90 et 9,85. Babelon, Loc. cit., Nos 1905 et 1906. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

1691. — Même droit, avec la contremarque $\text{P} \text{VES}$ (imperator Vespasianus). | Même revers.

AE 24. — Chalque, gr. 7,05. Babelon, Loc. cit., p. 278, No 1908.

AE 20. — Chalque, gr. 7. Babelon, Loc. cit., No 1907. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 288, No 238. — Ma collection, 3 exemplaires = **Planche III**, 1.

XXX. Trajan (du 25 janvier 98 à août 117 apr. J. C.).

1692. — ΑΥΤΟ ΚΑΙ CAP ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΡΙΧΤ. Tête laurée | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ en légende circulaire descendante à droite. A gauche en légende circulaire ascendante, la date ΗΚΥ

de Trajan, à droite.
Grènetis au pour-
tour.

(an 428). Astarté tourelée, debout à droite, vêtue d'un long chiton; de la main droite, elle s'appuie sur la stylis cruciforme et elle pose le pied gauche sur une proue de navire. De la main gauche, elle relève le bord de sa robe sur son genou. Grènetis au pourtour.

Attribution douteuse. Cette pièce est probablement un exemplaire du No 1687 d'Hadrien.

AE 24. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 399, No 413 et VIII suppl., p. 289, No 241. — Vaillant, Numism. graeca — Sestini, Descr. num. vet. p. 536, No 7.

1693. — Même dr.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΗΚΥ (an 428) en légende circulaire. Les 2 bonnets des Dioscures surmontés d'étoiles. Grèn au p.

AE 21. — Chalque Mionnet, t. VIII suppl., p. 388. — Sestini, Numor veter. p. 536, No 6.

XXXI. Hadrien (d'août 117 au 10 juillet 138 après J. C.).

1694. — ΑΥΤΟΚΡ ΚΑΙCΑΡ ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΔΡΙΑΝΟC. Tête laurée d'Hadrien, à droite. Grènetis au pourtour.

Légende et type, Astarté debout, du revers du 1692, avec la date ΗΚΥ (an 428). Grènetis au pourtour.

AE 26. — Dichalque, gr. 13,12. Babelon, Perses Achém., p. 278, No 1913, pl. XXXIV, fig. 13. — Mionnet, t. V, p. 399, Nos 414, 415. — Ma collection, 3 exemplaires = **Planche III**, 2. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1695. — Même dr.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ à droite, ΗΚΥ (an 428) à gauche, en légende circulaire. Bustes accolés des Dioscures, comme au revers du 1685. Grènetis au pourtour.

AE 25. — Dichalque, gr. 10,18 et 11,45 Babelon, Perses Achém., p. 278, Nos 1911 et 1910. — Mionnet, t. V, p. 399, Nos 415 et 416.

AE 24. — Chalque, gr. 9,05, et Dichalque, gr. 11,42. Babelon, Perses Achém., p. 278, Nos 1909 et 1912, pl. XXXIV, fig. 12. — Ma collection, 3 exemplaires = **Planche III**, 3 rev.

1696. — Même dr.

Même légende et date. Bonnets des Dioscures comme au revers du 1693. Grènetis au pourtour.

AE 15. — Héli-chalque, gr. 2,90. Babelon, Loc. cit., p. 279, No 1918. — Mionnet, t. V, p. 399, No 418. — Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder.

1697.—Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, en légende circulaire ascendante à gauche. Niké debout sur une galère comme au revers du 1651, mais à gauche. Au dessus de la proue, à gauche, la date ΗΚΥ (an 428). Gr. au p.

AE 22. — Chalque, gr. 6,20. Babelon, Loc. cit., p. 279, No 1914, pl. XXXIV, fig. 14. — Mionnet, t. V, p. 399, No 417.

AE 21. — Chalque, gr. 5,50. Babelon, Loc. cit., No 1916.

AE 20. — Chalque, gr. 6,10 et 6,55. Babelon, Loc. cit., p. 279, Nos 1915 et 1917.

AE 19. — Chalque. Ma collection, 2 exemplaires = **Planche III**, 4. — Collection du Dr P. Schröder.

XXXII. Antonin le pieux (de 138 à 161 après J. C.).

1698. — ΑΥΤ ΚΑΙΣ Τ ΑΙΑ | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Astarté de-
 ΔΑΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CEB EYC. | bout comme au revers du 1692.
 Buste d'Antonin le pieux, à | Dans le champ, à gauche, la
 droite, la tête laurée, la poi- | date ΥΝΔ (an 454). Grènetis
 trine drapée. Grèn. au pourt. | au pourtour.

AE 26. — Dichalque Mionnet, t. V, p. 400. — Arigoni, Num. Imp. gr. t. XIII, No 147.

1699.—Même dr. | Même revers, avec la date ΕΝΥ (an 455).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 289, No 243. — Sestini, Descr. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 91, No 15. — C.M.H. No 6116.

1700.—Même dr. | Même revers, avec la date ϚΝΥ (an 456).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 289, No 244.

1701.—Même dr. | Même revers, avec la date ΘΝΥ (an 459).

AE 25. — Dichalque, gr. 11,05. Babelon. Perses Achéménides, No 1919, pl. XXXIV, fig. 45. — Mionnet, t. V, p. 400, No 424. — Ma collection, 3 exempl. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1702.—Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΝΥ (an 450). Les Dios-
 cures à cheval, allant à droite.

AE 21. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 400, No 420. — Arigoni, Numism. Imp. gr. tab. XIII, No 146.

1703.—Même dr., | Même légende. Bustes des Dioscures,
 avec ΑΥΤ ΚΑΙ Τ | comme au revers du 1685. Dans le champ,
 ΑΙΑ ΔΑΡΙΑ ΑΝΤΩ- | à gauche, la date ΓΝΥ (an 453). Grènetis
 ΝΕΙΝΟC CEB EYC. | au pourtour.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 400, No 421. — Vaillant, Numism. gr.

1704.—Même dr. | Même revers, avec la date €NY (an 455).

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 400, No 423. — Vaillant, Numism. gr.

1705.—Même dr. | Même revers, avec la date ΗNY (an 458).

AE 22. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 289, No 245.

1706.—Même dr. | Même revers, avec la date ΘNY (an 459).

AE 22. — Chalque, gr. 9,15. Babelon, Perses Achémén., p. 279, No 1920. — Mionnet, t. V, p. 400, No 425.

1707.—Même dr. | Légende et Niké du 1697, avec la date
| ΗN—Y (an 458). Grènetis au pourtour.

AE 21. — Hémi-chalque, gr. 4,67. Babelon, Perses Achém., p. 280, No 1924.

1708.—Même dr. | Même revers, avec la date ΘN—Y (459).

AE 17. — Chalque, gr. 5,40. Ma collection.

XXXIII. Marc Aurèle, César (en 147 après J. C.).

1709. — ΑΥΡΗΑΙΟC ΚΑΙ CΕΒ | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΘNY (an
ΕΥCΕΒ YOC. Tête laurée de | 459). Bustes des Dioscures,
Marc Aurèle à droite. Grène- | comme au revers du 1685.
tis au pourtour. | Grènetis au pourtour.

AE 24. — Dichalque, gr. 10,20. Babelon, Perses Achém., p. 280, No 1922. — Mionnet, t. V, p. 401, No 430. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 23. — Chalque, gr. 7,55. Babelon, Loc. cit., No 1923. — Ma collection, 2 exemplaires.

1710.—Même légende. Buste | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Les Dioscu-
de Marc Aurèle, à droite, la | res debout de face, s'appu-
tête laurée, la poitrine cou- | yant chacun sur sa lance.
verte du paludamentum. Con- | Leurs bonnets coniques sont
tremarque indistincte. | à terre, à leurs pieds.

AE 23. — Chalque, gr. 8. Babelon, Loc. cit., p. 280, No 1924.

1711. — Légende | Légende, date et Astarté debout comme
et droit du 1709. | au revers du 1701.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 401, No 431. — Vaillant, Numism. gr.

AE 25. — Dichalque, gr. 12,25. Babelon, Loc. cit., No 1928 (classée à Com-
mode).

Commode (de 179 à 192 après J. C.).

Mr Babelon a décrit une monnaie de cet empereur (Perses Achémén. p. 281, No 1928) avec la date 459. Commode naquit 12 ans plus tard. Ou la lecture est erronée et doit être rectifiée ΘϞΥ (499), ou la monnaie doit être restituée à Marc Aurèle. Ce dernier sentiment me paraît le plus probable.

XXXIV. Septime Sévère (de 192 à 211 après J. C.).

1712. — ΑΥ ΚΑΙ Α ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, à l'exergue. Astarté debout à droite entre les Dioscures. La déesse tourelée s'appuie de la main droite sur la stylis cruciforme et pose le pied gauche sur une proue de navire. De la main gauche, elle relève sur son genou le bord de sa robe. Devant elle, à droite, une petite victoire, debout sur un cippe, la couronne. Les Dioscures, nus et debout, s'appuient d'une main sur leur haste (du côté du grènetis), de l'autre main, ils tiennent une grappe de raisin. Grènetis au pourtour.

AE 62. — Dichalque, gr. 13. Babelon, Perses Achémén. p. 281, No 1929, donne pour cette pièce à l'exergue, la date ΥΞΓ (an 463), non signalée par Mionnet, t. V, p. 402, No 434, et qui tomberait sous le règne d'Antonin le pieux.

AE 28. — Dichalque, gr. 14,15. Ma collection.

AE 24. — Dichalque, gr. 15,90. Ma collection.

1713. — Même dr. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Les Dioscures debout en regard, séparés par le croissant lunaire et ayant chacun une étoile au dessus de leurs bonnets coniques. D'une main, ils s'appuient sur leurs lances, et de l'autre, ils tiennent une grappe de raisin. Grènetis au pourtour.

AE 26. — Dichalque, gr. 13,52. Babelon, Perses Achémén., p. 281, No 1930. — Mionnet, t. V, p. 402, No 435. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

1714. — Même dr. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ à l'exergue. Les Dioscures debout en regard, avec leurs chevaux, qu'ils tiennent par la bride. Ils

sont coiffés du bonnet conique, surmonté d'une étoile cruciforme, et s'appuient sur leurs lances. En haut, dans le champ, entre eux, un petit temple distyle renfermant le buste d'Astarté. Dans le champ, la date ΦΙΕ (an 515 ?). Grènetis au pourt.

AE 25. — Dichalque, gr. 12,60. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 290, No 246. — Sestini, Lett num. continuaz. t. VI, p. 102, tab. II, fig. 11.

XXXV. Julia Domna (de 192 à 217 après J. C.).

1715. — ΙΟΥΛΙΑ ΔΟ—ΜΝΑ | Légende et Astarté debout
 ΚΕΒΑ. Buste drapé à droite de | entre les Dioscures, comme au
 Julia Domna, sur un crois- | revers du 1712.
 sant. Grènetis au pourtour.

Pièce frappée sous le règne de Septime Sévère.

AE 28. — Trichalque, gr. 20,50. Ma collection

1716. — ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ. | Même revers. A l'exergue,
 Même droit. | une étoile. Grènetis au pourt.

AE 23. — Chalque, gr. 10,45. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achéménides.

1717. — Même dr. | Même revers, avec la légende circu-
 laire ΤΡΙ—ΠΟΛΙ—ΤΩΝ, et à l'exergue, |
 la date ΖΚΦ (an 527). Grènetis au pourt.

AE 23. — Chalque, gr. 10,80. Ma collection = **Planche III**, 5. — Collection du Dr P. Schröder.

1718. — Même dr. | ΤΡΙΠΟ (à gauche) ΛΙΤΩΝ (à droite), à
 l'exergue, la date ΔΚΦ (an 524). Les |
 Dioscures debout comme au revers du |
 1713. Grènetis au pourtour.

AE 26. — Dichalque, gr. 16. Ma collection = **Planche III**, 6 rev.

AE 22. — Chalque Collection Hoffmann, Revue de numismatique, 1861, p. 103, pl. IV, No 7.

1719. — ΙΟΥΛΙΑ (à | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple tétrastyle
 gauche) ΔΟΜΝΑ (à | à fronton triangulaire, auquel on accède
 droite). Même droit. | par un escalier de 2 marches. Sous le
 Grènetis au pour- | portique, au centre est un autel allumé,
 tour. | à droite, Artémis avec un croissant sur

la tête, et un flambeau à la main. A gauche, figure indistincte (Soleil, Apollon, Hercule?) levant la main droite. A l'exergue, la date ΖΚΦ (an 527). Grèn.

AE 30. — Dichalque, gr. 11,40. Coll. de Luynes. — Babelon, *Perses Achém.*, p. 282, No 1932. — Ma collection. — Collection de l'Univ. amér. de Beyrouth.

1720.—Même droit. Devant | Même revers, avec la date
la tête, une contremarque. | ΓΚΦ (an 523).

AE 28. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 290, No 247.

1721. — ΔΟΜΝΑ à gauche, | Revers du 1719, avec même
CEBACTH à droite. Même droit. | date 527.

AE 30. — Trichalque, gr. 22,70. Collection de Luynes. — Babelon, *Perses Achémén.*, p. 282, No 1933. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 290, No 249. — Mus. Arigoni II Imp. gr. tab. XXII, fig. 296.

AE 28. — Dichalque, gr. 10,75. Babelon, *Loc. cit.*, No 1935. — Mionnet, t. V, p. 290, No 248.

1722.—Même dr. | Même revers, mais on aperçoit le
toit du temple des 2 côtés du fronton.
ΤΡΙ—ΠΟΛΙ—ΤΩΝ. Même date.

AE 27. — Dichalque. Ma collection.

XXXVI. Caracalla (de 197 à 217 après J. C.).

1723.—ΑΥΤ Κ Μ Α | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟΣ Γ. Aigle debout
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ CEB. | de face, regardant à droite, les ailes
Tête laurée de Ca- | éployées et tenant une couronne dans
racalla, à droite. | son bec. Entre les pattes, les bonnets
Grènetis au pour- | des Dioscures surmontés chacun d'une
tour. | étoile. Grènetis au pourtour.

AR 29. — Quadruple denier, gr. 13,08. Babelon, *Loc. cit.*, p. 282, No 1936, pl. XXXIV, fig. 16.

1724.—Même dr. | Même revers, mais avec ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ
ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Δ.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 12,40. Ma collection, 2 exempl. = **Planche III, 7.**

1725.—Même dr. | Même légende et même revers, mais
l'aigle regarde à gauche.

AR 27. — Quadruple denier, gr. 11. Ma collection.

1726. — AY K M | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΖΚΦ (an 527) en légende
AY ANTΩNINOC | circulaire. Bustes accolés des Dioscures
(variétés avec CEB). à droite, la poitrine drapée, et coiffés de
Tête laurée de Ca- | leurs bonnets coniques surmontés d'é-
racalla, à droite. Gr. | toiles. Grènetis au pourtour.

AE 20. — Héli-chalque. Ma collection. — Coll. de l'Univ. amér. de Beyrouth.

AE 18. — Héli-chalque. gr. 4,55 et 4,77. Babelon, Perses Achém., p. 285, No 1949 et 1950. — Mionnet. t. V, p. 403, No 437 et p. 404, No 444.

1727. — AY K M ANTΩNI- | ΤΡΙΠΟ (à l'exergue). Astarté
NOC CEBΑ. Buste de Cara- | debout entre les 2 Dioscures,
calla, à droite, la tête laurée, | comme au revers du 1712.
la poitrine couverte du palu- | Dans le champ, la date ΖΚΦ
damentum. Grènetis au pourt. | (an 527).

AE 25. — Chalque, gr. 10,20. Babelon, Loc. cit., p. 284, No 1947, pl. XXXIV, fig. 19.

AE 23. — Chalque, gr. 8,45. Ma collection. — Collection de l'Univ. amérie. de Bérouth. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 291, No 250. — Sestini. Descr. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 92, No 23, tab. XXXIV, fig. 6.

1728. — AY K M AY ANTΩ- | Légende et revers du 1713,
NEINOC CEBΑ. Même droit. | les Dioscures debout en re-
Grènetis au pourtour. (Varié- | gard. Entre eux, la date ΖΚΦ
tés de légende). | (an 527). Grènetis au pourtour.

AE 25. — Chalque, gr. 10,80 et 11,10. Collect. de Luynes. — Babelon, Perses Achém., p. 284, Nos 1945 et 1946. — Mionnet, t. V, p. 404, No 443. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

1729. — Même lé- | Légende et revers du 1714. Les Dio-
gende et même dr. | scures debout en regard, avec leurs che-
 | vaux, entre eux la date ΒΚΦ (an 522). Grèn.

AE 24. — Chalque. Ma collection = Planche III, 8.

AE 26. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 403, No 438. — Mus. Sanclement, Num. sel. III, 3.

1730. — Même dr. | Même revers avec la date ΓΚΦ (an 523).

AE 24. — Chalque, gr. 9,10. Babelon, Loc. cit., p. 248, No 1948, pl. XXXIV, 20. — Mionnet, t. V, p. 403, No 439. — Ma collection, 2 exemplaires.

1731. — ΜΑΡ ΑΥΡ ANTΩNEI- | ΤΡΙ—ΠΟΛΙ—ΤΩΝ. Temple à
NOC CEB. Tête laurée et ra- | fronton triangulaire et à 4 co-
diée de Caracalla, à droite. | lonnes, du No 1722, avec la
Grènetis au pourtour. | date ΖΚΦ (an 527). Grèn. au p.

AE 31. — Dichalque. gr. 16,60. Babelon, Perses Achém., p. 283, No 1937, pl. XXXIV, fig. 17. — Mionnet, t. V, p. 404, No 441.

1732. — Même dr. | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Variété du même temple comme au revers du 1719. Grèn.

AE 28. — Dichalque, gr. 14,68. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 283, No 1938. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 27. — Dichalque. Ma collection.

1733. — MAP AY ANTONINOC CEBAC. | Même revers.
Même droit.

AE 28. — Dichalque, gr. 12,48. Collection de Luynes. — Babelon. Loc. cit., p. 283, No 1939. — Ma collection = **Planche III**, 9.

AE 31. — Dichalque, gr. 12,68. Babelon, Loc. cit., No 1940.

1734. — MAP AYP ANTONINOC CEB. | Même revers.
Même droit.

AE 28. — Dichalque, gr. 11,20. Babelon, Loc. cit., p. 283, No 1741.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,75. Babelon, Loc. cit., p. 283, No 1942.

1735. — MAP AV ANTΩNEINOC CEB. | ΤΡΙ—Π—Ο—ΛΙ—
Buste lauré de Caracalla, à droite, la ΤΩΝ. Temple du
poitrine couverte du paludamentum. Gr. 1722. Même date.

AE 27. — Dichalque. Ma collection.

1736. — AYT M AYR ANTΩΝ. . . Même | Même revers.
droit.

AE 26. — Dichalque, gr. 11,20. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 283, No 1943. — Mionnet, t. V, p. 404, No 445.

1737. — AYT K M | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple décastyle,
AY ANTΩΝ. . . . à fronton triangulaire, muni d'un triple
Buste lauré de Ca- portique. Sous le portique central plus
racalla, comme au élevé et orné d'un fronton hémi-circu-
droit du 1735. laire, et auquel on accède par un esca-
lier de quatre degrés, on voit Astarté
tourelee, debout à droite comme au re-
rers du 1692. Elle est couronnée par une
petite victoire, placée sur un cippe à sa
droite. Les portiques latéraux sont à
quatre colonnes et à fronton triangulaire.
À l'exergue, la date Ζ (?) ΚΦ (an 527).

AE 30. — Trichalque, gr. 23,50. Ma collection. — Revue de numismat., 1861, p. 104, pl. IV, fig. 8.

1738. — ΑΥ Κ Μ
ΑΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ
ΣΕΒΑ. Même droit. Temple dont on aperçoit 2 façades, à 4 colonnes. Celle de droite forme un portique plus élevé, sur lequel s'ouvrent trois portes. Cette façade est surmontée d'un fronton triangulaire, dans le tympan duquel sont 2 éros, couchés sur le ventre et affrontés. La façade gauche couronnée de créneaux forme un triple portique. Au fond du portique central auquel on accède par un escalier, est une porte. A droite, la statue d'Artémis lunaire, à gauche statue masculine indistincte. En légende circulaire à gauche et en haut, ΔΙΟΣ ΑΓΙΟΥ, à droite ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. En haut entre les 2 façades, la lettre Γ, à l'exergue, la date ΓΚΦ (an 523). Gr. au p.

AE 30. — Dichalque, gr. 13,40. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achém., p. 284, No 1944 et p. 287, No 1966. — Mionnet, t VIII suppl., p. 292, Nos 255, 256 et t. V, p. 407, No 459. — Sestini, Lett. num. continuaz. t. V, p. 72, tab. II, fig. 10.

AE 29. — Gr. 17,55 et 13,50. Ma collection. 2 exempl. = **Planche III**, 10. — Catal. Hoffmann No 1568. — Revue de numism., 1861, p. 104, pl. IV, No 10.

1739. — . . . Tête de Caracalla, à dr. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Temple distyle dans lequel est le buste tourelé d'Astarté.

AE 18. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 291, No 251. — Mus. Arig. I. Imp. gr. al. tab. X, fig. 164.

1740. — Tête de Caracalla, à droite. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Galère avec ses rameurs et un gouvernail. A l'exergue, la date ΔΙΦ (an 514).

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 291, No 254. — Mus. Arig. I. Imp. gr. al. tab. X, fig. 163.

XXXVII. *Plautille (en 202 après J. C.).*

1741. — Tête de Plautille, à droite. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΔΙΦ (an 514). Les Dioscures debout en regard, comme au revers du 1713.

AE 25. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 404, No 446. — Vaillant, Numism. gr.

XXXVIII. *Géta (de 197 à 212 après J. C.)*

1742.—**ΣΕΠΤΙΜΙ ΓΕΤΑΣ ΚΑΙ- ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Les Dioscu-
CAP. Buste de Géta, à droite, res debout en regard, au bas,
la tête nue, la poitrine cou- la date ΚΦ (an 520), comme
verte du paludamentum. Grèn. au revers du 1713.

AE 26 — Dichalque, gr. 12,70. Babelon, Perses Achém., p. 285, No 1951.—
Mionnet, t. V, p. 405, No 447. — Catal. Hoffmann, No 1631.

XXXIX. *Macrin (de 217 à 218 après J. C.)*

1743. — **ΑΥΤ ΚΑΙΣ ΜΑΚΡΙ- ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ.** Temple
NOC ΣΕΒ. Buste de Macrin, à décastyle comme au revers du
droite, la tête barbue et lau- 1737, mais à fronton principal
rée, la poitrine couverte du triangulaire moins considéra-
paludamentum. Grènetis au ble. A l'exergue la date ΟΚΦ
pourtour. (an 529). Grènetis au pourtour.

AE 29. — Trichalque. Collection H. Hoffmann. — Revue de numismatique,
1861, p. 105, pl. IV, No 11.

XL. *Diaduménien (de 217 à 218 après J. C.)*

1744. — **Μ ΟΠ ΔΙΑΔΟΥΜΕ- Λέgende, temple décastyle
ΝΙΑΝΟΣ ΚΑΙ.** Buste de Diadu- et date du revers précédent
ménien à droite, la poitrine 1743. Grènetis au pourtour.
couverte du paludamentum. Gr.

AE 33. — Trichalque, 24,40. Ma collection = **Planche III, 11.** — Mionnet,
t. V, p. 405, No 448. — Catal. d Ennery, p. 488, No 3004.

1745. — Même dr. **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ** en légende circulaire en
et même légende. haut. Galère à la voile, entre les bonnets
des Dioscures. A l'exergue, la date ΟΚΦ
(an 529).

AE 23.— Chalque Mionnet, t. V, p. 405, No 449.—Mus. Sanclem Num. s. III, 24.

1746.— Même dr. **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Les Dioscures en regard,
comme au revers du 1713, mais sans le
croissant. A l'exergue, la date ΟΚΦ (an
529). Grènetis au pourtour.

AE 24. — Chalque, gr. 12. Babelon, Perses Achéménides, p. 285, No 1952,
pl. XXXIV, fig. 21. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 292, No 257. — Hoffmann,
No 1676.— Sestini, Descr. d'alc. med. gr. del Mus. Fontana, II, p. 58, tab. IX, fig. 12.

AE 25. — Cha que. Mionnet, t. VIII suppl., No 258. — Cabinet du cheva-
lijer Pétré à Paris.

XLI. Élagabale (de 218 à 222 après J. C.).

1747. — ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ ΑΝ- ΤΩΝΙΝΟC. Buste d'Élagabale, à droite, la tête laurée, la poitrine couverte du paludamentum. Grènetis au pourtour. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Astarté debout entre les Dioscures, comme au revers du 1712. A l'exergue, la date ΑΛΦ (an 531). Grènetis au pourtour.

AE 28. — Dichalque, gr. 20. Babelon. Loc. cit., p. 286, No 1961, pl. XXXIV, fig. 23. — Mionnet, t. V, p. 406, No 453.

1748. — Même dr. ΤΡΙΠΟ (à l'exergue). Même revers. Dans le champ, à droite, la date ΓΑΦ (an 533).

AE 26. — Dichalque, gr. 9,82. Babelon, Loc. cit., p. 288, No 1968. — Mionnet, t. V, p. 407, No 460.

1749. — ΑΥ Κ Μ ΑΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ CΕΒ. | Même revers. Même droit.

AE 23. — Chalque, gr. 8,27 (pièce retouchée). Babelon, Perses Achémén., p. 288, No 1969.

1750. — ΑΥ Κ Μ ΑΥΡ ΑΝΤΩΝΙΝ. | ΤΡΙΠΟ à gauche, ΑΙΤΩΝ à droite. ΑΛΦ (an 531). Bustes accolés des Dioscures, même droit. Grènetis au pourtour. comme au revers au 1726. Grènetis au pourtour.

AE 21. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 261. — Vaillant, Numism. graeca.

AE 20. — Chalque, gr. 6,65. Babelon, Loc. cit., p. 289, No 1972, pl. XXXIV, fig. 25. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 292, No 259.

AE 17. — Chalque, gr. 4,30. Ma collection.

1751. — ΑΥ Κ Μ ΑΥ ΑΝΤΩ- ΝΙΝΟC. Buste lauré et cuirassé d'Élagabale, à droite. Grènetis au pourtour. ΤΡΙΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Les Dioscures debout en regard comme au revers du 1746. A l'exergue, la date ΑΛΦ (an 531). Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 10,75. Ma collection = Planche III, 12 rev. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 262. — Collect. du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Vaillant, Numism. graeca.

1752. — Même légende. Droit | Même revers, avec la date du 1747. Grènetis au pourtour. ΒΛΦ (an 532).

AE 20. — Chalque, gr. 6,15. Ma collection, 2 exemplaires. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 294, No 270. — Eckhel, Cat. Mus. Caes. Vindob. I, p. 243, No 14.

1753.— Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΙ ΝΑΥΑΡΧΙ en légende circulaire en haut. Galère à la voile allant à gauche, au sommet du mât, la lettre Φ entre les bonnets des Dioscures. A l'exergue, la date ΑΛΦ (an 531). Grènetis.

AE 21. — Chalque, gr. 7,62. Babelon, Loc. cit., p. 287, Nos 1962 et 1963, pl. XXXIV, fig. 24. — Ma collection, 2 exemplaires. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 264. — Sestini, Descr. num. vet. p. 536, No 12.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 263. — Sestini, Loc. cit., No 11.

1754.— Même dr. | Même revers, avec ΤΡΙΠΟΛΙΤ ΝΑΥΑΡΧ ΝΕΩΚ ΑΛΦ (an 531).

AE 22. — Dichalque, gr. 10,60. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 406, No 454.

1755.— Même dr. | Légende et revers du 1753, avec la date ΒΛΦ (an 532).

AE 21. — Chalque, gr. 6. Ma collection = Planche III, 13.

AE 20. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 406, No 455.

1756.— Même dr. | Même revers, avec la date ΓΛΦ (an 533).

AE 18. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 407, No 461.

1757.— ΑΥ Κ Μ | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Pégase marchant à dr., AYP ANTΩNINOC. | monté par un satyre qui joue de la double flûte, et conduit par un génie bacchique, qui le précède. A l'exergue, la date ΓΛΦ (an 533). Grènetis au pourtour.

AE 20. — Hemi-chalque, gr. 4,71. Babelon, Perses Achémén., p. 288, No 1974, pl. XXXIV, fig. 25. — Mionnet, t. V, p. 407, No 462.

1758.— Même légende et même dr. que le 1747. | ΤΡΙΠΟ—Λ—Ι—ΤΩΝ. Temple tétrastyle, à fronton triangulaire. Dans le tympan, on voit un buste d'Astarté de face. Sous le portique central un autel allumé, élevé sur des degrés. Dans les entrecolonnements latéraux, à gauche, statue de divinité masculine (Apollon, Hélios?), levant le bras droit. A droite, Artémis debout, coiffée du croissant et tenant un flambeau. A l'exergue, la date ΑΛΦ (an 531). Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 14,90 et 19,85. Babelon, Loc. cit., p. 286, Nos

1958 et 1959. — Mionnet, t. V, p. 406, No 452 et t. VIII suppl., p. 294, No 266. — Collection de l'Univers. améric. de Bélyrouth.

AE 22. — Chalque, gr. 10,80. Babelon, Perses Achémén., p. 286, No 1960.

AE 26. — Dichalque, gr. 13,30. Ma collection.

1759. — Légende du 1757. Droit du 1751. | Même revers.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 260.

1760. — Même légende. Tête laurée | Même revers.
d'Élagabale à droite. Grènetis au pourt.

AE 32. — Dichalque, gr. 11,85. Ma collection.

AE 25. — Dichalque, gr. 11,90. Ma collection.

1761. — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΛΦ (an 532).

AE 28. — Dichalque, gr. 11,50. Ma collection.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,50. Ma collection. — Gr. 10,15. Ma collection =
Planche III, 14 rev.

AE 26. — Dichalque, gr. 12,50. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 406, No 457. — Sestini. Descr. p. 537.

Sans date apparente.

AE 23. — Chalque, gr. 8,20. Ma collection, 3 exemplaires.

1762. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΛΦ (an 533).

AE 23. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 294, No 271. — Vaillant,
Num. graeca.

1763. — Légende et droit du 1747. | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple décastyle
Grènetis au pourtour. | du No 1743. A gauche de l'escalier, la
date ΑΛΦ (an 531). La victoire qui couronne Astarté n'est visible que sur les
exemplaires de bonne frappe et de conservation satisfaisante. Grènetis au pourtour.

AE 33. — Trichalque, gr. 21,72. Babelon, Perses Achém., p. 286, No 1956. — Mionnet t. V, p. 405, No 450.

AE 30. — Trichalque, gr. 22,85. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 294, Nos 267 et 265. — Mus Theupol. p. 1015.

AE 29. — Dichalque, gr. 10,80. Babelon, Loc. cit., No 1954.

AE 28. — Dichalque, gr. 20,10 et 11,12 Babelon, Loc. cit., Nos 1953 et 1957, pl. XXXIV, fig. 22. — Gr. 11,50. Ma collection. — Collection de l'Univers. améric. de Bélyrouth. — Mionnet, t. V, p. 406, No 451.

AE 26. — Chalque. Ma collection.

AE 27. — Dichalque, gr. 10,80. Babelon, Loc. cit., No 1955.

1764. — Même droit, que le | Même revers, avec la date
1760. | ΒΛΦ (an 532).

AE 28. — Dichalque, gr 11. Babelon, Loc. cit., p. 287, No 1964. — Mionnet, t. V, p. 406, No 456 et t. VIII suppl, p. 294, No 269.

AE 23. — Dichalque. gr. 11,30. Babelon, Loc. cit., No 1965.

AE 22. — Chalque. Ma collection = **Planche** IPI, 15 rev.

AE 21. — Chalque. Ma collection.

1765. — Légende | Même légende et même revers, avec
et droit du 1747. | la date ΑΛΦ (an 531), à l'exergue, sous
l'escalier.

AE 29. — Trichalque, gr. 27,65. Ma collection.

XLII. Julia Paula (de 219 à 220 après J. C.).

1766. — ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΥΛΑ. Buste | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Astarté entre
de Julia Paula, à droite, posé | les Dioscures comme au re-
sur un croissant, et ayant la | vers du 1712. Grènetis au
poitrine drapée. | pourtour.

AE 23. — Dichalque gr. 10,03. Babelon. Perses Achém., p. 290, No 1977.

1767. — ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΥΛΑ CE- | Légende, temple tétrastyle
BACTH. Tête de Julia Paula, | et date du 1761.
à droite.

AE 25. — Dichalque. Mionnet, t V, p. 407, No 463.

XLIII. Julia Soaemias (de 218 à 222 après J. C.).

1768. — ΙΟΥΛΙΑ à gauche, | ΤΡΙΠΟ—Λ—Ι—ΤΩΝ. Temple
CEMIAC CEΒ à droite. Buste | tétrastyle comme du revers
de Julia Soaemias, à droite, | du 1758, avec la date ΒΛΦ (an
la poitrine drapée. | 532), à l'exergue.

AE 28. — Dichalque, gr. 11,20 et 10,82. Babelon, Perses Achém., p. 289, Nos 1974 et 1976. — Mionnet, t. V, p. 408, No 465. — Ma collection. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 27. — Dichalque, gr. 14. Babelon, Loc. cit., No 1975.

AE 26. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl, p. 295, No 272. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 93, No 32. — C.M.H. No 6126.

AE 25. — Dichalque. Ma collection.

1769. — Légende et droit | Temple décastyle du 1743,
du 1768. Grènetis au pour- | avec la légende du 1763, et
tour. | la date ΒΛΦ (an 532).

AE 27. — Dichalque, gr. 13,95. Babelon, Loc. cit., No 1973. — Mionnet, t. V, p. 407, No 464. — Ma collection.

1770. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΛΦ (an 533).

AE 26. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 408, No 466.

XLIV. Julia Maesa (de 218 à 222 après J. C.).

1771. — Buste de Julia Mae- | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Temple té-
sa, à droite, la poitrine drapée. | trastyle dans lequel est une
figure debout.

AE 18. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 408, No 468. — Vaillant, Numism. gr.

1772. — Même dr. | Astarté entre les Dioscures, comme au
revers du 1712.

AE 26. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 408, No 469.

XLV. Alexandre Sévère (de 222 à 235 après J. C.).

1773. — ΑΥΤ ΚΑΙCΑΡ ΑΛΕ- | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple
ΞΑΝΔΡΟC. Tête nue d' Ale- | tétrastyle du revers du 1758.
xandre Sévère, à droite. Grèn. | Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 6,92. Babelon, Perses Achém., p. 290, No 1978. — Ma collection.

1774. — Même dr. | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple tétrastyle,
à fronton triangulaire, muni d'un esca-
lier occupant toute la largeur. Sous le
portique central, statue masculine (Apol-
lon, Hélios?), le bras droit levé. Au mi-
lieu de l'escalier, autel. A l'exergue, ΓΛΦ
(an 533).

AE 24. — Chalque, gr. 8,85. Ma collection = **Planche III, 16.** — Mionnet, t. V, p. 408, No 470. — Mus. Theupoli, p. 1032.

8 Mai 1902.

J. ROUVIER

ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΦΟΙΝΙΚΗΣ
(Ἄργυρά καὶ χαλκᾶ νομίσματα)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΦΟΙΝΙΚΗΣ
(Χαλκᾶ νομίσματα)

A NEW SYRIAN ERA

Dated coins of Rhosus, both autonomous and imperial, have long been known. Before the publication of Eckhel's *Doctrina* Belley had discussed the method of reckoning employed, and had decided that two eras were in use, the Actian (31 B. C.) and the Caesarian (48 B. C.). Since Belley's day no fresh evidence has come to light, and his results (which seemed inevitable) have therefore been generally accepted. It can now be shown that Rhosus had only a single era, and that that was neither the Actian nor the Caesarian.

Belley's argument was based on the existence of two coins, one issued during the reign of Commodus and bearing the date ΘΙC (219), the other issued during the reign of Severus and bearing the date ϚΝΣ (256). The Commodus coin had been seen by Belley himself, and others with the same date have since been published. As Commodus reigned from 180 to 192 A. D., the beginning of the Era must lie between 39 and 27 B. C. The Severus coin is cited from Wise's *Nummorum Antiquorum Scriniis Bodleianis Reconditorum Catalogus* p. 205. But there is no such coin in the Bodleian Collection now, as Professor Oman has been kind enough to ascertain for me definitely. On the other hand, the Hunter Cabinet contains the following piece of Caracalla.

AYTKMAYPCEOY ANTONI-	PWCEWN ETOYCENOC	Dra-
NONCE Bearded head of Ca-	ped bust (of Selene?) r.,	
racalla r., laur.	resting on a crescent.	

The reign of Caracalla extended from 211 to 217 A. D. The date 256, therefore, refers to an era whose commencement must fall between 45 and 39 B. C. That is, the last year that is possible for Caracalla is identical with the first year that was possible for Commodus, and we can definitely fix upon this as the year for which we are in search.

But what of the Severus coin? On turning to Wise's *Catalogus*, it will be found that he does not say that this coin (of whose type he gives no description) was «*in Scri-niis Bodleianis*». On the contrary, he merely mentions it casually in his «*Notae*», adding to it the words «*Nummus D. Bosanquet*». Bosanquet was an Aleppo merchant who had formed a large collection of coins during his residence in the East. I have shown elsewhere that some time after his death his son, Samuel Bosanquet, sold the whole of these to Dr William Hunter for L. 1000¹. Obviously, therefore «Severus» in Wise's citation is a mere mistake for «Caracalla». Who was responsible for the blunder, it is impossible to say.

To return for a moment to the Era. The year 39 B. C. was a memorable one in the annals of the district where Rhosus was situated. It was then that Ventidius Bassus, acting as the legate of Antonius, by a brilliant series of victories cleared Cilicia and Syria of the Parthians and finally crushed Labienus. It is doubtless with these events that the beginning of the Era should be associated.

GEORGE MACDONALD

1. *Catalogue of Greek Coins in the Hunterian Collection*, Vol. I. p. xxvii.

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια. Ἰδὲ τόμ. Ε', σελ. 189 κ.έπ.)

Β'. ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἄρχοντες τοῦ Ἄρμαμέντου.

186. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Θεοτόκε βοήθει μετὰ τῶν λέξεων περίξ τῶ σῶ δούλω.

ἮΟπ. + ΘΕΟΦΥ — ΛΑΚΤΡ' ΣΠΑΘ — ΣΑΡΧΟ' Τ' Ρ' ΑΡ — ΜΑΜΕΝΤ' = + Θεοφυλάκτ(ω) β(ασικικῶ) σπαθ(αρίω) καὶ ἄρχο(ντι) τοῦ β(ασικικοῦ) Ἄρμαμέντ(ου).

0,025. (Α. Ε. 2909). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρῆς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 325.

Δομέστικοι τῶν σχολῶν (;)

187. — + ΚΕ.Ο..ΗΤΩ ΣΩ ΔΟ.. = + Κ(ύριε) [β]ο[ρήθ]η τῶ σῶ δο[ύλ]ω, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων περίξ σταυροῦ διπλοῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

ἮΟπ. CVMΕΩΝ — ..ΣΠΑΘΑΡ' Σ Δ. — ..ΣΤ...V — .ΟΧΩ.. — ..ΣΠ.. = Συμεὼν [β(ασικικῶ α')] σπαθαρο(ίω) καὶ δ[ο]με[στ]ί[κω] τῶν σχολῶν (;) . .σπ. .

0,030. (Α. Ε. 2416). Μετριωτάτης διατηρήσεως καὶ διάτρητον. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρῆς.

188. — Προτομή τῆς Θεοτόκου ἀποτετριμμένη.

ἮΟπ. Κ. — V... — Λ. ΝΙ Δ. — ..ΤΙΚΩ — ..ΝCΧΟ — .ΩΝ = ... δ[ο]μεσ[τί]κω [τῶ]ν σχο[λ]ῶν (;)

0,028. (Α. Ε. 2648). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρῆς.

Δρουγγάριοι.

189. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἡμιεμφθαρμένον ἀναλυόμενον εἰς *Θεοτόκε βοήθει* μετὰ τῶν λέξεων περίξ τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. . . . — ΟΡΙΩ . — . ΟΥΓ . — . ΡΙΩ = [+ Γρη]γορίω
[δρ]ουγ[γα]ρίω.

0,020. (Α. Ε. 471). Μετρίας διατηρήσεως Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς

190. — ᾽Ομοίως, ἀλλὰ καλῶς διατηρούμενον.

᾽Οπ. . . . — ΝΩСΠΑ — . ΑΡΗΩS — . ΡΟΓΓΑ — ΡΗΩ =
[+ Κωνσταντί]νω (;) σπα[θ]αρήω και [δ]ρογγαρήω.

0,028. (Α. Ε. 2851). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

191. — ᾽Ομοίως τῶ προηγουμένῳ.

᾽Οπ. + ΑΡΙC—ΤΟΜΑΧ—ω ΔΡΟΥΓ—ΓΑΡΙ. = + ᾽Αρι-
στομάχω δρουγγαρί[ω].

0,024. (Α. Ε. 2405). Διατηρήσεως καλλίστης. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

192. — ᾽Ομοίως τῶ προηγουμένῳ ἀλλ' ἡμιεμφθαρμένον.

᾽Οπ. . . . — . ΝΩ Δ . — . ΝΓΑΡ . — . ΤΟΝΟ — ΨΗΚ =
[Στυλια]νω (;) δ[ρου]γγαρί[ω] τοῦ ᾽Οψηκ(ίου) (;)

5,024. (Α. Ε. 2546). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Τακτέον εἰς τὰ μολυβδόβουλλα τοῦ Θέματος ᾽Οψικίου.

193. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= *Θεοτόκε βοήθει*) μετὰ τῶν λέξεων περίξ τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + ΕΠΙ—ΦΑΝΗΔ—ΡΟΥΓ..—Ι. = + ᾽Επιφάνη
δρουγ[γα]ρί[ω].

0,028. (Ε. Σ. 13,060). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

194. — . . . Π . — . ΙΩΑΝ = ΤΥΠΟΙ = ... ᾽Ιωάν(νου) τυποῖ.

᾽Οπ. . . . — . . . . — ΡΟΥΓΓΑ—ΡΙΟΝ = ... δρουγγαρίων.

0,022. (Α. Ε. 1996). Κακῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Κατεπάνω.

195. — . . . . — . ΤΟΥ. ΑΤ — . . ΑΝΩ ΝΙΚΙΦ — ΟΡΟΝ =
 . . . . τοῦ [κ]α[επ]άνω Νικιφόρου.

᾽Οπ. ᾽Επιγραφή ἐξίτηλος, ἧς μόλις γράμματα τινα ὑποφαίνονται.
 0,025. (Α. Ε. 2619). Μετρίας διατηρήσεως.

Πρωτοκένταρχοι.

196. — Ο ΑΓΙΟ — ΓΕ . . . = ᾽Ο ἄγιο(ς) Γε[ώργ](ιος), κισινιδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον.

᾽Οπ. + ΚΕΡΘ — . Ω ΣΩ Δ — . ΕΩΡΓ — ΑΚΕΝ — Τ' =
 + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [τ]ῶ σῶ δ(ού)λω [Γ]εωργ(ίω) πρωτοκεντ(άρ)χω.

0,023. (Ε. Σ = ᾽Λκαδ. ἔτος 1896-97 ΙΗ 5). Δύο τεμάχια, μετρίας διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κόμητες.

197. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων περίξ τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. † Α Σ Ι Α' — † Ι Ω Κ Ω — Μ Ι Τ Ο Σ — † = [+ Β] ασιλίω Κώ-
 μιτος † (οὔτω).

0,026. (Α. Ε. 1594). Καλῆς διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger Sigillographie σελ. 330.

198. — ᾽Ομοίως τῶ προηγουμένω, ἀλλ' ἡμίφθαρτον.

᾽Οπ. \ Λ Α Κ Ι — Σ Π Α Θ' Κ — Ο Μ Ι Τ Ι . — Υ Σ Γ Ι = . λακι. (;)
 σπαθ(αρίω) κόμυι τῆς Γι . . . (;)

0,029. (Α. Ε. 2418). Μετρίας διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

199. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον περίξ τὰς λέξεις, τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. [+ . . . Τ — Ο Σ Α Π Ω — Ε Π Α Ρ Χ Ω — Ν Σ Κ Ο Μ Ι — Τ Ο Σ
 = † . . . τος ἀπὸν ἐπάρχων καὶ κόμιτος.

0,025. (Α. Ε. 2973). Μετρίας διατηρήσεως Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

200. — Προτομή κατ' ἐνώπιον ἁγίου ἀποτετριμμένη, ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἐξίτηλον ἐπιγραφὴν ἣς σώζονται τὰ πρὸς δεξιὰ τρία γράμματα ΑΟС

ᾠπ. .. ΕΟΔΩ — .ΚΟΜΙΤ — . . ΚΛΑ. — ΑΤ = [+ Θ]εο-
δώ[ρ](ου) κόμιτ[ος] κλά[σμη]ατ(α γραφῶν) (;)

0,020. (Α. Ε. 2842). Μετριοτάτης διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

201. — Ἐπιγραφή περίξ ἐξίτηλος ἢ συνήθης (= Θεοτόκε βοήθει τῷ σῶ δούλω). ΜΗΡ—ΘV. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἔχουσα λίαν καλλιτεχνικῶς εἰργασμένην τὴν περὶ τὴν κεφαλὴν καλύπτραν τοῦ πέπλου (μαφορίου).

ᾠπ. .ΚΩΝ — .ΤΑΝΤΙ. . . . . — VPOYK. . . . . — .ΚΟΜ =
[+] Κων[σταντί]νω [κου]βουκ[λησ](ίω) [καί] κόμη(τι).

A. E. 1971. Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

202. — . . . . . ΗΘ . ΩС . Δ . . . = [+ K(ύρι)ε βο]ήθ(ει) [τ]ῷ σ[ῶ]
δ[ούλ](ω), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, περίξ διπλοῦ σταυροῦ διη-
δισμένου καὶ ἐπὶ βάσεως.

ᾠπ. . . . . Α . . . — .ΕСRAC . . . — .ΟΚΑΝΔ' — .ΚΟΜ. . . — . . .
= . . . . . βασ(ιλί)κ[α]δ κανδ(ιδάτω) [καί] κόμη(τι).

0,018. (E. Σ. 13074^a). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Κόμητες κόρητες.

203. — Προτομή κατ' ἐνώπιον ἁγίου τινος ἀποτετριμμένη, ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἐξίτηλον.

ᾠπ. . . . . ΙС — ΓΟVСΠΑ — ΘΚΑΝΔΔ' — ΚΟΜΙС — ΚΟ . .
= . . .σ . . . σπαθ(αρο)κανδ(ιδάτος) κόμισ κό[ρη]τ(ης).

0,021. (Α. Ε. 2638). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

204. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τῶ]—σ[ῶ]—[δ]ού—[λω].

°Οπ. . . ω . Ν — . V . ΟΜ . — . ΟC T H C . — ΟΡΤΗC =
 [+ °I]ω[ά]νν[ο]ν [κ]όμ[ητ]ος τῆς [κ]όρτης.

0,025. (Σ. Π. Ἐλαδ. ἔτος 1899-1900 I, 15). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Γ', 180.

205. — ΚΕ . ΟΗΘΙΤΩ CΩ ΔΟΥΛΟ = Κ(ύρι)ε [β]οήθι τῶ
 σῶ δούλο, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνη-
 θισμένου καὶ ἐπὶ βάσεως.

°Οπ. + ΘΕΩΔ — ΩΡΟΡCΠΑ — ΘΑΡCΚΟΜ — . ΤΟC
 TIC K — ΟΡΤΗC = + Θεωδώρο β(ασικικῶ) σπαθαρο(ίω) καὶ κό-
 μητος (οὔτω) τῆς κόρτης.

0,024. (Σ. Π. 1899-1900). Καλλίστης διατηρήσεως. Θ'—I' ἑκατονταετηρίς.
 Ἐδημ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου. ἐν Διεθν. Ἐφημ. Γ', 182.

Κόμης λαμίας.

206. — + ΚΕΡ'ΤΩ CΩ ΔΟΝ . . = + Κ(ύρι)ε β(οήθει) τῶ σῶ
 δού[λω], πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνηθισμένου, ἐπὶ τριβάθμιον βάσεως.

°Οπ. + ΙΩΑ — . ΝΗΡ, CΠΑ — . ΡCΚΟΜ — . ΙΤ. CΛ —
 ΑΜΙΑ = + Ἰωά[ν]νη β(ασικικῶ) σπα[θα]ρο(ίω) καὶ κόμ[ι]τι τ[ῆ]ς λα-
 μίας(ς).

0,034, ἀλλὰ τοῦ τύπου τῆς σφραγίδος διάμετρος μόνον 0,017. Τὸ πέταλον
 ἐφ' οὗ ἐχαράχθη ἡ σφραγὶς ἦτο προωρισμένον διὰ πολὺ μεγαλυτέραν. (Α. Ε. 2407).
 Θ'—I' ἑκατονταετηρίς.

Μεράρχαι.

207. — ΜΡ—ΘV. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης
 μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

°Οπ. ΝΙΚΗ—ΤΑΝΑΓΝΗ—ΤΟΝΜΕΡΑΡ—ΧΗΝCΚΕ—
 ΠΟΙC = Νικήταν ἀγνή τὸν μεράρχην(με) σκέποις. Τρίμ. ἰαμβ.

0,019, (Ε. Σ. 13143). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Λογοθῆται τοῦ στρατιωτικοῦ.

208. — . . . — . Ω C ω Δ — . ΑΝΛΩ Α C Π — . ΕΠΙΤΟΥΧ. —
 . ΟΤΡΙΚ = [Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει)] τῶ σῶ δ(ούλω) [Π]αύλω πρωτο-
 σπ[αθαρίω], ἐπὶ τοῦ χ[ρῖσ]οτρικ(λίνου).

᾽Οπ. . . . . — . ΟΥΙΠ .. — . Ο, S C ΤΡΑ. — ΤΙΚΩΛ. . —
 . ΟΘΕΤΗ. = [Κριτῆ τ]οῦ ἱπ(πο)[δρό]μου καὶ στρα[τιω]τικῶ λ[ογ]ο-
 θῆτη.

0,030. (Α. Ε 432). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 352-53.

Στρατηλάται.

209. — Μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς τὸ κύριον ὄνομα τοῦ κτή-
 τος.

᾽Οπ. C ΤΡΑ — ΤΗΛΑ — ΤΟΥ = Στρατηλάτου.

0,031. ('Ακαδ. ἔτος 1891-92 ΛΔ'. 208). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκα-
 τονταετηρίς.

210. — Σταυροειδῆς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Θεοδώρου.

᾽Οπ. C ΤΡΑ — ΤΗΛΑ — ΤΟΝ = Στρατηλάτου.

0,023. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I. 82). Καλῆς διατηρήσεως Ζ'—Η' ἑκα-
 τονταετηρίς. Ἐδημ. ὑπὸ Κωνσταντοπούλου, ἐν Διεθν. Ἐφημ. Γ', σελ. 192.

210. — + ΙΟ — V N ω Ρ — Ο C + = + Ἰούνωρος +

᾽Οπ. + C ΤΡ — . ΤΗΛ — Α Τ Ο Ν = + Στρ[α]τηλάτου.

0,024. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 4). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκα-
 τονταετηρίς. Ἐδημ ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ Γ', 178.

Στρατηγοί.

211. — Σταυροειδῆς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Θεοτόκε βοή-
 θει, ἔχον περίξ τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + — ΘΕΟΔΩ—ΡΩΠΑΤ—ΡΙΚΙΩΣ—ΣΤΡΑΤΙΓ—Ω
= Θεοδώρω πατρικίῳ καὶ στρατηγῶ.

0,032. (Α. Ε. 1047). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger. Η'—Θ ἑκατονταετηρῆς. Sigillographie, σελ. 365.

212. — Ὅμοίως τῶ προηγουμένῳ, ἀλλ' ἡμιεξίτηλον.

᾽Οπ. . . . —ΤΙΠΑΤΡ—. . Α'ΣΠΑΘ—. ΤΡΑΤ = [Δέον]υ (;)
πατρ[ικ]ί(ῳ) α' σπαθ(αρίῳ) [καὶ σ]τρατ(ηγῶ).

0,026. (Α. Ε. 1076). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρῆς.

213. — Ὅμοίως τῶ προηγουμένῳ.

᾽Οπ. ΘΕΟΦΙΛ—Ω Β'ΣΠΑΘ—. ΕΣΤΡΑΤ = Θεοφίλω
β(ασιλικῶ) σπαθ(αρίῳ) [κ]ε στρατηγῶ.

0,026. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 19). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρῆς.

214. — . . . ΟΗΘΗΤΩ . . . = [+ Θ(εοτό)κε β]οήθη τῶ [σῶ
δούλω], περίξ διπλοῦ σταυροῦ.

᾽Οπ. + — ΝΗΚΗΤ'—. Α'ΣΠΑΘ'ΣC—. ΡΑΤΗΓΩ = Νι-
κήτ(α) [β(ασιλικῶ)] α' σπαθ(αρίῳ) καὶ σ[τ]ρατηγῶ.

0,028. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 26). Μετριοτάτης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρῆς. Ἐδημ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Γ', σελ. 182.

215. — + ΚΕ ΡΟΗΘΗ ΤΩ CΩ ΛΟΝΛ' = + Κ(ύρι)ε βοήθη
τῶ σῶ δούλω), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, περίξ πτηνοῦ προσο-
μοιάζοντος πρὸς περιστεράν ἢ πέρδικα, βαίνοντος πρὸς ἀριστεράν.

᾽Οπ. Γ. ΟΡ—. . ΩΙ. . . — ΑΤΙ. . . — ΕΠ—. . . = Γ[ε]ορ[γί]ω
[στ]ρατ[ηγῶ]. . . Τὸ μολυβδόβουλλον ἐν τῇ ὄψει ταύτη ἔχει χαραχθῆ
ὑπὸ μεταγενεστέρας χειρὸς διὰ τριῶν διασταυρουμένων γραμμῶν ἐν
εἴδει * ἔχουσῶν εἰς τὰ ἄκρα ὅπας ἐξ οὔ ἀδύνατος καθίσταται ἢ συμ-
πλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς.

0,020. (Α. Ε. 2707). Μετρίως διατηρήσεως Θ'—Ι' ἑκατονταετηρῆς

216. — + $\overline{\text{ΚΕΡΟ}} - \text{ΗΘΕΙΤ.} - \overline{\text{ΔΟΥΛΩ}} \dots = + \text{Κ(ύρι)ε β(οή)θει τ[ῶ] δούλω [σου].}$

Ὅπ. + $\overline{\text{ΘΕΟ}} - \overline{\text{ΦΥΛΑΚΤ}} - \dots \overline{\text{ΩΤΩ}} - \overline{\text{ΣΤΡΑΤ.}} = + \text{Θεοφυλάκτ(ω) \dots ω τῶ στρατ(ηγῶ).}$

0,021. (Ε. Σ. 13074⁶). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Γ' ἑκατονταετηρίς.

217. — Προτομή κατ' ἐνώπιον ἀγίου ἀγένειον ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμην οὐλήν, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. Ἡ ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος.

Ὅπ. + $\overline{\text{ΚΕΡΘ}} - \overline{\text{ΣΤΕΦΑΝ}}, - \dots \overline{\text{ΠΑΤ}} - \overline{\text{Π. ΣΤΡ}} - \overline{\text{ΑΤΗΓΩ}} = + \text{Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Στεφάν(ω) \dots πατ[ρικίω] καὶ στρατηγῶ.}$

0,028, (Ε. Σ. 13083). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

218. — $\overline{\text{ΜΗΡ}} - [\overline{\text{ΘΥ}}]$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνεχούσης τὸ βρέφος διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐνῶ τὴν δεξιὰν φέρει πρὸς τὸ στήθος. Διατηροῦνται ἀμυδρῶς αἱ πτυχώσεις τοῦ ἐνδύματος τῆς Θεοτόκου.

Ὅπ. $\overline{\text{ΚΕΡ}}, \overline{\text{Θ}}, - \overline{\text{ΖΑΚΟΥΣΤ}}, - \dots \overline{\text{ΣΠΑΘ}}, \overline{\text{S}} - \overline{\text{ΤΡΑ. Η}} - \overline{\text{Γ}}, = \text{Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Ζακούστ(ω) [α'] σπαθ(αίω) καὶ [σ]τρα[τ]ηγ(ῶ).}$

0,023. (Α. Ε. 3051). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

219. — $\overline{\text{Θ ΝΙΚ.}} - \overline{\text{Λ. Ο.}} = \text{Ἐ} \text{Ο ἄ(γιος) Νικ(ό)λ[αο](ς), κιονιδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, βραχύτατα ἔχοντος τὴν κόμην καὶ τὸ γένειον, φέροντος φελώνιον καὶ ὠμοφόριον καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ ἔχοντος εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.}$

Ὅπ. $\overline{\text{ΣΦΡΑΓΙΣ}} - \overline{\text{ΣΤΡΑΤΗΓΟ.}} - \overline{\text{ΣΤ. ΦΑΝΟ.}} - \overline{\text{Α. ΡΙΚ}} - \overline{\text{ΙΟΥ}} = \text{Σφραγίς στρατηγο[ῦ] Στ[ε]φάνο[υ] πα[τ]ρικίου. Τρίμ. ἱαμβ.}$

0,026. (Α. Ε. 2459). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

220. — Θ Θ Ε — Ω Δ . . = Ὁ ἅγιος Θεόδ[ωρ](ος). Προτομή αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

Ὅπ. + ΚΕΡ, . — ΤΩCΩΔ — ΡΑΡΔΑCΠΑ — .SCTPA — ΤΙΓ = + Κ(ύριε βοή[θ]ει) τῶ σῶ δ(ούλω) Βάρδ(α) ἀ σπα[θ](αρίω) καὶ στρατι(ῶ).

0,024. (Ἀκαδ. ἔτος 1891-92, ΛΔ', 204). Καλῆς διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Σχολάριοι.

221. — Δένδρον ἀτέχνως εἰκονιζόμενον, μετὰ ἐγκαρσίων παραλλήλων κλάδων, προσομοιάζον πρὸς ἐλάτην. Πέριξ ἐπιγραφὴ ἕξιτιλος.

Ὅπ. + ΠΛ . . . — .CΧΟΛ . . — . . . . = + Πλ[ωτίνω] (;) σχολ[αρίω] . .

0,021. (Α. Ε. 2725). Τμήμα μολυβδοβούλλου μετριωτάτης διατηρήσεως. Ζ' — Η' ἑκατονταετηρίς.

222. — Μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς τὸ κύριον ὄνομα τοῦ κτήτορος.

Ὅπ. CΧ . — ΛΑΡΙ — ΟV = σχ[o]λαρίον.

0,024. (Α. Ε. 2848). Καλῆς διατηρήσεως.

223. — Σταυροειδῆς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῶ — σῶ — [δ]ού — λω.

Ὅπ. .ΝΙΚ — ΟΛΑΟV — ΒΑCΙΛΙΚ — ΟΥCΧΟΛ . — ΡΙΟΥ + = [+] Νικολάου βασιλικῶ σχολ[α]ρίον +

0,022. (Σ. Π. 1898-99, ΙΓ', 116). Μετρίως διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

Ταξίαρχοι.

224. — + ΚΕ — ΡΟΗΘΗ — ΤΩCΩΔ — ΜΗΧΑ — Η . = + Κ(ύριε βοήθη) τῶ σῶ δ(ούλω) Μηχαή[λ].

Ὅπ. ΑCΠΑ . — ΣΤΑΞΙ — ΑΡΧ, ΤΩ — .ΑΧΗ = <Πρωτο>-σπα[θ](αρίω) καὶ ταξίαρχ(ω) τῶ [Π]αχῆ (;)

0,020. (Α. Ε. 1088). Καλῆς διατηρήσεως. Ὁ κ. Schlumberger, Sigillographie

σελ 370, τὸ ἐπώνυμον τοῦ κτήτορος ἀναγινώσκει ΤΩ ΦΑΡΩ μετὰ δισταγμοῦ. Πολὺ πιθανωτέρα φαίνεται ἡ ἡμετέρα ἀνάγνωσις. ὡς μαρτυροῦσι τὰ σωζόμενα γράμματα. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Τοποτηρηταί.

225. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

+ — . C. — ΝΗΟΥΤΟ — ΠΩΤΕ — ΡΙΤ. = + [Σ]σ[ι]-
νήου τοπωτερι[οῦ].

0,035. (Ε. Σ. 13092). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

226. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων περίξ· τῶ σῶ δούλω, ἀνορθογεγραμμένων.

᾽Οπ. ΛΕΟ — ΙΤΟΣ — ΤΟΠΟΤ — ΗΡΙΤΟΥ — + =
Λέοντος τοποτηριτοῦ +

0,027. (Α. Ε. 2334). Καλῆς διατηρήσεως Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

227. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις· τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + — ΠΑΝΧΑ — ΡΙΩΤΟΠ — ΩΤΕΡΗ — ΤΟΝ =
+ Πανχαρίω τοπωτεριτοῦ (οὔτω).

0,034. (Α. Σ. 13096). Ἀρίστης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

228. — + ΚΕΡΟΗΘΙΤΩ CΩ ΔΟΝΛΩ = + Κ(ύρι)ε βοήθι
τῶ σῶ δούλω, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, περίξ διπλοῦ σταυροῦ
ἐπὶ τριβάθμιον βάσεως.

᾽Οπ. . ΟΡΟΘ — . ΡCΠΑ — ΑΡΟΚΑΝΔ — ΙΔΑΤΟΤΟΠΟ
— . ΙΤΤΟΝ — . . . = ... β(ασιλικῶ) σπα[θ]αροκανδιδάτο τοπο-
[τηρ]α[ῆ] το (= τῶ) Ν. . .

0,023. (Α. Ε. 3173). Μετρίας διατηρήσεως.

229. — Θ ΝΙ — [ΚΟΛ] = ὁ ἄγιος Νι[κόλ](αος), κιονιδὸν ἑκατέ-
ρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ
στάσει.

᾽Οπ. . . . — ΜΕ . . Ν — ΣΠΑΘΑΡ — . . . ΠΟΤΙΡ, — . . . ΛΙΑΣ
 = ... με . . ν σπαθαρο[οκ](ανθιδάτω) [το]ποτιρ(ιτῆ) . . . λίας.

0,024. (Α. Ε. 2456). Μετρωτάτης διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Τουρμάρχαι.

230. — Σταυροειδές μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) περίξ· τῷ
 σῶ δούλω.

᾽Οπ. . . . — ΝΤΙΝΟΥΡ — ΠΑΘ' ΚΑΙ — . . ΝΡΜΑΡΧ —
 ΟΥ + = [Κωνστα]ντίνου β(ασιλικῶ) [σ]παθ(αρίου) καὶ [το]υρμάρχου +

0,026. (Ε. Σ. 13069). Καλῆς διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

231. — ΚΟ — ΝΩ — ΝΟC = Κόνωνος· ἀνὰ μία κυπάρισσος ἑκα-
 τέρωθεν τῆς ἐπιγραφῆς.

᾽Οπ. ΤΟΥΡ — ΜΑΡ — ΧΟΥ = Τουρμάρχου· ὡσαύτως ἀνὰ μία
 κυπάρισσος ἑκατέρωθεν.

0,028. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 Γ', 5). Καλῆς διατηρήσεως. Κ. Κων-
 σταντόπουλος ἐν Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἀρχ., τόμ. Γ', σ. 178. Ζ' — Η' ἑκατονταετηρίς.

232. — ΣΦΡΑ — ΓΗΣ ΔΑ — ΝΗΗΛ = Σφραγῆς Δαηήλ.

᾽Οπ. ΣΠΑΘ, — ΡΟΚΑΝΔ — ΚΕΤΟΥΡ — ΜΑΡΧ = σπα-
 (θα)ροκανδ(ι)δ(άτου) καὶ τουρμάρχ(ου).

0,024. (Α. Ε. 2910). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger Sigill. σελ. 372.
 Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

233. — Πτηγὸν προσομοιάζον πρὸς περιστερὰν ἢ πέρδικα, βαῖνον
 πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ στρέφον τὴν κεφαλὴν ὄπισθεν. Διὰ τοῦ ῥάμφους
 φέρει κλαδίσκον.

᾽Οπ. . . . — ΙΡ' ΣΠΑΘ — ΚΑΝΔΣΤΟΥ — ΡΜΜΑΡΧ —
 . ΕΝ. = (Τῶ δεῖνα) β(ασιλικῶ) σπαθ(αρο)κανδ(ιδάτω) καὶ τουρμάρχ(η)
 . ΕΝ .

0,020. (Α. Ε. 1922). Μετριάς διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

234. — Θ ΝΙ — ΚΟ = ὁ ἄγιος Νικό(λαος), κιονιδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

᾽Οπ. . . — ΕΠΙΦΑ — Ν, ΣΠΑΘ, Ο — . ΑΝΔΔ, S — . . . ΜΑ — ΡΧ = † Ἐπιφάν(ιος) σπαθ(αρο)ο[κ]ανδ(ι)δ(άτος) καὶ [τουρ]μάρχ(ης).

0,022. (Α. Ε. 2541). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

235. — Θ ΘΕΟ — . . Ρ . C = ὁ ἄγιος Θεό[δω]ρ(ος), κιονιδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει στρατιωτικῇ περιβολῇ καὶ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

᾽Οπ. + — CΦΡΑΓΙC — . ΡΑΜΑΤΟ — ΝΛΕΟΝΤΩ — ΤΟΥΡΜ . . . = + Σφραγίς [γ]ραμάτων Λέοντω[ς] τουρμ[άρχ](ου) (οὔτω).

0,018. (Σ. Π. ᾽Ακαδ. ἔτος 1899-1900 I, 59). Μετρίως διατηρήσεως. Ἐδημ ὑπὸ Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου, Διεθν. Ἐφ. Νομ. ᾽Αρχ., τόμ. Γ', σ. 188. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

236. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἁγίου, μετὰ μακροῦ γενείου φέρουσα τῇ δεξιᾷ μακρὸν σταυρόν. Πιθανώτατα ὁ εἰκονιζόμενος εἶναι Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος.

᾽Οπ. . . — Δ . Λ — . . CΤΟ — ΡΜΑΡΧ — . C . Λ = [+ Κ(ύ-ρι)ε β(οή)θ(ει) Μιχ[α]ή[λ] . . το[v]ρμάρχ[η] . . .

0,021. (Ε. Σ. 13163). Μετρωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Γ'. ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀκόλουθοι.

237. — Σταυροειδές μονογράφημα (= Θεοτότε βοήθει) περίξ· τῶ
σῶ δούλω.

᾽Οπ. + — ΠΕΤΡ—ΩΝΑ—ΑΚ' = + Πετρωνᾶ ἀκ(ολούθω) (;).

0,026. (A. E. 2325). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκανονταετηρίς

238. — + — .ΕΡ, Θ, — ΩCΩ — ΔΟΥΛΩ = [Κ(ύρι)]ε β(οή)-
θ(ει) [τ]ῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. ΛΕΟΝ — .ΙΑΚ. — .ΟΝΘ. = Λέον[τ]ι ἀκ[ολ]ούθ[ω].

0,022. (A. E. 2421). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Ἀρχιεπίσκοποι.

239. — Προτομή ἀγίου, ἀτέχνως εἰκονιζομένου, ἔχουσα ἑκατέρωθεν
ἀνά ἓνα σταυρόν, κάτωθεν δὲ σταυροειδές μονογράφημα = Γεωρ-
γίου.

᾽Οπ. + ΑΡ — ΧΙΕΠΙ — ΣΚΟΠΟΥ = + Ἀρχιεπισκόπου.

0,028. (A. E. 2363). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

240. — Σταυροειδές μονογράφημα ἡμιεξίτηλον (Χριστὲ βοήθει), τῶ
σῶ δούλω, περίξ.

᾽Οπ. . . ΩΑ — . . ΗΑΡΧ — . . ΠΙΣΚΕ — . . . = [+ Ἰ]ωά[ν]η
ἀρχ[ιε]πισκ(όπω) Ἐ. . . .

0,021. (Σ Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900,24). = Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἀρχ., τόμ. Γ',
σελ. 181, ἐκεῖ ὁμως ἀνεγνώσθη ἄρχοντι ἐσφαλμένως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

241. — Σταυροειδές μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), τῷ σῶ δούλῳ πέριξ.

᾽Οπ. + .ΑΝ — .Η.ΡΧΗ — ΠΙСК.ΠΩ = + [᾽Ιω]ά[ν]η [ἀ]ρχ[η][ε]πισκ[ό]πῳ.

0,025. (Α. Ε. 2523). Μετρωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

242. — . . . ΘΕΟ — ΛΟΓΟΣ = [᾽Ιω](άννης) [δ] Θεολόγος, ἑκατέρωθεν κιονιδὸν αὐτοῦ ἴσαμένου κατ' ἐνώπιον τῆ δεξιᾶ εὐλογοῦντος καὶ τῆ ἀριστερᾶ φέροντος εὐαγγέλιον ἀποτετριμμένον.

᾽Οπ. + ΚΟΣ — ΜΑΡΧΕ — ΠΙСКΟ = + Κοσμᾶ ἀρχ(ι)επισκό(πον).

0,023. (Α. Ε. 2608). Μετρίας διατηρήσεως Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

243. — Ἐπιγραφή πέριξ ἐξίτηλος ἐν μέσῳ δύο κύκλων σφαιριδίων, ἡ συνήθης, (= Κύριε ἢ Θεοτόκε βοήθει τῷ σῶ δούλῳ). Ἐν τῷ μέσῳ σταυρὸς διπλοῦς ἀποτετριμμένος, ἔχων ἐν τῷ μέσῳ τῶν κάτω κεραιῶν ἀκτίνας ἐν εἶδει Χ.

᾽Οπ. Ἐπιγραφή ἀποτετριμμένη, ἧς μόλις ἀναγινώσκονται αἱ τελευταῖαι λέξεις: ΑΡΧΙΕ . . . . . VΓΚΕΛΩ = ἀρχιε[πισκό]πῳ καὶ σ[υ]γκέλω.

0,023. (Α. Ε. 2988). Κακῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Διάκονοι.

244. — ΠΑΝ — ΛΟΥΔΙ — ἸΑΚΟ = Παύλον διακό(νον).

᾽Οπ. S AP — ΓVPO — ΠP, = καὶ ἀργυρο(πράτου).

0,018. (Ε. Σ. 13056). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 440. (Τάσσει τοῦτο ὡς ἐκ τοῦ δευτέρου τίτλου τοῦ διακόνου εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀργυροπρατῶν).

245. — Σταυροειδές μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

᾽Οπ. + ΛΕ — .ΝΤΟΣ — .ΙΑΚΟΝΟΝ] = + Λέ[ο]ντος [δ]ιακόνον.

0,024. (Α. Ε. 2847). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

246.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) πέριξ· τῷ σῶ δούλω.

᾽Οπ. ΔΗΜΗ—ΤΡΗΩ ΔΙ—ΑΚΩΝΩ—ΣΔ' ΔΚ = Δημητρῆς διακόνω καὶ δ(ι)δ(ασ)κ(άλω);

0,030. (Α. Ε. 2911). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger πρῶτον ἐν τῇ Sigillographie σελ. 390, ὁπότε ἀνέγνω τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ὀπισθεν ἐπιγραφῆς καὶ δ(ευτερεύοντι) (τῶν) ἀκ(ολούθων) καὶ δεύτερον ἐν τῇ Rev. des et. grecq. 1891 σελ. 131 ὁπότε ἀνέγνω αὐτὸν καὶ δ(ι)δ(ασ)κ(άλω).

247.—Μ—Χ = Μ(ι)χ(αήλ), ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, φέροντος πολυτελῆ ἀμφίεσιν καὶ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς σκῆπτρον, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς σφαῖραν.

᾽Οπ. + ΣΦΡΑ—ΓΙΣΜΙΧΑ—ΗΛ. ΤΕ—ΛΟΥΣ ΔΙ—ΑΚΟΝ. = + Σφραγὶς Μιχαήλ [εὐ]τελοῦς διακόν(ου). Τρίμ. ἰαμβ.

0,016. (Α. Ε. 3032). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Ἑβδομάριοι.

248.— ΚΕΡ. . . . . CΩ—Δ, ΝΗΚΟΛ = + Κ(ύρι)ε βοήθει τῷ σῶ δ(ούλω) Νηκολ(άω)· πέριξ. ΘΝ. ΚΟΛ = ὁ ἄ(γιος) Ν[ι]κόλ(αος), ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἱσταμένου κατ' ἐνώπιον, φέροντος φελώνιον, τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος εὐαγγέλιον (ἀποτετριμ.).

᾽Οπ. ΠΡΙΜΙ—ΚΗΡΙΩ—ΣΕΡΔΟ—ΜΑΡΙΩ = Ποιμικηρίω καὶ ἑβδομαρίω.

0,022. (Α. Ε. 452). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 391.

Ἐπίσκοποι.

249.—Η. ΓΙΑΣΟΦΙΑ = ἡ [ἀ]γία Σοφία κιονιδὸν ἑκατέρωθεν τῆς μάρτυρος ταύτης ἱσταμένης κατ' ἐνώπιον καὶ ἐχούσης πρὸ τοῦ στήθους σταυρόν.

᾽Οπ. ΝΑΡ—CΟΥΕΠ—ΙCΚΟΠ—ΟΥ = Νάρσον ἐπισκόπον.

0,026. (Α. Ε. 2926). Καλῆς διατηρήσεως. Schumberger, Rev. et Grecq. 1891, σελ. 125.

250.—Σταυροειδὲς μονογράφημα ἐφθαρμένον (=Θεοτόκε βοή-
θει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τῷ — σῶ —
[δοῦ] — [λω].

+ .ΩΑΝΝ — .ΕΠΙΣΚ. — .ΟΥ + = + [Ἰ]ωάν[ου] ἐπισκ[ό-
π]ου +.

0,018. (Ε. Σ. 43173,401). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

251.—ΘΘΕΟ — . . . = ὁ ἄ(γιος) Θεο[φάν](ης). Προτομή αὐτοῦ
κατ' ἐνώπιον ἐν στάσει δεήσεως.

ᾠπ. + ΣΚΕ — ΠΟΙΣΠΟΙ — ΜΕΝΑΘΕ — ΟΦΑΝΕΙ —
ΣΚΕΠΟΙΣ = + Σκέποις ποιμένα Θεόφανες σκέποις. Τρίμ. ἱαμβ.

0,020. (Α. Ε. 3182). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Οἰκονόμοι τῶν εὐαγῶν.

252.—ΚΕΡΟ — ΗΘΕΙΤΩ — ΣΩΔΟΝΛΩ — ΝΙΚΗΦΟΡΩ
— ΡΕΣΤΗ = + Κ(ύρι)ε βοήθει τῷ σῶ δούλῳ Νικηφόρῳ βέστη.

ᾠπ. ΠΡΑΙ — ΠΟΡΙΤΩΣ — ΜΕΓΑΛΩΟΙ — ΚΟΝΟΜΩ
ΤΩΝ — ΕΝΑΓΩΝ = Πραποσίτω καὶ μεγάλῳ οἰκονόμῳ τῶν εὐαγῶν.

0,024. (Α. Ε. 3037). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ι — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Ἠγούμενοι.

253.— + — ΧΣΕΣ — ΤΩΜ — .ΝΦΝΛ — . . = + Χ(ρι)σ(τὸς)
ἔστω μ[ο]ν φύλ[αξ].

ᾠπ. ΛΕΩΝ. — ΕΓΟΝ — ΜΑΙ = Δέον[τ](ι) ἔγουμαί[νω].

0,029. (Α. Ε. 2274). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. Schlum-
berger, Sigill. σελ. 397.

254.—Δύο κατ' ἐνώπιον προτομαὶ ἁγίων ἔχουσαι ἄνωθεν ἐν τῷ
μέσῳ σταυρόν.

ᾠπ. + . . — ΤΡΟΝΗ — ΓΟΝΜΕ — Ν . . = + [Ἰ]τρον ἡ-
γουμέν[ου].

0,022. (Α. Ε. 2241). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Schlum-
berger, Sigill. σελ. 397.

Κληρικοί.

255. — $\overline{MHP} - [\overline{\Theta V}]$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀποτετριμμένη.

᾽Οπ. . . . . — $\omega C \omega \Delta \overline{\Theta Y} - O \Lambda K N N - K \Lambda H P I K - . \nu T E \Lambda H$
 = $\Theta(\epsilon\omicron\tau\acute{o})\kappa\epsilon \beta(\omicron\eta)\theta\epsilon\iota$ [τ]ῶ σῶ δού[λω]. . . . κληρικ[ῶ] [ε]ὔτελεῖ.

0,021. (Α. Ε. 1896). Μετριοτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κουβουκλείσιοι.

256. — $\left[\begin{smallmatrix} X \\ M \end{smallmatrix} \right] - \hat{H} = M(\iota)\chi(\alpha\acute{\eta}\lambda)$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν τῇ συνήθει πολυτελεῖ ἀμφιέσει, μετὰ σκήπτρου καὶ σφαίρας.

᾽Οπ. . . . — $R O H \Theta . . - M . \chi A H . - K O V P O . - K \Lambda E I -$
 . . . = [+ $\Theta(\epsilon\omicron\tau\acute{o})\kappa\epsilon$] βοήθ[ει] M[ι]χαή[λ] κουβο[v]κλει[σίω].

0,018. (Α. Ε. 1920). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

257. — $\overline{MHP} - \overline{\Theta V}$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτύκου ἐχούσης τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ στήθους ἐν στάσει δεήσεως.

᾽Οπ. $. K \overline{E} R , \Theta , - . \epsilon O \Delta I \Gamma , - K \overline{\Theta Y} R O V - . . I C I O =$
 [+] $K(\acute{\upsilon}\rho\iota)\epsilon \beta(\omicron\eta)\theta(\epsilon\iota)$ [Θ]εοδιγ[ίω] κουβου[κλι]σίω.

0,021. (Ε. Σ. 13128^α). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Μητροπολίται.

258.—Προτομαὶ ἀντωποὶ δύο ἀνδρῶν, ὧν ὁ μὲν πρὸς δεξιὰν τῶ ὀρῶντι, ἔχει μακρὸν τὸ γένειον καὶ ῥίνα εὐθείαν, ὁ δὲ πρὸς ἀριστερὰν βραχὺ τὸ γένειον καὶ ῥίνα γρυπὴν. Πιθανώτατα παριστῶσι τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἐν τῶ μέσῳ ἀνωθεν τῶν προτομῶν σταυρός. Ἔργασία τραχεῖα, ἀλλὰ μαρτυροῦσα γνῶσιν τῶν κανόνων τῆς τέχνης.

᾽Οπ. + — $\Lambda O \Gamma \Gamma I - \overline{N O Y M H T P} - O \Pi O \Lambda I - \overline{T O Y} =$
 Λογγίνου μητροπολίτου.

0,032. (Ε. Σ. 13173,91). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

259. — + ΗΑΓΙΑ — C . Φ . . = + ἡ ἁγία Σ[ο]φ[ία] πλινθηδὸν ἑκατέρωθεν αὐτῆς, ἰσταμένης κατ' ἐνώπιον, ἀτέχως δ' εἰκονίζομένης.

ᾠΟπ. . ΘΕΟ — . ΩCΙ — ΟΥΜΗΤΡ — ΟΠΟΛΙ — . . . = [+] Θεο[δ]ωσίου μητροπολί[του].

0,021. (Α. Ε. 3160). Καλῆς διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

Μοναχοί.

260. — . . ΟΔ — CΙ . . = [ὁ ἄγιος Θε]οδ[ό]σι[ος] κιονιδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου μακρὸν ἔχοντος πώγωνα, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντός.

ᾠΟπ. + ΚΕΡ, . — ΤΩCΩΔ — ΦΙΛΟΘ . . — ΜΟΝΑ — Χ = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δ(ούλω) Φιλοθ[έω] μοναχ(ῶ).

0,016. (Α. Ε. 2409). Καλῆς διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

261. — Μ — [Θ]. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατεινούσης χειρας ἱκέτιδας, μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

ᾠΟπ. . — ΘΚΕ. Θ, — . ΕΝ. ΜΟ — ΑΧ. ΤΗ — ΚΟΜ. ΝΗ = + Θ(εοτό)κε [β](οή)θ(ει) [Ξ]έν[η] (;) μο[ν]αχ[ῆ] τῇ Κομ[νη]νῆ.

0,021. (Α. Ε. 2544). Μετρίως διατηρήσεως. ΙΑ' — ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Τακτέον εἰς τὰ μολυβδόβουλλα *γυναικῶν* ἢ εἰς τὰ τοῦ οἴκου τῶν Κομνηνῶν.

262. — . . ΓΙΟ — ΔΗΜΙΤΡ. ΟC = [ὁ ἄγιος Δημίτ]ρ[ι]ος ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, τῇ δεξιᾷ φέροντος δόρυ ξρειδόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῇ ἀριστερᾷ κωνοειδῇ ιδιόρρυθμον ἀσπίδα ὡσαύτως ξρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

ᾠΟπ. + CΦ. Α — ΓΙCΙΩ. Λ — ΜΟΝΑΧΟΝ — ΤΟΥΓΑΛΑ — ΤΩΝΟ, = + Σφ[ε]ραγίς 'Ιω[άν]ηλ μοναχοῦ τοῦ Γαλάτωνο(ς). Τριμ. ἰαμβ.

0,030. (Α. Ε. 2914). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ' — ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 664 Τακτέον εἰς τὰ *οἰκογενεακά*.

Νεόφυτοι.

263. — $\frac{[X]}{AP} - \frac{[X]}{M} = \acute{\alpha}\rho[\chi](\acute{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\omicron\varsigma) M(\iota)[\chi](\acute{\alpha}\eta\lambda)$ ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ οὐλὴν ἔχοντος τὴν κόμην, καὶ φέροντος σκῆπτρον καὶ σφαίραν.

᾽Οπ. + ΓΡΑΦ, — CΦΡΑΓΙΣ — ΜΙΧΑΗΛ — ΝΕΟΦΥΤ = + Γραφ(ᾶς) σφραγίζ(ω) Μιχαὴλ νεοφύτ(ου). Τρίμ. ἰαμβ.

0,016. (A. E. 2913). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger Rev. et grecq. 1891, σελ. 136.

Οἰκονόμοι.

264. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

᾽Οπ. — ΔΙΜΗ — ΤΡΙΩ — ΟΙΚ = Διμητρίω οἰκ(ονόμω).

0,025. (A. E. 2607). Μετρίας διατηρήσεως. Z'—H' ἑκατονταετηρίς.

Πρεσβύτεροι.

265. — Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ.

᾽Οπ. ΑΝΔΡ — ΕΑΠΡΕ. — RVTEP — Ω = Ἐνδρέα πρε[σ]-βυτέρω.

0,028. (Σ. Π. Ἐκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 9). Καλῆς διατηρήσεως. Z'—H' ἑκατονταετηρίς. Κ. Μ. Κωνσταντόπουλος, Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἄρχ. Γ', σελ. 179.

266. — ΘCTE — . . Ν . C = ὁ (ἅγιος) Στέ[φα]ν[ος] κιονιδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον. Ἔχει κόμην οὐλὴν καὶ βραχὺ τὸ γένειον, τῇ μὲν δεξιᾷ φέρει σταυρὸν τῇ δ' ἄριστερᾷ βιβλίον.

᾽Οπ. . ΚΕΡΘ, — . ΩCΩΔΟΥ' — CTEΦ . ΝΩ — ΠΡΕCRVT, — SR' ΚΛΗ — ΡΙΚΩ = [+] Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [τ]ῷ σῷ δου(λω) Στεφ[άν]ω πρεσβυτ(έρω) καὶ β(ασιλικῷ) (;) κληρικῷ.

0,024. (A. E. 3056). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—IA' ἑκατονταετηρίς.

267. — ΘΘΕ — ΔΩΡΟ . = [ὁ] ἅγιος Θε(ὸ)δωρο(ς) κιονιδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα.

᾽Οπ. ΓΡΑΦ. — CΦΡ.ΓΗ. — ΘΕΟΔΟΡ — . . . CR — ΕΡΟ. = Γραφ(ῶν) σφ[ρα]γή[ς] Θεοδόρ(ου) [πρε]σβ[υτ]έρο[υ] (;). Τρίμ. ἰαμβ.

0,018. (Α. Ε. 2620). Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Σκευοφύλακες.

268. — Σταυροειδές μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον περίξ τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω, ἡμιεξιτήλους.

᾽Οπ. . . ΧΑΗΛ — . ΙΑΚΙΚΟΥΡ. — . . . ΚΕΝΟΦ. — . . . = [+ Μι]χαήλ [δ]ιακ(όνω) κουβ(ουκλεισίω) [καὶ σ]κευο[φύλακι].

0,021. (Α. Ε. 1048). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς Schlumberger, Sigillographie σελ. 411.

Σύγκελλοι.

269. — + ΚΥΡΗΕΡ. . Θ — . Ι = + Κύρηε β[οή]θ[ε]ι περίξ καὶ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, περὶ σταυρὸν ἀπλοῦν ἔχοντα ἀκτίνας εἰς τὸ κέντρον ἐν εἶδει Χ καὶ εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν τὰς λέξεις ΤΩ — CΩ — ΔΟΥ — ΛΩ = τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + ΝΙΚ. — Τ, ΜΟΝΑ — ΧΟCΥΝ — ΚΕΛΟ = Νικ[ή]τ(α) μοναχῶ συνκέλο.

0,028. (Α. Ε. 1050). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

270. — [ΜΗΡ] — ΘΥ. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατεινούσης χειρὰς ἱκέτιδας, φερούσης δ' ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος ἐν δίσκῳ. Αἱ γραμμαὶ τῆς πτυχώσεως τῆς καλύπτρας καὶ τοῦ πέπλου τῆς Θεοτόκου εἶναι λίαν εὐδιάκριτοι καὶ μετὰ τέχνης εἰργασμένοι.

᾽Οπ. + ΘΕΟΤΟ — ΚΕΡΟΗΘΕΙ — CΥΜΕΩΝΤΩ — CΥΓΚΕΛ — ΛΩ = + Θεοτόκε βοήθει Συμεὼν τῶ συγκέλλω. Τρίμ. ἰαμβ.

0,023. (Α. Ε. 3028). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

271. — Ἐπιγραφὴ περίξ ἐξιτήλος, ἧς σώζονται γράμματά τινα οὐδὲν σαφὲς λέγοντα. ΜΗΡ — ΘΥ ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον

τῆς Θεοτόκου φερούσης δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον, ἐν ᾧ προτομή τοῦ βρέφους. Ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου εἶναι λίαν τεχνικῶς εἰργασμένη.

᾽Οπ. Ἐπιγραφὴ ἐξάστιχος, ἐξ ἧς σαφῶς ἀναγινώσκονται μόνον οἱ τρεῖς τελευταῖοι στίχοι οὕτω $\Lambda \Theta[\Theta] \text{NTI} \text{C} \text{V} \text{Γ} \text{Κ} \text{Ε} \Lambda \omega$.

0,028. (Α. Ε. 67) Μετρίας διατηρήσεως Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρῆς.

Ἐπιμνηματογράφοι.

272. — $\bar{M} - \bar{\Theta}$. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. $+ \text{ΚΕΡ}\Theta - \Lambda \Theta \omega \text{NT}, - \Delta \text{ΙΑΚΟΝ} - \Sigma \text{VΠ}'\text{ΜΝ} - \text{ΜΑΤΓΡ} = + \text{Κ}(\acute{\upsilon}\rho\iota)\epsilon \beta(\sigma\acute{\eta})\theta(\epsilon\iota) \Delta\acute{\epsilon}\omega\text{ν}\tau(\iota) \delta\iota\alpha\kappa\acute{\omicron}\nu(\omega) \kappa\alpha\iota \acute{\upsilon}\pi(\sigma)\mu\eta(\eta)\mu\alpha\tau(\sigma)\gamma\rho(\acute{\alpha}\varphi\omega).$

0,018. (Α. Ε. 2327). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρῆς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 369.

Χαρτοφύλακες.

273. — Σταυροειδὲς μονογράφημα, ὡς συνήθως, μετὰ τῶν λέξεων πέριξ τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. $+ \text{ΕV} \text{C} - \text{ΤΟΛΗΒ}' - \text{ΧΑΡΤΟΦ} - \text{.ΛΑΚΚΟC} = + \text{Εὐστολῆ β(ασιλικῶν) χαρτοφ[ύ]λακος.}$

0,024. (Α. Ε. 1923). Ἀρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ ἑκατονταετηρῆς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger (αὐτόθι).

274. — Σταυροειδὲς μονογράφημα = ὄνομα τοῦ κτήτορος.

᾽Οπ. $\text{.ΑΡ} - \text{.ΟΥΛΑ} - \text{ΡΙΟΥ} = [\chi]a\rho[\tau]ou\lambda a\rho\acute{\iota}ou.$

0,025. (Ε. Σ. 13173,31). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρῆς.

Δ'. ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ, ΔΕΣΠΟΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

1. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ

Φωκᾶς.

602 — 610 μ. Χ.

275. — Ἡ Θεοτόκος κατ' ἐνώπιον φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ τὸ βρέφος. Ἐκατέρωθεν ἀνὰ εἷς μέγας ἐπιμήκης σταυρὸς εἰς τὰ ἄκρα τῶν βραχιόνων ἔχων μικρὰς ἐγκαρσίους κεραίας. Ἔργασία τραχεῖα καὶ βάνανσος.

᾽Οπ. .NF.CA. — ΡΕΡΡΑΥC = [D.] N. F[o]ca[s] per. pauc. περίξ προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ τηβένου καὶ σταυροφόρου διαδήματος. Ἔχει τὸ γένειον σφηνοειδὲς καὶ κόμην μακρὰν κατεχομένην πρὸς τοὺς κροτάφους.

0,026. (A. E. 2508). Καλλίστης διατηρήσεως. Ἔτερον ὅμοιον παρὰ Schlumberger (Sigillographie σελ. 420).

Αὐτοκρατορικὰ Ζ' ἢ Η' ἑκατονταετηρίδος.

276. — Δύο προτομαὶ αὐτοκρατέρων ἀποτετριμμένα, ἔχουσαι κάτωθεν τριστιχὸν ἐπιγραφὴν ὡσαύτως ἀποτετριμμένην.

᾽Οπ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀποτετριμμένη, ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἀνὰ ἓνα σταυρὸν καὶ κάτωθεν δίστιχον ἐπιγραφὴν ἐφθαρμένην.

0,030. (A. E. 2852). Κακῆς διατηρήσεως.

277. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγένειος αὐτοκράτορος, ἐν ἐπισήμῳ στολῇ.

᾽Οπ. Νίκη βαίνουσα πρὸς τ' ἀριστερὰ φέρουσα κλάδον φοίνικος.
0,018. (A. E. 2802). Μετρίας διατηρήσεως.

Κωνσταντῖνος δ Γ' καὶ Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία.

780 — 790 μ. Χ.

278. — Προτομαὶ κατ' ἐνώπιον Κωνσταντίνου πρὸς τ' ἀριστερὰ τῶ ὄρωντι καὶ Εἰρήνη πρὸς τὰ δεξιὰ. Ὁ Κωνσταντῖνος ἔχει νεαρὸν ἀγέ-
νειον πρόσωπον, στρογγύλον, φέρει δὲ σταυροφόρον διάδημα ἔχον
ἐκατέρωθεν ἀνὰ μίαν ἐκ τῶν συνήθων ἐν τοῖς βυζαντιακοῖς διαδήμασι
(καισαρῖκία) χρυσῶν ἀλύσεων. Τὰ τῆς ἀμφιέσεως αὐτοῦ δὲν διακρί-
νονται καθότι τὸ μολυβδόβουλλον εἶναι σφόδρα κατιωμένον. Ἡ Εἰ-
ρήνη ἔχει πρόσωπον ἐπίμηκες καὶ λεπτὰ χαρακτηριστικά, φέρει δὲ
διάδημα διάφορον τοῦ Κωνσταντίνου, ἔχον περίξ τοῦ σταυροῦ ἐπι-
μήκεις ἔξοχὰς καὶ διπλὰς πρὸς τοὺς ὠμούς κατερχομένας ἀλύσεις. Τὸ
ἔνδυμα αὐτῆς μόλις διακρίνεται, κεντητὸν ὄν.

᾽Οπ. Δύο προτομαὶ ἐξίτηλοι ἔχουσαι κάτωθεν τὴν ἐπιγραφὴν.
ΤΩΝ Β, ΚΟΜ. — ΡΚ. . . . . — . . . . = *Των βασιλικῶν* κομ[ε]-
ρκ[ῶν]. . . . .

0,030. (E. Σ. 13050. Μετρίως διατηρήσεως. Μνημονεύεται ἀπλῶς ὑπὸ
Schlumberger (Sigillographie σελ. 419).

Βασίλειος Β' δ' Βουλγαροκτόνος καὶ Κωνσταντῖνος δ Η'.

976 — 1025 μ. Χ.

279. — . . . . — STVS — [Chri]stus. Πέριξ προτομῆς κατ' ἐνώ-
πιον τοῦ Ἰησοῦ μετὰ μακρᾶς κόμης καὶ βραχέως γενείου. Περὶ τὴν
κεφαλὴν φέρει τρεῖς βραχίονας τοῦ σταυροῦ πλατεῖς, ἔχοντας ἐν αὐ-
τοῖς τὰ γράμματα Ο — [ω] — Ν, περιβέβλειται δὲ χιτῶνα ἔχοντα
εἰς τὸ στήθος, κάτωθεν τοῦ λαιμοῦ κεντητὴν παρυφήν, καὶ ἱμάτιον
κατερχόμενον ἀπὸ τῶν ὠμων καὶ ἀφήνον ἐλεύθερον τὸ στήθος. Τῇ
μὲν δεξιᾷ εὐλογεῖ τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει εὐαγγέλιον. Εἰκὼν καλλιτε-
χνικωτάτη.

᾽Οπ. . . . . — . . . . STANT. . . . = [+ Basil](ius) — [Con]stan-
t(inus), περίξ τῶν προτομῶν αὐτῶν κατ' ἐνώπιον, ἀριστερὰ μὲν τῶ
ὄρωντι τοῦ Βασιλείου φέροντος κεντητὸν βασιλικὸν ἔνδυμα καὶ διά-
δημα σταυροφόρον, δεξιὰ δὲ τοῦ Κωνσταντίνου φέροντος χλαμύδα

πορπουμένην πρὸ τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ὤμου διὰ μεγάλου κομβίου καὶ διάδημα σταυροφόρον.

0,027. (Ε. Σ. 13052). Καλλίστης διατηρήσεως. Ἀναφέρεται ὑπὸ Schumberger (αὐτόθι σελ. 419).

Βασίλειος ὁ Β' ἄμνος.

280.— + ΕΜΜΑ — . . . . . = + Ἐμμα[ρονηλ]. Πέριξ προτομῆς τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐνώπιον βραχὺ ἔχοντος τὸ γένειον, μετὰ χιτῶνος καὶ ἱματίου, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

Ἦπ. . . . . — ΑΥΤΟCΡΑ = [+ Basil(ius) autocrator). Πέριξ προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον στρογγύλου ἔχοντος τὸ γένειον, μετὰ διαδήματος σταυροφόρου καὶ ἐνδύματος κεντητοῦ, τῇ μὲν ἐκτεινομένη δεξιᾷ φέροντος σφαιραὶρα σταυροφόρον τῇ δὲ πρὸ τοῦ στήθους ἀριστερᾷ εἰλητάριον.

0,026. (Ε. Σ. 13051). Μετρίας διατηρήσεως. Μνημονεύεται ὑπὸ Schlumberger (αὐτόθι).

Κωνσταντῖνος ὁ Δοῦκας.

1060—1067 μ. Χ.

281.— + ΕΜ. . — ΝΟΝΗΛ = + Ἐμ[μα]ρονηλ. Πέριξ προτομῆς τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ μεγάλου σταυροφόρου στεφάνου ἔχοντος εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν βραχιόνων ἀνὰ πέντε σφαιρίδια συμμετρικῶς διατεταγμένα. Ἔχει μακρὰν πλουσίαν κόμην κατερχομένην μετὰ κυμάνσεων μέχρι τῶν ὤμων, πάγονα δὲ βραχὺν καὶ οὔλον. Φέρει χιτῶνα ἔχοντα πολλὰς πρὸ τοῦ στήθους πτυχὰς καὶ ἱμάτιον καλύπτον τὸν ἀριστερὸν αὐτοῦ ὤμον καὶ ἀναδιπλούμενον πρὸς τὴν ὄσφιν ἐν ᾧ μία αὐτοῦ ἄκρα μόλις ἐφάπτεται τοῦ δεξιοῦ ὤμου. Τῇ μὲν δεξιᾷ, ὡς συνήθως, εὐλογεῖ τῇ δὲ κεκαλυμμένη ἀριστερᾷ φέρει εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ IC—XC. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι ἐκ τῶν καλλίστων ὅσοι ἀπαντῶσιν ἐπὶ μολυβδοβούλλων.

Ἦπ. + ΚΩΝΡΑC — ΟΔΟΝΚΑC = + Κων(σταντῖνος) βασ(ιλεύς) ὁ Δοῦκας. Πέριξ αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον μετὰ διαδή-

ματος καὶ κεντητοῦ ἐνδύματος. Περὶ τὴν ὄσφυν ἐλίσσεται ἕτερον ἐνδυμα (λῶρος), οὗ ἢ ἄνω ἄκρα ἀπλοῦται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος κατερχομένη πλαγίως. Τῇ δεξιᾷ φέρει ὁ αὐτοκράτωρ λάβαρον ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

0,033. (A. E. 2333). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger (Sigillog. σελ. 422).

Νικήφορος ὁ Βοτανειάτης.

1078—1081.

282. — IC — [XC]. Ὅμοία προτομή τοῦ Ἰησοῦ ἀτεχνότερον εἰργασμένη, ἔχουσα ἐξίτηλον τὴν πέριξ ἐπιγραφὴν.

᾽Οπ. + ΝΙΚΗΦΟΡ ΔΕΣΠΟΤ — . . ΟΤΑΝΙΑΤΗΣ = + *Νικήφορος* (ος) *δεσπότης* [ὁ Β]οτανιότης. Πέριξ αὐτοῦ ἱσταμένου κατ' ἐνώπιον (ἢ κεφαλὴ ἐγένετο ἐξίτηλος), ἔχοντος κεντητὸν ἐνδυμα ἀναδιπλούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ κατερχόμενον ὀπισθεν. Φέρει ὁ αὐτοκράτωρ λάβαρον καὶ σταυροφόρον σφαῖραν, βαίνει δ' ἐπὶ ὑποποδίου.

0,31. (A. E. 2324). Μετρίως διατηρήσεως. Schlumberger αὐτόθι σελ. 423.

Μολυβδόβουλλον αὐτοκρατορικὸν IA' ἢ IB' ἑκατονταετηρίδος.

283. — IC — XC = Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστός). Ὁ Ἰησοῦς καθήμενος κατ' ἐνώπιον ἐπὶ μεγάλου θρόνου μετὰ ὑψηλοῦ ἐρεισινώτου πολυτελῶς κεκοσμημένου, φέρων χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καὶ ἔχων μακρὰν κόμην κατερχομένην ἑκατέρωθεν πρὸς τοὺς ὤμους. Τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέρει ἐπὶ τοῦ γόνατος εὐαγγέλιον.

᾽Οπ. Ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος πέριξ αὐτοκράτορος ἱσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ καὶ μετὰ διαδήματος, τῇ δεξιᾷ φέροντος λάβαρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ εἰλητάριον.

0,031. (Ἀκαδ ἔτος 1894-95. Η^α (A') 1615-2479). Μετρίως διατηρήσεως.

Θεοδώρα Δούκαινα Παλαιολογίνα.

284. — MHTHP — ΘV. Ἡ Θεοτόκος καθήμενη ἐπὶ θρόνου πολυτελῶς κεκοσμημένου καὶ μετὰ προσκεφαλαίου, φέρουσα ἐπὶ τῶν γο-

νάτων τὸ βρέφος. Ἡ Θεοτόκος φέρει τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον κατερχόμενον μικρὸν κάτω τῶν γονάτων καὶ ἀνασυρόμενον πρὸς τὸ στήθος, ὑπ' αὐτὸν δὲ διὰ κεκαλυμμένων χειρῶν φέρει τὸ βρέφος.

᾽Οπ. + — ΘΕΟ — ΔΩΡΑ — ΕΥΣΕ — ΒΕΣΑ — ΤΗΑΥ —
ΓΟΥΣΑ = + Θεοδώρα εὐσεβεστάτη Ἀδγοῦσα.

+ — ΔΟΥΚ — Α. Ν. — Η . . Λ — Α . ΟΛ . — ΓΙΝΑ = + Δού-
κα[ι]ν[α] ἢ [Πα]λα[ι]ολ[ο]γίνα. Ἐκατέρωθεν τῆς αὐτοκρατείας Θεοδώ-
ρας γυναικὸς Μιχαὴλ τοῦ Η΄, Ἰσταμένης κατ' ἐνώπιον ἐν πολυτελεῖ
βασιλικῇ ἀμφιέσει μετὰ ὑψηλοῦ κατακόσμου διαδήματος καὶ μακροῦ
πέπλου κατερχομένου μέχρι τῶν γονάτων. Τῇ δεξιᾷ φέρει σκῆπτρον

0,036. (Α. Ε. 2288. Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillogr. σελ. 422.

285. — Ὅμοίως, ἀλλ' ἐξ ἄλλης σφραγίδος καὶ ἀποτετριμμένον τὴν
τε ἐπιγραφὴν καὶ τὸν τύπον.

᾽Οπ. Ὅμοίως ἀλλὰ τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς κατ' ἄλλην διά-
θεσιν, οὕτω

. ΘΕ — ΟΔΩ — ΡΑΕΝ — ΣΕΒΕ — ΣΑΤΗ — ΑΥΓΟΥ — ΣΑ
Δ. — ΚΑ . — ΝΑ . — ΠΑ . . — ΟΛ . — ΓΙΝ — Α

Ἡ δὲ εἰκὼν τῆς αὐτοκρατείας, ἐντελῶς κατιωμένη, φέρει διὰ τῆς
ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ σκῆπτρον.

0,39. (Α. Ε. 2950). Μετρίως διατηρήσεως Schlumberger, αὐτόθι, σελ. 421.

Θεόδωρος Λάσκαρις ὁ Α΄ (;) (Νικαίας).

1204—1222.

286. — . . . . Ο . Σ . ΕΟ . Ω . — . ΣΤ . . Τ . . Τ = [+ Ὁ ἄγιος
[Θ]εόδ[ω]ρ[ος] [δ] [σ]ι[ρ]α[τ]ι[κ]ή[ς]. Κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ
Ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ μετὰ δόρατος καὶ
ἀσπίδος. Ἀποτετριμμένον.

᾽Οπ. . . . . — ΙΔΑΔΟΣ . . . — ΝΑΘΛΗΤΑΣΚΕ — . . ΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΟ . — . ΣΚΑΡΙΝΤΟ . — . ΣΙΛΕΑ = ... ἀθλητὰ
σκέποις Θεόδωρο[ν] [Λά]σκαριν τὸ[ν] [βα]σιλέα.

0,30. (Α. Ε. 2999). Μετρίως διατηρήσεως. Schlumberger.

Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος ὁ Γέρον.

1283—1328.

287. — $\overline{IC} - \overline{XC}$. Ὁ Ἰησοῦς ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον ἐπὶ βα-
θροειδοῦς ὑποποδίου, διὰ τῆς δεξιᾶς εὐλογῶν.

Ὅπ. $\dagger - AN - \Delta P - ONI - .C - \Delta EC - .OT = \dagger$ Ἀν-
δρόνικ[ος] Δεσ[π]ότη[ης]

$\dots - M - NI - .OC - \dots - \Lambda AIO - \Lambda O - .O = [Ko]$ -
μι[γ]ὸς [ὁ Πα]λαιολό[γ]ο[ς]. Ἐκατέρωθεν τοῦ Ἀνδρονίκου ἱσταμένου
κατ' ἐνώπιον ἐν πολυτελεῖ κεντητῇ περιβολῇ καὶ μετὰ χλαίνης κατερ-
χομένης ἀπὸ τῶν ὤμων ὀπισθεν, τῇ δεξιᾷ φέροντος λάβαρον καὶ τῇ
ἀριστερᾷ εἰλητάριον.

0,010. (A. E. 3175). Καλλίστης διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Μ.
Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ.

Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος ὁ Νέος.

1328—1341.

288. — Ὁ Ἰησοῦς ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον ὡς ἐν τῷ προηγου-
μένῳ. Ἀποτετριμμένος ὁ τύπος ἔχων ἐξίτηλα τὰ ἐκατέρωθεν συμπι-
λήματα $\overline{IC} - \overline{XC}$.

Ὅπ. $A - N\Delta - PONI - KOCD - ECP - OT =$ Ἀνδρόνι-
κος Δεσπότη[ης]

$O - PA - \Lambda AI - O\Lambda O - \Gamma OC =$ ὁ Παλαιολόγος.

Ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἱσταμένου καὶ ἡμφιεσμένου ὁμοίως ὡς ὁ ἐν
τῷ προηγουμένῳ (ἀποτετριμμένον). Φέρει καὶ οὗτος λάβαρον καὶ εἰ-
λητάριον.

0,034. (A. E. 375). Μετρίας διατηρήσεως. Schlumberger αὐτόθι σελ. 419.

2. ΔΕΣΠΟΤΩΝ.

Ἰσαάκιος Κομνηνός (Κύπρου).

289. — ΟΑΓΙΟΣ — ΘΕΟΔΩΡΟΣ κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον μετὰ βραχέος χιτῶνος, θώρακος καὶ γλαμύδος κατερχομένης ἀπὸ τῶν ὤμων ὄπισθεν καὶ ἐχούσης παρυφήν κεντητήν. Τῆ δεξιᾷ φέρει δόρυ καὶ τῆ ἀριστερᾷ ἀσπίδα κωνικὴν (μεσαιωνικὴν) κοσμουμένην ὑπὸ πτερῶν.

᾽Οπ. . ΚΕΡΟΗ — ΘΕΙΤΩΣΩ — ΔΟΝΛΩ . ΣΑΑ — ΚΙΩ
ΔΕΟΠΟΤΗ — ΤΩΚΟΜΝΗ — ΝΩ = [+] Κ(ύρι)ε βοήθει τῷ σῷ
δούλω [Ι]σαακίω δεσπότῃ τῷ Κομνηνῷ.

0,032. (Α. Ε. 2432). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ἔτερον ἀντίτυπον ἐδημοσίευσεν ὁ Mordtmann ἐν τῷ περιοδικῷ Φιλολ. Συλ. Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Schlumberger ἀναδημοσίευσας τοῦτο (Sigillographie σελ. 425) ἐδημοσίευσε μετ' εἰκόνας καὶ τὸ ἡμέτερον (αὐτόθι).

Μιχαὴλ Δούκας (Ἡπείρου).

290. — Ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἰστάμενος κατ' ἐνώπιον μετὰ βραχέος χιτῶνος καὶ θώρακος ἔχων ἀναπεπταμένας τὰς πτέρυγας. Τῆ δεξιᾷ φέρει γυμνὸν ξίφος πρὸς τὸν ὄμιον, ἐνῶν διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ τὸν κολεὸν αὐτοῦ. Κάτωθεν τῶν πτερούγων ἐν τῷ πεδίῳ ἀμυδρῶς ὑποφαίνονται τὰ γράμματα

$$\begin{array}{c} X \quad X \\ \overline{AP} \quad \overline{M} \end{array}$$

᾽Οπ. . . . . ΓΙ. . — . . Ν Σ Η Ν Μ Ι — Χ Α Η Λ Π Ρ Ω Τ Ο —
Σ Τ Α Τ Α Π Ο Θ Ε Ι — Σ Ε Β Α Σ Ο Σ Μ Ι — . Η Λ Ο Τ Ο Υ — Δ Ο Υ Κ . =
] + Σφραγίδα τῆν σὴν Μιχαὴλ πρωτοστάτα ποθεῖ σεβαστὸς Μιχαὴλ
ὁ τοῦ Δούκα]. Τρίμ. ἰαμβ.

0,031. (Α. Ε. 2948). Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Παύλου Λάμπρου ἐν τῷ Χρονικῷ Γαλαξειδίου τοῦ Σάθα καὶ ἐκεῖθεν παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Schlumberger, Sigillographie σελ. 425.

Νικηφόρος Δούκας (Ἡπείρου).

291. — ΜΗΡ — ΘΝ. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατεινούσης χειρὰς ἰκέτιδας, μετὸ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. + — CΦΡΑ. IC — CΕΡΑ. Τ, — ΝΙΚΗΦ. ΡΟΥ —
 ΤΟΥΔΟΥ. . = + Σφρα[γ]ίς σεβα[σ]ι(οῦ) Νικηφ[ό]ρου τοῦ Δού[χα].

0,032. (Α. Ε. 2949). Μετριάς διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Παύλου Λάμπρου (Ἐνέκδοτα νομίσματα καὶ μολυβδόβουλλα τῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας δυναστῶν τῆς Ἑλλάδος), ἡ δὲ ἔμμετρος ἐπιγραφή ἀνεδημοσιεύθη ὑπὸ Froehner, Bulles Métriques, 1ère série, ἀριθ. 88. Τελευταῖον δ' ἔδημοσιεύθη τὸ μολυβδόβουλλον ὑπὸ Schlumberger, Sigillographie σελ. 425.

Μαρία θυγάτηρ Νικηφόρου (Ἡπείρου).

292.—ΜΗΤΗΡ—ΘΥ. Προτομή τῆς Θεοτόκου πρὸς τὰ δεξιὰ ἔστραμ. ἀνατεινούσης χεῖρας ἰκέτιδας. Φέρει ὡς συνήθως πέπλον μετὰ καλύπτρας σχηματίζοντα καλλιτεχνικωτάτας πτυχὰς πρὸ τοῦ στήθους.

᾽Οπ. + CΩΣ—ΟΙCΑΓΝΗ—ΜΕΤΗΝCΕ—ΒΑΣΗΝΜΑ—
 ΡΙΑΝ = + Σώζεις ἀγνή με τὴν σεβαστὴν Μαρίαν. Τρίμ. ἰαμβ.

0,024. (Α. Ε. 2912). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Π. Λάμπρου (ἔνθ' ἀνωτ.) καὶ ὑπὸ Schlumberger, Sigillogr. σελ. 427.

Νικόλαος (Ἡπείρου) (;)

293.—ΟΑΓΙΟC—ΝΙΚΟΛΑΟC = ὁ ἅγιος Νικόλαος· κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ φαιλωνίου καὶ ὠμοφορίου, τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

᾽Οπ. + CΦΡΑΓ,—ΠΕΦΝΚΑ—ΝΙΚΟΛΑΟΥ—ΔΕCΠΟ—
 ΤΟΝ = + Σφραγ[ίς] πέφυκα Νικολάου δεσπότου. Τρίμ. ἰαμβ.

0,025. (Α. Ε. 2927). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Π. Λάμπρου (ἔνθ' ἀν.) καὶ ὑπὸ Schlumberger, Sigillogr. σελ. 427. Ἡ τεχνοτροπία ὁμοῦς αὐτοῦ ἐλέγχει χρόνους ἀρχαιοτέρους, ἐξ οὗ σφόδρα ἀμφιβάλλομεν ἂν ἀνήκει εἰς τὸν Νικόλαον δεσπότην τῆς Ἡπείρου.

Ἄννα σεβαστὴ ἡ Δούκαινα (;)

294.—ΜΗΡ—ΘΥ. Προτομή τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. + —.ΚΕΡΟΗΘΗ—ΤΗCΗΔΟΥΛΗ—ΝΝΗCΕΡΑ.—
 ΗΤΗΔΟΥ— . . . = [+] Κ(ύρι)ε βοήθη τῇ σῇ δούλῃ [᾽Α]ννῃ σεβα[σ]τῇ τῇ Δου[καίν]ῃ (;)

0,018. (Α. Ε. 1902). Μετριάς διατηρήσεως.

3. ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΛΕΙΩΜΑΤΑ.

Ἐνθύπατοι.

295. — + — ΙΩΑΝ — ΝΟΝ — ΙΛΛ = + Ἰωάννου ἰλλ(ουστρίου)
 Ὅπ. + — ΣΑΝ — ΘΥΠΑ — . ΟΥ = + καὶ ἀνθυπάτου.
 0,024. (Α. Ε. 13062). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

296. — Σταυροειδῆς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων πέριξ τῶ σῶ δούλω.

Ὅπ. + ΒΑΡ — ΔΑΝΗΑ. — ΘΥΠ'ΠΑ. — ΡΙΚΙΒΑΣ. — ΠΡ. ΤΟ. — . . . . = + Βαρδάνη ἀ[ν]θυπ(άτω) πα[τρ]ικί(ω) βασ[ι]λ(ικῶ) πρωτο[σπαθαρο](ίω).

0,028. (Α. Ε. 1084). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

297. — Σταυροειδῆς μονογράφημα (= Χριστὲ βοήθει), ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὸ ὄνομα Μ—ι—χ(αή)—[λ].

Ὅπ. . . ΝΘΥ — . ΑΤΠΑ — . . ΙΚΙΣ — . . ΑΡ — ΧΩ = [+ Ἀ]νθυ[π]άτ(ω) πα[τρ]ικί(ω) καὶ [ἐπ]άρχω.

0,020. (Α. Ε. 2466). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Ἐρχοντες.

298. — Σταυροειδῆς μονογράφημα ἐφθαρμένον.

Ὅπ. . . ΔΑC — . ΚΙΩΒ'C — . . Θ'ΣΑΡ, — ΚΡΤ = [+ Β]ασ[ι]σ[α]κίω β(ασιλικῶ) σ[π]α[θ]αροίω καὶ ἄρχοντι κ(ό)ρ(ης).

0,025. (Α. Ε. 3000). Καλλίστης διατηρήσεως ἢ ὀπισθεν ὄψις. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

299. — Σταυροειδῆς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

Ὅπ. . . — Β, C . ΑΘΑΡ, — ΑΡΧΟΝΤ, ΤΩ — ΝΑΙΒΙΛΙΤ = <τῶ δεῖνι> β(ασιλικῶ) σ[π]α[θ]αροίω καὶ ἄρχοντι τῶν Αἰβιδι(ῶν) (ἢ Αἰβιλιτῶν) (;).

0,027. (Α. Ε. 2980). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Οἱ ἐπὶ τῶν ἀγγελῶν.

300. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τ]ῶ̄—σ[ῶ̄]—[δ]ού—[λ]ῶ.

᾽Οπ. ΝΙΚΗΤ. — Κ, ΤΩΝ — ΑΓΕΛΟΝ = Νικήτ[α] κ . . . τῶν ἀγγέλων (sic).

0,025. (E. Σ. 13145). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Ἄσηκρήτις.

301. — . . ΠΙ — ΦΑΝΙΟΝ — ΑСΗΚР — ΗΤΙС = [+ 'E]πι-
φανίου ἀσηκρήτις.

᾽Οπ. . . ΟῩ — ΛΟΥΤΗΣ — ΘΕΟΤΟ — Κ. = [+ δ]ούλου τῆς Θεοτόκ[ου].

0,031. (E. Σ. 13173, 130). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η ἑκατονταετηρίς.

302. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέ-
ριξ τὰς λέξεις τῶ̄ σῶ̄ δούλω.

᾽Οπ. + — ΙΩΑΝΝ — ΗΒΑCΙΑ — ΙΚΩΑС — .ΚΡΙΤΙС =
+ Ἰωάννη βασιλικῶ ἀσ[η]κρήτις.

0,032. (A. E. 2932). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ. 446 Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

303. — Σταυρὸς διπλοῦς διηνηθισμένος, ἔχων ἐν τῷ κέντρῳ τῶν κάτω κεραιῶν ἀκτῖνας ἐν εἶδει Χ καὶ ἑκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ ΙС — ΧС.

᾽Οπ. СΦΡΑ — ΓΙCΙΩΑС — ΙΚРΗΤΙΤΙ — СΝЕРΔΙС =
Σφραγὶς Ἰω(άννου) ἀσηκρήτι τῆς Νέριδις (;) (ἢ Κέριδις).

0,021. (A. E. 2454). Καλλίστης διατηρήσεως Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

304. — Τύπος ἐφθαρμένος.

᾽Οπ. . . . . — СΠ. — ΘΑΡΚΑ. — ΔΔ' SACI — ΚРΗ. =
<τῶ δεῖνι> σπ[α]θαρ(ο)κα[ν]δ(ι)δ(άτω) καὶ ἀσηκρή[τ](ις).

0,028. (A. E. 2530). Μετριωτάτης διατηρήσεως.

305. — Ο ΑΓΙΟ — ΘΕ Δ. = ὁ ἅγιο(ς) Θε[ός]δ[ωρ](ος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον φέροντος δόρου καὶ ἀσπίδα, μετὰ γλαμύδος καὶ θώρακος.

᾽Οπ. + ΚΩΝ — ΤΑΝΤ — ΣΗΚΡΗ — ΤΙΣ = + Κων[σταντ(ίνος)] [ἀ]σηκρήτις.

0,021. (Α. Ε. 1973). Καλῆς διατηρήσεως. Sigillographie σελ. 445. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

306. — . . . . — . . ΝΘ, — . ΩΣΠΑΘ, — . . ΑΝΔΔΑC — ΚΡΗΤΗ — C = ... ἀ]νθ(υπά)[τ]ω σπαθαροκανδ(ι)δ(άτω) ἀσ[ι]κρήτης.

᾽Οπ. ΚΡΙ . . — ΖΑΝΤ . . — Φ, ΤΩΠΕ . . — ΓΩΜΕ . . = Κρι . . ἀντ[ι]γραφ[εῖ] τῶ Π[ε]π[α]γωμέ[ρω].

0,020. (Α. Ε. 2998). Καλῆς διατηρήσεως. Ἀνήκει εἰς τὰ οἰκογενειακά. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Ἐπὶ τῶν βαρβάρων.

307. — . . ΕΡΟΗΘΙΤΩCΩΔΟΥΛ' = [+ Κ(ύρι)]ε βοήθι τῶ σῶ δούλ(ω), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ αἰετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων πτερυγῶν ἀτέχνως εἰκονιζομένου.

᾽Οπ. + ΜΙΧΑΗ — ΛΡ' ΣΠΑΘ' — ΚΑΝΔΗΔ' — ΙΕΠΙΤ' ΡΑ — ΡΡΑΡΩ . = + Μιχαήλ β(αυλικῶ) σπαθ(αρο)κανδηδ(άτω) καὶ ἐπὶ τ(ῶν) βαρβάρω[ν].

0,024. (Α. Ε. 2901). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger. Sigillographie σελ. 452-53. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Βεστάρχοι.

308. — + CΦΡΑ — ΓΙCΓΕ — ΩΡΓΙ — ΟΥ = + Σφραγὶς Γεωργίου.

᾽Οπ. ΡΕ — CΤΑΡΧ — ΤΟΥΠΟΛΙ — ΤΟΠΩ — Λ = Βε-στάρχ(ου) τοῦ Πολιτοπόλ(ου).

0,013. (Α. Ε. 2090). Καλῆς διατηρήσεως. Ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὰ οἰκογενειακά. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

309. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἢ ἁγίου τινὸς ἐφθαρμένη, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἐξίτηλον.

᾽Οπ. + ΚΩΝ — ΣΤΑΝΤΙ — ΝΟC . . C — ΤΑ . . . . =
 + Κωνσταντῖνος [βε]στά[ρχης] (;)

0,021. (Α. Ε. 1966). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

310. — ΜΗΡ — ΘΥ. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεο-
 μένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. . ΑΓ . Η — ΜΟΙCΚΕΠ — ΝΙΚΟΛΑΟΝ — ΡΕCΤΑΡ —
 Χ . Ν = [+] Ἀγ[ή] μοι σκέπ(ε) Νικόλαον βεστάρχ[η]ν. Τρίμ. ἰαμβ.

0,016. (Ε. Σ. 13173, 60). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

311. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἠμφιεσμέ-
 νου ὡς συνήθως καὶ φέροντος σκῆπτρον καὶ σφαῖραν. Ἡ ἑκατέρω-
 θεν ἐπιγραφὴ $\frac{X}{A} - \frac{X}{M}$ ἕξιτηλος.

᾽Οπ. . . . . — Μ . ΧΑ . — ΡΕCΤΑ . — ΧΗ = [+ Θ)εοτό)κε
 β(οή)θ(ει)] Μ[ι]χα[ήλ] βεστά[ρχ]η.

0,020. (Α. Ε. 2457). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

312. — Ἅγιος ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον, ὑψῶν τὴν δεξιάν, ἐνῶ διὰ
 τῆς ἀριστερᾶς φέρει δόρυ ἢ σκῆπτρον. Ἡ ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἀπο-
 τετριμμένη σφύρουσα γράμματά τινα, ἕξ ὧν ἴσως ἀναγνωστέα αὕτη
 οὕτως: ὁ ἅγιος Δημήτριος.

᾽Οπ. + ΚΕΡΘ — ΝΙΚ . . Ο . — ΡΕCΤΑΡΧΗ — ΤΥ . ΚΤΑ —
 ΟΙ . . = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Νικ[ηφ]ό[ρ](ω) βεστάρχη τῶ [Α]κτά[ρχ]η (;)

0,019. (Α. Ε. 2542). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Βεστίωρες καὶ βέσται.

313. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον
 πέραξ τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + — CΕΡΓΙΩ — CΙΛΕΝΤΙΑ — ΡΙΩ SΡΑCΙ —
 ΛΙΚΩΡΕ — CΤΙΤΩΡΙ = + Σεργίω σιλεντιαίῳ καὶ βασιλικῶ βε-
 στίωρι.

0,032. (Α. Ε. 64). Καλλίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie
 σελ. 604. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

314. — . . . . . $\omega\zeta\omega\Delta$ . . . . . = [+ *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τ[ῶ] σῶ*
δ[ούλω], περίξ διπλοῦ σταυροῦ διηρθισμένον καὶ μετ' ἀκρίνων.

᾽Οπ. . $\Theta\epsilon\omega$ — . . $\Delta\eta\pi\tau$. — . . $\Theta\alpha\rho\kappa$. — $\Delta\Delta\sigma\rho\epsilon$. —
. IAP . = [+ *Θεω* . . . . . [β](*ασικῶ*) [σπα]θαρο(ο)κ[α](ν)δ(ι)δ(ίτω)
καὶ βεσ[τ]ιαρ[ί](ω).

0,020. (Α. Ε. 2517). Μετρωτάτης διατηρήσεως Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

315. — $\overline{\text{M}}-\overline{\Theta}$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης
μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. $\Theta\kappa\epsilon\rho\theta$ — $\lambda\epsilon\omicron\eta\eta$ — $\rho\epsilon\sigma\tau\iota\tau\omicron$ — $\sigma\kappa\epsilon\rho\lambda\iota$ —
 NO = *Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Λέοντη βέσι τὸ Σκεβλίνο.*

0,018. (Α. Ε. 2098). Καλῆς διατηρήσεως. Sigillographie σελ. 699. Ἀνῆκει
εἰς τὰ οἰκογενειακὰ μολυβδόβουλλα. $\text{IA}'-\text{IB}'$ ἑκατονταετηρίς.

316. — $\overline{[\text{MHP}]}$ — $\overline{\Theta\text{V}}$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου βα-
σταζούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος.

᾽Οπ. $\text{M}\chi\alpha\eta\lambda$ — $\rho\epsilon\sigma\tau\eta\tau\omega$ — $\lambda\epsilon\iota\kappa\omicron\upsilon\delta\iota$ — $\mu\omicron\iota\sigma$ . . —
 POI . = *Μιχαήλ βέστη τῶ Λεικούδι μοι (γρ. με) σ[κέ]ποι[s].*

0,020. (Ε. Σ. 13094). Μετριάς διατηρήσεως. Ἀνῆκει καὶ τοῦτο εἰς τὰ οἰκο-
γενειακὰ. $\text{IA}'-\text{IB}'$ ἑκατονταετηρίς.

317. — . . . . . — $\lambda\alpha\omicron\sigma$ = [*δ ἄ(γιος) Νικό(λαος), κιονηδὸν ἑκα-*
τέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν τῇ συνήθει στάσει.

᾽Οπ. . $\kappa\epsilon\rho\theta$, — $\mu\eta\eta\alpha$ . . — $\rho\epsilon\sigma\tau\iota$ . . — $\rho\omicron\sigma$ . . — $\Delta\eta\eta$
= + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Μηνᾶ [τοῦ] βεσί[τω]ρος (;) . . . . .*

0,020. (Σ. Π Ἀκαδημ ἔτος 1899-1900 I, 65). Ἐδημ. ὑπὸ Κ. Μ. Κων-
σταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ., τ. Γ', σ. 189. Γ'— IA' ἑκατονταετηρίς.

318. — . $\Gamma\iota\omicron\sigma$ — $\Gamma\epsilon\omicron\rho\Gamma\iota$ = [*δ ἄ(γιος) Γεόργ(ι)ος, κιονηδὸν*
ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ οὔλην παχεῖαν ἔχοντος κόμην καὶ ἀγέ-
νειον πρόσωπον. Περιβέβληται χλαμύδα καὶ θώρακα καὶ φέρει τῇ μὲν
δεξιᾷ δόρυ, τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

᾽Οπ. $\kappa\epsilon\rho\theta$, — . PACI — . $\epsilon\sigma\tau\eta$ — . $\omicron\upsilon\alpha\zeta\alpha\rho$ — TA =
K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [᾽Ασ]πασί(ου) (;) [β]έστη [τ]οῦ Ἀξαρά.

0,021. (Ε. Σ. 13157). Μετριάς διατηρήσεως. Ἀνῆκει εἰς τὰ οἰκογενειακὰ.
 $\text{IA}'-\text{IB}'$ ἑκατονταετηρίς.

319. — . . . . . — . . Τ Ω Σ Ω . — . Λ Π Ε Τ Ρ Ω — Χ Α Ρ . . Ω . —
 Ρ Ε Σ Τ Η = [+ $\overline{Κ(ύρι)ε β(οή)θει}$] τῷ σῶ [δού]λ(ω) Πέτρῳ χαρ[του-
 λαρί]ω [καί] βέστη.

᾽Οπ. . Ρ Ι Τ . . . . — . Η Λ Ο Υ Π . . . — . Η . Σ Τ . . — . Ι . Λ Ι Α . — Σ =
 [κ]ριτ[ῆ] τοῦ β[ή]λου π . . . . .

0,022. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900 I, 8). Καλῆς διατηρήσεως. Ἐδημο-
 σιεύθη ὑπὸ Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τόμ. Γ', σελ. 179. Γ'—ΙΑ'
 ἑκατονταετηρίς.

Γραμματικοί.

320. — Θ Θ Ε Ο — . Ω Ρ Ο , = ὁ ἄ(γιος) Θεός[δ]ωρο(ς), κιονιδὸν
 ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου χλαμύδα
 καὶ θώρακα, φέροντος δὲ τῆ μὲν δεξιᾷ δόρυ, τῆ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

᾽Οπ. + $\overline{Κ(ύρι)ε β(οή)θει}$ Νικ(η)φόρο(ω) γρ(α)μματι(ι)κο .

0,025. (Ε. Σ. 13173, 115). Καλῆς διατηρήσεως Ἐδημοσ. ὑπὸ Schlumberger
 ἐν Rev. ét. grecq. (=Mélanges I, σελ. 239). Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

321.—Ε—ΠΙΣΦΡΑ—ΓΙΣΜΑΠΡΑ—ΞΕΩΝΤΕ—Κ..ΓΩ.
 = Ἐπισφράγισμα πράξεών τε καί [λό]γω[ν].

᾽Οπ. Τ Ο Ν — Γ Ρ Α Μ Μ Α — Τ Ι Κ Ο Ν Τ Υ Γ — Χ Α Ν Ω — Κ Ω Ν
 = τοῦ γραμματικοῦ τυγχάνω Κων(σταντίνου). Τρίμ. ἰαμβ.

0,020. (Ἀκαδημ. ἔτος 1891-92, ΛΔ', 214). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ'
 ἑκατονταετηρίς.

Βουκινάριοι.

322. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέριξ
 τῷ σῶ δούλω.

᾽Οπ. Ν Ι Κ Η Φ — Ο Ρ Ω Β ' Κ Ι — Ν Α Ρ Ι Ω = Νικηφόροβ β(ου)κι-
 ναρίω.

0,030. (Α. Ε. 3024). Ἀρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Ἐπὶ τῶν δεήσεων.

323. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον περίξ τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + ΚΟC — ΑΕΠΙΤ — ΝΔΕΗCΕ — ΩΝCΙΚΕ — ΛΙ' = + Κοσ[μῶ] ἐπὶ τ[ῶ]ν δεήσεων Σικελ[ία](ς).

0,030. (Α. Ε. 408). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger Sigillogr. σελ. 493. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

Δικασταί.

324. — .ΘΚΕΡΟ . . . . περίξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.

᾽Οπ. CΦΡΑΓ—ΠΡΟΕΔΡ—ΜΙΧΑΗΛ—ΔΙΚΑC—ΠΟΛΟΥ
= Σφραγ(ίς) προέδρ(ου) Μιχαήλ δικαστόλου. Τρίμ ιαμβ.

0,018. (Α. Ε. 2290). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Διοικηταί.

325. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον περίξ νὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. ΘΕΟΔ — ΩCΙΩΔΙ — ΥΚΗΤΙ = Θεοδοσίω δικητή.

0,028. (Α. Ε. 2945). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ. 499. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

326. — Τύπος ὅλως ἐφθαρμένος.

᾽Οπ. . . . — R . . . — ΟΙΚΙΤ . . . = β(ασιλικῶ) [δι]οικι[οῦ] . . .

0,019. (Ε Σ. 13173,69). Μετριοτάτης διατηρήσεως.

Δισύπατοι.

327. — . . . ΟΚΕ — . ΟΗΕΙ — C . . ΩΝ — . . = + Θεοτόκε [β]οήθει σ[ῶ] Κ[ων]σταν[τίνω].

᾽Οπ. ΔΙC V — . ΑΤΩ . Ε — ΟΠΑΔΩ = δισυ[π]άτω [κ] ἐ ὀπαδῶ(ς).

0,019. (Α. Ε. 3163). Μετρίας διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

328. — $\overline{M} - [\overline{\Theta}]$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. . . . . — . ΕΟΦΑΝΙ — ΣΠΑΘΑΡΙ — ΔΥΣΥΠΑΤ, —
 . Ω Δ Ο Ξ Α — ΠΑΤΡΙ = [+ Θεοτόκε βοήθει] Θεοφάνι σπαθα-
 ρί(φ) δυσυπά(φ) [τ]ῶ Δοξαπατρί.

0,025. (Α. Ε. 1835). Καλῆς διατηρήσεως Ὁ Schlumberger ἐδημοσίευσεν ἕτερον ἀντίτυπον ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ συλλογῆς (Sigillographie σελ. 592). Ἀνάγεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν οἰκογενειακῶν μολυβδοβούλλων.

Δομέστικοι.

329. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀποτετριμμένον (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον περίξ τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + — .. ΕΝ. — . ΑΚ' Δ — ΜΕC = + [Eὐγ]εν[ίφ] (;) . . .
 δ[ο]μεσ[τίκ](φ).

0,019. (Α. Ε. 2574). Μετρωτάτης διατηρήσεως Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

Οἱ τοῦ δομεστικίου.

330. — $\overline{MHP} - \overline{\Theta V}$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. + $\overline{\Theta KE}$ ΡΟΗΘΕΙ — ΓΡΙΓΟΡΙΟ — . ΟΤ $\overline{\Theta Y}$ ΔΟΜΕ —
 CΤΙΚΟΥ = + Θεοτόκε βοήθει Γριγορίο [τ]ο τοῦ Δομεστικ(ί)ου.

0,023. Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σ. 501. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Οἱ τοῦ δρόμου.

331. — ΚΕΡΟΗΘΙΤΩCΩ Δ' Λ = Κ(ύρι)ε βοήθι τῶ σῶ δ(ού)λω(φ), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων περίξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

᾽Οπ. ΛΕΟΝ — ΝΟΤ, ΤΟΥ — . ΑΡΤΤΟΝ — . . ΟΜ' =
 Λέον(τι) νοτ(αρίω) τοῦ [χ]αρτ(ουλαρίου) τοῦ [δρ]όμου.

0,019. (Α. Ε. 2994). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 132 (= Mélanges σελ. 240). Θ' — Ι' ἑκατονταετηρίς.

Οἱ τῆς Δύσεως.

332. — ΚΕΡΟΗΘΗΤΩCΩΔΟΝΛ' = *Κ(ύρι)ε βοήθει τῶ σῶ δούλ(ῳ)*, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ σταυροῦ διπλοῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

᾽Οπ. + ΜΙΧΑ — ΗΛΡ'CΠΑΘΑ — Ρ'ΚΑΝΔ'ΣΧΑΡ — ΤΟΥΛΑΡ, ΤΟΥΩ — ΞΕΟΥ ΔΡΩΜΟΥ — ΤΙC ΔΥCΕ' = + *Μιχαήλ β(ασιλικῶ) σπαθαρο(ο)κανδ(ιδάτω) καὶ χαρτουλαρο(ίῳ) τοῦ ὠξέου δρώμου τῖς Δύσε(ως)*.

0,022. Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σ. 504. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

333. — Κόσμημα σταυροειδὲς ἔχον ἑλικοειδῆ βλαστήματα. Ἐπιγρ. ἔφθαρμ. (*Κύριε ἢ Θεοτόκε βοήθει*).

᾽Οπ. + ΜΙΧΑΗ. — Ρ'ΚΑΝΔΙ. . — ΤΟΣΚΟΝΜ. . — ΚΗΑΡΗΟΤ. — CΔΥCΕ. . = + *Μιχαή[λ] β(ασιλικο) κανδι[δά]το καὶ κουμ[ερ]κηαρήο τ[ῆ]ς Δύσε[ως]*.

0,024. (A. E. 2940). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 135 = Mélanges σελ. 244). Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

334. — Ἐπιγραφὴ πέριξ ἔφθαρμένη ΟΑΓ — ΕΥCΤΡ = ὁ ἄ(γιος) *Εὐστο(άτιος)*, κινηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ μακρᾶς κόμης κατερχομένης πρὸς τοὺς κροτάφους καὶ πώγωνος βοστρυχώδους. Φέρει τὴν συνήθη αὐτῶ ἐν ταῖς βυζαντιακαῖς εἰκόσι περιβολήν, ἀποτελουμένην ἕξ ἱματίου κεντητοῦ καὶ βαρεῖας ἐπ' αὐτοῦ γλαίνης μετὰ πλατείας παρυφῆς πορπουμένης ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ ὤμου. Διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς φέρει σταυρὸν ἔμπροσθεν τοῦ στήθους. Κάλλιστος ὁ τύπος οὗτος καὶ μετὰ πολλῆς τέχνης εἰργασμένος.

᾽Οπ. Περιεργότατον σύμπλεγμα τριῶν ἀγενεῖων κεφαλῶν, ὧν αἱ μὲν δύο βλέπουσιν ἀντιθέτως, ἡ δὲ τρίτη ἄνω. Περὶ αὐτὰς ἐπιγραφὴ, ἧς ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα . . . . ΕΡΚ'ΤΗC ΔΗC. . = [*κομ]ερκ(ιαρίῳ) (;) τῆς Δήσε[ως]*.

0,024. (A. E. 2400). Καλλίστης διατηρήσεως (οἱ τύποι). Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

335. — ... Τ' — ΡΟΗΘ' = [Θεο]τ(όχε) βοήθ(ει) πέριξ.

[MHP] — $\overline{\Theta V}$ = Μή(τ)ηρ Θε(ο)ῦ — ... — ΟΡΙΤΙΣΑ = [ἡ Ἄγν]-
ορίσις, ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου ἰσταμένης ἐπὶ τοῦ συνήθους ὑπο-
ποδίου, ἀποβλεπούσης πρὸς τὰριστερά, ἀνατεινούσης δὲ χειρὸς ἰκέτιδας.
Ὁ πέπλος αὐτῆς διασταυρούμενος ἐπὶ τοῦ στήθους ἀπλοῦται ἑκατέ-
ρωθεν διὰ τῶν βραχιόνων.

᾽Οπ. . ΝΙ. — ΚΗΤΑ ΕΠΟ — ΤΚΟ. ΕΝΟΤ, — ΔΥΣΕΩΣ
SΑΝΘ — ΤΟΥΚΡΑΤ. . . . — Γ, ΗΜΩΝΡΑ — ΣΙΛΕΩΣ =
[+] Νι κήτα . . . . . νοτ(αρίω) Δύσεως καὶ ἀνθ(ρώπω) τοῦ κρα-
τ[αίου καὶ ἀ]γ(ίου) ἡμῶν βασιλέως.

0,028. (Σ. Π. 1211). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

336. — Προτομή τῆς Θεοτόκου κατ' ἐνώπιον φερούσης διὰ τῆς
ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος, ἐνῶ τὴν δεξιὰν φέρει πρὸς τὸ στήθος.
Τὸ βρέφος φέρει σταυροφόρον στέφανον καὶ τὴν δεξιὰν τείνει εἰς
εὐλογίαν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς φέρει εἰλητάριον. Ἀξιόλογος ἀγιογρα-
φικὸς τύπος.

᾽Οπ. + $\overline{\Theta K E P O}$ — ΜΕΤΩΣΩΔ. — ΛΩΝ. ΚΗΤΑ —
ΧΑΡΤΟΥΤΗ. — ΔΥΣΕΩΣ ΤΩ — ΑΝΖΑ = + Θε(οτό)κε
β(οή)θ(ει) με τῶ σῶ δ[ού]λω Ν[ι]κήτα χαρτου(λαρίω) τῆ[ς] Δύσεως τῶ
᾽Ανζᾶ.

0,028. (Α. Ε. 3167). Καλῆς διατηρήσεως. (Οἰκογενειακόν.) ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατον.

337. — ΘΓΕΩ. — ΓΙΟΣ = ὁ ἄ(γιος) Γεώ[ρ]γιος, κιονηδὸν ἑκα-
τέρωθεν αὐτοῦ. Ὁ μάρτυς ἴσταται κατ' ἐνώπιον μετὰ βραχέος χιτῶ-
νος καὶ θώρακος (ἀποτετριμμένον), ἔχων τὴν χλαμύδα ἀπὸ τῶν ὤμων
ὑπισθεν καταπίπτουσιν καὶ φέρουσιν παρυφὴν κεντητὴν. Τῇ δεξιᾷ
φέρει δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα κωνοειδῆ ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ
ἐδάφους.

᾽Οπ. + $\overline{K E P, \Theta}$, — ΤΩΣΩΔΟΥΛΩ — ΑΔΡΙΑΝΩ $\widehat{A C E}$ —
RΑCΤΩ ΣΜΓΔΟ — ΜΕCΤΙΚΩ ΠΑ — C, ΔΥΣΕΩΣ — ΤΩ
ΚΟΜΝΗΝΩ = + Κ(ύριε) β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δούλω Ἀδριανῶ πρω-
τοσεβάστῳ καὶ μεγάλῳ Δομestικῶ πάσης) Δύσεως τῶ Κομνηνῶ.

0,030. (Α. Ε. 2896). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigill. σελ. 639.
Ἄνγκει εἰς τὰ οἰκογενειακὰ μολυβδόβουλλα. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

338. — . . . . . — ΓΕ.ΡΓΙΟC = [ὁ ἅγιος] Γε[ώ]ργιος, κιονη-
δὸν ἐκατέρωθεν τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰκονιζομένου ὡς ἐν τῷ προη-
γουμένῳ.

Ῥοπ. . . . . — ΤΩCΩ . . . — ΑΔΡΙΑΝΩ . . — RACTΩS
MΓ . . . . — CΤΙΚΩ ΠΑC . . — ΔVCEΩC T . — ΚΟΜΝΗΝ . =
[+ K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)] τῷ σῶ [δούλ(ω)] Ἀδριανῶ [(πρωτο)σε]βάστῳ
καὶ μεγάλῳ [δόμ]εστίκῳ πάσ[ης] Δύσεως τ[ῶ] Κομνην[ῶ].

0,032. (A. E. 3022). Μετρίως διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

339. — Ἐπιγραφή ἐξίτηλος περίξ παραστάσεως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
Πρὸς ἀριστερὰν τῷ ὄρῳντι εἰκονίζεται ἰσταμένη κατ' ἐνώπιον ἡ Θεο-
τόκος κρατοῦσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὴν ἄτρακτον, φέρουσα
ὡς συνήθως πέπλον μετὰ καλύπτρας διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στή-
θους καὶ οὗ τὸ ἔτερον ἄκρον κατέρχεται μέχρι σχεδὸν τοῦ δεξιῦ
αὐτῆς ποδός. Παρ' αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ εἰκονίζεται ἄνω μὲν τὸ σκεῦος,
ἐν ᾧ εὔρηται τὸ ἔριον, κάτω δὲ φυτὸν κρίνου. Ὁ ἄγγελος εἰκονίζεται
δεξιᾷ σπεύδων πρὸς αὐτήν, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα ἔχων ἀνατεταμένην
πρὸς τὴν Θεοτόκον, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς φέρων σκῆπτρον.

Ῥοπ. . ΓΡΗΓΟ—ΙΩΡ'ΚΑΝΔ— . ΟSΚΟΜΕΡ—ΚΗΑΡ'
ΤΗC—ΔVCEΩC— [+] Γρηγο[ρ]ίῳ β(ασικῶ) κανδιδ[άτ]ο καὶ
κομερκῆαρ(ίῳ) τῆς Δύσεως.

0,022. (A. E. 2941). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Εἰδικοί.

340. — ΜΗΡ—ΘV. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερού-
σης πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον), κρατούσης δὲ δι' ἀμφοτέρων
τῶν χειρῶν δίσκον, ἐν ᾧ τὸ βρέφος φέρον τὸν σταυροφόρον αὐτοῦ
στέφανον.

Ῥοπ. ΘΚΕΡ,Θ,—ΤΩCΩΔΟΥ, —ΛΕWNTI—RECTIS—
ΕΙΔΙΚΩ = Θ[εοτό]κε β(οή)θ(ει) τῷ σῶ δού(λω) Λέωντι βέσι καὶ
εἰδικῶ.

0,036. (A. E. 2451). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ.
518. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

NOTES

INÉDITES DE V. LANGLOIS

à l'ouvrage de J. F. Tôchon d'Annecy, *Recherches historiques et géographiques sur les Médailles des Nomes ou préfectures de l'Égypte*.

Il y a quelque temps j'ai eu la chance d'acquérir un exemplaire de l'ouvrage de Tôchon « *Recherches historiques et géographiques sur les Médailles des Nomes ou Préfectures de l'Égypte* », qui appartenait autrefois à Mr V. Langlois; en effet le frontispice est signé

V. Langlois

El. de l'Ecole des Chartes. 1849.

Les marges sont remplies d'annotations dudit auteur notes inédites pour la plupart, mais qui formaient la base de sa publication bien connue « *Numismatique des Nomes d'Égypte sous l'administration romaine* » parue en 1852.

Je crois rendre service aux numismates en publiant ces notes *in extenso*.

Au Caire (Égypte) le 20 Novembre 1902.

G. DATTARI.

Pag 7; après le nom de *Eckhel*.

Havercamp, Patin, Mionnet, Birch, Lenormant. Beiträge zur Münzkunde.

— *Pag. 40; après la vignette de la monnaie du nome de Canopus.*

Femme coiffée de l'Ureus (Ⲑⲗⲣⲁ) aspic, signe de la puissance royale.

— *Pag. 54; après la description de la monnaie du nome OMBITES.*

Ce type n'a pas besoin d'être expliqué. On connaît la guerre décrite par le satyrique Juvénal. Sevek ou Souk à tête de crocodile est la divinité principale du grand temple de Ombos.

— *Pag. 55; après la vignette de la monnaie du nome APOLLONOPOLITES.*

L'épervier coiffé du pschent est le symbole d'Aroëris, divinité à la quelle le grand temple d'Edfu était consacré.

— *Pag. 60; après la description de la monnaie du nome LATOPOLITES et ensuite à la page 61.*

Le temple d'Esné était dédié à Ammon-Chnouphis (Champollion, *Lettr. d'Égypte*, pag. 108, 202). Ammon-Chnouphis, dieu criocéphale, est toujours peint de couleur bleue comme Hapimôou ou le Nil, et se confond avec cette dernière divinité (*Panth. Egypt.* pl. 3 et 3 ter). Je lis à propos du poisson Latus, la remarque suivante dans la description du musée Charles X, pag. 41: Le poisson Latus nommé Binni (l'Hirondelle) en langue égyptienne est l'emblème du Nil supérieur, c'est à dire du fleuve au temps de l'inondation. Il est fâcheux que Champ. n'indique pas les sources où il a puisé le précieux renseignement qui nous explique les rapports du poisson Latus (*Pesca Latus*) des naturalistes avec la religion d'Esné.

— *Pag. 67; après la vignette de la monnaie du nome HERMONTITES et ensuite à la page 68.*

L'animal que tient ici la divinité qui préside au nome d'Hermonthis, ne se distingue clairement que sur les exem-

plaires bien conservés. Le dieu principal de cette ville était Mandou ou plutôt Month. On retrouve son nom dans celui de la ville ερϑααϑ, probablement pour ερϑεϑααϑ, le temple de Month. Les anciens placent à Mendès le culte d'une divinité assimilée à Pan. La médaille qui nous fait reconnaître un bouc à Hermonthis, nous fait soupçonner que la ville de Mendès avait été ainsi nommée d'après Month, et que ce dieu a été adoré à Mendès comme à Hermonthis.

On adorait aussi à Hermonthis, un taureau sacré, nommé Pacis ou Onuphis (Jablonski, *Panth. Egypt. P. II*, pag. 272 et seq.). Mais cet animal était consacré au soleil particulièrement, c'est à dire à Har-Phré, troisième personnage de la triade d'Hermonthis (Champ. *Lettr. d'Egypte* pag. 105). Le Taureau sacré figure sur les pièces du nôme d'Hermonthis du plus petit module (Mionnet, *Suppl. T. IX*, pag. 148).

— *Pag. 69; après la vignette de la monnaie du nome THEBARUM.*

Diospolis Magna.

— *Pag. 71; après la description de la monnaie n° 1.*

Le bélier est le symbole d'Ammon-Chnouphis. Les deux feuilles de palmier, et non de lotus, appartiennent à la coiffure d'Ammon-ra, divinité suprême des Egyptiens, adorée principalement à Thèbes, capitale de l'empire.

— *Pag. 80; après la description de la médaille n° 1 du nome COPTITES.*

Saturne coiffé d'un disque entre deux cornes de bélier, tenant le sceptre de la droite et un antilope-oryx de la gauche.

— *Pag. 81; après la description de la médaille n° 2.*

On n'a pas de renseignements positifs d'origine égyptienne sur la divinité principale de Coptos. Sevek, assimilé à Saturne par les Grecs était adoré à Ombos sous la forme d'un crocodile. L'oryx qui figure sur la médaille de Coptos

est comme le crocodile un animal typhonien (Plutarq. de Iside, pag. 371.—Aélien de anim. X, 21). Sevek lui même, la forme la plus terrible du dieu Ammon (Champoll. Lettres d'Égypte, p. 110) n'est point distinct de Typhon (Lenormant. N^l^o galerie mythol. pl. I, n° 7).

—Pag. 82; après la vignette de la monnaie du nome Tentyrites.

Tentyra (Denderah).

La médaille dont parle Tôchon (pag. 94) comme devant être attribuée à Antéopolis, appartient à Tentyra. Le type du revers de cette pièce rentre dans ce que l'on sait de la religion¹ de Tentyra (voy. la note mss. de la page 94).

—Pag. 83 et 84; après la description de la monnaie.

Hator la Vénus égyptienne était la principale divinité de Tentyra; le nom même de cette ville paraît n'être qu'une corruption de ἩΑΙ ΝΥ ΘΕΘΑΥΡ, la demeure d'Hator, et cette analyse répond exactement à la transcription hiéroglyphique du nom de cette ville. Le nom de Hator est reproduit dans les textes hiéroglyphiques sous la forme d'un plan d'édifice (ΕΞΥ, cf. ΣΒΕΙΥ, vestibulum, atrium, janua) dans le quel est placé un épervier symbole de ΣΑΥΡ, ou Horus. Vénus-Hathor tenant l'épervier sur la médaille, répond donc exactement à cette décomposition du nom d'Hathor.

—Pag. 86; après la vignette de la monnaie du nome Diopolites.

Diospolis parva.

—Pag. 87; après la description de la monnaie.

Le serpent Uræus ΟΥΡΑ, il tient de la gauche un globe.

Cette pièce paraît bien appartenir à Diospolis parva, à cause de l'absence des lettres ME.

1. Les mots « première d'Antéopolis » sont effacés.

— *Pag. 88 ; après la vignette de la monnaie du nôme THINITES.*

This (Gisgeh?).

— *Après la description de la monnaie n° 2 et ensuite à la page 89.*

This, situé à peu de distance de Gisgeh moderne, était la capitale du nome dont Abydos faisait partie. Cette ville qui avait donné à l'Égypte ses plus anciens rois .au dire de Manéthon dans la Chr. d'Eusèbe (I, 20,4) et du Syncèle (Chronog. tome I, pag. 102, Dind.) reconnaissait-elle comme Abydos, Osiris pour son dieu principal.

L'*Espérance* sur les médailles de This peut être considérée comme un symbole funèbre et rien ne s'oppose à ce que la divinité radiée qui la porte, soit assimilée à Osiris : La figure de l'Espérance très vague sur la pièce que nous avons vue dans l'ouvrage de Mr Lenormant (Mus. des antiq. égypt. p. 62) apparaît clairement au revers d'une médaille d'Hadrien de plus petit module (Mionnet).

— *Pag 91 ; après la description de la monnaie n° 1.*

Mr Lenormant (Musée des antiq. égypt. p. 62) assure que l'animal que Tôchon a pris pour un quadrupède indéterminé est un ichneumon. Quant à la figurine que Tôchon a pris pour une Victoire, c'est assurément, la figure du dieu ithyphallique Ammon-générateur.

— *Suit à la pag. 92.*

On ignore quel rapport pouvait avoir l'ichneumon avec la divinité principale de Panopolis. Mais la présence d'Ammon-générateur dans l'autre main de la divinité figurée au revers de la pièce, confirme l'observation suivante que nous trouvons dans les lettres de Champollion pag. 88: « Quelques ruines de Achmim (Panopolis) reçurent ma visite et je fus assez heureux pour y trouver un bloc sculpté qui m'a donné l'image du dieu Pan, le quel n'est autre chose que l'Ammon-générateur de mon Panthéon ».

Je ferai remarquer que les Grecs paraissent avoir attribué le nom de Pan à deux divinités égyptiennes, Month et Arsaph ou l'Ammon-générateur.

— *Pag. 93; devant la vignette de la monnaie.*

Tête couronnée du pschent¹, grand-couronne royale des régions inférieurs.

— *Pag. 94 et 95; après la vignette de la monnaie du nome ANTAEOPOLITES.*

Tentyra.

Cette pièce, inexactement décrite, a été par erreur attribuée au nome d'Antéopolis, dans la descr. des pl. de l'ouvrage d'Égypte, et dans Mionnet.

La médaille n'appartient point à Antéopolis, mais à Tentyra. Vénus était représentée portant l'épervier sur les pièces de moyen module du nome de Tentyra. Ici c'est une divinité mâle et recouverte de son armure qu'on trouve en possession de cet oiseau. Les mêmes types le représentent sur les grands bronzes du nome de Sethron, avec cette différence que sur quelques-unes de ces dernières pièces le dieu armé a lui même une tête d'épervier.

À Tentyra le dieu principal, époux d'Hathor, était Phthah-Sockhar à tête d'épervier. Le fils de ce dieu et d'Hathor s'appelait Aroïris-Ohri ou le taureau. Parmi les formes de Horus le pschent distingue particulièrement Aroïris et la figure armée de la médaille de Tentyra porte le pschent. Dans la triade secondaire de Denderah, Ar-hat, autre forme d'Horus est à la fois le fils et l'époux de la mère Hathor. Peut-être les Grecs ont-ils eu l'intention d'assimiler la divinité hiéracocéphale de Tentyra et de Sethron, à leur Arès, lequel après Vulcain, le même que Phthah, est effectivement l'époux de Vénus, divinité confondue par les Grecs avec l'Hathor égyptienne.

1. Ici le dessin de la couronne pschent.

— *Pag. 97; après la vignette de la monnaie du nôme*
ANTAEOPOLITES.

Antéopolis.

— *Même page, après la description de la monnaie n° 3*
et continuant à la page suivante.

La coiffure de la figure ici décrite, indiquée comme étant une fleur, par Mionnet et Tôchon, ne saurait être précisée avec exactitude. Les auteurs de la grande description de l'Égypte, n'ayant recueilli aucun des bas-reliefs du temple d'Antéopolis, et le Nil, ayant dès avant le voyage de Champollion, emporté jusque au dernier vestige de cet édifice, il a été impossible de recueillir aucun détail précis sur la divinité que les Grecs avaient assimilée à l'Antée de leur mythologie. Antée, au dire des auteurs grecs, avait été tour à tour ministre et adversaire d'Osiris. Diodore et Plutarque nous apprennent qu'Antée était le même que Typhon, qui poursuivi par Horus, se serait transformé en crocodile. Par ce moyen on parvient à deviner le motif de l'application par les Grecs du nom d'Antée à une divinité égyptienne; Ἄνταϊος est probablement l'adversaire d'Osiris. Le nom égyptien d'Antéopolis était Tkooû. L'idée des deux principes se retrouve peut-être dans ce dernier nom; ΚΚΟΥΤ est en effet analogue de ΚΚΩἘ dont le sens est *germinatio, duplicitas*.

— *Pag. 98; après la vignette de la monnaie du nome*
HYPSELITES.

La religion d'Hypselé est inconnue; la déesse qui agite le sistre ne peut être Isis; car le belier n'est pas un attribut de cette divinité. C'est plutôt Neïth, car Proclus assure que le belier est consacré à cette divinité (ad Timaeum).

— *Même page, après la description de la monnaie n° 1.*

L'an XI. Mionnet donne la date ΙΓ: l'an XIII.

— *Pag. 99* ; après la description de la monnaie n° 2.

La légende ΥΨΗΛΗ est douteuse, les pièces plus petites portent régulièrement ΥΨΗΛΙ et ΥΨΗΛΙΤΗC.

— *Pag. 101* ; après la description de la monnaie du nome LYCOPOLITES.

Divinité drapée barbue, la tête surmontée du disque entre deux cornes, la gauche appuyée sur la hanche, portant un loup ou schakal de la droite.

— *Pag. 102*.

La pièce mal conservée avait été inexactement décrite par Tôchon et par Mionnet. Le loup ou schakal a été clairement reconnu sur un meilleur exemplaire par l'abbé Sestini (Mus. Fontana, tab. XI, pag. 41). Cet animal se retrouve manifestement sur les pièces de petite module.

Lycopolis, reconnaissant pour dieu principal, Anubis, dont le schakal était le symbole.

— *Pag. 105* ; après la vignette de la monnaie du nome APHRODITOPOLITES et ensuite au pag. 106, 107.

La ville de l'Heptanomide appelée par les Grecs Aphroditopolis, était désignée par les Egyptiens sous le nom de Tpeh, Petpeh, en arabe Atfiah. Le style du temple est mixte. Porphyre (de abst. 55) nous raconte qu'Amosir avait aboli à Héliopolis les sacrifices humains que nous savons avoir été étrangers au reste de l'Egypte. On doit donc s'attendre à trouver sur cette frontière une religion moins pure qu'ailleurs et un mélange de doctrine asiatique et égyptienne.

Au reste les attributs dont Vénus se montre entourée sur la médaille d'Aphroditopolis, conviennent à Hathor. Cette déesse, il est vrai, n'est point représentée avec une tête de lion. Mais Pacht, la plus élevée des déesses léontocephales dans l'ordre des émanations, est, comme Hathor, l'épouse de Phthah, le Vulcain de l'Egypte. On voit de grandes figures de lion sur les chéneaux extérieurs du grand temple de Denderah dédié à Hathor. La figure portée sur la main de Vé-

nus s'explique mieux sur les pièces de moyen module du règne d'Hadrien ; là on voit le naos dans la main de Vénus, et dans le naos, l'épervier symbole d'Horus (voy. pag. 110).

Un temple construit à Thèbes sous les Ptolémées (Descr. de l'Égypte, Antiq. t. 3, pl. 58. — Lenormant, Musée des Antiq. égypt. pl. XIX, n° 8) nous montre la confusion de Opt, déesse à corps d'hippopotame, épouse et personification féminine de Typhon, avec la Vénus égyptienne.

N'aurions-nous pas une seconde preuve de cette assimilation dans le nom de Tpih, que portait la ville appelée Aphroditopolis par les Grecs ?

— *Pag. 111 ; après la vignette de la monnaie du nome CYNOPOLITES.*

Cynopolis (El-gir).

— *Même page, après la description de la monnaie n° 2.*

On ignore la différence que les Égyptiens établissaient entre le chien et le loup ou schakal et les monuments ne contribuent pas à éclaircir cette difficulté. En effet le chien accroupi des médailles de Cynopolis ne paraît pas différer du loup passant des médailles de Lycopolis ; peut-être le chien de Cynopolis se rapprochait-il du culte de Thot. El-gir la moderne Cynopolis, est situé dans le voisinage d'Aschmouneïn, l'ancien centre du culte de Toth chez les Égyptiens, et Horapollon (I, 39), designant le chien comme emblème de l'Hierogrammate, cette dernière indication semble particulièrement convenir au dieu d'Aschmouneïn.

— *Pag. 114 ; après la vignette de la monnaie du nome HERMOPOLITES.*

Hermopolis magna (Schmoun). La coiffure qui surmonte ici la tête de Toth, l'Hermès égyptien, est celle que l'on voit sur la figure ibiocéphale de ce dieu, donnée par Champollion dans son Panthéon égyptien, pl. 30. Cette figure se compose de deux cornes de bélier autour de chacune desquelles s'enroule un uroeus dressé. Entre les cornes est un disque

au dessus du quel est un faisceau de forme ovale de tiges aquatiques liées à leur sommet et couronné par le calice d'une fleur sur le quel est posé un second disque. Deux plumes d'autruche accompagnent de chaque côté le faisceau ovoïde. La coiffure de Thot sur les médailles de moyen module de ce nome est différente. Sur les deux cornes de belier sont posés trois faisceaux ovoïdes de plantes aquatiques surmontés du disque, semblables à celui qui occupe le centre de la première coiffure.

L'objet que tient Toth sur ce grand bronze n'est point, comme l'avait vu Tôchon d'après l'analogie de Toth avec Mercure, un caducée, mais la tige d'un palmier. Cette tige fait allusion à une des principales fonctions de Toth dans l'olympé égyptien, celui d'un hierogrammate chargé de tenir le compte des années. Un grand nombre des bas-reliefs (Caillaud, *Voy. à Méroé*, vol. II, pl. 72. — Champoll. *Monum. de l'Egypte*, pl. 48) nous montrent Toth portant une longue branche de palmier avec l'indication des pousses que cet arbre fait chaque mois (Horapoll. I, 3), et à la quelle est suspendu le symbole des Panégyries solennelles où triacontaéterides.

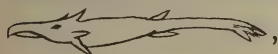
Le cynocephale était après l'ibis le symbole du dieu Toth. On le reconnaît sur une pièce de petit module du nom d'Hermopolis et l'on a droit de s'étonner que Tôchon qui le premier a publié cette monnaie n'en ait pas fait usage pour déterminer la figure portée par Hermès sur la pièce de grand module.

— *Pag. 119* ; après la vignette de la monnaie du nome OXYRYNCHITES et ensuite *pag. 120, 121.*

Les Grecs ont donné le nom d'Oxyrynchus à la ville égyptienne de Pemsjé, dans la quelle le poisson nommé oxyrynque à cause de son bec crochu était spécialement adoré et où même il avait un temple. Strabon (XVII, 812) qui rapporte cette dernière circonstance fait observer que le

culte de l'Oxyrynque dont le chef-lieu paraît avoir été la ville du même nom s'étendait à toute l'Égypte. Plutarque (de Iside et Osyr. II, 353) et Elien (de N. An. XII, 33) nous donnent des détails sur le caractère religieux de l'oxyrynque en Égypte.

Les médailles du nome d'Oxyrynchus ne reproduisent pas la figure de l'oxyrynque. Cet emblème est remplacé quant aux pièces de petit module par une bipenne qu'on retrouve dans la main de Minerve sur les médailles de gr. et de moy. bronze. Les Grecs ont reconnu constamment l'identité de Minerve et de Neïth. Maintenant si l'on compare la forme de la navette qui dans le caractère hieroglyph. sert de caractère initial au nom de Neïth avec celle de l'oxyrynque

, on remarquera entre les deux signes une ressemblance frappante. Tous deux se terminent par des pointes crochues; seulement à la figure de l'oxyrynque, la pointe est simple d'un côté et double de l'autre. La bipenne que tient la Minerve d'Oxyrynchus est à son tour $\delta\acute{\iota}\sigma\tau\omicron\mu\omicron\varsigma$, à deux faces, et reproduit les caractères principaux de la navette de Neïth. La bipenne où double hache a une très grande importance sur une médaille égyptienne par ce que la simple hache est le symbole ordinaire de *dieu*.

La bipenne doit donc indiquer ici une divinité double ou réunissant les 2 sexes. Or Horapollon attribue les deux caractères à Minerve ou Neïth et à Vulcain (I, 14): οὔτοι γὰρ μόνοι θεῶν παρ' αὐτοῖς ἀρσενοθήλεις ὑπάρχουσι. A cette notion répond la figure d'Ammon-femelle, Neïth étant considérée comme l'épouse d'Ammon, que Ch. a donné dans son Panth. Eg. (pl. VI, quinq.).

— *Pag 121; après la description de la monnaie du nome HERACLEOPOLITES et ensuite à la page 122.*

Jablonski (I, 184 p.) avait ainsi que Champollion, comparé Hercule à un dieu Djom où Sjone (la force personifiée)

dont le nom se retrouvait transcrit en grec sous les formes $\chi\omega\tilde{\nu}$ et $\Sigma\acute{\epsilon}\mu$. Mais une étude plus approfondie des monuments a détruit cette conjecture. Le dieu Djon est tout simplement Meoni (la raison personif.), époux de Tmé (la justice, la vérité). Le dieu dont les Grecs ont écrit le nom $\chi\omega\tilde{\mu}$, $\Sigma\acute{\epsilon}\mu$ et même $\Sigma\acute{\epsilon}\mu\phi\omega\varsigma$ et Κάμηφίς est le troisième personnage de la triade thébaine, appelé sur les monuments Schons où Khonsou dont la lecture entièrement phonétique donne les lettres $\chi\upsilon\kappa\sigma\theta\chi$. Schons est bien la divinité que les Grecs ont assimilée à Hercule et que Cicéron (de N. D. III, 16) a fait *le fils* du Nil; «Nilo natur traditur».

— *Pag. 123.*

Une médaille d'Heracleopolis a été donné par Zoega et autres à Nicopolis (cf. fig. 36 Tôchon).

— *Pag. 127; après la vignette de la monnaie du nome ARSINOITES et ensuite pag. 128, 129.*

Arsinoé; Crocodilopolis; Phiom, Le lac. (Faïoum).

Les Grecs avaient donné le nom de Crocodilopolis à cette partie de l'Égypte, par ce que la capitale de ce nome comme Ombos, était le siège principal du culte du crocodile, symbole du dieu Souk où Sewek. Plus tard on attribua à la même contrée le nom d'Arsinoé, en l'honneur de la reine, soeur et femme de Ptolémée Philadelphie. Le dieu représenté sur les monnaies d'Arsinoé porte la coiffure de Sewek le Saturne égyptien et tient la harpe du Saturne grec. Le buste de femme que ce dieu porte est peut-être celui de la reine Arsinoé ?

Les pièces d'Hadrien, du moy. module, nous font clairement comprendre l'ajustement de ce buste. On voit au revers de ces dernières médailles, un buste de femme avec un long voile à l'égyptienne et le serpent Uræus $\sigma\chi\rho\upsilon$ dressé sur le front. Cette coiffure doit être celle de la princesse Thermuthis, mentionnée dans une inscription grecque

du Faïoum (Descr. de l'Ég. t. IV, pl. 66). Θέρμουθις est le nom qu'Élien donne au serpent qui était consacré à la déesse principale du Faïoum (de N. A. II, 13). L'aspic que les Égyptiens ont nommé Thermuthis est sacré, à ce qu'ils disent, et les Grecs du pays l'adorent et en couronnent les statues d'Isis comme d'un diadème royal: Τὴν δὲ Θέρμουθιν ἀσπίδα ἢ ὄνομα ἔθεντο Αἰγύπτιοι τοῦτο, ἱερὰν εἶναι φασί, καὶ σέβουσιν αὐτὴν οἱ ἐκεῖθε, καὶ τῆς Ἰσιδος τὰ ἀγάλματα ἀναδοῦσι ταύτη, ὡς τινι διαδήματι βασιλείῳ. Le serpent qui décore le diadèmes royaux et est désigné spécialement par Horapollon dans les textes égyptiens sous le nome d'Uroeus (ὄυροϋ), Θέρμουθις en égyptien, n'est autre chose que Ⲣⲟⲡⲣⲟⲩⲟⲩⲥ , en copte Ⲣⲓⲗⲱⲣⲟⲩⲥ , la grande mère. Le même nom avec un simple déplacement de l'adjectif est celui de l'épouse d'Ammon-Ra, la déesse de la triade thébaine ⲟⲩⲟⲩⲥⲞⲣ . Mais de même que Sevek est la forme la plus terrible d'Ammon, Thermuthis est Mouth sous un aspect typhonien. Il ne faut pas oublier que la racine qui fournit le mot ⲟⲩⲟⲩ , mère, est celle aussi d'où dérive le nom de l'eau ⲟⲩⲟⲩⲟⲩ , le grand principe de la fécondité en Egypte, et celui de la mort ⲟⲩⲟⲩ , ⲟⲩⲟⲩⲟⲩ . Thermuthis qui réside dans les eaux du Faïoum est l'épouse de Sevek le dieu destructeur. Nous la reconnaissons clairement sous la forme abrégée Ⲟⲩⲟⲩⲣⲓ , celle qui préside à l'eau pure, que Champollion a publiée dans son Panth. (pl. 17. D.) d'après un bas relief de Silsilis. Thuoris (la grande) $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\eta\ \theta\epsilon\acute{\alpha}$ est chez Plutarque la concubine de Typhon $\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\kappa\acute{\eta}\ \tau\omicron\upsilon\ \text{Τυφῶνος}$, elle est poursuivie par un serpent, ce qui rappelle l'Uroeus dont la tête de Thermuthis est ornée. Le bas-relief de Silsilis la montre aussi avec l'Uroeus, le reste de la coiffure ordinaire d'Hathor, et un corps d'Hippopotame, animal essentiellement typhonien.

— *Pag. 134*; après la vignette de la monnaie du nome MEMPHITES.

Memphis (Menf).

Toutes les médailles du nome Memphis ont pour type principal une figure de femme. Les déesses figurées sur le grand bronze sont nues jusqu'à la ceinture, c'est un des caractères de Vénus. Celles du moyen module, ont soit un buste soit une figure drapée portant d'une main le serpent allongé et de l'autre une petite figure difficile à distinguer. On a droit de s'étonner de ne point retrouver sur les médailles de Memphis la figure et les attributs du dieu principal de cette ville, Phthah, et même la présence constante d'une déesse sur les médailles offrirait une difficulté insoluble, sans les renseignements qu'ont fournis les débris de monuments épars dans la plaine de Memphis.

Voici ce qu'on lit en effet dans la correspondance de Champollion le jeune (pag. 67): « Au nord du colosse existe un temple de Vénus (Hathor) construit en calcaire blanc, et hors de la grande enceinte du côté de l'orient: j'ai continué les fouilles commencées par Caviglia; le résultat a été de constater dans cet endroit même l'existence d'un temple orné de colonnes pilastres accouplées en granit rose, et dédié à Phthah et Hathor, les deux divinités de Memphis». — Herodote (II, 112) mentionne bien un temple magnifique de Vénus à Memphis; mais la circonstance que la divinité de ce temple avait reçu le surnom d'étrangère ξείνη, que le quartier où il était situé portait le nom de camp des Tyriens Τυρίων στρατόπεδον et qu'il était effectivement habité par les Phéniciens de Tyr, tout cela a éloigné les interprètes, et Jablonski tout le premier, de considérer cette Vénus comme une divinité égyptienne.

Quelqu'incertitude que présente la seule pièce que le Cabinet des Médailles possède, <il> permet de distinguer les attributs de la petite figure que Vénus tient dans la main.

C'est la représentation de Phthah debout, le corps serré dans une gaine, tenant le sceptre dit nilomètre et portant un collier muni d'un contrepoids qui pend par derrière.

Le serpent placé dans la main de Vénus parait rapprocher la Vénus de Memphis de la Thermuthis adorée dans le nôme voisin d'Arsinoé.

— *Pag. 141* ; après la vignette de la monnaie du nome HELIOPOLITES.

Héliopolis (on; — Aïn — Schams).

Mr Lenormant (pag. 64 n° 21) donne la description exacte de cette pièce : Rs ΗΛΙΟΠΟΛΙΤΗΣ Λ ΙΑ. — L'an X.¹ — Le soleil sous la forme d'une divinité barbue, chaussée de larges bottines, vêtue d'un long peplus que recouvre un pallium, coiffée d'une couronne radiée, tenant dans la droite la figure du boeuf sacré Mnévis, dont les cornes supportent un disque placé entre deux plumes d'autruche (Mionnet, Suppl. IX, pag. 162, n° 45).

— *Pag. 142 et 143.*

La pièce dont on a vu la description, par la comparaison du symbole que porte le soleil, avec la figure du boeuf Mnévis, donnée par Champollion le jeune (Panth. Egypt. pl. 38) est en tout conforme à ce que nous savons du culte et des attributs de la divinité adorée à Héliopolis. Les anciens nous disent que le nom égyptien d'Héliopolis signifiait lui-même soleil : ☉, ρϛ. Champollion a bien expliqué cette opinion par le rapport du nom de On avec la racine οδων ouvrir et οδωνι, lumière (Egypte s. les Phar. II, pag. 41). Les Arabes qui ont conservé le nom égyptien dans عين Aïn, ont fait une singulière combinaison de ce nom avec celui que les Grecs avaient imposé à la ville. Trouvant dans leur langue un mot qui se rapprochait de celui de On, aïn œil, fontaine, ils y avaient joint la mention du soleil qui se

1. Sic.

trouve dans le mot Héliopolis; d'où son nom actuel Aïn-Schems, source du soleil.

— *Pag. 143; après la description de la monnaie du nome PHARBAETITES.*

On n'a aucun renseignement sur le nome Pharbaïten¹ actuellement appelé par les Arabes Harbaït.

— *Pag. 144; après la vignette de la monnaie d' ARABIA et ensuite à la page 145.*

La fronde peu visible a été reconnue sur une médaille semblable décrite par le P. San-Clemente (II, 201). Un exemplaire du cabinet Cousinery en présente les vestiges. La lance et la fronde étant les armes des Numides on ne doit point s'étonner de ne voir aucune divinité égyptienne figurée sur la médaille du nome Ἀραβία.

— *Pag. 147; après la description de la monnaie Arabia.*

L'Arabie personifiée, cf. Lenormant, pag. 64, n° 23.

— *Pag. 151; après la vignette de la médaille de PELUSIUM et ensuite à la page 152.*

Peremoun, Farama.

Peluse était située aux confins de l'Égypte et de la Palestine. Des traditions étrangères à l'Égypte étendent jusqu'à cette ville le culte de Jupiter Casius, dieu principal de Corcyre et de Seleucie de Pierie. On pourrait chercher dans cette ville le nom de ΚΕΡΕΜΟΝ , Horammon précédé de l'article Π . Mais une médaille de plus petit module nous fournit une étymologie plus naturelle. Cette médaille a pour type une grenade, or le nom de la grenade en Égypte est ΕΡΜΩΝ , qui avec l'article copte Π donne un nom identique à ΠΕΡΕΜΟΝ qui est ΠΕΡΜΩΝ .

— *Pag. 153; après la vignette de la monnaie n° 2.*

Haverckamp (Num. Eg. chr. tab. 56) avait publié une médaille de Nilopolis ΝΕΙΛΟΥ , Eckhel a prouvé qu'il fallait

1. Sic.

lire ΠΗΛΟΥ et qu'elle était de Pelusium (cf. pag. 25, Tôchon)¹.

— *Pag. 157*; après la vignette de la monnaie du nome SETHROITES.

Le dieu représenté sur la médaille du nome de Sethron, est coiffé du pschent et offre tous les caractères d'Aroëris. Cette divinité est ordinairement assimilée à Apollon. Mais le vêtement militaire indique ici plutôt un rapprochement avec le dieu Mars. Le dieu se montre à tête humaine coiffé du pschent, et peut-être sous les traits de l'empereur sur la médaille de Trajan

— *Pag. 159*; après la vignette de la monnaie du nome TANITES et à la page suivante (160).

Le Mars égyptien peut être comparé à un passage d'Hérodote, où le père de l'histoire nous donne un renseignement curieux sur la ville de Paprémis, ville d'ailleurs dépourvue de monuments et de médailles. Hérodote (II, 63-64) s'exprime à peu près en ces termes :

« Quand le soleil s'approche de son coucher, un petit nombre de prêtres sont occupés autour de la statue du dieu, tandis que d'autres armés de massues gardent l'entrée du temple. La figure du dieu est placée dans un petit naos de bois doré. Les prêtres traînent un chariot à 4 roues portant le dieu dans le naos. La troupe placée aux portes du temple ne les laisse pas entrer; un combat s'engage, etc. Or voici l'origine que les gens du lieu attribuent à cette cérémonie; le temple étant la demeure de la mère de Mars, le jeune dieu qui avait été nourri ailleurs, après avoir atteint l'époque de sa puberté revient avec l'intention de s'unir à sa mère, mais les ministres de celle-ci lui en interdisent l'entrée. Alors Mars avec un renfort se fait ouvrir le temple et pénètre jusqu'à sa mère. La bataille a lieu chaque année à l'époque de la fête de Mars ». Donc Mars

1. Sic.

adoré à Paprémis est celui dont on a signalé la présence sur la médaille de Tentyra, de Sethron et de Tanis. Il devait être hiéracocéphale comme Har-Hat à Tentyra.

Mais ce dieu comme Arpasis, Mandouli, est le mari de sa mère. La déesse mère de Mars ne peut être que Hathor. Son fils ayant pour symbole l'épervier, Hathor en s'unissant à son fils devient la demeure d'Horus et le naos porté dans la cérémonie de Paprémis est l'hiéroglyphe du nom même d'Hathor. On honorait à Paprémis l'hippopotame d'un culte special (II, 90). Tous les interprètes ont rapporté cet animal à Mars.

— *Pag. 161 ; après la vignette de la monnaie du nome NEOUT.*

(Le Nathô d'Hérodote).

— *Même page, après la description de la dite monnaie.*

Déesse tenant un animal (Mion. Suppl. p. 165, n° 50).

L'animal peut être considéré comme un belier et le personnage représenterait Neïth dont le nom ressemble à celui du nome.

La ville capitale était Panéphysis dont on peut comparer le nom à celui d'Onyphis.

— *Pag. 162 ; après la vignette de la monnaie du nome MENDESIUS.*

Mendès (Schmoun-an-Erman.—Schmoun-al-Roma).

— *Ensuite et continuant à la page 163.*

Le nom égyptien de la ville de Mendès était Schmoun an Erman, Schmon aux grenades, ainsi désigné pour qu'on le distinguât de Schmoun dans l'Égypte moyenne appelé par les Arabes Aschmouneïn.

On trouve sur les médailles de ces deux nomes, une divinité dont la coiffure paraît avoir été chez les Égyptiens particulièrement affectée à Thoth (Panth. Egypt. pl. 30). D'un autre côté il est bon de remarquer avec Champollion (Eg. s. les Ph. II, pag. 128) que Schmoun devient

quelque fois Schmoum de même que la Chemmis de l'Égypte moyenne se trouve alternativement écrite en égyptien Khmim et Schmin, enfin que ces deux noms Schmoum et Schmin paraissent se rapporter à la racine *Ḥwou*, où *Ḥw*, dont le sens calefier, incallescere, convient à un dieu de la génération, tel que ceux qu'on adorait à Akhmim et à Mendès. Le nom de Mendès qui d'après le témoignage précis des anciens (Suidas v. Μένδην) designait la divinité honorée dans le nome, avait été transporté par les Grecs à la localité, centre de se culte. Mendès a dû être le même que le dieu adoré à Er-Ment, et en effet les médailles de cette dernière ville, offrent pour symbole le bouc qu'on retrouve sur celles de Mendès. Or le dieu d'Erment était Month où Mandou, donc Mendès doit être la transcription grecque du même nom.

— *Pag. 169*; après la vignette de la monnaie du nome LEONTOPOLITES.

Le dieu rapporté au revers de cette monnaie est peut-être Thoth, le Vulcain des Egyptiens, attendu que le lion au dire d'Élien (de N. A. II, 7) était consacré à ce dieu. Quoiqu'il en soit on ne sait rien sur le dieu adoré à Leontopolis.

— *Pag. 172*; après la vignette de la monnaie du nome BUBASTITES et continuant à la page 173.

Bubastis (Pouasti.—Poubasti).

Pascht avait pour symbole tous les animaux de race féline depuis le chat jusqu'au lion. Dans un hypogée voisin des tombeaux de Benihassan, et désignée par les Grecs sous le nom de grotte d'Artémis, Σπέος Ἀρτέμιδος, la déesse Pascht, à tête de lion, a son sanctuaire entouré par une immense métropole de chats embaumés (Champ. Lettres d'Égypt. p. 85-86). On devait s'attendre à trouver le chat sur les médailles de Bubaste. Tôchon ne l'a pas reconnu et cependant il s'y trouve, accroupi, comme le montrent les nombreuses figures de chat rapportées d'Égypte.

— *Pag. 176*; après la vignette de la monnaie du nome ATHRIBITES.

Athribis. (Athrepe. — Atrib.)

— *Pag. 177*; après la description de la monnaie n° 2.

On reconnaît l'épervier coiffé du pschent symbole du Mars égyptien, Aroëris; le quel se mentre d'une manière indubitable sur la pièce de petit module publiée par Monsieur J. Quantino, (Nomi del Museo di Torino, pag. 16, n° 2). La présence du symbole sur les médailles d'Athribis, donne une grande vraisemblance à l'opinion de Zoëga qui a distingué dans le nom d'Athribis, celui d'Hathor. Athribis, quelquefois Atharabis dans le dialecte thebainé $\Delta\theta\rho\eta\pi\epsilon$, pourrait désigner la tête d'Atsir $\Delta\theta\alpha\rho\eta\pi\epsilon$.

— *Pag. 179*; après la description de la monnaie n° 1 du nome PROSOPITES.

L'abbé Belley (Acad. des Inscr. t. 28, p. 537) attribue cette monnaie au nome Heroopolites. P. 30.

— *Pag. 182*; après la description de la monnaie n° 7 du même nome.

Les pièces de moyen et de petit bronze montrent clairement un oiseau posé sur la massue d'Hercule Harpocrate. Sur la pièce de moyen mod., cf. Mionnet VI, n° 130, on voit une colombe, comme l'a pensé M. Sanquintino (Med. dei nomi pag. 17). Cet oiseau (Champoll. Gr. hier. p. 40) signifie T, il ressemble à un canard huppé et est constamment employé comme initiale du mot $\Upsilon\alpha\delta\delta$, brique.

— *Pag. 184*; après la vignette de la monnaie du nome PHTHEMPHU.

Phtemphys.

— *Pag. 185*; après la description de la dite monnaie.

Le nom de Phtemphys donne sans altération en égyptien $\Phi\theta\epsilon\zeta$ - θ - $\Phi\epsilon$, Phtath, dans le ciel. Peut-être a-t'on voulu représenter Shthath, debout?

— *Pag. 187; après la vignette de la monnaie du nome XOITES et ensuite à la page 188.*

Xois (Skou, Sakah).

Cette médaille, dont on ne connaît que deux exemplaires, l'un et l'autre fort mal conservés, a été diversement décrite.

Pellerin (Mel. II, 251) voit un Sérapis coiffé du modius là où Mionnet et Tôchon reconnaissent une femme. L'exemplaire de la Bibl. Nationale quoique fort confus, semble donner raison à Pellerin. Le bélier convient à la fois à Neith et à Ammon Chnouphis, nous l'avons vu à Hypselé sur la main de Neith (n° 12); quant à la massue, elle appartient à l'Hercule égyptien, le même qu'Harpocrate. Un personnage divin qui combinait les attributs d'Ammon Nilus et de Schons-Hercule son fils repondrait précisément à l'Ammon générateur dont le sanctuaire était à Louqsor.

— *Pag. 190; après la description de la monnaie n° 1 du nome BUSIRITES, ensuite aux pag. 191 et 192.*

Le nome Busiris est mentionné dans la 24me ligne de l'inscription de Rosette (texte grec). — Lenormant, Texte gr. de l'inscr. de Rosette, p. 7.

Isis drapée, la tête surmontée de la coiffure d'Hator, portant un scorpion et un bouc (Mionnet VI, 521, n° 26).

Le témoignage précis d'Hérodote (II, 59) ne nous permet pas de douter que la divinité représentée sur les médailles de Busiris ne soit Isis, la quelle avait dans cette ville un temple d'une grande célébrité. Isis portant ici, comme il arrive souvent sur les monuments égyptiens, la coiffure d'Hathor est de plus caractérisée par le scorpion; mais on n'hésite pas à reconnaître cette animal dans l'attribut d'Isis qu'on a tantôt pris pour une fleur (Mionnet) tantôt pour un serpent (Tôchon). Quelle est la valeur symbolique du scorpion, je l'ignore. L'animal que tient Isis sur l'autre main est le moufflon qu'on voit sur les mé-

dailles de Mendès; cet animal a toujours une signification priapique: on sait quelle rôle le phallus jouait dans la religion d'Osiris, et l'on peut s'imaginer l'importance attachée à ce symbole dans le lieu qui portait le nom même d'Osiris. Jablonski (Opusc. t. I, pg. 54) s'appuyant sur une tradition antique (ap. Plutarq. de Isid. II, p. 359) qui plaçait à Busiris la sépulture d'Osiris, explique le nom de Busiris par $\beta\upsilon\sigma\iota\rho\iota$, *sepulchrum Osiridis*. Cette étymologie n'est pas admise par Champ. (Égypte sous les Ph. 88) lequel fait remarquer que l'orthogr. égyptienne de $\beta\upsilon\sigma\iota\rho\iota$ indique simplement le nom Osiris accompagné de l'article masc. β . Quoi qu'il en soit, les détails qu'Hérodote fournit sur les cérémonies pratiquées à Busiris (II, 4 et 61), les sacrifices accompagnés de gémissements et de flagellations, indiquent une intention funèbre que la nom de la ville ne dément point.

— *Pag. 192; après la vignette de la monnaie du nome SEBENNYTES et ensuite à la page 193.*

Spinnout. — Samannoud.

Le nom de la ville de Sebennytes en égyptien est mystique, il signifie littéralement la force de Dieu Ⲛⲧⲟⲩⲛⲛⲟⲩⲧ Champollion (Eg. s. les Ph. II, 193) a comparé très justement cette formule à celle qu'on lit dans un vocabulaire copt-thébaïn ⲡⲚⲟⲩⲛⲛⲟⲩⲧⲟⲩ , le seigneur des puissances. Le nom égyptien du Sebennytes coïncide donc avec le Mars égyptien représenté sur les médailles de ce nome. L'animal placé aux pieds de Mars est l'antilope oryx, animal typhonien. S. Birch voulait que cet animal fût un hibou (Num. Chr. 1839, 102).

— *Pag. 196; avant la description de la monnaie n° 4.*

Les vignes de Sebennytus étaient célèbres dans l'antiquité (Pl. H. N. XIV, 7). Cet attribut appartient à Osiris, le Bacchus égyptien.

— *Pag. 199* ; après la vignette de la monnaie du nome ONUPHITES.

Onyphys.

Le nom d'Onyphis a en égyptien une signification très précise, celle de la bienfaisance, $\text{O}^{\text{X}}\text{O}^{\text{N}}\text{N}^{\text{O}}\text{X}^{\text{C}}\text{E}$, $\text{O}^{\text{X}}\text{O}^{\text{N}}\text{N}^{\text{O}}\text{C}^{\text{P}}\text{E}$, *l'être bienfaisant*. C'est un des noms mystiques les plus ordinaires d'Osiris. Mais la divinité que l'on trouve sur les médailles d'Onyphis est toute différente. La partie inférieure du schent qui surmonte sa tête, la caractérise comme Neïth(*). Cette opinion pourrait s'autoriser de la curieuse figure de Neïth rapportée par Champollion (Egypt. Panth. pl. 23a) où l'on voit cette déesse allaitant deux crocodiles. Cependant l'animal qu'elle tient doit être la musaraigne ou mygale, animal consacré à Latone égyptienne.

(*) L'animal qu'elle tient dans la main a été désigné par Tôchon, comme ressemblant au crocodile.

— *Suit à la page 200.*

Un petit module d'Onyphis a pour type un bélier, animal consacré à Neïth (Mionnet 105 et Suppl. t. IX, 63).

— *Pag. 202* ; après la vignette de la monnaie du nome PHTHENEOTES, et ensuite à la page 203.

Phthenetu (Ptenetô).

Phthenetu (le Buto d'Hérodote) était le chef-lieu du culte de la déesse Muth, analogue à la Neïth Thermuthis des Egyptiens. Cette déesse nous est donnée par Herodote, comme étant la mère d'Horus et de Bubastis, et ces trois personnages sont assimilés par le même historien à Latone, Apollon et Diane des Grecs (II, 156).

Plutarque place à Buto, le lieu de la nourriture d'Horus, le fils d'Isis (de Isid. p. 354-377).

S. Epiphane (Exp. fidei, p. 1092) substitue au culte d'Horus où Apollon à Buto celui d'Harpocrate. Mais Harpocrate n'est qu'une forme d'Horus $\text{X}^{\text{C}}\text{P}$ - $\text{P}^{\text{C}}\text{A}^{\text{H}}$ - $\text{P}^{\text{C}}\text{A}$, *Ho-*

rus aux pieds blessés (Jablonski Panth. Eg. I, 247.—Champ. Panth. Eg. pl. VIII) et nous voyons dans les sculptures du Mammisi (vulgo Typhonium) de Denderah la représentation multipliée d'Harpocrate naissant, posé sur le calice de lotus, et gardé par la nourrice, la déesse à corps d'hippopotame, la forme terrible de Thermutis ou Buto. Or cet Harpocrate du Mammisi de Denderah n'est autre chose que Hor-Hak dieu assimilé à Edfou, à l'Apollon grec, et dans le quel se reconnaît le Mars égyptien.

— *Pag. 204*; après la description de la monnaie n° 3.

Les deux éperviers représentent sans doute deux enfants de Buto, Horus et Bubastis, assimilés par Herodote à Apollon et à Diane.

— *Suit à la page 205.*

On peut donc voir dans le nom égyptien Pténéto, le nom de Neïth dont buto était une des formes principales ΠΥΝΕΝΤΟ, ΠΕΥΝΝΕΥ, qui appartient à Neïth, ou plutôt ΠΟΥΝΝΕΥ, la demeure de Neïth.

— *Pag. 206*; après la vignette de la monnaie du nome SAITES.

La présence de la chouette sur la main de la Minerve égyptienne offre un problème jusqu'ici insoluble, dans la mythologie comparée des deux peuples.

On sait seulement que les monuments de l'époque de la XXVI^m dy. (Saïte) ont le nom de Neïth fréquemment reproduit.

La chouette a pour valeur phonétique la lettre μ.

— *Pag. 211*; après la vignette de la monnaie de la ville de NAUCRATIS et ensuite à la page 212.

La présence du serpent Agathodemon n'a rien de surprenant sur la médaille d'une ville voisine de Canopus, dont l'Agathodemon était un des principaux symboles. La déesse qui tient le serpent est sans doute Vénus à cause des cour-

tisanes dont la ville de Naucratis abondait. Le nom de Naucratis qui a une apparence grecque, cache sans doute un nom égyptien défiguré. On pourrait y distinguer les éléments du nom de la déesse Anubis et mieux encore ceux du nom de Chnouphis où Noub ⲛⲟϣ dans un grand nombre de légendes égyptiennes (cf. celles du Panth. Egypt. pl. 9) ϣⲁⲟϣⲕⲣⲟ , le rivage de Chnouphis.

— *Pag. 215* ; après la description de la monnaie n° 5. Mionnet VI, 539, n° 1113.

— *Pag. 218* ; après la vignette de la monnaie du nome CABASITES.

Cabasa (Kbahs, Kabas).

On pourrait interpréter le nom égyptien de cette ville par ⲕⲟϩ - ⲕⲛϣ , le pays de l'épervier.

— *Pag. 219* ; après la vignette de la monnaie du nome METELITES et ensuite à la page 220.

Metelis, Mesjal où Melasi. Mahallet el Kebir.

Il y a une autre médaille décrite par Mionnet, Suppl. p. 74, n° 71.

Le revers METHLI. L IA. Déesse debout et drapée, la tête surmontée d'un disque posé sur deux cornes de vache, entre deux plumes d'autruche, tenant sur la gauche un épervier et de la droite un sistre. On reconnaît ici une des figures si fréquentes dans les quelles se montrent les symboles d'Athyr et d'Isis. Le nom de Metelès en égyptien, Melasi ou Mesjal, ne paraît, au moins à la première vue, offrir aucun rapport avec la déesse honorée dans cette ville. Peut-être le nom veut-il dire lieu fortifié ⲙⲉⲗⲟⲩ .

— *Pag. 225* ; après la vignette de la monnaie du nome GYNAECOPOLITES.

Gynæcopolis.

On y rendait probablement un culte à Neïth androgyne,

ainsi qu'on serait tenté de le croire par la présence du bélier qui appartient à Ammon et à Neïth.

— *Pag. 234*; après la vignette de la monnaie de la ville d'ALEXANDRIA.

Racotis.

— *Pag. 238*; après la vignette de la monnaie du nome MAREOTES.

Marea (Mari).

Ammon Chnoufis n'est point déplacé sur cette médaille située entre la Libye et le rivage de Canope où l'on adorait dans l'une Ammon Criocéphale et dans l'autre Chnouphis.

— *Pag. 242*; dans la colonne en blanc en face d'Antæopolites.

Les méd. doivent être reportées à Tentyra.

— *Pag. 243*; entre Arsinoïtes et Bubastites.

Athribis Hér. St. Pl. Pt. — M.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ

(Πίνακες IV, V και VI.)

A. ΜΟΛΥΒΔΙΝΑΙ ΒΟΥΛΛΑΙ¹

Ἐλάχισται εἶναι αἱ μολύβδιναι βούλλαι ἐκ Κρήτης αἱ μέχρι σήμερον γνωσταὶ δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ μεγάλῳ συγγράμματι τοῦ G. Schlumberger Sigillographie Byzantine, ἧτοι τέσσαρες μὲν ἐν σελ. 200 μία δὲ ἐν παραρτήματι σελ. 733. Αἱ κατωτέρω περιγραφόμεναι μολύβδιναι βούλλαι εὐρέθησαν ἐν Κρήτῃ καὶ εἶναι κατατεθειμένοι ἐν τοῖς κρητικῶις Μουσείοις.

1) Μικρὰ μολυβδίνη βούλλα ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου ἐκ προσφάτου δωρεᾶς τοῦ ἐν Ρεθύμνῃ κ. Θ. Τριφύλλῃ. Ἔχει διάμετρον 0,02 καὶ διατηρεῖται ἄριστα (Πίναξ IV, 1).

Ἐν τῇ κυρία ὄψει φέρει ἄνω μικρὸν ἑλληνικὸν σταυρὸν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος εἰς τρεῖς γραμμὰς + — ΘΕΟΦ — ΒΛΛΑΚ — ΤΟΝ, ὅπισθεν δὲ πάλιν τὸν σταυρὸν ἄνω καὶ εἰς τρεῖς γραμμὰς τὸ ἀξίωμα + — ΚΟΝΒ — ΚΟΝΛ — ΑΡΙΟΝ μετὰ σημείου σπειροειδοῦς ~ εἰς τὸ τέλος. Ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων αἱ ἐπιγραφαὶ εὔρηται ἐντὸς κοκκιωδῶν κύκλων ἐν μέρει σφριζομένων.

Ἡ ἀπλότης τοῦ τύπου τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμ-

1. Ἐπεκράτησε παρ' ἡμῶν νὰ καλῶνται αὐταὶ διὰ μιᾶς λέξεως *μολυβδόβουλλα* ('Ἴδε Σ. Λάμπρου Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος τόμ. Γ', σελ. 542. 564. 798. Διεθνῆς ἐφημ. νομισμ. ἀρχαιολ. I. σελ. 443, II. 117. 213. Ἀρμονία 1900 σελ. 223. 248). Εἰς ἐμὲ ὁμως φαίνεται ὀρθότερον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς Βυζαντιακῆς γραμματείας ἂν αὐταὶ μὲν λέγονται *Βούλλαι μολύβδιναι* (*χρυσᾶι, ἀργυρᾶι, κήρηναι*), τὰ ἔγγραφα δὲ ἢ γράμματα τὰ διὰ τοιούτων ἀπρωρημένων βουλλῶν ἠσφαλισμένα ὀνομάζονται *μολυβδόβουλλα* (*χρυσόβουλλα - ἀργυρόβουλλα - κηρόβουλλα*). Παραδείγματα τῆς τοιαύτης χρήσεως εὐρίσκει ὁ βουλόμενος ἐκ Βυζαντ. συγγραφέων ἐν Ducange Glossar Graecitatis ἐν λέξει *Βούλλα*.

μάτων δεικνύουσιν ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ βούλλα ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην περίοδον τῆς Βυζαντιακῆς σφραγιστικῆς, τὴν διήκουσαν μέχρι τοῦ ἔτους 717 μ. Χ., ἤτοι μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς εἰκονομαχίας ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου κατὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ Mordtmann καὶ τοῦ Schlumberger. Καὶ δὲν κάμνουσι μὲν οὗτοι ἰδιαίτερον λόγον ἐν τοῖς κεφαλαίοις, ἐν οἷς πραγματεύονται περὶ τῆς χρονολογικῆς κατατάξεως τῶν μολυβ. βουλλῶν, περὶ τοῦ τύπου τούτου τῆς πρώτης περιόδου, δημοσιεύουσιν ὅμως ἀρκετὰς βούλλας τοῦ τύπου αὐτοῦ, ἅς ἀνάγουσι πάσας εἰς τὸν 6 καὶ 7 αἰῶνα¹. Ὡστε καὶ ἡ ἡμετέρα βούλλα κατὰ μεγίστην πιθανότητα ἀνάγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ 6 ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 7 αἰῶνος.

Τὸ ὄνομα *Θεοφύλακτος* εἶναι ἐκ τῶν συνήθων καὶ χαρακτηριστικῶν κυρίων ὀνομάτων τῆς Βυζαντ. ἐποχῆς.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ *Κουβικουλαρίου* (*cubicularius*), τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ καὶ ὑπὸ τοὺς τύπους *κουβουκουλάριος*, *κουβουκλάριος* καὶ *κουβικουλάριος*, ἦτο ἐκ τῶν γνωστοτάτων καὶ συνήθων ἐν τῇ Βυζαντ. ἀριστοκρατίᾳ τίτλων. Κατ' ἀρχὰς ἦτο *ἐννοῦχος τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου προεσιώς*, ὕστερον δ' ἐγένετο τίτλος εὐγενείας διδόμενος τιμῆς χάριν εἰς πολλοὺς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους².

2) Μολυβδίνη βούλλα ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου, προερχομένη ἐκ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Θ. Τριφύλλη· εἶναι μικρὸν ἔλλειψοειδῆς· ἡ μεγαλυτέρα διάμετρος εἶναι 0,025 (*Πίναξ* IV, 2).

Ἀνήκει εἰς τύπον σπάνιον, διότι ἐν μὲν τῇ κυρία ὄψει ἔχει γράμματα ἑλληνικά, ἐν δὲ τῇ ὀπισθίᾳ λατινικά, ὥστε ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν τῆς Βυζαντ. σφραγιδοποιίας, ὅτε δὲν εἶχεν ἐπικρατήσει ἐν αὐτῇ ἀκόμη καθ' ὀλοκληρίαν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα³.

Ἐπιγραφῶν τῶν ὄψεων αἱ ἐπιγραφαὶ εὐρίσκονται ἐντὸς κύκλων

1. Τοιοῦτου τύπου βούλλας ἴδε ἐν Schlumberger Sigill. p. 232 n. 6. 7. p. 366 n. 3. 4. 5. 372 n. 1. 397 n. 9.

2. Schlumberger Sigil. p. 486 καὶ τὰ λεξικά Ducange, Meursius καὶ Sophocles ἐν τῇ λέξει *κουβικουλάριος*.

3. Περὶ διγλώσσων ἐπιγραφῶν ἐν μολυβ. βούλλαις ἴδε Schlumberger Sigil. p. 73 καὶ ἐξῆς.

κοκκιδωτῶν. Ἐν τῇ κυρία ὄψει φέρει εἰς δύο γραμμὰς τὸ ὄνομα + CЄP—ΓΙΟV ἤτοι τὸ συνηθέστατον καὶ κοινότατον ὄνομα ἐν τῇ Βυζ. ἐποχῇ κατὰ γενικὴν πτώσιν (ἐξυπακουομένης τῆς λέξεως *σφραγίς σφράγισμα*, ὅπως καὶ ἐν τῇ προηγουμένη βούλλα). Τὰ ἐν τῇ ὀπισθία ὄψει λατινικὰ καὶ ἔνεκα μικρᾶς ἀποτριβῆς καὶ διὰ τὸ κακοχάρακτον δὲν ἠδυνήθηεν νὰ ἐρμηνεύσω.

3) Μολυβ. βουῖλλα, δωρηθεῖσα τῷ Μουσεῖῳ Ἡρακλείου ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Μιτσotάκι· διατηρεῖται καλῶς καὶ ἔχει διάμετρον 0,023. Οὐδὲν ἴχνος τῆς αὐλάκος, δι' ἧς διήρχετο ἡ σηρικὴ μῆρινθος, φαίνεται· διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν τοῦ δίσκου λεπτότητα ἴσως δὲν ἐχρησιμοποιήθη δι' ὄν σκοπὸν αἱ ἄλλαι βουῖλλαι· ὅπωςδὴποτε φέρει πάντα τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῶν μολυβ. βουλλῶν, δι' ὃ περιγράφομεν αὐτὴν (*Πίναξ IV, 3*).

Ἐν τῇ κυρία ὄψει φέρει προτομὴν τῆς Θεοτόκου ἀτέχνως εἰργασμένην φερούσης ἐπὶ τοῦ στήθους μετάλλιον, ἐν ᾧ ἡ κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ, ἐκατέρωθεν δὲ ἀντὶ τῶν συνήθων γραμμάτων πρὸς δήλωσιν τῆς Παναγίας ($\overline{MP} \overline{OV}$) δύο μικροὺς λατινικοὺς σταυροὺς¹. Ἡ παράστασις εὔρηται ἐντὸς κύκλου κοκκιδωτοῦ. Ὁπισθεν πάλιν ἐντὸς κύκλου κοκκιδωτοῦ ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς· εἰς τὸ ἄνω ἤμισιν μονογραμματικὸς σταυρὸς ἀναλυόμενος εἰς τὸ γνωστὸν ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ, κάτω δὲ εἰς δύο γραμμὰς τὸ ὄνομα ΓЄWP—ΓΙΟV

Ἄν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸν μονογραμματικὸν σταυρὸν, ἡ βουῖλλα θὰ ἀνήκη κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Mordtmann καὶ τοῦ Schlumberger εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς εἰκονομαχίας (8 καὶ 9 αἰῶν)· ἀλλ' ἀφ' οὗ εἰς τὴν κυρίαν ὄψιν ἔχει εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὸ δὲ σταυρωτὸν μονογράφημα παραλλάσσει τοῦ συνήθους κατὰ τὴν εἰκονομαχικὴν περιοδὸν τύπου², τεκμαιρόμεθα ὅτι ἡ βουῖλλα εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ 716.

Ἐκ τῆς συνυπάρξεως ἐν τῇ βούλλα ταύτῃ εἰκόνας τῆς Θεοτόκου καὶ σταυροῦ μονογραμματικοῦ εἰκάζομεν ὅτι ὁ μονογρ. σταυρὸς, ὄν

1. Ἐντελῶς ὁμοίαν προτομὴν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν σταυρῶν ἴδε αὐτόθι σελ. 86 καὶ 87.

2. Τοιοῦτος παρηλλαγμένος τύπος τοῦ μονογραμματικοῦ σταυροῦ πρὸς δήλωσιν τοῦ ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ εὔρηται ἐν Schlumb. Sigill. p. 85 (πρώτη γραμμὴ δεξιᾶ).

μετεχειρίζοντο σχεδὸν πάντοτε οἱ εἰκονομάχοι, δὲν εἶναι ἐφεύρεσις τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἀλλ' ἐτίθετο καὶ πρότερον μετὰ εἰκόνων τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων, οἱ δὲ εἰκονομάχοι ἀπορρίψαντες τὰς εἰκόνας καὶ ἐκ τῶν βουλλῶν διετήρησαν τὸν μονογραμματικὸν σταυρόν, ὡς τὸ μόνον ἀνεκτὸν παρ' αὐτοῖς θρησκευτικὸν σύμβολον.

4) Ἄριστα σφριζομένη μολυβ. βούλλα διαμ. 0,023, δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Τριφύλλη εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου. Ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων ἔχει ἐντὸς κύκλων κοκκιδωτῶν ἐπιγραφὰς ἄνευ εἰκόνης οὐδὲ μονογρ. σταυροῦ. Δεξιὰ μὲν εἰς τέσσαρας γραμμὰς (*Πίναξ* IV, 4)

+ ΘΕΟ — ΤΟΚΕ ΒΟ — ΗΘΙ ΒΡΑ — ΒΥΛΛΑ

ὄπισθεν δὲ πάλιν εἰς τέσσαρας γραμμὰς

+ ΘΕΟ — ΔΩΡΟΝ — $\overline{\text{CPI}}$ S ΚΑΝ — ΔΙΔΑΤ

ἦτοι « Θεοτόκε βοήθει Βραβύλα Θεοδώρου σπαθαρίου καὶ κاندιδάτου (ἢ σπαθαροκандιδάτου) ».

Ἐκάστης ὄψεως ἡ ἐπιγραφή ἀποτελεῖ τρίμετρον τροχαϊκόν, καὶ ὁ μὲν πρῶτος εἶναι δωδεκασύλλαβος, ὁ δὲ δεύτερος τρεισκαίδεκασύλλαβος. Ὁ κάτοχος τῆς σφραγίδος εἶναι ὁ Θεόδωρος Βραβύλας, περὶ οὗ οὐδὲν ἄλλο ἐγὼ τοῦλάχιστον γνωρίζω οὐδὲ εὔρον τὸ ἐπώνυμον ἐν ἄλλῃ μολυβ. βούλλᾳ ἐκ τῶν δημοσιευμένων.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ Σπαθαρίου ἦτο στρατιωτικὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἰσοδυναμοῦν κατὰ τὸν Mordtmann καὶ τὸν Schlumberger περίπου πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ *συνταγματάρχου* (colonel). *Κανδιδάτος* (candidatus) δὲ κατ' ἀρχὰς ἐλέγετο ὁ λευκὸς ἡμφιεσμένος στρατιώτης τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ὕστερον δὲ ἐδήλου στρατιωτικὸν βαθμὸν. Συνήθως συνυπάρχει μετὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ σπαθαρίου, καὶ οὕτως ἀποτελεῖται ὁ στρατιωτ. βαθμὸς τοῦ *σπαθαροκандιδάτου*, ὅστις κατὰ τοὺς αὐτοὺς εἶναι κατὰ μίαν βαθμίδα κατώτερος τοῦ σπαθαρίου ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ σημερινοῦ *ἀντισυνταγματάρχου* (lieutenant-colonel). Ἀνώτερος καὶ τῶν δύο τούτων ἦτο ὁ *πρωτοσπαθᾶριος*, ἰσοδυναμῶν κατὰ τὸν βαθμὸν πρὸς τὸν στρατηγόν¹.

1. Schlumberger Sigil. p. 589.

Ὁ τύπος τῆς βούλλας ταύτης συνιστάμενος εἰς τὴν ἔλλειψιν εἰκόνας καὶ σταυροῦ μονογραμματικοῦ ἀπαντᾷ εἰς πάσας τὰς ἐποχὰς τῆς Βυζαντιακῆς σφραγιστικῆς ἐκ τοῦ σχήματος ὅμως καὶ τῆς κανονικότητος τῶν γραμμάτων εἰκάζομεν ὅτι ἡ σφραγὶς ἀνήκει εἰς τὸν 10 ἢ 11 αἰῶνα.

5) Μολυβ. βουῖλλα, εὑρεθεῖσα πρὸ 4 ἐτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μονοφατισίου καὶ δωρηθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου ἔχει διάμετρον 0,03 καὶ διατηρεῖται μετρίως (Πίναξ IV, 5).

Δὲν φέρει εἰκόνα οὐδὲ μονογραμματικὸν σταυρόν, ἀλλ' ἀμφοτέρως τὰς ὄψεις κατέχει ἡ ἐπιγραφή τοῦ κτήτορος ἐν συνεχείᾳ, εἶναι δὲ τοῦ τύπου «σφραγὶς τοῦ δεῖνος κτλ.». Τινὰ τῶν γραμμάτων εἶναι ἢ ἀποτετριμμένα ἢ βεβλαμμένα ἐξ ἰσχυρᾶς πιέσεως καὶ ἐκ τῆς διαρρήξεως τῆς αὐλακος, δι' ἧς διήρχετο ἡ μεταξίνη μῆρινθος· διὰ τὴν βλάβην ταύτην δὲν ἠδυνήθηεν νὰ ἀναγνώσω τὰς ἐπιγραφὰς τελείως.

Ἐν τῇ ἐμπροσθίᾳ ὄψει πιστεύω ὅτι ἀναγινώσκονται ταῦτα

CF[PAΓ]IC — [C]TEΦANON — ΠΡΩΤONΩ — KAI CI

ὄπισθεν δὲ ἐν συνεχείᾳ

ΕΛΕΟΔΩ — ΤΩΝ ΓΕ — [ΝΩ]Ν ΤΟΥ CΕΚ — .ΕΝΟΝ

ἦτοι σφραγὶς Στεφάνου πρωτονο(ταρίου) καὶ σι(γγέλου) ἐλεοδότου (ἢ σιγελεοδότου) (;) τῶν γενῶν (;) τοῦ σεκ(ρέτου).

Περὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ νοταρίου καὶ πρωτονοταρίου ἰδὲ Schlumberger Sigil. σελ. 550 καὶ Ducange Glossar. Graec. ἐν τῇ λέξει. Ὑπῆρχον νοτάριοι κληρικοί, νοτάριοι τῶν θεμάτων (μάλιστα ὁ πρωτονοτάριος), τοῦ στόλου καὶ διαφόρων ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

Σέκρετον δὲ ἢ Σήκρητον ἦτο τὸ γραφεῖον ἢ ἀρχεῖον διαφόρων ὑπηρεσιῶν ἐκκλησιαστικῶν (π. χ. τοῦ Πατριαρχείου), δικαστικῶν ἢ ἄλλων.

6) Μικρὰ μολυβ. βουῖλλα διαμ. 0,018, εὑρεθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ ἐντὸς τῶν χωμάτων κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Τίτου ἐν Γόρτυνι (κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1901)· εἶναι ἐφθαρμένη κατὰ τὰ χεῖλη τῆς αὐλακος καὶ τὰ γράμματα ἐν μέρει ἀποτετριμμένα (Πίναξ IV, 7).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει φέρει στηθάριον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ

Τύρωνος καὶ γράμματά τινα ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἁγίου . . . Ο . . . ΘΕΟ
 . . . . ., ἃ συμπληρωτέα Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
 ὄπισθεν δὲ φαίνονται ταῦτα

+ ΚΚΕ — ΠΙΣ ΜΕ — ΤΟΝ ΛΕΟ — . . . ΑΘΛ — . . . .

τὰ ὁποῖα συμπληρῶ οὕτω

+ ΚΚΕΠΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΛΕΟΝΤΑ ΑΘΛΟΦΟΡΕ

Περὶ τοῦ τύπου τούτου σκέποις τὸν δεῖνα κτλ. (ἢ φύλαττε, φυλάττοις, σφύζοις-φρούρει) ἰδὲ Schlumb. Sigil. p. 43 καὶ ἐξῆς.

Ἡ μικρὰ σφραγὶς ἀνήκει εἰς τὴν τρίτην περίοδον τῆς Βυζαντιακῆς σφραγιδοποιίας καὶ πιθανῶς ἀνάγεται εἰς τὸν 12 αἰῶνα.

7) Τὸ $1/4$ περίπου μολυβ. βούλλας ἐν τῷ Μουσείῳ Ἑρακλείου εἰς τὴν κυρίαν ὄψιν σφύζεται μέρος τοῦ μονογρ. σταυροῦ τοῦ ἀναλυομένου εἰς τὸ σύννηθες ΘΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΤΩ ΚΩ ΔΟΝΛΩ, ὄπισθεν δὲ ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα . . ΑΣ Β' ΣΠΑ . . ἥτοι

ΑΝΑΚΤΑΣΙΩ Β(ασιλικῶ) ΣΠΑΘΑΡΙΩ

Ἀνήκει εἰς τὴν β' περίοδον τῆς Βυζαντ. σφραγιδοποιίας, τὴν περιλαμβάνουσαν τοὺς δύο αἰῶνας τῆς εἰκονομαχίας.

Αἱ πέντε ἐπόμεναι μολύβ. βούλλαι (8. 9. 10. 11. 12) εὑρήνται ἐν τῷ μικρῷ Μουσείῳ Χανίων, δωρηθεῖσαι αὐτῶ πρὸ τριετίας ὑπὸ τοῦ φιλαρχαίου γέροντος Μιχαὴλ Τσιβουράκι μετὰ σειρᾶς νομισμάτων καὶ ἄλλων ἀρχαίων. Πιθανώτατα αἱ βούλλαι αὗται προέρχονται ἐκ Κρήτης, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἀρχαῖα τὰ ὑπ' αὐτοῦ δωρηθέντα, δὲν ἀποκλείεται δ' ὅμως καὶ ἡ ἰδέα ὅτι τινὰ τούτων προέρχοντα καὶ ἐξ Ἑλλάδος, ὅπου διέτριψεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁ δωρητής.

Ἐκ τῆς συλλογῆς Μιχαὴλ Τσιβουράκι ἐδημοσίευσεν ἤδη ὁ Schlumberger Sig. σελ. 511 μολυβ. βούλλαν, ἀναγράφουσαν Σέργιόν τινα ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ 7 ἢ 8 αἰῶνος.

8) Παχεῖα μολυβ. βούλλα κανονικοῦ σχήματος καὶ διαμ. 0,025. Λεῖπει μικρὸν τεμάχιον ἐκ τῆς περιφερείας, φέρει δὲ καὶ λάκκον εἰς τὸ μέσον γενόμενον ἐξ ἰσχυρᾶς πίεσεως σκληροῦ ἀντικειμένου, ἐξ οὗ ἐφθάρησαν μὲν γράμματά τινα τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ὀπισθίας ὄψεως,

ἔξωγκώθη δὲ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον μέρος τῆς κυρίας ὄψεως ἢ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου καὶ παρεμορφώθη ἐν μέρει. Ἀμφότεραι αἱ ὄψεις εἶναι ἔξειρασμέναι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ τεχνικῆς λεπτότητος ἐντὸς κοκκιδωτῶν κύκλων (*Πίναξ* IV, 6).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει εὗρηται προτομὴ τῆς Θεοτόκου ἀνυψούσης τὰς χεῖρας συμμετρικῶς ἐν στάσει προσευχῆς καὶ φερούσης ἐπὶ τοῦ στήθους μετάλλιον, ἐν ᾧ ἡ προτομὴ τοῦ Χριστοῦ φέροντος σταυρωτὸν φωτοστέφανον· εἶναι δηλ. ἡ Παναγία ἢ *Βλαχερνίτσα*, ὀνομασθεῖσα οὕτως ἐκ τοῦ προαστείου τῆς Κ/πόλεως Βλαχερνῶν, ὅπου εὐρίσκετο ἢ περιήφημος κατὰ τὴν Βυζαντιακὴν περίοδον θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐν τοιαύτῃ στάσει¹· ἐκατέρωθεν τῆς εἰκόνης φαίνονται τὰ γνωστὰ ΜΡ ΘΥ.

᾽Οπισθεν φαίνονται τὰ ἔξῃς· ἄνω ἐν τῷ μέσῳ μικρὸς ἑλληνικὸς σταυρός, (— + —), εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ΘΚΕ ΒΟ- ἦτοι ΘΕΟ-ΤΟΚΕ ΒΟ(ἡθει), εἰς τὴν δευτέραν ΝΙ[Κ]ΗΤΑ, εἰς τὴν τρίτην διακρίνεται Ε καὶ ΡΧ ἦτοι Ε[ΠΑ]ΡΧΩ (ἢ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ) καὶ εἰς τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ἡ κατάληξις. .ΩΝΙ ἢ. . . ΩΡΙ ἦτοι ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΝΙΚΗΤΑ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΣΚΡΙΒΩΝΙ(;)·

Τὸ ἀξίωμα τοῦ *ἐπάρχου* (Praefectus) ἦτο ἐκ τῶν μεγίστων καὶ ἐπισημοτάτων κατὰ τὴν πρώτην Βυζαντιακὴν περίοδον, εὐρίσκονται δὲ ἀρκεταὶ βοῦλλαι, ἀναφέρουσαι ἐπάρχους ἢ ἀπογόνους ἐπάρχων². Ὑστερον ὁμως, ἀφ' οὗ αἱ *Ἐπαρχίαι* κατηγορήθησαν, ἰδρῦθησαν δὲ τὰ *Θέματα* ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου καὶ ἐφεξῆς, ἔξέλιπε μὲν ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου, ἔμεινε δὲ μόνον ὡς τίτλος ἄνευ πολλῆς σπουδαιότητος, ὅπως καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ σφραγίδι.

Εἰς τὰς δύο τελευταίας γραμμὰς ὑπῆρχε δεύτερος τίτλος τοῦ κατόχου κατὰ δοτικὴν π. χ. σκρίβωνι (ἢ τι ἄλλο τῶν πολυαριθμῶν ἀξιωμάτων τῶν ληγόντων εἰς —ωρ, π. χ. κήνσωρ, κουράτωρ, κούρσωρ, πραιτώρ, μανδάτωρ, πράκτωρ, στράτωρ, κοιαιστώρ).

Ἐποχὴ τῆς σφραγίδος εἶναι πιθανώτατα ὁ 11 αἰὼν.

9) Μικρὰ μολυβ. βοῦλλα, ἔχουσα διάμετρον 0,017. Ἐν ᾧ σφύζεται

1. Ἴδε Schlumberger Sigil. p. 15.

2. Schlumb. Sigil. p. 506.

δλόκληρος ὁ δίσκος, λείπει τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ τύπου τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως, ἐξολισθήσαντος, φαίνεται, τοῦ ἀντιστοίχου σκέλους τοῦ βουλλωτηρίου κατὰ τὴν τύπωσιν (*Πίναξ* IV, 8).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει φέρει ἐν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ ἐπὶ βάσεως τριπλῆς σταυρὸν διπλοῦν (ἴητοι ἔχοντα δύο ὀριζοντίας κεραίας), ἐκ τῆς βάσεως δὲ τοῦ σταυροῦ ἐκφύονται δύο ἀνθέμια, πέριξ δὲ ἐντὸς δύο κοκκιδωτῶν κύκλων εὔρηται ἡ ἐπιγραφὴ

[ΘΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΤΩ C]Ω ΔΟΝΛΩ

Ἔπισθεν ἀναγινώσκεται μετὰ δυσκολίας ἡ ἐπιγραφὴ

+ ΙΩΑΝΙ Α' — ΣΠΑΘΑΡΙΩ — S ΕΠΙ ΤΩΝ — ΟΙΚΙΑΚ'

ἴητοι «Ἰωάν(νη) ἀ' σπαθαρίῳ καὶ ἐπὶ τῶν οἰκιακ(ῶν)». Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν ἦτο τιτλοῦχος τῆς Αὐλῆς, ὅστις ἐπεμελεῖτο τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας τοῦ βασιλέως. Οἰκιακὰ κατὰ τὸν Ducange ἦσαν *privata Imperatorum patrimonía quae etiam ἰδικὰ appellabantur*.

Ἡ σφραγὶς θετέα εἰς τὸν 10 ἢ 11 αἰῶνα².

40) Τὸ ἥμισυ περίπου μικρᾶς μολυβ. βούλλας διαμ. 0,017. Ἐφερε συνεχῆ ἐπιγραφὴν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων, ἴητοι ἔμπροσθεν μὲν

ΚΕ ΒΟ' Τ[Ω C]Ω ΔΟ[ΝΛ]Ω, ὅπισθεν δὲ [Κ]ΩΝ[C]ΤΑΝ[Τ]ΙΝ',

ἴητοι Κύριε βοήθει Κωνσταντίνῳ.

Ἀνήκει εἰς τὸν 8 ἢ 9 αἰῶνα.

11. 12) Δύο μολύβδιναι βούλλαι, οὐχὶ καλῶς διατηρούμεναι, ἐκ τῶν λεγομένων ἀνωνύμων³, δηλ. ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς τὰς δύο ὄψεις φέρουσιν εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ διαφόρων Ἁγίων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιγραφῆς, πλὴν τῶν γραμμάτων δι' ὧν δηλοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν εἰκονιζομένων ἁγίων. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν σφραγίδων ἦτο τὸ κοινότατον, μάλιστα παρὰ τοῖς ἰδιώταις, δι' ὃ παρουσιάζει καὶ τὸ μικρότερον διαφέρων.

Ἐκ τῶν δύο βουλλῶν ἡ μὲν μία (ἢ 11) εἶναι διαμ. 0,019 καὶ μετρίως διατηρουμένη φέρει ἐν τῇ μιᾷ ὄψει προτομὴν τοῦ Ἁγίου

1. Ἰδὲ Schlumberger Sigil. p. 555.

2. Αὐτόθι σελ. 556. 557.

3. Αὐτόθι σελ. 56 καὶ ἐξῆς.

Νικολάου (φαίνονται καὶ τὰ γράμματα . . ΚΟΛ), ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ.

Ἡ δευτέρα (ἡ 12) ἔχει διάμετρον 0,026 καὶ εἶναι ὑπερμέτρως λεπτή καὶ ἀποτετριμμένη τὴν ἐπιφάνειαν, φέρει δὲ ἑκατέρωθεν προτομὴν Ἁγίου νέου μὲ μακρὰν οὐλὴν κόμην καὶ πρόσωπον στρογγύλον, πιθανῶς τοὺς δύο Ἀρχαγγέλους Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ ἢ τοὺς δύο στρατιωτικοὺς ἁγίους Γεώργιον καὶ Δημήτριον.

Ἐν τῇ μικρᾷ συλλογῇ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ρεθύμνης εὑρηνται αἱ ἐξῆς τρεῖς μολύβδινα βοῦλλα (ἀριθ. 13. 14. 15), ἄγνωστον πόθεν προερχόμενα.

13) Καλῶς διατηρουμένη μολυβ. βοῦλλα, ἔχουσα διάμ. 0,025. Ἔχει ἐπιγραφὴν συνεχῆ καὶ ἐπὶ τῶν δύο ὄψεων ἄνευ εἰκόνας ἢ μονογραμματικοῦ σταυροῦ. Ἐν τῇ πρώτῃ πλευρᾷ ἐντὸς κύκλου κοκκιδωτοῦ φέρει εἰς 3 γραμμὰς

+ ΕΚ — ΚΛΗC — ΙΑC

ὅπισθεν δὲ ἐπίσης ἐντὸς ὁμοίου κύκλου καὶ εἰς 3 γραμμὰς

+ ΚΙCΑΜΟΥ.

(Πίναξ IV, 9).

Ἡ βοῦλλα, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμᾶτων, τοῦ πάχους αὐτῶν καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς ἀπλότητος, ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην περίοδον τῆς Βυζαντ. σφραγιδοποιίας καὶ δύναται νὰ τεθῆ εἰς τὸν 7 αἰῶνα ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 8¹. Ἔχει δὲ τὴν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα ὅτι ἀναφέρει μίαν τῶν ἐπισκοπῶν τῆς Κρήτης πρὸ τῆς Ἀραβικῆς κατακτήσεως τῆς νήσου (826 μ. Χ.). Ὅτι Πατριαρχεῖον, μητροπόλεις, Ἐπισκοπαί, Μοναὶ καὶ ἐκκλησίαι ἀκόμη ἐνίστε εἶχον ἰδίαν σφραγίδα, εἶναι γνωστὸν ἐκ τοῦ μεγάλου κατὰ τὸν ὄγκον οὐχ ἦττον δὲ καὶ τὴν σπουδαιότητα βιβλίου τοῦ Schlumberger, ἐκ Κρήτης ὅμως ἄλλης ἐπισκοπῆς ἢ μονῆς ἢ ἐκκλησίας βοῦλλαν δὲν γνωρίζομεν ἢ τὴν τοῦ Γεωργίου Ἐπισκόπου Ἀρκαδίας, κατεχομένην ὑπὸ τοῦ κ. Sorlin Dorigny καὶ δημοσιευομένην ἐν τῷ συμπληρώματι τῆς Sigillographie σελ. 733.

1. Schlumb. Sigil. p. 89 F.

Ἡ ἐκκλησία Κισάμου, ἰδρυθεῖσα κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτε ὑφίσταντο εἰσέτι πολλὰ τῶν Κρητικῶν πόλεων, ἀφ' ὧν ὀνομάσθησαν τότε αἱ ἐπισκοπαί¹, ἀναφέρεται ὡς ἐπισκοπὴ ἐν τῷ Συνεκδήμῳ τοῦ Ἱεροκλέους ἐν τῇ ΙΑ' ἐπαρχίᾳ (τῇ Κρήτῃ). Ἐπίσκοποι δὲ Κισάμου ὑπογράφονται ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ δευτέρᾳ Συνόδῳ καὶ ἐν τῇ λεγομένῃ Πενθέκτῃ (παράβ. Cornelius Creta Sacra vol. I. p. 264). Μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς νήσου ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ ἰδρύθη ἐκ νέου (Notitiae graec. episcopatum secl. 101). Ὑφίστατο δὲ καὶ ἐπὶ Ἑνετῶν ὡς λατινικὴ (ἐπί τινα χρόνον καὶ ὀρθόδοξος ὑπὸ τὸν Γεράσιμον Παλαιόκαπαν), διατηρεῖται δὲ καὶ μέχρι σήμερον περιλαμβάνουσα τὰς δύο δυτικώτερας τῆς Κρήτης ἐπαρχίας Κίσαμον καὶ Σέλινον.

14) Ἀκέρατος καὶ καλῶς διατηρουμένη μολυβ. βοῦλλα διαμ. 0,025. Ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει ἐντὸς κύκλου ἐκ κοκκίδων εὗρηται ὁ συνήθης μονογραμματικὸς σταυρός, ὁ ἀναλυόμενος εἰς τὸ

$$+ \overline{\Theta\text{ΚΕ}} \text{ΒΟΗ}\overline{\Theta\text{ΕΙ}} \quad (\text{Πίναξ IV, 10}).$$

ὄπισθεν δὲ ἐντὸς ὁμοίου κύκλου ἀναγινώσκονται μὲ γράμματα καλλιγραφικὰ ἐπιμήκη εἰς τρεῖς γραμμὰς

ΙΩΑΝΝΗ ΝΟΤΑΡΙΩ

Τὸ σταυρόσχημον μονογράφημα τῆς κυρίας ὄψεως δὲν συνοδεύεται, ὡς συνήθως, ὑπὸ τῶν λέξεων ΤΩ CΩ ΔΟΝΛΩ διατεθειμένων εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ σταυροῦ γωνιώδη ἀνοίγματα. Εὗρισκονται ὅμως καὶ ἄλλαι βοῦλλαι, ἐν αἷς ἐλλείπουσιν ἀπὸ τοῦ μονογραμ. σταυροῦ αἱ λέξεις αὗται (παράβ. Schlumberger Sigil. p. 337. 361. 441. 460. 465. 475. 545). Ἡ βοῦλλα τίθεται εἰς τοὺς χρόνους τῆς εἰκονομαχίας.

15) Μολυβ. βοῦλλα ἐλλιπῆς κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ περίπου ἀποκοπὴν κατὰ τὴν θέσιν τῆς αὐλακος, δι' ἧς διήρχοντο τὰ σηρικὰ νήματα. Τὰ μολύβδινα πέταλα², ἅπερ ἀπετέλεσαν τὴν βοῦλλαν, δὲν εἶχον τὸ σῆμα-

1. Τινὲς τούτων διετήρησαν τὰ ὀνόματα καὶ ἀφ' οὗ ἐξέλιπον αἱ πόλεις π.χ. Χερρονήσου, Κνωσοῦ, Ἄρκαδίας, Ἱεραπέτρας, Γόρτυνος, Ἀγρίου κτλ, διατηροῦνται δὲ ἐν μέρει καὶ μέχρι σήμερον.

2. Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν κατεσκευάζοντο καὶ ἀπετυποῦντο αἱ μολύβ. βοῦλλαι πραγματεύεται ὁ Schlumberger Sigil. σελ. 10. Ἡ κατασκευὴ καὶ τύποις

θες κανονικὸν δισκοειδὲς σχῆμα, ἀλλ' ἦσαν ἀκανόνιστα (*Πίναξ* IV, 11).

Φέρει συνεχῆ ἐπιγραφὴν ἐκατέρωθεν ἐντὸς κοκκιδωτῶν κύκλων εἰς πέντε γραμμάς.

+ Θ[ΕΟΤ] — ΟΚ[Ε ΜΟΥ] — ΒΟΗ[ΘΕΙ CΩ] — ΜΑΡ[ΚΙΑ] — Ν[Ω]
 = + Θεοτόκε μου βοήθει σὺ Μαρκιανῶ.

᾽Οπισθεν [CΚ]ΡΙ — [ΒΩ]ΝΙ S — [ΒΑ]CΙΛΕΙ — [Κ]Ω CΠΑ — ΘΑΡ'
 = Σκρίβωνι καὶ βασιλικῶ σπαθαρίῳ.

Ἡ βοῦλλα ἀνήκει εἰς τὴν τρίτην περίοδον τῆς Βυζαντ. σφραγιδοποιίας, πιθανῶς εἰς τὸν 11 αἰῶνα.

Τὴν συνήθειαν τῆς χρήσεως μολυβδίνων βουλλῶν πρὸς ἀσφάλειαν ἐπισήμων γραμμάτων διετήρησαν καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους οἱ Πατριάρχαι Κ/πόλεως εἰς τὰ λεγόμενα σιγγιλλιώδη γράμματα ἐν μεμβράναις. Τοιαῦται πατριαρχικαὶ βοῦλλαι εἴτε ἀπηρωρημένοι εἰσέτι τῶν γραμμάτων εἴτε καὶ ἀπεσπασμένοι σφύζονται πολλαί, μάλιστα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Μονῶν. Ἐν Κρήτῃ εἶδον τοιαύτας τέσσαρας, ἧτοι τρεῖς μὲν ἐν τῇ παρὰ τὰ Χανία Μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Χαρτοφύλακος (κοινῶς Χρυσοπηγῆ), μίαν δὲ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Προφήτου Ἑλίας παρὰ τὸ χωρίον Ρούστικα τῆς Ρεθύμνης. Ἡ χρῆσις τῶν μολυβδίνων βουλλῶν, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, σφύζεται καὶ μέχρι σήμερον ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

Ὁ τύπος τῶν πατριαρχικῶν μολυβ. βουλλῶν διετηρήθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἡμῶν σχεδὸν ὁ αὐτός, ἧτοι ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει φέρει εἰκόνα τῆς Θεοτόκου βασταζούσης τὸν Χριστόν, ὅπισθεν δὲ στερεοτύπως τὸ «ὁ δεῖνα Ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης»¹.

Περὶ τῶν τριῶν μολυβ. βουλλῶν τῆς Χρυσοπηγῆς ἔκαμα λόγον ἐν μονογραφίᾳ περὶ τῶν κειμηλίων τῆς Μονῆς ταύτης, δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ ἐφημερίδι τῶν Χανίων «Ἐρεῦνη» (φύλ. 32. 10 Δεκεμβρίου 1899).

τῶν Βυζ. μολυβ. βουλλῶν ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὸν σημερινὸν τρόπον τῆς μολυβδοσφραγίσεως ἐν τοῖς Τελωνείοις.

1. Τύπους ἀρχαιότερων πατριαρ. βουλλῶν δύναται νὰ ἴδῃ ὁ βουλόμενος ἐν Schlumberger Sigil. p 124. Σπανίως ἀντὶ τῆς Θεοτόκου εὑρηται προτομὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Αὐτόθι.

Αἱ βούλλαι εἶναι μὲν ἤδη ἀπεσπασμένα τῶν οἰκείων πατριαρχικῶν σιγγιλιωδῶν ἐν μεμβράναις γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ταῦτα σφύζονται, διατηροῦντα ἀκόμη καὶ τὰ σηρικὰ νήματα, ἀφ' ὧν ἦσαν ἀπηρωρημέ-
ναι αἱ βούλλαι. Τὰς βούλλας τῆς Χρυσοπηγῆς εἶχεν ἴδη καὶ μελε-
τήση καὶ ὁ φιλάρχαιος κύριος Γεώργιος Ἰάκ. Καλαϊσάκις, λαβὼν καὶ
μολύβδινα ἀποτυπώματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα καί μοι ἀπέστειλεν ἐκ Χα-
νίων πρὸς μελέτην.

Κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν αἱ βούλλαι ἔχουσιν οὕτως.

16) Μολυβ. βούλλα Ἰακώβου Πατριαρχου, καλῶς διατηρουμένη
πλὴν μικρᾶς ἀποτριβῆς τῶν δύο μεσαίων στοιχείων τῆς ἐν τέλει χρο-
νολογίας ἀπεσπασμένη ἐκ πατριαρχικοῦ σιγγιλιώδους ἐν μεμβράναις
γράμματος τοῦ ἔτους 1681 σφζομένου ἐν τῇ Μονῇ, δι' οὗ ἐνοῦνται
αἱ δύο γειτονικαὶ Μοναὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τοῦ ἁγίου Ἐλευ-
θερίου τῇ ὁμοφώνῳ αἰτήσει τῶν ἐν αὐταῖς συνασκουμένων μοναχῶν
(Πίναξ IV, 12).

Ἡ βούλλα ἔχει διάμετρον 0,04¹ καὶ πάχος ἀρκετόν. Ἐν τῇ κυ-
ρίᾳ ὄψει φέρει ἐντὸς κύκλου ἀπλοῦ προτομῆν τῆς Θεοτόκου κρατού-
σης τὸν Χριστὸν παῖδα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος μετὰ τῶν συνή-
θων γραμμάτων MP ΘV καὶ IC XC, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ πλευρᾷ ἐντὸς κύ-
κλου ὁμοίου ἄνω μὲν σταυρὸν μικρὸν μεταξὺ ἀνθέων, ἔπειτα δὲ εἰς
πέντε σειρὰς χωριζομένας διὰ γραμμῶν τὰ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΛΕΩ | ΘV ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Κ|ΩΝΣΑΝΤΙΝΟΥΠΟ-
ΛΕΟΣ | ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ|ΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Κάτω δὲ πάλιν μεταξὺ δύο ἀνθέων φέρει τὴν χρονολογίαν ΑΧΘΘ
(1679), ἥτοι τὸ βουλλωτήριον εἶχε κατασκευασθῆ δύο ἔτη πρὸ τῆς
ἐκδόσεως τοῦ σιγγιλλίου τούτου ἥτοι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάρρησιν,
ὡς εἰκός.

Ὁ Ἰακώβος Χῖος τὴν πατρίδα, μητροπολίτης ὢν Λαρίσης, ἐξε-
λέγη Πατριαρχῆς τῷ 1679 (ἴδε Γεδεὼν Πατριαρχικοὶ πίνακες σελ.
603 καὶ ἐξῆς).

1. Σημειωτέον ὅτι τὸ μέγεθος τῆς βούλλας ἐξήρητο ἐκ τῆς ἐπισημότητος
καὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀποστέλλοντος προσώπου, διὰ ταῦτα αἱ πατριαρχικαὶ
βούλλαι εἶναι αἱ μεγαλύτεραι.

17) Μεγάλη μολυβ. βοῦλλα, ἀνήκουσα εἰς πατριαρχικὸν σιγγιλλιῶδες ἐν μεμβράνῃ γραμμα, σφζόμενον ἐν τῇ Μονῇ ὑπὸ χρονολογίαν 1706, δι' οὗ ἀποκαθίσταται τὸ γειτονικὸν χωρίον *Μουραῖς* εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου (*Πίναξ* V, 1).

Ἔχει διάμετρον 0,065 καὶ διατηρεῖται ἄριστα. Δεξιὰ μὲν φέρει μεταξὺ δύο κλάδων προτομὴν τῆς Θεοτόκου βασταζούσης τὸν Χριστὸν παῖδα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος καὶ τὰ συνήθη ΜΡ. ΘΝ. ΙC. ΧC., ὅπισθεν δὲ ἄνω μὲν δένδρον διχαζόμενον συμμετρικῶς εἰς δύο κλάδους καρποφόρους, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων σταυρός, ὑποκάτω δὲ εἰς πέντε γραμμὰς τὰ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΛΕΩ ΘΝ | ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ : ΚΩΝ | ΣΑΝΤΙΝΟΥΠΟ-
ΛΕΩC : ΝΕΑC | ΡΩΜΗC ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΜΕΝΙ|ΚΟC ΠΑΤΡΙΑΡΧΗC

καὶ κάτω τὴν χρονολογίαν ΑΥΒ (=1702), ἧτοι τέσσαρα ἔτη πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σιγγιλλίου καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Γαβριὴλ εἰς τὸν θρόνον, ὅτε κατὰ τὴν συνήθειαν κατεσκευάζοντο τὰ βουλλωτήρια τῶν Πατριαρχῶν.

Ὁ κτήτωρ τῆς βούλλας εἶναι Γαβριὴλ ὁ Γ', Σμυρναῖος τὴν πατριδα, τέως Μητροπολίτης Χαλκηδόνος, ἀνεληθὼν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῷ 1702 καὶ ἀποθανὼν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1707¹.

Τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ σφζεται ἐν τῇ Μονῇ Τοπλοῦ σιγγιλλιῶδες γράμμα ὑπὸ χρονολογίαν 1704, δι' οὗ καθίσταται ἡ Μονὴ αὕτη Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον.

18) Μεγάλη μολυβ. βοῦλλα ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, ἀπεσπασμένη τοῦ οἰκείου πατριαρχικοῦ μολυβδοβούλλου γραμματος, δι' οὗ τῷ 1797 ὁ πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε' βεβαιοῦται καὶ ἐπικυροῦται τὴν Σταυροπηγιακὴν ἀξίαν εἰς τὰ δύο μοναστήρια τῆς Χρυσοπηγῆς καὶ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ἕξ ἧς εἶχον ἐκπέση μετὰ τῶν ἄλλων σταυροπηγίον ἐπὶ Γερασίμου Μητροπολίτου Κρήτης.

Ἡ βοῦλλα (*Πίναξ* IV, 3) ἔχει διάμετρον 0,06 καὶ δεξιὰ μὲν φέρει τὸν αὐτὸν τῇ προηγουμένη τύπον, ἀριστερὰ δὲ εἰς 7 γραμμὰς τὰ ΓΡΗ-ΓΟΡΙΟC ΕΛΕΩ κτλ. καὶ κάτω χρονολογίαν ΑΥΨΖ (=1797), ὅστε ἐνταῦθα τὸ σιγγίλλιον ἐξεδόθη ἅμα τῇ ἀναρρήσει τοῦ Πατριάρχου εἰς

1. Γεδεὼν Πατριαρχικοὶ πίνακες σελ. 614.

τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τοῦτο δὲ ῥητῶς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῷ ὤρειῳ προλόγῳ τοῦ σιγγιλίου. Ὁ κήτωρ Πατριάρχης εἶναι ὁ αἰόδιμος ἐθνομάρτυς Γρηγόριος ὁ Ε΄, ὁ μετὰ 24 ἔτη ἐπισφραγίσας διὰ τοῦ μαρτυρίου τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους¹.

19) Ἄλλη πατριαρχικὴ μολυβ. βούλλα σφύζεται ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Προφήτου Ἡλία τῶν Ρουστίκων (εἰς τὸ χωρίον Ρούστικα Ρεθύμνης), ἀπρωρημένη εἰσέτι μεμβρανῶδει σιγγιλίῳ ἀπὸ μεταξωτῆς κνανῆς μηρίνθου. Εἶναι τοῦ αὐτοῦ ταῖς δυσὶ προηγουμέναις τύπου καὶ ἀνήκει εἰς τὸν Πατριάρχην Κύριλλον τὸν Δ΄, πατριαρχεύσαντα τῷ 1711-1713. Τὸ δὲ σιγγίλιον προβιβάζει τὴν Μονὴν τῶν Ρουστίκων εἰς Σταυροπηγιακὴν² καὶ φέρει χρονολογίαν 1713. Ἡ ὀπισθία ὄψις τῆς βούλλας ἔχει ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΕΛΕΩ κτλ. καὶ τέλος χρονολογίαν ΑΨΙ. ἐλλείποντος τοῦ τελευταίου γράμματος, ὅπερ πιθανώτατα ἦτο Α (ἦτοι 1711), ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ ἐχαράχθη κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ τὸ πατριαρχικόν του βουλλατήριον.

Ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ σφύζεται σιγγίλιον τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε΄, ἐπικυροῦν τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν τῆς Μονῆς Ρουστίκων, ἐκδομένον τῷ 1797, ἀλλ' ἡ μολυβδίνη βούλλα ἀπώλετο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν τῇ Μονῇ Τοπλοῦ σφύζεται σιγγίλιον τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, τῆς αὐτῆς χρονολογίας καὶ ὁμοίου περιεχομένου, συμπεραίνομεν ὅτι ὁ αἰόδιμος Πατριάρχης ἅμα ἀνελθὼν τὸν Θρόνον ἀπέστειλεν ὅμοια ἐπικυρωτικὰ τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας σιγγιλιώδη γράμματα εἰς πάσας τὰς σταυροπηγίους Μονὰς τῆς Κρήτης. Καὶ τὰ δύο δὲ ταῦτα ἔφερον ἐξ ἅπαντος βούλλας ὁμοίας τῇ σφύζομένη ἐν Χρυσοπηγῇ.

Τελευταῖον δημοσιεύω μολυβ. Ἐνετικὴν Δουκικὴν βούλλαν (Εἰκὼν 1), εὔρεθεισαν μεταξὺ τῶν χωμάτων τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ῥήγματος ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Ἡρακλείου κατὰ τὴν πύλην τοῦ ἁγίου Γεωργίου (κοινῶς Λαζαρέτου) ἡ βούλλα ἠγοράσθη καὶ εὔρηται ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου.

Τὴν χρῆσιν τῶν μολυβδοβούλλων φαίνεται ὅτι οἱ Ἐνετοὶ μετὰ

1. Μαν. Γεδεὼν Πατριαρχ. πίνακες σελ. 675.

2. Αὐτόθι σελ. 620, ἐν ἣ ἀναφέρεται καὶ ἡ πρῶξις αὐτῆ.

τόσων ἄλλων παρέλαβον παρὰ τοῦ ὁμόρου Βυζαντιακοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν κατ' ἀρχὰς μὲν μαθηταὶ καὶ ὑποτελεῖς, ὕστερον δὲ μιμηταὶ καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κ. πόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων Σταυροφόρων (τῷ 1204) καὶ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι.

Εἰκὼν 1.

Ἡ βοῦλλα ἔχει διάμετρον 0,048 καὶ διατηρεῖται εἰς καλὴν κατάστασιν, σφῆζουσα καὶ τὴν διαμπερῆ ὀπὴν μεταξὺ τῶν δύο πετάλων, δι' ἧς διήρχοντο τὰ σηρικὰ νήματα· μόνον κατὰ τὴν περιφέρειαν ἔχει βλάβην τινὰ προελθοῦσαν ἐκ πίεσεως, ἣτις ἐξήλειψεν ἐν μέρει τὰ περὶ τὸ ἄκρον τῆς κυρίας ὄψεως μικρὰ γράμματα.

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει εἰκονίζεται κατὰ μέτωπον Ἅγιος ἀγένειος, ἱστάμενος ἔμπροσθεν θρόνου πολυτελοῦς, ἐνδεδυμένος μεγαλοπρεπῆ ἀρχιερατικὴν ἐνδυμασίαν, φέρων δ' εἰς τὴν κεφαλὴν φωτοστέφανον καὶ κρατῶν ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ σκήπτρον διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς βιβλίον (τὸ Εὐαγγέλιον) Πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ἴσταται ἀνὴρ (ὁ Δοῦξ Ἀντώνιος Βενέριος), ἔστραμμένος πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς ἀπτόμενος τοῦ σκήπτρου, ὃ παραλαμβάνει παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ κρατῶν εἰλητάριον κυλινδρικὸν (ὑποδηλοῦται τὸ μολυβδόβουλλον γράμμα);). Πέριξ διακρίνονται ἀμυδρῶς τὰ

ANTHONI VENERIO . . . . .

Ἐπίσθεν ἐντὸς κύκλου κοκκιωτοῦ εὔρηγται ἄνω μὲν σταυρὸς

μικρὸς ἐκ πέντε κοκκίδων, ἔπειτα δὲ ἡ ἐπιγραφὴ εἰς πέντε γραμμὰς με γράμματα κεφαλαιώδη παχέα καὶ ἐν ὑψηλῷ ἀναγλύφῳ

ANTHONI/ VENERIO DEI GRA DVX VENETIA" .ΕΤ. C̄)

ἦτοι Anthonius Venerio dei gratia dux Venetiarum et caetera.

Τὸ τελευταῖον γράμμα εἶναι τὸ C μετὰ τοῦ σημείου τῆς συγκοπῆς ἄνω καὶ δεξιὰ¹, ἵνα δηλώσῃ τὸ *caetera*, δι' οὗ ὑπονοοῦνται οἱ ἄλλοι τίτλοι τοῦ Δουκός, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ περιληφθῶσιν ἐν τῷ περιορισμένῳ χώρῳ τῆς βούλλας, ἦτοι «*Dalmatiae, Croatiae Dominus quartae partis et dimidii totius Imperii Romaniae*».

Ὁ κάτοχος τοῦ βουλλωτηρίου Ἀντώνιος Βενέριος ἐχρημάτισε Δόγης Ἐνετίας ἀπὸ τοῦ 1382 μέχρι τοῦ 1400, ὅτε ἀπέθανεν. Τὸ βουλλωτήριο πιθανώτατα κατεσκευάσθη ἅμα τῇ ἀναρρήσει τῷ 1382. Τὸ δὲ μολυβδόβουλλον ἔγγραφον θ' ἀπεστάλη εἰς Κρήτην κατὰ τὸ διάστημα τῶν 18 τούτων ἐτῶν· ἐπειδὴ δ' εὐρέθη πλησίον τῆς μεγάλης Λατινικῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου², εἶναι πιθανὸν ὅτι προέρχεται ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς ταύτης.

B. ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ.

1) Σφραγὶς ὀρειχαλκίνη φυλασσομένη ἐν τῇ Μονῇ τῆς Παναγίας Ἀκρωτηριανῆς (κοινῶς Τοπλοῦ) τῆς Σητείας. Ἀποτελεῖται ἐκ δίσκου ἐλαφρῶς κυρτοῦ ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει καὶ μικρὸν κοίλου ὀπισθεν, ἔχει δὲ ὀπισθεν σωληνωτὸν στέλεχος, ἐν ᾧ ἐγομποῦτο ἡ ξυλίνη τῆς σφραγίδος λαβή. Ὁ δίσκος τῆς σφραγίδος ἔχει διάμετρον 0,055 καὶ πάχος ἐν χιλιοστόν (Πίναξ VI, 1).

Τὰ γράμματα καὶ ἡ εἰκὼν τῆς σφραγίδος εἶναι ἀνάγλυφα, ὥστε ἀποτυπούμενα ἐπὶ χάρτου διὰ μελάνης ἢ καπνοῦ (ὁ τελευταῖος δὲ τρόπος εἶναι ὁ συνήθης ἐν τῇ Μονῇ παράγων τὰ εὐκρινέστερα ἀπο-

1. Ἴδε Capelli Dizionario di abbreviature p. 75 (Manuali Hoepli).

2. Creta Sacra vol. II. p. 14. 355. 365.

τυπώματα) παράγονται μέλανα ἐπὶ λευκοῦ ἐδάφους, ἐπὶ κηροῦ δὲ παράγονται κοῖλα ἐπὶ πεδίου προεξέχοντος.

Ἡ ὄψις τῆς σφραγίδος συνίσταται ἐκ τοῦ κεντρικοῦ πεδίου, ἐν ᾧ εἰκονίζεται τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου (εἰς ὃ εἶναι καθιερωμένη ἡ Μονή), καὶ ἐκ τῆς πέριξ περιφερικῆς ζώνης, ἐν ἣ ἡ ἐπιγραφή εἰς γράμματα κεφαλαιώδη Βυζαντιακοῦ ῥυθμοῦ τὰ ἐξῆς:

† ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΚΡΗΤΗΝ ΚΕΙΜΕΝΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΘΚΟΥ ΤΗΣ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ-
ΝΗΣ: 1646.

Κάτω τῆς τραπέζης τῆς ἐν τῇ εἰκόνι τῆς σφραγίδος ἐντὸς τραπεζοειδοῦς δέλτου φαίνονται χαρακτὰ γράμματά τινα Τουρκικὰ (δι' ὃ ἀποτυπῶνται λευκά), τὰ ὁποῖα ὁ ἐλλόγιμος Ὅθωμανὸς Μεχμέτ Γιουνὸς ἐφέντης μοι ἀνέγνωσεν οὕτως «Guirid nâhiye i Toplu Manastir» ἤτοι «τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κρήτης Μοναστήριον Τοπλοῦ».

Εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ δίσκου τῆς σφραγίδος ἀναγινώσκονται χαρακτὰ τὰ ἐξῆς:

ΑΝΑΛΩΜΑ ΝΕΟΦΝΤΟΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΤΖΥΡΗΛΙ 1729

Ἡ χρονολογία 1729 δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει ὑπάρχουσαν, ἣτις εἶναι ἀρχαιοτέρα (1646)· ἐκ τούτου συμπεραίνω ὅτι κατεσκευάσθη ἡ σφραγὶς τῷ 1729 δαπάνῃ τοῦ Νεοφύτου, ἀλλ' ὅτι ἐχαράχθη πανομοιότυπος ἐτέρας σφραγίδος (ἢ ἀποτυπώματος) φερούσης τὴν χρονολογίαν 1646, θὰ προσετέθη δὲ μόνον τὸ *Πατριαρχική* ἤτοι σταυροπήγιος, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1646 ἡ Μονὴ δὲν ἦτο ἀκόμη τοιαύτη, ἀλλ' ἔγεινε κατὰ πρῶτον ἐν ἔτει 1704 ὑπὸ Γαβριὴλ Γ'.¹

Τὰ Τουρκικὰ γράμματα ἐτέθησαν ἐν τῇ σφραγίδι ταύτῃ καὶ διὰ τὰς σχέσεις τῆς μεγάλης Μονῆς πρὸς τὰς Τουρκικὰς ἀρχάς, ἀλλὰ πιθανῶς καὶ διὰ τοὺς τουρκογλώσσους Χριστιανοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πρὸς οὓς εἶχε σχέσεις καὶ συνδρομὰς ἡ Μονὴ συνέλεγε παρ' αὐτῶν.² Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν χρησιμεῖον εὔρηται εἰσέτι ἐν τῇ Μονῇ μεμ-

1. Ἴδε ἀνωτέρω μολυβ. βοῦλλαν τοῦ Γαβριὴλ Γ'.

2. Ἐξωτερικὰς σχέσεις τῆς Μονῆς δεικνύει καὶ ἡ φράσις τῆς σφραγίδος «*τῆς κατὰ τὴν νῆσον Κρήτην κειμένης*», ὅπερ ἄλλως θὰ ἦτο περιττόν.

βρανῶδες γράμμα γεγραμμένον εἰς γλῶσσαν Τουρκικὴν ἀλλὰ μὲ χαρακτηριστικῶς Ἑλληνικούς, ὃ μετεχειρίζοντο οἱ πρὸς ζητείαν χάριν τῆς Μονῆς εἰς Ἀνατολὴν πεμπόμενοι μοναχοί.

2) Σφραγὶς ὀρειχαλκινὴ φυλαττομένη ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ ἀποτελεῖται ἐκ δίσκου ἔχοντος διάμετρον 0,06 καὶ πάχος 3-4 χιλιοστῶν· ὁ δίσκος εἶναι ἐντελῶς ἐπίπεδος ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν, ἔχει δὲ ὀπίσθεν ἀντὶ λαβῆς στέλεχος ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου στερεὸν (massif). Τὰ γράμματα καὶ ἡ εἰκὼν εἶναι ἐγχάρακτα, ὥστε ἀποτυπωμένης μὲν τῆς σφραγίδος ἐπὶ χάρτου μένουσι λευκὰ ἐντὸς ἐδάφους μέλανος, ἐπὶ κηροῦ δὲ παράγονται ἀνάγλυφα (Πίναξ VI, 5).

Φέρει καὶ αὕτη ἐν μὲν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ εἰκόνα τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφὴν. Ἀλλὰ καὶ ἡ εἰκὼν εἶναι κεχαραγμένη ἀτέχνως καὶ ἀμελῶς καὶ τὰ γράμματα γωνιώδη, ἀκανόνιστα καὶ κακόσημα, ὥστε μολονότι ἡ σφραγὶς διατηρεῖται ἄριστα καθίστανται δυσανάγνωστα, μάλιστα αἱ τελευταῖαι λέξεις· ἔχουσι δὲ οὕτω μικροῖς γράμμασιν·

«Σφραγὶς τῆς ἱεράς πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Ἀκρωτηριανῆς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ, ἐπὶ ἔτους ἐν ἔτει (;) 1660».

Ἔχει μὲν καὶ ἡ σφραγὶς αὕτη χρονολογίαν, ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ἀντεγράφη ἕξ ἀρχαιότερας σφραγίδος φερούσης τὴν χρονολογίαν ταύτην· ἄλλως εἶπομεν καὶ προηγουμένως ὅτι ἡ Μονὴ ἔγεινε σταυροπήγιος (Πατριαρχικὴ) μόνον εἰς τὸ 1704. Τὸ πρότυπον τῆς σφραγίδος, ὃ ἀντέγραψε τόσον ἀτέχνως ὃ χαράκτης τῆς σφραγίδος ταύτης, εἶχε καὶ τὰ τουρκικὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα εἶδομεν προηγουμένως, τὰ ἀπέδωκε δὲ διὰ γραμμῶν τινῶν ἀσήμων.

3) Ἀργυρᾶ σφραγὶς ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ συνίσταται ἐκ τοῦ ἐπιπέδου δίσκου καὶ τῆς ὀπίσθεν λαβῆς ἐπίσης ἀργυρᾶς πεποιημένης ἐν σχήματι δελφίνος ἐσχηματοποιημένου, ἀνυψοῦντος τὴν οὐρὰν καὶ ἀποτελοῦντος οὕτω κόσμημα ὁμοιάζον πρὸς ἀνθέμιον διάτρητον (ajouré). Ἡ ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως κεντρικὴ εἰκὼν καὶ ἡ πέριξ ἐπιγραφὴ εἶναι ἐγγεγλυμμένα. Εἰκονίζεται προτομὴ τῆς Θεοτόκου παιδοφορούσης τὸν Χριστὸν ἐν τῷ δεξιῷ βραχίονι μετὰ τῶν συνήθων ΜΡ ΘΥ, πέριξ δὲ εὔρηται ἡ ἐπιγραφὴ (Πίναξ VI, 2).

Η ΚΥΡΙΑ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΝΗ ΜΑΡΤΙΟΥ Α ΑΩΙΣ

Δὲν θὰ ἐθεώρουν δὲ ἀξίαν τὴν δημοσίευσιν τόσον νεωτερικῆς σφραγίδος, ἂν δὲν ἔκρινον σκόπιμον ἐκ παραβολῆς πρὸς ταύτην νὰ ἐπανορθώσω ἀνακρίβειαν τοῦ σοφοῦ Βυζαντινολόγου G. Schlumberger. Δημοσιεύων δηλ. οὗτος ἐν τῇ Sigillographie Byz. σελ. 202 σφραγίδα ὄρειχαλκίνην, φέρουσαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ὁμοίαν τῇ ἐν τῇ ἡμετέρα σφραγίδι καὶ ἐπιγραφὴν μικρὸν παραλλάσσουσαν, ἐπλανήθη καὶ κατὰ τὴν χρονολόγησιν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὴν τοπικὴν ἀπόδοσιν. Ὡς φαίνεται ἐκ τῆς εἰκόνας, ἦν δημοσιεύει, ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως:

⊕ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΟC V ΑΚΡΟΤΙΡΙΑΝΙ

Ταύτην δὲ ὁ Schlumb. ἀναγινώσκει διορθῶν « Ὑπεραγία Ὁξω-
ακρωτηριανή » καὶ λέγει ὅτι θὰ ἀνήκῃ εἰς μονὴν εὐρισκομένην εἰς ὄξυ
τι ἀκρωτήριον τῆς νήσου Κρήτης, καὶ ὡς τοιοῦτον ὑποθέτει τὸ Ἀκρω-
τήριον τῆς Κυδωνίας, ἀνάγει δὲ τὴν σφραγίδα εἰς τὸν 15 αἰῶνα.
Ἄλλ' ἡ μὲν ἐπιγραφὴ ἀναγνωστέα ἀδιστάκτως οὕτως:

ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘC V ΑΚΡΟΤΙΡΙΑΝΙ

δηλ. Ὑπεραγία Θεοτόκος ἡ Ἀκρωτηριανή, εἶναι δὲ σφραγὶς τῆς Μο-
νῆς τῆς Παναγίας τῆς Ἀκρωτηριανῆς τῆς ἐν Σητεῖᾳ (Τοπλοῦ) καὶ
ἔργον νεώτατον τὸ πολὺ τοῦ 18 ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19 αἰῶνος, σύγ-
χρονος ἢ μικρόν τι προγενεστέρα τῆς ὑφ' ἡμῶν νῦν δημοσιευομένης
ἀργυρᾶς σφραγίδος. Τὴν ἐσχάτην ἐποχὴν ἄλλως δεικνύουσι καὶ αἱ
φρικώδεις τῆς ἐπιγραφῆς ἀνορθογραφίαι.

4) Σφραγὶς ὄρειχαλκίνη ἐν τῇ Μονῇ Χαλέπας τοῦ Μυλοποτάμου.
Ταύτην μοι ἐγνώρισε πρῶτος ὁ θεοφιλέστατος Ρεθύμνης κύριος Διο-
νύσιος, κατόπιν δὲ ζητήσας ἔλαβον ἀποτύπωμα αὐτῆς παρὰ τοῦ πρῶην
Ἠγουμένου τῆς Μονῆς Ἰακώβου Πλουμῆ, ὅστις καὶ εἶχεν ἀγοράσῃ
τὴν σφραγίδα ταύτην παρ' Ὁθωμανοῦ τινος πρὸ ἐτῶν ἀναγνωρίσας
αὐτὴν ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν Μονὴν Χαλέπας. Εἰκάζεται ὅτι μετ' ἄλ-
λων κειμηλίων τῆς Μονῆς θὰ διηρπίγη ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τινὰ
τῶν ἐπαναστάσεων, ἴσως κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ 1821-1829, διότι
οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ Μονῇ πατέρων ἐνθυμεῖται ὅτι ὑπῆρχε τοιαύτη σφρα-
γὶς μετὰ ταῦτα (Πίναξ VI, 3).

Ἐν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ εἰκονίζεται ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆ-

ρος (6 Αὐγούστου) ὡς περιγράφεται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν¹, πρὸς κατανόησιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὁποίας παραθέτω τὸ σχετικὸν χωρίον ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῶν ζωγράφων Διονυσίου τοῦ Ἱερομονάχου (Ἀθην. 1885) σελ. 124.

«Βουνὸν μὲ τρεῖς κορυφὰς καὶ εἰς τὴν μεσαίαν κορυφὴν ὁ Χριστός, ἰστάμενος μὲ λευκὰ ἱμάτια καὶ εὐλογῶν καὶ γύρωθεν τοῦ φῶς μὲ ἀκτῖνας· καὶ εἰς τὴν δεξιὰν κορυφὴν ὁ Μωϋσῆς βαστῶν τὰς πλάκας, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ὁ προφήτης Ἡλίας, ἰστάμενοι καὶ οἱ δύο ἱκετικῶς καὶ βλέποντες τὸν Χριστόν· καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ Χριστοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης κείμενοι προύμυτα καὶ βλέποντες ἄνω ὡς ἐξεστηκοί· καὶ ὀπισθεν εἰς τὸ ἓνα μέρος τοῦ βουνοῦ πάλιν ὁ Χριστὸς ἀναβαίνων μὲ τοὺς τρεῖς Ἀποστόλους καὶ δεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ βουνοῦ πάλιν οἱ Ἀπόστολοι καταβαίνοντες μὲ φόβον καὶ βλέποντες εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς ὀπισθεν αὐτῶν εὐλογῶν αὐτούς».

Εἰκονίζεται δηλ. ἡ Μεταμόρφωσις εἰς τὰ τρία στάδια, ἥτοι ἡ ἀνάβασις τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν τριῶν Ἀποστόλων εἰς τὸ ὄρος, ἡ ἐν αὐτῷ Μεταμόρφωσις παρουσία Μωϋσῆ καὶ Ἡλίας καὶ ἔκστασις τῶν μαθητῶν, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα ἀκολουθήσασα κατάβασις καὶ παραγγελία τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς 3 Ἀποστόλους.

Ἡ τοιαύτη ἀρχαῖκή παράστασις τῆς Μεταμορφώσεως ἐν τῇ σφραγίδι, ἂν δὲν ἀποδεικνύη τὴν παλαιότητα τῆς σφραγιδος, τοῦλάχιστον μᾶς πείθει ὅτι ἡ εἰκὼν ἀντεγράφη ἐκ παλαιότερας εἰκόνης ἢ προγενεστερας τῆς Μονῆς σφραγιδος. Πέριξ τῆς εἰκόνης εὔρηται ἡ ἐπιγραφὴ

+ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΜΟΝΗ ΧΑΛΕΠΑ ΕΚ ΤΗΣ ΚΡΙΤΗΣ

Δυστυχῶς δὲν φέρει χρονολογίαν, ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι δὲν εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ 18 αἰῶνος.

5) Ἐν τῷ ἔξωθι τῶν Χανίων μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Χαροφύλακος (κοινῶς Χρυσοπηγῆ) εὔρηται πρὸς τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις καὶ ὀρειχαλκίνη σφραγίς τῆς Μονῆς². Εἶναι ἔλλειψοειδῆς

1. Ματθ. ΙΖ', 1. Μάρκου κεφ. Θ', 1. Λουκᾶ Θ', 28.

2. Περὶ τούτων καὶ τῆς σφραγιδος ἔγραψα μονογραφίαν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Ἐρευνῇ» τῶν Χανίων φύλ. 32 Δεκεμβρίου 10, 1899.

τὸ σχῆμα διαιρουμένη εἰς τέσσαρα τεμάχια, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐκράτει εἰς ἓκ τῶν μοναχῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς κατὰ τὸν Κανονισμόν. Ἡ εἰκὼν καὶ τὰ γράμματα εἶναι λεπτοτάτης τέχνης καὶ ἐργασίας λίαν ἐπιμελοῦς¹ (Πίναξ VI. 4).

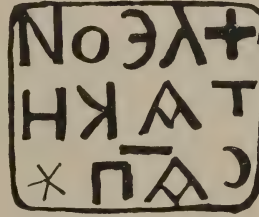
Ἐν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ φέρει εἰκόνα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὡς συνήθως εἰκονίζεται (Ἑρμηνεία τῶν ζωγράφων σελ. 179), ἥτοι προτομή τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ Χριστοῦ βρέφους ἐντὸς κολυμβήθρας, ἀφ' ἧς ἐκχύνονται ἀφθονα τὰ ζωοποιὰ καὶ νοσοφθόρα νάματα, κάτω δὲ τῆς κολυμβήθρας δεξαμενὴ μετ' ἰχθύων καὶ δύο χεῖρες λαμβάνουσαι ὕδωρ ἢ χαιρετιζόμεναι.

Πέριξ τῆς εἰκόνης εὗρηται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή εἰς ὠραίους Βυζαντ. χαρακτῆρας

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΝ ΠΗΓΗΣ ΙΩ. ΤΟΝ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΚΤΙΤΟΡΟΣ 1680²

Ἡ μικρὰ καλλιτεχνικὴ σφραγὶς ἔχει μῆκος κατὰ τὴν μεγαλυτέραν διάμετρον 0,034 καὶ κατὰ τὴν μικροτέραν 0,029.

6) Τετράγωνος σφραγὶς ἐξ ὀρειχάλκου μετὰ τὰς γωνίας ἀπεστρογγυλωμένας, εὗρισκομένη ἐν τῇ συλλογῇ Ρεθύμνης, ἀγνώστου προελεύσεως. Ἔχει μῆκος 0,05, ὕψος 0,04. Τὰ ἐπ' αὐτῆς γράμματα ἀνάγλυφα καὶ κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν, ὥστε ἀποτυπώμενα νὰ διευθύνωνται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ ἐν τῷ τέλει ἀστὴρ ἐγκάρσιος (Εἰκὼν 2).

Εἰκὼν 2.

Ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφή εἶναι εἰς γράμματα χονδρὰ κεφαλαιώδη

+ ΛΕΟΝΤΑΚΗΣ ΑΠ

ἥτοι + Λεοντάκης Ἀπ(όστολος).

Ὁ χαρακτὴς ἐσφάλη εἰς τὴν χάραξιν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευ-

1. Ἐξ ἀποτυπώματος σταλέντος μοι ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου Χαλκίδων κ. Π. Βαλάκη, καθηγητοῦ.

2. Κατὰ λάθος ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μνημονευομένῃ μονογραφίᾳ μου ἐγράφη ὅτι ἡ σφραγὶς ἔφερε χρονολογίαν 1580.

ταίου γράμματος γλύψας αὐτὰ ἐν τῇ μήτρᾳ κατ' εὐθειᾶν, ὥστε ἀπο-
τυπούμενα παράγονται μὲ ἐσφαλμένην φοράν.

Τίς ὁ Ἀπόστολος Λεοντάκης δὲν γνωρίζω, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τί-
νος εἶδους χρῆσιν μετεχειρίζετο τὴν σφραγίδα ταύτην ἄδηλος δὲ καὶ
ἡ ἐποχὴ αὐτῆς. Ἐν τῷ ἐπωνύμῳ *Λεοντάκης* ἔχομεν τὴν Κρητικὴν
πατρωνυμικὴν κατάληξιν, ἣτις ἀπαντᾷ μὲν καὶ εἰς προγενεστέρους
χρόνους, ἀλλ' ἐπεκράτησεν ἰδίως κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἀπο-
βαλοῦσα σχεδὸν πάσας τὰς ἄλλας καὶ δὴ τὴν εὐχρηστοτάτην-*πουλλος*,
ἣτις διετηρήθη μόνον εἰς τὰ θηλυκὰ ἐπίθετα. Τὸ ἐπώνυμον παρή-
χθη πιθανώτατα ἐκ τοῦ κυρίου ὀνόματος *Λεόντιος*, τὸ ὁποῖον κοινῶς
προεφέρετο *Λέντης*¹, οὕτω δ' εὔρηται εἰς τοὺς Ἑνετικούς καταλόγους
τῶν χωρίων τῆς Κρήτης ἐν τῇ Πεδιάδι παρὰ τὸ Ἀβδοῦ χωρίον *S.*
Elendi (ἅγιος Λεόντιος), ἐκεῖ ὅπου σήμερον φαίνονται ἐρείπια οἰ-
κιῶν καὶ ἐκκλησίας ὑπὸ τὸ ὄνομα *Ἁῖ Νελέντης* (εἰς τὸν Ἅγιον *Λέν-*
την). *Λιοντάκη* δὲ λέγεται σήμερον τοποθεσία (πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ
μετόχιον μετὰ πανδοχείου) κάτω τοῦ χωρίου Καλοῦ χωρίου ἄνω τοῦ
ποταμοῦ Ἀποσελέμη ἐν Πεδιάδι.

Γ. BYZANTIAKA ΣΤΑΘΜΙΑ.

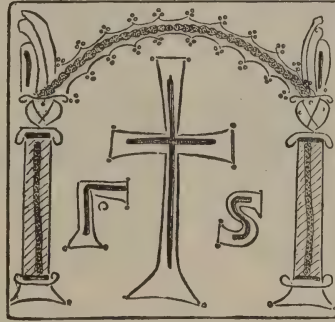
Μονὰς βάρους ἐν τῷ Βυζαντιακῷ κράτει ἦτο ἡ Κωνσταντίνειος
λεγομένη λίτρα (*libra*), ἣν εἶχον παραλάβῃ παρὰ τῶν Ρωμαίων, ἔλ-
κουσαν 327.45 γραμμάρια σημερινὰ μετὰ τῆς ὑποδιαίρεσεως αὐτῆς
εἰς 12 οὐγγίας². Πρὸς τοῖς ἤδη γνωστοῖς Βυζαντ. σταθμίσι προσθε-
τέα καὶ τὰ ἐξῆς δύο ἐκ Κρήτης.

1. Παράβαλ. καὶ τὸ *Λέντα* τὴν σημερινὴν ὀνομασίαν τῆς ἀρχαίας *Λεβήνος*
γενόμενον ἐκ τοῦ *Λέοντα εἰς τὸν Λέοντα* - σὲ *Λέντα*.

2. Τὴν λίτραν μετεχειρίζοντο οἱ Βυζαντ. καὶ ὡς μονάδα νομισματικὴν (*pois*
étalon), ἀφ' οὗ τὸ χρυσοῦν Βυζαντ. νόμισμα (ὁ χρυσοῦς, χρύσινος, *solidus*) ἦτο
ἰσοδύναμον κατὰ τὸ βάρος πρὸς $\frac{1}{6}$ τῆς οὐγγίας, ἐξ οὗ ἐλέγετο καὶ *ἑξάγιον*, ὥστε
μία λίτρα χρυσοῦ εἴλκεν 72 χρυσοῦς, καὶ ἐν *κεντηνάριον* εἴλκε 100 λίτρας ἢ 7200
χρυσᾶ Βυζ. νομίσματα.

1) Σταθμίον τετραγώνου σχήματος ἐκ κιτρίνου ὀρειχάλκου (Iaiton), διατηρούμενον εἰς ἀρίστην κατάστασιν· εὐρέθη ἐν ἀγίῳ Θωμᾷ Μονοφασιῶν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ ἐδωρήθη ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου. Τὸ ὕψος καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι 0041, τὸ δὲ πᾶχος 0,01. Ἔλκει βάρος 160.6 γραμμάρια, ἥτοι εἶναι ἡμίλιτρον (se-mis) δηλ. 6 οὐγγίαι. (Ἀπεικονίσθη ὑπὸ τοῦ δεξιωτάτου Δανοῦ τεχνίτου Bagge) (Εἰκὼν 3).

Ἐν τῇ κυρία ὄψει φέρει διακόσμησιν ἐγγάρακτον, ἥτοι εἰς μὲν τὰ ἄκρα δύο κίονας ἔχοντας βάσιν καὶ σῶμα σπειροειδῶς ἀβλακωτόν, κιονόκρανον καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίθημα (imposte) ὅμοιον πρὸς ἀνθοδόχον γάστραν, ἐξ ἧς ἐκφύονται ὑψηλὰ κλαδιά· οἱ δύο κίονες συνδέονται διὰ καμάρας ἀποτελουμένης ἐκ κοσμηματικοῦ ὄρμου (guirlande) καὶ οὕτως ἀποτελεῖται ἐν εἶδος στοᾶς¹. Ἐν τῷ ὑπὸ τὴν καμάραν κεντρικῷ χώρῳ εἶναι κεχαραγμένος σταυρὸς μετὰ βάσεως τριγωνικῆς λατινικῆς, ἐκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ τὰ γράμματα Γ S ἥτοι οὐγγίαι ἕξ. Ὁ σταυρὸς καὶ τὰ γράμματα συνίστανται ἐκ διπλοῦ χαράγματος, ἥτοι πρῶτον μὲν ἐχαράχθη βαθέως ὁ πυρήν, κατόπιν δὲ περὶ αὐτὸν περιγράμμα ἀβαθέστερον. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ὄρμου τοῦ ἐνώοντος τοὺς δύο κίονας καὶ τοῦ σώματος τῶν κίωνων ὑπάρχει ἐμπαιστὸν σύρμα χαλκοῦ ἐρυθροῦ πρὸς διακόσμησιν.

Εἰκὼν 3 (ἐν μικρύνσει).

Τὸ βάρος τοῦ σταθμίου 160.6 γραμ. εἶναι μικρόν τι ὀλιγότερον τοῦ ἀκριβοῦς, ὃ εἶναι τοῦλάχιστον 163 γραμ., ἀλλ' ἡ διαφορὰ αὕτη βεβαίως προῆλθεν ἐκ τῆς διὰ πολυετοῦς χρήσεως ἀποτριβῆς τοῦ μετάλλου καὶ ἐξ ἀποξέσεως τοῦ εὐρόντος χωρικοῦ δοκιμάζοντος τὸ ποῖον τοῦ μετάλλου.

Τὸ σταθμίον πιθανῶς δύναται νὰ ἀναχθῆ εἰς τὸν 6 ἢ 7 αἰῶνα.

2) Βυζαντιακὸν σταθμίον ἐν σχήματι δίσκου παχέος ἐκ κιτρίνου

1. Ὅμοιαν διακόσμησιν ἴδε ἐν Βυζαντ. σταθμίῳ, δημοσιευομένῳ ἐν Schlumberger Mélanges Byzant. p. 24.

ὄρειχάλκου εὐρισκόμενον ἐν τῇ συλλογῇ Ρεθύμνης, ἄγνωστον πόθεν προερχόμενον ἔχει διάμετρον 0,034 καὶ πάχος 0,01 (Εἰκὼν 4).

Εἰκὼν 4.

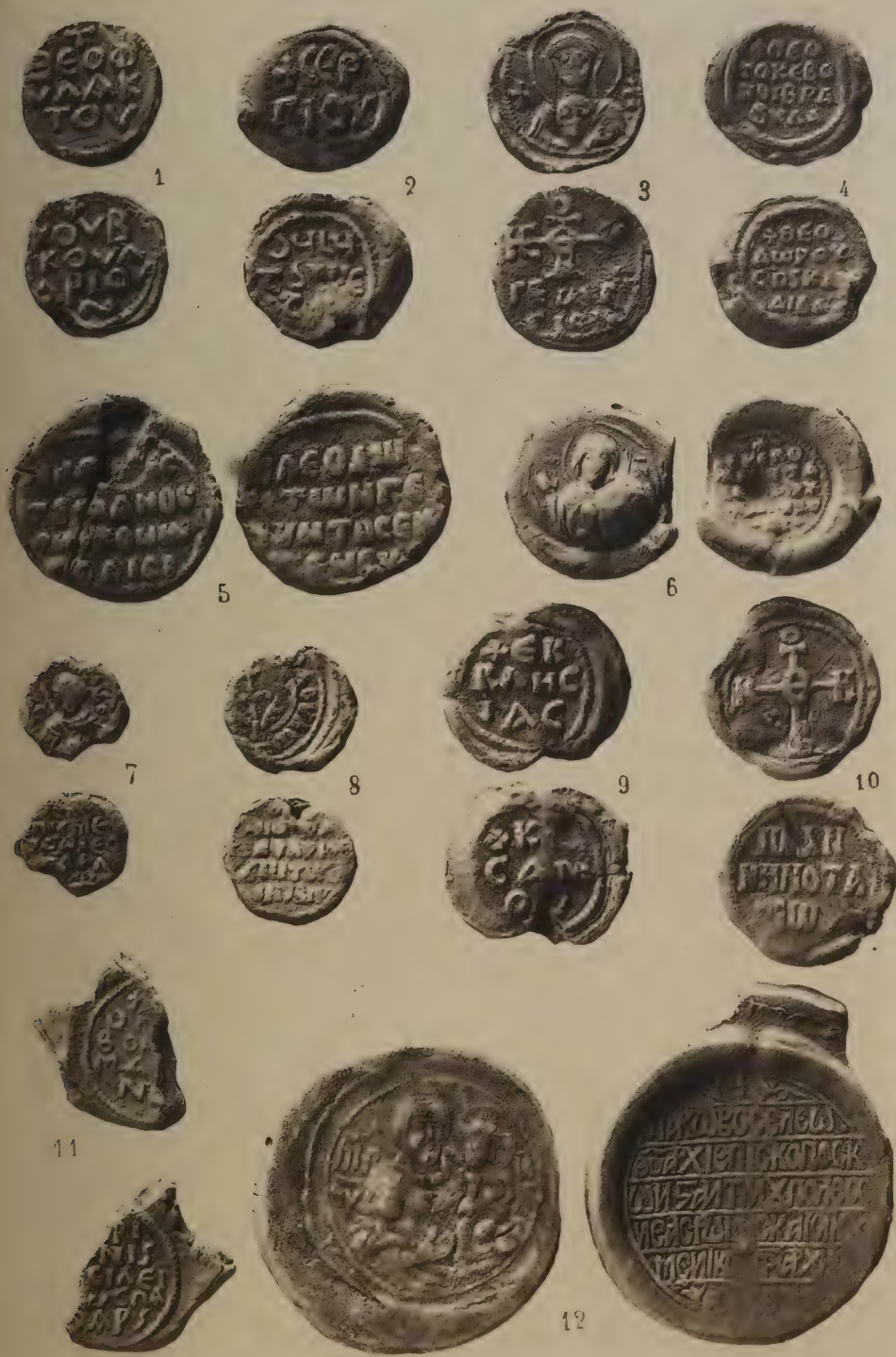
Τὸ σταθμίον ἔλκει 77 γραμμ., εἶναι δηλ. ἑλαφρότερον τοῦ δέοντος κατὰ 4 περίπου γρ., ἀλλ' ἡ ἔλλειψις ἀποδοτέα εἰς τὴν ἐκ τῆς πολυετοῦς χρήσεως ἀποτριβήν.

Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΗ ΤΥΠΩΣΙΣ¹.

Δίσκος ἕξ ὀπτοῦ πηλοῦ ἐφθαρμένος μικρόν τι κατὰ τὸ ἐν ἄκρον ἢ ὀπισθεν ἐπιφάνεια ἐξογκουμένη κατέληγεν εἰς λαβὴν κυλινδρικήν τεθραυσμένην νῦν μέχρι τῆς ῥίζης· διάμετρος τοῦ δίσκου εἶναι 0,07· εὔρηται ἐν τῷ Μουσείῳ Ἑρακλείου προερχομένη ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Λύκτου (Πίναξ, V, 2 ἕξ ἀρνητικοῦ ἀποτυπώματος).

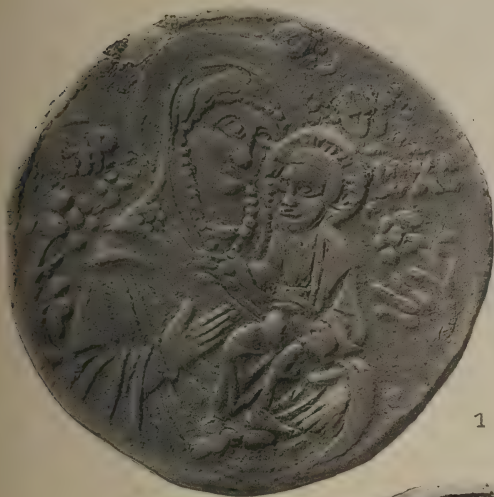
Ἡ ἐπιφάνεια τῆς τυπώσεως διαιρεῖται διὰ κυκλικῆς αὐλακὸς εἰς δύο μέρη, ἦτοι τὸ κεντρικὸν πεδίον ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου καὶ τὴν

1. Τύπωση λέγεται ἐν Κρήτῃ ἡ ξυλίνη ἐγγεγλυμμένη μήτρα. δι' ἧς ἀποτυπῶνται εἰς τοὺς διὰ τὴν Εὐχαριστίαν ἄρτους τὰς λεγομένας προσφορὰς) ὁ θρησκευτικὸς τύπος, ὁ χρήσιμος διὰ τὸ μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας, λέγεται δὲ τύπωση καὶ ὁ ξύλινος τύπος Ἁγίου, δι' οὗ ἀποτυπῶνται ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου εἰς τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐλογομένους κατὰ τὰς ἑορτὰς τὰς ἑορταζομένας ὑπὸ ῥουφετίων (συντεχνίων) ἢ ἰδιωτῶν.

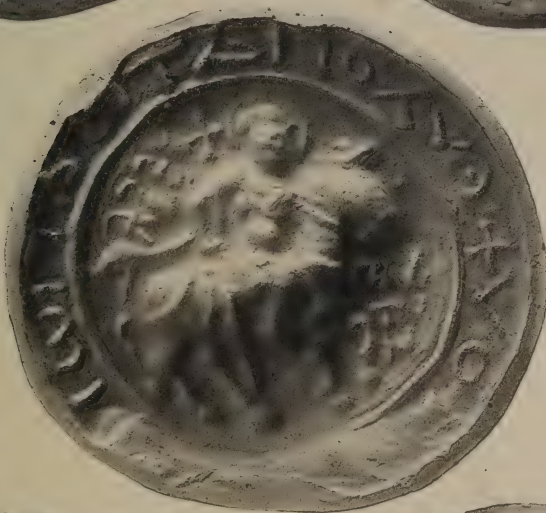
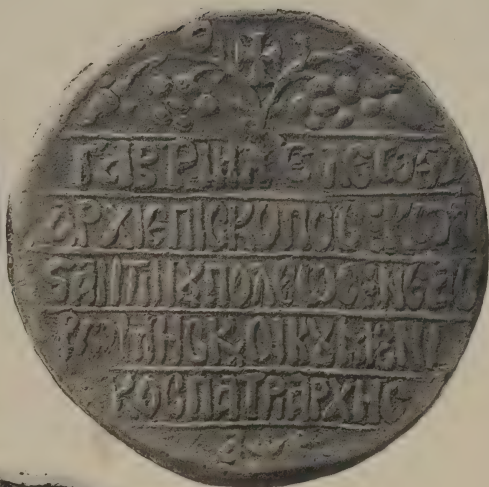

ΜΟΛΥΒΔΙΝΑΙ ΒΟΥΛΛΑΙ

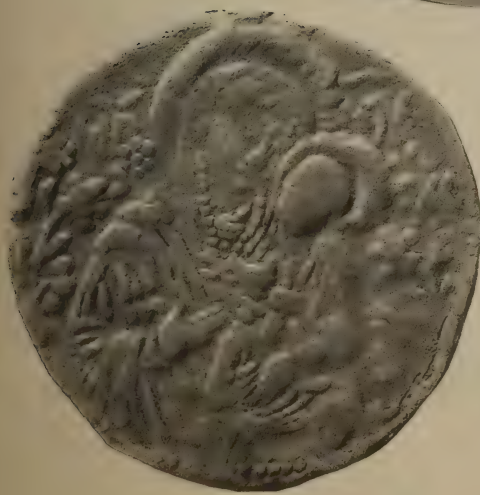

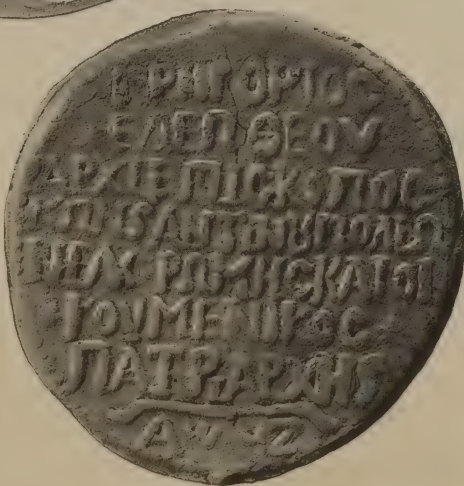
1

2

3

ΜΟΛΥΒΔΙΝΑΙ ΒΟΥΛΛΑΙ

1

2

3

4

5

περιφερικὴν ζώνην ἐν ἣ ἡ ἐπιγραφὴ. Ἀμφότερα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ εἶναι βαθέως ἐγγεγλυμμένα καὶ μάλιστα ἡ ἐν τῷ μέσῳ εἰκῶν, ὥστε ἐν τῇ ἀποτυπώσει ἀναπαράγονται ἀνάγλυφα. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι λελαξευμένα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ κατὰ τὴν συνήθη διεύθυνσιν, ὥστε ἐν τῷ ἀποτυπώματι ἔχουσιν ἀντίστροφον διεύθυνσιν, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν καὶ τὰ ἐκατέρωθεν αὐτῆς γράμματα παράγονται ὀρθῶς.

Ἐν τῷ κεντρικῷ χώρῳ εἰκονίζεται ἔφιππος ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, κρατῶν διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς μακρὸν δόρυ ἀπολήγον ἄνω εἰς σταυρόν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τοὺς χαλινούς, καὶ φορεῖ στολὴν στρατιωτικὴν, ὅπως εἰκονίζονται συνήθως ἐν τῇ Βυζαντιακῇ ἀγιογραφίᾳ οἱ στρατιωτικοὶ Ἅγιοι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Γεώργιος, Δημήτριος καὶ οἱ δύο Θεόδωροι)· εἰς τὴν κεφαλὴν φέρει τὸ βασιλικὸν στέμμα καὶ περίξ τὸν φωτοστέφανον τοῦ ἁγίου. Ἐν ᾧ ὁ ἵππος εἰκονίζεται κατὰ κρόταφον βαδίζων δεξιὰ, ὁ Ἅγιος στρέφων τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος καὶ τὴν κεφαλὴν παρίσταται κατὰ μέτωπον σχεδόν· καὶ ὁ ἵππος φαίνεται πολυτελέσι φαλάροις κεκοσμημένος. Ἐκατέρωθεν τοῦ ἁγίου φαίνονται οὐχὶ καὶ πολὺ εὐδιακριτῶς τὰ γράμματα Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ'. Εἰς τὴν περιφερικὴν ζώνην ἀναγινώσκονται

† ΕΝΛΟΓΙΑ Τ[Ω] ΑΓΙΩΙ [ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ]ΟΥ

Εἰς τί ἀκριβῶς ἐχρησίμευσεν ἡ πηλίνη αὕτη μήτρα δὲν δύναμαι νὰ εἶπω. Ὑποθέτω ἐν ἑκ τῶν δύο, ἢ ὅτι ἀπετυποῦντο δι' αὐτῆς μικρὰ ἐκ πηλοῦ εἰκονισμάτια διδόμενα εὐλαβείας καὶ μνήμης χάριν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς ἐκκλησίας ἢ Μονῆς τιμωμένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ἢ ὅτι ἐχρησίμευον ὡς τύποις ἄρτων κατασκευαζομένων κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ εἰκονιζομένου ἁγίου καὶ διανεμομένων τοῖς πιστοῖς.

Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1903.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΗΣ

Ἐφορος ἀρχαιοτήτων.

AN UNPUBLISHED PERGAMENE TETRADRACHM

(Plate VII)

A little time back I was fortunate enough to purchase from a dealer in Athens part of a hoard of silver coins recently found in Rhodes, or more probably in SouthWestern Asia Minor. At any rate the man from whom the dealer bought them had obtained them somewhere in that district. This hoard so far as I can ascertain consisted of the following coins: about twelve tetradrachms of Lysimachus, three Seleucid tetradrachms, six Pergamene tetradrachms, and an unknown quantity of small silver coins (which the dealer refused to buy as they were too badly oxidised). In general the condition of the coins is good; but the original owner in attempting to clean them seems to have employed a knife, so that those coins that were most covered with oxide, are very badly scratched. The coins of Lysimachus have been mixed by the dealer with others in his stock so that it is impossible to find which coins belonged to this hoard. Of the others I have five of the Pergamene and the three Seleucid coins. They are as follows:

Seleucid Kings.

Antiochus I.

I. Obv. Elderly head of Antiochus diademed to right: border of dots.

Rev. Apollo nude on omphalos to left: in his right hand he holds an arrow out before him, while his left is behind and rests on the end of the bow which leans against the omphalos. Drapery over thigh falls on to top of omphalos. Apollo leans rather backwards.

Inscr: ΒΑΣΙΛΕΩΣ On left: , on right: (Brit. Mus. ANTIOXOY Cat. N° 12. Babelon¹ N° 126).

All in a border of dots. Weight 16.21 gr. — Plate VII, 1. *as Newell*

Antiochus III.

II. Obv. Diademed head to right. Very badly scratched (Brit. Mus. Cat. Pl. 8.5. Babelon, N° 335).

Rev. Apollo nude on omphalos to left: holds arrow and bow as on N° I, but the arrow points downwards, and the bow does not rest against the omphalos as on N° I: Drapery over thigh and omphalos as on N° I; the god sits upright.

Inscr: ΒΑΣΙΛΕΩΣ On left: , On right: . Weight ANTIOXOY 15.56 grammes. — Plate VII, 2.

*ESM 180
Seleucia on Tigris
(261-258 imbr.
Ant. II)*

*probably due to error
Newell WSM
p. 201, 1252 as
with .
219-217
Tyre.*

III. Obv. Diademed head to right. The face is very young; the nose is very pointed, the hair long, and the head differs very much from N° II and all those illustrated in the British Museum Catalogue and by Babelon.

Rev. Apollo nude seated on tall omphalos to left: holds arrow as on N° II, but the bow which is much longer, he holds not at the end, but a short distance down the shaft. The god is very tall and muscular, and the whole of the reverse type is larger than on N°s I and II.

Inscr: ΒΑΣΙΛΕΩΣ On left: and below it . ANTIOXOY *Newell*

Weight 16.15 grammes. cf. Babelon N° 340. — Plate VII, 3

*WSM. on hook 1046
223-213*

1. Babelon: Les Rois de Syrie, d'Arménie et de Commagène.

Kings of Pergamum.*Eumenes I.*

I. Deified head of Philetaerus to right, with taenia: border of dots.

Rev. Athena seated on throne to left holding her shield before her, and her lance in her left hand. Below her right arm an ivy leaf, and on right a strung bow. Inscr. behind throne: ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. On the throne Α. Weight 16.07 grammes. Imhoof-Blumer ¹ N° 10. — **Plate VII, 4.**

II. Similar head to right, but wearing a laurel wreath entwined with a taenia.

Rev. Similar to N° I but on throne Δ. Weight 16.62 grammes. Imhoof-Blumer N° 12. — **Plate VII, 5.**

III. Similar coin, still in dealer's possession.

Attalus I.

IV. Laurel wreathed head of Philetaerus to right in a border of dots.

Rev. Athena seated on throne to left crowns with her right hand the inscription on the left. Lance on right side, shield behind throne. Under arm Δ, on right strung bow, on left ivy leaf. Inscription on left ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Weight 16.59 grammes. Imhoof-Blumer N° 15. — **Plate VII, 6.**

Eumenes II.

V. Similar head to right: no border.

Rev. Athena seated to left as on N° IV. Under arm ⚡; on right strung bow: inscr. on left ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Weight 16.89 grammes. Imhoof-Blumer N° 33. — **Plate VII, 7.**

1. Imhoof-Blumer. Die Münzen der Dynastie von Pergamon.

Unknown King: Attalus I?

VI. Beardless male head to right in very high relief, wreathed with laurel: border of dots.

Rev. Athena seated to left as on N° IV, crowning inscription. Lance on right side, shield behind throne, on right bow, on left bunch of grapes, under arm A. Inscr. ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Weight 16.19 grammes.—Plate VII, 8.

This last coin is unpublished and as far as I know unique. I do not think there can be any doubt whatever as to its genuineness: M. Svoronos has examined it and unhesitatingly declared it genuine. Further there can be no doubt that the head on the obverse is not that of Philetaerus: this is self-evident on a brief comparison of this head with those illustrated in Imhoof-Blumer¹. Then the following question arises. If this portrait is not that of Philetaerus, which of the kings of Pergamum does it represent? Of the six kings of Pergamum two are at once excluded, Philetaerus, and Eumenes II: for there is in the British Museum a coin with the inscription ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ~~Υ~~ and bearing on the obverse a portrait of this king². Then four kings remain Eumenes I, and Attalus I, II, and III.

Attalus III may be disregarded as he issued no coins: of the other three kings Eumenes I reigned from 263-241 B.C., Attalus I 241-197 B.C., and Attalus II from 159-138 B.C.

Now is it possible to date the hoard by the other coins belonging to it? In that case the latest possible date at which this coin was struck can be almost certainly fixed. The coins of Lysimachus offer no clue, since they continued to be struck and used long after his death. But in turning to the Seleucid and Pergamene coins a clue is at

1. op. cit. Plates 1 and 2.

2. op. cit. N° 81. Brit. Mus. Cat. Mysia p. 117.

once found. The latest Seleucid coins in the hoard are the two tetradrachms of Antiochus III who died in 187 B.C. and was the last Seleucid to rule in Western Asia Minor. Then amongst the Pergamene coins no less than half are coins of Eumenes I, 263-241 B.C.; one belongs to Attalus I, 241-197 B.C.; and only one to Eumenes II, 197-159 B.C. and this is very fresh and clear and practically in mint condition. These facts seem to date the burial of the hoard about 187 B.C. For if the hoard was buried at a later date it would be only natural to expect more coins of Eumenes II, since his coinage is plentiful, while that of Eumenes I is scarce; and the absence of any coins of Attalus II and of any cistophori, which were not largely struck till later on in the reign of Eumenes II, confirms the opinion that the hoard was buried about 187 B.C. in the period of anarchy which ensued after Antiochus III was driven over Taurus by his ruinous defeat at Magnesia.

The hoard being then dated this coin can then represent only either Eumenes I or Attalus I. It cannot belong to the time of Eumenes I. The reverse is of the type introduced by Attalus I; and most resembles Imhoof-Blumer N° 17, a class which Dr Blumer assigns to the early years of Eumenes II, and Mr. Wroth¹ to either Attalus I, or Eumenes II. Besides the style of the head is totally different: on the coins of Eumenes I in the head of Philetærus all characteristic features, the broad, heavy jaw, the massive and frowning brow, the double chin, the thick neck, and the protruding, sensual mouth, are exaggerated, and made more prominent and massive in the artist's effort to deify the individual. The artist deified the head of Philetærus by enlarging all its peculiarities and making it superhuman. On the other hand in this unknown head (which hereafter

1. Brit. Mus. Cat. Mysia, p. 116.

will be referred to as the head of Attalus I) the exaggeration is very slight, and there is no attempt at deification: the artist's sole object was to produce an ideal portrait of the great king of Pergamum.

At this point perhaps a short description of the portrait would not be out of place. It represents an elderly man of about sixty years of age, but still strong and active. The whole face and expression are full of energy. The forehead is high and noble; there is a well arched and very prominent bar over the eyes, which are very deeply set and look upwards with a calm and penetrating gaze. The nose is strong and handsome, the mouth firm and determined, the chin is rather thick, but decided. The poise of the head on the neck and the clearcut, straight profile suggest a man full of vigour, and not without kindness or generosity. The only suggestions of weakness are seen in the loose, rather fat cheek, and throat. It is easy from this head to obtain a picture of Attalus I, the active general, the politic statesman, and the king, the patron of art and literature.

Dr. Petersen¹ has conjectured that a marble head at Naples which is similar in style to the Arrotino and the Barberini Faun is a portrait of Attalus. The head is Greek in material as well as workmanship: and he says that it is the head of a combatant and gives individuality as contrasted with the generic type shewn by some heads from the Villa Hadriana. But these last heads which according to him represent Gauls, according to Mr. Hill² and others are portraits of Perseus, the last king of Macedonia. But from this coin I think it possible to identify the head on a gem in Paris (**Plate VII, 9**)³ as a portrait

1. Röm. Mitt. 1895 p. 135.

2. Num. Chron. 1896 p. 35.

3. Coll. Luynes 154. Furtwängler Antike Gemmen pl. 33. 11.

of Attalus. Dr. Furtwängler remarks that this gem is almost exactly similar in material and style to a gem in the British Museum (**Plate VII, 10**), which he says gives a portrait of Philetaerus¹, and is perhaps by the same artist. But he compares the head of Philetaerus to those on the coins of Eumenes I. However on careful examination I do not think this comparison will hold good; though I am naturally very reluctant to dispute any opinion of Dr Furtwängler. In the first place the head of Philetaerus on the coins of Eumenes I is as explained above deified and made superhuman by the exaggeration of the characteristic features. On the other hand the gem gives us a true portrait. The brow is hard and frowning, but is not disfigured by the massive bar overhanging the eyes: the lips project a little, but are decided, and tightly closed: the chin though still double is determined and energetic, and fine in its lines; the checks are broad and high, but not excessively fat as on the coins. The difference in the treatment of the hair cannot be insisted on owing to the difference of material: but contrasted with the head on the coins of Eumenes I the portrait on the gem is realistic and therefore later in date. A brief inspection of any series of Pergamene coins will, I think, demonstrate what I mean: On the coins of Eumenes I the Philetaerus head is deified by the method explained above: by the time of Attalus I there was a desire to make the gods more human: and consequently we find that all the exaggerations in the features of the deified Philetaerus head are refined and softened to such an extent that the head appears very weak in style. This about the beginning of the reign of Eumenes II produces a reaction, or rather a further development: idealism is abandoned, and realism of the best type takes

1. Furtwängler op. cit. pl. 33. 10.

its place; not the realism with every detail shewn with photographic accuracy, but that which suggests detail by fine lines and delicate shadows. So to put it shortly I believe that the Philetaerus head on the coins of Attalus I and on the coins with the bunch of grapes on the reverse assigned to Attalus I or Eumenes II, reproduce as nearly as possible the essential characteristics of the gem-portrait.

Unfortunately the head of Attalus I on the gem in Paris is turned to the left, while that on the coin is turned to the right so that a comparison of the two is not easy. There is the same noble forehead with a well arched bar over the deep set and thoughtful eyes: the lines of the nose are identical in strength. Similarly the heads of Attalus I on the coin and on the gem in my opinion shew the realism just mentioned. On both heads the mouth is tightly shut and firm, the chin is determined; and the cheeks are broad and high, but while on the coin these features are rather fat, on the gem their rendering is much drier and leaner, and wrinkles appear at the corners of the mouth showing that this portrait represents Attalus as an older man.

But to what date is this portrait to be assigned? Attalus I reigned from 241 to 197 B.C. and during this long reign had two periods of prosperity, one soon after 240 B.C. when by his victories over the Gauls and Antiochus Hierax¹ he became overlord of most of Western Asia Minor; these victories made him assume the title of king. His second period of prosperity came when he and Antiochus III about 214 B.C. divided the territory Achæus had reconquered for the Seleucids from Attalus and had erected into a kingdom for himself². Attalus is hardly likely to have placed his head on his coins at the beginning of his reign: but he may have coined with his own portrait about 225 B.C. at the height

1. v. Bevan. House of Seleucus I. 203.

2. v. Bevan. *op. cit.* II. 5.

of his prosperity; and this may have contributed to his illsuccess against Achæus, the city states of Asia Minor being prepared to tolerate a protector, but not a king. This experience then perhaps taught Attalus and his successors not to break through convention, but to keep the portrait of the founder of the dynasty on their coins; for even the portrait of Eumenes II does not appear on Pergamene coins, but on a coin of Syros. Still I am inclined to favour the opinion, especially on taking into account the elderly character of the head, that Attalus relying on the prestige that surrounded his glorious reign of over 40 years was emboldened about 200 B.C. shortly before his death to coin with his own portrait. This would explain the fact that the subtle Eumenes II having to feel his way in the dark and troubled times that succeeded, thought it safer for the dynasty to return to the convention that ordained the coinage with the portrait of Philetaerus. There is of course the possibility that Eumenes II early in his reign coined with his father's head, as Eumenes I coined with head of Philetaerus in place of the Seleucus head. Still the cases are not exactly similar since Eumenes I wished to give proof of his rejection of the Seleucid suzerainty.

But whatever the actual date of the coin, I feel certain that it gives us a portrait of Attalus I, and that this one circumstance is important not only for numismatists, but also for historians, and for students of Hellenistic Art.

ALAN. J. B. WACE

R

1

R

2

R

3

R

4

R

5

R

6

R

7

R

8

9

Ο ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Οἱ ἀναγνῶσται τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν γνωρίζουσιν ἤδη τὸ ἀπὸ τῆς 6 Νοεμβρίου 1900 ζωηρῶς ἐπασχολοῦν τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον μέγα ἀρχαιολογικὸν εὑρημα ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης τῶν Ἀντικυθήρων. Περὶ τούτου εἶχομεν τὴν πρόθεσιν νὰ γράψωμεν ἐκτενῶς ἐν τῷ παρόντι περιοδικῷ, εὐθὺς ὡς λήξωσιν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνελεύσεως καὶ αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσῳ μετὰ μακρὰν μελέτην ἐσηματίσαμεν τὴν γνώμην, ἣν ἄλλως ὑπεστηρίξαμεν δι' 23 ὄλων ἐκτενῶν ἄρθρων ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῶν Ἀθηνῶν¹, ὅτι μόνη ἡ νομισματικὴ δύναται νὰ παράσχη τὰ ἐφόδια πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ συνόλου καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν κριωτέρων τῶν εὑρημάτων τούτων.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πραγματεία ἡμῶν ἐγένετο μείζων τοῦ χώρου τοῦ περιοδικοῦ τούτου, δεῖται δὲ καὶ παμπόλλων μεγάλου σχήματος εἰκόνων, ἀπεφασίσθη νὰ περιληφθῇ ὡς πρῶτον μέρος ἐν τῷ ἤδη δαπάναις τῶν ἐκδοτῶν κ. κ. Beck καὶ Barth τυπουμένῳ καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐκδιδομένῳ μεγάλῳ καταλόγῳ ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ ἀρχαίων.

Τούτου ἔνεκεν, ἐπόμενοι δὲ καὶ τῇ προτροπῇ καὶ παρακλήσει πολλῶν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἀπεφασίσαμεν ν' ἀνατυπώσωμεν ἐνταῦθα τοὐλάχιστον δύο τῶν ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐφημερίσι τῶν Ἀθηνῶν δημοσιευθέντων ἄρθρων περὶ τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀρχαιοτήτων, ἧτοι Α') τὸ νεώτατον πάντων, ἐν ᾧ συνεκεφαλαιώσαμεν τὰ ζητήματα περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀγαλμάτων καὶ περὶ τῆς ὀνομασίας τοῦ καλλίστου τῶν χαλκῶν, καὶ Β') τὸ ἤδη τῇ 28 Μαρτίου 1901 δημοσιευ-

1. Ἰδὲ *Τὸ Ἄστυ*, 24, 27, 28 καὶ 31 Ἰανουαρίου· 8, 22, 23, 25 Φεβρουαρίου· *Ἐστία*, 23 Φεβρουαρίου· *Τὸ Ἄστυ*, 3, 4, 23 Μαρτίου· 4 Ἀπριλίου, 16 Αὐγούστου· 1901.— *Νέον Ἄστυ*, 23 καὶ 25 Μαΐου· *Τὸ Ἄστυ*, 30 Μαΐου· *Ἐμπρός*, 2 Δεκεμβρίου· *Τὸ Ἄστυ*, 15 Δεκεμβρ. 1902.— *Ἀθήναι*, 4, 5, 7 καὶ 11 Φεβρ. 1903.

θὲν περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δεινίου, οὗ εἰκόνα τῆς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου προταθείσης ὑφ' ἡμῶν συμπληρώσεως, τῆς νῦν τὸ πρῶτον ἐν εἰκόνι πραγματοποιηθείσης, δημοσιεύομεν τὸ πρῶτον ἐνταῦθα καὶ δὴ ἐν σμικρῷ¹ (*Πίναξ X*), σὺν τῇ εἰκόνι τοῦ ἐπικουρικοῦ Ἀργείου νομίσματος (Εἰκόνες 16 καὶ 17). Συγχρόνως δὲ δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἤδη εἰκόνας (*Πίνακες VIII καὶ IX*) παραστατικὰς τῆς ὑφ' ἡμῶν προτεινομένης συμπληρώσεως τοῦ ἀγάλματος τοῦ Περσέως, γενομένης κατὰ φωτογραφίας τοῦ ἀγάλματος εἰς ἃς χρώματι προσετέθησαν μόνον ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης καὶ ἡ ἄρπη τοῦ ἥρωος. Εἰς ταῦτα δὲ προσθέτομεν καὶ τινὰς τῶν ἐπὶ ἄλλων μνημείων εἰκόνων τοῦ Περσέως (Εἰκόνες 1-15) περὶ ὧν εὐρύτερος λόγος γίνεται ἐν τῷ προσεχῶς δημοσιουμένῳ συγγράμματί μου, οὗ ἐμνήσθην ἀνωτέρω.

Α'. Ο ΠΕΡΣΕΥΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ²

(*Πίνακες VIII καὶ IX.*)

Εἰκὼν 1. (Δακτυλίλιθος ἐν τῷ Μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου.)

« Ἦτο ἤδη πρὸ μηνῶν καιρὸς νὰ λήξῃ ἡ ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐφημερίσι συζήτησις περὶ τοῦ εὐρήματος τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀρχαιοτήτων καὶ νὰ μεταποισθῇ εἰς τὰ εἰδικὰ ἀρχαιολογικὰ συγγράμματα

1. Μείζονα φωτοτυπικὴν εἰκόνα ἰδὲ ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τοῦ ἠηθέντος « Ἐθνικοῦ Μουσείου τῶν Ἀθηνῶν ».

2. Ἐκ τῆς ἐφημερίδος « Ἀθηνῶν » τῆς 11 Φεβρουαρίου 1903.

καὶ περιοδικά. Ἀληθῶς αἱ ἐργασίαι τῆς περιφήμου ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς χρονικοῖς ἀνελκύσεως ἔληξαν πρὸ πολλοῦ, ὁ καθαρισμὸς τῶν χαλκῶν καὶ ἡ συγκόλλησις τοῦ μεγίστου αὐτῶν συνετελέσθη τελείως, διέρρευσε δὲ χρόνος ἐπαρκῆς πρὸς μελέτην τοῦ τε συνόλου καὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ εὐρήματος. Ἐν μιᾷ λέξει οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχεν, ἵνα ἐπὶ πλέον ἀναβληθῆ ἡ συστηματικὴ ἐπιστημονικὴ δημοσίευσις αὐτῶν.

Πράγματι δὲ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία παρεσκεύασεν ἤδη τεῦχος τῆς Ἀρχαιολ. ἐφημερίδος, προσεχῶς δημοσιευόμενον¹, περιέχον περιγραφὴν καὶ ἀπεικόνισιν αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δ' ἡμεῖς, οἱ ἔξ ἀρχῆς βῆμα πρὸς βῆμα παρακολουθήσαντες τὰ εὐρήματα ταῦτα, ἐγράψαμεν πλήρη περὶ αὐτῶν μελέτην, ἣν ἀνέλαβον νὰ δημοσιεύσωσιν εἰς μέγα τεῦχος μετὰ πλείστων καὶ ἀρίστων φωτοτυπικῶν πινάκων οἱ ἐκδόται κ. κ. Beck καὶ Barth. Τὸ ἔργον μάλιστα ἡμῶν θὰ εἶχεν ἴσως ἤδη δημοσιευθῆ, ἂν ἡ πολλὰ δαπανήσασα χάριν τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία δὲν ἐπεφύλασεν εἰς τὸ ἑαυτῆς περιοδικὸν τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος.

Οὕτω μετ' οὐ πολὺ τὰ μνημεῖα ταῦτα καθίστανται γνωστὰ εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον, οὐδεμίᾳ δ' ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι εὐρέως καὶ λεπτομερῶς θὰ μελετηθῶσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἀρμοδίων.

Ἐπειδὴ ὅμως τὴν ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐφημερίσι συζήτησιν ἐπαπέφερον ἡ περιεργὸς καὶ τὴν κοινὴν περιεργίαν κινήσασα ἀλλόκοτος εἰσβολὴ «ἐκ τῆς Ἑσπερίας» ἀμαθοῦς τινος, ἐπειδὴ πρὸς τούτοις φαίνεται, ὅτι καὶ παρὰ τινων μᾶλλον ἀξίων λόγου προσώπων δὲν κατενοήθησαν πράγματά τινα σαφέστατα καὶ ἀνεπίδεκτα πάσης ἀντιρρήσεως, καλὸν θεωροῦμεν ν' ἀνακεφαλαιώσωμεν ἐνταῦθα τὸ ζήτημα, ἵνα οὕτω καὶ παρὰ τῷ κοινῷ ὑπάρχῃ σαφῆς τις ἔννοια καὶ γνῶσις τῶν κατὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, γνῶσις προφυλάτιουσα ἀπὸ τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων παραδοξολογιῶν, ὧν κορύφωμα ἐγένοντο αἱ τόσον τὴν ἀγαθὴν φήμην τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολόγων ζημιοῦσαι ἀσύστατοι καὶ ἀνερμάτιστοι τελευταῖαι θεωρίαι.

Τῶν πρωτοφανῶν καὶ ἐκτάκτων δυσχερειῶν πρὸς ἐπιστημονικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀρχαιοτήτων ἀφορμὴ

1. Τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἤδη ὡς τεῦχος 3ον καὶ 4ον τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος τοῦ 1902.

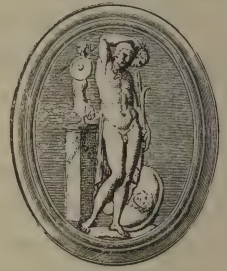
ἐγένετο τὸ πρωτοφανὲς τῶν περιστάσεων, ὅφ' ἃς αὐταὶ ἀνεκαλύφθησαν. Ἀληθῶς τὸ πρῶτον ἤδη μέγα πλῆθος ἀρχαιοτήτων, φορτίον τεράστιον, οἷον συνήθως δὲν δωρεῖται ἡμῖν οὐδ' ἡ πλουσιωτάτη τῶν ἀνασκαφῶν, ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐξ ἀγνώστου πόλεως προερχόμενον καὶ πρὸς ἀγνώστου χώρας λιμένα κατευθυνόμενον. Οὕτω δὲ οἱ ἀρχαιολόγοι ἀγνοοῦντες τὴν προέλευσιν εὐρέθημεν πρὸ τῶν μνημείων τούτων ἐντελῶς ἐστερημένοι ὅλων ἐκείνων τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων εἰδήσεων καὶ μέσων, ἅτινα ἐπικουροῦσιν ἡμῖν πρὸς ἐπισημονικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτίμησιν πασῶν τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν ἐξ ἀνασκαφῆς οἰασθήποτε γνωστῆς πόλεως ἢ ἱεροῦ προερχομένων. Πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν οὐδὲν ἔχομεν ἀρχαῖον κείμενον συγγραφέως ἢ ἐπιγραφῆς καὶ οὐδεμίαν τῶν εἰδήσεων ἐκείνων, αἵτινες ἐξ ἐκάστης ἀνασκαφῆς ἀναπηδῶσι καὶ ἐξ ὧν διαλευκαίνονται τὰ εὐρήματα.

Εἰκὼν 1α.

Εἰκὼν 2.

Εἰκὼν 3.

Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον ὅτι οἱ ἀρχαιολόγοι κυριολεκτικῶς «τὰ ἔχασαν» καὶ πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ προβλήματος οὐδὲν ἄλλο εἶχον νὰ προτείνωσιν ἢ εἰκασίας, τὰς μὲν μᾶλλον τῶν δὲ ἀστηρίκτους.

Ἐκ τῆς ἀδυναμίας ταύτης τῶν ἀρχαιολόγων ἐπωφελοῦμενοι διάφοροι ἐρασιτέχναι καὶ ἕτεροι ἐξ ἐπαγγέλματος εὐφυεῖς ἢ περιέργοι ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ ζήτημα, οὐδὲν ἄλλο ἐφόδιον φέροντες ἢ τὴν ἀχαλίωτον αὐτῶν φαντασίαν, οὕτω δὲ μετ' οὐ πολὺ τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν παρέστη πρὸ ἀληθοῦς Βαβυλωνίας γνωμῶν!

Τὴν σύγχυσιν ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον ὁ ἀδάμας τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων, τὸ ὠραῖον χαλκοῦν ἄγαλμα, ὅπερ παρέστη πρὸ τῶν ἐρευνητῶν καὶ περιέργων ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀνδρικῇ καλλονῇ καὶ ἐν στάσει μηδεμίαν ὁμοιότητα παρουσιαζούση πρὸς οἰονδήποτε τῶν κοινῶς γνωστῶν τύπων τῶν ἀρχαίων θεῶν ἢ ἥρώων. Τίς ὁ νεαρὸς οὔτος ἀνὴρ, ἥρως ἢ θεός; Τί ἐπιδεικνύει τοῖς θεαταῖς τὴν χεῖρα ὑψῶν; Πόθεν ἔρχεται; Τίς, πάντως δόκιμος, καλλιτέχνης ἐποίησεν αὐτόν; Τίς καὶ πότε ἤρπασε τὸ ἄγαλμα; Ποῦ μετεκομίζετο; Τίς εἷς ἕκαστος τῶν συντρόφων αὐτοῦ, μικρῶν ἢ μεγάλων, χαλκῶν ἢ μαρμαρίνων, καλῶς διατηρουμένων ἢ οἰκτρῶς παραμεμορφωμένων; Ἴδου βροχὴ ἐρωτημάτων, ἅτινα μάτην οἱ ἀρχαιολόγοι ἔθετον ἑαυτοῖς καὶ δι' ὧν ἀνὰ πᾶν βῆμα μάτην ἐβασάνιζεν αὐτοὺς τὸ κοινόν, οὗ δικαίως ἐξήφθη εἰς τὸ ὑπατον σημεῖον ἢ περιεργία.

Εἰκὼν 4. (Νόμ. Καραλλίας.)

Εἰκὼν 5. (Νόμ. Ἀργουός.)

Τότε δὲ ἡμεῖς ἐφηρομόσαμεν τὸ ἐξῆς σύστημα ἐρεύνης:

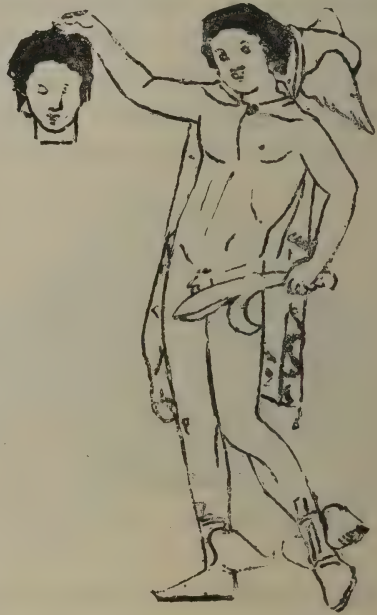
Ἐσκέφθημεν ὅτι ἀδύνατον εἶναι τηλικούτον πλῆθος ἀγαλμάτων νὰ μὴ ἀφῆκεν ἴχνη ἐν ταῖς ἀρχαίαις πηγαῖς, ἐξ ὧν γνωρίζομεν ποῖαι ἀρχαιότητες ὑπῆρχον ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι ἐν τοῖς κειμένοις καὶ μνημείοις, οἷα π. χ. τὸ κείμενον τοῦ Πανσανίου καὶ οἱ νομισματικοὶ τύποι οἱ ἀντιγράφωντες, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πιστῶς, τὰ ἐκάστην τῶν Ἑλληνίδων πόλεων κοσμοῦντα ἀγάλματα.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐμελετήσαμεν μετὰ τῆς μεγίστης προσοχῆς καὶ ἐπιστάσεως ὅσα πλείονα ἠδυνήθημεν τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀγαλμάτων, ἵν' ἀναγνωρίσωμεν τίνας θεοὺς ἢ ἥρωας ἀπεικονίζουσι, προέβημεν

εις συστηματικὴν παραβολὴν αὐτῶν πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ρηθειςῶν πηγῶν ἀναφερόμενα ἐν μιᾷ ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀγάλματα. Μετὰ μακράν, ἐπίπονον καὶ ἐντελῶς ἀκαρπον μελέτην, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μεταβαίνοντες, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἄργους, μίαν τῶν διασημοτέρων ἐστιῶν τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας. Ἐκεῖ δὲ συνέβη ἡμῖν ὅλως τὸ ἐναντίον!

Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν τύπος ἀγάλματος ἐν τοῖς Ἀντικυθηραϊκοῖς, ὅστις νὰ μὴ δύναται νὰ ταυτισθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον εὐχερῶς, ἐνίοτε δὲ μετ' ἀπολύτου βεβαιότητος, πρὸς τινὰ τῶν ἐκ τῶν πηγῶν γνωστῶν ἡμῖν ὡς ἐν Ἄργει ὑπαρχόντων ἀγαλμάτων. Ἐσχηματίσαμεν λοιπὸν ἀμέσως τότε τὴν γνώμην, ὅτι ἔξ Ἄργους ἐλήφθησαν τὰ ἀρχαῖα ταῦτα καὶ τὴν γνώμην ταύτην ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὑπερασπίζοντες προείπομεν, ὅτι δυνατὸν προοίους τῆς ἀνεγκύσεως νὰ ἔλθωσιν ἔξ Ἀντικυθήρων καὶ διάφορα ἄλλα ἀγάλματα γνωστὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων πηγῶν ὡς ἐν Ἄργει ὑπαρχόντα, οἷον π. χ. ὁ κολοσσὸς τοῦ Ἡρακλέους,

ὁ ἀντίπαλος τοῦ Ὀθρυάδα Περίλαος ὁ Ἀργεῖος, ὁ τέταρτος τῶν ἵππων, ὁ Κλέοβις καὶ ὁ Βίτων κλπ. Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! Ἴδου ταῦτα τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀνεγκνύμενα μετὰ τινὰς ἡμέρας ἢ ἑβδομάδας καὶ μετακομιζόμενα εἰς Ἀθήνας! Τότε λοιπὸν πλέον ἢ γνώμη ἡμῶν ὅτι ἔξ Ἄργους ἠρπάγησαν τὰ ἀρχαῖα ταῦτα μετεβλήθη ἐν ἡμῖν εἰς ἐπιστημονικὴν πεποίθησιν ἀκράδαντον.

Εἰκὼν 4. (Ἀγγειογραφία.)

Ἄληθῶς ποίαν ἄλλην ἐξήγησιν ἠδυνάμην νὰ δώσω εἰς τὸ γεγονός τοῦτο; Προφήτης δὲν ἐγεννήθην, ἵνα προλέγω τὴν ἀνέλκυσιν ἐκ τοῦ ἀοράτου βυθοῦ τῆς θαλάσσης κολοσσῶν, οἷος ὁ Ἡρακλῆς κτλ. Ἐγὼ τοῦλάχιστον οὐδεμίαν ἐξήγησιν γνωρίζω ἢ τὸ ὅτι ἀνεκάλυψα τὴν ἀλήθειαν. Ἄν τις γνωρίζῃ διάφορον ἐξήγησιν, ἃς τὴν εἶπη, τοῦλάχιστον εἰς ἕξ ἐκείνων, οἵτινες ἀφίνουσιν ἀνεξήγητον τὸ πρᾶγμα, εἰ καὶ ὁμολογοῦσι κατὰ λέξιν, ὅτι «ὁ τέταρτος ἵππος προεμαντεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Σβορώνου ὡς μέλλον νὰ εὑρεθῇ καὶ πράγματι ἀνευρέθη», καὶ περαιτέρω «ἄγαλμα Ἡρακλέους (ὁ κολοσσός), ὅπερ ἀγγελθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Σβορώνου, ὡς εὑρεθησόμενον, ἀεγνωρίσθη ὄντως μετὰ τινος ἡμέρας ὑπ' αὐτοῦ ἐν χαρᾷ καὶ ὑπερηφανίᾳ ἐν τινι ἀγάλματι τοῦ τύπου Farnese ἐξαχθέντι ἐκ τῆς θαλάσσης». Διὰ τί οἱ ἀντιφρονούντές μοι ἀφίνουσιν ἀνερμήνευτον τὸ γεγονός τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν προρρήσεών μου; Ἴσως ἵνα μοι μάθωσιν, ὅτι εἶμαι οὐχὶ ἐπιστήμων ἀλλὰ προφήτης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠγνῶσκον!

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ἀφοῦ οὕτως ἐσχημάτισα τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι τὰ ἀγάλματα προέρχονται ἐξ Ἄργους, ὀλόκληρον τὴν προσοχὴν μου ἔστρεψα πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ τίνα παριστᾷ τὸ μέγα χαλκοῦν ἄγαλμα, τὸ εἰς τοσοῦτον βαθμὸν προκαλέσαν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιεργίαν παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ.

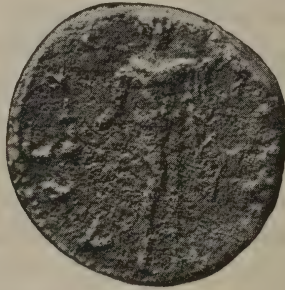
Ὡς γνωστόν, τοῦτο ἐκλήθη εὐθύς ἐν ἀρχῇ Ἐρμῆς, ἐδέησε δ' ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον νὰ παλαιῶσω δημοσίᾳ κατὰ τῆς ἐκ τῆς πρώτης ἐντυπώσεως γεννηθείσης ὀνομασίας ταύτης, μέχρις οὗ κατώρθωσα νὰ ἐγκαταλειφθῇ αὕτη καὶ λησμονηθῇ ἐντελῶς καὶ παρὰ πάντων. Διαρκούσης τῆς πάλης οἱ ἀντίπαλοί μου ἔφθασαν μέχρι τοῦ νὰ ἐξαγγέλωσι ψευδῶς διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἀνεκάλυψαν αὐτὸ τὸ κηρύκειον τοῦ Ἐρμοῦ καὶ δὴ σχεδὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀγάλματος προσκεκολλημένον! Δέν μοι ἦτο ὅμως δύσκολον νὰ καταδείξω τότε, ὅτι τὸ περίφημον ἐκεῖνο κηρύκειον τοῦ χαλκοῦ ἀγάλματος οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ ἄσημον τεμάχιον ξύλου, πιθανῶς εἰς τῶν ξυλίνων ἤλων τοῦ πλοίου, ὧν πολλοὶ ὅμοιοι ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας ἐξ Ἀντικυθήρων.

Κατόπιν τὸ ἄγαλμα ἐκλήθη ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ διαφόρων ξένων ἢ ἡμεδαπῶν ἀρχαιολόγων διὰ πλήθους διαφόρων ὀνομάτων, *δέκα καὶ ὀκτὼ ἐν ὅλῳ* μέχρι τοῦδε, ἀπὸ Πάριδος μέχρι ἀποξυομένου!

Πάντα ὅμως τὰ ὀνόματα ταῦτα ἔχουσι κοινὸν τὸ σπουδαιότατον ἐλάττωμα, ὅτι δὲν ὑπάρχει πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν οὐδεὶς, ἀπολύτως οὐδεὶς, ὅμοιος τύπος ἐκ τῆς ἀρχαιότητος διὰ τὸν θεὸν ἢ ἥρωα ἢ θνητὸν, οὗ τὸ ὄνομα ἀποδίδεται εἰς τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθέρων! Οὔτε Πάρις, οὔτε ἀποξυόμενος ἢ γαργαλιζόμενος, οὔτε οὐδεὶς τῶν δεκαἕξ ἄλλων θεῶν ἢ ἡρώων, ὧν προετάθησαν τὰ ὀνόματα, εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ ἐξ Ἀντικυθέρων ἀγάλματος! Ὁ δυνάμενος ξένος ἢ ἡμεδαπός, ἀρχαιολόγος ἢ μὴ ἀρχαιολόγος, ἅς με διαψεύσῃ, ἂν δύναται, διὰ τῆς προσαγωγῆς τοιούτου μνημείου! Ἐπὶ εἰκασίῳν, ὅσον εὐφρεῖς καὶ ἂν ὦσιν αὐται, δὲν δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν, ἂν σοβαρῶς καὶ ἐπιστημονικῶς οὐχὶ δὲ πρὸς διαφήμισιν ἡμῶν αὐτῶν ἀσχολώμεθα περι-

Εἰκ. 7. (Δακτυλ. τοῦ Μουσ. Νεαπόλεως.)

Εἰκὼν 8.
(Νόμισμα Ἄργου.)

Εἰκὼν 9.
(Νόμισμα Ἄργου.)

τοῦ ζητήματος. Κατ' εἰκασίαν δύναται τις νὰ συμπληρώσῃ ὡς βούλεται τὸ ἄγαλμα. Ἀπόδειξις ὁ θαυμάσιος γελοιογράφος κ. Θ. Ἄννινος, ὅστις καλλιτεχνικώτατα συνεπλήρωσεν αὐτὸ κατὰ εἴκοσι διαφόρους τρόπους, τοὺς μὲν μᾶλλον τῶν δὲ ἀστειοτέρους.

Ἡμεῖς ὅμως ἐγνωρίζομεν καὶ γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχει εἰς καὶ μόνος ἀρχαῖος τύπος, πιστότατα ἀντιγράφων τὸν τύπον τοῦ ἐξ Ἀντικυθέρων ἀγάλματος. Πολυάριθμα νομίσματα διαφόρων πόλεων, δακτυλιόλιθοι καὶ ἀγγειογραφίαι εἰκονίζουσι τὸν Ἄργεῖον ἥρωα Περσέα ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ ἐξ Ἀντικυθέρων ἀγάλματος, ἥτοι γυμνόν, συχνότατα ἄνευ περῶν εἰς τοὺς πόδας, ἔχοντα ἐν μὲν τῇ ὑψωμένῃ δεξιᾷ κεφαλὴν Μεδοῦσης, ἣν ἐπιδεικνύει τῷ θεατῇ, ἐν δὲ τῇ τεταμένῃ

πρὸς τὰ κάτω ἀριστερᾷ κρατοῦντα τὴν ἄρπην, ἦτοι τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῷ δρεπανομάχαιραν, ἣτις ὡς ἄλλο ὄνομα δηλοῖ τὸν ἥρωα. Ὅταν δὲ προσεχῶς δημοσιευθῶσιν οἱ πίνακες τοῦ βιβλίου μου, τότε πᾶς τις θὰ κρίνῃ περὶ τῆς εὐρύτητος τῶν γνώσεων ἐκείνων, οἵτινες ἠρνήθησαν τὴν ὑπαρξιν ἢ τοῦλάχιστον τὸ πολυάριθμον τῶν τοῦ τύπου τούτου Περσέων ἐπὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων! (Ἴδὲ νῦν τὰς εἰκόνας 1-6 καὶ 7-10 ἐφ' ὧν ἀπαντᾷ ὁ αὐτὸς τύπος ἀλλὰ κατοπτρικῶς ἀνεστραμμένος).

Ἄν δὲ οὔτοι ἀντὶ μάτην νὰ συζητῶσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἤρχοντο εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἵνα ἴδωσι τοὺς τύπους τούτους, σήμερον δὲν θὰ ὑπῆρχε ζήτημα περὶ τοῦ ποῖον παριστᾷ τὸ ἄγαλμα, ἀλλὰ πρῶτοι αὐτοὶ θὰ ἐπέιθοντο ὅτι εἰκονίζει τὸν Περσέα!

Εἰκὼν 10. (Νόμ. Ἄργου.)

Εἰκὼν 11. (Νόμ. Ἄργου.)

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Περσεὺς εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἥρωας τοῦ Ἄργου, ἦτοι τῆς πόλεως ἐκείνης ἐξ ἧς, ὡς εἶπον, εἶχον ἤδη τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἠρπάγησαν τὰ ἀγάλματα τῶν Ἀντικυθήρων, εἶναι εὐνόητον ὅτι ὄχι μόνον ἐθεώρησα λίαν πιθανὴν τὴν σκέψιν ὅτι πράγματι τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα παριστᾷ τὸν Περσέα, ἀλλὰ καὶ ἔσπευσα νὰ ζητήσω ἐν ταῖς πηγαῖς μνείαν τοῦ ἀγάλματος τούτου, πρὸς δὲ ἀντιγραφὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Ἄργου, ἐφ' ὧν κατὰ πᾶσαν νομισματικὴν γνώσιν καὶ νομισματικὸν κανόνα ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ ἀπεικονίζετο ἄγαλμα οὕτω καλλιτέχρον καὶ λαμπρόν.

Κείμενα καὶ νομίσματα μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ Περσεὺς εἶχεν ἐν Ἄργει, τῇ πατρίδι αὐτοῦ, τόσα ἀγάλματα ὅσα περίπου καὶ ἡ Ἀθηναῖα

ἐν Ἀθήναις! Οὕτω δ' εὐθύς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐρεύνης εὔρον ἐπὶ τῶν Ἀργείων νομισμάτων ἀντιγραφόμενα τέσσαρα διάφορα ἀγάλματα Περσέως. (Ἴδὲ τὰ *Νομισματικὰ ὑπομνήματα εἰς τὸν Πανσαϊαν* ὑπὸ Imhoof καὶ Gardner Πίναξ I, 17-20 καὶ Πίναξ F. F, 22)· τὸ πρῶτον παριστᾷ τὸν ἥρωα κρατοῦντα ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω καὶ μόλις προτεταμένη δεξιᾷ κεφαλῇν Μεδούσης, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ξίφος αὐτοῦ (Εἰκὼν 5). Τὸ δεύτερον κατοπτρικῶς ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀντιγραφόμενον εἰκονίζει τὸν Περσέα ἔχοντα ἐν τῇ ὑπεράνω τοῦ προσώπου αὐτοῦ ὑψουμένη δεξιᾷ αὐτοῦ πάλιν τὴν κεφαλῇν τῆς Μεδούσης, ἣν στηρίζει ἐπὶ ἀσπίδος τεθειμένης ἐπὶ βωμοῦ ἢ βάσεως. Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φέρει πάλιν τὸ ξίφος αὐτοῦ (Εἰκὼν 9). Τὸ τρίτον ἀγαλμα εἰκονίζει Περσέα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάτως τύπου ἀλλ' ἐν συμπλέγματι μετ' Ἀθηνᾶς, παρισταμένης αὐτῷ (Εἰκὼν 10). Τὸ τέταρτον τέλος εἰκονίζει τὸν Περσέα κατὰ τύπον σχεδὸν πανόμοιον πρὸς τὸν τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθέρων, ἦτοι ἔχοντα τὴν δεξιὰν ὑπὲρ τὸ πρόσωπον ὑψωμένην μετὰ κεφαλῆς Μεδούσης ἐν αὐτῇ καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω φερομένη ἀριστερᾷ τὸ ξίφος. Ἐχει ὁμως τὴν σπουδαίαν διαφορὰν, ὅτι ὁ θεὸς ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς Μεδούσης, προφανῶς δὲ ἀναφέρεται, ὡς ἤδη ἀνεγνώρισεν ὁ Furtwängler, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μυρώνειον ἀγαλμα τοῦ Περσέως (Εἰκόνες 12-16).

Ἄν καὶ οἱ τύποι οὗτοι παρρουσιάζουσιν ἤδη ἱκανὰς ὁμοιότητας πρὸς τὴν στάσιν τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθέρων, δὲν ἠρκέσθη ἐἰς αὐτάς. Ἐφρόνουσι ὅτι, ἂν τὸ πάγκαλον ἀγαλμα τῶν Ἀντικυθέρων εὐρίσκειτό ποτε ἐν Ἀργεῖ, ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ ἀντέγραφαν αὐτὸ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ τῶν νομισμάτων αὐτῶν. Ἐγραψα λοιπὸν πρὸς τοὺς διευθυντὰς ἢ κτήτορας πάντων τῶν Νομισματικῶν Μουσείων τε καὶ τῶν ἰδιωτικῶν νομισματικῶν συλλογῶν τῆς Εὐρώπης ζητῶν τὰ ἐκμαγεῖα πάντων τῶν ἐκδεδομένων ἢ ἀνεκδότων νομισμάτων τοῦ Ἀργους, συνήθροισα δὲ καὶ πανταχόθεν δι' ἀγορῶν τοιαῦτα νομίσματα ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Μουσείῳ. Τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐρεύνης ἦτο πράγματι οἷον ἠλπίζον καὶ προσεδόκων. Πᾶς τις δύναται νῦν νὰ ἴδῃ ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ νόμισμα τοῦ Ἀργους παρρουσιάζον τύπον Περσέως τόσον πιστῶς ἀντιγράφοντα, καὶ δὴ κατοπτρι-

κῶς, τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων, ὥστε ἀποδίδει καὶ αὐτὰς ἐκείνας τὰς ἰδιορρυθμίας τοῦ ἀγάλματος (ὡς πρὸς τοὺς πόδας καὶ τὴν λεκάνην), ἅς πανδαήμονές τινες ἀπέδοσαν εἰς ἐσφαλμένην συγκόλλησιν τοῦ ἀγάλματος ὑπὸ τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου André, ὃν μετὰ τόσους ἀγῶνας μᾶς ἔστειλεν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἀγνοοῦσα ὅτι ὁ πρῶτος τυχὼν φαντασιόπληκτος ἀνελάμβανε νὰ συγκολλήσῃ τὸ ἄγαλμα πολὺ καλλιτεχνικώτερον. (Ἴδὲ νῦν τὰς εἰκόνας 1-5 ὧν αἱ διαφοραὶ ἐξηγοῦνται εὐχερῶς διὰ τεχνικῶν λόγων περὶ ὧν γίνεται ἐκτενὴς λόγος ἐν τῇ μεγάλῃ δημοσιεύσει μου).

Οἱ τύποι οὗτοι ἀφήρσαν ἀπὸ τῆς διανοίας μου καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, ὅτι τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων παριστᾷ τὸν Ἀργεῖον ἥρωα Περσέα. Εἶχον δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι αἱ λεπτομέρειαι ἐκεῖναι, ἅς παρουσιάζει εἰς μέγα σχῆμα τὸ ἄγαλμα καὶ ἅς δὲν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν καθαρῶς ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἔνεκα τῆς μικροῦνσεως αὐτῶν, ἦτοι ὁ τρόπος καθ' ὃν τὸ ἄγαλμα ἐκράτει ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ξίφος, εἶχον, λέγω, τὴν πεποίθησιν, ὅτι αἱ λεπτομέρειαι ἐκεῖναι ἤθελον ἐξηγηθῆναι ὑπὸ τῶν δυναμένων μετὰ κύρους καὶ γνώσεως νὰ κρίνωσιν ἐπὶ τοιούτων καθαρῶς τεχνικῶν θεμάτων, ἦτοι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀνδριαντοποιῶν τοσοῦτο μᾶλλον δ' εἶχον τὴν πεποίθησιν ταύτην, ὅσῳ καὶ ἐγὼ ἔβλεπον ἤδη, ἔφ' ὅσον ἠδυνάμην νὰ κρίνω, ὅτι ἐν μὲν τῇ ὀπῇ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τοῦ ἀγάλματος οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον ἠδύνατο νὰ προσαρμοσθῆ ἢ τὸ ἔχον σχῆμα κολοῦ ἢ λεπίδος ξίφους, οἷον τὸ τοῦ Περσέως, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ, ὅτι κάλλιστα ἠδύνατο νὰ κρατῆ ἑλαφρῶς πρὸς ἐπίδειξιν ὑπερείρων τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης ἀπὸ τοῦ κροβύλου, ὃν συνήθως παρουσιάζει εἰς τὸ ὀπισθεν αὐτῆς μέρος ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης, κροβύλου, ὅστις ἔχει τὸ μέγα ἀληθῶς τεχνικὸν προτέρημα τῆς εὐχεροῦς δι' αὐτοῦ ὑπερρικήσεως μεγίστης τεχνικῆς δυσχερείας, ἦτοι τῆς προσαρμογῆς κεφαλῆς ποιηθείσης ἰδιαίτερος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐπίσης ἰδιαίτερος χυθέντος χαλκοῦ ἀγάλματος.

Ἐν τῇ πεποιθῆσει ταύτῃ εὐρισκόμενος ἀφῆκα τὸ πεδίον ἐλεύθερον εἰς τοὺς διαφόρους ἐκείνους περιέργους τύπους ἀνθρώπων, οἵτινες, ἐνῶ οὐδὲ τὰ στοιχεῖα ἰχνογραφίας κἂν γνωρίζουσι, θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ἱκανοὺς ν' ἀποφαίνωνται μετὰ κύρους περὶ τῶν δυσχερεστέρων ἀνα-

τομικῶν καὶ τεχνικῶν ζητημάτων αὐτῆς τῆς ἀνδριαντοποιίας! Ἄνεμνον δὲ ἐν ὑπομονῇ τὴν συγκόλλησιν τοῦ ἀγάλματος ὑπὸ τοῦ κ. André, τὰ μάλιστα ἐνδιαφερόμενος νὰ μάθω ὁποῖαν οὗτος ἤθελε σχηματίσει γνώμην ἐκ τῆς μακροῦς καὶ λεπτομεροῦς μελέτης τῆς ἀνατομικῆς τοῦ

Εἰκὼν 12. (Νόμ. Ἄργου.)

Εἰκὼν 13. (Νόμ. Ἄργου.)

ἀγάλματος καὶ ἐκ τῶν δοκιμαστικῶν ἀναπαραστάσεων, εἰς ἃς προέβαινε παρυσκευάζων τὴν συγκόλλησιν. Ὅτε δὲ οὗτος εὗρίσκετο εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐργασίας του, ἀνυπομονῶν νὰ μάθω καὶ ἐγὼ ὡς καὶ τὸ κοινὸν τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου, μετέβην ἐσπέραν τινὰ

Εἰκὼν 14. (Νόμ. Ἰονίου.)

Εἰκὼν 15. (Νόμ. Κορίνθου.)

παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ «Ἄστεως» κ. Θ. Ἀννίω καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ André καὶ ζητήσῃ ὡς δημοσιογράφος νὰ μάθῃ καὶ ἀνακοινώσῃ εἰς ποῖον συμπέρασμα κατέληξεν ἡ ἀνατομικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ μελέτη τοῦ ἀγάλματος. Τοῦτο ἔπρα-

ξεν άμέσως ό κ. Άννινος, ιδού δέ τί άνέγνωσα τήν έπιούσαν εις τό «Άστν» (τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1902), ότι ειπε πρός τήν έφημερίδα ταύτην ό Γάλλος καλλιτέχνης: «Κατ'έμην γνώμην, τό άγαλμα παριστᾷ

Εικόνα 16. (Άγγειογραφία.)

τόν *Περσέα*, κρατοῦντα έν τῇ άριστερᾷ ρομφαίαν και έν τῇ δεξιᾷ τήν κεφαλήν τῆς Μεδούσης. Πολλοί φρονοῦσιν ότι εἶναι ό Έρμῆς και άλλοι ό Πάρις ἢ ό Περσεύς. Άλλ'έν τῆς στάσεως τοῦ άγάλ-

ματος καὶ τῶν γενομένων δοκιμαστικῶν ἀναπαραστάσεων γενικεύεται ἤδη ἢ πεποιθήσις, ὅτι πρόκειται περὶ Περσέως». Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ André, οὕτως ἐκφρασθεὶς, ὀλίγον ἔλειψε νὰ εὔρη τὸν *μπελᾶ* του παρὰ τινων ἐπισήμων, οἵτινες θὰ προετίμων νὰ ρίψωσι μᾶλλον τὸ ἄγαλμα εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ δειχθῆ διὰ τῆς ἀνατομικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ, ὅτι εἶχε δίκαιον «ὁ Σβορώνος». Ἄλλὰ τοῦτο εἶνε πρᾶγμα ἄσχετον πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ δύναται τὸ πολὺ ν' ἀποτελέσῃ θέμα ψυχολογικῆς μελέτης.

Ἐκτοτε πολλάκις συνωμίλησα ἐγὼ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος μετὰ τοῦ κ. André, ἔν τε τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ πρὸ τοῦ ἀγάλματος καὶ ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ πρὸ τῶν νομισμάτων τοῦ Ἄργου, εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλω θαυμασίας τινὰς τεχνικὰς παρατηρήσεις καταδεικνύσας, ὅτι τὸ βαρὺ ἀντικείμενον, ὅπερ ἑλαφρῶς ὑπεγείρουσα ἐπιδεικνύει μόλις ἤδη προταθεῖσα ἢ δεξιὰ τοῦ ἀγάλματος χεῖρ, ἥτις μετὰ τῆς ἀρμοζούσης εἰς ἥρωα ρώμης καὶ εὐχερείας κρατεῖ αὐτό, οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ εἶνε ἢ κεφαλὴ ἀνθρωπίνη.

Τοιαύτη εἶναι π.χ. ἡ παρατήρησις ὅτι, ἐνῶ πᾶσα χεῖρ, ὑψουμένη ὑπὲρ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπιδεικνύουσα ἀντικείμενόν τι ὅπωςδῆποτε βαρὺ, στρέφει τὸν καρπὸν καὶ τοὺς δακτύλους πλαγίως πρὸς δεξιὰ, ἢ χεῖρ τοῦ ἐξ Ἀντικυθῆρων ἀγάλματος ἔχει τὴν παλάμην καὶ τοὺς δακτύλους ὀρθοὺς κατ' ἐνώπιον, ὅπερ ἐξηγεῖται μόνη ἢ εἰδικὴ περίστασις, ἢ μόνον εἰς τὸν Περσέα ἐφαρμοζομένη, ὅτι δηλαδὴ τὸ συγκρατούμενον ἐν τῇ δεξιᾷ ἀντικείμενον ἦτο ἀνθρωπίνη κεφαλὴ, ἣν ὁ ἥρωας, ἵνα κατὰ μέτωπον ἴδωσιν αὐτὴν οἱ πρὸς οὓς ἐπεδείκνυεν, ἦτο ἠναγκασμένος νὰ κρατῆ οὕτω διατηρῶν τὴν παλάμην καὶ τοὺς δακτύλους σχεδὸν κατὰ μέτωπον.

Εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα, ὅτι δηλαδὴ τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθῆρων παριστᾷ τὸν Περσέα, κατέληξαν καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν καλλιτεχνῶν ἠσχολήθησαν σπουδαίως εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀνατομικῆς αὐτοῦ, τοῦλάχιστον ἐκεῖνοι, ὧν ἐγὼ ἔμαθον τὴν γνώμην. Ἀρκοῦμαι νῦν ἀναφέρειν ὅτι καὶ οἱ μόνον νῦν παρεπιδημοῦντες ἐν Ἀθήναις δύο ξένοι καλλιτέχνη ἀνδριαντοποιοί, ἢ ἐκ Δανίας ἔξοχος ἀνδριαντοποιὸς κ. Nielsen καὶ ὁ Γερμανὸς κ. Förster, μετὰ μελέτην τῆς ἀνατομικῆς τοῦ Ἀντικυθηραϊκοῦ ἀγάλματος ἦλθον πρὸς με, ἵνα μοι ἐκφράσωσι τὴν καλλι-

τεχνικήν αὐτῶν πεποίθησιν ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ εἶνε ἢ ὁ Περσεύς. Ἡ θέα δὲ καὶ μελέτη τοῦ ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσεῖῳ ἐπὶ ἀρχαίου νομίσματος ἀντιγράφου τοῦ ἀγάλματος ἐνίσχυσεν αὐτοὺς ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν πεποίθησιν αὐτῶν ταύτην. Ἡ πρώτη μάλιστα εὐγενῆς καὶ διαπρεπῆς καλλιτέχνις εὐηρεστήθη νὰ με παρακαλέσῃ νὰ μεταβῶμεν ὁμοῦ εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον ἔνθα πρὸ τοῦ ἀγάλματος ἀνέπτυξέ μοι ὅλους τοὺς ἀνατομικοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα πείθεται ὅτι πρόκειται περὶ Περσέως ἐπιδεικνύοντος διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἔχοντος δ' ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ξίφος.

Ἀπέναντι δὲ τῆς ἐναργείας ταύτης, τῆς ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀρχαίους τύπους συγκρίσεως καὶ ἐκείνης τῆς ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἀνατομικῆς τοῦ ἀγάλματος πηγαζούσης, τί ἔχομεν τὸ ἀντιτιθέμενον; Οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀστηρίκτους καὶ ἀνερματίστους φαντάσιοπληξίας ἀνθρώπων ἀγνοούντων τοὺς ἀρχαίους τύπους, τὴν ἀνατομικὴν καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ στοιχεῖα τῆς ἱερογραφίας. Κατὰ πόσον δὲ σπουδαίως ἐρευνῶσιν οὗτοι, μαρτυρεῖ καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι οὐδέποτε ἐφρόντισαν νὰ θέσωσι τὸν πόδα αὐτῶν εἰς τὸ Νομισματ. Μουσεῖον τῆς πατρίδος των, ἵνα ἴδωσι τοὐλάχιστον τοὺς τύπους, οὓς ἐπικαλοῦμαι ὡς οὐδὲν ἔλαττον ἢ πιστὰ ἀντίγραφα τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθήρων!

Καὶ ὅμως εἷς καὶ μόνος τῶν τύπων τούτων θὰ ἔπειθεν αὐτοὺς ἀμέσως, ὅτι ματαιοπονοῦσι πολεμοῦντες τὸ γεγονός, ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος εἶναι ὁ Περσεύς!

Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλοὺς τῶν ἐν Ἀθήναις ἰδιωτῶν ἐξένισεν ἐν ἀρχῇ ἢ πεποίθησίς μου ὅτι πρόκειται περὶ Περσέως. Ἄλλ' οἱ ἰδιῶται οὗτοι δὲν ἐγνώριζον τὸν Περσέα ἢ μόνον ὑπὸ τὸν ἀρχαῖον συνηθέστατον ἐκεῖνον τύπον, ὃν μόνον ἐγκολπωθεῖσα ἡ τέχνη τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τῶν νεωτάτων χρόνων κατέστησε πασίγνωστον δι' ἔργων, οἷος ὁ περίφημος Περσεὺς τοῦ θανμασίου Benvenuto Cellini ἐν τῇ Loggia de Lanzi τῆς Φλωρεντίας. Ὁ τύπος οὗτος τοῦ Περσέως, ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τοῦ μύθου, τὸν φόνον τῆς Μεδούσης, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸν τύπον τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθήρων, ἀλλ' εἰκονίζει φοβερὸν τὸν ἥρωα, κρατοῦντα ἐν τῇ ἀριστερᾷ αἰμοσταγῇ καὶ φοβεράν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἣν ἄρτι ἀπέτεμε διὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ κρατεῖ ἐν τῇ δεξιᾷ. Ἄλλὰ πλὴν τοῦ τύπου τούτου ἢ ἀρχαία

τέχνη εἶχε πλάσει καὶ δύο ἄλλους ἀναφερομένους εἰς τὴν πολὺ μετὰ τὸν φόνον γενομένην ἐπίδειξιν τῆς κεφαλῆς τῆς Μεδούσης ὑπὸ τοῦ Περσέως.

Ὁ εἷς τούτων παριστᾷ τὸν Περσέα ἐπιδεικνύοντα διὰ τῆς δεξιᾶς φοβερὰν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης εἰς τοὺς ἐχθροὺς του, οὓς οὕτω μετέβαλλεν εἰς λίθους. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῆ ἡ ἔκφρασις τοῦ Περσέως εἶνε φοβερά, συχὰ δὲ αὐτὸς οὗτος, φοβούμενος τὴν κεφαλὴν, ἦν ἐπιδεικνύει, ἀποστρέφει ἀπ' αὐτῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ ὁ τύπος οὗτος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἐποιήθη τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων.

Ὁ τελευταῖος γνωστὸς ἐκ τῆς ἀρχαιότητος τύπος τοῦ Περσέως, ὁ καὶ πάντων σπανιώτερος, *ιδιάζει ὅλως εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἄργους*, διὰ τοῦτο δὲ αὐτὸν πρὸ παντὸς ἔπρεπε νὰ ἀναμένωμεν ὡς ἔργον ἔξ Ἄργους προερχόμενον. Ὁ τύπος οὗτος παριστᾷ τὸν Περσέα ἐπανελθόντα ἄρτι εἰς τὴν πατρίδα του ἐκ τῆς Λιβύης, ἔνθα ἔλαβε τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, γυναικὸς οὐχὶ φοβερᾶς τὴν ὄψιν ἀλλ' ὠραιοτάτης, ἐπιδεικνύοντα δὲ τὴν πάγκαλον αὐτὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς Ἀργείους συμπατριώτας του, ἵνα οὗτοι, ὡς αὐτός, θαυμάσωσι τὸ γοητευτικὸν αὐτῆς κάλλος.

Τὸν μῦθον ἐφ' οὗ στηρίζεται ὁ τύπος οὗτος διηγεῖται ἡμῖν αὐτὸς ὁ Πausanias ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς αὐτοῦ (II. 21. 6) λέγων ἐν τοῖς περὶ τῆς πόλεως τοῦ Ἄργους ὅτι ἡ Μέδουσα ἦτο πάγκαλός τις τὴν ὄψιν θυγάτηρ καὶ διάδοχος Φόρκου τοῦ βασιλέως τῶν περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκούντων Λιβύων, ἧς ἀντικαθημένης στρατῶ πρὸς τὴν τοῦ Περσέως δύναμιν καὶ νύκτωρ δολοφονηθείσης, ὁ Περσεὺς ἐθαύμασε τὸ κάλλος τῆς νεκρᾶς κεφαλῆς, ἦν ἀποτεμὼν ἔφερε κατόπιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεδείκνυεν ἐν θαυμασμῶ πρὸς τοὺς ἐπίσης θαυμάζοντας Ἀργείους συμπατριώτας αὐτοῦ.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοῦ μύθου δέον νὰ ἔχη ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ ὁ θέλων νὰ κρίνῃ πρὸ τοῦ ἀγάλματος τὰ συμπεράσματα, εἰς ἃ κατέληξεν ἡ μελέτη ἡμῶν· δέον δηλαδὴ νὰ μὴ ἀναμένη Περσέα τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ δι' ἐπιδείξεως φοβερᾶς κεφαλῆς ζητοῦντα νὰ ἀπολιθώσῃ, ἀλλὰ Περσέα ζητοῦντα νὰ γοητεύσῃ διὰ τῆς ἐπιδείξεως παγκάλου κεφαλῆς, ἥτις καὶ αὐτὸν ἐγοήτευσεν.

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι, δι' ἡμᾶς τοῦλάχιστον, ἔνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων καὶ πολλῶν ἄλλων, οὔτινες δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ ἐκτεθῶσιν ἐνταῦθα, οὐδὲ ἡ ἐλάχιστη πλέον ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι αἱ Ἄντικυθηραϊκαὶ ἀρχαιοτάτες ἐλήφθησαν ἐξ Ἄργους, ἡ καλλίστη δ' αὐτῶν παριστᾷ τὸν Περσέα καὶ δὴ ὡς μόνη ἡ τοπικὴ παράδοσις τοῦ Ἄργους ἐφαντάσθη αὐτόν. Τὸ πότε δὲ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀφηρέθησαν ἀπὸ τοῦ Ἄργους εἶναι ζήτημα ὅλως ἄσχετον πρὸς τὸ θέμα τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ τύπου τοῦ Περσέως καὶ διὰ τοῦτο ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ θίξωμεν αὐτὸ ἐνταῦθα.»

B'.

ΔΕΙΝΙΑΣ Ο ΑΡΓΕΙΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ

(Ἐκ τοῦ «Ἄστεως» τῆς 4 Ἀπριλίου 1902)

Φίλτατε Κύριε,

«Αἷτια ἀνεξάρτητα καὶ ἀνώτερα τῆς θελήσεώς μου ἐκώλυσάν με μέχρι σήμερον νὰ συνεχίσω ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν τὰς περὶ τῶν ἐξ Ἄντικυθήρων ἀγαλμάτων ἐρεῦνας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐξ Ἄργους προελεύσεως αὐτῶν καὶ τῆς παραστάσεως ἐνὸς ἐκάστου.

Ἐκ τῆς ἀπραξίας μου ταύτης ἐξάγει με νῦν ἡ πρόσκλησις ὑμῶν, ζητούντων τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ τίνα παριστᾷ ἡ μεγάλη χαλκίνη κεφαλή, ἣτις ὑπ' ἄλλων εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς «τύκτου» κεφαλή κληθεῖσα ἐφάνη νῦν μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν πετρωμάτων καθαρισμὸν αὐτῆς ὡς κεφαλή «τύπου φιλοσόφου σοβαρωτάτου καὶ σκεπτικωτάτου, μὲ ἔκφρασιν βαθείας ἐμβριθείας», ὡς ὀρθῶς λέγετε ὑμεῖς ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 22 Μαρτίου καὶ πάντες οἱ εὐτυχήσαντες νὰ ἴδωσι μετὰ τὸν καθαρισμὸν τὸ θαυμάσιον τοῦτο καλλιτέχνημα.

Τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνουσί μοι καθ' ἐκάστην καὶ πολλοὶ

ἔγκριτοι συνάδελφοί μου, οἵτινες ἐρευνήσαντες καὶ μὴ εὐρόντες ἀναφερόμενον ἐν ᾿Αργεῖ ἀνδριάντα τοιοῦτου τινὸς ἀνδρὸς γραμμάτων, ἀπευθύνουσί μοι τὸ ἐρώτημα τοῦτο ὡς Λυδῖαν τινὰ λίθον τῆς γνώμης μου ὅτι τὰ ἀγάλματα τῶν Ἀντικυθήρων προέρχονται ἐξ ᾿Αργους, λέγοντές μοι ὅτι, ἂν ἔχω δίκαιον, τότε δέον ν' ἀνεύρω ἐν ταῖς πηγαῖς μεμαρτυρημένην τὴν ὑπαρξιν ἐν ᾿Αργεῖ τοῦ χαλκοῦ τούτου ἀγάλματος.

Εἰκὼν 17. (Νόμ. ᾿Αργους, ἰχνογραφικὴ μεγέθυνσις.)

Κατανοῶν πληρέστατα τὸ ὄρθον τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἐμελέτησα ἐπιμελῶς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κεφαλὴν καὶ τὰς πηγὰς, ἰδοὺ δὲ τί δύναμαι νὰ ἀπαντήσω περὶ τοῦ τίνα παριστᾶ ἡ κεφαλὴ αὕτη, ἥτις, κατὰ τὴν πάγκοινον ὁμολογίαν τῶν ἐπαϊόντων καὶ τὴν ταπεινὴν κρίσιν μου, δὲν δύναται νὰναχθῇ εἰς ἐποχὴν ἀρχαιότεραν τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Ὁ Πausανίας ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν ἐν Ἄργει ἀγαλμάτων μνημονεύει ῥητῶς πέντε ἐν ὄλῳ τοιούτων ὡς χαλκῶν. Τὰ τέσσαρα πρῶτα ἦσαν

α') Ἄγαλμα τοῦ Νεμείου Διός, τέχνη Λυσίππου (II, 20. 3).

β') Ἄγαλμα ὀρθὸν Ἀπόλλωνος Δειραδιώτου (II, 24. 1).

γ') Ἄγαλμα Ἐκάτης, ἀλλ' ἔργον Ναυκύδου (II, 22. 8).

δ') Ἄγαλμα ὁμοίας Ἐκάτης, ἀλλ' ἔργον τοῦ Πολυκλείτου (II, 22. 8).

Προφανῶς δὲ οὐδὲν τῶν τεσσάρων ἀγαλμάτων τούτων δύναται νὰ ἔχη οἰανδήποτε σχέσιν πρὸς τὴν χαλκίνην ἡμῶν κεφαλὴν, ἔνεκα τῆς τε παραστάσεως καὶ τῶν κατὰ πολὺ ἀρχαιοτέρων χρόνων αὐτῶν.

Πέμπτον καὶ τελευταῖον ὁ Πausανίας, περιγράφων ἤδη τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Ἄργους, ἀναφέρει ἀπλῶς, ὅτι «καὶ Αἰνείου ἐνταῦθα χαλκοῦς ἀνδριάς ἐστι» (II, 21. 2).

Ὁ Αἰνείας οὗτος παραμένει μέχρι τοῦδε ἀνδριάς ὅλως μυστηριώδης διὰ τοὺς ἀρχαιολόγους σχολιαστὰς τοῦ Πausανίου. Πάντες οὗτοι ἐθεώρησαν αὐτὸν ὡς παριστῶντα τὸν περίφημον Τρωαδίτη ἦρωα, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως μέχρι τοῦδε νανεύρωσιν οἰανδήποτε παράδοσιν, λόγον ἢ μῦθον, δικαιολογοῦντα τὴν ἐν Ἄργει, καὶ μάλιστα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ αὐτοῦ, ἴδρυσιν ἀγάλματος τοῦ ἦρωος τούτου, τοῦ ὁποίου μάλιστα οἱ Ἄργεῖοι ἐκανχῶντο, ὅτι κατέστρεψαν ἐκ θεμελίων τὴν πατρίδα. Οὕτως, ἵνα μόνον τὰς νεωτάτας ἐρεύνας μνημονεύσω, ὁ μὲν τελευταῖος ἀσχοληθεὶς περὶ τῶν εἰς Αἰνείαν τὸν Τρωαδίτην ἀναφερομένων μύθων Γερμανὸς Wörner (ἐν Roscher's Mythol. Lex. σ. 169), παρατηρεῖ ὅτι οὐδένα μῦθον γνωρίζομεν δικαιολογοῦντα τὴν ἐν Ἄργει ὑπαρξίν ἀνδριάντος τοῦ Αἰνείου, οἱ δὲ τελευταῖοι ἐκδόται καὶ σχολιασταὶ τοῦ Πausανίου Hitzig καὶ Blümner (Τόμ. Α', σελ. 583) ἀπέκρουσαν, δικαίως, ὡς ὅλως ἀπίθανον τὴν ἀρχαιότεραν ὑπόθεσιν τοῦ Siebelis, ὅτι τὸ ἐν Ἄργει ἀγαλμα τοῦ Αἰνείου δυνατὸν νὰ σχετίζεται πρὸς τὴν ἐν Τρωάδι μονομαχίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἄργεῖου Διομήδους. Μυστήριον λοιπὸν πλανᾶται μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ χωρίου τούτου τοῦ Πausανίου.

Ἄλλ' ἢ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ τοῦ Ἄργους θέσις τοῦ ἀνδριάντος ἐνεβαλέ μοι τὴν σκέψιν ὅτι ἴσως ὁ Αἰνείας οὗτος δὲν ἦτο ὁ Τρωαδίτης, ἀλλ' ὁμώνυμός τις πολιτικὸς ἢ τῶν γραμμάτων ἀνὴρ, συμπολίτης τῶν

Ἄργείων. Ἡ σχετικὴ ἐρευνά μου ὅμως εἰς οὐδὲν κατέληξε, διότι οὐδείς Αἰνεΐας Ἄργεῖος εἶνε γνωστός μέχρις ἡμῶν.

Δευτέρα σκέψις μου ἦτο μήπως ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τοῦ περιηγητοῦ παρεισέφησέ τι τῶν συνήθων παλαιογραφικῶν σφαλμάτων ἀντιγραφῆς. Πράγματι δὲ νομίζω ὅτι τὸ πᾶν ἐξηγεῖται ὡς ἄριστα, ἂν παραδεχθῶμεν καὶ ἐνταῦθα τὸ συνηθέστατον καὶ εὐεξηγητότατον τῶν παλαιογραφικῶν σφαλμάτων, ἦτοι τὴν δι' ἐνὸς Α ἀντιγραφὴν ἐνὸς Δ. Ἴδου δὲ πῶς.

Ἐνῶ τὸ δωρικὸν Ἄργος οὐδένα ἔχη νὰ ἐπιδείξη ῥήτορα, κέκτηται δ' ὅμως πλείστους φιλοσόφους, κυρίως δὲ ἱστορικούς, ὧν οἱ πλείονες ἔγραψαν «Ἀργολικά», ὡς π. χ. οἱ Ἀναξικράτης, Ἀγίας, Δερκύλος, Σωκράτης, Λυκέας, Διονύσιος κτλ. Τῶν τελευταίων τούτων διασημώτατος ἐγένετο ὁ Δινίας ἢ Δεινίας ὁ Ἄργεῖος ἱστορικός, ὁ σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Ἀράτου.

Οὗτος ἦτο περίφημος ἕνεκα πολλῶν λόγων, ἐκέκτητο δὲ πάσας τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, ὧν ἕνεκα βλέπομεν ἐκάστοτε τὰς ἀρχαίας ἑλληνικὰς πόλεις δι' ἀνδριάντων τιμώσας τοὺς τοιούτους πολίτας αὐτῶν.

Συνέγραψε δηλαδὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀργολικά» ἐκτενέστατον καὶ περίφημον βιβλίον εἰς πολλὰς (τοῦλάχιστον ἕννεα) συντάξεις διαιρούμενον, καὶ δις ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐκδοθέν. Ἦτο δὲ διηρημένον τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς δύο μεγάλα μέρη, ἐν οἷς ἐκτενῶς ἐξετίθετο ἡ μυθολογία καὶ ἡ πολιτικὴ ἱστορία τῶν Ἀργείων. Ἐκ τῶν περιωθέντων μέχρις ἡμῶν ἀποσπασμάτων τοῦ συγγράμματος τούτου (ἴδε αὐτὰ ἐν Müller, *Fragm. hist. graec.* III, 24 κ. ἐξ.), βλέπομεν σαφέστατα, ὅτι ὁ Δεινίας, τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐξυμνῶν, ἐζήτην ν' ἀποδείξη, ὅτι «Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον», πάντων δὲ τῶν ἀνθρώπων «ἀμείνονες οἱ Ἀργεῖοι», ὅπερ βεβαίως μεγάλως θὰ ἐκόλακευσε τοὺς ἀείποτε περὶ τῶν πρωτείων ἀγωνισθέντας συμπατριώτας του.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἦτο, ὡς εἶπομεν, περίφημον, ὅχι δὲ μόνον οἱ ἀρχαῖοι ἀναφέρουσι δύο ἐκδόσεις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὀμιλοῦσι περὶ τοῦ Δεινίου (π. χ. ὁ Ἀγαθαρχίδης καὶ οἱ Σχολιασταὶ τοῦ Πινδάρου) ὡς περὶ ἀρχηγοῦ τῶν «περὶ τὸν Δεινίαν». Καὶ περὶ τοῦ λεκτικοῦ δὲ τοῦ Δεινίου ὀμιλοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι, π. χ. ὁ Ἡρωδιανός.

Ἄλλ' ὑπῆρχε καί τις πολὺ σπουδαιότερος λόγος, ἵνα οἱ Ἀργεῖοι τιμήσωσι τὸν Δεινίαν δι' ἀνδριάντος.

Ὁ Δεινίας, φίλος πατριὸς τοῦ Ἀράτου, εἶνε ὁ μετὰ τοῦ ἑτέρου, ἐπίσης Ἀργεῖου, Ἀριστοτέλους τοῦ διαλεκτικοῦ, φίλου ἐπίσης τοῦ πατρὸς Ἀράτου, φονεύσας ἐν μέσῃ ἀγορᾷ τῆς Σικυῶνος Ἀβαντίδαν τὸν τύραννον τῶν Σικυωνίων, ὅστις συνείθιζε νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Σικυῶνος διαλέξεις αὐτῶν. (Πλουτάρχου, Ἄρατος, κεφ. 8).

Ὁ Ἀβαντίδας οὗτος, ἀφοῦ ἐν ἔτει 264 π. Χ. ἐφόνευσε Κλεινίαν τὸν πατέρα τοῦ Ἀράτου, ἐζήτηε νὰ φονεύσῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἐπταετῆ τότε ὄντα Ἄρατον, ὅστις μόλις ἐσώθη καταφυγὼν εἰς Ἄργος. ἐστὶν ἀνεκαθεν ἀσφαλῆ πάντων τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν τυράννων. Μετὰ δὲ τὸν ὑπὸ τοῦ Δεινίου φόνον τοῦ Ἀβαντίδα, ὁ Ἄρατος ἀνδρωθεὶς ἐν Ἄργει, ἐνθ' ἀνετράφη ἐν μίσει ἀσπόνδῳ κατὰ τῶν τυράννων, κατέλυσεν, ἐξ Ἄργους ὀρμώμενος, ὅχι μόνον τοὺς λοιποὺς Σικυωνίους τυράννους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν Ἄργει ἐξαπίνης ἰσχύσαντας τοιούτους. Μάλιστα τὸν ἐν ἔτει 235 ἢ 234 π. Χ. φόνον παρὰ τὰς Μυκήνας Ἀριστίππου τοῦ τυράννου τῶν Ἀργείων διηγείτο ἐν τῇ ῥηθείᾳ συγγραφῇ του αὐτὸς ὁ Δεινίας (Πλουτάρχου ἐν Ἄράτῳ κεφ. 29).

Εἶνε λοιπὸν ὅλως λογικὸν καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα σύμφωνον τὸ νὰ σκεφθῶμεν ὅτι οἱ θανασίμως τοὺς τυράννους μισοῦντες Ἀργεῖοι, ἀμέσως ἢ ἔτι τινα μετὰ τὴν ἐν ἔτει 229 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Ἀράτου κατάλυσιν τοῦ τελευταίου τῶν Ἀργείων τυράννου, Ἀριστομάχου τοῦ δευτέρου, καὶ τὴν τελείαν κατίσχυσιν τῆς δημοκρατίας, τοῦ Ἀράτου καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ δημοκρατικῶν, οἷος ὁ Δεινίας, ἐτίμησαν τὸν Δεινίαν διὰ χαλκοῦ ἀνδριάντος, ἰδρυθέντος ἐν τῇ ἀγορᾷ αὐτῶν.

Οὕτω τὸ Ἄργος ἐτίμα ὅχι μόνον τὸν ἐξυμνήσαντα αὐτὸ ἱστορικὸν, ἀκραιφνῆ δημοκρατικὸν καὶ τυραννοκτόνον μάλιστα πολίτην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τότε πανίσχυρον καὶ φίλτατον τῷ Ἄργει Ἄρατον ἐκολάκευε καὶ εἰς εὐγνωμοσύνην προέτρπε διὰ τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀργεῖου ἐκείνου, ὅστις ἐτιμώρησε θανάτῳ τὸν φονεὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀράτου.

Ἄν δὲ νῦν δεχθῶμεν, ὅτι ὁ Δεινίας εὗρίσκετο ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, ἦτοι ὅτι ἦτο τριακοντούτης, ὅτε ἐν ἔτει 264 π. Χ. ἐφόνευσε τὸν Ἀβαντίδαν, τότε ἐν ἔτει 229 π. Χ., ὅτε περίπου θὰ ἰδρῦθη ὁ ἀν-

δριὰς αὐτοῦ, θὰ ἦτο 59 ἐτῶν, ἡ δὲ ἡλικία αὕτη συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὴν τῆς ἔξ Ἀντικυθέρων χαλκίνης κεφαλῆς, ἣτις φαίνεται ἀνδρὸς προφανῶς ἄγοντος ἡλικίαν 55—65 ἐτῶν.

Πόσον δὲ συμφωνεῖ ἡ χρονολογία αὕτη τῆς περὶ τὰ τελευταῖα ἀκριβῶς ἔτη τοῦ τρίτου π. Χ. αἰῶνος ἰδρύσεως τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δεινίου πρὸς τὴν *τεχνοτροπίαν* τῆς ἔξ Ἀντικυθέρων κεφαλῆς θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐξάρω, ὡς ἐπίσης τὸ κατὰ πόσον ἀρμόζει ἡ αὐστηρὰ καὶ θυμοειδῆς ἔκφρασις τῆς κεφαλῆς πρὸς τὸν χαρακτηῖρα τοῦ τυραννοκτόνου Δεινίου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μόνον οἱ πρὸ τῆς κεφαλῆς ἰστάμενοι δύνανται κατ' ἀξίαν νὰ ἐκτιμήσωσιν. Δι' ἐκείνους δὲ, οὓς, τὰ τῆς παλαιογραφίας ἀγνοοῦντας, ἤθελεν ἕως ξενίσει ἡ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Πausανίου ἐκ παραδρομῆς ἢ ἀγνοίας ἀρχαίου τινὸς ἀντιγραφῶς ἀντικατάστασις τοῦ ὀνόματος τοῦ Δεινίου ἢ Δεινίου διὰ τοῦ Αἰνείου, σημειῶ ὅτι ἡ αὕτη ἀκριβῶς ἀντικατάστασις συνέβη καὶ εἰς ἄλλους κώδικας ἄλλων συγγραφέων, προκειμένου περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτου τοῦ ἱστορικοῦ ἡμῶν. (Ἴδε Valeken. ad Schol. Theocr. sc. 304. Müller, *Fragm. hist. graec.* ἔ. ἀ. 5).

Ἦτο ἄλλως ἀπλοῦστατον τὸ νὰ ἀναγνῶσθαι τις τῶν ἀρχαίων ἀντιγραφῶν τοῦ Πausανίου Α ἀντὶ Δ ἐν ἀρχῇ τοῦ ὀνόματος καὶ, ἀγνοῶν τὰ κατὰ Δεινίαν τὸν Ἀργεῖον, ἅτινα ὁ Πausanias ὡς πασίγνωστα ἐν Ἀργεῖ παρέλειπε κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτοῦ, νὰ ὑποθέσῃ, ὡς οἱ νῦν ἀρχαιολόγοι, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ πασιγνώστου πλάνητος Τρωαδίου ἤρωος Αἰνείου, οὕτω δὲ τὸ ΔΙΝΕΙΑΣ ἢ ΔΕΙΝΙΑΣ ἢ ΔΙΝΙΑΣ (καὶ αἱ τρεῖς γραφαὶ αὗται εἶνε ἐν χρήσει) νὰ μεταγράψῃ ἢ διορθώσῃ εἰς ΑΙΝΕΙΑΣ ΑΙΝΙΑΣ ἢ ΑΙΝΙΑΣ κατὰ τὴν γραφὴν ἣν παρεδέχετο.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ γνωστὰ Ἀργεῖα νομίσματα, τὰ εἰκονίζοντα τὰ ἐν Ἀργεῖ ἰδρυμένα ἀγάλματα, νομίζω ὅτι ἐν τούτων, τὸ ὑπὸ P. Gardner *Inher Blumnee* δημοσιευθὲν ἐν τοῖς «*Νομισματικοῖς ὑπομνήμασιν εἰς Πausανίαν*» Πίναξ K, ἀριθ. 46, παριστᾷ ὀλόκληρον τὸ ἐν Ἀργεῖ ἄγαλμα τοῦ Δεινίου.

Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶνε ἀληθῶς ἐξόχου σπουδαιότητος ὡς πρὸς τὸ ἐποσχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα καὶ διὸ ἔνεκα τῶν ἐξῆς λόγων·

α) Εἰκονίζει, ὡς βλέπετε, ἄνδρα πωγωνοφόρον καὶ ἀρκετὰ τὴν ἡλικίαν προβεβηκότα, ὅπως δηλαδὴ καὶ ἡ ἔξ Ἀντικυθέρων κεφαλῆ.

β) Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐγείρει τὴν δεξιὰν γυμνὴν ἐν θέσει ἀνδρὸς ἀφυγούμενου τι. Ἄλλ' ἀκριβῶς μετὰ τῆς χαλκίνης κεφαλῆς τῶν Ἀντικυθήρων ἀνευρέθη συγχρόνως δεξιὸς δλόκληρος βραχίον χαλκοῦς καὶ γυμνός, μετὰ σφάς τῆς χειρὸς, ἀπαραλλάκτως τῇ τοῦ νομίσματος χειρονομίῃ, γεροντικῆς δὲ σχεδόν, ὡς ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν φλεβῶν καὶ τῶν μῶνων καταφαίνεται. Εἶναι δὲ αὕτη καὶ τῆς αὐτῆς τεχντροπίας. Πάντα δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς πείθουσιν ὅτι ἡ χεὶρ αὕτη ἀνήκεν εἰς τὸ αὐτὸ ἄγαλμα, εἰς ὃ καὶ ἡ χαλκίνη κεφαλὴ.

Εἰκὼν 18. (Νόμ. Ἄργους, φωτοτυπικὴ μεγέθυνσις.)

γ') Ἐπὶ τοῦ νομίσματος ὁ ἀνὴρ ἔχει τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ σκήπτρον στηριζομένην, ὡς συνήθως αἱ ἀριστεραὶ χεῖρες διασήμων ἀρχαίων, ἀνδρῶν γραμμάτων, π. χ. τοῦ Ὀμήρου, Πυθαγόρου κλπ. Πάλιν δὲ συγχρόνως τῇ κεφαλῇ ἀνευρέθη ἐν Ἀντικυθήροις καὶ χαλκίνη ἀριστερὰ χεὶρ τεχντροπίας ἀπαραλλάκτου πρὸς τὴν τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ ἐν ἀπαραλλάκτῳ θέσει πρὸς τὴν τὸ σκήπτρον κρατοῦσαν ἀριστερὰν χεῖρα τοῦ ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἀνδριάντος.

δ') Ὁ ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἀνὴρ παρίσταται ἐνδεδυμένος ἀκριβῶς ὡς ἡ μεγάλη ἐκείνη τάξις τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων τῶν εἰκονιζόντων δῆτορας, ἱστορικοὺς, ποιητὰς, φιλοσόφους καὶ ἐκείνων ἅτινα οἱ Γάλλοι ἀρχαιολόγοι καλοῦσι statues municipales. Τὸ ἔνδυμα δὲ τοῦτο ἄριστα ἀρμόζει εἰς τὸν Δεινίαν. Εἶνε δὲ μέγα ἀληθῶς ὑπὲρ τῆς γνώμης μου ἐπιχείρημα, ὅχι μόνον τὸ ὅτι μετὰ τῆς κεφαλῆς ἀνευρέθησαν μεγάλα χαλκᾶ τεμάχια ὁμοιοτρόπως ἐνδεδυμένου ἀνδριάντος, (ἡ

ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς κρεμαμένη ἄκρα τοῦ ἐνδύματος, μέρος τῆς πρὸ τῆς κοιλίας ἀναδιπλώσεως κτλ.) καὶ τεμάχιον σκήπτρου, ἀλλὰ κυρίως τὸ ὅτι ἀνευρέθη συγχρόνως τῇ κεφαλῇ ζευγὸς χαλκῶν σανδαλοφόρων ποδῶν ἀνδρὸς, τῆς αὐτῆς πρὸς τὴν κεφαλὴν τεχνιοτροπίας καὶ ἀναλογίας, ἀνηκόντων δὲ εἰς ἀνδριάντα ἀνδρὸς τοιοῦτον ἀκριβῶς ἔνδυμα φέροντος, ὡς ἀποδεικνύουσι σαφέστατα τὰ τεμάχια τοῦ ἐνδύματος, ἅτινα διεσώθησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν, καὶ δὴ εἰς τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ὕψος τῶν ποδῶν (λίαν διάφορον δι' ἐκάτερον τῶν ποδῶν), εἰς ὃ δεικνύει αὐτὰ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ νομίσματος εἰκονιζόμενος τύπος τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δεινίου, τύπος ὅστις θὰ χρησιμεύσῃ ἡμέραν τινὰ εἰς ἀσφαλῆ συμπλήρωσιν τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθήρων καὶ ἐν ἧ ἀκόμῃ περιπτώσει μὴ ἀνακαλυφθῆ ὁ μόνος μέχρι τοῦδε ἑλλείπων κορμὸς αὐτοῦ. [Ἴδὲ νῦν τὴν ἐν πίνακι X συμπλήρωσιν¹].

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1901.»

I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

1. Ἴδου πῶς ἔχουσι τὰ κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν μελῶν τοῦ ἀγάλματος τούτου. Ἡ δεξιὰ χεὶρ εἶναι ἐκείνη, ἣν μόνην ἅμα τῇ ἀνακάλυψι τοῦ θησαυροῦ ἀπέσπασαν οἱ δύο καὶ ἐκόμισαν εἰς Ἀθήνας ὡς πειστήριον τῆς ἀνακάλυψεως αὐτῶν. Ἐθὺς δὲ ὡς ἤρξαντο αἱ ἔρευναι, ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον ἔνθ' ἀπεσπᾶσθη ἡ χεὶρ, ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἀπεσπᾶσθησαν ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀνδριάντος καὶ οἱ δύο χαλκοὶ πόδες. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ καὶ τὰ δύο μεγάλα τεμάχια τοῦ ἐνδύματος καὶ τεμάχιον τοῦ σκήπτρου ἀνεσφύθησαν κατόπιν. Τὸν κορμὸν εἶδον οἱ δύο ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνασύρῳσιν αὐτόν. Ἴδου τουλάχιστον πῶς διηγήθησαν τοῦτο αὐτοὶ οἱ δύο: « Κατεγίνοντο εἰς τὴν ἄλιεῖαν σπύγγων, ὅτε ἡμέραν τινὰ εἰς βάθος 35 ὀργυῶν ἀνεῦρον εἰς τὸν πυθμένα χάλκινον ἀγαλμα ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, τὸ ὁποῖον ἦτο στερεῶς ἐσφηνωμένον εἰς βραχῶδες μέρος καὶ δὲν ἠδύναντο εὐκόλως νὰ τὸ ἀνασύρῳσιν. Ἐθραυσαν τότε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα καὶ ἔλαβον μαζί των . . . Τοῦ χαλκίνου τούτου ἀγάλματος τὸ ἐσωτερικὸν κενὸν ἦτο πεπληρωμένον ἄμμου καὶ χαλκίων ἀποτελούντων στερεωτάτην μᾶζαν». Ἴδὲ τὸ «Ἄστν» τῆς 27 Νοεμβρίου 1900.

Ο ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ ΠΕΡΣΕΥΣ

Ο ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ ΠΕΡΣΕΥΣ

ΕΙΚΟΝΙΚΟΝ ΑΓΓΑΛΜΑ ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
(ΔΕΙΝΙΑΣ Ο ΑΡΓΕΙΟΣ;)

LEBEDOS — PTOLEMAIS

Hochgeehrter Herr Direktor!

Die Vermutung Waddingtons, dass die Münzen der Πτολεμαῖς nach Lebedos gehören, hat etwa gleichzeitig mit Ihrer und Herrn Dieudonnés überzeugender Darlegung auch inschriftlich eine glänzende Bestätigung erfahren: bei Kern, Inschriften von Magnesia (Berlin 1900) Nr. 53 Zeile 79 ff. (Seite 44) werden unter den ionischen Städten, welche für den ἀγὼν στεφανίτης der Artemis Leukophryene zu Magnesia einen gemeinsamen, zustimmenden Beschluss fassen, die Πτολεμαῖς οἱ πρότερον καλούμενοι Λεβέδιοι genannt! Die Inschrift wird soeben von Haussoullier, *Études sur l'histoire de Milet et du Didymeion* (Paris 1902) Seite 147, mit grosser Wahrscheinlichkeit in die Zeit zwischen 205/4 und 201/0 v. Chr. gesetzt.

Sie haben, glaube ich, sehr recht gethan, als Sie (Journ. Int. V, S. 68) die Annahme des Namens Ptolemaïs nicht auf eine einfache Umnennung der Stadt Lebedos bezogen, sondern mit der Zurückführung der von Lysimachos zwangsweise nach Ephesos-Arsinoeia¹ versetzten Lebedier in ihre alten Wohnplätze zusammenbrachten, eine Vermutung, die sich auch mir sofort aufdrängte, ohne dass ich mich Ihrer Auseinandersetzung erinnerte. (Freilich war die Wegführung

1. So hiess die Stadt, nicht Arsinoe, wie wir Numismatiker sie zu nennen pflegen, cf. Bevan, *House of Seleucus* (London 1902) I, S. 119 Anm. 2, nach *Ath. Mittheil.* XXV (1900) S 100.

der Lebedier nach Arsinoeia keine vollständige gewesen, wie ja meist bei solchen unfreiwilligen Auswanderungen ein Teil der Bewohner zurückbleibt, vgl. Phokaia, Athen im Jahre 480, sondern es war ein Teil der Bevölkerung in Lebedos zurückgeblieben; denn in der Inschrift Michel 486 Zeile 46 — aus der Zeit, da Antiochos (II) Mitregent seines Vaters Antiochos I war, also etwa zwischen 266 und 262, datierend — wird Lebedos als selbständige Stadt des ionischen *κοινὸν* genannt).

Überhaupt kenne ich, was solche Namensänderungen von Städten in der Diadochenzeit anlangt, kein Beispiel dafür, dass eine Stadt ohne besondere Veranlassung aus blosser Schmeichelei ihren Namen in einen dynastischen umänderte, bez. dass ein Herrscher ohne weiteres eine Stadt so umnannte. Vielmehr liegt entweder dabei die Absicht vor, den von einem früheren, dem augenblicklichen feindlichen Regenten der betreffenden Stadt erteilten dynastischen Namen aus der Welt zu schaffen — so wurden z. B. die zwei Städte, die Antigonos nach seinem Namen Antigonieia genannt hatte, beide durch Lysimachos umbenannt (in *Alexandreia* <Troas> bez. *Nikaia*) —, oder aber es schloss sich diese Umnennung an eine Verlegung, Erweiterung oder Neugründung der Stadt an: so zerstörte Lysimachos Kardia und legte statt dessen dicht daneben *Lysimacheia* an, das er mit den Einwohnern des zerstörten Kardia bevölkerte, so verlegte ebenderselbe die Stadt Ephesos näher ans Meer und nannte sie *Arsinoeia*, so gründete Nikomedes I an der Stelle des von Lysimachos zerstörten Astakos *Nikomedeia* und siedelte hier die früheren Bewohner von Astakos wieder an, und man muss — vgl. Imhoofs Bemerkung in *Kleinas. Münzen* S. 44 — die Prägungen von *Antiocheia* in der Troas wohl als die der Einwohner von Kebren auffassen, welche, von Antigonos zwangsweise in Antigonieia (= *Alexandreia Troas*) angesiedelt, von Antio-

chos I die Erlaubnis zur Rückkehr in ihre alten Wohnsitze erhielten, sich aber nummehr Antiochenser nannten, zu Ehren ihres neuen *κτίστης* Antiochos. Gerade dieser letztere Fall bildet die genaue Parallele zu Lebedos-Ptolemaïs.

Mit ausgezeichnete Hochachtung, stets zu Ihren Diensten

C. REGLING

Berlin 21. III. 1903

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΣΤΕΜΜΑΤΑ—ΚΛΗΪΔΕΣ—ΟΜΦΑΛΟΣ

[Τόμος Ε' (1902) σελίς 339.]

Ἐν σημειώσει 1η, μετὰ τὴν τελείαν τῆς πρώτης περιόδου, προσθετέα ταῦτα Ὀμφαλός· τὸ ἀντίστοιχον τοῦ σιγαλός· ὁ ἔχων ὀμφήν, ἣτις ἐστὶ, καθ' Ἡσύχιον, « φήμη θεία· κληδὼν θεία· φωνή· δόξα· πνοή »· ἔτι δὲ καὶ « ὀνειρίου φαντάσματα ». Ἡ δὲ τῆς σωματικῆς ἐπὶ τῆς κοιλίας οὐλῆς ἐπίκλησις « ὀμφαλός » μὴ λόγον ἔχη τὴν ἀναδιδομένην ἕξ αὐτῆς (ιδίως κατὰ τὸν μετὰ τὴν ὀμφαλητομίαν καὶ πρὸ τῆς ἐπουλώσεως χρόνον) ὀμφᾶς, δηλονότι ὀσμής, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ γραμματικοῦ ἐρμηνείαν τῆς λέξεως; Ἡσύχ. « ὀμφά· ὀσμή· Λάκωνες ».

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ἡ πλουσία καὶ λίαν διαφέρουσα νομισματικὴ συλλογὴ, ἣν περιγράφομεν λεπτομερῶς ἐνταῦθα, ἐσχηματίσθη ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀρεοπόλεως τῆς Λακωνικῆς μακαρίτου Δημητρίου Π. Μαυρομιχάλη, ἀνδρὸς γεννηθέντος ἐν ἔτει 1841 ἐκ μιᾶς τῶν ἱστορικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος, σπουδάσαντος δ' ἐν Ἀθήναις, τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, ἣν ἐξήσκησε τὸ πρῶτον μὲν ἐν Ἀθήναις, εἶτα δ' ἐν Ναζλίῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀποχωρήσας ἐκεῖθεν ἐν ἔτει 1876 εἰσῆλθεν εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, ἣς τὰ συμφέροντα φιλοτίμως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς αὐτοῦ παραδόσεις ἐξυπηρέτησεν ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐν Λεμησοῦ τῆς Κύπρου, Γιουργέβῳ, Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας, Βατούμ, Ρόδῳ, Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης, κυρίως δ' ἐν Ἀτταλείᾳ τῆς Παμφυλίας, ἣν πολλάκις περιηγήθη καὶ ἔνθα διετέλεσεν ὑποπρόξενος συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1887 μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ 1901.

Ἐν τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελῶν ἐπεδόθη εἰς νομισματικὰς μελέτας, οὕτω δὲ συνέλεξε, κυρίως ἐν Ἀτταλείᾳ, τὴν παροῦσαν συλλογὴν. Ὁ αὐτὸς πολλάκις ἐδωρήσατο πάνυ φιλοτίμως τῷ Ἐθνικῷ Νομισματικῷ Μουσεῖῳ τῶν Ἀθηνῶν ἀξιολόγους σειρὰς νομισμάτων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἀποθνήσκων ἀφῆκε τὴν ἐνταῦθα περιγραφομένην σπουδαίαν συλλογὴν τῇ πολυμελεῖ αὐτοῦ οἰκογενείᾳ, ἣτις ἐπομένη ὑστάτη αὐτοῦ παραγγελία διεβίβασέ μοι τὴν παράκλησιν αὐτοῦ νὰ καταλογίσω καὶ καταστήσω γνωστὴν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ τὴν συλλογὴν ταύτην. Πράττω δὲ τοῦτο νῦν τοσοῦτο μᾶλλον εὐχαρίστως, ὅσον ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχει πάμπολλα τὰ ἀνέκδοτα, σπάνια, ἀρίστης διατηρήσεως καὶ μεγάλου ἐπιστημονικοῦ διαφέροντος νομίσματα, εἶναι δὲ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξία νὰ δημοσιευθῇ ὡς σύνολον.

ΜΟΙΣΙΑ Η ΚΑΤΩ

Τόμοι.

- 1.— **Α** 26.— ΑΥ.Κ Μ.ΑΥ.ΑΝΤΩΝ [... ..] Προτομή δαφνοστεφής *Καρακάλλα*, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ καὶ ἐν τῷ ἐξέργῳ ΤΟΜΕΩΣ Οἱ Διόσκουροι καθήμενοι χαμαί, ἔχοντες ἑκάτερος ἐν τῇ δεξιᾷ φιάλην. Ἐν τῷ πεδίῳ Δ.— Διατήρησις μετρία.

ΘΡΑΚΗ

Ἀγχιάλος.

- 2.— **Α** 24.— ΑΥΤ Μ[ΑΞΙΜΕΙ—ΝΟΣ Ε]ΥΣΕΒ ΑΥΓ Κεφαλή δαφνοστεφής *Μαξιμείνου*, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΓΧΙΑ—ΛΕΩΝ *Διόνσος* γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς ἄρ. ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ κάνθαρον ἄνωθεν πάνθηρος, τὴν δὲ ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου.— Διατ. μετριωτάτη.
- 3.— **Α** 18.— ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥ ΚΑ Προτομή *Γορδιανοῦ Γ'* πρὸς ἄρ. μετὰ στεφάνου, ἀσπίδος καὶ δόρατος.
 Ὅπ. ΑΓΧΙΑ—ΛΕΩΝ *Κυβέλη* καθήμενη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ. ἔχουσα ὑπὸ τὸν θρόνον λέοντα.

Ἀπολλωνία.

- 4.— **Ρ** 12. Γραμμ. 2,82.— *Γοργόνειον* κατὰ μέτωπον.
 Ὅπ. Α παρὰ ἄγκυραν, ἣς πλησίον ἀστακός.— Δ. μετρία.
- 5.— **Ρ** 10. Γραμμ. 1,21.— Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ.
 Ὅπ. Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ ἄλλὰ δεξ. ΚΩΜΥ ἐκ τῶν ἄνω. (*Πίναξ* XI, 1.)— Δ. καλή.

Μεσημβρία.

- 6.— **Α** 23.— Κεφαλή *Ἀρτέμιδος* (;) πρὸς δ. τεταινωμένη.
 Ὅπ. ΜΕΣΑΜ—ΒΡΙΑΝΩΝ *Ἀθηναῖ Πρῶμαχος* πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. κράνος.— Δ. ἀρίστη.

Ὀδησσός.

- 7.— **Α** 37.— ΑΥΤ Κ Μ ΑΝΤ ΓΟΡΔ—Ι—Α—ΝΟΣ ΑΥΓ Προτομή *Γορδιανοῦ Γ'* μετ' ἀκτινωτοῦ στέμματος πρὸς ἄρ., φέροντος

θώρακα καὶ χλαμίδα, ἐγείροντος τὴν δεξιάν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ἔχοντος σφαιῖραν. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. ΟΔΗΓΓ—ΕΙΤΩΝ Σέραπιδις ἰστάμενος ἀρ. ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ σφαιρὴν καὶ ἐν τῇ ἀρ. κέρασ. Πρὸ αὐτοῦ βωμός. — Διατήρ. μετρία.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΡΑΚΗΣ

Λυσιμάχος.

8. — **Α** τετράδραχμον, συνήθων τύπων *Λυσιμάχου*, ἄνευ δὲ τινος συμβόλου ἢ γραμματος ἐν τῷ πεδίῳ. — Δ. καλή.

Μόστις.

9. — **Α** 20. — Κεφαλὴ *Ἀπόλλωνος* δαφνοστεφής, πρὸς δεξιὰ.

᾽Οπ. ΒΑΣΙΛΕΩ[Σ] ἄνω, ΜΟΣΤΙΔΟΣ κάτω. ᾽Ιππος βαδίζων πρὸς ἀρ. (*Πίναξ* XI, 2.) — Δ. καλλίστη.

Ροιμητάλκης Α΄ (ἐπὶ Αὐγούστου).

10. — **Α** 25. — ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ Κεφαλὴ *Ἀυγούστου* γυμνή, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΒΑΣ—ΙΛΕΩΣ ΡΟΙΜΗΤΑΛΚΟΥ Κεφαλὴ *Ροιμητάλκου* καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ πρὸς δ. — Δ. μετρία (διάτρητον).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Κάσσανδρος.

11. — **Α** 12. — *Κράνος* πρὸς δ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. ΒΑΣΙΛΕ—ΚΑΣΣΑΝΔ *Ρόπαλον*. — Δ. καλλίστη.

ΑΡΓΟΛΙΣ

Ἄργος.

12. — **Α** 17. — Κεφαλὴ ᾽Ηρας μετὰ στεφάνης πρὸς δ.

᾽Οπ. Φαρέτρα, ἥς ἀριστερὰ μὲν κράνος, δεξιὰ δὲ Ε. — Δ. καλή.

ΔΑΚΩΝΙΚΗ

13. — **Α** 17. — Κεφαλὴ Ἑρακλέους πωγωνοφόρος, πρὸς δ.

᾽Οπ. Α—Α *Ρόπαλον*. Ἀριστερὰ ἐν τῷ πεδίῳ **Α**. Τὸ ὅλον ἐν στεφάνῳ. — Δ. καλή.

ΚΡΗΤΗ

14. — **Α** 26. — [ΤΙ Κ]ΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ Κεφαλή γυμνή
Κλαυδίου, πρὸς ἄρ.
"Οπ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
Θεά τις (ἢ Ἐλευθερία;) ἱσταμένη πρὸς δεξ. μετὰ δυσδια-
κρίτων συμβόλων. — Δ. μετρία.
15. — **Α** 22. — Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ.
"Οπ. Ὅμοία ἐπιγραφή. Ὁ αὐτοκράτωρ Κλαύδιος ἔφιππος
πρὸς δ. καλπάζων. "Οπισθεν αὐτοῦ ἄγαλμα Ἀρτέμιδος κυ-
νηγέτιδος ἐπὶ βιάσεως πρὸς δ. (Πίναξ ΧΙ, 3). — Δ. καλλίστη.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἀβεβαίου ἀπονομῆς.

16. — **Χ** 8. Γραμμ. 0,64. — Κεφαλή ἰχθύος πρὸς δ.
"Οπ. Τετράγωνον ἔγκοilon σχήματος μαιανδρομόρφου σταυ-
ροῦ (Πίναξ ΙΧ, 4). — Δ. καλλίστη.

Ρωμ. ἐπαρχία Ἀσίας.

17. — **Ρ** 28. Γραμμ. 11,74. — Μ. ANTONIVS. IMP. COS. DESIG. ITER
ET. TERT Κεφαλαὶ συνεζευγμένα Μ. Ἀντωνίου καὶ Ὀκτα-
βίας, πρὸς δ.
"Οπ. ΙΙΙ. VIR—R. P. C. Διόνυσος ἐπὶ κίστης πρὸς ἄρ. ἐν μέσῳ
δύο ὄφρων. — Δ. καλή.
18. — **Ρ** 28. Γραμμ. 10,77. — HADRIANVS—AVGVSTVS P P. Κε-
φαλή γυμνή Ἀδριανοῦ, πρὸς δ.
"Οπ. COS—ΙΙΙ Ἄρτεμις ἱσταμένη κατενώπιον, φέρουσα πο-
δῆρες ἔνδυμα, ἔχουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἀρχαϊκὸν φόρημα
τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, ἐν δὲ τῇ δεξ. φιάλην καὶ ἐν τῇ
ἄρ. τόξον. Παρ' αὐτὴν ἔλαφος.—Ἐπικεκομμένον ἐπὶ ἄλλου
νομίσματος, ἔξ οὗ φαίνεται ἡ ἐπιγραφή .GVST. — Δ. καλή.

ΒΙΘΓΝΙΑ

Κίος.

19. — **Ρ** 13, Γραμμ. 1,19. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. *Προῦρα* πρὸς ἄρ., ἥς ἄνω μὲν [Α]ΘΗΝ, κάτω δὲ ΟΔΩ-
ΡΟΣ.— Δ. μετρία.

Νίκαια.

20.— Α 24.— Μ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Κεφαλή δαφνοστεφῆς *Γορδια-*
νοῦ Γ', πρὸς δ.

᾽Οπ. ΝΙ—Κ—ΑΙΕΩΝ *Νέμεσις* ἰσταμένη ἄρ. ἔχουσα ζυγὸν ἐν
τῇ δεξ. καὶ χαλινὸν ἐν τῇ ἄρ. ᾽Υστερόσημον ὠοειδές, ἐν ᾧ
στάχυς. Δ. μετριωτάτη.

Νικομήδεια.

21.— Α 25.— ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ὄπισθεν κεφαλῆς *Διὸς* δαφνοστεφοῦς,
πρὸς δ.

᾽Οπ. ΕΠΙ ΓΑΙ[ΟΥ]—ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω,
ΡΩΜΗ ἐν τῷ ἐξέργῳ, ΔΚ[Σ] ὑπὸ τὸν θρόνον. *Ρώμη Νι-*
κηφόρος καθημένη πρὸς ἄρ. ᾽Εν τῷ πεδίῳ ἄρ. Μ.— Διατ.
μετρία.

ΜΥΣΙΑ

Πέργαμος.

22.— Α 17.— Κεφαλή *Ἀθηνᾶς* πρὸς ἄρ. ἔχουσα περὶ τὸ κράνος στέ-
φανον ἐλαίας.

᾽Οπ. ΠΕΡΓΑ κάτω δύο ἀντιμετώπων κεφαλῶν ταύρων.—
Δ. καλλίστη (εὐτεχνον).

23.— Α 18.— Κεφαλή *Ἀθηνᾶς* πρὸς δ.

᾽Οπ. ΑΘΗΝΑΣ—ΝΙΚΗΦΟΡ[ΟΥ] *Τρόπαιον*. ᾽Εν τῷ πεδίῳ ἄρ.
Ρ'.— Δ. μετρία.

ΑΙΟΛΙΣ

Κύμη.

24.— Α 20.— Κεφαλή *γυναικὸς* πρὸς δ. ᾽Υστερόσημον ὠοειδές ἐν ᾧ
προτομή *Ἀρτέμιδος* μετὰ φαρέτρας πρὸς δ.

᾽Οπ. ΚΥ ἄνωθεν ἵππου βαδίζοντος πρὸς δ.— Δ. μετρία.

25.— Α 30.— Α Κ Μ ΑΥΡ ΣΕ ΑΛ . . . . . Προτομή δαφνοστεφῆς
Σεβ. Ἀλεξάνδρου μετὰ ἐφαπτίδος καὶ θώρακος πρὸς δ.

᾽Οπ. ΕΠ Σ ΤΙΒ ΑΙΛ Α—ΛΕΞΑΝΔΡΟΝ . Β περίξ, ἐν ἔσωτε-

ρικῶ δὲ κύκλω ΑΙ (;) ΚΥ--Μ—ΑΙΩΝ, ἴσις ἰσταμένη ἀρ.—
Δ. μετρία.

ΙΩΝΙΑ

Ἐρυνθραί.

26.—**Α** 13.—Κεφαλή Ἡρακλέους γενειούτου ἐν λεοντῇ, πρὸς δ.
ἮΟπ. Ε—Ρ—Υ Ρόπαλον, φαρέτρα καὶ τόξον χιαστί ἐν κύκλω
γραμμῆς μετὰ δεσμιῶν.—Δ. καλή.

27.—**Α** 17.—Ὅμοίως.

ἮΟπ. $\begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array}$ (=ΕΡΥ;) οὗ ἀρ. τόξον. Πεδίον ἔγκουλον. (Πίναξ
XI, 5).—Δ. καλή. Ἀμφιβόλου ἀπονομῆς. Πβλ. Imhoof-
Blumer, Kleinasiatischen Münzen, Bd. II, S. 529, 7-8.

Ἐφεσος.

28.—**Ρ** 23. Γραμμ. 14,85.—Μέλισσα καὶ Ε—Φ.

ἮΟπ. ΤΙΜΟΛΑΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἦμισυ ἐλάφου ἐν γόνασι
πρὸς δ. στρεφούσης τὴν κεφαλὴν. ἮΟπισθεν αὐτῆς δένδρον
φοίνιξ.—Δ. μετρία.

29.—**Α** 12.—Ὅμοίως.

ἮΟπ. . . ΣΤΙΑΙΟΣ Ἦελαφος πρὸς ἀρ. ἐν γόνασι, στρέφουσα
τὴν κεφαλὴν πρὸς δ.—Δ. καλή.

Ἰδὲ κατωτέρω ὑπὸ τὴν πόλιν Κίβυρα.

Μαγνησία.

30.—**Α** 17.—Ἰπιπὸς ὀπλίτης πρὸς δ.

ἮΟπ. ΜΑΓΝ ἄνω, ΚΥΔΡΟΚΛΗ ἐν τῷ ἔξέργῳ. Ταῦρος πρὸς
ἀρ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλω μαιάνδρου.—Δ. καλλίστη.

31.—**Α** 15.—Κεφαλή νεαρὰ δαφνοστεφῆς πρὸς ἀρ.

ἮΟπ. ΜΑΓ ἄνωθεν, ΛΥΚΟΜΗΔΙΣ κάτωθεν. Προτομή ταύ-
ρου πρὸς δ., ἧς ὀπισθεν τεμάχιον μαιάνδρου.—Δ. καλλίστη.

Μητρόπολις.

32.—**Α** 22.—ΑΝΤ Κ. Μ. ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομή δαφνοστε-
φῆς Γορδιανοῦ Γ' μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.

ἮΟπ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ ἄνωθεν, ΤΩΝ ἐν τῷ ἔξέργῳ. Ποταμὸς
κατακείμενος πρὸς ἀρ.—Δ. κακή.

Σμύρνη.

33. — **Α** 20. — Κεφαλή δαφνοστεφής *Ἀπόλλωνος* πρὸς δ.
 Ὅπ. [Σ]ΜΥΡΝΑΙΩΝ δεξ., ὄνομα τοῦ ἄρχοντος ἄρ. Ὅμηρος
 καθήμενος ἄρ — Ἐφθαρμένον.

ΣΑΜΟΣ

34. — **Α** 18. — ΑΛΕ — ΞΑΝΔΡΟΣ Προτομή δαφνοστεφής Σ. Ἀλεξάν-
 δρον μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΣΑΜ — ΙΩΝ Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

ΧΙΟΣ

35. — **Ρ** 15. Γραμμ. 7,88. — Σφίγξ ὀκλάζουσα πρὸς ἄρ. καὶ πρὸ αὐ-
 τῆς ἀμφορεὺς οἴνου.
 Ὅπ. *Τετράγωνον ἔγκοιλον* εἰς τέσσαρα σταυροειδῶς ὑπὸ γραμ-
 μῶν διαιρούμενον. — Δ. καλή.

ΚΑΡΙΑ

Ἀβεβαίου πόλεως.

36. — **Ρ** 18. Γραμμ. 9,27. — Κεφαλή *λέοντος* πρὸς δ.
 Ὅπ. *Τετράγωνον ἔγκοιλον* διαιρούμενον ὑπὸ τεσσάρων γραμ-
 μῶν σταυροειδῶς καὶ ὑπὸ δύο ἐτέρων διαγωνίως χιαστί.
 (*Πίναξ* XI, 6.) — Δ. καλή.
37. — **Ρ** 8. Γραμμ. 0,77. — Κεφαλή *λέοντος* πρὸς δ.
 Ὅπ. *Τετράγωνον ἔγκοιλον ἀκανόνιστον.* — Δ. μετρία.
38. — **Ρ** 22. Γραμμ. 10,37. — Κεφαλή *λέοντος* μετ' ἀνοικτοῦ στόματος,
 πρὸς δ.
 Ὅπ. *Γοργόνειον* ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ* XI, 7.) —
 Δ. καλή.

Ἀλικαρνασσός.

39. — **Α** 17. — Κεφαλή *Ποσειδῶνος* πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΛΙΚΑΡ — . . . *Τρίαινα*, ἧς ἄρ. ἀγγεῖον δίωτον. — Δ.
 μετρία.

Ἀφροδισιάς.

40. — **Α** 20. — ΚΟΡ—ΣΑΛΩΝΙΝΑ Προτομή Κορνηλίας Σαλωνίνας πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΦΡΟΔΙ—ΣΙΕΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἄρ. — Δ. καλή.

Ἴασος.

41. — **Α** 20. — Κεφαλαὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος συνεξευγμένοι, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΙΑ—ΣΕ—ΩΝ Ὁ Ἑρμίας ἐπὶ δελφίνος, πρὸς δεξ. — Δ. μετρία.

Κνίδος.

42. — **Ρ** 12. Γραμμ 1,37. — Κεφαλή λέοντος πρὸς δ.

᾽Οπ. Κεφαλή ἀρχαϊκῆ Ἀφροδίτης πρὸς δ. ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. — Δ. καλή.

43. — **Ρ** 16. Γραμμ. 6,05. — Προτομή λέοντος πρὸς δ.

᾽Οπ. Κ—Ν Κεφαλή Ἀφροδίτης πρὸς δ. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (Πίναξ XI, 8.) — Δ. καλή.

44. — **Α** 12. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δ.

᾽Οπ. Πρῶρα πλοίου, ἧς κάτω μὲν σταφυλή καὶ ΚΝΙ, ἄνω δὲ ΚΟΤΗ (ἢ ΚΤΗ καὶ μικρὸς ὄφις;). — Δ. ἀρίστη.

Καῦνος.

45-47. — **Α** 12. — Ταῦρος κυρίσων, πρὸς δεξ. ἐπὶ γραμμῆς σχηματιζούσης ἕξεργον.

᾽Οπ. Κ—Α Σφίγξ ὀκλάζουσα πρὸς δ. — Δ. καλή. (3 κομμάρτια.)

48. — **Α** 10. — Σφίγξ ὀκλάζουσα πρὸς ἄρ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. Κ—ΑΥ(;) Κεφαλή Ἀρτέμιδος πρὸς ἄρ.

49. — **Α** 8. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος μετὰ στροφίου πρὸς δ.

᾽Οπ. Κ—Α Παραζώνιον. — Δ. καλή.

Τάβαι.

50. — **Α** 12. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

᾽Οπ. Τ—Α Σταφυλή. — Δ. καλή.

51.— **Α** 17.— Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΤΑΒΗΝΩΝ κάτωθεν τῶν δύο πέλων τῶν Διοσκούρων, ὧν μεταξὺ C—A—[Λ] — Δ. καλή.

Τρίπολις.

52.— **Α** 25.— Θ—ΕΑ—ΡΩΜΗ Προτομή Ρώμης μετὰ κράνου, θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΤΡΙΠ[ΛΙ] ἄνω, ΤΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ποταμὸς κατακείμενος, πρὸς ἄρ.— Δ. μετρία.

ΚΩΣ ΝΗΣΟΣ

53.— **Α** 13.— Κεφαλή πωγωνοφόρος, πρὸς ἄρ.

᾽Οπ. [Η]ΡΟΔΟ' κάτω καρκίνου.— Δ. μετρία.

54.— **Α** 13.— Κεφαλή Βερενίκης Α' (βασιλίσσης τῆς Αἰγύπτου) πρὸς δ. μετὰ καλύπτρας.

᾽Οπ. Ὅμοιος τύπος μετὰ δυσαναγνώστου ἐπιγραφῆς.— Δ. μετρία.

55.— **Α** 18.— Κεφαλή Ἀβγούστου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΚΩΙ[ΩΝ ΠΥΘΟΝΙΚΟΣ] ΤΙΜΟΞΕΝΟΥ Βακτηρία Ἀσκληπιῶ.— Δ. μετρία.

ΡΟΔΟΣ

56.— **Ρ** 15. Γραμμ. 2,05.— Κεφαλή Ἡλίου ἀκτινοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΦΙΛΩΝ ἄνω ρόδου, οὗ κάτω Ρ—Ο. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.— Δ. καλή.

57.— **Α** 17.— Ὅμοίως.

᾽Οπ. Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ.— Δ. μετρία.

58.— **Α** 17.— ΡΟΔΙ—ΩΝ Προτομή Σεράπιδος ἀκτινοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΡΟΔΙ—ΩΝ Προτομή Ἡλίου ἀκτινοστεφής, πρὸς δ.— Δ. καλή.

Κάμειρος.

59.— **Ρ** 20. Γραμμ. 11,90.— Φύλλον σικῆς.

᾽Οπ. Τετράγωνον ἐγκοίλον εἰς δύο διαιρούμενον διὰ παχείας γραμμῆς, ἧς κάτω δύο ἕτεροι γραμμαὶ χιαστὶ διαιροῦσαι τὸ τετράγωνον.— Δ. καλή.

ΛΥΚΙΑ

α) Ἀνεπίγραφα.

60. — **Ρ** 20. Γραμμ. 9,40. — Προτομή κάπρον πρὸς ἄρ.
 Ὅπ. Τετράγωνον ἔγκοιλόν ἀκανόνιστον ὑπὸ τεσσάρων γραμμῶν χιαστί καὶ σταυροειδῶς τεμνόμενον. (Πίναξ XI, 9.) — Δ. καλλίστη.
61. — **Ρ** 20. Γραμμ. 8,33. — Προτομή κάπρον πρὸς ἄρ.
 Ὅπ. Τρισκελὲς ὄφειος μετὰ κύκλου ἐν μέσῳ ἐν πεδίῳ κυκλικῷ ἔγκοίλῳ. (Πίναξ XI, 10.) — Δ. καλλίστη.

β) Ἐνεπίγραφα.

Μιθραπάτας, δυνάστης περὶ τὰ 390 π. Χ.

62. — **Ρ** 13. Γραμμ. 1,23. — Λεοντοκεφαλῆς δορὰ κατενώπιον.
 Ὅπ. ΜΕΧ· ΡΡΓΑ—ΤΡ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀστράγαλος. Τετράγωνον ἔγκοιλόν. (Πίναξ XI, 11.) — Δ. καλή.
63. — **Ρ** 13. Γραμμ. 0,95. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΜΕ—ΧΡ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ δελφίς. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοίλῳ. (Πίναξ XI, 12.) — Δ. καλλίστη.
64. — **Ρ** 14. Γραμμ. 1,31. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. Μ—Ε—Χ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοίλῳ. — Δ. μετρία.

Τελμησσός (;)

65. — **Ρ** 11. Γραμμ. 1,24. — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους κορινθιοσυργοῦς πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους μετὰ λεοντῆς, πωγωνοφόρος, πρὸς δ. ἐν τετραγώνῳ ἔγκοίλῳ. — Δ. καλή.

Περικλῆς, δυνάστης Λιμύρας καὶ βασιλεὺς Λυκίας, 380-362 π. Χ.

66. — **Ρ** 14. Γραμμ. 2,52. — Λεοντοκεφαλῆς δορὰ κατενώπιον.
 Ὅπ. Π↑Ρ—ΕΚ—Λ↑ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.
67. — **Ρ** 15. Γραμμ. 2,17. — Ὅμοιον, κακῆς διατηρήσεως.

68-70. — **Α** 12. — Κεφαλή Πανός νεανική, πρὸς ἄρ.

᾽Οπ. **Π**↑—**ΡΕ**—**ΚΛ** Τρισκελές πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

71. — **Α** 11. — Προτομή αἰγάρου πρὸς δ., ἥς κάτωθεν σύμβολόν τι.

᾽Οπ. Ὅμοίως μὲ **Π**↑—**ΡΕ**—**ΚΛ**. — Δ. καλή.

Λυκία ἐν γένει, ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους.

72. — **Ρ** 20. Γραμμ. 2,42. — **ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ** Κεφαλή Κλαυδίου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. **ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ—ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ** Ἀπόλλων μετὰ ποδήρους ἱματίου ἰστάμενος πρὸς ἄρ. καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ κλάδον δάφνης. (*Πίναξ* XI, 13.) — Δ. καλλίστη.

73. — **Ρ** 18. Γραμμ. 2,95. — **ΤΙΒ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ [ΣΕΒΑΣΤΟΣ]**

Ὅμοίως πρὸς δ.

᾽Οπ. Ὅμοία ἐπιγραφή. *Κιθάρα* (*Πίναξ* XI, 14.) — Δ. καλή.

74. — **Ρ** 18. Γραμμ. 3,19. — **ΑΥΤ ΚΑΙΣ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ—ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜ** Κεφαλή Δομιτιανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. **ΕΤΟΥΣ Ζ (=ΙΖ)**. Δύο κιθάραι, ὧν ἐν μέσῳ κηρύκειον περωτόν. — Δ. καλή (διάτρητον).

75. — **Ρ** 18. Γραμμ. 3,41. — [**ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ**] **ΝΕΡΟΥΑΣ—ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤ** Κεφαλή Νερούα δαφνοστεφής, πρὸς δ. Ἐν τῷ πεδίῳ **Λ—Υ**.

᾽Οπ. **ΥΠΑΤΟΥ—ΤΡΙΤΟΥ** Δύο κιθάραι, ὧν ἄνωθεν γλαῦξ, πρὸς δ. — Δ. καλή.

76. — **Ρ** 18. Γραμμ. 2,78 — **ΑΥΤ ΚΑΙΣ ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΣΕΒ ΓΕΡΜ** Κεφαλή Τραϊανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. **ΔΗΜ.ΕΞ—ΥΠΑΤ.Β** Δύο λύραι, ἐφ' ὧν γλαῦξ. (*Πίναξ* XI, 15). — Δ. καλή.

Ἀρύκανδα.

77. — **Α** 12. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος, πρὸς δ.

᾽Οπ. **Α—Ρ** Φαρέτρα, ἥς ἄνω **ΛΥΚΙΩΝ**; Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. — Δ. μετρία.

78. — **A** 15. — Κεφαλή ἀκτινοστεφής πρὸς δ.

᾽Οπ. Δ Ἀπόλλων γυμνὸς ἱστάμενος πρὸς ἀρ. στηρίζων τὴν ἀρ. ἐπὶ κιονίσκου, ἔχων δὲ τόξον ἐν τῇ δεξιᾷ. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξι. φαρέτρα ἐν ὑστεροσήμεν. — Δ. καλή.

79. — **A** 14. — Ὅμοιον, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὑστεροσήμενου. — Δ. καλλίστη.

80. — **A** 17. — Ὅμοιον, ἀλλ' ὄπισθεν, τὸ μονογράφημα δεξιὰ ἐν τῷ πεδίῳ, ἀριστερὰ δὲ βωμίσκος. — Δ. μετρία.

81. — **A** 28. — [ΑΥΤ ΚΑΙ Μ] ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕΒ Προτομή δαφνοστεφής Γορδιανοῦ Γ' πρὸς δ. μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος.

᾽Οπ. ΑΡΥΚΑΝ — ΔΕΩΝ Ἄρης ὀπλισμένος ἱστάμενος πρὸς δ., τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ δόρατος καὶ τὴν ἀρ. ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κατὰ γῆς στηριζομένης.

Βάλβουρα.

82. — **A** 20. — ΓΑΙΟΣ — ΣΕΒΑΣΤΟΣ Κεφαλή γυμνή πρὸς δ.

᾽Οπ. ΒΑΛΒΟΥ δεξ., [ΡΕ]ΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἡρακλῆς γυμνὸς παγωνίας, ἱστάμενος κατενώπιον, τὴν δεξιὰν στηρίζων ἐπὶ τοῦ ροπάλου, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ, περὶ ἣν ἡ λεοντῆ, ἔχων μῆλα (;) (Πίναξ XI, 16.) — Δ. καλλίστη.

Κορύδαλλα.

83. — **A** 32. — ΑΝ Κ ΜΑΡ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομή δαφνοστεφής Γορδιανοῦ Γ' πρὸς δ. μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος.

᾽Οπ. ΚΟΡΥ — ΔΑΛΛΕΩΝ Τύχη ἱσταμένη ἀρ. — Δ. καλή.

Κράγος.

84. — **A** 15. Γραμμ. 1,81. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. Κ — Ρ Κιθάρα. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. — Δ. καλλίστη.

85. — **A** 24. — Λ — Υ Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου ἐπ' ὤμου, πρὸς δ.

᾽Οπ. Κ — Ρ Κιθάρα. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. — Δ. καλή.

86.— **Α** 20.— Λ—Υ Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς δ.

᾽Οπ. Κ—Ρ Φαρέτρα. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Κράγος καὶ Ξάνθος.

87.— **Α** 23.— Λ—Υ Κεφαλή (λίαν καλλίτεχνος!) Ἀπόλλωνος (;) μετὰ στροφίου πρὸς δ.

Κ—Ρ

᾽Οπ. Ξ Κιθάρα. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης.—Δ. καλλίστη.

Α—Ν

88.— **Α** 20.— Ὅμοιον, ἀλλ' ἢ κεφαλή τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς ἄρ. καὶ διαφόρου κομμώσεως.—Δ. καλή.

89.— **Α** 15.— Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς δ.

Κ—Ρ

᾽Οπ. Ξ Φαρέτρα.—Δ. καλή.

Α—Ν

Κυάνη.

90.— **Α** 18.— Κεφαλή Ἀρτέμιδος, ὡς ἀνωτέρω, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΚΥΑ ἄνωθεν ἐλάφου ἰσταμένης πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς ΛΥ.

—Δ. μετρία.

Κράγος καὶ Διάς.

91.— **Α** 20.— Δ—Ι Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς δ.

᾽Οπ. ^{ΛΥ}Κ—Ρ Ἐλαφος ἰσταμένη πρὸς δ. (Πίναξ ΧΙ, 17.)—Δ. καλή.

Δίμυρα.

92.— **Α** 30.— ΑΝ Κ ΜΑΡ ΑΝ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕ Προτομή Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος.

᾽Οπ. ΛΙΜΥ—ΡΕΩΝ Τύχη ἰσταμένη πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.

Μασσίκυτος.

- 93-94. — **P** 16. Γραμμ. 1,47 καὶ 1,72. — **Λ—Υ** Κεφαλή Ἀπόλλωνος
δαφνοστεφής, πρὸς δ.
᾽Οπ. **Μ—Α** *Κιθάρα*. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. *τροίπους*. Τὸ ὄλον ἐν
τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. — **Δ.** καλή.
- 95-96. — **P** 16. Γραμμ. 1,50 καὶ 1,25. — Ὅμοίως, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ
ἄρ. κλάδος.
97. — **A** 18. — **Λ—Υ** Κεφαλή Ἐρμοῦ πρὸς δεξ.
᾽Οπ. **Μ—Α** *Κηρύκειον* πετρωτόν. (*Πίναξ* XI, 18.) — **Δ.** καλή.
98. — **A** 16. — **Λ—Υ** Κεφαλή Ἀρτέμιδος πρὸς δεξ.
᾽Οπ. **ΙΠΠΟ** ἄνωθεν *φαρέτρας* καὶ *τόξου*, ὧν πλησίον **Μ—Α**.
Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ. — **Δ.** καλή
99. — **A** 20. — **ΛΥ** δεξιὰ κεφαλῆς Ἀρτέμιδος πρὸς δ. μετὰ στεφάνης,
περιδεραίου καὶ ἐπ' ὤμου τόξου.
᾽Οπ. **ΜΑ** ἄνωθεν *ἐλάφου* ἰσταμένης πρὸς δ. (*Πίναξ* XI, 19).
— Θαυμασίας διατηρήσεως καὶ λαμπρᾶς κατιώσεως.
100. — **A** 20. — Ὅμοιον ἀλλὰ μετὰ **Λ—Υ**. — **Δ.** καλή.
101. — **A** 18. — **Λ—Υ** Ὅμοίως.
᾽Οπ. **Μ—Α** *Φαρέτρα*. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. κεφαλή ἐλάφου. Τὸ
ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — **Δ.** καλή.
102. — **A** 20. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς δ. **Λ—[Υ]**.
᾽Οπ. **Μ—Α**
С—Ι *Κιθάρα*. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. — **Δ.** μετρία.
103. — **A** 20. — Ὅμοιον ἀλλὰ δεξιὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀπόλλωνος **ΛΥ**.
— **Δ.** μετρία.
- 104-105. — **A** 23. — **Λ—Υ**, ὁμοίως πρὸς δ.
᾽Οπ. **Μ—Α** Ἀπόλλων ἀκτινοστεφής, φέρων ποδήρη ἱμάτια,
ἰστάμενος κατενώπιον καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξ. κλάδον δάφνης,
ἐν δὲ τῇ ἄρ. τόξον. — **Δ.** καλή.
- 106-110. — **A** 23-17. — Πέντε ὅμοια τῷ προηγουμένῳ, ἀλλὰ λίαν ἀτε-
χνότερα. — **Δ.** καλή.
111. — **A** 17. — Ὅμοιον. — **Δ.** μετρία.

112. — **Α** 31. — Κεφαλή *Ἀπόλλωνος*, πρὸς δ.
 Ὅπ. $\begin{matrix} \text{M} - \text{A} \\ \text{M} - \text{A} \end{matrix}$ *Τρίτους*. Τὸ ὄλον ἐντὸς δύο κύκλων ἐκ γραμμῶν. (*Πίναξ* XI, 20.) — Δ. ἔμπρ. μετρωτάτη ὕπ. θανμασία
113. — **Α** 12. — [.] — **Α** Κεφαλή *Ἀρτέμιδος*, πρὸς δ.
 Ὅπ. $\begin{matrix} \Lambda - \Upsilon \\ \text{M} - \text{A} \end{matrix}$ *Φαρέτρα*. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.
114. — **Ρ** 22. Γραμμ. 3,29. — $\Lambda - \Upsilon$ Κεφαλή *Ἀργούστου* πρὸς δεξ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ γραμμῆς.
 Ὅπ. $\text{M} - \text{A}$ Δύο κιδάροι, ὧν ἐν μέσῳ τόξον. (*Πίναξ* XI, 21.) — Δ. καλή.
115. — **Ρ** 18. Γραμμ. 3,15. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. Ὅμοίως, ἀλλ' ἐν μέσῳ μὲν τῶν κιθαρῶν σφαιρίδιον ●, ἄνω δὲ βουκράνιον. — Δ. καλή.
116. — **Ρ** 20. Γραμμ. 3,40. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. Ὅμοίως, ἀλλ' ἐν μέσῳ μὲν κλάδος *δάφνης*, ἄνω δὲ *γλαῦξ* κατενώπιον. (*Πίναξ* XI, 22.) — Δ. καλλίστη.
117. — **Ρ** 18. Γραμμ. 2,74. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. **MA** κάτω δύο κιθαρῶν, ὧν ἐν μέσῳ *στάχυς*. — Δ. καλή.

Μύρα.

118. — **Ρ** 19. Γραμμ. 1,90. — $\Lambda - \Upsilon$ Κεφαλή *Ἀπόλλωνος* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. $\begin{matrix} \text{M} - \Upsilon \\ \text{P} - \text{A} \end{matrix}$ *Κιδάρα*. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. ἀστήρ (ἢ μέλισσα ἢ γλαῦξ;). Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ* XI, 23.) — Δ. καλλίστη.
119. — **Α** 19. — $\text{M} - \Upsilon$ Προτομή *Ἀρτέμιδος Ἐλευθέρας* ἢ *Μυρῆας* κατενώπιον. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς δ. (*Πίναξ* XI, 24.) — Δ. καλή.

Ξάνθος.

120. — **Α** 10. — Κεφαλή *Ἀπόλλωνος*, πρὸς δ.
 Ὅπ. [Ξ]ΑΝ—ΟΙ[ΩΝ] *Λύρα*. — Δ μετρία.

Πάταρα καὶ Μύρα.

121. — **Α** 29. — . . . . . ΜΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. Προτομή Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος πρὸς δεξ.
 "Οπ. ΠΑΤΑ ἄρ.— [ΜΥΡΑ] δεξ., ΟΜΟΝΟ[ΙΑ] κάτωθεν. Ναὸς δίπτυλος, οὗ τὴν ὡς ἐξ ἱματίου ἠνεμωμένην θολωτὴν στέγην φέρουσι δύο μικραὶ μορφαὶ ("Ἐρωτες;) ἐπὶ τῶν κίωνων ἱσταμένα. Ἐν τῷ ναῷ δὲ Τύχη πυργοστεφής, ἱσταμένη πρὸς ἄρ. μετὰ πηδαλίου καὶ κέρατος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. κέρας ἐπὶ σφαίρας (;). — Δ. μετρία.

Ποδάλια.

122. — **Α** 22. — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμων, πρὸς δ.
 Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 "Οπ. ΠΟΔ κάτωθεν καὶ [Δ]ΑΛ ἄνωθεν προτομῆς ταύρου ὑβοῦ καὶ ἐν γόνασι πρὸς ἄρ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (Πίναξ ΧΙ, 25.) — Δ. καλή.

Τλω καὶ Κράγος (;)

- 123 — **Α** 16. — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, πρὸς δ.
 "Οπ. ΤΛ ἄνωθεν. Κ ἄρ.—[Ρ;] δεξ. Ἐλαφος ἱσταμένη πρὸς δ.
 — Δ. μετρία.
- 124-126. — **Α** 20. — Λ—Υ Προτομή Ἀπόλλωνος πρὸς δ.
 "Οπ. Τ—Λ Προτομή Ἀρτέμιδος πρὸς δ. — Δ. καλή.

Φάσηλις.

127. — **Ρ** 18. Γραμμ. 10,75. — Πρῶρα πλοίου σχήματος προτομῆς κάπρου πρὸς ἄρ.
 "Οπ. Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον. (Πίναξ ΧΙΙ, 1.)
128. — **Ρ** 29. Γραμμ. 10,97. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 "Οπ. Πρῶρα πρὸς δ. ἐφ' ἧς ἴσταιται Ἀθηνᾶ Πρόμαχος πρὸς δ. ἔχουσα τὴν αἰγίδα περὶ τὴν προτεταμένην δεξιάν καὶ κεραυρὸν ἐν τῇ ὑψομένῃ δεξ. "Οπισθεν αὐτῆς Φ. Κάτωθεν

τοῦ πλοίου ΝΙΚΩΝ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ* XII, 2.) — Δ. ἀρίστη καὶ ἐξαιρετικῶς εὐτεχον.

129-130. — Α 18. — *Πρωῶρα* πλοίου πρὸς δ.

᾽Οπ. ΦΑΞΗ *Πρύμνη* πλοίου, ἣς ἄνω ἀστήρ. — Δ. καλή.

131. — Α 16. — Ὅμοίως, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ἀστέρος. — Δ. καλή.

132. — Α 10. — Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ. — Δ. καλή.

133. — Α 18. — *Νίκη* ἱπταμένη ἐπὶ *πρώρας* πρὸς δεξ. καὶ στέφουσα αὐτήν. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. Φ—Α *Ἀθηναῖ Πρόμαχος* πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.

134. — Α 20. — Ὅμοίως, ἀλλὰ μετὰ Φ—Β. — Δ. καλή.

Φελλός.

135. — Α 10. — Κεφαλὴ *Ἀπόλλωνος* πρὸς δ.

᾽Οπ. ΛΥΚΙΩ *Τόξον* καὶ *φαρέτρα*, ὧν ἄρ. ΦΕ. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. — Δ. καλή.

Χῶμα.

136. — Α 17. — Κεφαλὴ *Διὸς* δαφνοστεφής, πρὸς ἄρ.

᾽Οπ. ΧΩ *κάτωθεν ἱππέως* ὀπίτου βαδίζοντος πρὸς δεξ. καὶ ἔχοντος *ρόπαλον* ἐν τῇ ὑψουμένη δεξ. (*Πίναξ* XI, 26.) — Δ. καλή.

ΠΑΜΦΥΛΙΑ

᾽Ασπενδος.

137. — Α 20. Γραμμ. 10,62. — Ὀπίτης *γυμνός* μετὰ κράνους ἐπὶ κεφαλῆς, βαδίζων πρὸς δεξ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ. ἀσπίδα καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ δόρυ προτεταμένον.

᾽Οπ. ΕΞ *Τρισκελές* πρὸς ἄρ. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ* XII, 3.) — Δ. καλλίστη.

138. — Α 11. Γραμμ. 1,00. — *Γοργόνειον*.

᾽Οπ. Ε ἄρ.—Ξ δεξ. Κεφαλὴ *Ἀθηναῖς* πρὸς δ. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ* XII, 4.) — Δ. καλή.

139. — **Ρ** 25. Γραμμ. 10,59. — *Δύο παλαισταί παλαίοντες, ὧν ὁ εἷς συν-έλαβε τὸν πόδα τοῦ ἐτέρου μεταξύ τῶν κνημῶν αὐτοῦ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.*
 Ὅπ. **ΕΞΤ—FEΔ—Ι—ΙV—Ξ** περίξ σφενδονήτου μαχομένου πρὸς δ. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἱσταμένης ἐπὶ βάρθρου, τὴν δεξ. στηριζούσης ἐπὶ τοῦ δόρατος, τὴν δ' ἄρ. ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ἣτις κεῖται ἐπὶ κιονίσκου παρὰ τὸ βάρθρον. Πέριξ πλαίσιον τετράγωνον ἐκ σφαιριδίων. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ XII, 5.*) — Δ. καλλίστη.
140. — **Ρ** 25. Γραμμ. 10,37. — *Δύο παλαισταί, ὧν μεταξύ FI, ἐπὶ γραμμῆς ἐξέργου. Πέριξ κύκλος σφαιριδίων.*
 Ὅπ. **ΕΞTFEΔIIVΞ** ἄρ. ἐκ τῶν κάτω. Σφενδονήτης πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτοῦ τρισκελές πρὸς ἄρ. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.
141. — **Ρ** 26. Γραμμ. 10,47. — *Δύο παλαισταί, ὧν μεταξύ ΓΟ, ἐπὶ γραμμῆς ἐξέργου. Κύκλος σφαιριδίων.*
 Ὅπ. **ΕΞTFEΔIIY** Σφενδονήτης πρὸς δ. ἐπὶ γραμμῆς ἐξέργου. Πρὸ αὐτοῦ ἐπιδοραίς, ἣς ἄνω προτομὴ ἵππου καλπάζοντος πρὸς δεξ. μετὰ χαλινῶν ἀπερορηγμένων. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XII, 6.*) — Δ. ἀρίστη.
142. — **Ρ** 26. Γραμμ. 9,97. — *Δύο παλαισταί, ὧν μεταξύ Ε, ἐπὶ γραμμῆς ἐξέργου. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.*
 Ὅπ. **ΕΞTFEΔIY** Σφενδονήτης πρὸς δ. ἐπὶ γραμμῆς ἐξέργου. Πρὸ αὐτοῦ τρισκελές ἄρ. καὶ ῥόπαλον. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.
143. — **Ρ**. 24 Γραμμ. 8,87. — Ὅμοιον μετὰ Ε μεταξὺ τῶν ποδῶν.
 Ὅπ. Ὅμοίως, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ο μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ τοξότου. — Δ. μετρία.
144. — **Α** 20. — **Γ** ἐπὶ ἀσπίδος κυκλοτεροῦς.
 Ὅπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἐν πεδίῳ ἐγκοίλῳ. — Δ. καλή.
145. — **Α** 12. — Ὅμοίως. — Δ. καλή.
146. — **Α** 12. — Ὅμοιον ἔμπροσθεν.
 Ὅπ. Τρισκελές, πρὸς δεξ. — Δ. καλή.

- 147.— **Α** 14.— Ὅμοίως.— Δ. καλή.
- 148-150.— **Α** 15.— Κεφαλή Ἀθηνᾶς, πρὸς δ.
 Ὅπ. Α—Ϝ Σφενδονήτης πρὸς δ.— Δ. καλή.
- 151.— **Α** 18.— Κεφαλή Ἀρσινόης Β', βασιλίσσης Αἰγύπτου, πρὸς δεξ.
 μετὰ στεφάνης καὶ καλύπτρας. Ἐπ' αὐτῆς ὑστερόσημον Λ.
 Ὅπ. Ἄνθος λωτοῦ (;). Ἐπιγραφή δυσδιάκριτος. (Πίναξ XII, 7.)
 — Δ. μετρία.
- 152-153.— **Α** 15.— Ὅμοία κεφαλή Ἀρσινόης Β', πρὸς δ.
 Ὅπ. Ϝ—Δ Ἄνθος λωτοῦ. (Πίναξ XII, 8.) — Δ. καλλίστη.
- 154.— **Α** 19.— Προτομή ἵππου πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ϞΕ—ϞΕ Σφενδόνη. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.— Δ. καλή.
- 155-156.— **Α** 17.— Ὅμοίως, ἀλλὰ μετὰ Δ—Μ.— Δ. καλή.
- 157.— **Α** 20.— Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Ε—Θ.— Δ. καλή.
- 158.— **Α** 18.— » » Ϝ—Α »
- 159.— **Α** 18.— » » Κ—Κ »
- 160.— **Α** 16.— » » Μ—Ϝ »
- 161.— **Α** 16.— » » Ο—Θ »
- 162.— **Α** 20.— » ἀλλ' ἄνευ ἐπιγραφῆς.— Δ. κακή.
- 163-164.— **Α** 15.— Κεφαλή Ἀθηνᾶς, πρὸς δ.
 Ὅπ. Ο—Θ Σφενδονήτης, πρὸς δ.— Δ. καλή.
- 165.— **Α** 14.— Γοργόνειον πτερωτόν. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. Ο—Θ Κηρύκειον. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.— Δ. καλή.
- 166-167.— **Α** 14.— Γοργόνειον ἄνευ πτερῶν. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. Σ—Ι Κηρύκειον.— Δ. καλή.
- 168.— **Α** 16.— Προτομή ἵππου πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΔΣΠΕ—ΝΔΙΩΝ Σφενδόνη.— Δ. καλή.
- 169.— **Α** 15.— Ἴππος καλπάζων πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. Α—C Σφενδονήτης. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.— Δ. καλή.
- 170.— **Α** 15.— Ὅμοιον, ἀλλ' ἄνωθεν τοῦ ἵππου ἀστήρ.
- 171.— **Α** 15.— Ὅμοιον, ἀλλ' ἄνωθεν τοῦ ἵππου ἀστήρ καὶ μηνίσκος.
 — Δ. καλή.

- 172-173. — **Α** 20. — ΚΑΙΣΑΡ — ΤΡΑΙΑΝ Κεφαλή *Τραιανού* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΣΠΕΝ — ΔΙΩΝ *Δύο εἰδῶλα* ἰστάμενα κατενώπιον. — Δ. καλή.
174. — **Α** 35. — ΑΝ ΚΑ Μ Α ΝΣΕ * ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομή πωγωνοφόρος *Καρακάλλα* πρὸς δ. μετὰ στεφάνου, δάφνης καὶ ἔφαπτίδος.
 Ὅπ. ΑΣΠΕΝ — ΔΙΩΝ *Σέραπυς* ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἐγείρων τὴν δεξ. ὡς ἀγορεύων ἢ ἰκετεύων, ἔχων δὲ ἐν τῇ ἄρ. σκῆπτρον. Πρὸ αὐτοῦ βωμὸς καίων. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. (*Πίναξ* XII, 9.) — Δ. θανμασία.
175. — **Α** 25. — ΑΝ ΑΝΤ ΔΙΑΔΟΥΜΝΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Προτομή ἀστεφής *Διαδουμνιανού* πρὸς δ. μετὰ θώρακος καὶ ἱματίου.
 Ὅπ. ΑΣΠΕΝ — ΔΙΩΝ Ὅπισθις *Φαρία* πρὸς δ. — Δ. καλή.
176. — **Α** 19. — ΙΟΥ ΚΟΡ [Π] — ΑΥΛΑΝ ΣΕΒ Προτομή *Κ. Παύλης* πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΣΠΕΝ — ΔΙΩΝ Ἀρποκράτης ἰστάμενος πρὸς ἄρ. — Δ. καλλίστη.
177. — **Α** 18. — ΙΟΥΛΙΑ — Ν ΜΑΙΣΑ [Ν] Προτομή *Ι. Μαίσης* πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΣΠΕ — Ν ΔΙΩΝ *Τύχη* ἰσταμένη ἄρ. — Δ. καλή.
178. — **Α** 27. — ΙΟΝΛ ΜΑ — ΜΕΑΣ Προτομή *Ι. Μαμαίας* πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΣΠΕ — Ν ΔΙΩΝ *Νέμεσις* ἰσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα πῆχυν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ χαλινὸν ἐν τῇ ἄρ. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς Γρῦψ κρατῶν τροχόν. (*Πίναξ* XII, 10.) — Δ. καλλίστη.
179. — **Α** 27. — ΙΟΥΛΙΑ — ΜΑΜΕΑ Προτομή Ἰουλίας *Μαμαίας* πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΣΠΕ — Ν — ΔΙΩΝ *Τύχη* ἰσταμένη ἄρ. — Δ. καλή.
180. — **Α** 25. — ΙΟΥ ΟΥΗ. — ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ Προτομή *Μαξιμείνου* δαφνοστεφής πρὸς δ. μετὰ θώρακος, ἐφ' οὗ ἀετὸς ὡς κόσμημα τοῦ στήθους.
 Ὅπ. ΑΣΠΕΝ ΔΙ — ΩΝ Ὅπισθις *Φαρία* πρὸς δεξ. στρέφουσα τὴν κεφαλὴν ἄρ. (*Πίναξ* XII, 11.) — Δ. ἀρίστη, λαμπρᾶς κατιώσεως.

- 181.— **Α** 20.— **ΑΤΚΜΑ—ΝΓΔΙΑΝΟΣ** (οὔτω!) Προτομή δαφνοστεφής *Γορδιανῶ Γ'* πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΑΣΠ—Ε—Ν—Δ—ΙΩ—Ν** *Δύο ξόανα ἐν διπλῶ ναῶ κατενώπιον ἰστάμενα.* — Δ. καλή.
- 182.— **Α** 24.— **ΑΝΚΕΓΟΝΙΔΟΝΕΛ ΟΝΟΛΟΝΣΕΑΝΟΣ** Προτομή *Οὔλουσιανῶ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΑΣΠΕ—ΝΔΙΩΝ** *Ἐρμῆς (;) ἔχων κηρύκειον ἐν τῇ ἄρ., κέρας ἐν τῇ δεξ. καὶ τὸν πόδα ἐπὶ τινος ἀντικειμένου (χελώνης).* — Δ. μετρία.
- 183.— **Α** 24.— Ὅμοίως.
 Ὅπ. **ΑΣΠΕ—Ν—ΔΙΩΝ** *Τύχη ἰσταμένη ἄρ.* — Δ. μετρία.
- 184.— **Α** 31.— **ΑΝ.ΚΑΙ.ΠΟΝ.ΛΙ.ΟΝΑΛΕΡΙΑΝΟΣ—ΕΝ.ΣΕΒ** Προτομή *Οὐαλεριανῶ Α'*, μετὰ στεφάνου, θώρακος καὶ γλαμύδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. **Α—ΣΠΕ—ΝΔΙΩΝ** *Διώνσος φέρων βραχὺ ἱμάτιον, πρὸς ἄρ. ἔχων ἐν τῇ δεξ. κἀνθαρον ἄνω πάνθηρος, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου. (Πίναξ XII, 12.)* — Δ. καλή.
- 185.— **Α** 30.— **ΑΝΤΚΑΙΠΟΛΙΓΑΛΛΙΗΝΟΣ [ΣΕΒ]** Προτομή *Γαλλιανῶ* πρὸς δεξ. δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἱματίου. Πρὸ αὐτοῦ **Η**.
 Ὅπ. **ΑΣΠΕ—ΝΔΙΩΝ** *Ἡφαιστος καθήμενος ἐπὶ βράχου πρὸς δ. στηρίζων τὸν ἄρ. βραχίονα ἐπὶ ἀσπίδος. (Πίναξ XII, 13.)* — Δ. καλή.
- 186.— **Α** 27.— Ὅμοίως τῶ προηγουμένῳ.
 Ὅπ. **ΑΣΠΕΝ—ΔΙΩΝ** *Ἐκάτη τρίμορφος.* — Δ. καλή.
- 187.— **Α** 30.— Ὅμοίως τῶ προηγουμένῳ, ἀλλὰ μετὰ **Ι** πρὸ τῆς προτομῆς.
 Ὅπ. **Α—Σ—Π—Ε—Ν—Δ—Ι—Ω—Ν** *Πέριξ στεφάνου ὑπὸ*
θε
ὀκτὼ κεφαλῶν κοσμουμένοι, οὔ ἐν μέσῳ **ΜΙΔΟΣ.** — Δ. καλή.
ΤΟΕ
- 188.— **Α** 20.— **ΑΝ Τ Κ ΠΟΛ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ** Ὅμοία προτομή πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΑΣΠΕ—ΝΔΙΩΝ** *Νέμεσις ἰσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν*

τῆ δεξ. ζυγὸν ἄνωθεν γρουπός, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτῆς. (*Πίναξ* XII, 14.) — Δ. καλή.

189. — **Α** 30. — ΚΟΡΝΗΛΙΑ — ΣΑΛΩΝΙΝΑ **СВ** Προτομή *Σαλωνίνης* πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς I.

᾽Οπ. **Α** **СΠΕ** — **ΝΔΙΩΝ** *Τύχη* ἰσταμένη ἄρ. — Δ. μετρία.

190. — **Α** 35. — ΠΟΝ Λ[ΙΚ] ΚΟΡ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ ΚΑΙ — **СВ** Προτομή *Κορνηλίου Ουαλεριανοῦ* ἄστεφης μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος, ἄνω δὲ ἄετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Πρὸ αὐτοῦ ΙΑ.

᾽Οπ. **Α** **СΠΕΝΔΙΩΝ Η СΕ[ΜΝΗ] ΕΝΤΙΜΟΣ** *Ζεὺς* ἄετοφόρος κατήμενος ἐπὶ θρόνον, πρὸς ἄρ. — Δ. καλή, ἀλλὰ διάτρητον.

Ἀτάλεια.

191. — **Α** 20. — Κεφαλή *Ἀθηνᾶς*, πρὸς δ.

᾽Οπ. **Α** **ΤΤΑ**
ΛΕΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς ἄριστη. ἔχουσα στέφανον ἐν τῆ δεξ. καὶ κλάδον φοίνικος ἐν τῆ ἄριστη. — Δ. καλλίστη.

192. — **Α** 17. — Δύο κεφαλαὶ *Ἀθηνᾶς* συνεζευγμένοι, πρὸς δ.

᾽Οπ. **Α** **ΤΤΑ**
ΛΕΩΝ Ὅμοίως τῶ προηγουμένῳ. — Δ. καλή.

193. — **Α** 19. — Ὅμοιον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κράνους τῆς μιᾶς κεφαλῆς ἕστερόσμος ἄγκυρα τῶν Σελευκιδῶν. (*Πίναξ* XII, 15.) — Δ. καλή.

194-195. — **Α** 17. — Κεφαλή *Ποσειδῶνος* μετὰ στροφίου, πρὸς δ.

᾽Οπ. **Α** **ΤΤΑΛΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. *Ποσειδῶν* ἰσιάμενος πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ τριαίνης καὶ τὴν δεξ. ἐκτείνων, ἧς κάτωθεν δελφίς. (*Πίναξ* XII, 16.) — Δ. καλή.

196. — **Α** 15. — Κεφαλή *Ποσειδῶνος* πρὸς δ.

᾽Οπ. **Α** **ΤΤΑ** — [**ΛΕΩΝ**] *Δελφίς* περὶ ἄγκυρας.

197-198. — **Α** 14. — Προτομή *Ποσειδῶνος*, πρὸς δεξ. καὶ πρὸ αὐτῆς *τρίαινα*.

᾽Οπ. **Α** **ΤΤΑ** — **ΛΕΩΝ** *Νίκη* βαδίζουσα ἄρ. (*Πίναξ* XII, 17.) — Δ. ἄριστη.

- 199.— **Α** 15.— Ὅμοιον, μετὰ ΑΤΤΑ—Λ—Ε—ΩΝ.— Δ. καλή.
- 200.— **Α** 14.— Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΑΤΤ—Α—[ΛΕΩΝ].— Δ. καλή.
- 201-202.— **Α** 15.— Προτομή *Ποσειδῶνος* πρὸς ἄρ., μετὰ τριαίνης πρὸ αὐτῆς, περὶ ἣν δελφίς.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς δ.— Δ. καλή.
- 203.— **Α** 13.— *Δελφίς* πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, ΛΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. *Πηδάλιον*.— Δ. καλή.
- 204.— **Α** 11.— Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΑΤΤΑ—ΛΕ—ΩΝ). (*Πίναξ* XII, 18).
- 205.— **Α** 17.— Κεφαλή *Κλαυδίου* (;) πρὸς ἄρ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑΛ—ΕΩΝ Κεφαλή Ἐθνηῶς πρὸς δ.— Δ. μετρία.
- 206-207.— **Α** 20.— Κεφαλή *Τιβερίου* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤ—ΤΑΛΕΩΝ Προτομή Ἐθνηῶς πρὸς δ.— Δ. καλή.
- 208.— **Α** 20.— Κεφαλή *Τιβερίου* (;) δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑΛΕΩΝ δ. ἐκ τῶν κάτω. Προτομή Ἐθνηῶς πρὸς δ.— Δ. καλλίστη.
- 209.— **Α** 18.— Προτομή *αὐτοκράτορος ἄστεφής*, ἧς ὄπισθεν Ρ (;)
 Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Κεφαλή Ἐθνηῶς πρὸς δ.— Δ. μετρία.
- 210-212.— **Α** 20.— ΠΑΡΘΙΚΟΣ—Α Κ ΤΡΑΙΑΝΟΣ Προτομή *Τραϊανῶ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑΛΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομή Ἐθνηῶς πρὸς δεξ. (*Πίναξ* XII, 19.)— Δ. καλή.
- 213.— **Α** 16.— Ἐπιγρ. ἐξίτηλος. Κεφαλή *Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ ἄρ. ἐκ τῶν κάτω, ΛΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομή Ἐθνηῶς πρὸς δ.— Δ. καλή.
- 214.— **Α** 18.— ΚΑΙ—ΑΥΡΗΛΙΟΣ Κεφαλή *Μ. Ἀνδρηλίου ἄστεφής*, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Προτομή *Σεράπιδος* πρὸς ἄρ.— Δ. καλή.
- 215.— **Α** 18.— Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΑΤΤΑΛΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομή Ἐθνηῶς πρὸς δ.— Δ. καλή.

216-217. — Α 18. — Ὅμοίως.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕ—ΩΝ Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος, πλησίον τοῦ ὁποίου κατάκειται ἡ ἄσπις. — Δ. καλή.

218. — Α 20. — . . . . . — ΑΝΤΩΝΕΪΝ—Ο[С] Προτομή Μ. Αὐρηλίου ἢ Οὐήρου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—Λ[ΕΩΝ] Ἀπόλλων Λύκιος ἱστάμενος δεξ., κρατῶν ἐν τῇ ἄρ. λύραν ἐπὶ κιονίσκου τεθειμένην. (Πίναξ XII, 20.) — Δ. καλή.

219. — Α 24. — ΚΑΙCΑΡ—ΑΥ ΚΟΜΟΔΟC Προτομή Κομμόδου ἀστεφής, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Ζεὺς ἢ Διόνυσος ἱστάμενος ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ δυσδιάκριτόν τι. — Δ. μετρία.

220. — Α 20. — ΑΥ ΚΟΜ—ΜΟΔΟC . . . Προτομή Κομμόδου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Προτομή Σεράπιδος πρὸς ἄρ. — Δ. μετρία.

221-222. — Α 25. — ΑΥΤ ΚΑΙ Λ CΕΠ CΕΟΝΗΡΟC ΠΕΡΤCΕ Κεφαλή Σ. Σεβήρου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Ναὸς τετράστυλος, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος, πλησίον τοῦ ὁποίου κατάκειται ἡ ἄσπις. Ἐν τῷ ἀετώματι φιάλη ἢ στέφανος. — Δ. καλή.

223. — Α 24. — ΑΥΤ ΚΑΙ Μ ΑΝΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟC Κεφαλή Καρακάλλα δαφνοστεφής, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Σέραπιδος ἱστάμενος ἄρ., ἐγείρων τὴν δεξ. καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. Πρὸ αὐτοῦ βωμός. — Δ. μετρία.

224. — Α 26. — . . . ΠΛΑΥΤΙΛΑ CΕΒΑC Προτομή Πλαυτίλλης πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Ἥρα καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ. ἔχουσα φιάλην ἐν τῇ δεξ., τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. μετρία.

225. — Α 14. — Ἀνεπίγραφον (;) Προτομή αὐτοκρατοίρας τινός, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Νίκη βαδίζουσα, πρὸς δ. — Δ. μετρία.

226. — **Α** 25. — ΑΝΤ ΣΕΠ Γ ΟΝ ΓΕΤΑΣ ΚΑΙΣΑ Προτομή *Γέτα* πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ *Νέμεσις περρωτή* ἰσταμένη πρὸς ἄρ.,
 ἔχουσα ζυγὸν ἐν τῇ δεξ. ὑπεράνω γρυπός, ἐν δὲ τῇ ἄρ.
 πῆχυν. — Δ. καλή.
227. — **Α** 20. — Α. Σ. ΓΕΤΑΣ—ΚΑΙΣΑΡ Προτομή *Γέτα* δαφνοστεφής,
 πρὸς ἄρ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Προτομή *Μηρός*, ἐπὶ μνήσκου, πρὸς δ.
 — Δ. καλή.
228. — **Α** 22. — ΑΥ. Κ. Γ ΙΟΥ. ΟΥ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ ΣΕ Προτομή *Μα-*
ξιμείνου δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩ—Ν *Ναὸς* τετράστυλος, ἐν ᾧ Ἐθνηῶ *Νι-*
κηφόρος ἰσταμένη ἄρ., στηρίζουσα τὴν ἄρ. ἐπὶ δόρατος.
 Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἄρ. πτηνὸν (γλαῦξ ἢ ἀετός), δεξ.
 δὲ ἡ ἀσπίς. — Δ. καλλίστη.
229. — **Α** 28. — ΑΝΚ ΜΑΡ ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ—ΣΕ Προτομή *Γορ-*
διανῶ Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑΛ—ΕΩΝ Ἐθνηῶ ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα τὴν δεξ.
 περιτετυλιγμένην ἐν τῷ ἱματίῳ καὶ πρὸς τὸ στήθος, τὴν
 δ ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης εἰς τὸ ἔδαφος ἀσπί-
 δος. — Δ. καλή.
230. — **Α** 28. — Ὅμοιον, ἀλλ' ἡ Ἐθνηῶ ἔχει καὶ τὸ δόρυ παρὰ τὴν
 ἀσπίδα ἰδρυμένον. — Δ. μετρία.
231. — **Α** 25. — . . . ΟΝΛ—ΤΡΕΒΩ ΓΑΛΛ[ΟC] Προτομή *Τρ. Γάλλον*
 μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ *Νέμεσις περρωτή* ἰσταμένη πρὸς ἄρ.
 ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. ζυγόν, ἐν δὲ τῇ ἄρ. πῆχυν. Ἐρ. παρὰ
 τοὺς πόδας τῆς θεᾶς, γρύψ. — Δ. μετριωτάτη.

Μάγνδος.

232. — **Α** 15. — Προτομή *Διονύσου* ἀγένειος μετὰ θύρσου ἐπ' ὤμου,
 πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΜΑΓΥ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ἐρμῆς γυμνὸς ἰστάμενος ἄρ.
 ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον καὶ ἐν τῇ ἄρ. κηρύκειον. Τὸ ὄλον

- ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ* XII, 21.) — Δ. ἀρίστη, λαμπρᾶς κατιώσεως.
233. — **Α** 15. — Προτομή *Διονύσου* ἀγένειος μετὰ τοῦ θύρσου πρὸ αὐτοῦ. Κύκλος σφαιριδίων.
 Ὅπ. Μ ἀρ., ΑΓΥ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ἐρμῆς ὅμοιος τῷ προηγούμενῳ. Κύκλος σφαιριδίων. (*Πίναξ* XII, 22.) — Δ. καλλίστη.
234. — **Α** 12. — Κεφαλὴ Ἄπόλλωνος (;) πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑΓΥΔΕ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω, ΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. *Κηρύκειον περριόν.* (*Πίναξ* XII, 23.) — Δ. καλλίστη.
235. — **Α** 17. — Κεφαλὴ Ἄθηνᾶς πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΜΑΓΥΔΕ δεξ., ΩΝ ἀριστ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἄθηνᾶ ἰσταμένη ἀρ., τὴν δεξ. στηριζούσα ἐπὶ τῆς ὀσφύος, τὴν δὲ δεξ. ἔχουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος. — Δ. μετρία.
236. — **Α** 14. — Κεφαλὴ Ἄθηνᾶς (βαρβαρότεχνος), πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑΓΥΔ[Ε] δεξ., ΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἄπόλλων ἰστάμενος γυμνὸς πρὸς ἀρ., τὴν δεξ. ἔχων ἐπὶ τόξου στηριζόμενου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὴν δ' ἀρ. στηριζῶν ἐπὶ κιονίσκου. — Δ. καλή.
237. — **Α** 14. — Προτομή Ἄθηνᾶς πρὸς ἀρ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΜΑ κάτω *μηρίσκου*, ἐν ᾧ ἀστήρ. (*Πίναξ* XIII, 1.)
238. — **Α** 20. — ΚΑΙΣΑΡ—ΤΡΑΙΑΝΟΣ Κεφαλὴ *Τραιανοῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑ ἀριστ. ἐκ τῶν ἄνω, ΓΥΔΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ἄθηνᾶ *Νικηφόρος* ἰσταμένη πρὸς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. ΙΔ. — Δ. καλλίστη.
239. — **Α** 20. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΙΕ. — Δ. καλλίστη.
240. — **Α** 19. — ΚΑΙΣΑΡ—ΑΔΡΙΑ[ΝΟΣ] Κεφαλὴ Ἄδριανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑ ἀριστ. ἐκ τῶν κάτω, ΓΥΔΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἄθηνᾶ *Νικηφόρος* ἰσταμένη ἀρ. Πρὸ αὐτῆς ΙΗ καὶ ὄφεις. — Δ. καλή.

241. — Α 20. — ΑΥΤΟ ΚΑΙΣΑΡ — ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕ Κεφαλή Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑΓΥ ἀριστ. ἐκ τῶν κάτω, ΔΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἀθηναῖα Νικηφόρος ἱσταμένη πρὸς ἀρ. Παρ' αὐτῇ ἀρ. ὄφρις καὶ ΙΘ. — Δ. καλή.
242. — Α 29. — ΑΥΤ ΚΑΙΣ ΑΝΓ — ΚΟΜΜΟΔΟΣ Προτομή Κομμόδου δαφνοστεφής, μετὰ γλαμύδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑΓΥΔΕΩΝ ἄνωθεν Ποταμοῦ κατακειμένου πρὸς ἀρ. ἔχοντος κάλαμον ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρας ἐν τῇ ἀρ. Ὑπ' αὐτὸν ΚΑ. — Δ. μετρία.
243. — Α 26. — ΚΡΙΣΠΕΙΝΑ — ΣΕΒΑΣΤΗ Προτομή Κρισπίνης πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑΓΥ — ΔΕΩΝ Δημήτηρ καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στάχυς, ἐν δὲ τῇ ἀρ. λαμπάδα. Πρὸ αὐτῆς κάλαθος. Ὑπὸ τὸν θρόνον ὄφρις. Ἐν τῷ ἐξέργῳ ΚΑ. (Πίναξ XIII, 2.) — Δ. μετρία.
244. — Α 25. — ΙΟΝΛΙΑ . ΜΑ — ΜΕΑ ΣΕΒ Προτομή Μαρμαίας πρὸς δ.
 Ὅπ. ΜΑΓΥΔΕ ἄνωθεν, ΩΝ κάτω. Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Λ. — Δ. καλή.

Πέριγ.

α) Μετὰ Παμφυλιακῶν ἐπιγραφῶν.

245. — Α 21. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος δαφνοστεφής, μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὄμου, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΨΑΝΑΨΑΞ δεξ. ΠΡΕΠΑΣ ἀρ. Ἀρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι ἱσταμένη ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στέφανον, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. Παρ' αὐτὴν ἔλαφος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Α. (Πίναξ XII, 24.) — Δ. καλλίστη.
- 246-252. — Α 17. — Σφιγξ ὀκλάζουσα πρὸς δ. μετὰ κυρτῶν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν πτερύγων καὶ καλάθου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΨΑΝΑΨΑΣ δεξ., ΠΡΕΠΑΣ[Σ] ἀρ. Ὁ αὐτὸς τύπος τῆς Ἀρτέμιδος. (Πίναξ XII, 25.) — Δ. ἔμπρ. καλλίστη, ὅπ. καλή.

253-259. — **Α** 14/13. — Ὅμοιον. — Δ. καλή.

260. — **Α** 17. — Ὅμοιον, ἀλλ' ἢ σφιξὶ πρὸς ἀρ. — Δ. μετριωτάτη.

β) *Μετὰ Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν.*

261. — **Ρ** 18. Γραμμ. 3,85. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος δαφνοστεφής, μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμου, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ δεξ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἀριστ. Ὁ αὐτὸς τύπος τῆς Ἀρτέμιδος πρὸς ἀρ. (*Πίναξ* XII, 25.) — Δ. καλλίστη.

262. — **Ρ** 13. Γραμμ. 1,89. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ **Α** ἀρ. τῆς ἰσταμένης Ἀρτέμιδος. — Δ. καλή.

263. — **Α** 21. — Ὅμοίως, ἄνευ τοῦ **Α**. (*Πίναξ* XII, 3.) — Δ. καλή.

264. — **Α** 20. — Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ. — Δ. μετρία.

265-267. — **Α** 17/18. — Ὅμοίως. — Δ. καλή.

268-272. — **Α** 15/16. — Ὅμοίως. — Δ. καλή.

273. — **Α** 13. — Ὅμοίως. — Δ. καλλίστη.

274-275. — **Α** 13. — Ὅμοίως.

276. — **Α** 17. — Προτομή Ἀρτέμιδος πρὸς ἀρ. μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

Ὅπ. Ἐπιγραφή ἐξίτηλος. Σφιγξ ὀκλάζουσα πρὸς δ. — Δ. μετρία.

277. — **Α** 13. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΡΤΕΜ ἀρ., ΠΕΡΓ δεξ. Σφιγξ ὀκλάζουσα, πρὸς δ. — Δ. καλή.

278. — **Α** 12. — Σφιγξ ὀκλάζουσα, πρὸς δ.

Ὅπ. [ΑΡ]ΤΕΜΙΔΟ[Σ] δεξ., ΠΕΡΓΑΙ[ΑΣ] ἀρ. Ἀρτεμις ἰσταμένη ἀρ. ὡς ἐπὶ τῶν προηγουμένων. — Δ. καλή.

279. — **Α** 18. — Προτομαὶ συνεξυγμέναι Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας, πρὸς δ.

Ὅπ. **Α** ἸΤΕΜΙΔΟ[Σ] δεξ. ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἀρ. Ἀρτεμις ὁμοία τῇ προηγουμένῃ. (*Πίναξ* XIII, 4.) — Δ. καλλίστη.

280. — **Α** 17. — Ὅμοίως. — Δ. μετρία.

281. — **Α** 13. — Ὅμοίως, ἀλλ' ὄπισθεν, δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς, **Α**. — Δ. καλλίστη.

282-283. — Α 17. — Όμοίως.

Όπ. ΑΡΤ—ΕΜΙΔΟΣ δεξ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἄρ. Ἄρτεμις μετὰ ποδήρους ἱματίου, σπεύδουσα πρὸς δ., ἔχουσα δ' ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. λαμπάδα. — Δ. καλή.

284. — Α 18 — Προτομή Ἄρτέμιδος, μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς ἄρ. Κύκλος σφαιριδίων.

Όπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἄρ., ΠΕΡΓΑΙΑ—Σ δεξ. Όμοιος τύπος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Δ. — Δ. καλή.

285. — Α 20. — Ναὸς ἰωνικὸς δίστυλος, ἐν ᾧ εἶδωλον Ἄρτέμιδος Περγαίας καθημένης κατενώπιον. Ἐν τῷ ἀετώματι ἀετός.

Όπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἄρ., ΠΕΡΓΑΙΑ—ΑΣ δεξ. Όμοιος τύπος Ἄρτέμιδος πρὸς δ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (Πίναξ XIII, 5.) — Δ. ἀρίστη.

286. — Α 18. — Όμοίως.

Όπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἄρ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Τόξον καὶ φαρέτρα χιαστί. (Πίναξ XIII, 6.) — Δ. καλλίστη.

287. — Α 16. — Όμοίως.

Όπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἄρ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Α. — Δ. καλή.

288. — Α 17. — ΑΡΤΕΜΙΔΟ —[Σ ΠΕΡΓΑΙΑΣ] πέρειξ τοῦ αὐτοῦ τύπου *ναοῦ*.

Όπ. ΤΙ—ΒΕΡΙΟΥ ἄρ., ΝΕΙΚΗ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη σπεύδουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στέφανον. — Δ. μετρία.

289-290. — Α 18. — ΝΕΡΩΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, ΚΑΙCΑΡ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. Κεφαλὴ γυμνὴ Νέρωνος πρὸς δ.

Όπ. ΑΡΤ ἐν τῷ ἐξέργῳ, ΕΜΙΔΟΣ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, [ΠΕΡ]-ΓΑΙΑ[Σ] ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἄρτεμις μετὰ ποδήρους ἱματίου, σπεύδουσα πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δ. λαμπάδα. — Δ. καλή.

291. — Α 18. — ΤΙΤΟΣ δεξ. ΚΑΙCΑΡ ἄρ. Κεφαλὴ Τίτου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

Όπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, ΠΕΡΓΑΙΑC δεξ. ἐκ τῶν

- κάτω. Ὁ αὐτὸς τύπος τῆς Ἀρτέμιδος. (Πίναξ XIII, 7.) — Δ. καλλίστη.
292. — **A** 23. — ΔΟΜΙΤΙΑΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, ΟC ΚΑΙC—ΑΡ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. Κεφαλὴ Δομιτιανοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙΑC ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, [ΑΡΤΕΜΙΔΟC] δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ὅμοία Ἀρτεμις. — Δ. μετρία.
293. — **A** 16. — ΤΡΑΙΑΝΟC δεξ., ΚΑΙCΑΡ ἄρ. Κεφαλὴ Τραϊανοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
Ὅπ. ΠΕΡ δεξ., ΑΡΤ ἄριστ. Ναὸς δίστυλος μετὰ τοῦ εἰδώλου τῆς Περγ. Ἀρτέμιδος ἐν αὐτῷ. — Δ. καλή.
294. — **A** 20. — ΚΑΙCΑΡ—ΑΔΡΙΑΝΟC Προτομὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ γλαμύδος, πρὸς δ.
Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙΑC—ΑΡΤΕΜΙΔΟC Ἀρτεμις ἰσταμένη δεξ. μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμου, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ. τόξον καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω δεξιᾷ μικρὰν λαμπάδα. — Δ. καλή.
295. — **A** 16. — [ΚΑΙCΑΡ] ἄρ.—ΑΔΡΙΑΝΟ δεξ. Ὅμοία προτομὴ δεξ.
Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙΑ—ΑΡ—ΤΕΜΙ. Ὅμοιος τύπος Ἀρτέμιδος, πρὸς δεξ. — Δ. καλή.
296. — **A** 15. — ΚΑΙCΑΡ—ΑΔ[ΡΙΑΝΟC] Ὅμοία προτομὴ δεξ.
Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΡΤΕΜ Εἶδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας ἐν ναῷ διστύλῳ. — Δ. μετρία.
297. — **A** 13. — Ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος. Κεφαλὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.
Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, ΑΡΤΕΜΙ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Λαμπάς. — Δ. μετρία.
- 298-299. — **A** 11. — ΚΑΙC—ΑΔΡΙΑ Προτομὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
Ὅπ. ΠΕΡ—Γ Ἐλαφος ἰσταμένη ἄρ., ἧς ἄνωθεν μνηίσκος. — Δ. καλή.
300. — **A** 12. — ΚΑΙC—[. . .] Κεφαλὴ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
Ὅπ. Π[ΕΡΓ]—ΑΡΤ Ἐλαφος ἰσταμένη πρὸς δ. — Δ. μετρία.

301. — Α 22. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΑΝΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ Προτομή *M. Αὐρηλίου* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡ—Γ—ΑΙΩΝ Ἔαρτεμις ἱσταμένη ἄρ.— Δ. μετρία.
302. — Α 18. — Ὅμοιον.— Δ. καλή.
303. — Α 14. — ΑΥΤ ΚΑΙ—ΑΝΤΩΝΙΝ Κεφαλή *M. Αὐρηλίου* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ Τύχη ἱσταμένη πρὸς ἄρ.— Δ. καλή.
304. — Α 20. — ΑΥΤ Κ Λ·ΣΕ ΣΕ—ΟΝΗΡΟΣ ΠΕ Προτομή *Σ. Σεβήρου* δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—Α—ΙΩΝ Ἔαρτεμις μετὰ ποδήρους χιτῶνος ἱσταμένη πρὸς δ, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. μικρὰν λαμπάδα.— Δ. καλλίστη.
305. — Α 20. — ΑΝΚ Λ Σ ΣΕΟΝΗ—ΡΟΣ ΠΕΡΤΙΝ Κεφαλή *Σ. Σεβήρου* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Ἔαρτεμις κνηγέτις ἱσταμένη πρὸς δεξ.— Δ. καλή.
306. — Α 15. — . . Λ. ΣΕΥΗ—ΠΕΡΤ Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ Ἐἴδωλον Ἐαρτέμιδος *Περγαίας* ἐν ναῶ διστύλῳ.— Δ. μετρία.
307. — Α 27. — ΙΟΝΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ΣΕΒ Προτομή *I. Δόμνας*, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ Θέμις καθήμενη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ ἄρ. κλάδον φοίνικος καὶ ἐν τῇ προτεταμένη δεξιᾷ μέγαν στέφανον, ἐν ᾧ ΤΟ.— Δ. μετρία.
308. — Α 25. — ΙΟΝΛΙΑ Δ—ΟΜΝΑ ΣΕΒ Προτομή *Ἰουλίας Δόμνας*, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Τύχη ἱσταμένη ἄρ.— Δ. καλλίστη.
309. — Α 20. — Ὅμοίως.— Δ. μετρία.
310. — Α 19. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙ—ΩΝ Ἔαρτεμις ἱσταμένη δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. μικρὰν λαμπάδα.— Δ. καλή.

- 311.— **A** 26.— **ΑΥΚ Μ ΑΥ—ΑΝΤΩΝΙΝΟ—C CEB** Κεφαλή δαφνοστεφής καὶ πωγωνοφόρος *Καρακάλλα*, πρὸς δεξ.
- ᾽Οπ. **ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ** πέριξ τοῦ αὐτοκράτορος *Καρακάλλα* ἵσταμένου πρὸς ἄρ. ὠπλισμένου θώρακι, ἐγείροντος τὴν δεξ. καὶ ἐν τῇ ἄρ. ἔχοντος τὸ δόρυ, στεφανουμένου δὲ ὑπὸ Νίκης ὀπισθεν αὐτοῦ ἵσταμένης. — Δ. καλή.
- 312.— **A** 20.— Ὅμοίως.
- ᾽Οπ. **ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ** ᾽Αρτεμις μετὰ τόξου καὶ λαμπάδος ἵσταμένη πρὸς δ. — Δ. μετρία.
- 313.— **A** 20.— Ὅμοίως.
- ᾽Οπ. **ΠΕΡ—ΓΗΙ** Προτομή *Πέργης* πυργοστεφής καὶ μετὰ καλύπτρας, πρὸς δ. — Δ. καλή.
- 314.— **A** 20.— **Π C ΓΕΤΑ—C K CEB** Προτομή *Γέτα* μετὰ χλαμύδος, πρὸς δ.
- ᾽Οπ. **Π—ΕΡΓ—ΑΙΩΝ** ᾽Αρτεμις ἵσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. τόξον καὶ τὴν ἄρ. στηριζούσα ἐπὶ μεγάλης λαμπάδος. — Δ. καλή.
- 315.— **A** 19.— Ὅμοίως.
- ᾽Οπ. **ΠΕΡΓΑ—Ι—ΩΝ** ᾽Αρτεμις ἵσταμένη δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ ἄρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. μικρὰν λαμπάδα. — Δ. μετρία.
- 316.— **A** 20.— **Λ CΕΠΤ[. . .] ΓΕΤΑΣ ΚΑ** Κεφαλή *Γέτα* πρὸς δ
- ᾽Οπ. **ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ** *Τύχη* ἵσταμένη ἄρ. — Δ. καλή.
- 317.— **A** 13.— **ΟΠ. ΑΝ—ΔΙΑΔΟΥ** Προτομή *Διαδομνιανοῦ* πρὸς δ.
- ᾽Οπ. **ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ** *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς δ. — Δ. καλή.
- 318.— **A** 26.— **ΑΥΚ Μ ΑΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ C CEB** Προτομή ἀγένειος *Ἐλεγαβάλου* ἀκτινοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος, πρὸς δεξ.
- ᾽Οπ. **ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ** *Ναὸς* δίστυλος, ἐν ᾧ εἶδωλον ᾽Αρτέμιδος *Περγαίας*, οὗ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἄνω μὲν μηνίσκος καὶ ἀστήρ, κάτω δὲ δύο γρῦπες ἐπὶ κιονίσκων. Ἐν τῷ ἀετώματι ἀε.ός. — Δ. καλή.
- 319.— **A** 25.— Ὅμοίως, ἀλλὰ μετὰ **ΠΕΡΓΑΙΩΝ**. — Δ. καλή.

- 320-321. — Α 25. — Ὅμοιος.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙ—ΩΝ Ἄρτεμις μετὰ τόξου ἐν τῇ ἀρ. καὶ βέλους ἐν τῇ δεξ., ἰσταμένη πρὸς δεξ. (Πίναξ XIII, 8.) — Δ. καλλίστη.
322. — Α 25. — Ὅμοιος.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—Α—ΙΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἀρ. — Δ. καλή.
323. — Α 25. — Ὅμοιον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς προτομῆς ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ἀετός. — Δ. καλή.
324. — Α 25. — Ὅμοιον, ἀλλ' ἀντὶ ἀκτίνων φέρει στέφανον δάφνης. Ὑστερόσημον τὸ αὐτό.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑ—Ι—ΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἀρ. — Δ. καλή.
325. — Α 13. — ΑΥΤ ΑΝ—ΤΩΝΙΝ Προτομὴ Ἐλαγαβάλου δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΕΡ—[Γ—Α]—ΙΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐν ᾧ εἶδωλον Ἄρτέμιδος Περγαίας. — Δ. καλή.
326. — Α 26. — ΙΟΥΛΙΑ—[Π]ΑΥΛΑ ΣΕΒ Προτομὴ Ἰουλίας Παύλης πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ Ὅμοιος τύπος μετὰ μηνίσκου, ἀστέρος καὶ δύο γρυπῶν ἐπὶ στηλῶν παρὰ τὸ εἶδωλον. (Πίναξ XIII, 9.) — Δ. καλλίστη.
327. — Α 21. — ΙΟΥΝ ΜΑ—ΜΕΑ ΣΕΒΑ Προτομὴ Μαμαίας μετὰ μῆνης ἐπ' ὄμου, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Ἄρτεμις μετὰ τόξου ἐν τῇ ἀρ. καὶ μικρᾶς λαμπάδος ἐν τῇ δεξ., ἰσταμένη πρὸς δ. Πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς ἀστήρ. — Δ. καλή.
328. — Α 25. — ΑΝ . ΚΑΙ . ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ . Α Προτομὴ Μαξιμίνου ἀκτινοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΡΤΕΜ—ΙΔ—Ο—Σ ΠΕΡΓ—ΑΙΑΣ περίξ ναοῦ διστύλου, ἐν ᾧ τὸ εἶδωλον τῆς Ἄρτέμιδος Περγαίας, μηνίσκος, ἀστήρ καὶ δύο τρίποδες, ἐφ' ὧν γρῦπες. — Δ. καλή.
329. — Α 13. — Α . Κ . ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ Προτομὴ Μαξιμίνου δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡ—ΓΑΙΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.

- 330.— **Α** 13.— Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ *Ναὸς* δίστυλος, ἐν ᾧ εἶδωλον Ἄρ-
τέμδος Περγαίας. — Δ. καλή.
- 331.— **Α** 12.— ΑΥ Κ. ΜΑΞΙΜΙΝ Κεφαλή δεξ.
 Ὅπ. Ὅμοίως.— Δ. μετριωτάτη.
- 332.— **Α** 25.— Κ Γ Ι Ο Ν . ΟΥ Η — ΜΑΞΙΜΟΝ ΕΥΣ Προτομή *Μαξίμου*
δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ *Τύχη* ἰσταμένη ἄρ.— Δ. μετριωτάτη.
- 333.— **Α** 27.— ΑΥ ΚΑΙ ΜΑΡ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕ Προτομή *Γορ-*
διανοῦ Γ' δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς
 δεξ. Ὑπὸ τὴν προτομὴν *σφαῖρα*.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς ἄρ.— Δ. μετρία.
- 334.— **Α** 27.— Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ *Θεά τις* ἀκτινοστεφῆς μετὰ ποδήρους ἱμα-
 τίου, ἰσταμένη πρὸς δ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ. μικρὸν
 κέρασ ἢ τόξον καὶ ἐν τῇ δ. δυσδιάκριτόν τι. — Δ. μετριωτάτη.
- 335.— **Α** 26.— ΣΑΒΕΙ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑΝ Σ—Ε Προτομή *Τραγκυλ-*
λίνης μετὰ μηνίσκου ὀπισθεν αὐτῆς, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙ—ΑΣ—ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ *πέριξ* καὶ ΑΣΥΛΟΥ ἐπὶ
 τῆς μετόπης *ναοῦ* διστύλου, ἐν ᾧ τὸ εἶδωλον τῆς *Περγαίας*
Ἄρτέμδος μετ' ἀστέρος, μηνίσκου καὶ τῶν δύο γρυπῶν
 ἐπὶ κιονίσκων. — Δ. καλλίστη.
- 336.— **Α** 32.— ΑΥ Κ Μ Ι Ο Ν Λ — ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΕΥ ΣΕΒ Προτομή *Φι-*
λίππου τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙ—ΑΣ—ΑΡ—ΤΕΜΙΔΟΣ καὶ ἐν τῷ ἐξέργῳ
 ΑΣΥΛΟΥ *Ναὸς* δίστυλος ἔχων ἀετὸν ἐν τῷ ἀετώματι, ἐν
 αὐτῷ δὲ εἶδωλον Ἄρτέμδος *Περγαίας*, οὗ ἄνω μὲν ἀστὴρ
 καὶ μηνίσκος, κάτω δὲ δύο τρίποδες ἢ κιγκλίδες τοῦ ναοῦ,
 ἐφ' ὧν ἄρ. μὲν τὸ αὐτὸ εἶδωλον τῆς Ἄρτέμδος *Περγαίας*,
 δ. δὲ *θεά* ἰσταμένη πρὸς ἄρ. (*Πίναξ* XIII, 11.) — Δ. καλλίστη.
- 337-338.— **Α** 25.— Ὅμοιον ἀλλὰ μετὰ ΠΕΡΓΑΙΑΣ—ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
 ΑΣΥΛΟΥ, πρὸς δὲ μηνίσκου μόνον καὶ ἀστέρος παρὰ τὸ
 εἶδωλον. — Δ. καλή.

- 339.— **Α** 27.— ΜΑΡ.ΩΤΑ—ΣΕΟΥΗΡΑΝ ΣΕΒ Προτομή *Ωται. Σεουήρας* μετά μήνης ὀπισθεν, πρὸς δ.
 Ὅπ. Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ.— Δ. καλή.
- 340.— **Α** 27.— Ὅμοιον ἀλλὰ μετὰ ΜΑΡΚΙΑ.ΩΤ—Α ΣΕΥΗΡΑ ΣΕ.
 — Δ. μετρία.
- 341.— **Α** 24.— ΑΥ.Κ.Μ.ΙΟΥΝ.ΣΕΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ε Προτομή *Φιλίππου τοῦ νεωτέρου* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος. Κάτωθεν αὐτῆς σφαῖρα. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ *Κιβωτὸς τετράπους, ἐφ' ἧς τρία βαλλάντια.* — Δ. καλή.
- 342.— **Α** 24.— Μ.ΙΟΥΝ.ΣΕΟΥΗ.ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΕ Ὅμοία προτομή καὶ σφαῖρα.
 Ὅπ. Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ. (*Πίναξ XIII, 15.*) — Δ. ἀρίστη.
- 343.— **Α** 24.— ΑΥ.Κ.Μ.ΙΟΥ.ΣΕΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΕ Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Ὅμοιος καθήμενος πρὸς δ., τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ ἀσπίδος. — Δ. μετρία.
- 344.— **Α** 23.— Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ *Νίκη* σπεύδουσα πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.
- 345.— **Α** 23.— Ὅμοιον ἀλλὰ μετὰ ΠΕΡ—Γ—ΑΙΩΝ. — Δ. καλή.
- 346.— **Α** 23.— Ὅμοίως ἀλλὰ μετὰ ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ. — Δ. καλή.
- 347.— **Α** 23.— Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑ—Ι—ΩΝ *Τύχη* ἰσταμένη ἀρ. — Δ. καλλίστη.
- 348.— **Α** 23.— [ΑΥΤ].Κ.ΓΑ.ΜΕ ΚΥ.ΤΡΑ ΔΕΚΙΟΝ ΣΕ Προτομή *Τρ. Δεκίου* ἀκτινοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩ—Ν Ὅμοιος ἀκτινοστεφῆς ἰσταμένη πρὸς δεξ. μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμου, ἔχουσα ἐν τῇ ἀρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. βέλος. — Δ. καλή.
- 349.— **Α** 19.— ΑΥ.Κ.Γ.ΜΕ.ΚΥ.ΤΡ.ΔΕΚΙΟΝ.Ε Προτομή δαφνοστεφῆς πρὸς δ. μετὰ ἐφαπτίδος. Κάτω αὐτῆς σφαῖρα.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Ὅμοιος ἰστάμενος κατενώπιον. (*Πίναξ XIII, 10.*) — Δ. καλλίστη.

350. — **A** 32. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟΛΙ ΓΑΛΛΗΝΟΣ **CEB** (οὕτω) Προτομή
Γαλληνοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς **I**.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἄρ. — ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ δεξ. καὶ ΑΣΥΛΟΥ ἐπὶ
 τῆς μετόπης *ναοῦ* διστύλου, ἐν ᾧ *εἶδωλον Ἀρτέμιδος Περ-*
γαίας μετ' ἀστέρος καὶ μηνίσκου καὶ δύο τριπόδων, ἐφ' ὧν
 γρῦπες. Ἐν τῷ ἀετώματι **A**. — Δ. καλλίστη.
- 351-352. — **A** 30. — Δύο ὅμοια μετὰ τῶν γραμμάτων τῶν ἐπιγραφῶν
 διαφοροτρόπως τεθειμένων. — Δ. καλὴ καὶ μετρία.
353. — **A** 23. — Ὅμοίως, ἀλλ' ἄνευ τοῦ **I**.
 Ὅπ. ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ *Κιβωτὸς* τετράπους, ἐφ' ἧς τρία βαλ-
 λάντια. — Δ. καλλίστη.
354. — **A** 19. — Ὅμοίως (;)
 Ὅπ. ΠΕΡΓΗΙ Προτομή *Πέργης* πυργοστεφής καὶ μετὰ κα-
 λύπτρας, πρὸς δ. — Δ. μετριωτάτη.
- 355-358. — **A** 31/29. — Α ΚΟΡΝΗΛΙΑ ΣΑΛΛΩΝΙΝΑ **CEB** Προτομή
Σαλωνίνης μετὰ μηνίσκου ὀπισθεν, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς **I**.
 Ὅπ. ΠΕΡ—ΓΑ—ΙΩΝ *Κιβωτὸς* τετράπους μετὰ τριῶν βαλ-
 λαντίων ἐπ' αὐτῆς. — Δ. καλή.
359. — **A** 32. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡ—ΓΑΙΩΝ *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς ἄρ. — Δ. καλλίστη.
360. — **A** 32. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡ—ΓΑΙΩΝ *Ἑλπίς* βαδίζουσα πρὸς ἄρ. (*Πίναξ* XIII,
 13.) — Δ. καλλίστη.
361. — **A** 32. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ *Σέραπης* ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἐγείρων
 τὴν δεξ. καὶ ἔχων ἐν τῇ ἄρ. τὸ σκῆπτρον. (*Πίναξ* XIII, 14.)
 — Δ. καλλίστη.
362. — **A** 34. — ΚΟΡΝΗΛΙΑ—Ν ΣΑΛΩΝΙΝΑΝ **CEB** Ὅμοία προτομή
 πρὸς δ., μετὰ τοῦ **I**.
 Ὅπ. ΠΕΡ—Γ—ΑΙΩΝ Ὅμοιος τύπος *Σεράπιδος* πρὸς ἄρ. —
 Δ. ἀρίστη.

363. — Α 32. — [ΠΟ]ΛΙΚΑΛΩΝ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝ[. . . .] Προτομή Σαλωνίνου δαφνοστεφής, πρὸς δ. καὶ πρὸ αὐτῆς I.
 Ὅπ. ΙΕΡΑ—ΛΑΜΠΡΑ—ΕΝΔΟΞΟΣ—ΝΕΩΚΟΡΟΣ—ΠΕΡΓΗ—ΠΡΩΤΗ. — Δ μετρία (δίπαιστον).
364. — Α 22. — Α.Κ.ΤΙ]ΟΥΕΙ—ΤΟΣ Κ Α . . . Προτομή Κονήτου δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Τύχη ἰσταμένη πρὸς ἄρ. — Δ. μετρία.
365. — Α 32. — ΑΥΤ ΚΑΙ [. . .]ΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ΣΕΒ Προτομή Ἀρηλιανοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς I καὶ ὑπ' αὐτὴν σφαῖρα.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙΩ—Ν ΝΕΩΚΟΡΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐν ᾧ εἶδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας. — Δ. μετρία.
366. — Α 36. — ΑΥΤΟ.ΚΑΙ.Μ.ΚΛ.ΤΑΚΙΤΟΝ ΕΥ.Ε.ΣΒ Προτομή Τακίτου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς I.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΜΗ—ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ περίξ καὶ ΤΗΣ ΠΑΝ ΦΥΛΙΑΣ κάτω ναοῦ τετραστύλου μετὰ κικλιδωμάτων, ἐν ᾧ εἶδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας. (Πίναξ XIII, 16.) Δ. καλλίστη ἀλλὰ δις κεκομμένον, ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἐπαναλαμβάνονται δις

Σίδη καὶ Πέργη.

367. — Α 35. — [ΑΥΤ ΚΑΙ Μ] ΑΝΤ ΓΟΡ ΔΑΝΟΣ ΣΕ Προτομή Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής πρὸς δεξ. μετὰ δόρατος, θώρακος καὶ ἀσπίδος, ἐφ' ἧς Γοργόνειον.
 Ὅπ. ΠΕΡΓΑΙ—ΩΝ—ΣΙΔΗΤΩΝ περίξ καὶ ΟΜΟΝΟΙΑ ἐν τῷ ἔξέργῳ. Ἀρτεμις ἐν μακροῦ χιτῶνι πρὸς δ. καὶ Ἀθηναῖα πρὸς ἄρ. ἰοτάμεναι καὶ χειραπτάζουσαι. Μεταξὺ αὐτῶν βωμός. — Δ. καλή.
368. — Α 28. — ΣΑΒ ΤΡΑΝΚ—ΥΛΛΕΙΝΑ Σ Προτομή Τραγκυλλίνης πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΣΙΔΗΤΩΝ—ΠΕ—ΡΓΑΙΩΝ περίξ καὶ ΟΜΟΝΟΙΑ ἐν τῷ

ἔξέρογφ. ἸΑθηνᾶ πρὸς δ. καὶ ἸΑρτεμῖς ἐν μακροῦ χιτῶνι δαφνοστεφῆς πρὸς ἄρ. χειραπτάζουσαι. Μεταξὺ αὐτῶν, ἄνω μὲν σίδη, κάτω δὲ βωμός. — Δ. καλλίστη (διάτρητον).

369. — Α 26. — CΑΒΕΙ ΤΡΑΝ—ΚΥΛΛΕΙΝΑΝ CΕΒ Πρωτομὴ Τραγκυλλίνης πρὸς δ. μετὰ μήνης ἐπ' ὤμον.

ἸΟπ. ΠΕΡΓΑΙ ΩΝ—CΙΔΗΤΩΝ πέριξ καὶ ΟΜΟΝΟΙΑ ἐν τῷ ἔξέρογφ. ἸΑπόλλων ἐν μακροῦ χιτῶνι πρὸς δ. καὶ ἸΑρτεμῖς ἐν βραχεῖ χιτῶνι πρὸς ἄρ. χειραπτάζουσαι. — Δ. καλή.

Σίδη.

370. — Ρ 30. Γραμμ. 16,13. — Κεφαλὴ ἸΑθηνᾶς πρὸς δ.

ἸΟπ. ΚΛΕ—ΥΧ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ. ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δ. στέφανον. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. σίδη. — Δ. καλλίστη

371. — Ρ 28. Γραμμ. 16,05. — ἸΟμοιον. — Δ. καλή.

372. — Ρ 28. Γραμμ. 16,05. — ἸΟμοιον. — Δ. καλλίστη.

373. — Ρ 28. Γραμμ. 16,20. — ἸΟμοιον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ἸΑθηνᾶς παραλληλόγραμμον ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ἄγκυρα.

374. — Ρ 28. Γραμμ. 15,95. — ἸΟμοιον, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ΔΙΟΔ καὶ ἄνευ ὑστεροσήμου. — Δ. μετριωτάτη.

375. — Ρ 28. Γραμμ. 15,85. — ἸΟμοιον, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ΔΕ, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τῆς ἸΑθηνᾶς ᾠοειδὲς ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ἄγκυρα. — Δ. καλή.

376. — Ρ 17. Γραμμ. 3,60. — ἸΟμοιοὶ τύποι, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. — Δ. μετριωτάτη.

377. — Α 16. — ἸΟμοία κεφαλὴ ἸΑθηνᾶς πρὸς δεξ.

ἸΟπ. Σίδη καὶ ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. αὐτῆς ἸΑθηνᾶ Πρόμαχος πρὸς δεξ. — Δ. καλή.

378. — Α 13. — ἸΟμοία κεφαλὴ ἸΑθηνᾶς πρὸς δεξ.

ἸΟπ. Σίδη. — Δ. καλή.

379. — Α 10. — ἸΟμοίως. — Δ. καλή.

380-382. — Α 17. — Κεφαλὴ ἸΑθηνᾶς πρὸς δεξ.

ἸΟπ. ξΙ—ΔΗΤΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν κάτω, Νίκη βαδίζουσα πρὸς

ἀρ., ἔχουσα στέφανον ἐν τῇ προτεταμένη ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. *σίδη*. — Δ. καλή.

383. — **Α** 17. — ΣΙΔΗΤΩ[Ν] ἄνω ὁμοίας κεφαλῆς Ἀθηναῖς πρὸς δ.
᾽Οπ. Ἐπιγραφὴ τις ἐξίτηλος. Ὁ αὐτὸς τύπος *Νίκης*. — Δ. μετρία.
384. — **Α** 19. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος दाφνοστεφῆς πρὸς δεξ.
᾽Οπ. ΣΙΔΗ—ΤΩΝ Ἀθηναῖς ἔνοπλος ἰσταμένη πρὸς ἀρ. ἔχουσα τὸ δόρυ ἐπ' ὤμου. ᾽Οπισθεν αὐτῆς μέγας ὄφρις ἔρπων πρὸς ἀρ. (*Πίναξ XIII, 17.*) — Δ. καλλίστη (λίαν καλλιτέχνον).
385. — **Α** 18. — ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ (;)—ΚΑΙCΑΡ Κεφαλὴ Δομιτιανοῦ (;) दाφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. CΙΔ—ΗΤΩ[Ν] Ἀθηναῖς βαδίζουσα πρὸς ἀρ. ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. σίδην καὶ δόρυ ἐπ' ὤμου, ἐν δὲ τῇ ἀρ. ἀσπίδα. ᾽Οπισθεν αὐτῆς μέγας ὄφρις ἔρπων πρὸς ἀρ. (*Πίναξ XIII, 18.*) — Δ. ἔμπρ. μετριωτάτη, ὄπ. καλή.
386. — **Α** 22. — ΚΑΙCΑΡ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω, ΝΕΡΩΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Προτομὴ *Νέρωνος* μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
᾽Οπ. CΙΔ—ΗΤΩ[Ν] Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ. — Δ. καλλίστη.
387. — **Α** 23. — [Α.ΚΑΙ] ΤΡΑ—Α[ΔΡΙΑΝΟ]C Προτομὴ Ἀδριανοῦ दाφνοστεφῆς μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
᾽Οπ. CΙΔΗ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω, ΤΩ—Ν ἀρ. Ἀπόλλων ἰσταμένος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. σίδην καὶ τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ δόρατος. — Δ. καλή.
388. — **Α** 26. — ΑΝΤΩΝ—ΙΝΟC ΚΑΙ Κεφαλὴ Ἀντωνίνου τοῦ *Εὐσεβοῦς* दाφνοστεφῆς, πρὸς δ.
᾽Οπ. CΙΔΗ—ΤΩΝ Ἀπόλλων *Μουσηγέτης* ἐν μακροῦ χιτῶνι, βαδίζων πρὸς δ. καὶ ἀνακρούων τὴν λύραν. — Δ. καλή.
389. — **Α** . — [ΑΝΤΩΝΙ]—ΝΟC ΚΑΙ Ὅμοίως.
᾽Οπ. CΙΔΗΤ—ΩΝ Ἀθηναῖς ἰσταμένη κατενώπιον, στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς ὀσφύος. — Δ. καλή.
390. — **Α** 30. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΛΟ ΑΥΡ—ΗΛΙ ΟΥΗΡΟC CΕ Προτομὴ *Δ. Οὐήρου* दाφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

- ᾽Οπ. CI—ΔΗΤΩΝ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. Νίκην καὶ τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. — Δ. καλή.
- 391.— **Α** 21.— . . . . — ΛΟΥΗΡΟΣ C Ὅμοίως πρὸς δεξ.
᾽Οπ. CI—ΔΙ—ΤΩΝ Ἀπόλλων ἐν βραχεῖ ἱματίῳ καὶ μετὰ χλαμύδος ἀπὸ τῶν ὤμων κρεμαμένης, ἱστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. Πρὸ αὐτοῦ τρίπους. — Δ. καλή.
- 392.— **Α** 24.— ΑΝΡ ΑΝΤΩ—[ΑΥΤ ΚΑΙ Μ] Κεφαλή *M. Αθρηλίου* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. CIΔΗ—ΤΩΝ Τύχη ἱσταμένη ἄρ.— Δ. μετριωτάτη.
- 393.— **Α** 18.— CΕΒΑΣΤΗ—ΚΡΙCΠΙΝΑ Προτομή *Κρισπίνης* πρὸς δ.
᾽Οπ. CIΔΗ—Τ[ΩΝ] Ἀθηνᾶ βαδίζουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. σίδην, ἐν δὲ τῇ ἄρ. κράνος. Ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς ὄφεις ἔρπων πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. σίδη. (*Πίναξ XIII, 19.*) — Δ. καλλίστη.
- 394.— **Α** 32.— ΑΥΚ Μ ΑΝ CΕ—ΑΛΕΞΑΝΔΡ[ΟC] Προτομή *Σ. Ἀλεξάνδρου* δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
᾽Οπ. CI—ΔΗΤΩΝ *Ποταμὸς* κατακείμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. μεγάλην ἀγωνιστικὴν ὑδρίαν, ἐν ἣ δύο κλάδοι φοίνικος, καὶ ἐν τῇ ἄρ. κάλαμον. (*Πίναξ XIII, 20.*) — Δ. καλή.
- 395.— **Α** 32.— ΙΟΝΛΙΑ—ΜΑ[ΜΕΑ CΕ]Β Προτομή *I. Μαμαίας* πρὸς δ.
᾽Οπ. CI—Δ—Η—ΤΩΝ Ἡ Τύχη τῆς πόλεως πυργοστεφής καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. Νίκην στεφανηφόρον, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἀντικείμενόν τι περιέρου σήματος (*λαβὴ πηδαλίου*;) . (*Πίναξ XIII, 21.*) — Δ. καλλίστη.
- 396.— **Α** 17.— CΑΒ ΤΡΑΝΚ—ΥΛΛΕΙΝΑC Προτομή *Τραγκυλλίνης* πρὸς δ.
᾽Οπ. CIΔ—ΗΤΩΝ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη πρὸς ἄρ., διὰ τῆς δεξ. ψηφίζουσα ἐν ὑδρία ἱσταμένη πρὸ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα κλάδον φοίνικος. — Δ. καλή.
- 397.— **Α** 32.— ΑΥΤ.Κ.Μ.ΙΟΥΛ—ΦΙΛΙΠΠΟC CΕΒ Προτομή *Φιλίπ-*

που τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος πρὸς δεξ.

᾽Οπ. CI—Δ—H—TΩN πέριξ πλοίου μετ' ἀναπεπταμένου ἰστίου πλέοντος πρὸς δ. — Δ. μετριωτάτη.

398. — Α 25. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙΚ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ CE—B Προτομή Οὐαλεριανοῦ τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

᾽Οπ. C[I]Δ[H]—TΩN Ἀσκληπιὸς ἰσταμένος πρὸς δ. καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ βάλκτρου αὐτοῦ, περὶ ὃ ὄφις. (Πίναξ XIV, 1.) — Δ. καλή

399. — Α 30. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙ ΕΓΝΑ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ CEΒ Προτομή Γαλλιανοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτοῦ I.

᾽Οπ. CIΔHTΩN N—E—ΩΚΟΡΩN Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ ὑψουμένη δεξ. στέφανον καὶ ἐν τῇ ἄρ. τροπαιον. — Δ. καλλίστη.

400. — Α 30. — Ὅμοίως.

᾽Οπ. CIΔHTΩN—NEΩΚΟΡΩN Ἀθηνᾶ ἰσταμένη ἄρ., ψηφίζουσα ἐν ὑδρίᾳ διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα κλάδον φοίνικος. (Πίναξ XIV, 2.) — Δ ἔμπρ. κακή, ὅπ. καλλίστη.

401. — Α 30. — Ὅμοίως.

᾽Οπ. CIΔHTΩ—N NEΩΚΟΡΩN Τύχη ἰσταμένη ἄρ.—Δ. καλή.

402. — Α 30. — Ὅμοίως,

᾽Οπ. CIΔHTΩN N—E—ΩΚΟΡΩN Ἀπόλλων Σιδίτης ἰστάμενος πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

403. — Α 32. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙ ΓΑ[ΛΛΙΗ]ΝΟΣ CEΒ Ὅμοία προτομή ἄνω ἀετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων περὺγων. Πρὸ αὐτῆς IA.

᾽Οπ. CIΔHTΩN—NEΩΚΟΡΩN Τύχη πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου πρὸς ἄρ.—Δ. μετριωτάτη.

404. — Α 30. — ΚΟΡΝΗΛΙΑ—CΑΛΩΝΙΝΑ CEBA Προτομή Σαλωνίνης πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς I.

᾽Οπ. CIΔHTΩN—NEΩΚΟΡΩN Ἀθηνᾶ ἰσταμένη ἄρ., τὴν δ. ἔχουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. — Δ. καλή.

405. — Α 30. — Ὅμοίως.

Ὅπ. CΙΔ[ΗΤΩΝ] [ΝΕ]ΩΚΟΡΩΝ Θεά τις ἰσταμένη κατενώπιον, διασταυροῦσα τοὺς πόδας καὶ στηριζομένη τῇ ἄρ. ἐπὶ κιονίσκου. — Δ. μετριωτάτη.

406. — Α 30. — Ὅμοίως, ἀλλὰ μετὰ ΙΑ.

Ὅπ. CΙΔΗΤΩ — Ν ΠΥΘΙΑ Τρίπους, ἐφ' οὗ ὑδρία ἀγωνιστικὴ μετὰ κλάδων φοίνικος ἐν αὐτῇ. Ἐκατέρωθεν τοῦ τρίποδος ἐν τῷ πεδίῳ, δύο βαλλάντια (;). — Δ. μετρία.

Σίλλων.

407-408. — Α 22. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΞΕΛΥΝΙΥΞ Ζεὺς ἀετοφόρος γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος, καθήμενος πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. (Πίναξ XIV, 3.) — Δ. καλλίστη.

409-410. — Α 20. — Κεφαλὴ Ἄρσεως γενειήτου μετὰ κράνους, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. ΞΕΛΥΝΙΥΞ Ἄνηρ γενειήτης ἰστάμενος γυμνὸς πρὸς ἄρ., τὴν δ. ὑψῶν ὡς ῥητορεύων, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχων ξίφος βραχύ. Ἄπὸ τοῦ ἄρ. ὄμου καὶ περὶ τὸν ἄρ. πῆχυν ἢ χλαμύς. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. ^ΜΚ καὶ κεραυνός. (Πίναξ XIV, 4.) — Δ. ἀρίστη.

411. — Α 18. — Ὅμοιον, ἀλλ' ἄρ. ἀστὴρ καὶ αἰχμὴ βέλους. (Πίναξ XIV, 5.) — Δ. καλή.

412-413. — Α 11. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δ.

Ὅπ. ΞΕΛΥ—ΝΙΥΞ Κεραυνός. (Πίναξ XIV, 7.) — Δ. καλή.

414. — Α 12. — Προτομὴ γενειῆτις ἀστεφής μετὰ ἱματίου καὶ σκήπτρου ἐπ' ὄμου, πρὸς δ.

Ὅπ. CΙ ἄρ., Λ δεξ. Ὅπλίτης μαχόμενος, πρὸς δ. — Δ. καλή.

415. — Α 12. — Προτομὴ Ἄρσεως μετὰ κράνους καὶ πάγωνος πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. CΙΛΛ—ΥΕΩΝ Ἄνηρ ἐν βραχεῖ χιτῶνι ἰστάμενος πρὸς ἄρ. καὶ ἐγείρων τὴν δεξ. ὡς ὀμιλῶν. (Πίναξ XIV, 6.) — Δ. καλή.

416. — **Α** 35. — ΑΥΤ ΚΑΙ Λ ΣΕΠ ΟΥ — ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΠΕ Προτομή Σ. Σεβήρου δαφνοστεφής μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΣΙΛΛΥΕ** — ΩΝ Τύχη μετὰ πηδαλίου καὶ κέρατος, ἰσταμένη πρὸς ἄρ. — Δ. καλλίστη.
417. — **Α** 24. — ΑΥΤ ΚΑΙ Λ ΣΕΠΤ — ΣΕΟΥ[ΗΡΟΣ ΠΕ] Ὅμοίως.
 Ὅπ. **ΣΙΛΛ** — ΥΕΩΝ Ὅμοίως. — Δ. καλή.
418. — **Α** 19. — ΑΝ Κ Λ Σ ΣΕΟΥΗ — ΡΟΣ ΠΕΡ Κεφαλή Σ. Σεβήρου δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΣΙΛΛΥΕ** — ΩΝ Μῆν ἰστάμενος πρὸς ἄρ., θέτων τὸν πόδα ἐπὶ βουκράνου. — Δ. καλλίστη.
419. — **Α** 18. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. **ΣΙΛΛ** — ΥΕΩΝ Μῆν ἰστάμενος πρὸς δ., θέτων τὸν πόδα ἐπὶ βουκράνου. — Δ. μετρία.
420. — **Α** 42. — ΑΥ [Κ Μ] ΑΥ [. . . . .] ΝΟΝ Προτομή Γέτα (;) ἀστεφής, παιδική, μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΣΙΛΛΥΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Μῆν ἰστάμενος πρὸς ἄρ., φέρον βραχὺ ἱμάτιον καὶ γλαμύδα ἐπ' αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν ἔχων γυμνήν, τὴν δεξ. προτεταμένην καὶ ἐν αὐτῇ φιάλην δι' ἧς σπένδει, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ δόρατος. Ἀριστερὰ πρὸ αὐτοῦ οἰκοδόμημα βωμοειδές. (Πίναξ XIV, 8.) — Δ. μετρία.
421. — **Α** 23. — ΑΥ Κ Μ ΑΥ — ΑΝΤΟΝ . . . . Προτομή παιδική δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **ΣΙΛ** — ΑΥ — ΕΩΝ Ἐρμῆς γυμνὸς καθήμενος ἐπὶ βάσεως τετραγώνου ἐχούσης ὑποπόδιον, ἐφ' οὗ ὁ θεὸς στηρίζει τὸν ἄρ. πόδα. Ὁ θεὸς ἔχει περωτοὺς τοὺς πόδας, ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. κρατῶν βαλλάντιον σχήματος σταφυλῆς, ἐν δὲ τῇ ἄρ. τὸ κηρύκειον. (Πίναξ XIV, 9.) — Δ. καλή.
422. — **Α** 17. — ΑΥ Κ — Π Σ ΓΕΤΑΣ Κεφαλή Γέτα ἀγένειος δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΣΙΛ** — ΛΙΕΩΝ Προτομή Μηνὸς μετὰ φρυγίου πύλου καὶ μήνης ἐπ' ὤμων, πρὸς δεξ. — Δ. καλή.

423. — **Α** 18. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΟΠ CΕΝ ΜΑΚΡΕΙ—ΝΟΣ CΕ Προτομή *Μακρόνου* δαφνοστεφής και μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. CΙΛΛΥ—ΕΩΝ Θεὰ καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., διὰ τῆς δ. ψηφίζουσα ἐν ἀμφορεῖ, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα κλάδον φοίνικος. (*Πίναξ* XIV, 11.) — Δ. ἔμπ. καλή, ὄπ. καλλίστη.
424. — **Α** 20. — Ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος. Κεφαλὴ *Ἐλαγαβάλου* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. CΙΛΛΥ—Ε—ΩΝ *Μῆν* ἱστάμενος δεξ., θέτων τὸν πόδα ἐπὶ βουκράνου. — Δ. μετριωτάτη.
425. — **Α** 18. — ΙΟΥ. ΚΟΡ. — ΠΑΥΛΑ C Προτομή *Ι. Παύλης*, πρὸς δ.
 Ὅπ. CΙΛΛ—ΥΕΩΝ *Γυνή* καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., τῇ δεξ. ψηφίζουσα ἐν ἀγγείῳ, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα κλάδον φοίνικος. — Δ. καλή.
426. — **Α** 17. — Κ. Γ. ΙΟΝ ΜΑΞΙΜΟ—C C Προτομή *Μαξίμου* δαφνοστεφής μετὰ θώρακος και ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. CΙΛΛΥ—ΕΩΝ *Διόνυσος* ἐνδεδυμένος, ἱστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον, τὴν δὲ ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. καλλίστη.
427. — **Α** 33. — . . . . . ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ . . Προτομή *Γορδιανοῦ Γ'* δαφνοστεφής μετὰ θώρακος και ἐφαπτίδος.
 Ὅπ. [CΙΛΛ]Υ—ΕΩΝ *Μῆν* ἱστάμενος πρὸς δ. και θέτων τὸν ἄρ. πόδα ἐπὶ βουκράνου. — Δ. μετριωτάτη.
428. — **Α** 30. — [ΑΥΤ ΚΑΙ Π. ΛΙ δεξ., ΓΑΛΛΙΗΝΟ ἄρ.] Προτομή *Γαλλιανοῦ*, πρὸς ἄρ.
 Ὅπ. CΙΛΛ—ΥΕΩΝ Προτομή *Μηνός* μετὰ φρυγίου πύλου και μηνίσκου, πρὸς ἄρ. — Δ. ἔμπρ. ἐφθαρμένη, ὄπ. μετριωτάτη.
429. — **Α** 28. — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ CΕ Προτομή *Γαλλιανοῦ* δαφνοστεφής μετὰ θώρακος και ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς *Ι*.
 Ὅπ. CΙΛΛ—ΥΕΩΝ Ὅμοία προτομή πρὸς δεξ. ἄνω αἰετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων περὺγων. — Δ. καλή.
430. — **Α** 22. — ΑΥ. Κ. Π. — ΓΑΛΛΕΝΟΣ Προτομή *Γαλλιανοῦ* δαφνοστεφής μετὰ θώρακος και ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. CΙΛ—ΛΥΕΩΝ Ὅμοία προτομή ἄνευ τοῦ ἀετοῦ, πρὸς δ.
— Δ. καλή.

431. — Α 32. — . . . ΠΟ ΛΙΚ CΑΛΩΝΟΥ Α. . . . Προτομή *Σαλωνίνου* δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐραπτίδος, πρὸς δ.
Πρὸ αὐτῆς I.

᾽Οπ. CΙΛΛ—ΝΕΩΝ Ὅμοία προτομή, πρὸς δεξ. — Δ. μετρία.

ΠΙΣΙΔΙΑ

᾽Αδαδα.

432. — Α 19. — Κεφαλή *Διὸς* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. Ὑστερόσημον, ἐν ᾧ σφαῖρα;

᾽Οπ. Α—ΔΑΔΕ μετὰξὺ *Νίκης* ἰσταμένης πρὸς ἄρ., ἐχούσης φοίνικα ἐν τῇ ἄρ. καὶ τρόπαιον, ὅπερ στέφει ἡ Νίκη τῇ δεξ. — Δ. καλή.

433. — Α 25. — ΑΥΤ. ΚΑΙ ΟΥΝ—ΗΡΟΣ CΕΒΑΣΤΟΣ Κεφαλή *Α. Οδήρου* δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΑΔΑ—ΔΕ—ΩΝ *Ζεὺς ἡμίγυμνος Νικηφόρος* καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., στηρίζων τὴν ἄρ. ἐπὶ σκήπτρου. (*Πίναξ* XIV, 10.) — Δ. καλλίστη.

434. — Α 25. — Κ. . . . . ΕΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ CΕ Προτομή *Φιλίππου* τοῦ νεωτέρου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐραπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΔΑΔΕ—ΩΝ Προτομή *Ἀθηνᾶς*, πρὸς ἄρ. — Δ. μετρία.

᾽Αμβλαδα.

435. — Α 13. — Κεφαλή παγωνοφόρος *Ἡρακλέους* (;) πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΜ—ΛΑ ΔΕ—ΩΝ *Ῥόπαλον*. (*Πίναξ* XIV, 12.) — Δ. καλή.

᾽Ανδηδα.

436. — Α 26. — ΙΟΥΝ Δ—ΟΜΝΑ C Προτομή *I. Δόμνης*, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΑΝΔΗ—ΔΕΩΝ *Ναὸς* δίστυλος, ἐν ᾧ εἶδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας, οὗ ἄνω μηνίσκος καὶ ἀστὴρ. Δ. καλλίστη.

437. — **Α** 27. — **СΑΒ ΤΡΑΝΚ—VΛΛΕΙΝΑ С** Προτομή Σ. Τραγκυλλί-
νης, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **ΑΝΔΗΔ—[Ε]ΩΝ** Ἴππεὺς βαδίζων πρὸς δεξ. Μεταξὺ
τῶν προσθίων ποδῶν τοῦ ἵπλου προτομή λέοντος πρὸς δ.
(Πίναξ XIV, 13.) — Δ. καλλίστη.

438. — **Α** 24. — . . **Μ. Κ. ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥСК. СЕВ** Προτομή Ἐρ. Ἐτρού-
σκου δαφνοστεφής μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. **ΑΝΔΗ—ΔΕΩΝ** Ἄρτεμις ἰσταμένη πρὸς δεξ. μετὰ φα-
ρέτρας ἐπ' ὄμου, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. τόξον (;)
καὶ ἐν τῇ ἄρ. βέλος (;) (Τύπος Πέργης). — Δ. μετριωτάτη.

Ἐντιόχεια.

439. — **Α** 19. — Προτομή Ἐρμοῦ περωτοῦ μετὰ κηρυκείου ἐπ' ὄμου,
πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. **Ὀπλίτης** ἰστάμενος κατενώπιον, τὴν δεξ. στηριζόμενος ἐπὶ
δόρατος καὶ τὴν ἄρ. ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος. Ἐν τῷ
πεδίῳ ἄρ. $\frac{O}{B}$. — Δ. καλή. Ἄπονομή ἀμφίβολος.

440. — **Α** 16. — Ὅμοιον. — Δ. καλή.

441. — **Α** 13. — **ΑΝΤΙΟ—СHΑ** Προτομή Μηνός μετὰ φρυγίου πύλου
καὶ μηνίσκου, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **СО—LONIA—I** Ἀλέκτωρ πρὸς δ. (Πίναξ XIV, 14.)
— Δ. ἀρίστη.

442. — **Α** 24. — **ΤΙ. . ΙΜΡ. СΑΕSΑRΙ ΑΥGΥSΤΙ СOС V** Κεφαλή Τί-
του (;) δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **[Α]ΝΤ** Ἰερὸς μετὰ ζεύγους βοῶν, ἀροτριῶν πρὸς δεξ.
Ἄνωθεν μηνίσκος. — Δ. μετρία.

443. — **Α** 32. — **L SЕPT SЕV ΡΕRΤ—ΑΥG ΙΜΡ. Ρ. Ρ** Κεφαλή Σ. Σε-
βήρου δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **VICTO—RΙΑE D—D—D NNN СOЛ A—NT** Νίκη βα-
δίζουσα πρὸς δεξ., φέρουσα δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν
τρόπαιον. Ἐν τῷ πεδίῳ **S R**. (Πίναξ XIV, 15.) — Δ.
θανμασία.

444. — **Α** 35. — IMP CAES M ANT GORDIANVS AVG Κεφαλή Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
- ᾽Οπ. CAES ANTIIOCH COL *Λύκαινα* πρὸς δεξ. ὑπὸ δένδρον θηλάζουσα τὸν Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. Ἐν τῷ ἐξέργῳ SR. — Δ. καλλίστη.
445. — **Α** 24. — IMP M IVL PHILIPPVS A Προτομή Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου ἀκτινοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.
- ᾽Οπ. ANTIIO—CH—I COL *Vexillum* μεταξὺ δύο σημαίων, ἐφ' ὧν ἄετοί. Ἐν τῷ ἐξέργῳ SR. — Δ. καλλίστη.
446. — **Α** 28. — IMP C[A GAL]HNVS PIVS Προτομή Γαλλιανοῦ ἀκτινοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.
- ᾽Οπ. ANTIIOH CL *Λύκαινα* πρὸς δ. ὑπὸ δένδρον θηλάζουσα τὸν Ῥωμύλον καὶ τὸν Ῥῶμον. Ἐν τῷ ἐξέργῳ SR — Δ. καλή.
447. — **Α** 26. — IMP CAES—CLAVDIV Προτομή ἀκτινοστεφής μετ' ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.
- ᾽Οπ. ANTIIOCHI *Vexillum* ἐν μέσῳ δύο σημαίων. Ἐν τῷ ἐξέργῳ SR. — Δ. καλή.
448. — **Α** 23. — [IMP] CAES — CLAV. . . . Ὅμοίως.
- ᾽Οπ. ANTIIOCHI OCL (οὔτω!) Ὅμοίως. Ἐν τῷ ἐξέργῳ SR. — Δ. μετριωτάτη.

Ἀπολλωνία Μορδιάιον.

449. — **Α** 18. — ΑΠΟΛΛΩΝΙ—ΑΤΩΝ Προτομή Ἑλλίου ἀκτινοστεφής, πρὸς δεξ.
- ᾽Οπ. ΠΑΠΙΑΣ ΚΛΑ—[V]ΔΙΑΝΟΥ Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος κατενώπιον. (*Πίναξ* XIV, 16.) — Δ. καλλίστη.
450. — **Α** 20. — ΒΟ—VΛΗ Προτομή Βουλῆς μετὰ καλύπτρας, πρὸς δ.
- ᾽Οπ. ΑΠΟΛΛΩ—ΝΙΑΤΩΝ καὶ ἐν τῷ πεδίῳ Λ—Υ. Διώνυσος γυμνὸς ἱστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου. (*Πίναξ* XIV, 17.) — Δ. καλλίστη.

451. — **Α** 36. — [ΑΥΤ. Κ Π. Λ] — [ΓΑ]ΛΙΗ̄ΝΟ — **С** Προτομή δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΑΠΟΛΛΩΝ — ΙΑΤΩΝ ᾽Ο Ἴπποφόρος ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ., κάτω δὲ αὐτοῦ [ΟΡ]ΑΚ[Ο]. — Δ. μετριοτάτη.

Ἄριστός.

452. — **Α** 21. — ΑΝΤΟΚΡ ΚΑΙ — ΔΑΝΤΩΝΕΙΝ — **ΟС** Κεφαλή Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΡΙΑ — СΕΩΝ Ἄρης ἱστάμενος πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ κατακειμένης ἀσπίδος, τὴν δὲ ἄρ. ἐπὶ τοῦ δόρατος. (Πίναξ XIV, 19.) — Δ. καλή.

453. — **Α** 24. — ΙΟΝΛΙΑ — ΔΟΜΝΑ СЕ Προτομή Ἰουλ. Δόμνης, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΑΡΙΑС — ΕΩΝ Ἔγεια πρὸς δ. καὶ Ἀσκληπιὸς πρὸς ἄρ. ἱστάμενοι. Δ. καλή.

Βάρις.

454. — **Α** 21. — ΑΝ Κ Μ ΑΥ С ΑΛ — ΕΞΑΝΔΡΟС Προτομή Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΒΑΡΗ — ΝΩΝ Διώνσος γυμνὸς μετὰ γλαμύδος ἐπ' ὤμου, ἱστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ θύρσου. (Πίναξ XIV, 18.) — Δ. καλλίστη.

455. — **Α** 21. — Ὅμοιον. — Δ. καλή.

456. — **Α** 24. — Ὅμοίως.

᾽Οπ. ΒΑΡΗ — ΝΩΝ Ζεὺς κεραυνοφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. μετρία.

457. — **Α** 27. — СΑΒΕΙΝΙΑ Т — ΡΑΝΚΕΙΛΙΝΑ Προτομή Τραγκυλλίνης, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. Β — ΑΡΗ — ΝΩΝ Ὅμοιος τύπος Διός. — Δ. καλή.

458. — **Α** 26. — Γ Μ Κ ΕΤΡΟΝСΚ ΔΕΚΙΟС С Προτομή Ἐρενίου Ἐτρούσκου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΒΑΡΗ — ΝΩΝ Τύχη ἐν ναῶ διστύλω, πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

Ἔτενα.

459. — **Α** 17. — *Δύο παλαισταί μετὰ δρεπανομαχαιρῶν. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.*

Ὅπ. ΕΤ—ΕΝ *Νύμφη* βαδίζουσα πρὸς δεξ. καὶ ὄφεις μέγας πρὸ αὐτῆς· ὄπισθεν δὲ ὑδρία. — Δ. μετρία.

460. — **Α** 17. — Ὅμοιος τύπος *νύμφης* καὶ ὄφεως μετὰ τῆς ὑδρίας.

Ὅπ. ΕΤ—Ε *Δρεπανομάχαιρα.* (Πίναξ XIV, 20.) — Δ. καλή.

461. — **Α** 30. — ΑΥ Κ Μ ΑΥΡ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομή ἀγένειος *Καρακάλλα* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΕΤΕ—ΝΝΕΩΝ *Νύμφη* ἔχουσα περὶ τὸ σῶμα μέγαν ὄφιν, βαδίζουσα πρὸς δ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν ὄπισθεν. Πρὸ αὐτῆς ἀνῆρ γυμνός, μικροτέρου μεγέθους, ἰστάμενος κατενώπιον, φέρων τὴν δεξιὰν πρὸς τὸ μέτωπον ὡς ἀποσκοπεύων, τὴν δ' ἄρ. ἔχων πρὸς τὰ κάτω. (Πίναξ XIV, 21.) — Δ. καλλίστη.

462. — **Α** 27. — ΑΥ Τ Κ Μ ΙΟΝ Λ ΦΙ—ΛΙΠΠΟΣ ΣΕ Προτομή *Φιλίππου τοῦ Πρεσβυτέρου* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΕΤΕ—ΝΝΕΩΝ Ἀνῆρ γυμνός ἰστάμενος κατενώπιον, ἔχων ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω δεξ. *κηρύκειον* (;), τὴν δ' ἄρ. φέρων πρὸς τὸ μέτωπον. Παρ' αὐτὸν *τράγος* ἰστάμενος πρὸς ἄρ. (Πίναξ XIV, 22.) — Δ. καλή.

Ἴσινδα.

463. — **Α** 18. — Κεφαλὴ *Διὸς* δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΙΣΙΝ κάτωθεν *ἰππέως* ὠπλισμένον, *καλπάζοντος* πρὸς δ. καὶ ἀκοντίζοντος. Ἐπ' αὐτὸν ὄφεις μέγας ἔρπων πρὸς δεξ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. μὲν Α, δεξιὰ δὲ μέγας *κλάδος φοίνικος*. (Πίναξ XV, 1.) — Δ. ἀρίστη.

464 — **Α** 19. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Β καὶ ἄνευ κλάδου φοίνικος. — Δ. καλή.

465 — **Α** 20. — Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ. — Δ. καλλίστη.

466. — Α 18. — Ὅμοιον, ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν ἀφανές. — Δ. καλή.
467. — Α 17. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Γ καὶ ΙΣΙΝ. — Δ. καλή.
468. — Α 19. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Ι » » »
469. — Α 20. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΙΔ κάτωθεν καὶ ΙCINΔΕΩΝ ἄνωθεν τοῦ ἱππέως. Ἡ κεφαλὴ τοῦ Διὸς εἶναι τετανωμένη καὶ ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.
470. — Α 21. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΘΙ ἄνω ἀριστερὰ καὶ ΙCIN κάτω τοῦ ἱππέως. (*Πίναξ XV, 2.*) — Δ. ἀρίστη.
471. — Α 20. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΚΒ ἄνω ἀριστερὰ καὶ ΙCINΔΕΩΝ ἐν τῷ ἐξέργῳ. — Δ. καλή.
472. — Α 20. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Κ—Γ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ΙCIN—Δ—Ε—ΩΝ ἐκ τοῦ ἐξέργου πρὸς τὰ ἄνω. — Δ. καλή.
473. — Α 19. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Λ ἄνω ἀριστερὰ τοῦ ἱππέως. Τὸ ἐθνικὸν ἀφανές. — Δ. μετρία.
474. — Α 20. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Γ (sic) ἄνω ἀριστερὰ τοῦ ἱππέως καὶ ΙCIN ἐν τῷ ἐξέργῳ. — Δ. καλή.
475. — Α 20. — Ὅμοίως τῷ προηγουμένῳ, ἀλλὰ μετὰ ΙCΙ—Ν - ΔΕ ἄνω καὶ ΨΝ ἐν τῷ ἐξέργῳ. Ἄνευ χρονολογίας. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξιὰ τοῦ ἱππέως μέγας κλάδος φοίνικος. — Δ. καλή.
476. — Α 20. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μόνον μετὰ ΙCIN—ΔΕΩΝ ἄνω τοῦ ἱππέως. — Δ. μετρία.
477. — Α 16. — Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς μετὰ σκήπτρου ἐπ' ὄμου, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΙΣΙΝΔ κάτωθεν ἱππέως ἄνευ κράνου καὶ μετὰ προτεταμένου ὀριζοντίως δόρατος, καλπάζοντος δὲ πρὸς δ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄνω ἀρ Γ, κάτω δὲ ὄφιν ἔρπον πρὸς δεξ. (*Πίναξ XV, 3.*) — Δ. καλή.
478. — Α 16. — Ὅμοιον μετὰ τοῦ αὐτοῦ Γ καὶ ΙΣΙΝΔΕ. Ἐπὶ τοῦ ἱππέως στρογγύλον ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ὄφιν. — Δ. καλή.
479. — Α 16. — Ὅμοιον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑστερόσημον ἐπὶ τῆς θέσεως ἔνθα τὸ Γ τοῦ προηγουμένου νομίσματος. — Δ. μετρία.

480. — **A** 19. — Κεφαλή *Λιός* δαφνοστεφής, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΙCIN—ΔΕΩΝ Ἀφροδίτη γυμνή τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος (;) διὰ τῆς δεξ. κρατοῦσα μέρος τῆς κόμης αὐτῆς, τὴν δ' ἄρ. ἔχουσα ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Ἀριστερὰ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς δελφίς πρὸς τὰ κάτω. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. ἀρίστη.
481. — **A** 16. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΙΣ—ΙΝ Φαρέτρα. — Δ. καλή.
482. — **A** 16. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΙΣΙΝ ἐν στεφάνῳ δάφνης. — Δ. καλλίστη.
483. — **A** 13. — Προτομή Ἀρτέμιδος μετὰ ταινίας, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. Ὅμοίως. — Δ. καλή.
484. — **A** 14. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὄμου, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΙΣ—ΙΝ κάτωθεν κράνου, πρὸς δ. — Δ. καλλίστη.
- 485-486. — **A** 13. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΙΣ—ΙΝ Στάχτυς. — Δ. καλή.
487. — **A** 21. — ΑΥ[Τ] ΚΑΙ Μ—ΑΥΡ ΑΝΤΩΝΙ—[Ν]—Ο[С] Κεφαλή *Μ. Αὔρηλιου* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΙCINΔΕ—ΩΝ Τύχη ἰσταμένη πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Γ. — Διατ. καλή.
488. — **A** 20. — [ΙΟΥΛΙΑ Δ]—ΟΜΝΑ СЕВ Προτομή *Ι. Δόμνης*, πρὸς δ.
 Ὅπ. [ΙCIN]—ΔΕΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Ε. — Δ. μετριωτάτη.
489. — **A** 35. — ΑΥΤ Κ[Α]Ι Μ Α—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομή ἀγένειος *Καρακάλλα* μετ' ἀκτινωτοῦ διαδήματος, θώρακος καὶ ἐφραπίδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΙCΙ—Ν—ΔΕΩΝ Ἴππεὺς πωγωνοφόρος μετὰ κράνου, θώρακος καὶ ἠνεμομένης χλαμύδος, καλπαῖζων πρὸς δ., ἐγείρων δὲ δόρυ ἐν τῇ δεξ. Πρὸ αὐτοῦ μέγας κλάδος. Κάτωθεν δὲ ΕΤ—Δ καὶ ὄφεις ἔρπων πρὸς δ. (Πίναξ XV, 4.) — Διατήρησις καὶ κατίωσις θαυμασία!

- 490.— **Α** 24.— **ΑΝ Κ Μ Α ΑΝ**—**ΤΩΝΕΙΝΟΣ** *Κεφαλή Καρακάλλα*
 πωγωνοφόρος καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΙCINΔΕΩΝ** *Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ.* Ἐν τῷ
 πεδίῳ **Ι**.— **Δ.** καλή.
- 491.— **Α** 26.— **ΟΝΛ[ΙΑ CO]**—**ΙΜΙΑ[Γ] CE** *Προτομή Ι. Σοαμίδος,*
 πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **[ΙC]ΙΝ—ΔΕΩΝ** *Τύχη ἰσταμένη πρὸς ἄρ.*— **Δ.** καλλίστη
 ἀλλὰ μέγα τεμάχιον ἔλλείπει.
- 492.— **Α** 26.— **[ΙΟΝΙΑΝ]**—**ΜΑΙCΑΝ CE** *Προτομή Ι. Μαίσης,* πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΙCIN—ΔΕΩΝ** *Νέμεσις ἰσταμένη ἄρ.* ἔχουσα ἐν τῇ προ-
 τεταμένη δεξ. ζυγόν, ἐν τῇ ἄρ. στάχυν καὶ παρὰ τοὺς πό-
 δας αὐτῆς γρῦπα. Ἐν τῷ πεδίῳ **ΕΤ—Δ.**— **Διατ.** μετρία.
- 493.— **Α** 24.— **ΑΥ.ΚΑ.ΜΑ—ΑΝΓΟΡΔΙΑΝ—ΟC CE** *Προτομή Γορ-*
διανοῦ Γ' ἀκτινοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. **ΙCIN—ΔΕΩΝ** *Τύχη μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρα-*
τος, ἰσταμένη πρὸς ἄρ.— **Δ.** καλή.
- 494.— **Α** 27.— **ΑΝ Κ Μ ΙΟΝ CΕΟΝ. ΦΙΛΙΠΠΟC** *Προτομή Φιλίππου*
δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **ΙCINΔΕΩ—Ν ΕΙΩΝΩ[Ν]** *Ἡρακλῆς Φαρνέσιος ἰστάμε-*
νος δεξ.— **Δ.** μετριωτάτη.
- 495.— **Α** 25.— **ΑΝ Κ CΕΟΝΙΔ—ΝΕΛ ΟΝΟΛΟΝCΣ/[Ν]ΟC** *Προτομή*
Οὐλολουσιανοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **ΙCINΔ—Ε—ΩΝ** *Τύχη ἰσταμένη ἄρ.* Ἐν τῷ πεδίῳ **ΑΡ—Χ.**
 — **Δ.** καλή.
- 496.— **Α** 24.— **· Α Κ. ΠΑ· ΟΝΑΛΕΡΙΑΝΟΝ CIB·** (οὔτω) *Προτομή*
Οὐαλεριανοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **ΙCIN—ΔΕΩΝ** *Θεὰ (Μήτηρ θεῶν) καθημένη πρὸς δεξ.*
ἐπὶ θρόνου, θηλάζουσα βρέφος (τὸν Σαβάζιον). Πρὸ αὐτῆς
ἐγείρεται ὄφις παρίας. (Πίναξ XV, 5.) **Δ.** καλλίστη.
- 497.— **Α** 25.— **ΑΝ ΚΑΙ ΠΟΝ ΛΙ ΓΑΛΛΗΝΟC** *πέριξ καὶ κάτω* **ΞΛΞ**

(= Εὐσε[βής]). Προτομή Γαλλιγοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. Ὡς τὸ προηγούμενον.

498. — **Α** 23. — ΑΥ ΚΑΙ [ΠΟ] ΛΙΚ ΓΑΛΛΙΗ περίξ καὶ κάτω ΙΟΥΙ
Ὅμοία προτομή.

᾽Οπ. ΙCIN—Δ—ΕΩΝ Τύχη μετὰ πηδαλίου, κέρατος καὶ μοδίου, ἰσταμένη πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

Κεραία.

499. — **Α** 14. — Προτομή Ἀρτέμιδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΚΕ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, Τ δεξ. ῥόπαλον. — Δ. μετρία.

500. — **Α** 12. — Κεφαλή πρὸς δ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. Ὅμοίως τῷ προηγούμενῳ. — Δ. καλή.

Κόδρουλα.

501. — **Α** 31. — ΑΥ Κ Μ ΑΥΡ CΕΟΝ ΑΛΕ[Ξ]ΑΝΔΡΟC CΕΒ Προτομή
Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΚΟΔΡΟΝΛΕΩΝ—ΔΙΟCΚΟΙΑΝΟΥC (= Διοσκοιανοῦς [ἑρόν]). Ναὸς δίστυλος κατενώπιον καὶ ἐν αὐτῷ κολοσσιαία προτομή τῆς θεᾶς (;) Διοσκοιανοῦς (;) κατενώπιον. (Πίναξ XV, 6.) — Δ. καλή.

Κόμμα.

502. — **Α** 20. — IMP CAESAR—ANTONINOC (sic) Κεφαλή Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. CΟΜΑΜΑ—CΟL ΑΥG Θεά τις ἰσταμένη κατενώπιον, δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν κρατοῦσα μέγαν πέπλον ποδήρη ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς μοδίου καταπίπτοντα. (Πίναξ XV, 7.) — Δ. ἀρίστη.

Κρημνα.

503. — **Α** 14. — Κεφαλή Ἀρτέμιδος πρὸς δεξ. ᾽Οπισθεν αὐτῆς αἰχμή βέλους. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

- ᾽Οπ. Προτομή *λέοντος* καλπάζοντος πρὸς δ. Κάτωθεν ΚΡΗ, ἄνω Ε. Τὸ ὄλον ἐν κύκλω σφαιριδίων. (*Πίναξ XV, 8.*) — Δ. καλλίστη.
504. — Α 12. — Προτομή Ἐρμοῦ μετὰ πετάσου πρὸς δεξ. Ἐν κύκλω σφαιριδίων.
᾽Οπ. ΚΡΗ δεξ. καὶ Ε ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. *Κηρύκειον.* — Δ. καλλίστη.
505. — Α 24. — IMP—M AVR Προτομή *Μ. Αἰρηλίου* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. [COL C]—REM—AVG *Τρεῖς σημαῖαι* ῥωμαϊκαί. — Δ. μετρία.
506. — Α 14. — [C]AESF—VER Κεφαλή *Οδήρου*, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. CREM ἄρ. [COL δεξ. ;] Ἄετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πετρύγων, ἱστάμενος πρὸς ἄρ. καὶ στρεφόμενος δεξ. — Δ. μετρία.
- 507-508. — Α 19. — ILΔ·—COM C Προτομή *Κομμόδου* ἄστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. GENO COL—CRE *Δαίμων* νεαρὸς ἱστάμενος πρὸς ἄρ., βραχὺν φέρων χιτῶνα, ἔχων μόδιον ἐπὶ κεφαλῆς, φιάλην ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρας ἐν τῇ ἄρ. — Δ. καλή.
509. — Α 33. — IMP C L SEP SEVER—PERTIN AVG Προτομή Σ. *Σεβήρου* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.
᾽Οπ. DIVO AVG ἄνω, COL CRE ἐν τῷ ἔξεργφ. Ἄποικος ἀροτριῶν πρὸς δ. καὶ παρ' αὐτῶν *σημαῖα* ῥωμαϊκή. — Δ. καλή.
510. — Α 32. — IMP . M . AVR—AN . P . F . AVG Προτομή *Καρακάλλα* πωγωνοφόρος, δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. APOLLINI P—R—OPVL COL CREM Ἄπόλλων *Προπυλαῖος* γυμνὸς μετὰ χλαμύδος ἠνεμωμένης, βαδίζων πρὸς δ. καὶ τείνων τὸ τόξον. (*Πίναξ XV, 9.*) — Δ. καλή.
511. — Α 25. — IMP M AVR—ANT . P . F . AVG Ὅμοίως.
᾽Οπ. GEN CO—L CREM *Δαίμων* νεαρὸς φέρων ποδιῆρες ἱμάτιον, ἱστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς μόδιον, ἐν

τῆ δεξ. φιάλην δι' ἧς σπένδει ἐπὶ βωμοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀρ. κέρας ἀφθονίας. — Δ. μετρία.

512. — **Α** 17. — IMP C M AY—R ANT P. F. AVG Ὅμοίως.

Ὅπ. GEIO COL—CRE Ὅμοιος τύπος, ἄνευ τοῦ βωμοῦ καὶ μετὰ βραχέος ἐνδύματος. — Δ. μετρία.

513. — **Α** 20. — P SEP .GET—A FOR CAES Προτομή Γέτα ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

Ὅπ. VLTRI—COL CR Νέμεσις ἰσταμένη ἀρ.. τῆ δεξ. κρατοῦσα πρὸ τοῦ στήθους πτυχήν τοῦ ἱματίου, τῆ δ' ἀρ. ἔχουσα πῆχυν. Ἀριστ. παρὰ πόδα αὐτῆς γρονψ πρὸς ἀρ. (Πίναξ XV, 10.) — Δ. καλλίστη.

514. — **Α** 18. — . SEP G—ETAC PC Κεφαλή Γέτα ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς πρὸς δ.

Ὅπ. IGENO CO —L—CRE AC Δαίμων νεαρὸς ἰστάμενος ἀρ. μετὰ βραχέων ἐνδυμάτων, ὑποδημάτων, μοδίου ἐπὶ κεφαλῆς, φιάλης ἐν τῆ δεξ. καὶ κέρατος ἐν τῇ ἀρ. — Δ. καλή.

515. — **Α** 15. — GE—[TA]C Προτομή Γέτα ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

Ὅπ. COL—CR Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ. μετὰ στεφάνου ἐν τῆ δεξ. καὶ κλάδου φοίνικος ἐν τῇ ἀρ. — Δ. καλή.

516. — **Α** 22. — IM CAM ANT—OGRDIANO (οὔτω). Προτομή Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

Ὅπ. COL .CR—EMNA Ὁ παῖς Ἀρποκράτης ἰστάμενος πρὸς ἀρ. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἱμάτιον ἐπὶ κιονίσκου (;). — Δ. ἀρίστη.

517. — **Α** 25. — SAB TRANQVILLINAM AVGVSTAM Προτομή Τραγκυλλίνης μετὰ μηνίσκου ἐπ' ὤμων, πρὸς δεξ.

Ὅπ. COL [CRE]M—N—E—[NS]IVM Αἱ τρεῖς Χάριτες γυμναί, ὡς συνήθως. — Δ. μετριωτάτη.

518. — **Α** 21. — . SAB .TRANQVILLINAN (sic) AVG Ὅμοίως.

Ὅπ. COL .CREMΝ—ENSIVM Διόνυσος γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς ἀρ. μετὰ κοθόρωνων, ἔχων ἐν τῆ δεξ. κάνθαρον ἄνω

- πάνθηρος καὶ τὴν ἀριστ. στηριζῶν ἐπὶ θύρσου. (*Πίναξ XV, 12.*) — Δ. ἀρίστη.
519. — **Α** 23. — [IMP] C P L . CALLIENVM . . . Προτομή *Γαλλινοῦ* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. COL . IV — L . AVG CREM *Τύχη* ὡς συνήθως πρὸς ἀρ. ἰσταμένη. — Δ. μετρία.
520. — **Α** 34. — IMP C . S . L . DO . M . AVRELIANO Προτομή *Αὐρηλιανοῦ* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. [FORT]VNA C — O — L . CREMNE *Τύχη* βραχέα φέρουσα ἐνδύματα καὶ μόδιον ἐπὶ κεφαλῆς, ἰσταμένη πρὸς ἀρ. καὶ θέτουσα τὸν δεξ. πόδα [ἐπὶ προτομῆς *ποταμοῦ*], ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. μικρὰν *κεφαλὴν αὐτοκράτορος*, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου, παρὰ τὸ κάτω μέρος τοῦ ὁποίου ὀκλάζει *γρῦψ* πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.
521. — **Α** 32. — [I]M . P . C . S . L . DO . M . AVRELIANO Ὅμοίως.
 Ὅπ. APOL — LI — NI COL CREMNE Ἐπόλλων *Προπυλαῖος*, πρὸς δεξ. (*Πίναξ XV, 13.*) — Δ. καλή.

Ὀλβασα.

522. — **Α** 20. — MAR — AVREL CAE Κεφαλὴ *M. Αὐρηλίου* ἀστεφῆς, πρὸς δεξ.
 COL
 Ὅπ. AVG ἐν *στεφάνῳ* δάφνης. — Δ. καλλίστη.
 OLB
523. — **Α** 14. — [I]M]P ANTONIN[VS] Κεφαλὴ *Καρακάλλα* γενειῆτις δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. COL OLBA — SENOR Ἐρμῆς γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον καὶ ἐν τῇ ἀρ. κηρύκειον καὶ χλαμύδα. — Δ. καλή.

Οὐερβία.

524. — **Α** 25. — AY K M AY — ANTONINO — C Κεφαλὴ *Καρακάλλα* γενειῆτις δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΟΥΕΡΒΙ—ΑΝΩΝ Διώνσος γυμνός ἱστάμενος πρὸς ἄρ., φέρων ὑποδήματα, ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ θύρσου. Ἡ γλαμὺς αὐτοῦ ἤρτηται ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πήχεως καὶ τοῦ ἄρ. βραχίονος τοῦ θεοῦ. (Πίναξ XV, 14.) — Δ. ἀρίστη.

525. — Α 20. — ΙΟΥΛΙΑ[Ν] — ΜΑΜΕΑΝ Προτομή *I. Μαμαίας*, πρὸς δ. ᾽Οπ. ΟΥΕΡΒΙ—Α—ΝΩΝ Ἄρτεμις κνηγέτις ἱσταμένη ἠρέμα πρὸς δεξ. ἐν βραχεῖ χιτῶνι καὶ μετὰ ὑποδημάτων, τῇ δεξ. λαμβάνουσα βέλος ἀπὸ τῆς φαρέτρας, ἐν δὲ τῇ προτεταμένη ἄρ. ἔχουσα τὸ τόξον. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἔλαφος πρὸς δεξ. - Δ. καλή.

526. — Α 22. — Κ. Μ. ΙΟΥ. ΣΕΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ Προτομή δαφνοστεφῆς *Φιλίππου* τοῦ νεωτέρου μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. ᾽Οπ. Ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 524.

527. — Α 22. — Ὅμοίως.

Παλαιόπολις.

528. — Α 25. — ΑΝ Κ Μ ΑΥ ΣΕ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτομή *Σ. Ἀλεξάνδρου* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. ᾽Οπ. ΠΑΛΕΟΠΟ—ΛΕΙΤΩΝ *Μῆν* ἱστάμενος πρὸς ἄρ. μετὰ πίλου φρυγίου, βραχέος χιτῶνος, γλαμύδος καὶ ὑποδημάτων, ἔχων ἐν τῇ δεξ. καρπὸν πίτυος, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου, οὗ τὸ κάτω ἄκρον στηρίζεται ἐπὶ βουκρανίου. (Πίναξ XV, 15.) — Δ. καλή.

Πανέμου τεῖχος.

529. — Α 25. — ΕΡΕΝΙΑ Ε--ΤΡΩΣΚΝΛΑ ΣΕ Προτομή *E. Ἐτρουσκίλλης*, πρὸς δ. ᾽Οπ. ΠΑΝΕΜΟ---ΤΙΧΙΤΩΝ *Ἀθηνᾶ* ἱσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος αὐτῆς, τὴν δὲ ἄρ. ἐπὶ τοῦ δόρατος. (Πίναξ XV, 16.) — Δ. καλή.

Πεδνηλισσός.

530. — **A** 20. — . . ΚΑΙ . . . — ΑΥΡΗΛ[ΙΟΣ] Κεφαλή *M. Αὐρηλίον καίσαρος ἀγένειος καὶ ἀστεφής*, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΕΔΝ[Η] ἄρ. — [Λ]ΙΣΣΕ δεξ., ἐν τῷ ἐξέργῳ ΙΩ. *Θεά τις καθημένη (ἢ Ζεὺς) ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. ἔχουσά τι καὶ τὴν ἄρ. στηριζουσα ἐπὶ σκήπτρου.* — Δ. μετρία.

Πρόσταννα.

531. — **A** 20. — ΠΟΛΙΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομή τῆς *Πόλεως* πυργοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΠΡΟΣΤΑΝ—ΝΕΩΝ *Ποσειδῶν* γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος, ἱστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. δελφίνα καὶ τὴν ἄρ. στηριζῶν ἐπὶ τριαίνης. (*Πίναξ XV, 17.*) — Δ. καλλίστη.
 532. — **A** 20. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΠΡΟΣΤΑΝ—ΝΕΩΝ *Ἀφροδίτη* (;) ἐνδεδυμένη, ἱσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ φιάλην (;) καὶ τὴν ἄρ. στηριζουσα ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. μετρία.
 533. — **A** 35. — ΑΥ. Κ [ΜΑΥΡ]—[ΚΛΑΥ]ΔΙΟΣ Προτομή *Κλαυδίου τοῦ Γοτθικοῦ* δαφνοστεφής μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΡΟΣΤ[ΑΝ]—ΝΕΩΝ Ὅρος, ἐφ' οὗ μέγα δένδρον. Κάτω τοῦ ὄρους ΒΙΑΡΟΣ. (*Πίναξ XV, 19.*) — Δ. μετρία.

Πῶγλα.

534. — **A** 20. — ΑΥΤΟΚ ΚΑΙΣΑΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ Κεφαλή *Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΠΩΓΛΕ—ΩΝ *Ἀρτεμις* κνηγέτις ἱσταμένη ἠρέμα πρὸς δεξ., τῇ δεξ. λαμβάνουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας, ἐν δὲ τῇ προτεταμένη ἄρ. ἔχουσα τὸ τόξον. Παρ' αὐτῇ *ἐλαφός* ἱσταμένη πρὸς δεξ. — Δ. καλή.
 535. — **A** 20. — ΑΥ Κ Μ ΑΥ Ρ Σ ΑΛ—ΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτομή *Σ. Ἀλεξάνδρου* δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΠΩΓΛΕ—ΩΝ Διόνυσος γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς δ., φέρον ὑποδήματα, ἔχων δὲ ἐν τῇ δ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος καὶ τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου. Ἡ χλαμὺς αὐτοῦ ἤρτηται ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ δεξ. πῆγως καὶ τοῦ ἀρ. βραχιόνος. (Πίναξ XV, 18.) — Δ. καλή.

Σαγαλασσός.

536. — Α 16. — Ταῦρος κυρίσσω, πρὸς δ. Ἐπὶ γραμμῆς σχηματιζούσης ἔξεργον.

᾽Οπ. ΣΑΓΑΛΑ κάτωθεν ἰππέως τρέχοντος πρὸς δ., ἐπὶ γραμμῆς ἔξεργου. — Δ. καλή.

537. — Α 19. — Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. ΣΑΓΑ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Δύο τράγοι ἰστάμενοι ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ μαχόμενοι. Μεταξὺ αὐτῶν κηρύκειον ὀρθόν. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.

538. — Α 14. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν τράγων βουκράνιον. — Δ. καλή.

539. — Α 13. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν τράγων κέρας. — Δ. καλή.

540. — Α 16. — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΑΓΑ δεξ., ΛΑΣΕ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη βαδίζουσα πρὸς δ. μετὰ στεφάνου ἐν τῇ ὑψωμένῃ δεξ. καὶ κλάδου φοίνικος ἐπὶ ὤμου. — Δ. καλή.

541. — Α 16. — Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἀγένειος ἐν λεοντῇ, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΑΓΑ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη ὁμοία ἀλλὰ πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.

542. — Α 23. — ΝΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, — [ΚΑΙΣΑ]Ρ ἀρ. Κεφαλὴ Νέρωνος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΑΓΑΛΑΣ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω, [ΣΕΩΝ δεξ.]. Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ., τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. καλή, κατίωσις ὠραία.

543. — Α 20. — ΝΕΡΟΥΑΣ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, ΚΑΙΣΑΡ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Κεφαλὴ Νερούα δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΑΓΑΛΑ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, ΣΣΕΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω.
Ἐρμῆς γυμνὸς σπένδων πρὸς ἄρ., φέρων ἐν τῇ ἄρ ἐν
πτυχῇ τῆς χλαμύδος νήπιον πρὸς ἀετὸν ἀνατεῖνον τὰς χει-
ρας καὶ διὰ τῆς δεξ. κρατῶν ἐν τῶν ἄκρων τῆς χλαμύδος.
— Δ. καλλίστη.

544. — Α 20. — ᾽Ομοιον. — Δ. καλή.

545. — Α 27. — ΑΥΤ ΚΑΙ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω — ΑΝΤΩΝΙΝΟ ἄρ. ἐκ τῶν
κάτω. Κεφαλή Μ. Αἰρηλίου πωγωνοφόρος δαφνοστεφής,
πρὸς ἄρ.

᾽Οπ ΣΑΓΑΛΑ—Σ—ΣΕΩΝ Ἀπόλλων γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς
δοσφύς, καθήμενος ἐπὶ θώκου πρὸς ἄρ., στρέφων τὴν κε-
φαλήν πρὸς δεξ. καὶ ἔχων τὴν δεξ. ἐπὶ τοῦ δεξ. γόνατος,
ἐν δὲ τῇ ἄρ. κρατῶν λύραν στηριζομένην ἐπὶ κιονίσκου ἰδρυ-
μένου ὀπισθεν αὐτοῦ. ᾽Εξεργον. (Πίναξ XV, 20.) — Δ.
καλλίστη.

546. — Α 30. — ΑΥΚ Μ ΑΥ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟ—Σ Κεφαλή Καρακάλλα
πωγωνοφόρος καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΑΓΑΛ—ΑΣ—ΣΕΩΝ Λακεδαίμων ἰστάμενος πρὸς ἄρ.
μετὰ κράνους, θώρακος, χλαμύδος καὶ ὑποδημάτων, ἔχων
ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. Νίκην, ἐν δὲ τῇ ἄρ. δόρυ. (Πίναξ
XV, 21.) — Δ. καλλίστη.

547. — Α 25. — ΑΥΤ Κ Μ Α—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομή Γορδιανοῦ Γ΄
δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. Ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 545 (Ἀπόλλων καθήμενος).

548. — Α 28. — ΑΥ.Κ.Γ.ΙΟΝ ΜΑΞΕΙΜΟΣ Προτομή Μαξίμου δα-
φνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΑΓ—ΑΛ—ΑΣΣΕΩΝ Μῆν ἰστάμενος πρὸς ἄρ. μετὰ
πίλου, βραχέος χιτῶνος, χλαμύδος καὶ ὑποδημάτων, ἔχων
ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου.—
Δ. καλή.

549. — Α 34. — ΑΥΚ ΓΑ.Α.ΓΑΛ.ΟΝΕΛ.ΟΝΟΛΟΝΣΙΑΝΟ Προτομή
Ὀνολοσιανοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΑΓΑΛΛΑΣΣΕ—ΩΝ Ὁ ποταμὸς *Κέστρος* ἱστάμενος πρὸς δεξ. ἡμίγυμος, ἔχων τὴν δεξ. ἄνω τῆς κεφαλῆς καὶ κάλαμον ἐν αὐτῇ, τῇ ἄρ. κρατῶν ταῦρον ἐκ τοῦ ἄρ. κέρατος, βαδίζοντα πρὸς δεξ. Μεταξὺ τῶν ποδῶν ΚΕ—C—ΤΡ—ΟC. (*Πίναξ* XVI, 1.) — Δ. θαυμασία.

550. — Α 35. — ΑΥ. Κ Μ. ΑΥΡ. — ΚΛΑΥΔΙΟΝ CΕ Προτομὴ *Κλαυδίου Γοθθικοῦ* δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτοῦ I. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ ὑστερόσημον παραλληλόγραμμον, ἐν ᾧ δυσδιάκριτόν τι

᾽Οπ. ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ ἄνωθεν *λέοντος* καλπάζοντος πρὸς ἄρ. Κάτω ὑστερόσημον σχήματος τροχοῦ ὀδοντωτοῦ. (*Πίναξ* XVI, 2.) — Δ. ἀρίστη.

551. — Α 32. — Ὅμοιος, ἀλλ' ἄνευ ὑστεροσήμου.

᾽Οπ. ΣΑΓΑ—Λ—ΑΣΣΕΩΝ *Σέραπης* μετὰ μοδίου ἐπὶ κεφαλῆς, καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., ἔχων τὴν δεξιὰν ἄνω τῶν κεφαλῶν *Κερβέρον*, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. καλλίστη.

552. — Α 34. — Ὅμοιος, ἀλλ' ἄνευ I.

᾽Οπ. ΣΑ—ΓΑ—ΛΑ—CCEΩΝ *Τύχη* μετὰ μοδίου, πηδαλιού καὶ κέρατος, ἱσταμένη παρὰ κιονίσκον πρὸς ἄρ. ἐν ναῶ τετρασύλω ἄψιδωτῷ. Ἐπὶ τῶν κίωνων δύο ἀγάλματα μορφῶν ἱσταμένων. Ὑστερόσημον, τροχὸς ὀδοντωτὸς ὡς ἄνωτέρω (ἄρ. 550). — Δ. καλή.

553. — Α 35. — Ὅμοιος τῷ προηγουμένῳ.

᾽Οπ. ΣΑΓΑΛΑΣΣΕ[ΩΝ] *Δημήτηρ* ἐν ἄρματι δρακόντων περρωτῶν κρατοῦσα δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν μεγάλην δᾶδα, πρὸς δεξ. Δ. καλή.

554. — Α 34. — Ὅμοιος.

᾽Οπ. ΡΩΜΑΙΩΝ εἰς εὐθειᾶν γραμμὴν ἄνω δύο χειρῶν συναπτομένων, ὧν κάτωθεν ἡμικυκλικῶς ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ Ἐν τῷ πεδίῳ ἄνω μὲν τοῦ πρώτου στίχου *στέφανος*, δεξιὰ δὲ τῶν χειρῶν I. — Δ. καλλίστη.

555. — **Α** 34. — Ὅμοιος, ἀλλὰ μετὰ I πρὸ τῆς προτομῆς καὶ ἐπ' αὐ-
τῆς ὑστερόσημον κυκλικόν.

᾽Οπ. **ΣΑΓΑΛ—ΑCCEΩΝ** Θεός τις καθήμενος ἐπὶ βράχου πρὸς
δεξ., γυμνός, ἔχων ἐν τῇ δεξ. πρὸς τὰ κάτω ξίφος (;) ἢ βέ-
λος, ἐν δὲ τῇ ἀρ. δυσδιέκριτόν τι (᾽χι ὁ Ἡφαιστος). — Δ.
μετριωτάτη.

556. — **Α** 25. — Ὅμοιος, ἀλλ' ἄνευ τοῦ I καὶ τοῦ ὑστεροσήμου.

᾽Οπ. **ΣΑΓΑ—ΛΑCCE[ΕΩΝ]** Ἡφαιστος καθήμενος πρὸς δεξ.,
ἐγείρων ἐν τῇ δεξ. σφῦραν καὶ κατεργαζόμενος ἀσπίδα, ἦν
κρατεῖ διὰ τῆς ἀρ. ἐπὶ τοῦ ἀρ. μηροῦ. — Δ. καλή.

Σέληγη.

557. — **Ρ** 10. Γραμμ. 0,90. — Γοργόνειον κατενώπιον.

᾽Οπ. Κεφαλή Ἀθηνᾶς πρὸς δ., ἥς ὀπισθεν ἀστράγαλος. — Δ.
καλλίστη.

558. — **Ρ** 10. Γραμμ. 0,80. — Ὅμοιον. Ὑπὸ τὸν ἀστράγαλον διπλοῦς
πέλεκυς (;). — Δ. καλή.

559. — **Ρ** 10 Γραμμ. 0,87. — Ὅμοιον. Ὑπὲρ τὸν ἀστράγαλον ἐπιδο-
ρατὶς. — Δ. καλή.

560. — **Ρ** 10. Γραμμ. 0,87. — Ὅμοιος.

᾽Οπ. Κεφαλή Ἀθηνᾶς πρὸς ἀρ. ᾽Οπισθεν αὐτῆς ἀστράγαλος.
— Δ. καλή.

561. — **Ρ** 10. Γραμμ. 0,97. — Ὅμοιος.

᾽Οπ. Κεφαλή Ἀθηνᾶς (ὡς ἡ τῶν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων),
πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς ἀστράγαλος, οὗ κάτω κάλυξ ἄνθους.
(Πίναξ XVI, 4.) — Δ. καλή.

562-564. — **Ρ** 9. Γραμμ. 0,65-0,86. — Ὅμοιος.

᾽Οπ. Κεφαλή Ἀθηνᾶς πρὸς δ., ἥς ὀπισθεν ἐπιδορατὶς. — Δ. καλή.

565-566. — **Ρ** 10. Γραμμ. 0,78-0,85. — Δύο παρόμοια. — Δ. κακή

567. — **Ρ** 25. Γραμμ. 9,80. — Δύο παλαισταί, ὧν μεταξὺ K, ἐπὶ γραμ-
μῆς ἑξέργου. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. **ΣΕΛΓΕΩΝ** ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. Σφενδονήτης ἰστάμενος

πρὸς δεξ. Μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτοῦ Β. Ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ αὐτοῦ, *τρισκελές* πρὸς ἄρ., *ῥόπαλον* καὶ *κέρας*. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ* XVI, 6.) — Δ. καλλίστη.

568.— Α 16.— Προτομή Ἑρακλέους γενειήτου στυρακοστεφής, κατενώπιον, ἔχουσα ῥόπαλον ἐπ' ὤμου.

ἮΟπ. ΣΕ—Λ Ἐλαφος κατακειμένη πρὸς δεξ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν. Ἄνω αὐτῆς *λαμπάς*. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλλίστη, κατωμένον λαμπρῶς.

569.— Α 15.— Ὅμοίως.

ἮΟπ. ΣΕ—Λ Προτομή ἐλάφου, πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

570-571.— Α 13.— Ὅμοίως.

ἮΟπ. Ὅμοίως. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. *αἰχμὴ βέλους*. — Δ. ἀρίστη.

572.— Α 13.— Προτομή Ἑρακλέους γενειήτου πρὸς δ., μετὰ ῥοπαλου ἐπὶ τοῦ ὤμου. Κύκλος σφαιριδίων.

ἮΟπ. ΓΕ ἄρ. ἐκ τῶν κάτω. *Τόξον* καὶ *κεραυνός*. Ἐν τῷ πεδίῳ I—Δ. — Διατ. καλλίστη.

573.— Α 14.— Ὅμοίως, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ Π.

574-575.— Α 25.— ΚΑΙΣΑΡ—ΑΔΡΙΑΝΟΣ Προτομή Ἀδριανοῦ δαφνοστεφής, μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Ὑστερόσημον στρογγύλον ἐν ᾧ *τρισκελές*, πρὸς ἄρ.

ἮΟπ. CΕΛ—ΓΕΩΝ Βάσις μετὰ κλίμακος, ἧς ἄνω δύο τετραγωνοὶ κίσται, ὧν ἐν ἐκάστη δένδρον στόρακος. Ἐκατέρωθεν αὐτῶν δύο βωμοί. — Δ μετρία.

576.— Α 25.— Ὅμοίως, ἀλλὰ CΕΛ δεξ. καὶ ΓΕΩΝ ἄρ. (Ἄνευ ὕστεροσήμου). — Δ. καλή.

577.— Α 21.— Ὅμοίως.

ἮΟπ. CΕΛ—ΓΕΩΝ *Τόξον* καὶ *κεραυνός*. — Δ. καλλίστη.

578.— Α 18.— Ὅμοίως. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὕστερόσημον, ἐν ᾧ *τρισκελές*, πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

579-580.— Α 15.— Ὅμοίως.

ἮΟπ. CΕΛ—ΓΕΩΝ ῥόπαλον τειταινωμένον. — Δ. καλή.

581. — Α 16. — Ὅμοίως

Ὅπ. ΝΩΞΓ—ΛΞΔ Ὅμοίως. — Δ. καλλίστη.

582-585. — Α 24. — ΑΥΤΟ ΚΑΙ C A P — ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ Κεφαλή Ἄνω-
νίου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. C E Λ — Γ Ε Ω Ν Μεγάλη βάσις ἐφ' ἧς, διὰ κλίμακος προ-
σιτῆς, δύο μεγάλοι τετράγωνοι κίσται, ὧν ἐκάστη περιέχει
δένδρον σύρακος. Πρὸ τῶν κιστῶν δύο βωμοί, παρ' αὐτὰς
δέ, ἀριστερὰ μὲν κεραννός, δεξιὰ δὲ ὀόπαλον. — Δ. καλή.

586 — Α 14. — ΦΑΝ—C E Προτομή Φανσίνης τῆς νεωτέρας, πρὸς ἀρ.

Ὅπ. C E Λ — Γ Ε Κέρας. — Δ. καλλίστη.

587-588. — Α 20. — ΚΑΙ—B H P C Κεφαλή Δ Ονήρου ἀγένειος, πρὸς δ.

Ὅπ. C E Λ — Γ Ε Ω Ν Κεραννός καὶ τόξον. — Δ. καλή.

589. — Α 17. — Ὅμοίως. — Δ. καλή.

590. — Α 32. — ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ C A P ΚΟΜΟΔΟΣ Προτομή Κομ-
μόδου γενειῆτις δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

Ὅπ. Ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 582-585. — Δ. ἀρίστη.

591-592. — Α 24. — ΑΥΤ ΚΑΙ C A P Α—ΚΟΜΜΟΔΟ Προτομή Κομμό-
δου ἀγένειος καὶ ἀστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

Ὅπ. C E Λ δεξ., Γ Ε Ω Ν ἀρ. Ὅμοιος τύπος τῷ προηγουμένῳ.
— Δ. καλή.

593. — Α 19. — ΑΝ.Κ.Λ C C E O — ΒΗΡΟC ΠΕ Κεφαλή Σ. Σεουήρου
δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. C E Λ — Γ Ε Ω Ν Κεραννός καὶ τόξον. — Δ. ἀρίστη.

594. — Α 18. — ΑΝ.Κ.Λ. C E — C E ΒΗΡΟC Ὅμοίως.

Ὅπ. C E Λ Γ Ε — Ω — Ν Ἄρτεμις Περγαία ἰσταμένη πρὸς δ. ἐν
ποδήρει χιτῶνι, ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. πρὸς τὰ κάτω βέλος, ἐν
δὲ τῇ προτεταμένῃ ἀρ. τόξον. — Δ. καλή.

595. — Α 17. — ΑΝ Κ Μ ΑΝ — ΑΝΤΩΝΙΝ — ΟC Προτομή Καρακάλλα
γενειῆτις ἀκτινοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

Ὅπ. C E Λ Γ Ε — Ω Ν Διώνσος μετὰ νεβρίδος, ἰστάμενος πρὸς

ἀρ. ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ θύρου. — Δ. καλή.

596. — **Α** 18. — ΑΝ ΚΑ—ΣΕ ΓΕΤΑΣ Κεφαλή Γέτα γενεϊῆτις καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Διώνσος ὡς ὁ προηγούμενος. — Δ. καλή.

597. — **Α** 17. — Α Κ Μ ΑΥ ΑΝ—ΤΩΝΙ[ΝΟΣ] Προτομή Ἐλαγαβάλου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΕΛ—[ΓΕΩΝ] Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ. μετὰ στεφάνου ἐν τῇ προτεταμένη δεξιᾷ καὶ κλάδου φοίνικος ἐν τῇ ἀρ. — Δ. μετρία.

598. — **Α** 32. — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΡ—ΣΕΥ. ΑΛΕΞΙΑΝΔ[ΡΟΣ] Προτομή Σ.

Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. ᾽Υστερόσημον τετράγωνον ἐν ᾧ Η.

᾽Οπ. ΣΕΛ—ΓΕ—ΩΝ Ζεὺς ἰστάμενος πρὸς δ. ἐν μακρῷ ἱματίῳ καὶ μετὰ ὑποδημάτων, ἔχων ἐν τῇ ἀρ. κεραινόν, τὴν δὲ δεξιὰν δίδων Ἐρμῇ γυμνῷ ἰσταμένῳ πρὸς ἀρ., φέροντι περρωτὰ σανδάλια καὶ ἐν τῇ ἀρ. κηρύκειον καὶ χλαμύδα. Παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Διὸς ἀετὸς ἰστάμενος πρὸς δεξ. καὶ στρεφόμενος. (Πίναξ XVI, 3.) — Δ. καλλίστη.

599. — **Α** 23. — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΡ. ΣΕΝ. ΑΛΕΞΙΑΝΔΡΟΣ Προτομή ὁμοία τῇ προηγούμενῃ.

᾽Οπ. ΣΕΛΓ—ΕΩΝ Δύο παλαισται ἀντιγεγραμμένοι ἀπὸ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς αὐτῆς πόλεως. (Πίναξ XVI, 5.) — Δ. καλλίστη. (Νόμισμα ὑπόπτου γνησιότητος).

600. — **Α** 23. — [ΙΟΥ ΜΑ]Μ—ΕΑΝ. ΣΕ Προτομή Μαμαίας, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΣΕΛΓ Ε[ΩΝ] Ἀθηνᾶ ἰσταμένη πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. φιάλην, ἐν δὲ τῇ ἀρ. τὸ δόρυ κεκλιμένον ὀπισθεν αὐτῆς πρὸς ἀριστ. — Ἀρίστης διατηρήσεως ἀλλ' ἔλλιπές κατὰ μέγα τεμάχιον.

601. — **Α** 24. — Ὅμοίως.

᾽Οπ. ΣΕΛΓ—ΕΩΝ Διώνσος ἰστάμενος ἀρ. ὡς ἐπὶ τῶν ἀριθ. 595 καὶ 596. — Δ. μετρία.

602. — **Α** 12. — Α.Κ.ΓΟΡ—Δ—ΙΑΝΟΣ Προτομή Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **CEΛΓ** ἄρ.—**Ε** ἄνω,—**ΩΝ** ἐν τῷ ἐξέργῳ. *Λέων* βαδίζων πρὸς δεξ.—**Δ**. ἀρίστη.
- 603-604. — **Α** 17. — ΑΝ.ΚΑΙΣΑΡ ΙΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ **CB** Κεφαλή Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **CEΛΓ**—**Ε**—**ΩΝ** Ἐγίεια ἰσταμένη κατενώπιον καὶ τρέφουσα ὄφιν.—**Δ**. καλλίστη.
605. — **Α** 22. — ΚΝΙΝΤ ΕΡΕΤΡΑΝΟΣ ΔΕΚΙΟΝ **KA** (οὔτω). Προτομή Τρ. Δεκίου δαφνοστεφής, πρὸς δ. Ἐστερόσημον τετραγώνον.
 Ὅπ. **CEΛΓΕ**—**ΩΝ** Διώνσος γυμνός τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος, ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ κάνθαρον, τὴν δ' ἄρ. στηριζῶν ἐπὶ θύρσου.—**Δ**. μετρία.
606. — **Α** 24. — Ἐπιγραφή καὶ προτομή Δεκίου (;) πρὸς δ. Ἐστερόσημον ἐν ᾧ **Δ**.
 Ὅπ. **CE**—**ΛΓΕΩΝ** Τύχη, ὡς συνήθως, ἰσταμένη ἄρ.—**Δ**. μετριωτάτη.
607. — **Α** 24. — ΕΡΕΝ ΕΤ—ΡΟΥΣΚΙΑ[ΛΑΝ—**CE**] Προτομή Ἐτρούσκιλλης πρὸς δεξ. μετὰ μινίσκου ἐπ' ὤμου.
 Ὅπ. **CEΛ**—**Γ**—**ΕΩΝ** Τύπος βάσεως μετὰ στυράκων ὡς ἄνω τέρω. Ἄλλ' ἐπὶ τῆς βάσεως **Ε**. — **Δ**. μετριωτάτη.
608. — **Α** 25. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. **CEΛ**—**ΓΕΩΝ** Ὅμοιος τύπος ἄνευ γραμματος ἐπὶ τῆς βάσεως, κάτωθεν ὅμως αὐτῆς **Θ** (;). — **Δ**. μετρία.
609. — **Α** 24. — Γ ΟΝ ΟΣ Μ—ΚΝΙΝΤΟΣ ΚΑΙ Προτομή Ὀστυλιανοῦ μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **CEΛΓ**—**ΕΩΝ** Ἀπόλλων ἰστάμενος πρὸς ἄρ. γυμνός, ἔχων κλάδον ἐν τῇ δεξ., τὴν δ' ἄρ. στηριζῶν ἐπὶ τρίποδος. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κόραξ.—**Δ**. μετριωτάτη.
610. — **Α** 18. — Γ ΟΝ Λ ΟΣΤΙΛΙ ΜΕ ΚΝΙΝΤΟΣ ΚΑΙ Ὅμοίως μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **CEΛΓ**—**ΕΩΝ** Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στέφανον καὶ ἐν τῇ ἄρ. κλάδον φοίνικος.—**Δ**. καλλίστη.

611. — Α 30. — ΚΟΡΝ[ΗΛΙ]ΑΝ ΣΑΛΩΝΙΝ[ΑΝ] ΑΥΓ [ΣΕΒ] Προτομή αὐτῆς πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς Η.

᾽Οπ. ΣΕ—Λ—Γ—ΕΩ περίξ καὶ Ν ἐν τῷ ἔξέροφ. Πρόσοψις ναοῦ τετραστύλου ἔχοντος ἐν τῷ ἀετώματι ἀετὸν καὶ ἐν αὐτῷ εἰδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας, οὗ ἄνω μὲν ἀστῆρ καὶ μνησίκος, πλησίον δὲ κάτω κινκίδωμα τοῦ ναοῦ. — Δ. καλή.

612. — Α 32. — ΑΥΤ ΚΑΙ Μ ΑΥΡ ΚΛΑΥΔΙΟΝ καὶ κάτω ΘΞΟ Κεφαλή Κλαυδίου Γοτθικοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς ΙΒ.

᾽Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Βάσις ἐφ' ἧς στύρακες ὡς ἀνωτέρω. — Δ. καλή.

Σελεύκεια Ταύρου.

613. — Α 17. — ΚΑΙΣΑΡ—ΑΔΡΙΑΝΟ Προτομή Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΚΛΑΥΔΙΟ δεξ., ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ἄρ. Ἀυτοκράτωρ (Κλαύδιος;) ἰστάμενος ἐν θώρακι πρὸς ἄρ. ἔχων ἐν τῇ δεξ. φιάλην, ἐν δὲ τῇ ἄρ. δόρυ. — Δ. καλλίστη.

614. — Α 18. — ΑΥ Κ Μ ΑΥ ΣΕ ΑΛ—ΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτομή Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΚΛΑΥΔΙΟ—ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ Τύχη ἢ συνήθης ἰσταμένη πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

615. — Α 25. — Γ ΙΟΝ ΜΑΞΙΜΟΣ ΚΑ Προτομή Μαξίμου μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ—Ε—ΛΕΥΚΕΩΝ Τύχη ὁμοία τῇ προηγούμενη. — Δ. καλλίστη.

616. — Α 27. — Μ Α Κ ΙΟΝ. ΣΕ—ΦΙΛΙΠΠΟΣ Προτομή δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΚΛΑΥΔΙΟΣΕ—ΛΕΥΚ[ΕΩΝ] Ἀρτεμις κυνηγέτις ἐν βραχεῖ χιτῶνι σπεύδουσα πρὸς δεξ. μετὰ κυνός. (Πίναξ XVI, 7.) — Δ. καλή.

617-618. — Α 32. — ΑΥ.Κ. Μ—ΑΥΡ ΚΛΑΥΔΙΟΣ Κεφαλή Κλαυδίου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΚΛΑΥΔΙΟCΕΛ—Ε—ΥΚΕΩΝ *Τύχη* ἢ συνήθης ἰσταμένη πρὸς ἄρ.—Δ. καλλίστη.

Τερμησὸς ἢ μείζων.

619-620.—Α 17.—Κεφαλή *Διὸς* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. ᾽Εν κύκλω σφαιριδίων.

᾽Οπ. ΤΕΡΜΗΣ ἄνω, ΣΕΩΝ ἐν τῷ ἐξέργῳ. *Ταῦρος* ὑβὸς κυρίσων πρὸς ἄρ. (*Πίναξ* XVI, 8.) — Δ. καλλίστη.

621.—Α 14.—Προτομή *Ἀρτέμιδος* μετὰ στεφάνης, ἱματίου καὶ φαρέτρας, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΤΕΡ ἐν τῷ ἐξέργῳ. *Ταῦρος* ὑβὸς ἰστάμενος πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.

622.—Α 13.—᾽Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ ΤΕΡ.—Δ. καλή.

623.—Α 14.—Προτομή *Ἀρτέμιδος* μετὰ στεφάνης καὶ ἐπ' ὤμου φαρέτρας. ᾽Εν τῷ πεδίῳ ὄπισθεν Α, ἔμπροσθεν δὲ Ρ (;)

᾽Οπ. ΤΕΡ ἐν τῷ ἐξέργῳ. *Ταῦρος* ὑβὸς καλπάζων πρὸς ἄρ., οὗ ἄνωθεν *μηνίσκος*. (*Πίναξ* XVI, 12.) — Δ. καλή.

624.—Α 13.—᾽Ομοία προτομή, ἣς ὄπισθεν ἀστήρ.

᾽Οπ. ᾽Ομοίως. — Δ. καλή.

625-628.—Α 18.—Κεφαλή *Διὸς* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΤΕΡ κάτωθεν ἵππου καλπάζοντος πρὸς ἄρ. ᾽Ανωθεν τοῦ ἵππου Α.—Διατ. καλλίστη.

629.—Α 18.—᾽Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ Β.—Διατ. καλή.

630.—Α 18.—᾽Ομοίως, μετὰ Δ.—Διατ. μετρία.

631.—Α 18.—᾽Ομοίως, μετὰ Ζ.—Διατ. μετρία.

632.—Α 18.—᾽Ομοίως, μετὰ Η.—Διατ. καλή.

633.—Α 18.—᾽Ομοίως, μετὰ Ι.—Διατ. καλή.

634.—Α 18.—᾽Ομοίως, μετὰ ΙΔ (;) — Διατ. καλή.

635.—Α 19.—᾽Ομοίως, μετὰ ; — Διατ. μετρία.

636.—Α 22.—᾽Ομοίως, ἐν κύκλω σφαιριδίων.—Δ. μετριωτάτη.

᾽Οπ. ϞΞΤ κάτωθεν προτομῆς ἵππου καλπάζοντος πρὸς δεξ., οὗ

ὄπισθεν Ι— (;), ὧν ἄνω δύο ὑστερόσημα περιέχοντα τὸ μὲν ἐπιδορατίδα τὸ δὲ κεραυνόν.— Δ. καλή.

637.— Α 20.— Ὅμοιος.

Ὅπ. ΤΕΡ κάτωθεν προτομῆς ἵππου, καλπάζοντος πρὸς ἄρ., ἧς ὄπισθεν ΙC. Ἐνωθεν ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ἐπιδορατίς. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.— Δ. καλή.

638.— Α 22.— Ὅμοιος, ἀλλὰ μετὰ ΙΦ ἄνω τῆς προτομῆς, καὶ ὅμοιον ὑστερόσημον.— Δ. καλλίστη.

639.— Α 17.— Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ Κ, ἄνευ ὑστεροσήμου καὶ κύκλου σφαιριδίων.— Δ. μετρία.

640.— Α 18.— Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ [Κ]Α.— Διατ. μετρία.

641.— Α 19.— Ὅμοιος, μετὰ ΚΓ.— Διατ. μετρία.

642.— Α 18.— Ὅμοιος, μετὰ ΚΔ.— Διατ. καλή.

643-645.— Α 18.— Ὅμοιος, μετὰ ΚΕ καὶ δεξιὰ ἐν τῷ πεδίῳ κεραυνοῦ ὡς συμβόλου.— Δ. καλή.

646.— Α 17.— Ὅμοιον, μετὰ ΚC καὶ τοῦ αὐτοῦ συμβόλου.— Δ. καλλίστη.

647.— Α 18.— » » ΚΘ » » » »

648.— Α 18.— » » ΛΒ » » » »

649-652.— Α 18.— Τέσσαρα ὅμοια ἀλλὰ μετὰ κατεστραμμένων χρονολογιῶν καὶ ἄνευ τοῦ κεραυνοῦ.— Δ. κακή.

653.— Α 18.— Ὅμοιος, μετὰ ὑστεροσήμου ἐν ᾧ ἐπιδορατίς.— Δ. κακή.

654.— Α 18.— Ὅμοιον, μετὰ ΤΕΡΜΗ. Ὅπισθεν τοῦ ἵππου Γ.— Δ. καλή, ὥραιας τεχνοτροπίας.

655.— Α 18.— Ὅμοιον, μετ' ἀφανοῦς ἐπιγραφῆς.— Δ. καλή, ὥραιας κατιώσεως.

656.— Α 18.— ΤΕΡΜΗC ἄνω [CΕΩ]Ν κάτω ἵππου καλπάζοντος πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄνω Λ. Κύκλος σφαιριδίων.

Ὅπ. [ΤΩΝ ΜΕΙΖΟ—ΝΩΝ] περίξ Ἀπόλλωνος γυμνοῦ ἰσταμένου μετὰ διασταυρουμένων τῶν ποδῶν κατενώπιον, στρέφοντος τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ., ἐρειδομένου τῷ ἀριστερῷ ἀγκῶνι ἐπὶ κιονίσκου, ἐφ' οὗ ἡ χλαμὺς αὐτοῦ, ἔχοντος δὲ ἐν τῇ δεξ. κλάδον ἄνω ἀγγείου (ἢ βωμοῦ;).— Δ. μετρία.

- 657.— **A** 18.— Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Λ. Κύκλος σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΤΕΡΜΗ—C—CΕΩΝ Ἴππος καλπάζων πρὸς δ.— Δ. καλή.
- 658.— **A** 19.— Ὅμοιος, ἀλλὰ μετὰ Λ—B.
 Ὅπ. ΤΕΡΜΗ—H ἄνω καὶ δεξ., ΙΩΞΙ κάτω. Ἴππος καλπάζων πρὸς ἄρ. (Πίναξ XVI, 9.) — Δ. καλλίστη.
- 659.— **A** 15.— Προτομή Ἡρακλέους γενειῆτις πρὸς δ. μετὰ λεοντῆς περὶ τὸν τράχηλον καὶ ῥοπάλου ἐπ' ὤμου. Κύκλος σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΤΕΡ—ΜΗ—CΕΩΝ Νίκη ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα στέφανον ἐν τῇ δεξ. καὶ κλάδον φοίνικος ἐν τῇ ἄρ. Κύκλος σφαιριδίων.— Δ. ἀρίστη.
- 660.— **A** 15.— Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΤΕΡ—Μ—Η—CΕΩΝ.— Δ. καλή.
- 661.— **A** 15.— Ὅμοιον, ἢ ἐπιγραφὴ ἀφανής.— Δ. κακή.
- 662.— **A** 17.— ΤΙ—ΜΟ—[. . ΤΙΑ;] Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΤΕΡΜΗ ἄνω, CΕΩΝ κάτω. Ἴππος καλπάζων πρὸς δεξ. (Πίναξ XVI, 10.) — Δ. καλή.
- 663.— **A** 17.— $\begin{matrix} \text{ΤΕ} \\ \text{Ρ} \end{matrix}$ ἐν στεφάνῳ δάφνης.
 Ὅπ. [ΜΕΙΩ] ἄρ.—ΝΩΝ δεξ. Κηρύκειον πτερωτόν. (Πίναξ XVI, 11.) — Δ. καλή.
- 664.— **A** 25.— Ἀθηνᾶ ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. Νίκην, τὴν δ' ἀριστ. στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος, παρὰ τὸ ἄκρον τοῦ ὀποίου κεῖται ἡ ἀσπίς. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. ΤΕΡ καὶ δεξ. ΜΕΙΞΟΝΩΝ ἐκ τῶν κάτω.
 Ὅπ. [Ι]ΕΥC ἄρ. καὶ CΟΛΥ[ΜΕΥC] δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ζεὺς γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος καθήμενος ἐπὶ θώκου πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. Νίκην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ σκήπτρου.— Δ. μετρία.
- 665.— **A** 22.— ΤΕΡΜΗC—CΕΩΝ Προτομή Ἡλίου ἀκτινοστεφής πρὸς δεξ. μετὰ ἱματίου.
 Ὅπ. ΤΩΝ ΜΕΙΞΟ—ΝΩΝ Διόνυσος γυμνός, μετὰ νεβρίδος μόνον, ἰστάμενος ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάρθαρον ἄνω πάνθηρος, καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου.— Δ. καλή.

666. — Α 25. — Τ—ΕΡΜΗC—CΕΩΝ Προτομή Ἐρμοῦ πρὸς δ. μετὰ ἱματίου καὶ κηρυκείου ἐπ' ὤμου.
 Ὅπ. ΤΩΝ ΜΕΙ—ΣΟΝΩΝ Ἀθηνᾶ ἰσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα πρὸς τὰ κάτω ἐν τῇ δεξ. φιάλην ἢ στέφανον, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος παρ' ᾧ ἡ ἄσπὶς. — Δ. καλή.
- 667-668. — Α 25. — Δύο ὅμοια ἀλλὰ πολὺ ἀτεχνότερα. — Δ. καλή.
669. — Α 25. — ΤΕΡΜΗC—CΕΩΝ Ἡ αὐτὴ προτομή Ἐρμοῦ ἀλλὰ πρὸς ἄρ.
 Ὅπ. ΤΩΝ—ΜΕ|ΙΣΟΝΩΝ Ὅμοία Ἀθηνᾶ, ἀλλ' ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. ἔχουσα Νίκην πρὸς δεξ. — Δ. καλή.
670. — Α 23. — ΤΕΡ. Γ. ΜΕΙ—ΖΟ Προτομή Σόλυμον πρὸς ἄρ. φέρουσα κράνος καὶ θώρακα, ἐφ' οὗ γοργόνειον.
 Ὅπ. CΟΛΥ—ΜΟC Ὁ Σόλυμος καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ. μετὰ κράνους, θώρακος καὶ ὑποδημάτων, τὴν δεξ. φέρων πρὸς τὸ πρόσωπον, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχων τὸ ξίφος. (Πίναξ XVI, 13.) — Δ. ἀρίστη.
671. — Α 23. — Ὅμοιον μετὰ ΤΕΡΜΗC—ΕΩΝ, λίαν δὲ ἀτεχνότερον. — Δ. καλή.
672. — Α 22. — Ὅμοιον μετὰ ΤΕΡΜΗCΕΩΝ (οὔτω) καὶ τῆς προτομῆς πρὸς δεξ. — Δ. ἀρίστη.
673. — Α 24. — ΤΕΡΜ—ΗCCEΩΝ Ἡ αὐτὴ προτομή τοῦ Σόλυμου, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. [ΤΩΝ ΜΕ|ΙΣ|Ο|ΝΩΝ Σόλυμος ἰστάμενος ἄρ. μετὰ κράνους, ἀσπίδος καὶ ὑποδημάτων, τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ δόρατος καὶ ἐν τῇ ἄρ. ἔχων παραζώνιον. Δεξ. παρ' αὐτῷ κατέκειται ἄσπὶς. — Δ. καλή.
674. — Α 25. — Ὅμοίως, μετὰ ΤΕΡ—ΜΗCΕΩΝ.
 Ὅπ. Ὅμοίως μετὰ ΤΩΝ ΜΕΙ—ΣΟΝΩΝ καὶ ἄνευ ἀσπίδος. — Δ. καλή.
675. — Α 22. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΤΕΡ—ΜΗCCEΩΝ. — Δ. μετρία.
676. — Α 22. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΤΕΡ—ΜΗCΕΩΝ.
 Ὅπ. Μετὰ ΤΩΝ Μ—ΕΙΖΟΝΩ—Ν. — Δ. καλή.

677.— **A** 22.— Ὅμοιον.

ΑΥΤΟ

Ὅπ. Πρόσοψις ραοῦ διστύλου, ἐν ᾧ **ΝΟ**. Ἐν τῷ ἀετώ-
ΜΩΝ

ματι ἀετός μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων.— Δ. καλή.

678.— **A** 38.— **ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ—Θ** Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής,
πρὸς δεξ.

Ὅπ. **ΤΩΝ—Μ—ΕΙΣΟΝΩΝ** Ἀθηνᾶ ἰσταμένη πρὸς ἄριστ.,
ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. Νίκην πρὸς δεξ. καὶ τὴν
ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. Ἀριστερὰ παρὰ τοὺς πόδας
ἢ ἀσπίς. Ὅπισθεν αὐτῆς *τρόπαιον* ὄπλων. (*Πίναξ XVI, 14.*)
— Δ. καλή.

679.— **A** 30.— **ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ—Θ** Ὅμοίως.

Ὅπ. **ΤΩΝ ΜΕ—ΙΣΟΝΩΝ** Ὅμοιος τύπος. Μεταξὺ τῆς Ἀθη-
νᾶς καὶ τοῦ τροπαίου μέγα Θ. (Ἔνεκα ἐλλείψεως χώρου ὡς
ἐκ τῆς κακῆς τοποθετήσεως τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἀπεικονίσθη
ἢ Νίκη ἐν τῇ χειρὶ τῆς θεᾶς). — Δ. καλή.

680.— **A** 33.— **ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ—Θ** (;) Ὅμοίως.

Ὅπ. [**ΤΩΝ ΜΕΙ**]—**ΣΟΝΩΝ** *Ἀυτοκράτωρ* ἢ *θεός τις* ἰστάμε-
νος πρὸς ἄρ. καὶ ἐγείρων ἢ στέφον *τρόπαιον*. — Δ. μετρία.

681.— **A** 29.— **ΤΕΡΜ—ΗΣΣΕΩΝ—Θ** Ὅμοίως.

Ὅπ. **ΤΩΝ—[ΜΕΙ]—ΣΟΝΩΝ** Ἀθηνᾶ *Νικηφόρος* ἰσταμένη
πρὸς ἄρ. καὶ στηρίζουσα τὴν ἄρ. ἐπὶ τοῦ δόρατος. Ἐν τῷ
πεδίῳ ἄρ. Θ. — Διατ. καλή.

682.— **A** 29.— **ΤΕΡΜΗ—ΣΣΕΩΝ—Θ** Ὅμοίως.

Ὅπ. **ΤΩΝ ΜΕΙ—ΣΟΝΩΝ** Ἑρακλῆς γυμνός, ἰστάμενος πρὸς
δεξ. καὶ στρεφόμενος, τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ ῥοπαίου
καὶ διὰ τῆς ἄρ. φέρων μῆλα (;) καὶ λεοντῆν. Ἐν τῷ πεδίῳ
δεξ. Θ. — Διατ. καλή.

683.— **A** 29.— Ὅμοίως.

Ὅπ. **ΤΩΝ—ΜΕ—ΙΣΟΝΩΝ** Θεά τις μετὰ βραχέος χιτῶνος
ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. μέγαν *κλάδον*
δένδρου καὶ ἐν τῇ ἄρ. *κέρας*. — Δ. καλή.

684. — **Α** 29. — ΤΕΡ— $\overline{\text{ΜΗ}}\text{CCEΩΝ}$ —Θ. Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΑΥΤΟ—Ν—ΟΜΩΝ Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Θ. — Διατ. καλή.
685. — **Α** 28. — Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΑΥΤΟΝ—ΟΜΩΝ Τύχη ἢ συνήθης ἱσταμένη ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Θ. — Διατ. καλή.
686. — **Α** 30. — ΤΕΡ ἄρ.— ΜΗCCE δεξ., κάτω δὲ .Θ.ΝΩ Ὅμοίως.
 Ὅπ. [Α]ΥΤΟ—ΝΟΜΩΝ Νέμεσις ἱσταμένη ἄρ., τῇ δεξ. ἀνέχουσα πτυχήν τοῦ ἱματίου, ἐν δὲ τῇ ἄρ. κρατοῦσα πῆχυν. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Θ. — Διατ. καλλίστη, ἀλλ' ἐν τειμάχιον τοῦ νομίσματος εἶναι ἀποκεκρουσμένον.
687. — **Α** 28. — ΤΕΡ—ΜΗCCEΩΝ—Θ Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΑΥΤΟ ἄρ.—ΝΟΜΩΝ δεξ., Θ ἐν τῷ ἑξέρογῳ. Μέγα δίωτον
 ΕΛΕ
 ἀγγεῖον μεταξὺ δύο κλάδων. Ἐπ' αὐτοῦ VΘΕΡ.—Δ. καλή.
 ΩΝ
688. — **Α** 30. — ΤΕΡΜΗC—CΕΩΝ—Θ (;) Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΤΩΝ ἄρ.—ΜΕΙΞΟ δεξ., ΝΩΝ ἐν τῷ ἑξέρογῳ. Τύχη ἱσταμένη ἄρ., καὶ ὄπισθεν αὐτῆς Νίκη ἱσταμένη πρὸς ἄρ. καὶ στεφανοῦσα αὐτήν.—Δ. καλή.
689. — **Α** 28. — ΤΕΡΜΗC—CΕΩΝ Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΤΩΝ Μ ἄρ.—ΕΙΞΟΝΩ δεξ., Ν ἐν τῷ ἑξέρογῳ. Σόλυμος καθήμενος ἐπὶ θώκου πρὸς ἄρ. (ὡς ἀνωτέρω).—Δ. καλλίστη.
- 690-691. — **Α** 28. — ΤΕΡΜ—ΗCCEΩ—Ν Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΑΥΤΟ ἄρ.—ΝΟΜΩ δεξ., Ν ἐν τῷ ἑξέρογῳ. Ὅμοίως.—Δ. μετρία.
692. — **Α** 27. — ΤΕΡΜΗC—CΕΩΝ Ὅμοίως.
 Ὅπ. ΑΥΤΟ—Ν—ΟΜΩΝ Τύχη ἢ συνήθης ἱσταμένη ἄρ.—Δ. καλή.
693. — **Α** 28. — ΤΕΡΜΗ—CCEΩΝ—Θ Ὅμοίως.
 Ὅπ. [ΤΩΝ Μ]ΕΙ—Z—ΟΝΩΝ Τύχη ἢ συνήθης ἱσταμένη ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. Θ. — Διατ. μετρία.

Τερμησός ἢ μικρὰ (Οἰνόανδα).

- 694-695. — **Α** 17-16. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΤΕΡΜΗΣ δεξ. — ΣΕΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. Λύρα (κιθάρα). — Δ. καλή.
696. — **Α** 21. — Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής, μετὰ σκήπτρου ἐπ' ὤμου, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΤΕΡ|ΜΗΣ—ΣΕ|ΩΝ Κεραυνὸς περρωτός. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλλίστη.
697. — **Α** 22. — Ὅμοίως μετὰ ὑστεροσήμεου στρογγύλου, ἐν ᾧ μέλισσα (ἰδὲ τὸ ἐπόμενον).
698. — **Α** 13. — Μέλισσα.
 Ὅπ. ΤΕΡ δεξ. ἄνω ἀετοῦ ἰσταμένου μετὰ κλειστῶν πτερῶν ἐπὶ κερανοῦ πρὸς ἄρ. Πεδίον ἔγκοilon. (Πίναξ XVI, 15.) — Δ. καλή.
699. — **Α** 20. — Κεφαλή γυμνή, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΤΕΡ ἄνω ΟΙ κάτω ἵππου καλπάζοντος πρὸς δ. — Διατ. καλλίστη.

Τιμβριάς.

700. — **Α** 26. — ΑΥ.Κ.Μ.ΑΥ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομή Ἐλαγαβάλου (;) δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Ὑστερόσημον στρογγύλον ἐν ᾧ Λ.
 Ὅπ. ΤΙΜΒΡΙ—ΑΔΕΩΝ Μῆν ἰστάμενος ἄρ. μετὰ πύλου, μινίσκου ἐπ' ὤμου κλπ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. Παρ' αὐτῷ ταῦρος ὑβός, πρὸς ἄρ. (Πίναξ XVI, 16.) — Δ. καλλίστη.
701. — **Α** 20. — ΚΑΙΚΙΛΙΑ—ΠΑΝΛΕΙΝΑ C Προτομή Παυλίνης, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΤΙΜΒΡΙ—ΑΔΕΩΝ Τύχη μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἰσταμένη πρὸς ἄρ. (Πίναξ XVI, 16.) — Δ. καλλίστη.

Τινασσός.

702. — **Α** 17. — ΤΙΤΥ—Α—C—C κάτωθεν καὶ ἔμπροσθεν προτομῆς κάπρου τρέχοντος πρὸς δεξ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων,

Ὅπ. ΜΗΤ κάτωθεν, ΡΟC δεξ. Ναὸς Μητροῦ θεῶν τετράστυλος μετὰ κικλίδων μετὰξὺ τῶν στηλῶν καὶ ἀσπίδος ἐν τῷ ἀετώματι. Ἀριστερὰ ὄφρις. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων (Πίναξ XVII, 1.) — Δ. ἀρίστη.

703-704. — Α 17. — Ὅμοίως. — Δ. μετρία

705. — Α 24. — [ΑΥΤ] ΚΑΙCΑΨ — ΑΝΤΩΝΙΝΟC Κεφαλὴ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΤΙΤ — Υ — Α — CCE περίξ, ΝΩ κάτω Ναὸς τετράστυλος ἰωνικὸς μετ' ἀσπίδος ἐν τῷ ἀετώματι. — Δ. καλή.

ΛΥΚΑΟΝΙΑ

Ἰκόνιον.

706. — Α 15. — Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΙΚΟΝΙ — [ΕΩΝ] Περωεὺς ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ ἄρ. πρὸς τὰ κάτω κεφαλὴν Μεδούσης καὶ ἐν τῇ δεξ. δρεπανομάχαιραν. — Δ. μετρία.

ΚΙΛΙΚΙΑ

Ἄδανα.

707. — Α 20. — Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. ΑΔΑΝΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἐρμῆς γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον καὶ ἐν τῇ ἄρ. κηρύ-

ΕΥΜΑ

κειον καὶ γλαμύδα. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. $\boxtimes$. — Δ. καλή.

ΝΙΚΑ

Καράλια.

708. — Α 32. — . . . Κ ΙΟΥΛΙΟΝ [C]ΕΝΗΡΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΚΑΙ Προτομὴ Φιλίππου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΚΑΡΑΛ — ΛΙΩΤΩΝ Ἀθηναῖα ἰσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ ἀσπίδος κατακειμένης, τὴν δὲ ἄρ. ἐπὶ δόρατος. — Δ. ἔμπρ. μετρία, ὅπ. καλή.

709. — **Α** 24. — **ΑΝΤ.Κ.Μ.Κ.Ι.ΣΕΝΟΥ—ΦΙΛΙΠΠΟΝ** **ΣΕ** Ὅμοίως.
 Ὅπ. **ΚΑΡΑΛΛ—ΙΩΤΩΝ** *Τύχη* μετὰ μοδίου ἱσταμένη ἄρ.,
 ἔχουσα κλάδον ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρασ ἐν τῇ ἄρ. — Δ. ἀρίστη.

Κασαί.

710. — **Α** 32. — **ΑΥΚΜΑΥΡΣΕΟΝΗ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ** **ΣΕ** Προτομή
Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτιδος,
 πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **ΚΑΣΑ—ΤΩΝ** Ἀθηναῖα καθημένη ἐπὶ θώρακου πρὸς ἄρ.,
 ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηριζούσα ἐπὶ δό-
 ρατος. — Δ. καλή.

711. — **Α** 32. — **ΑΥΤΚΜΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟ—ΣΣΕΒ** Προτομή *Γορ-*
διανῶ Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτιδος, πρὸς δ.
 Ὅπ. Ὅμοίως.

Κέστρος.

712. — **Α** 20. — **ΛΟΥ—ΚΙΛΛΑ** **ΣΕΒ** Προτομή *Λουκίλλης*, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. **ΚΕΣ—ΤΡΗ—ΝΩΝ** Ἀστὴρ ἐν μηνίσκῳ. (*Πίναξ* XVII, 2.)
 — Δ. καλλίστη.

Κολυβρασός.

713. — **Α** 26. — **ΦΑΝΣΤΕΙΝΑ—ΣΕΒΑΣΤΗ** Προτομή *Φανουστίνης τῆς*
νεωτέρας, πρὸς δεξ.

Ὅπ. **ΚΟΛΥΒΡ** δεξ., **ΑΣΣΕΩΝ** ἄρ. Ἀπόλλων γυμνὸς ἱστάμε-
 νος κατενώπιον, στρέφων πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βέλος,
 ἐν τῇ ἄρ. τόξον καὶ ἐπ' ὤμου φαρέτραν. — Δ. μετρία.

714. — **Α** 32. — **ΑΥΤΑΙΠΟΛΙΚΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ** **ΣΕ** Προτομή *Ουα-*
λεριανῶ τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ
 ἔφαπτιδος, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτοῦ **ΙΑ**.

Ὅπ. **ΚΟΛΥΒΡ—ΑΣΣΕΩΝ** Ἡφαιστος καθήμενος ἐπὶ βράχου,
 πρὸς δεξ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. σφῦραν, τὸν δ' ἄρ. βραχίονα στη-
 ρίζων ἐπὶ ἀσπίδος, ἣν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἄρ. μηροῦ. — Δ. καλή.

715. — **Α** 33. — **ΠΟΝΛΙΚΚΟΡΟΝΑΛΕΡΙΑΝΟΝ** **ΚΑΙ** **ΣΕΒ** Προτομή

Κορν. Ουαλεριανού ἀστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ., ἄνω ἀετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων περύγων. Πρὸ αὐτῆς ΙΑ.

Ὅπ. ΚΟΛΥ—ΒΡ—ΑC—CΕΩΝ Μέγα ἄγγειον ἄωτον, ἐν ᾧ τρία μικρότερα μόνωτα (ποτήρια) ἐν ναῶ τετρασύλω κατενώπιον. Ἐν τῷ ἀετώματι ΓV, ἐν τῷ ναῶ Μ—N, ἐν τῷ ἔξέρῳ ΑCΙΑΡΧΙΑ. (Πίναξ XVII, 3.) — Δ. ἀρίστη.

716. — Α 32. — Ὅμοιος.

Ὅπ. ΚΟΛΥΒ—Ρ—Α—CCEΩΝ Ναός τετράστυλος μετὰ κλίμακος, ἐν ᾧ Ζεὺς ἰσταμένος (;) πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

Κορακήσιον.

717. — Α 12. — *Γοργόνειον* ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. Κ—Ο Ἄρπη Περσέως. Τὸ ὄλον ἐν παχεῖ στεφάνῳ. (Πίναξ XVII, 4.) — Δ. καλή.

718. — Α 16. — Προτομή Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμου, πρὸς δ.

Ὅπ. Κ—Ο Διπλοῦς πέλεκυς. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ. (Πίναξ XVII, 5.) — Δ. ἔμπρ. μετρία, ὅπ. καλή.

719. — Α 15. — Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΚΟ—Ρ Ἄρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι, ἰσταμένη κατενώπιον, στρέφουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐπ' ὤμου φαρέτραν, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ δεξ. (;) καὶ τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (Πίναξ XVII, 6.) — Δ. καλλίστη.

720. — Α 20. — ΑΥ ΚΑΙC—ΑΔΡΙΑΝΟC Κεφαλή Ἀδριανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΚΟΡΑΚΗ δεξ.—CΙΩΤΩΝ ἄρ. Δημήτηρ ἐν διπλῷ χιτῶνι ἰσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα στάχυν ἐν τῇ δεξ. καὶ λαμπάδα ἐν τῇ ἄρ. Πρὸ αὐτῆς βωμίσκος. — Δ. καλή.

721. — Α 18. — [ ]—ΑΙΤΩΝΕΙ Προτομή Μ. Αὔρηλιου δαφνοστεφής, μετὰ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΚΟΡΑΚΗ—[CΙΩΤΩΝ] Τύχη ἢ συνήθης ἰσταμένη πρὸς ἄρ. — Δ. μετρία.

Δαέρτη.

722. — **Α** 22. — **ΑΔΡΙΑΝΟΣ** — [ΑΥ ΚΑΙ ΤΡ] δεξ. Προτομή Ἀδριανοῦ μετὰ ἐφαπτίδος, πρὸς ἄρ.
 Ὅπ. ΛΑΕΡΤΕΙ δεξ., ΤΩΝ ἄρ. Ἀπόλλων ἱστάμενος ἄρ. (Σιδήτης) ἐν βραχεῖ χιτῶνι καὶ μετὰ γλαμύδος, ἔχων ἐν τῇ δεξ. κλάδον καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. μετρία.
723. — **Α** 23. — **ΚΑΙ Μ** — **ΑΥΡΗΛΙΟΣ** Προτομή Μ. Αὐρηλίου ἄστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. Λ — ΑΕΡΤ — Ε — ΙΤΩΝ Ἀπόλλων γυμνὸς ἱστάμενος κατενώπιον, στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. πρὸς τὰ κάτω κλάδον (;) καὶ ἐν τῇ ἄρ. τόξον. — Δ. καλή.
724. — **Α** 26. — **ΙΟΥΛΙΑ** — **ΔΟΜΝΑ** **ΣΕΒ** Προτομή Ι. Δόμνας, πρὸς δ.
 Ὅπ. ΛΑΕΡΤΕ — ΙΤΩΝ Τύχη ἢ συνήθης πρὸς ἄρ. (Πίναξ XVII, 7.) — Ἀρίστης κατιώσεως.
725. — **Α** 25. — . . . . **ΠΟ ΛΙ ΓΑΛΛΙΗ** — **Ν** — **ΟC CΕ** Προτομή Γαλλιανοῦ δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς ΙΑ.
 Ὅπ. ΛΑΕΡΤΕ — Ι — ΤΩΝ Ἐρμῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον (;), ἐν δὲ τῇ ἄρ. τὸ κηρύκειον. — Δ. καλή.

Δύρβη.

726. — **Α** 27. — [CABEI TRANK] — **ΥΛΛΕΙΝΑΝ** . . . Προτομή Τραγκυλλίνης μετὰ μηνίσκου ἐπ' ὤμου, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΛΥΡΒ — ΕΙ — Τ — ΩΝ Ἀρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι, ἱσταμένη ἠρέμα πρὸς δεξ., λαμβάνουσα τῇ δεξ. βέλος ἐκ φαρέτρας, ἐν δὲ τῇ ἄρ. προτεταμένη ἔχουσα τόξον. — Δ. καλή.
727. — **Α** 31. — **ΚΟΡΝΗΛΙΑΝ** — **ΣΑΛΩΝΙΝΑΝ** . . . Προτομή Σαλωνίνης πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς ΙΑ.
 Ὅπ. ΛΥ — ΡΒΕ — Ι — ΤΩΝ Ἀπόλλων Σιδήτης (;) ἢ αὐτοκράτωρ ἱστάμενος ἄρ. — Δ. μετρία.

Colonia Ninica Claudiopolis

- 728 — Α 32. — IMP CLES. SALV. VER. MAXI
MINVS Προτομή *Μαξιμί-
νου* ἄστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. NINI. C. COL. CLA ἄνω, ΥΔΙΟΡΟ[Ι]
1 *Δύκαινα* ὑπὸ δέν-
δρον πρὸς δεξ. θηλάζουσα τὸν Ῥωμόλον καὶ Ῥώμον. —
Δ. καλλίστη.
729. — Α 25. — I—MP MAXIMINVS ΡΙ Κεφαλή *Μαξιμίον* διαφνο-
στεφής, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. COL NI—NI CLAVΔ Προτομή ἀγένειος πυργοστεφής,
πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδνω.

730. — Α 22. — Κεφαλή Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ., ἣς ὀπισθεν ΣΑ.
᾽Οπ. ΣΕΛΕΥΚ[ΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ]Ι ΚΑΛΥΚΑΔΝΩΙ *Νίκη*
σπεύδουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. στέ-
φανον. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. $\frac{\text{NKI}}{\text{KAA}}$. — Δ. καλή.
731. — Α 35. — [ΑΝ Κ ΓΑ] ΟΝΙΒ ΣΑΒΙΝ ΓΑΛΛΟΣ Προτομή *Γάλλου*
ἀκτινοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
᾽Οπ. [C]ΕΛΕΝΚΕΩ[N] κάτω [ΤΩΝ ΠΡΟ]C ΤΩ ΚΑΛΥΚΑ
ΔΝΩ ἄνω.
Προτομή Ἀπόλλωνος διαφνοστεφής πρὸς δεξ. μετὰ κλάδου
πρὸ τοῦ στήθους, καὶ *Τύχης* μετὰ μοδίου καὶ ἐπ' ὤμου κέ-
ρατος, πρὸς ἄρ. — Δ. ἔμπρ. μετρία, ὄπ. καλή.

Σύεδρα.

732. — Α 25. — ΩΤΑΚΙΛΙΑ - CΕΟΝΗΡΑ CΕΒ Προτομή Ὡτ. *Σεβήρας*
πρὸς δεξ.
᾽Οπ. CΥΕΔΡ—ΕΩΝ Ἄρτεμις ἐν μακροῦ χιτῶνι ἰσταμένη ἠρέμα
πρὸς δεξ., λαμβάνουσα βέλος τῇ δεξ., ἐν δὲ τῇ προτεταμένη
ἄρ. ἔχουσα τὸ τόξον. Παρ' αὐτῇ ἔλαφος ἰσταμένη πρὸς δ.
καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν θεάν. — Δ. καλή.

Ταρσός.

733. — **A** 21. — Προτομή *Τύχης* πυργοστεφής καὶ μετὰ καλύπτρας, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. [Τ]ΑΡΣΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. *Ζεὺς Δολιχηνὸς* ἐν τριγωνικῷ πλαισίῳ ἐπὶ βωμοῦ τεθειμένῳ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Κ
Η
— Δ. καλλίστη.

734. — **A** 27. — [ΑΔΡΙΑ]Ν[ΗC] ΤΑΡCΟΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. *Ζεὺς καθημέμος* ἐπὶ θρόνου, πρὸς ἄρ.

᾽Οπ. [ΤΑΡCΕΩΝ]
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ἄρ. ἐκ τῶν κάτω. *Τύχη* καθημένη πρὸς δεξ. καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς *Ποταμοῦ* προτομή πρὸς δ.
— Δ. μετριωτάτη.

735. — **A** 35. — [ΑΥΤ ΚΑΙ Μ ΑΥΡ] CΕΝΗΡΟC ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ
Κεφαλὴ *Καρακάλλα* δαφνοστεφής, πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ Π—Π.

᾽Οπ. [ΑΝΤΩΝΕΙΝΙ]ΑΝΗC CΕΥΗ ΑΔΡ ΜΗΤ Πέριξ καὶ ΤΑΡCΟΝ ἐν τῷ ἐξέργῳ. *Δύκαινα* πρὸς δ. θηλάζουσα τὸν Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. Ἄνω αὐτῆς ΔΕΚ καὶ ἄσπῆρ. — Δ. μετριωτάτη.

736. — **A** 33. — ΑΥ ΚΑΙ Γ ΜΕC ΚΥΝΙΝ ΔΕΚΙΟC ΤΡΑΙΑΝΟC Προτομή *Δεκίου* ἀκτινοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Ἐν τῷ πεδίῳ Π—Π.

᾽Οπ. ΤΑΡCΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC Ἡρακλῆς γυμνὸς ἰστάμενος κατενώπιον, στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ., τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ ῥοπάλου καὶ ἐν τῇ ἄρ. ἔχων τὴν λεοντῆν.
Α—Μ

Ἐν τῷ πεδίῳ [Κ]—Γ . — Διατ. καλή.

Β

ΚΥΠΡΟC

Ἄβεβαίου ἀπονομῆς.

737. — **R** 25. Γραμμ. 10,72. — *Λέων* ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐφορμήσῃ πρὸς δεξ. Ἄνωθεν λείψανα ἐπιγραφῆς; Ἐν τῷ ἐξέργῳ μέγα Λ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

᾽Οπ. *Ταῦρος* ἰστάμενος πρὸς ἄρ. κάτω δὲ αὐτοῦ μέγα Λ. Πέριξ τετράγωνον ἐκ σφαιριδίων. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ* XVII, 8.) — Δ. καλλίστη.

737α. — Ἐνταῦθα τακτέον καὶ τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἄρ. 38 περιγραφέν. Πβλ. Babelon, Perses Achém., Cypre etc. p. CXLIX, fig. 75.

Κοινὸν Κυπρίων.

738. — Α 27. — ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ Κεφαλή *Οὔεσπασιανού* δαφροστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠ—ΡΙΩΝ ΕΤΟΥΣ Η *Ναὸς Παφίας Ἐφροδίτης*. — Δ. καλή.

739. — Α 31. — ΙΟΥΛ ΔΟ—ΜΝΑ ΣΕΒ Προτομή *Ι. Δόμνας*, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΚΟΙΝΟΝ—ΚΥΠΡΙΩΝ Πολυτελέστατος *ναὸς τῆς Παφίας Ἐφροδίτης*. (*Πίναξ* XVII, 11.) — Δ. καλλίστη.

ΛΥΔΙΑ

Πρὸ τῶν χρόνων τοῦ Κροίσου.

740. — ΗΕ 12. Γραμμ. 4,67. — Κεφαλή *λέοντος* πρὸς δ. μετὰ ἀστέρος ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἐστεροσήμεως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δ

᾽Οπ. *Τετράγωνον ἐγκοίλον* παραλληλόγραμμον εἰς δύο μέρη διηρημένον. (*Πίναξ* XVII, 12.)

Βάγαι.

741. — Α 28. — ΣΥΝΚ—ΛΗΤΟΣ Προτομή *Συγκλήτου ἀγένειος*, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ—ΒΑΓΗΝΩΝ Ἀπόλλων ἐνδεδυμένος ἰστάμενος πρὸς δεξ. ἔχων ἐν τῇ ἄρ. λύραν καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω δεξιᾷ πλῆκτρον (;) — Δ. μετρία.

ΦΡΥΓΙΑ

Ἄγκυρα.

742. — Α 18. — ΣΕΒΑΣΤΗ—ΔΟΜΝΑ Προτομή *Ι. Δόμνας*, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΑΝΚΥ—ΡΑΝΩΝ *Εἰδωλον Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας* κατενώπιον. — Δ. καλλίστη.

Ἀδριανόπολις.

743. — Α 20. — Π ΣΕΠ—ΓΕΤΑΣ Κ Προτομή *Γέτα* ἀστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΔΡΙΑΝΟΠΟ — ΛΕΙΤΩΝ Ἐμαζών (;) ἔφιππος πρὸς ἄρ. βαίνουσα, ἔχουσα προτεταμένην τὴν δεξιάν, ἐν δὲ τῇ ἄρ. διπλοῦν πέλεκυν. — Δ. καλή.

744. — Α 32 (ἀρχαῖοθεν ἐπάργυρον). — ΑΝ . Κ . Μ ΙΟΥ — ΛΙ . ΦΙΛΙΠΠΟΣ Προτομή Φιλίππου τοῦ νεωτέρου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. C — ΕΒΑΣ ΑΔΡΙΑΝ — ΟΠΙ ΑΡΧ ΡΟΝΦΟΝ Τύχη ἰσταμένη ἄρ. μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος. — Δ. καλλίστη.

Αἰζανίς.

745. — Α 21. — ΔΟΜΙΤΙΑΝ — ΟC ΚΑΙCΑΡ [CΕΒΑC] ἀρχόμενα δεξιόθεν ἐκ τῶν κάτω. Κεφαλή Δομιτιανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. [Α]ΙΖΑΝΕΙ — ΤΩΝ Ἐθνηῶ ἰσταμένη ἄρ., τὴν ἄρ. στηριζούσα ἐπὶ τοῦ δόρατος, ἐν δὲ τῇ προτεταμένη δεξιᾷ ἔχουσα δυσδιάκριτόν τι. — Δ. μετρία.

Ἄκμονία.

746. — Α 18. — Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΚΜΟΝ δεξ. [ΤΙΜ]ΟΘΕΟ
ΜΕΝΕΔ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος κατενώπιον ἐν τῇ συνήθει στάσει ἦτοι τὴν δεξ. στηρίζων ὀπισθεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος. — Δ. καλή.

747. — Α 28. — ΑΝΤ Κ Μ ΑΝ — ΓΟΡΔΙΑΝΟC Προτομή Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΚΜΟ — ΝΕΩΝ Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος κατενώπιον καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ., στηριζόμενος δὲ ἄρ. ἐπὶ τοῦ βάρκτρου καὶ τὴν δεξ. ἔχων ἐν τῷ ἐνδύματι. (Πίναξ XVII, 13.) — Δ. καλλίστη.

Ἀπάμεια.

748. — Α 20. — Κεφαλή Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΑΠΑΜΕ δεξ. ΚΟΝΩΝ
[.]ΕΓΛΟC Ἐἰδωλον Ἐρωας, τὸ σύνηθες, κατενώπιον. — Δ. καλή.

749. — Α 20. — Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ $\begin{matrix} \text{ΑΡΤΕ[Μ]} \\ \text{[ΒΑΒΑ]} \end{matrix}$. — Δ. μετριωτάτη.
750. — Α 19. — ΔΗ—ΜΟΣ Προτομή Δήμιον ἀγένειος, μετὰ στροφίον, πρὸς δεξ.
- Ὅπ. ΑΠΑΜΕΩΝ Ποταμὸς κατακείμενος, πρὸς ἄρ. (Πίναξ XVII, 9.) — Δ. καλλίστη.
751. — Α 17. — ΝΕΡΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, ΚΑΙΣΑΡ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Κεφαλὴ Νέρωνος ἀστεφής, πρὸς δεξ.
- Ὅπ. ΕΠΙ ΟΥΕΤΤΙΟΝ ΝΙΓΡΟΝ ΑΠΑΜΕΩΝ Ἄετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων πρὸς δεξ., στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

Διονυσόπολις.

752. — Α 25. — ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομή Ἐλαγαβάλου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
- Ὅπ. ΔΟΝΥΣΟ—ΠΟΛΕΙΤΩΝ Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος κατενώπιον, στηριζόμενος τῇ δεξ. ἐπὶ τοῦ βράκτριον αὐτοῦ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. $\begin{matrix} \circ \\ \phi \end{matrix}$ (Πίναξ XVII, 14). — Δ. καλλίστη.

Δοκίμιον.

753. — Α 19. — Προτομή Δοκίμιον νεανική, πρὸς δεξ.
- Ὅπ. ΔΟΚΙ—ΜΕΩΝ Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος κατενώπιον ὡς ἄνωτέρω, ἀλλὰ στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

Ἱεράπολις.

754. — Α 25. — ΛΑΙΡ—ΒΗΝΟΣ Προτομή Ἡλίου ἀκτινοστεφής, μετὰ γλαμύδος, πρὸς δεξ. Ὑστερόσημον, ἐν ᾧ θεὸς ἢ θεὰ ἰσταμένη πρὸς ἄρ. καὶ τὴν ἄρ. στηριζούσα ἐπὶ σκήπτρου.
- Ὅπ. ΙΕΡΑΠ ἐν τῷ ἐξέργῳ, ΟΛΕΙ[ΤΩ]Ν δεξ. καὶ ΝΕΩΚΟΩΝ (sic) ἄρ. ἐξ ἀριστερῶν. Θεά τις μετὰ μοδίου ἐπὶ κεφαλῆς, καθημένη πρὸς ἄρ. ἐπὶ θώκου, ἔχουσα ἐν τῇ ἄρ. κέρασ καὶ ἐν τῇ προτεταμένη δεξιᾷ φιάλην, ἐξ ἧς γέυεται ὄφιν ὀρθομένου πρὸ τῆς θεᾶς (Δήμητρος;). — Δ. καλή.

755. — **Α** 20. — Προτομή *Σεράπιδος* μετὰ μοδίου, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

ἮΟπ. **ΙΕΡΑΠ—ΟΛΕΙΤΩΝ** ἮΙσις ἰσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ ὑψουμένη δεξιᾷ σείστρον καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω ἄρ. ἀγγεῖον. — Δ. καλή.

756. — **Α** 31. — **Α.Κ.Μ.ΑΥ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ** Προτομή *Καρακάλλα* ἀγένειος καὶ δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ. Ὑστερόσημον στρογγύλον ἐν ᾧ δυσδιάκριτόν τι (γράμματα);.

ἮΟπ. **ΙΕΡΑΠΟΛΕ—ΙΤ—ΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ** Δημήτηρ ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. μήκωνα καὶ δύο στάχους, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ λαμπάδος. — Δ. καλή.

Κίβυρα.

757. — **Ρ** 17. Γραμμ. 2,77. — Κεφαλή *νεανίου* ἀγένειος, μετὰ κράνους, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

ἮΟπ. **ΚΙΒΥΡΑΤΩ[Ν]** κάτω ἰπέως φέροντος κράνος, προτεινοντος δόρυ, ἔχοντος δ' ἐπ' ὤμου κρεμαμένην ἀσπίδα καὶ καλπάζοντος πρὸς δ. Μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου **ΟΡ**. (*Πίναξ* XVII, 15.) — Δ. καλλίστη.

758-759. — **Α** 14. — Κεφαλή *Ἀθηνᾶς*, πρὸς δεξ.

ἮΟπ. **ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ** ἐν ἔξέρῳ. *Ταῦρος* ὑβὸς κυρίσσων πρὸς δεξ. ἮΑνω αὐτοῦ **CM**. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.

760. — **Α** 18. — Κεφαλαὶ συνεξυγμέναι τῶν *Διοσκούρων* πρὸς δ. μετὰ πύλων δαφνοστεφῶν, ὧν ἄνω δύο ἀστέρες. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

ἮΟπ. **ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ** ἐν τῷ ἔξέρῳ. *Γυνή* ἰσταμένη πρὸς ἄρ. στέφουσα δὲ τρόπαιον (ὄχι ἢ Νίκη). Ἐν τῇ ἄρ. πρὸς τὰ κάτω, ἔχει δυσδιάκριτόν τι. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. **[Ε]Κ**, ἐφ' οὗ ὕστερόσημον στρογγύλον, ἐν ᾧ προτομή ἀγένειος καὶ ἀκτινοστεφής, πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

761. — **Α** 20. — **[CE]ΒΑΣΤΗ—CABEINA** Προτομή *Σαβείνης*, πρὸς δ.

ἮΟπ. **ΚΙΒΥΡΑ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω, **ΤΩΝ** ἄριστ. ἐκ τῶν κάτω. ἮΑθηνᾶ ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξιᾷ Νί-

κην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος.
(*Πίναξ* XVII, 16.) Δ. καλλίστη,

762.— **Α** 29.— **ΑΥ. ΚΑΙ Μ ΑΝ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ** Προτομή *Γορδιανού*
Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ—ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ** ᾽Αρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι
ἵσταμένη πρὸς δ., τῇ δεξ. λαμβάνουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέ-
τρας, ἐν δὲ τῇ προτεταμένη ἄρ. ἔχουσα τὸ τόξον.— Δ. καλή.

763.— **Α** 30.— **ΦΡ (οὔτω) ΤΡΑΝ—ΚΥΛΛΕΙΝΑ ΣΕΒ** Προτομή *Τραγ-*
κυλλίνης, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **ΚΙΒΥΡΑ—ΤΩΝ** *Νίκη* βυδίζουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν
τῇ δεξ. στέφανον ὑπεράνω βωμίσκου ἢ ἀγωνιστικοῦ ἀγγείου
(οὐχὶ πρῶρας), ἐν δὲ τῇ ἄρ. κλάδον φοίνικος. Ἐν τῷ πε-
δίῳ $\theta\epsilon\varsigma$ ¹. — Διατ. καλή.

764.— **Α** 29.— **ΕΡΕΝΝΙΑ ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ ΣΕΒ** Προτομή αὐτῆς, πρὸς δ.

᾽Οπ. **ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΚΙΒΥΡΑΤ—ΩΝ** *Τύχη* μετὰ μοδίου, πη-
δαλίου καὶ κέρατος, ἵσταμένη πρὸς ἄριστ. Ἐν τῷ πεδίῳ
ΕΤ—ΗΚΣ. — Διατ. καλή.

Κίβυρα καὶ ᾽Εφεσος.

765.— **Α** 35.— **ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ ΣΕΒ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ** Προτομή *Σ.*
Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ Κ—ΕΦΕΣΙΩΝ—[Δ ΝΕΩΚΟ]ΡΩΝ** καὶ ἐν
τῷ ἐξέροφῳ **ΟΜΟΝΟΙΑ** ᾽Αρτεμις ἵσταμένη πρὸς δ. ἐν βρα-
χεῖ ἐνδύματι, ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. *εἶδωλον κληφόρου θεότη-*
τος. Ἀπέναντι αὐτῆς ἵσταται πρὸς ἄρ. ἑτέρα *θεὰ* ἐν βρα-
χεῖ ἐνδύματι, ἐπίσης ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. *εἶδωλον ᾽Αρτέμιδος*
᾽Εφεσίας. Μεταξὺ αὐτῶν βωμός. Ἄνω δὲ **Α[Σ].** — Διατ.
μετριωτάτη.

Λαοδίκεια.

766.— **Α** 13.— Κεφαλὴ *᾽Αρτέμιδος* μετὰ στεφάνης, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. **[Λ]ΑΟΔΙΚΕΩ[Ν]** *Θεά τις* ἵσταμένη πρὸς ἄρ. ἐν μακροῦ

χιτῶνι, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. πτηνόν τι (;) τὴν δ' ἄρ. πρὸς τὰ κάτω. Πρὸ αὐτῆς ἄνθος τι.— Δ. καλή.

767.— Α 16.— ΛΑΟΔΙ—ΚΕΙΑ Προτομή *Τύχης* πυργοστεφής, μετὰ διπλοῦ ἱματίου, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΛΑΟΔΙ—ΚΕΩΝ *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξιᾷ στέφανον, ἐν δὲ τῇ ἄρ. κλάδον φοίνικος.— Δ. ἀρίστη.

768.— Α 20.— Ὅμοίως.

᾽Οπ. ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ δεξ.—ΛΑΟ|ΔΙΚΕΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ὅμοίως. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. μονογράφημα ξ (;) — Δ. καλή.

769.— Α 20.— ΓΕΒΑ—ΓΤΟΣ Κεφαλή *Αὐγούστου* ἀστεφής, πρὸς δ.

᾽Οπ. [Δ]ΙΟΣΚΟΥΡΙΔ[ΗΣ] [δεξ. ΛΑΟ|ΔΙΚΕΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω. ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ[Ν]

Ζεὺς ἰσταμένος ἄρ. ἐνδεδυμένος, ἔχων ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. ἀετόν.— Δ. καλή.

770.— Α 25.— Μ ΙΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙΣ Προτομή *Φιλίππου τοῦ νεωτέρου* δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ—ΝΕΩΚΟΡΩΝ *Τύχη* μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἰσταμένη πρὸς ἄρ.— Δ. καλή.

Λυσιάς.

771.— Α 25.— [ΑΥΤ Κ] Μ ΑΝ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομή *Γορδιανῶ* Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΛΥΣΙ—ΑΔΕΩΝ *Τύχη* μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἰσταμένη πρὸς ἄρ.— Δ. μετρία (διάτρητον).

772.— Α 25.— [ΑΥ Κ] Μ ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Ὅμοίως.

᾽Οπ. ΛΥ—ΣΙΑ—Δ—ΕΩΝ Θεὰ ἰσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξιᾷ φιάλην, δυσδιάκριτόν τι δὲ ἐν τῇ ἄρ., ἧς ὁ ἀγκὼν ἐρείδεται ἐπὶ κιονίσκου.— Δ. μετρία.

Πέλται.

773.— Α 25.— Ἐπιγραφή καὶ προτομή *Καρακάλλα* (;) ἀγένειος καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΠΕΛΤΗΝΩΝ Μ—ΑΡΧ ΙΟΥΝΙΣ ΤΟ Β Τύχη, ἡ συνή-
θης, ἱσταμένη πρὸς ἄρ. — Δ. μετριωτάτη.

Πρυμνησός.

774. — Α 27. — ΒΟΥΛΗ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομή Βουλῆς δαφνο-
στεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΠΡΥΜΝ—ΗΣΣΕΩΝ Δικαιοσύνη ἱσταμένη ἄρ. ἐν διπλῷ
χιτῶνι, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. ζυγόν, διὰ δὲ τῆς
ἄρ. ὑψοῦσα πτυχήν τοῦ πέπλου αὐτῆς. — Δ. καλλίστη.

Σιβιδούνδα.

775. — Α 18. — ΑΥΤ ΚΑΙ—ΚΟΜΜΟΔΟ Προτομή Κομμόδου γενειῆ-
τις καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΙΒΙ—Δ—ΟΥ—ΝΔΕΩΝ ᾽Αρτεμῖς μετὰ ποδήρους ἱμα-
τίου σπεύδουσα πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένη ἄρ.
τόξον καὶ ἐν τῇ ὑψουμένη δεξ. κεραιὸν ἢ λαμπάδα ἢ μι-
κρὸν ἀκόντιον. (Πίναξ XVII, 17.) — Δ. καλλίστη.

776. — Α 22. — ΙΟΥΛΙΑ—ΔΟΜ[ΝΑ ΣΕΒ] Προτομή Ι. Δόμνης, πρὸς δ.

᾽Οπ. ΣΙΒΙΔΟΥ—Ν—ΔΕΩΝ Διώνυσος γυμνὸς ἱστάμενος ἄρ.,
ἔχων ἐν τῇ προτεταμένη δεξ. κἀνθαρον ὑπεράνω πάνθη-
ρος, τὴν δ' ἄρ. στηριζῶν ἐπὶ θύρσου. Ὁ θεὸς φέρει ὑπο-
δήματα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄρ. βραχίονος κρέματα ἢ χλαμὺς αὐ-
τοῦ. — Δ. καλή.

777. — Α 18. — ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ ΣΕ—Ν ΑΛΕΞΑΝ[ΔΡΟΣ] Προτομή

Σ. ᾽Αλεξάνδρον δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΣΙΒΙΔΟΥ—ΝΔΕΩΝ ᾽Αρτεμῖς μετὰ διπλοῦ ἱματίου καὶ
φαρέτρας ἐπ' ὤμου, τείνουσα τόξον, πρὸς δεξ. — Δ. καλή.

Φιλομήλιον.

778. — Α 25. — ΑΥΤ Κ Γ ΜΕΣ Κ ΤΡΑΙ ΔΕΚΙΟΣ Ε Προτομή Δεκίου
ἀκτινοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

᾽Οπ. ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ ΕΠ ΕΝΤΥΧΟΝΣ Ποταμὸς κατακείμενος
πρὸς ἄρ., ἐν τῇ ὑψουμένη δεξ. ἔχων κέρας, τὴν δ' ἄρ. στη-

ρίζων ἐπὶ τῆς ὑδρίας, ἐξ ἧς ῥέει ὕδωρ. Ἐν τῷ πεδίῳ Β.
(Πίναξ XVII, 18.) — Δ. καλή.

ΓΑΛΑΤΙΑ

Ἀμύντας βασιλεύς.

779. — Α 22. — Κεφαλή Ἑρακλέους γενειῆτις μετὰ ῥοπάλου ἐπ' ὤμου,
πρὸς δ. Ὅπισθεν αὐτῆς Μ. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἄνω, ΑΜΥΝΤΟΥ ἐν τῷ ἐξέργῳ. Λέων βα-
δίζων, πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

780. — Α 20. — Προτομή Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου ἐπ' ὤ-
μου, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς ρη. Κύκλος σφαιριδίων.

Ὅπ. ΒΑΣΙΛΕ—ΩΣ ἄνω, ΑΜΥΝΤΟΥ ἐν τῷ ἐξέργῳ. Ἐλα-
φος ἱσταμένη πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

781-784. — Α 16. — Προτομή Ἑρμοῦ μετὰ πετάσου, χλαμύδος καὶ κη-
ρυκείου, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἄνω, ΑΜΥΝ—ΤΟΥ κάτω. Κηρύκειον πε-
ρωτόν. (Πίναξ XVII, 19.) — Δ. ἀρίστη.

ΣΥΡΙΑ

Ἀντιόχεια.

785. — Α 30. — . . . ΙΟΥΛΙ ΦΛΠΠΟΣ ΣΕΒ Κεφαλή Φιλίππου δαφνο-
στεφής, πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ—ΜΗΤΡΟ ΚΟΛΩΝ, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ Δ—Ε
Σ—C

Προτομή Ἀντιοχείας πυργοστεφής καὶ μετὰ καλύπτρας. Ἄνω
αὐτῆς κριὸς πρὸς δ. καὶ στρεφόμενος, κάτωθεν δὲ τῆς προ-
τομῆς ἀστήρ. — Δ. μετρία.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΣΥΡΙΑΣ

786. — Α 20. — Κεφαλή ἀγένειος πρὸς δ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἄνω, ΞΕΛΕΥΚΟΥ ἐν τῷ ἐξέργῳ. Ταῦρος
ὑβὸς κυρίσσω, πρὸς δεξ. — Δ. μετρία.

787-788. — Α 15. — Κεφαλή ἀγένειος περωτῆ (ὠραίας Μεδούσης)
πρὸς δεξ.

Ὅπ. Ὅμοιος. — Δ. ἀρίστη.

- 789.— **Α** 10.— Κεφαλή 'Απόλλωνος ἢ 'Αρτέμιδος, πρὸς δεξ.
 Ὅπ. ΒΑΣΙ. . . . . 'Ελέφας βαδίζων πρὸς ἄρ. — Δ. μετρία.

ΦΟΙΝΙΚΗ

- 790.— **Α** 20.— Προτομή *Τύχης πόλεως* πυργοστεφής, πρὸς δεξ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. *Πηδάλιον* καὶ φοινικικαὶ ἐπιγραφαί. — Δ. ἀρίστη.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Νομὸς 'Οξύρυγχος.

- 791.— **Α** 14.— Κεφαλή 'Αδριανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 Ὅπ. ΟΞΥΡ—ΛΙΑ *Διπλοῦς πέλεκυς*. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΦΘΑΡΜΕΝΑ

- 792-816.— "Ἐν ἀργυροῦν (Πέργης) καὶ εἴκοσι τέσσαρα χαλκᾶ μικροσιατικὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ νομίσματα πάντα ἐφθαρμένα.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ

- 817.— **Ρ** — Κωνσταντῖνος Ε' καὶ Λέων Δ'. Sabatier, Mon. Byz. XL, 25
 818.— **Ρ** — Λέων Ε' καὶ Κωνσταντῖνος Ζ'. » » XLIII, 8
 819-821.— **Ρ** — Βασίλ. Α' καὶ Κωνσταντ. Θ'. » » XLV, 1
 822.— **Ρ** — Κωνσταντῖνος Ι' καὶ Ῥωμανὸς Β'. » » XLVII, 1
 823.— **Ρ** — Βασίλειος Β' καὶ Κωνσταντ. ΙΑ'. » » XLVIII, 16
 824-838.— **Ρ** — ΚΥΠΡΟΥ *Μεσαιωνικά.*
 839-848.— **Ρ** — ΡΟΔΟΥ »
 849.— **Ρ** — ΧΙΟΥ *Μεσαιωνικόν.*
 850-856.— **Ρ** — Διάφορα μεσαιωνικά.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Δ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

		ΒΕ	Φ	Ρ	Α
ΜΟΙΣΙΑ Η ΚΑΤΩ.	Τόμοι	1	—	—	1
ΘΡΑΚΗ.	Ἀγχιάλος	2— 3	—	—	2
»	Ἀπολλωνία	4— 5	—	2	—
»	Μεσημβρία	6	—	—	1
»	Ὀδησσός	7	—	—	1
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΡΑΚΗΣ.	Λυσίμαχος	8	—	1	—
»	Μόστις	9	—	—	1
»	Ρομητάλης Α΄	10	—	—	1
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	Κάσσανδρος	11	—	—	1
ΑΡΓΟΛΙΣ	Ἄργος	12	—	—	1
ΔΑΚΩΝΙΚΗ	Κοινόν	13	—	—	1
ΚΡΗΤΗ	Κοινόν	14— 15	—	—	2
ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ	Ἀβεβαίου ἀπονομῆς	16	—	1	—
»	Ρομ. ἐπαρχία Ἀσίας	17— 18	—	2	—
ΒΙΘΥΝΙΑ	Κίος	19	—	1	—
»	Νίκαια	20	—	—	1
»	Νικομήδεια	21	—	—	1
ΜΥΣΙΑ	Πέργαμος	22— 23	—	—	2
ΛΙΟΔΙΣ.	Κύμη	24— 25	—	—	2
ΙΩΝΙΑ.	Ἐρυθραί	26— 27	—	—	2
»	Ἐφεσος	28— 29	—	1	1
»	Μαγησία	30— 31	—	—	2
»	Μητρόπολις	32	—	—	1
»	Σμύρνη	33	—	—	1
ΣΑΜΟΣ	. . . . .	34	—	—	1
ΧΙΟΣ	. . . . .	35	—	1	—
ΚΑΡΙΑ	Ἀβεβαίου πόλ. (Ἀρ. 38=Κύπρ.)	36— 38	—	2	—
»	Ἀλικαρνασός	39	—	—	1
»	Ἀφροδισιάς	40	—	—	1
»	Ἴασος	41	—	—	1
»	Κνίδος	42— 44	—	2	1
»	Καῦνος	45— 49	—	—	5
»	Τάβαι	50— 51	—	—	2
»	Τρίπολις	52	—	—	1
ΚΩΣ ΝΗΣΟΣ	. . . . .	53— 55	—	—	3
ΡΟΔΟΣ	Κοινόν	56— 58	—	1	2
»	Κάμειρος	59	—	1	—
ΛΥΚΙΑ	α) Ἀνεπίγραφα	60— 61	—	2	—
»	β) Ἐπιγράμματα Μιθραπάτας	62— 64	—	3	—
»	Τελμησός (?)	65	—	1	—
»	Περιοκλῆς, δυνάστης Λιμύρας καὶ βασιλ. Λυκίας, 380-362 π.Χ.	66— 71	—	2	4
»	Λυκία ἐν γένει, ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους	72— 76	—	5	—
»	Ἀρύκανδα	77— 81	—	—	5
»	Βάλβουρα	82	—	—	1
	Εἰς μεταφοράν	—	1	27	53

		ΒΕ	Χ	Ρ	Α
	Ἐκ μεταφορᾶς	—	1	27	53
ΔΡΚΙΑ.	Κορύδαλλα	83	—	—	1
»	Κράγος	84—86	—	—	2
»	Κράγος καὶ Ξάνθος	87—89	—	—	3
»	Κυάνη	90	—	—	1
»	Κράγος καὶ Διάς	91	—	—	1
»	Λίμυρα	92	—	—	1
»	Μασσίκυτος	93—117	—	—	8
»	Μύρα	118—119	—	—	1
»	Ξάνθος	120	—	—	1
»	Πάταρα καὶ Μύρα	121	—	—	1
»	Ποδάλια	122	—	—	1
»	Τλῶ καὶ Κράγος (;)	123—126	—	—	4
»	Φάσηλις	127—134	—	—	2
»	Φελλός	135	—	—	1
»	Χῶμα	136	—	—	1
ΠΑΜΦΥΛΙΑ.	Ἄσπενδος	137—190	—	—	7
»	Ἀττάλεια	191—231	—	—	—
»	Μάγυδος	232—244	—	—	—
»	Πέργη α) Μετὰ Παμφυλιακῶν ἐπιγραφῶν	245—260	—	—	—
»	» β) Μετὰ ἑλλην. ἐπιγραφ.	261—366	—	—	2
»	Σίδη καὶ Πέργη	367—369	—	—	—
»	Σίδη	370—406	—	—	7
»	Σίλλυον	407—431	—	—	—
ΠΙΣΙΔΙΑ	Ἄδαδα	432—434	—	—	—
»	Ἀμβλαδα	435	—	—	—
»	Ἄνδηδα	436—438	—	—	—
»	Ἀντιόχεια	439—448	—	—	—
»	Ἀπολλωνία Μορδίαων	449—451	—	—	—
»	Ἄριασός	452—453	—	—	—
»	Βάρις	454—458	—	—	—
»	Ἐτεννα	459—462	—	—	—
»	Ἴσινδα	463—498	—	—	—
»	Κεραία	499—500	—	—	—
»	Κόδρουλα	501	—	—	—
»	Κόμαμα	502	—	—	—
»	Κοῦμνα	503—521	—	—	—
»	Ὀλβασα	522—523	—	—	—
»	Ὀυερβία	524—527	—	—	—
»	Παλαιόπολις	528	—	—	—
»	Πανέμου τείχος	529	—	—	—
»	Πεδνηλισσός	530	—	—	—
»	Πρόστανα	531—533	—	—	—
»	Πῶγλα	534—535	—	—	—
»	Σαγαλασσός	536—656	—	—	—
»	Σέλγη	557—624	—	—	—
»	Σελεύκεια Ταύρου	613—618	—	—	—
»	Τερμησιός ἢ μείζων	619—693	—	—	—
»	Τερμησιός ἢ μικρά	694—699	—	—	—
	Εἰς μεταφορᾶν	—	1	66	634

		ΛΕ	Χ	Ρ	Α
	Ἐκ μεταφορᾶς.....	—	1	66	631
ΠΙΣΙΔΙΑ	Τριμβρίας.....	700—701	—	—	2
»	Τιτυασσός.....	702—705	—	—	4
ΛΥΚΑΟΝΙΑ	Ἰκόνιον.....	706	—	—	1
ΚΙΛΙΚΙΑ	Ἄδανα.....	707	—	—	1
»	Καραλία.....	708—709	—	—	2
»	Κασαί.....	710—711	—	—	2
»	Κέστρος.....	712	—	—	1
»	Κολυβρασσός.....	713—716	—	—	4
»	Κορακήσιον.....	717—721	—	—	5
»	Λαέρτη.....	722—725	—	—	4
»	Λύβη.....	726—727	—	—	2
»	Colonia Ninica Claudiopolis..	728—729	—	—	2
»	Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ.	730—731	—	—	2
»	Σύεδρα.....	732	—	—	1
»	Ταρσός.....	733—736	—	—	4
ΚΥΠΡΟΣ	Ἀρβηαίου ἀπονομῆς.....	737—737α	—	—	2
»	Κοινὸν Κυπρίων.....	738—739	—	—	2
ΛΥΔΙΑ	Πρὸ τοῦ Κροίσου.....	740	1	—	—
»	Βάγαι.....	741	—	—	1
ΦΡΥΓΙΑ	Ἄγκυρα.....	742	—	—	1
»	Ἀδριανόπολις.....	743—744	—	—	2
»	Αἰζανίς.....	745	—	—	1
»	Ἀκμονία.....	746—747	—	—	2
»	Ἀπάμεια.....	748—751	—	—	4
»	Διονυσόπολις.....	752	—	—	1
»	Δοκίμιον.....	753	—	—	1
»	Ἰερόπολις.....	754—756	—	—	3
»	Κίβυρα.....	757—764	—	1	7
»	Κίβυρα καὶ Ἔφεσος.....	765	—	—	1
»	Λαοδίκεια.....	766—770	—	—	5
»	Λυσιᾶς.....	771—772	—	—	2
»	Πέλται.....	773	—	—	1
»	Πρυμνησός.....	774	—	—	1
»	Σιβιδουῖνδα.....	775—777	—	—	3
»	Φιλομήλιον.....	778	—	—	1
ΓΑΛΑΤΙΑ	Ἀμύντας βασιλεὺς.....	779—784	—	—	6
ΣΥΡΙΑ	Ἀντιόχεια.....	785	—	—	1
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΣΥΡΙΑΣ.....	786—789	—	—	—	4
ΦΟΙΝΙΚΗ.....	790	—	—	—	1
ΑΙΓΥΠΤΟΣ. Νομὸς Ὁξυρυγίτης.....	791	—	—	—	1
ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΕΦΘΑΡΜΕΝΑ.....	792—816	—	—	1	24
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ.....	817—823	—	—	7	—
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΚΥΠΡΟΥ, ΡΟΔΟΥ, ΧΙΟΥ κτλ.....	824—856	—	—	33	—
	Ἄθροισμα 856, ἤτοι:	1	1	108	746

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1903.

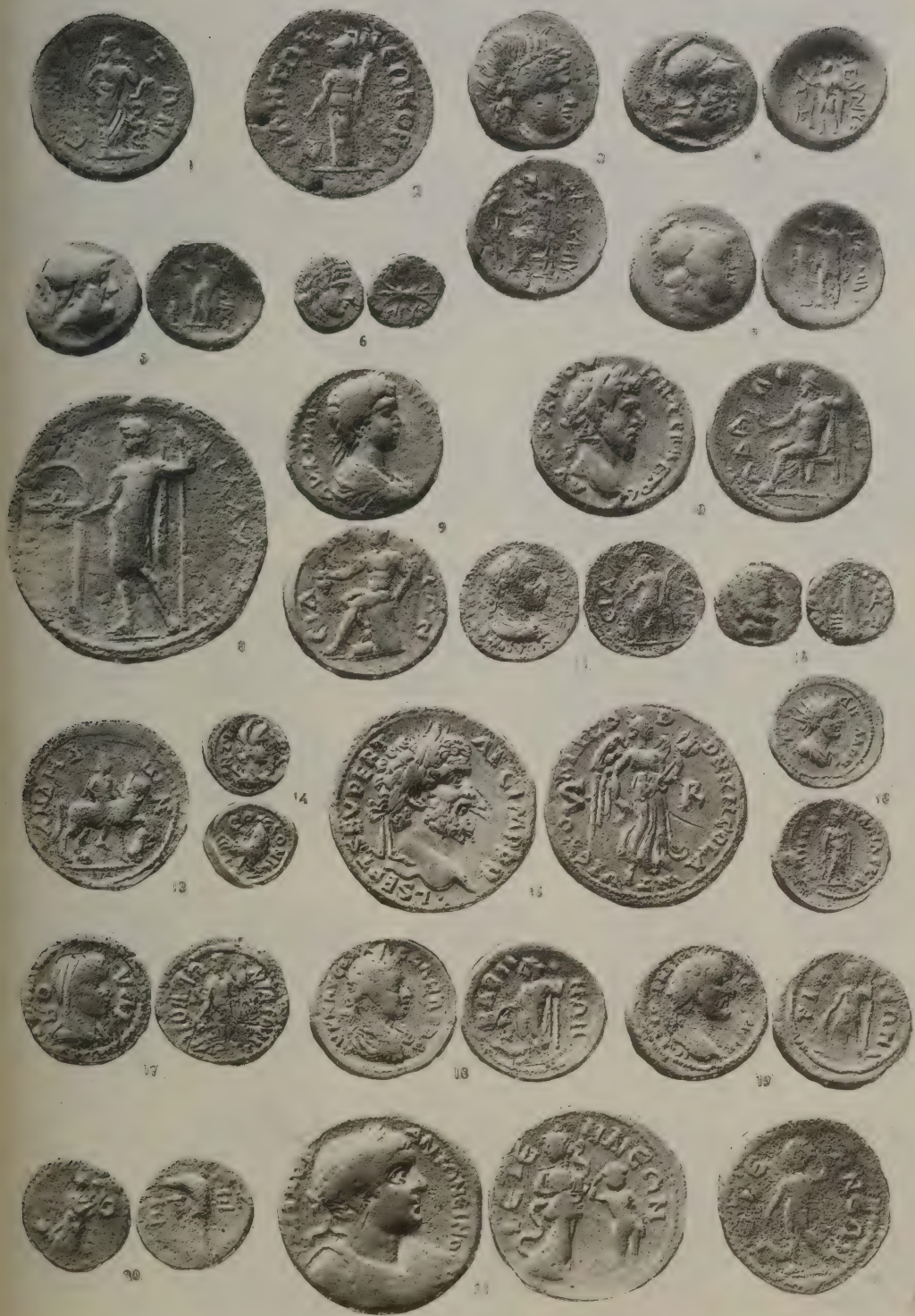

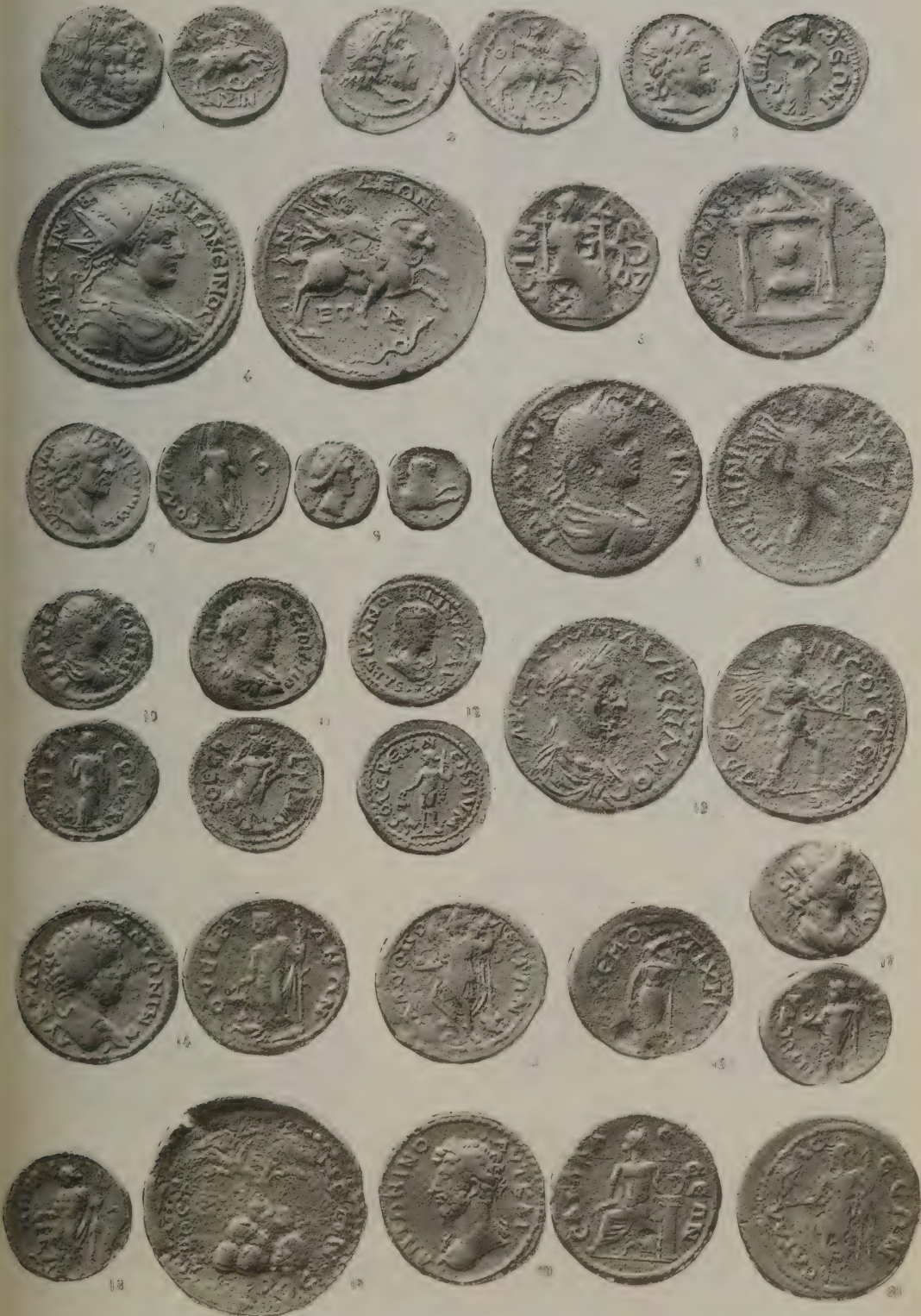
ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

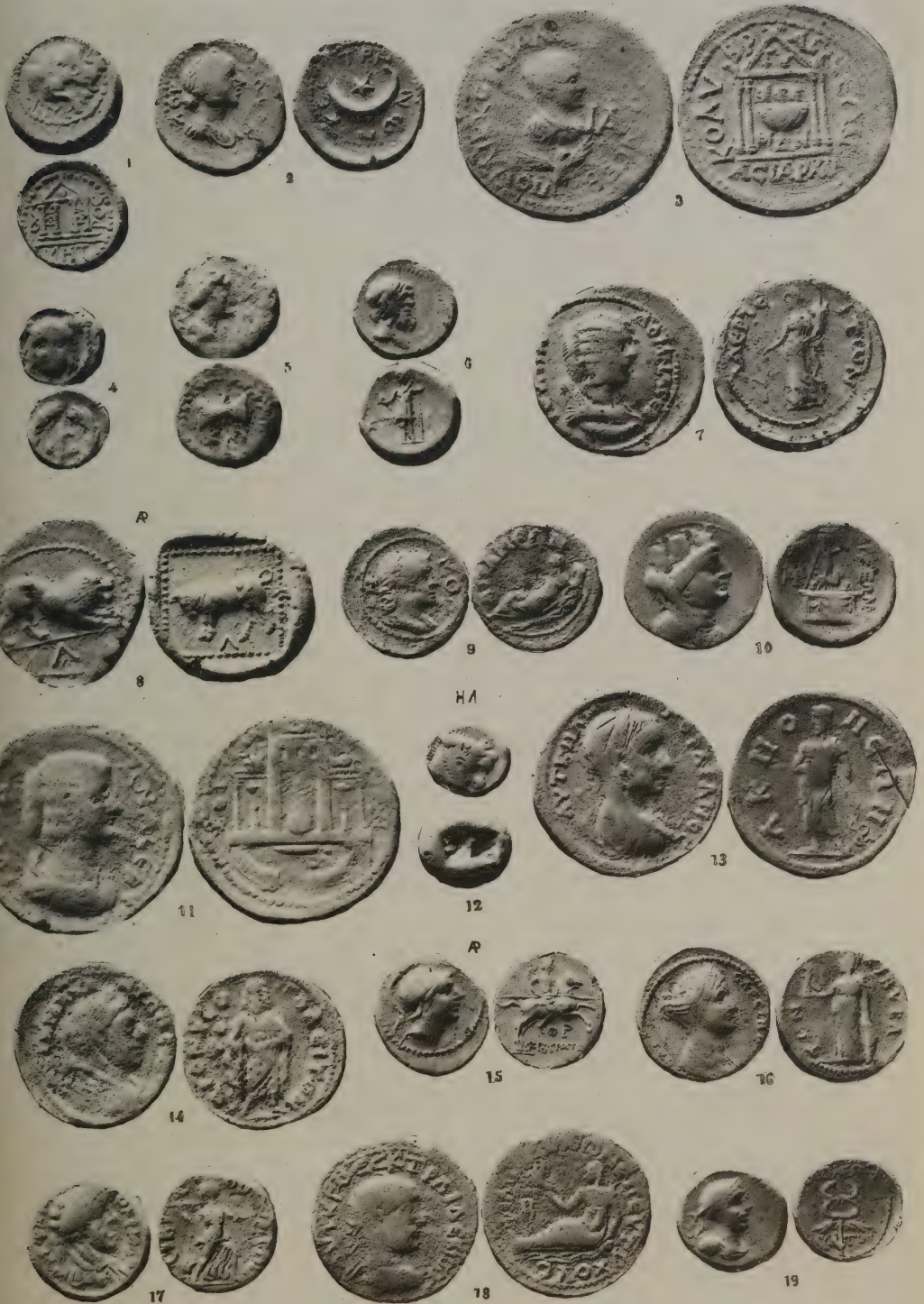
ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

NUMISMATIQUE

DES VILLES DE LA PHÉNICIE

(Suite. Voyez p. 17 etc.)

TYR

PÉRIODE PRÉALEXANDRINE

ROIS PHÉNICIENS DE TYR

I. Sirom ou Hiram (vers 480 avant J. C.).

1775. — Dauphin nageant à droite sur des flots représentés par 3 lignes parallèles ondulées. Dessous, le murex. Dans le champ, en haut et à gauche, légende phénicienne de 4 lettres distinctes, dont la troisième seule est discutable $\Psi ? \lambda \omega$ (Sitom ou Sirom, Hiram). Cercle cordelé au pourt.

Chouette, debout à droite, se retournant de face, portant sur son aile gauche, le sceptre et le fléau égyptien. Le type est entouré d'un large sillon qui en accentue les contours. Carré creux profond.

AR 24. — Statère phénicien, gr. 13,60. Babelon. Perses Achéménides, p. 291, No 1980, pl. XXXV, fig. 2.

AR 22. — Stat. phénic., gr. 13,40. Flan globuleux. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 290, No 1979, pl. XXXV, fig. 1.

AR 21. — Stat. phénic., gr. 13,802 et 13,156. Brit. Mus = Pl. XVIII, 1-2.

AR 20. — Stat. phénic., gr. 13,60. Ma collection.

1776. — Même droit. Sans légende.

Même revers.

AR 15. — Triobole phénic., gr. 3. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 291, No 1981, pl. XXXV, fig. 3.

1777. — Même droit.

Même revers.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,64. British Museum = Planche XVIII, 3.

II. ? (entre 480 et 440 environ av. J. C.).

1778. — Même droit. Traces de légende phénicienne. Cercle cordelé au pourtour. | Même revers, sans sillon autour du type. Carré creux peu profond.

AR 20. — Stat phénic., gr. 13,65. Flan globuleux. Babelon. Perses Achéménides, p 290, No 1982, pl XXXV, fig. 4.

1779. — Même droit. La légende semble être $\aleph'$ (de Tyr). Cercle cordelé au pourt. | Même revers.

AR 13. — Tritébole phén., gr. 2,50 (pièce fourrée). Ma collection = **Planche** XVII, 4.

1780. — Dauphin à droite. Au dessous, le murex. Cercle cordelé. | Même revers.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,453. British Museum = **Planche** XVIII, 5.

1781. — Dauphin à droite. Cercle cordelé au pourtour. | Même revers.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,648. British Museum

AR 8. — Tritémorion phénic., gr. 0,69 et 0,62. British Museum. — Gr. 0,65. Ma collection = **Planche** XVIII, 6.

1782. — Même droit. | Même revers.

AR 4. — Seizième d'obole phénic., gr. 0,06. Ma collection.

1783. — Même droit. | Rosace à 8 fleurons dans un carré creux.

AR 6. — Tartémorion phén. ou $\frac{1}{4}$ obole gr. 0,30. Ma collection = **Planche** XVIII, 7.

III. ? (entre 440 et 410 avant J. C.).

1784. — Dauphin à gauche. Dessous, le murex. Grènetis au pourtour. | Chouette debout à gauche, se retournant de face, portant sur son aile droite le sceptre et le fléau égyptiens. Grènetis au pourtour.

AR 12. — Tritémorion phénicien, gr. 0,70 et 0,75. Collection de Luynes. — Babelon. Loc. cit., p. 291, Nos 1984 et 1985.

AR 11. — Tritémorion phénic., gr. 0,82. Ma collection — Gr. 0,50 et 0,73. British Museum. — Gr. 0,64. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén.,

p. 291, No 1983, pl. XXXV, fig. 5. — Gr. 0,34 (exemplaire défourré). Babelon, Loc. cit., No 1986.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,66. Babelon, Loc. cit., p. 292, No 1987, pl. XXXV, fig. 6. — Gr. 0,62. British Museum. — Gr. 0,50. Ma collection = Planche XVIII, 8.

1785. — Même dr. | Tête de béliet, à gauche, avec de longues cornes retombantes (?). Grènetis au pourtour.

AR 6. — Tartémorion phénic., gr. 0,27. Babelon, Loc. cit., p. 292, No 1988, pl. XXXV, fig. 7.

IV. ? (entre 410 et 400 environ av. J. C.).

1786. — Divinité (Melqart?) à cheval sur un hippocampe ailé galopant à droite sur des flots représentés par des lignes parallèles ondulées. Le dieu, coiffé à l'assyrienne, est barbu. De la main droite tendue en avant, il tient son arc. De la main gauche, ramenée sur le flanc gauche, il saisit la bride de sa monture. Sous les flots, dauphin nageant à droite. Cercle cordelé au pourtour.

Chouette du 1778. Cercle cordelé au pourtour.

AR 27. — Statère phénicien. gr. 12,40. Flan allongé de forme irrégulièrement quadrilatère. Ma collection = Planche XVIII, 9.

AR 26. — Statère phénicien, gr. 13,40. Ma collection Forme presque carrée, à bords arrondis presque réguliers.

AR 24. — Statère phénicien, gr. 12,90. Ma collection Forme quadrilatère, à angles arrondis, mais irrégulière.

V. ? (entre 400 et 390 environ av. J. C.).

1787. — Même droit. | Même revers.

AR 23. — Stat. phén., gr. 13. Forme ovale, à bords arrondis. British Museum.

AR 22. — Statère phénicien, gr. 13,18. Ma collection. Forme ovale, à bords régulièrement arrondis.

AR 19. — Statère phénic., gr. 13. Forme globuleuse. British Museum.

VI. ? (entre 390 et 370 environ av. J. C.).

Pièces de travail beaucoup plus soigné, à flan plat et moins épais que dans les groupes précédents, à bords arrondis, de forme en général bien circulaire, et de frappe satisfaisante.

1788. — Même droit. | Même revers.

AR 26. — Statère phénicien, gr. 13,90; 13,27; 13,14. Babelon, Perses Achéménides, p. 293, Nos 2000, 2002 et 2001, pl. XXXV, fig. 13. — Collection de Luynes. — Gr. 13,35. British Museum = **Planche XVIII**, 10.

AR 25. — Stat. phén., gr. 12,96. British Museum — Gr. 13,35. Ma collection.

AR 23. — Statère phénicien, gr. 13,27, 13,35 et 13,57. Babelon, Loc. cit., p. 293, Nos 1998, 1999 et 1997, pl. XXXV, fig. 11 et 12. — Gr. 13,70. Collection Montagu, No 745.

AR 22. — Statère phénic., gr. 13,93. Babelon, Perses Achémén. p. 293, No 1996. — Ma collection.

1789. — Même droit. | Même revers.

AR 17. — Tribole phénic., gr. 3,17. Babelon, Loc. cit., No 2003, pl. XXXV, fig. 14. — Gr. 3,75. Collection Montagu, No 747.

VII. ? (entre 370 et 360 environ av. J. C.).

1790. — Même dr. | Même revers, dans le champ, à droite, devant la chouette, les lettres ω ω . Cercle cordelé au pourtour.

AR 20. — Statère phénicien, gr. 13,60. Forme globuleuse ovale. Flan très épais. Ma collection = **Planche XVIII**, 11.

AR 22. — Stat. phén., gr. 12,60. Forme globuleuse circulaire. Ma collection.

VIII. ? (entre 360 et 350 environ av. J. C.).

1791. — Même dr. | Même revers, dans le champ, à droite, devant la chouette, la lettre ψ .

AR 27. — Statère phénic., gr. 13,54. Flan épais et très allongé. Collection de Luynes — Babelon, Loc. cit., p. 292, No 1990, pl. XXXV, fig. 9.

AR 23. — Statère phénic., gr. 13,50. Flan circulaire et épais. Babelon, Loc. cit., No 1991.

AR 20. — Statère phénic. gr. 11,98. Forme globuleuse et circulaire. British Museum = **Planche XVIII**, 12 rev.

AR 19. — Statère phénic., gr. 10,23 (exemplaire fourré). Forme globul. British Museum.

IX. ? (entre 350 et 340 environ av. J. C.).

1792. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, les lettres phénic. ω à gauche, ψ à droite. Cercle cordelé.

AR 20. — Statère phénic., gr. 12,50. Forme globuleuse ovale. British Museum = **Planche XVIII**, 13 rev.

X. ? (entre 340 et 332 environ av. J. C.).

1793. — Même dr. | Mème revers. Dans le champ, à droite,
| devant la chouette le chiffre I (an 1).

AR 20. — Statère phénic., gr. 13,28. Collection de Luynes. — Babelon, *Perses Achémén.*, p. 292, No 1992, pl XXXV, fig. 10. — Gr. 13,20. Ma collection, forme globuleuse circulaire.

AR 19. — Statère phénic., gr. 13,36. Collection de Luynes. — Babelon, *Loc. cit.*, No 1993.

1794. — Même dr. | Mème revers. Dans le champ, à droite,
| devant la chouette, le chiffre II (an 2).
| Cercle cordelé.

AR 18. — Statère phénic., gr. 13,18. Babelon, *Loc. cit.*, No 1994.

1795. — Même dr. | Mème revers. Dans le champ, à droite,
| devant la chouette, le chiffre III (an 3).
| Cercle cordelé.

AR 20. — Statère phénic., gr. 13,12. British Museum.

1796. — Même dr. | Mème revers, avec le chiffre IIII (an
| 4). Cercle cordelé.

AR 20. — Statère phénic., gr. 13,24. Babelon, *Loc. cit.*, No 1995.

1797. — Même dr. | Mème revers, avec le chiffre IIIII (an
| 5). Cercle cordelé.

AR 19. — Statère phénic., gr. 13,34. British Museum.

XI. ? (entre 420 et 332 environ av. J. C.).

1798. — Hippocampe ailé | Mème revers, sans lettre ni
galopant à droite. Dessous, | chiffre. Cercle cordelé au pour-
un murex. Cercle cordelé au | tour.
pourtour.

AR 10. — Tritémorion phénic., gr. 0,62 à 0,67. Babelon, *Perses Achémén.*, p. 294, Nos 2004 à 2006, pl. XXXV, fig. 15. — Gr. 0,50. Ma collection. — Gr. 0,58 et 0,71. British Museum = **Planche XVIII**, 14.

PÉRIODE ALEXANDRINE

MONNAIES DATÉES DE L'ÈRE D'ALEXANDRE EN PHÉNICIE,
inaugurée en 333—323 avant J. C.

XII. En 332 avant J. C.

1799. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite,
 Cercle cordelé au 19 (en l'an 1), plus bas la lettre Ψ. Cercle
 pourtour. | cordelé au pourtour.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,76. British Museum = **Planche XVIII**, 15.

AR 20. — Didrachme attique gr. 8,86. Babelon, *Loc. cit.*, p. 294, No 2007, pl. XXXV, fig. 16. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth.

XIII. De 332 à 329 avant J. C.

1800. — Même droit. Cercle | Même revers. Dans le champ,
 cordelé au pourtour. | à droite, 1 Ψ (en l'an 1). Cercle
 cordelé au pourtour.

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,42. British Museum.

1801. — Même dr. | Même revers, avec la date II Ψ (an 2).

AR 21. — Didr attiq., gr. 8,70. British Museum = **Planche XVIII**, 16 rev.

AR 20. — Didrachme attique, gr. 7,66 à 7,85 (pièces fourrées) et gr. 8,71. Collection de Luynes. — Babelon, *Perses Achémén.*, p. 294, Nos 2008 à 2011, pl. XXXV, fig. 17. — Gr. 8,65. Collection Montagu, No 746. — Gr. 8,09. Ma collection.

1802. — Même dr. | Même revers, avec la date III Ψ (an 3).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,58. British Museum.

XIV. De 332 à 328 avant J. C.

1803. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite,
 Cercle cordelé au II (an 2) et plus bas la lettre ϣ. Cercle
 pourtour. | cordelé au pourtour.

AR 22. — Didrachme attique, gr. 8,68. Babelon, *Loc. cit.*, No 2012. Barclay V. Head, *Coins of Ancients*, p. 61, No 36, pl. 20, No 46. — Gr. 8,58. British Museum = **Planche XVIII**, 17 rev.

1804. — Même dr. | Même revers, avec la date III (an 3) et
 la même lettre.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,70. Babelon, *Loc. cit.*, No 2013. — Gr. 8,50. Ma collection.

sur le sol, la gauche ramenée en arrière s'appuie sur le pied gauche antérieur du trône. Le dieu tient un aigle au repos et tourné à droite sur sa main droite étendue. Il appuie sa main droite sur un long sceptre vertical, à manche orné de grènetis. Les pieds du trône, pourvus de renflements, sont reliés par 2 barreaux transversaux. Devant Zeus, dans le champ, à gauche, le monogramme XP (TYPION ?). Au dessous du trône, la lettre I . Grènetis.

AR 28. — Tétradrachme att. gr 17,10. Ma collection = **Planche XVIII**, 21.

XVIII. Entre 295 et 285 avant J. C.

1821. — Même dr. | ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ entre un arc renfermé dans un carquois en haut, et une massue en bas. A l'exergue, $\text{TY}(\rho\omega\upsilon)$ et ΑΟ (Accho). Grènetis au pourtour.

AE 21. — Chalque, gr. 8,50. Ma collection = **Planche XVIII**, 11 revers. — Müller, Numism. Alexandr., No 1428. — Cabinet de Vienne.

XIX. Entre 295 et 285 avant J. C.

1822. — Même dr. | Légende du 1821, type de Zeus du 1820
Devant Zeus, un murex. Grènetis.

AR ? . — Tétradrachme attique Muller. Loc. cit., No 1423. — Musée Thorwaldsen.

MONNAIES PTOLÉMAIQUES

Seront publiées dans le supplément.

ROIS DE SYRIE

Dates de l'ère des Seleucides (inaugurée en 312 av. J. C.).

XX. Antiochus III le grand (de 222 à 187 av. J. C.).

1823. — Tête dia | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (en légende circulaire des-
cendante à droite), ΑΝΤΙΟΧΟΥ (en lég.
III, à droite. Grèn. | circ. remontante à gauche). Palmier. Grèn.

Pièce à trou central, et bord en biseau.

AE 16. — Héli-chalque, gr. 2 à 3,15. Babe'on, Rois de Syrie, p. 75, Nos

577 et 578. pl. XIII, fig. 12 (classée à Antiochus IV). — Ma collection, 4 exempl. — **Planche XVIII**, 22. — Percy Gardner, *Seleucid kings of Syria*, p. 28, No 48, pl. IX, 8. — Mionnet, t. V, p. 27, No 243.

1824. — Même tête diadémée à droite.

Même légende, verticale descendante. Apollon nu, la tête laurée, assis à gauche sur l'omphalos, sa chlamyde sous lui et ramenée sur sa jambe droite: ses cheveux relevés en chignon retombent en tresses sur ses épaules. De la main droite étendue, il tient une flèche, et de la gauche, il s'appuie sur son arc posé à terre. Dans le champ, à gauche, le monogramme Ψ (Tyr).

AR 26. — Tétradrachme attique, gr. 17. Babelon, *Loc. cit.*, p. 46, No 344.

1825. — Même dr. Grènetis au pourt.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ en légende horizontale en haut, ΑΝΤΙΟΧΟΥ à l'exergue. Proue de galère à gauche. Au dessus, la date ΠΙΒ (an 112). Grènetis au pourtour.

AE 15. — Hèmi-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 21, No 115. — Eckhel, *Catal. Mus. Caes. Vindob.*, t. I, p. 212, No 9.

1826. — Même dr.

Même revers avec la date ΠΙΕ (an 115) en biseau.

Pièce à trou central et à bord en biseau.

AE 19. — Chalque. Ma collection.

AE 18. — Chalque, gr. 4,40. Babelon, *Rois de Syrie*, p. 59, No 450, pl. XI, fig. 5. — Mionnet, t. V, p. 27, No 245.

1827. — Même dr.

Même disposition de la légende. Poupe de galère ornée de l'aplustre à droite. Au dessus, la date ΠΙΖ (an 117). Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 7,75. Babelon, *Loc. cit.*, p. 59, No 452, pl. XI, fig. 6. — Mionnet, t. V, p. 27, No 246. — Collection de l'Univ. amèric de Beyrouth.

AE 23. — Dichalque, gr. 11,80. Babelon, *Loc. cit.*, p. 59, No 453.

1828. — Même dr.

Même revers, avec la date ΠΙΘ (an 119).

AE 23. — Chalque. Ma collection.

XXI. *Séleucus IV Philopator (de 187 à 175 av. J. C.).*

1829. — Buste de Dionysos à dr., couronné de lierre et portant le thyrses sur l'épaule. Dans le champ, à gauche, le monogramme ⌘ . Grènetis au pourtour. ΒΑΣΙΛΕΩΣ en haut, ΣΕΛΕΥ-
ΚΟΥ en bas en légende hori-
zontale. Proue de galère à
gauche. Grènetis au pour-
tour.

Pièce à bord dentelé et trou central.

AE 21. — Chalque, gr. 8,50. Babelon, Loc. cit., p. 64, No 492. pl. XI, fig. 17.

1830. — Même dr. | Même revers, au dessus de la galère, le monogramme ⌘ .

Pièces à bord dentelé et trou central.

AE 21. — Chalque, gr. 6,90. Babelon, Rois de Syrie. p. 64, No 493.

AE 20. — Chalque, gr. 6,40. Babelon, Loc. cit., No 495.

AE 19. — Chalque, gr. 6,80, Babelon, Loc. cit., No 494.

1831. — Même dr. | Même revers. Au dessus de la galère AB.

Bord dentelé et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 6,90. Babelon, Loc. cit., No 496.

1832. — Même droit. Der-rière la tête, la lettre E. | Même revers. Au dessus de la galère le monogramme ⌘ .

Bord dentelé et trou central.

AE 20. — Chalque, 7,30. Babelon, Loc. cit., p. 65, No 497.

1833. — Même dr. | Même revers. Au dessus de la galère, les monogrammes AB ⌘ .

Bord dentelé et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 6,80. Babelon, Loc. cit., No 498.

1834. — Même droit. Der-rière la tête le monogramme ME. | Même revers. Au dessus de la galère les lettres AΠ.

Pièces à trou central et à bord dentelé.

AE 22. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 24, No 130. — Sestini, Lett. num., t. VIII, p. 110. — Coll. Cousinery.

AE 20. — Chalque, gr. 7,50 et 8,45. Babelon, Loc. cit., p. 65, Nos 499 et 500. — British Museum — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 32, No 26.

AE 18. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 24, No 131. — Haym, Tesoro Brit. I, 42.

1835. — Même droit. Der-rière la tête, le monogramme ⌘ . | Même revers, au dessus de la galère, le monogramme ⌘ .

AE 18. — Chalque Mionnet, t. VIII suppl., p. 24, No 132. — Haym, Tesoro Brit. I, 42.

1836. — Tête diadémée de Séleucus IV, à droite. Grènetis au pourtour. | Mêmes légende. Poupe de galère ornée de l'aplustre. Au dessus, la date $\Sigma\Lambda P$ (an 136). Grènetis au pourtour.

Pièce à bord dentelé et trou central.

AE 22. — Chalque. gr. 6,80. Babelon, *Loc. cit.*, p. 66, No 510. — Mionnet t. V, p. 30, No 268 et t. VIII suppl., p. 23, No 127. — Haym, *Tesoro Brit.* I, 40.

1837. — Même dr. | Mêmes revers, avec la date $\Sigma\Lambda^H$ pour $\Sigma\Lambda P$.

Pièce à bord en biseau et trou central

AE 21. — Chalque, gr. 5,70. Babelon, *Rois de Syrie*, p. 66, No 511.

1838. — Même dr. | Mêmes revers, avec la date $P\Lambda I$ (an 137).

Pièce à bord en biseau et trou central.

AE 21. — Chalque. gr. 7,20. Babelon *Loc. cit.*, No 512, pl. XI, fig. 20. — Mionnet, t. V, p. 30, No 269.

1839. — Même dr. | Mêmes légende horizontale, en haut et en bas. Proue de galère à gauche. Grènetis.

Pièce à bord en biseau et trou central.

AE 49. — Héli-chalque, gr. 3,70. Babelon, *Loc. cit.*, No 513.

XXII. *Antiochus IV Épiphanes (de 175 à 164 av. J. C.).*

1840. — Tête diadémée d'Antiochus IV, à droite. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (en légende horizont. en haut), ΑΝΤΙΟΧΟΥ (en bas). Proue de galère ornée de l'aplustre, à droite. Au dessus, la date $L\ H\Lambda P$ (an 138). Grènetis au p.

AE 24. — Chalque. Ma collection.

AE 20. — Chalque, gr. 7,20. Babelon, *Loc. cit.*, p. 85, No 672, pl. XIV, fig. 49.

1841. — Même dr. | Mêmes revers, avec la date $L\ O\Lambda P$ (an 179).

AE 20. — Chalque. gr. 5,45. Babelon, *Loc. cit.*, No 673.

1842. — Tête diadémée d'Antiochus IV, à droite, surmontée d'une étoile. Derrière, la date $\Delta M P$ (an 144). Grènetis au pourtour. | $\text{ΒΑΣΙΛΕΩΣ} - \text{ΑΝΤΙΟΧΟΥ} - \text{ΤΥΡΙΩΝ}$ en 3 lignes horizontales superposées. Poupe de galère ornée de l'aplustre, à droite. A l'exergue, en 2 lignes $\Psi \zeta \rho \nu \quad \Psi \zeta \rho \nu \zeta$ de Tyr, Métropole des Sidoniens. Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 5,65. Ma collection = **Planche XVIII**, 25. — Percy

1805. — Même dr. | Même revers, avec la date IIII (an 4)
et la même lettre.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,85. British Museum.

XV. De 309 à 295 avant J. C.

1806. — Même dr. | Même revers, dans le champ, à droite,
Grènetis au pourt. la date IIII (an 23). Grènetis au pourtour.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,30 (pièce fourrée). Ma collection. — Gr. 8,60. Collection J. P. Six. — Gr. 8,92. Babelon, Perses Achéménides, p. 295, No 2014, pl. XXXV, fig. 18.

AR 19. — Didrachme attique, gr. 6,96. British Museum.

1807. — Même dr. | Même revers, avec la date IIII O (an 24).

AR 20. — Didrachme attique. Dutens, pl. I, 4, — Cabinet de Leyde. — Gr. 9,26 (pièce fourrée). Collection Wigan. — Gr. 8,50. British Museum.

1808. — Même dr. | Même revers, avec la date IIII I O (an 25).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,50. Ma collection.

1809. — Même dr. | Même revers, avec la date IIII O
IIII (an 27).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,40. Ma collection.

1810. — Même dr. | Même revers, avec la date IIII O
IIII (an 28).

AR 23. — Didrachme attique, gr. 8,81. British Museum.

1811. — Même dr. | Même revers, avec la date IIII I O
IIII (an 29).

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,68. Ma collection — Gr 9,13 (pièce fourrée). Collection Wigan.

1812. — Même dr. | Même revers, avec la date — O (an 30).

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,45 et 8,75. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén., p. 295, Nos 2015 et 2016. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth.

1813. — Même dr. | Même revers, avec la date II — O (an 32).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,20. Babelon, Loc. cit., p. 295, No 2017. — Gr. 8,68. British Museum.

1814. — Même dr. | Même revers, avec la date — O
IIII (an 33).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,75. Babelon, Loc. cit., p. 295, No 2018.

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,70. Collect. de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 2019.

1815. — Même dr. | Même revers, avec la date $\overline{\text{IIII}}^0$ (an 34).

AR 22. — Didrachme attique, gr. 8,60. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 925, No 2020.

1816. — Même dr. | Même revers, avec la date $\overline{\text{IIII}}^0$ (an 35).

AR 22. — Didrachme attique, gr. 8,65 et 6,67 (pièce fourrée). Babelon, Loc. cit., p. 295, Nos 2021 et 2022, pl. XXXV, fig. 19. — Ma collection, 5 exemplaires. — Gr. 8,64. British Museum = **Planche XVIII**, 18.

1817. — Même dr. | Même revers, avec la date $\overline{\text{IIII}}^0$ (an 36).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,50. Musée de Parme.

1818. — Même dr. | Même revers, avec la date $\overline{\text{IIIIII}}^0$ (an 37).

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,03. British Museum.

XVI. Entre 332 et 295 avant J. C.

1819. — Hippocampe ailé galoppant à gauche, au dessus des flots représentés par 2 lignes parallèles ondulées. Grènetis. | Chouette debout à gauche, regardant de face, et portant sur l'aile droite, le sceptre et le fléau égyptiens. Grènetis.

AR 10. — Obole, gr. 0,55. Ma collection.

AR 9. — Obole, gr. 0,45. Ma collection, 2 exempl = **Planche XVIII**, 19. — Gr. 0,47. British Museum.

MONNAIES ALEXANDRINES

XVII. Philippe Arrhidée (de 323 à 318 av. J. C.).

1820. — Tête d'Héraclès, à droite, couverte de la peau de lion. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à l'exergue) ΦΙΛΙΠΠΟΥ (en légende verticale descendante dans le champ, à droite). Zeus, demi-nu, assis à gauche, sur un trône muni d'un dossier. Sa tête est laurée. Ses jambes sont recouvertes de la chlamyde enroulée à partir du siège, laissant le trône à découvert. La jambe droite repose directement

1869. — Même dr. | Même revers.

AR 20. — Didrachme phénic. Vente Serrure, 20 janvier 1896, No 104.

1870. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1863.

AR 28. — Tétradr phénic., gr 14,28. Babelon, Rois de Syrie, p. 115, No 898. — Mionnet, t. V, p. 57, No 496

1871. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{I}\Xi\text{P}$ (an 167) et le monogramme du No 1861.

AR 29. — Tétradr. phénic, gr. 13,95. Babelon, Loc. cit, p. 115, No 900. — Mionnet, t. V, p. 57, No 497. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 51, No 4.

XXVI. Démétrius II Nicator (Ier règne, 146 à 138 av. J. C.).

1872. — Buste de Démétrius II, imberbe, à droite. Grènetis au pourtour. | $\text{B}\Sigma\text{I}\Lambda\text{E}\Omega\Sigma$ (à droite) $\Delta\text{H}\text{M}\text{H}\text{T}\text{P}\text{I}\text{O}\Upsilon$ (à gauche), en légende circulaire. Aigle au repos, debout à gauche sur un éperon de galère, avec une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche, devant lui, massue surmontée du monogramme du Tyr, Y . A droite la date $\text{I}\Xi\text{P}$ (an 167) et le monogramme du No 1863. Grènetis au pourtour.

AR 26. — Tétradr. phénic, gr. 15,90. Babelon, Rois de Syrie. p. 123, No 955, pl. XIX, fig. 17. — Mionnet, t. V, p. 65, No 560. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 58, No 4.

1873. — Même dr. | Même revers, même date et le monogramme du No 1861.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Babelon, Loc. cit., No 956. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 65, No 559. — Coll. de l Univ. améric. de Beyrouth.

1874. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme A .

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 12,90. Babelon, Loc. cit., No 957. — Mionnet, t. V, p. 65, No 561.

1875. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{O}\Xi\text{P}$ (an 169) et le monogramme PA .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,70. Babelon, Rois de Syrie, p. 124, No 963. — Mionnet, t. V, p. 65, No 562.

1876. — Même dr. | Même revers, même date et le monogramme Λ .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Babelon, Loc. cit., No 964. — Mionnet, t. V, p. 65, No 963.

1877. — Même dr. | Même revers, même date et le monogramme du No 1861.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,55. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 965, pl. XX, fig. 1.

1878. — Même dr. | Même revers.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection, 2 exemplaires.

1879. — Même dr. | Même revers, avec la date OP (an 170) et le monogramme du No 1863.

AR 28. — Tétradr. phén., gr. 13,40. Babelon, Loc. cit., No 971 (pièce fourrée).

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Babelon, Loc. cit., No 970. — Mionnet, t. V, p. 65, No 564.

1880. — Même dr. | Même revers, même date et monogramme du No 1861.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 972. — Ma collection = **Planche XIX**, 1. — Mionnet, t. V, p. 65, No 566.

1881. — Même dr. | Même revers, même légende circulaire. Au dessous, en plus petits caractères, sur une seconde ligne circulaire ΤΥΡΟΥ ΙΕΡΑΣ — ΚΑΙ ΑΞΥΛΟΥ. Devant l'aigle, massue. Surmontée du monogramme de Tyr. Derrière, la date BOP (an 172) et le monogramme du No 1829. Grènetis au pourtour.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Babelon, Loc. cit., No 976, pl. XX, fig. 3. — Mionnet, t. V, p. 65, No 567.

1882. — Même dr. | Revers du 1872, à gauche les lettres $\begin{matrix} A \\ PE \end{matrix}$, au dessus d'une massue surmontée du monogramme de Tyr. A gauche, le monogramme $\overline{AK}$ et la date ΓΟΡ (an 173). Entre les pattes de l'aigle, le monogr. $\overline{HB}$.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,75. Babelon, Rois de Syrie, p. 127, No 978. — Mionnet, t. V, p. 65, No 568.

Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 39, No 55. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 22. — Chalque, gr. 7,65 à 9,50. Babelon, Rois de Syrie, p. 86, Nos 675 à 677. — Coll. de Luynes. — Coll. du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

AE 21. — Chalque, gr. 7,50. Babelon, Loc. cit., No 674, pl. XIV, fig. 20. — Mionnet, t. V, p. 41, No 355.

1843. — Même droit, avec la date EMP (an 145) | Même revers.

AE 21. — Chalque, gr. 6,35. Babelon, Loc. cit., No 678. — Mionnet, t. V, p. 41, No 356.

1844. — Tête radiée et diadémée d'Antiochus IV, à droite. | Mêmes légendes. Proue de galère l'avant arrondi et recourbé en volute, à gauche Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 23. — Chalque, gr. 7,70. Babelon, Loc. cit., No 680.

AE 22. — Chalque, gr. 6,85. Babelon, Loc. cit., No 681.

AE 21. — Chalque, gr. 6,10. Babelon, Loc. cit., No 679. — Mionnet t. V, p. 41, No 357.

AE 20. — Chalque, gr. 4,35. Ma collection.

1845. — Droit du 1840. | Palmier et légende du revers du 1823. Grènetis.

Bord en biseau et trou central.

AE 15. — Dilepton. Ma collection.

XXIII. *Antiochus V Eupator (de 164 à 162 av. J. C.).*

1846. — Tête diadémée d'Antiochus V, à droite. Grènetis au pourtour. | Palmier et légende du revers du 1823. Grènetis au pourtour.

Pièce à bord en biseau et trou central.

AE 14. — Dilepton. Ma collection = **Planche XVIII**, 23.

1847. — Même dr. | Même revers. Au milieu, dans le champ, la date NP (an 150). Grènetis au pourt.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 16. — Dilepton. Catal. Walcher de Moltheim, No 2947, pl. XXVI.

AE 14. — Dilepton, gr. 2,90. Ma collection.

XXIV. *Démétrius I Soter (de 162 à 150 av. J. C.).*

1848. — Tête diadémée de Démétrius I, à droite. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΤΥΡΙΩΝ, en 3 lignes horizontales, en haut. Proue de galère à gauche, comme au revers du No 1844. A l'exergue, la date L ΔΝΡ (an 154) et $\text{Α}^{\prime}\text{Λ}$ (de Tyr) en 2 lignes. Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 18. — Héli-chalque, gr. 3,75. Ma collection = **Planche XVIII**, 27.

1849. — Même dr. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—L ΔΝΡ (an 154), en 3 lignes horizontales, au dessus de la même proue de galère à gauche. A l'exergue, en 2 lignes ΤΥΡΙΩΝ et $\text{Α}^{\prime}\text{Λ}$ (de Tyr). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 18. — Héli-chalque. Ma collection = **Planche XVIII**, 26 rev.

1850. — Même dr. | Mêmes légendes et date. Poupe de galère ornée de l'aplustre à droite. Grènetis.

AE 20. — Chalque, gr. 6,05 à 8,10. Ma collection. — Babelon, *Rois de Syrie*, p. 98, Nos 770 et 771, pl. XVII, fig. 2. — Mionnet, t. V, p. 45, No 394. — Cat. Rollin et Feuardent, No 7436. — Percy Gardner, *Seleucid kings of Syria*, p. 48, Nos 43 et 44. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1851. — Même dr. | Même revers avec la date L HNP (an 158). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 21. — Chalque, gr. 6,10 à 7,70. Ma collection, 4 exemplaires. — Babelon, *Loc. cit.*, Nos 672 à 674. — Mionnet, t. V, p. 46, No 396. — Percy Gardner, *Loc. cit.*, p. 48, Nos 45 et 46. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7437. — Collection du Séminaire Ste Anne, à Jérusalem.

1852. — Même dr. | Même revers avec la date L ΟΝΡ (an 159). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 7,10. Babelon *Rois de Syrie*, p. 99, No 775. — Mionnet, t. V, p. 46, No 397. — Catal. Rollin et Feuardent, 7438. — Ma collection

AE 19. — Chalque, gr. 6,55. Babelon, *Loc. cit.*, No 776. — Ma collection. — Percy Gardner, *Loc. cit.*, p. 48, Nos 47 et 48. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1853. — Même dr. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à droite), ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (à gauche) en légende circulaire. Palmier. Dans le champ, au milieu, la date Ξ —P (an 160). Grènetis au pourtour.

AE 13. — Dilepton, gr. 2,45. Babelon Loc. cit., No 779, pl. XVII, fig. 3. — Mionnet, t. V, p. 46, Nos 399 et 400.

1854. — Même dr. | Même revers, avec la date Λ A— Ξ P (an 161). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 13. — Dilepton. Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth.

XXV. Alexandre I Bala (de 150 à 145 av. J. C.).

1855. — Tête dé- | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à droite) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (à gauche) en légende circulaire. Palmier. Dans le champ, au milieu, la date ς —P (an 166). Grènetis au pourtour.

AE 14. — Dilepton, gr. 2,05 Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1856. — Buste dé- | Même légende. Aigle au repos debout à gauche sur un éperon de galère, avec une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche, devant lui, massue surmontée du monogramme de Tyr Ψ . A droite, la date β —P (an 162) et le monogramme Υ . Grènetis au pourtour.

AR 30. — Tétradr. phénic. gr. 16,10. Babelon, Rois de Syrie, p. 113, No 887, pl. XVIII, fig. 9. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth

AR 26. — Tétradr. phénic, gr. 14,10. Ma collection.

1857 — Même dr. | Même revers, avec la date Γ —P (an 163) et AC. Grènetis au pourtour.

AK 28. — Tétradr. phénic, gr. 14,12. Ma collection.

AR 27. — Tétradr. phénic, gr. 14,05. Babelon, Loc. cit., p. 113, No 889. — Mionnet, t. V, p. 57, No 492.

1858. — Même dr. | Même revers, même date et le monogr. Υ P. Grènetis au pourtour.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Babelon, Loc. cit., No 889. — Mionnet, t. V, No 491. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 51, No 1, pl. XV, fig. 4.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection = **Planche XVIII**, 28.

1859. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7,02. Ma collection.

1860. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta \Xi \text{P}$ (an 164)
et le monogramme $\overline{\text{V}}$.

AR 26. — Tétradr. phénicien. gr. 14,10. Ma collection. — Babelon, Rois de Syrie, p. 114, No 891. — Collection de Luynes.

1861. — Même dr. | Même revers, même date et monogramme $\overline{\text{P}}$. Grènetis au pourtour.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,30. Babelon, Loc. cit., No 892. — Mionnet, t. V, p. 57, No 493.

AR 27. — Tétradr. phénic. gr. 14,10. Ma collection.

1862. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7,10. Ma collection = **Planche XVIII**, 29.

1863. — Même dr. | Même revers et même date avec le monogramme $\otimes$.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon Rois de Syrie, p. 114, No 893. — Mionnet, t. V, p. 57, No 894. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2961.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Percy Gardner. Seleucid kings of Syria, p. 51, No 2.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection.

1864. — Même dr. | Même revers, même date, avec $\Lambda \Sigma$.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

1865. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{E} \Xi \text{P}$ (an 165) et le monogramme du No 1861.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 42, No 219. — Mus. Sanclem. Num. sel. I, p. 80, tab. III, No 52.

1866. — Même dr. | Même revers.

AR 16. — Drachme phénic. Vente Serrure du 20 janvier 1896, No 105.

1867. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{E} \Xi \text{P}$ (an 165) et le monogramme du No 1863.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7,15. Ma collection.

AR 20. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 895.

1868. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{C} \Xi \text{P}$ (an 166) et le monogramme du No 1861.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 897.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,18. Babelon Loc. cit., No 896. — Ma collection. — Mionnet t. V, p. 57, No 495. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 51, No 3.

1883. — Même dr. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—Λ ΗΞΡ (an 168) en 3 lignes horizontales au dessus d'une poupe de galère ornée de l'aplustre à droite. A l'exergue, en une seule ligne horizontale ΤΥΡΙΩΝ. Ἀϛϛ. Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 5,60 à 9,75. Babelon, Loc. cit., Nos 980, 982, 983, pl. XX, fig 4. — Collection de Luynes. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 67, No 584. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7439. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2994.

AE 18. — Chalque, gr. 6,20. Babelon, Loc. cit., No 981. — Collect. de Luynes. — Ma collection. — Mionnet, t. V, No 583.

AE 20. — Chalque. Percy Gardner, Loc. cit., p. 60, Nos 20-22.

1884. — Même dr. | Même revers, avec la date ΟΞΡ (an 169).

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 6,55. Babelon, Loc. cit., No 984. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 67, No 585. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2995. — Coll. du Sémin. Ste Anne, à Jérusalem.

1885. — Même dr. | Même revers, avec la date Λ ΟΡ (an 170).

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 4,70. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 52, No 262. — Matt Duane, Coins of the Seleucidae, pl. XII, No 22, p. 94.

1886. — Même dr. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—Ϛ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. en 3 lignes au dessus d'une galère phénicienne avec rames, ornée de l'aplustre à droite. A l'exergue, légendes du 1883. Grènetis au pourtour.

AE 24. — Chalque, gr. 5,35. Babelon, Loc. cit., No 985, pl. XX, fig. 5.

1887. — Même dr. | Légende circulaire du 1872. Palmier, au milieu la date Η—ΞΡ (an 168). Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 14. — Dilepton, gr. 2,39 à 2,65. Babelon, Rois de Syrie, p. 161, Nos 1247, 1248, pl. XXII, fig. 20. — Ma collection.

AE 13. — Dilepton, gr 2,15. Babelon, Loc. cit., No 1246.

XXVII. Antiochus VII Evergète (de 141 à 129 av. J. C.).

1888. -- Buste diadémé et drapé d'Antiochus VII, à droite. Grènetis au pourtour. ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à droite) ANTIΟΧΟΥ (à gauche) en légende circulaire. Aigle au repos, debout à gauche, sur un éperon de galère, avec une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche ΙΕ au dessus d'une massue surmontée du monogramme de Tyr. A gauche ACV au dessus de la date AOP (an 171). Entre les pattes de l'aigle, monogramme ?. Grènetis au pourtour.

AR 22. -- Didrachme phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 58, No 299. -- Matt. Duane, Coins of the Seleuc., pl. XV, No 7.

1889. -- Même dr. Même revers, avec la date BOP (an 172). Entre les pattes de l'aigle, le monogr. du No 1861. Grènetis au pourtour.

AR 22. -- Didrachme phénic, gr. 7. Catal. Rollin et Feuardent, No 6575.

1890. -- Même dr. Même revers, avec la date ΔOP (an 174) et entre les pattes de l'aigle, la lettre Z.

AR 27. -- Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon, Loc. cit. p. 137, No 1060, pl. XXI, fig. 7. -- Mionnet, t. V, p. 78, No 690.

1891. -- Même dr. Même revers, même date, avec le monogramme du No 1861, entre les pattes de l'aigle.

AR 30. -- Tétradr. phénic., gr. 13,80. Ma collection.

1892. -- Même dr. Même revers.

AR 22. -- Didrachme phénic, gr. 7. Babelon, Rois de Syrie, p. 138, No 1061. -- Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. -- Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 3. -- Mionnet, t. V, p. 78, No 689.

1893. -- Même dr. Même revers. Dans le champ, à gauche $\overset{A}{P}\epsilon$ au dessus de la massue surmontée du monogr. du Tyr. A droite, ACV au dessus de la date ΕOP (an 175). Entre les pattes de l'aigle, le monogramme ⌘ .

AR 30. -- Tétradr. phénic., gr. 13,70. Babelon, Loc. cit., p. 139, No 1072. -- Mionnet, t. V, p. 78, No 691.

1894. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les
pattes de l'aigle le monogramme ΔI .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

1895. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite
 $A\bar{\Sigma}Y$ au dessus de la date ϖOP (an 176).
Entre les pattes de l'aigle, le monogr.
du No 1861. Grènetis au pourtour.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,10 à 14,20. Babelon, Loc. cit., Nos 1088 et 1089. — Ma collection. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 5. — Mionnet, t. V, p. 79, Nos 694 et 695.

1896. — Même dr. | Même revers.

AR 20. — Didrachme phénic., gr. 6,50. Ma collection. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 6.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,50. Ma collection.

1897. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les
pattes de l'aigle ξ .

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 1090. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 4. — Mionnet, t. V, p. 79, No 693.

1898. — Même dr. | Même revers.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,85. Babelon, Rois de Syrie, p. 141, No 1091.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,40. Babelon, Loc. cit., No 1902. — Mionnet, t. V, p. 79, No 697.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection = **Planche XIX**, 2. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

1899. — Même dr. | Même revers, entre les pattes de l'ai-
gle $A\Sigma$.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,95. Babelon, Loc. cit., No 1093. — Mionnet, t. V, p. 79, No 698.

1900. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓOP (an
177), entre les pattes de l'aigle, le mo-
nogramme du No 1861.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,30. Babelon, Loc. cit., No 1099. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 79, No 699.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 142, No 1100. — Catal. Rollin et Feuudent, No 6574. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2023.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,16. Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 6.

1901. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle, la lettre Σ.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 1101.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 7.

1902. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7,25. Babelon, Loc. cit., p. 143, No 1102. — Ma collection, — Catal. Walcher de Moltheim, No 3024.

AR 24. — Didrachme phénic., gr. 7. Collect. de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1903. — Même dr. | Même revers, avec la date HOP (an 178).
Entre les pattes de l'aigle, le monogr. du No 1861.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,65. Babelon, Rois de Syrie, p. 144, No 1109. — Ma collection.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13. Catal. Walcher de Moltheim. No 3025.

1904. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Tétradr. phénic., gr. 6,93 et 7,20. Babelon, Loc. cit., Nos 1110 et 1111. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 70, No 9.

1905. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec la date OOP (an 179).

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,09. Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 10.

1906. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7,05. Catal. Walcher de Moltheim, No 3027, pl. XVIII.

1907. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΡ (an 180)
et le monogramme ρ.

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Catal. Rollin et Feuardent, No 6570. — Catal. Vente Serrure, 20 janvier 1896, No 123. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3028.

1908. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 6570.

1909. — Même dr. | Même revers, même date, et entre les pattes de l'aigle le monogr. du No 1861.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Catal. Vente Serrure, 20 janvier 1896. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3029.

1910. — Même dr. | Même revers.

AR 24. — Didrachme phénic., gr. 6,90. Ma collection.

1911. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec
la date ΒΠΡ (an 182).

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,96. Catal. Rollin et Feuardent, No 6570 ter. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3030. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 11. — Mionnet, t. V, p. 80, No 703. — Coll. de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1912. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Serrure, Vente du 20 janvier 1896, No 128.

1913. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec
la date ΓΠΡ (an 183).

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,35. Mionnet, t. V, p. 80, No 704 et VIII suppl., p. 58, No 300. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6571. — Catal. Serrure, Vente du 20 janvier 1896. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth. — Collection du Sémin. Ste Anne de Jérusalem.

1914. — Même dr. | Même revers, même date, et entre les
pattes de l'aigle les lettres ZB.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 12.

1915. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,85. Ma collection.

1916. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΠΡ (an 184).

AR 27. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 6573.

1917. — Même dr. | Même revers.

AR 20. — Didrachme phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 59, No 301. — Froelich, Ann. Reg. Syriae, p. 85, tab. XI, 28.

1918. — Tête diadémée d'Antiochus VII, à droite. Bandelette de laine au pourtour. ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ANTIOXOY (à droite), ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ (à gauche) en lignes verticales descendantes. Athéna Parthénos, debout à gauche, casquée, vêtue du double chiton, l'égide sur la poitrine. Sur sa main droite étendue, elle porte une petite victoire qui tend une couronne à gauche. Sa main gauche repose sur un bouclier posé à terre, et sa lance est appuyée contre son bras. Dans le champ à gauche, une massue surmontée du monogramme de Tyr, et accostée de ΙΕΡ.—ΑΞΥ. en ligne verticales descendantes. A l'exergue,

la date HOP (an 178) et la lettre ε . Couronne de laurier au pourtour.

AR 32. — Tétradr. attique, gr. 17,70. Collection de Luynes. — Babelon, Rois de Syrie, p. 144, No 1113, pl. XXI, fig. 13. — Mionnet, t. V, p. 79, No 700. — Anc. Coll. Allier de Hauteroche.

1919. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΠΡ (an 181), et le monogramme du No 1861.

AR 30. — Tétradr. attique, gr. 16,80. Collection de l'Université amér. de Beyrouth

1920. — Même dr. | Même revers, sans date.

AR 30. — Tétradr. attique, gr. 16,68. Percy Gardner, Loc. cit., p. 71, No 18.

1921. — Tête diadémée d'Antiochus VII, à droite. Grènetis au pourtour. | $\text{ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ—ΙΕΡΑΣ. ΑΣΥ—ΙΟΡ}$ (cette date, en caractères plus petits), en 4 lignes horizontales, au dessus d'une galère phénicienne, à droite, avec aplustre à la poupe. A l'exergue, ΤΥΡΙΩΝ $\varphi\rho\lambda$. Grènetis au pourtour.

Bord en bisseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 7,90. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 59, No 302.

1922. — Même dr. | $\text{ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ—ϕ. ΙΕΡ. ΑΣΥ.}$ Même galère. A l'exergue, la date HOP (an 178) et $\varphi\rho\lambda$. Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 6,45 à 7,35. Babelon, Rois de Syrie, p. 151, No 1169, pl. XXII, fig. 3, et Nos 1170 et 1171. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 80, No 706. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

1923. — Même dr. | Même revers, avec la date ΟΡ (an 179).

Bord en biseau et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 5,85. Ma collection. — Mionnet, t. V, No 707. — Collection Bompoin, No 1845.

XXVIII. Démétrius II Nicator (2me règne, 130 à 125 av. J. C.).

1924. — Buste diadémé et drapé de Démétrius II imberbe, à droite. Grènetis au pourtour. | Légende et aigle du revers du 1872. Dans le champ, à gauche devant lui massue surmontée du monogramme du Tyr, et des lettres $\frac{A}{PE}$. A droite, le monogramme.

$\overline{A\overline{\Sigma Y}}$ et la date $\Gamma\Pi\Pi$ (an 183). Entre les pattes de l'aigle, $\overline{ZB}$. Grènetis au pourt.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 12,10. Babelon, Rois de Syrie, p. 153, No 1177, pl. XXII, fig. 7. — Mionnet, t. V, p. 66, No 670. — Gr. 14. Ma collection.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,33. Catal. Walcher de Moltheim, No 2984.

1925. — Même dr. | Même revers

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,45. Babelon, Loc. cit., No 1178. — Mionnet, t. V, No 571. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 76, No 3.

1926. — Même dr. | Même revers, et même date. Entre les pattes de l'aigle. le monogr. du No 1861.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,55. Ma collection.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Babelon, Loc. cit., No 1179. — Ma collection. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 1.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,35. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 1180. — Gr. 13,40. Catal. Walcher de Moltheim, No 2985.

1927. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,95. Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 2, pl. XXI, fig. 2.

1928. — Même dr. | Même revers, même monogramme entre les pattes de l'aigle. A droite, la date $\Delta\Pi\Pi$ (an 184).

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Ma collection.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Babelon, Rois de Syrie, p. 153, No 1181. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 66, No 573. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 4.

AR 30. — Tétradr. phénic. Catal. Walcher de Moltheim, No 2986.

1929. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,60. Ma collection.

1930. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme $\overline{M}$.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Babelon, Loc. cit., No 1182. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 66, No 575. — Coll. du Sém. Ste Anne à Jérusalem.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,30. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 1183, pl. XXII, fig. 8.

1931. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 1184. — Mionnet, t. V, No 574. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2988.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 1185. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 5.

1932. — Même dr. | Même revers, même date, entre les pattes de l'aigle, le monogramme ZB.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14. Babelon, Loc. cit., p. 154, No 1186. — Ma collection

1933. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogr. du No 1861 au dessous de la date.

AR 18. — Drachme phénic., gr. 3,25. Babelon, Loc. cit., No 1187.

1934. — Même dr. | Même revers, avec la date ΕΠΡ (an 185) Entre les pattes de l'aigle, le monogr du No 1861.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Babelon, Loc. cit., No 1199. — Mionnet, t. V, No 576. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, Nos 6 et 7.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Catal. Walcher de Moltheim, No 2989. — Ma collection = **Planche XIX**, 3 avers

1935. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,75. Babelon, Rois de Syrie. p. 155, No 1200. — Mionnet, t. V, p. 67, No 578. — Percy Gardner, Loc. cit., No 8

1936. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme du No 1930.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Babelon, Loc. cit., No 1201.

AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Walcher de Moltheim, No 2989.

1937. — Même dr. | Même revers. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme ZB.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,90. Babelon, Loc. cit., p. 156, No 1202. — Mionnet, t. V, p. 67, No 577.

1938. — Même dr. | Même revers, avec la date ϚΠΡ (an 186). Entre les pattes de l'aigle, le monogram du No 1930.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 1207. — Mionnet, t. V, p. 67, No 580. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., No 9.

1939. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes le l'aigle, le monogr. du No 1861.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,50. Babelon, Loc. cit., No 1208. — Mionnet, t. V, p. 67, No 579.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,07. Catal. Walcher de Moltheim, No 2990.

1940.—Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 5,90. Babelon, Loc cit., p. 157, No 1209.
— Mionnet, t. V, p. 67, No 581.

1941.—Même dr. | Même revers, même date. Entre les pat-
tes de l'aigle, le monogramme $\bar{Z}\bar{B}$.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 12,30. Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 10.

1942.—Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma\Pi\rho$ (an 187)
et le monogramme du No 1930 entre les
pattes de l'aigle.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14. Babelon, Rois de Syrie, p. 157, No 1211.

— Ma collection = **Planche XIX**, 4 revers — Mionnet, t. V, p. 67, No 582. —
Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 76, No 11.

1643.—Même dr. | Même revers et même date, avec le
monogramme du No 1861 entre les pat-
tes de l'aigle.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

1944.—Même dr. | $\text{BA}\Sigma\text{I}\Lambda\text{E}\Omega\Sigma - \Delta\text{HMH}\text{TPI}\text{OY}$ en 2 lignes
horizontales. Éperon de navire, à gau-
che, avec palme. Au dessus, monogram-
mes de Tyr, Ψ — IE ($\rho\alpha\varsigma$) — $\text{A}\Sigma\text{Y}$ ($\lambda\omicron\nu$). Au
dessous, la date $\Delta\Pi\rho$ (an 184) et 4 ζ
Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 49. — Héli-chalque, gr. 2,85. Babelon, Rois de Syrie, p. 161, No 1245,
pl. XXII, fig. 49. — Ma collection, 2 exempl. = **Planche XIX**, 5 rev.

1945.—Tête dia- | $\text{BA}\Sigma\text{I}\Lambda\text{E}\Omega\Sigma - \Delta\text{HMH}\text{TPI}\text{OY}$ (à droite),
démée et barbue de | $\text{OEOY} - \text{NIKATOP}\Sigma$ (à gauche) en 4 li-
Démétrius II à dr. | gnes descendantes. Zeus à demi nu, as-
Grènetis au pour- | sis à gauche, sur un trône, la tête lau-
tour. | rée, la chlamyde sur l'épaule et les ge-
noux. Sur sa main droite étendue, il
porte une petite victoire qui tend une
couronne à gauche, et de la main gau-
che, il s'appuie sur un long sceptre. A
gauche, dans le champ, le monogramme
de Tyr et IEP. A . Sous le siège, le mono-
gr. H et, à l'exergue, la date $\text{E}\Pi\rho$ (an 185).

AR 31. — Tétradrachme attique. Mionnet, t. VIII suppl., p. 50, No 258. —
Collection Pons, à Aix.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE LA SECONDE ÈRE DE TYR
(inaugurée en 126 avant J. C.)

XXIX. (De 126 avant J. C. à 57 après J. C.).

1946. — Tête laurée, avec des favoris naissants, d'Héracles (Melqart), à droite, la peau de lion nouée autour du cou. Grènetis au pourtour. | TYPOY IEPAΞ (à droite) KAI AΞYΛOY (à gauche) en légende circulaire. Aigle au repos, debout à gauche sur un éperon de galère, et portant une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche, devant lui, la date L A (an 1) au dessus d'une massue. A droite, le monogramme ZB. Grènetis au pourtour.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Babelon, Perses Achémén., p. 295, No 2023, pl. XXXV, fig. 20. — Ma collection.

1947. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection.

1948. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1861.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,84. Babelon, Loc. cit., p. 296, No 2024.

1949. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection.

1950. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1951. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec la date L B (an 2), et entre les pattes de l'aigle, la lettre Δ.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon. Perses Achémén., p. 296, No 2025. — British Museum — Barclay V. Head, Coins of Ancients, p. 93, No 29, pl. LII, No 29.

1952. — Même dr. | Même revers, même date et même lettre phénicienne, avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1953.— Mêmes dr. | Mêmes revers. A gauche, la date L Γ (an 3) et une massue. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme du No 1861 et la lettre phénicienne du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,22. Babelon, Loc. cit., No 2026. — Ma collection. — Collection de l'Univers. amérie. de Beyrouth.

1954.— Mêmes dr. | Mêmes revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,90. Ma collection.

1955.— Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date L Δ (an 4) la lettre du No 1951 et le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,31. Babelon. Loc. cit., No 2027. — Ma collection. — Mionnet t V, p. 409, No 471.

1956.— Mêmes dr. | Mêmes revers, même date et même monogramme avec la lettre χ.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Ma collection.

1957.— Mêmes dr. | Mêmes revers, même date, avec le monogramme $\overline{B}$ et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., No 2028. — Mionnet, t. V, p. 410, No 472. — Collect. de l'Univ. amérie. de Beyrouth.

1958.— Mêmes dr. | Mêmes revers.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,91. Babelon, Loc. cit., No 2029. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 410, No 473.

1959.— Mêmes dr. | Mêmes revers, même monogramme et lettre phénicienne, avec la date L E (an 5).

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

1960.— Mêmes dr. | Mêmes revers.

AR 16. — Drachme phénic., gr. 3,38. Babelon, Perses Achémén., p. 297, No 2031, pl. XXXV, fig. 22. — Mionnet t. V, p. 410, No 474.

1961.— Mêmes dr. | Mêmes revers même date, même monogramme, avec la lettre du No 1956.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Ma collection.

1962.— Mêmes dr. | Mêmes revers, même date, avec le monogramme du No 1930 et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

1963. — Même dr. | Mème revers, avec la date L ̄ (an 6), le monogramme $\overline{ZB}$ et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Ma collection. — Gr. 12,86. Babelon, Loc. cit., No 2032. — Mionnet, t. V, p. 410, No 475.

1964. — Même dr. | Mème revers.

AR 23. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1965. — Même dr. | Mème revers, avec la même date, la même lettre, et le monogramme du No 1930.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,15 à 14,22. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., Nos 2033 et 2034. — Ma collection. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 410, No 476.

1966. — Même dr. | Mème revers, même date, même monogramme et lettre du No 1956.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Ma collection.

1967. — Même dr. | Mème revers, même date, monogramme $\overline{ZB}$ et lettre du No 1951.

AR 16. — Drachme phénic., gr. 3,04. Ma collection = **Planche XIX**, 6.

1968. — Même dr. | Mème revers. Dans le champ, à gauche, la date L Z (an 7) et une massue; à droite, le monogramme du No 1930; entre les pattes de l'aigle, la lettre du No 1956.

AR 28. — Tétradr. phénic. gr. 14,20. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén., p. 297, No 2035. — Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 296, No 274. — Mus Hunter, p. 341, No 1.

1969. — Même dr. | Mème revers.

AR 23. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1970. — Même dr. | Mème revers, même date, avec le monogramme $\overline{ZB}$ et la lettre du No 1951.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 7,05. Ma collection.

AR 20. — Didrachme phénic. Cabinet de France.

1971. — Même dr. | Mème revers, même monogramme, et même lettre, avec la date L H (an 8).

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Ma collection.

1972. — Même dr. | Mème revers, même date, même lettre, avec le monogramme du No 1930.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Ma collection.

1973. — Même dr. | Même revers, même lettre, avec la date
L ⊙ (an 9), et le monogramme $\overline{\text{ZB}}$.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 2037. — Ma collection. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1974. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers améric. de Beyrouth.

1975. — Même dr. | Même revers, même date, même lettre,
avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1976. — Même dr. | Même revers, avec la date L † (an 10)
le monogramme $\overline{\text{ZB}}$ et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Babelon, Perses Achémén., p. 298, No 2038. — Mionnet, t. V, p. 410, No 478. — Ma collection. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth. — Pellerin, Rec. de méd. de peuples et de villes, pl. LXXXIII, fig. 30.

1977. — Même dr. | Même revers, mêmes dates et lettre,
avec ΣA .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 15. Babelon, Loc. cit., No 2039. — Ma collection. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth — Mionnet, t. V, p. 410, No 479.

1978. — Même dr. | Même revers, mêmes dates et lettres
grecques, avec la lettre du No 1956.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Ma collection.

1979. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
gram. du No 1930 et la lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Ma collection.

1980. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔI (an 11)
le monogr. $\overline{\Delta\text{P}}$ et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,32. Babelon, Loc. cit., No 2040. — Ma collection.

1981. — Même dr. | Même revers, avec la date BI (an 12)
le monogramme $\overline{\text{ZB}}$ et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradrachme phénic., gr. 14,20. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 275.

1982. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection.

1983. — Même dr. | Même revers, date et lettre, avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

1984. — Même dr. | Même revers, avec la date Γ¹ (an 13), le monogramme du No 1980 et la lettre du No 1951.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection. — Babelon, *Loc cit.*, No 2041.

1985. — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le monogramme ZB.

AR 29. — Tétradr. phénic. Mionnet, t VIII suppl., p. 297, No 276. — Mus Hunter, p 341, No 2.

1986. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,65. Vu chez un marchand de Beyrouth.

1987. — Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre, avec la date Δ¹ (an 14).

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Ma collection.

1988. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le monogramme Ἢ et la lettre du No 1956.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Babelon, *Perses Achém.*, p 298, No 2042. — Mionnet, t. V, p. 410, No 481.

1989. — Même dr. | Même revers, avec la date Ε¹ (an 15) le monogramme du No 1980 et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,45. Ma collection. — Coll. de l'Université améric. de Beyrouth

1990. — Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre, avec la date Ϛ¹ (an 16).

AR 30 — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. Babelon, *Loc cit.*, No 2043. — Mionnet, t. V, p 411, No 482.

1991. — Même dr. | Même revers, avec la date Ζ¹ (an 17), le monogramme ΔΥ et la lettre Ϸ pour Ϸ.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection.

1992. — Même dr. | Même revers, avec la date Η¹ (an 18), le monogramme ZB et la lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

- 1993.**—Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
| C^1 (an 19), et le monogramme du No 1980.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Ma collection. — Babelon, Perses Achémén., p. 299, No 2044 pl. XXXV, fig. 23. — Mionnet, t. V, p. 411, No 483.
- 1994.** — Même dr. | Même revers, mêmes date et lettre, avec
| le monogramme $\overline{\text{ZB}}$.
AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7396.
- 1995.** — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
| la date LK (an 20) et la lettre du No 1956.
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Babelon, Loc. cit., No 2045. — Mionnet t. V, p. 411, No 484.
- 1996.** — Même dr. | Mêmes revers, et date, avec le mono-
| gramme $\Delta\xi$ et la lettre du No 1951.
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Ma collection.
- 1997.** — Même dr. | Mêmes revers date et lettre, avec le
| monogramme du No 1980.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,38. Catal. Walcher de Moltheim, No 3134.
— Ma collection. — Catal. F. Bompis No 1840. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7397.
- 1998.** — Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre,
| avec la date ΔK (an 21).
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., No 2047. — Catal. Rollin et Feuardent No 7399. — Catal. F. Bompis, No 1841.
- 1999.** - Même dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le
| monogramme du No 1996.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14. Babelon, Loc. cit., No 2046. — Mionnet, t. V, p. 411, No 485.
- 2000.**—Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
| BK (an 22) et le monogramme du No 1980.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.
- 2001.**—Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec la
| date ΓK (an 23) et la lettre du No 1956.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Babelon, Perses Achémén., p. 299, No 2048.
- 2002.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
| gramme du No 1996.
AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7400.

- 2003.**—Même dr. | Même revers, avec la date ΔK (an 24),
| le monogramme du No 1980 et la lettre ?
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Catal. Walcher de Moltheim, No 3135.
— Mionnet, t. V, p. 411, No 486. — Catal. Hoffmann, No 2667.
- 2004.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
| gramme du No 1996 et la lettre ∇ .
AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7401.
AR 26. — Tétradr. phénic. Cabinet de France.
- 2005.**—Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
| la date EK (an 25) et la lettre du No 1956.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,11, Babelon, Loc. cit., No 2050. — Mion-
net, t. V, p. 411, No 487.
- 2006.**—Même dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le
| monogramme du No 1980.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Babelon, Loc. cit., No 2051. — Mion-
net, t. V, p. 411, No 488.
- 2007.**—Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
| la date ∇K (an 26) et la lettre du No 1951.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection.
- 2008.**—Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
| ZK (an 27) et le monogramme ∇ .
AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 411,
No 489. — Catal. Hoffmann, No 2667.
AR 26. — Tétradr. phénic. Cabinet de France.
- 2009.**—Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date HK
| (an 28) et le monogramme du No 1980.
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Ma collection.
- 2010.**—Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
| $\odot K$ (an 29) et ΣA .
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Babelon, Perses Achémén., p. 300, No
2052. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 277. — Sostini. Descr. delle med.
ant. gr. del Mus. Hederv., III, p. 94, No 1. — C.M.H. No 6127. — Ma collection.
- 2011.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec CA et ∇ .
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection, 2 exemplaires.
- 2012.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
| gram. du No 1980 et la lettre du No 1951.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,08. Babelon, Loc. cit., No 2053. — Mion-
net, t. V, p. 412, No 490. — Ma collection.

2013.—Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre,
avec la date $L \Lambda$ (an 30).

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,80. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., No 2054. — Mionnet, t. V, p. 412, No 491.

2014.—Même dr. | Mêmes revers, date et monogramme,
avec la lettre du No 1956.

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection.

2015.—Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec la
date $\Lambda \Lambda$ (an 31) et la lettre du No 1951.

AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 14,23. Ma collection.

2016.—Même dr. | Mêmes revers et date, avec $\Sigma \Lambda$ et χ .

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Babelon, Loc. cit., No 2055. — Mionnet, t. V, p. 412. No 492.

2017.—Même dr. | Même revers, avec la date $B \Lambda$ (an 32),
le monogr. du No 1980 et la lettre du 1951.

AR 31. — Tétradr. phén., gr. 14,20. Ma collection. — Coll. de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 412, No 493. — Eckhel, Catal. Mus. Vind. 243.

2018.—Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7,12. Catal. F. Bompois, No 1842.

2019.—Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
la date $\Gamma \Lambda$ (an 33) et la lettre du No 1956.

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

AR 28. — Tétradr. phénic. Cabinet de France.

2020.—Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
 $\Delta \Lambda$ (an 34), et la lettre gr. Λ .

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Ma collection.

2021.—Même dr. | Même revers, avec la date $E \Lambda$ (an 36)
le monogramme $\underline{\chi}$ et la lettre du No 1951.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Babelon, Loc. cit., No 2057. — Mionnet, t. V, p. 412, No 494.

2022.—Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
la date $\varsigma \Lambda$ (an 36) et la lettre ?.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Rollin et Feuadent, No 7404.

2023.—Même dr. | Même revers, avec la date $Z \Lambda$ (an 37)
le monogramme du No 1991 et la lettre
du No 1951.

AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

- 2024.**—Même dr. | Même revers, avec la date ΗΛ (an 38)
| le monogr. Σ et la lettre du No 1956.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,93. Babelon, Loc. cit., p. 301, No 2058.
— Mionnet, t. V, p. 412, No 495.
- 2025.**—Même dr. | Même revers, avec la date Λ Μ (an 40).
| les lettres KP et le monogramme Ϟ .
AR 22. — Didrachme phénic, gr. 6,35. Babelon, Loc. cit., No 2059. — Mionnet, t. V, p. 496.
- 2026.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
| gramme Ϟ et la lettre du No 1951.
AR 23. — Didrachme phénic, gr. 6,85. Ma collection.
- 2027.**—Même dr. | Même revers, avec la date ΔΜ (an 41)
| les lettres Δ et Ϟ .
AR 22. — Didrachme phénic, gr. 6,90. Ma collection.
- 2028.**—Même dr. | Même revers, avec la date ΜΕ (an 45),
| les lettres KP au dessus du monogram-
| me ? et la lettre phénicienne ?
AR 27. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl, p. 297, No 280. — Eckhel, Catal. Mus. Caes. Vindob. I. p. 243, No 4.
- 2029.**—Même dr. | Même revers, avec la date Ϝ Μ (an 46)
| les lettres KP au dessus du monogram-
| me ? et la lettre phénicienne ?
AR 29. — Tétradr. phénic Mionnet, t. V, p 412, No 497. — Catal. d'Ennery, p. 90.
- 2030.**—Même dr. | Même revers, avec la date Ζ Μ (an 47)
| et les lettres Δ et Ϟ .
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,81. Babelon, Perses Achémén, p. 301, No 2061. — Mionnet, t. V, p. 412, No 498.
- 2031.**—Même dr. | Mêmes revers, date et lettre avec le
| monogramme du No 1907.
AR 30. — Tétradr. phénic, gr. 14,05. Ma collection.
- 2032.**—Même dr. | Mêmes revers et lettre phénic., avec la
| date ΗΜ (an 48) et la lettre Δ.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,70. Ma collection.
- 2033.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
| gramme Ϟ .
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon, Loc. cit., No 2062. — Mionnet, t. V, p. 412, No 499.

- 2034.**—Même dr. | Même revers, avec la date $\odot M$ (an 49)
les lettres Δ et ☉ .
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,80. Ma collection.
- 2035.**—Même dr. | Mêmes revers et lettres, avec la date
 $L N$ (an 50).
AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection.
AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 281. — Mus. Hunter. p. 341, No 3.
- 2036.**—Même dr. | Mêmes revers et lettres, avec la date
 ΔN (an 51).
AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon. Perses Achémén., p. 297, No 2030 (classé à l'an 4). — Catal. Rollin et Feuardent. No 7405.
- 2037.**—Même dr. | Mêmes revers, date et lettre grecque,
avec la lettre du No 1956.
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon, Loc. cit., p. 302, No 2063. — Mionnet, t. V, p. 413, No 500.
- 2038.**—Même dr. | Même revers, avec la date BN (an 52)
les lettres A et ☉ .
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.
- 2039.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec les lettres
 Z et ☉ .
AR 32. — Tétr. phén., gr. 13,80. Coll. de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 2067.
- 2040.**—Même dr. | Même revers avec la date ΓN (an 53)
et les lettres du No 2038.
AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 12,15. Babelon, Loc. cit., No 2068. — Mionnet, t. V, p. 413, No 501.
- 2041.**—Même dr. | Même revers, avec la date ΔN (an 54)
les lettres E et $?$.
AR 20. — Didrachme phénic. Mionnet, t. V, p. 413, No 502.
- 2042.**—Même dr. | Même revers, avec la date EN (an 55)
et les lettres du No 2034.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,50. Vu chez un marchand de Beyrouth. — Cabinet de Paris.
- 2043.**—Même dr. | Même revers, avec la date ζN (an 56)
et les lettres Z et ☉ .
AR 27. — Tétr. phén. Cat. Rollin et Feuardent, No 7406. — Cabinet de Paris.
- 2044.**—Même dr. | Mêmes revers et date, avec les lettres
 A et $?$.
AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6 40. Ma collection.

2045.—Même dr. | Même revers, avec la date $L \Xi$ (an 60) et les lettres du No 2039.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Ma collection.

2046.—Même dr. | Mêmes revers, date et lettre phénic., avec la lettre Δ .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2047.—Même dr. | Même revers, avec la date $B \Xi$ (an 62) et le monogramme du No 1988 et ?.

AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7406bis.

2048.—Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma \Xi$ (an 63), le monogramme du No 1907 et Θ .

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,98. Ma collection — Babelon, Perses Achémén., p. 303, No 2069. — Mionnet, t. V, p. 413, No 504.

2049.—Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1988 et la lettre ρ .

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,11. Babelon, Loc. cit., No 2070.

2050.—Même dr. | Même revers, avec la date $E \Xi$ (an 65) et les lettres Z et χ .

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,16. Ma collection. — Catal. F. Bompois, No 1843.

2051.—Même dr. | Même revers, avec la date $\varsigma \Xi$ (an 66) les lettres du No 2050.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,92. Babelon, Perses Achémén., p. 303, No 2071. — Mionnet, t. V, p. 413, No 505.

2052.—Même dr. | Même revers, avec la date ΞZ (an 67) et les lettres ? et ?.

AR 27. — Tétradr. phénic. Mionnet. t. VIII suppl., p. 298, No 282.

2053.—Même dr. | Même revers, avec la date $H \Xi$ (an 68) le monogramme ΣY et la tette Θ .

AR 30. — Tétradr. phénic. gr. 14,05. Ma collection.

2054.—Même dr. | Même revers, avec la date O (an 70) et les lettres du No 2050.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 2072.

2055.—Même dr. | Même revers, avec la date OB (an 72) le monogramme du No 1907 et χ .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,22. Babelon, Loc. cit., No 2073.

2056. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date $\Theta\Delta$ (an 74)
| le monogramme δ et χ .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr 14,27. Babelon. Loc. cit., No 2075. — Mionnet. t. V, p. 413, No 506.

2057. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date $\Theta\varsigma$ (an 76)
| les lettres KP et un monogramme.

AR 28. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuadent, No 7407.

2058. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date $\Theta\Theta$ (an 79)
| et le monogramme du No 1907.

AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 14,07. Babelon, Loc. cit., No 2076. — Catal. Walcher de Moltheim. No 3137. — Gr. 14,35. Ma collection.

2059 — Mêmes dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
| gramme du No 2056 et la lettre ζ .

AR 29. — Tétradr. phénic., gr 13,95. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 283. — Sestini, Descriz. delle med ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 94, No 5.

2060. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date Π (an 80)
| le monogramme du No 1907 et la lettre ζ .

AR 26. — Tétradr. phénic., gr 13,32. Babelon, Perses Achémén., p. 304, No 2077. — Mionnet t. V, p. 413, No 508. — Ma collection.

2061. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date $\Pi\Gamma$ (an 83)
| et les lettres BN et χ .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,46. Babelon, Loc. cit., No 2078. — Mionnet, t. V, p. 413, No 509.

2062. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date $\Pi\Delta$ (an 84).

AR 28. — Tétradr. phénic.. Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 284. — Catal. d'Ennery, p. 90.

2063. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date ΠE (an 85)
| et le monogramme du No 1980.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr 13,50. Catal. Walcher de Moltheim, No 3136. — Catal. F. Bompois. No 1843.

2064. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date $\Pi\varsigma$ (an 86)
| et les lettres BN et ?.

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 285. — Sestini. Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 94, No 8.

2065. — Mêmes dr. | Mêmes revers, avec la date ΠZ (an 87), le
| monogramme β et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., p. 304, No 2079.

- 2066.**— Mêmes revers et date, avec le monogramme ζ .
AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,06. Babelon. Loc. cit., No 2080. — Mionnet, t. V, p. 414, No 511.
- 2067.**— Mêmes revers, avec la date HP (an 88) et le monogramme du No 2056.
AR 28. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers améric. de Beyrouth.
- 2068.**— Mêmes revers et monogramme, avec la date ΠΘ (an 89) et la lettre du No 1951.
AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection. — Sestini, Loc. cit., p. 537. — Mionnet t. V, p. 414, No 512.
- 2069.**— Mêmes revers et date, avec le monogramme $\boxtimes$.
AR 27. — Tétradr. phén., gr. 13,94. Babelon, Perses Achém., p. 305, No 2081.
- 2070.**— Mêmes revers, avec la date qB (an 92) et les lettres BN et ϕ .
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon, Loc. cit., No 2083. — Mionnet, t. V, p. 414, No 513.
- 2071.**— Mêmes revers, avec la date qΔ (an 94) et les lettres BN et celle du No 1951.
AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,94. Babelon, Loc. cit., No 2084.
- 2072.**— Mêmes revers et lettres, avec la date qE (an 95).
AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,24. Babelon. Loc. cit., No 2085.
- 2073.**— Mêmes revers, avec la date qϚ (an 96) le monogramme $\boxtimes$ et la lettre ϕ .
AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Babelon. Loc. cit., No 2086.
- 2074.**— Mêmes revers et date, avec les lettres Δξ et celle du No 1951.
AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,98. Babelon, Loc. cit., No 2087.
- 2075.**— Mêmes revers et date, avec les lettres BN
AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Ma collection.
- 2076.**— Mêmes revers, avec la date qZ (an 97), le monogramme $\boxtimes$ et la lettre du No 1951.
AR 28. — Tétradrachme phénic., gr. 14,02. Babelon, Loc. cit., No 2088, pl. XXXVI, fig. 2. — Collection de Luynes.

2077.—Même dr. | Même revers, avec la date P (an 100)
| et les lettres BN et celle du No 1951.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,80. Vu chez un marchand de Beyrouth.

2078.—Même dr. | Même revers, avec la date PZ (an 107).

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 414, No 514. — Pembrock.

2079.—Même dr. | Même revers, avec la date PH (an 108),
| les lettres KP, le monogramme $\boxtimes$ et la
| lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 414, No 515.

2080.—Même dr. | Même revers, avec la date P Θ (an 109),
| le monogramme $\boxtimes$ et la lettre du No 1951.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,34. Babelon, Perses Achémén., p. 306, No 2089. — Mionnet, t. V, p. 414, No 516.

2081.—Même dr. | Même revers, avec la date P Γ (an 110)
| le monogramme $\boxtimes$ et la lettre du No 1951.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,56. Babelon, Loc. cit., No 2091. — Mionnet, t. V, p. 414, No 517.

2082.—Même dr. | Mêmes revers, date et lettre phénic.
| avec les lettres KP.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Ma collection.

2083.—Même dr. | Même revers, avec la date P Γ Δ (an 111)
| le monogramme $\boxtimes$ et la lettre $\leftarrow$.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,94. Babelon, Loc. cit., p. 306, No 2092. — Mionnet, t. V, p. 414, No 518.

2084.—Même dr. | Même revers, avec la date P Γ Γ (an 113)
| les lettres KP, le monogramme du No 2079
| et la lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,83. Babelon, Loc. cit., No 2094.

2085.—Même dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le
| monogramme $\boxtimes$.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Babelon, Loc. cit., No 2094. — Mionnet, t. V, No 519. — Pellerin, Recueil de méd. de peuples et de villes, pl. LXXXIII, fig. 37.

2086.—Même dr. | Mêmes revers, lettres et monogramme
| avec la date P Γ Δ (an 114).

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2087.—Même dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le monogramme du No 2079.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,17. Perses Achémén., p. 307, No 2095. — Mionnet, t. V, p. 414, No 520. — Pellerin, Recueil de méd. de peuples et de villes, pl. LXXXIII, 38.

2088.—Même dr. | Même revers, avec la date ΠΙΕ (an 115), les lettres ΚΡ et ΒΝ, et celle du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,24. Babelon, Loc. cit., No 2096. — Ma collection = Planche XIX, 9. — Mionnet, t. V, p. 415, No 521. — Pellerin, Loc. cit., pl. LXXXIII, 39.

2089.—Même dr. | Même revers, avec la date ΠΙϚ (an 116), les lettres ΚΡ, le monogr. ϜΡ et Ϙ.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,22. Babelon, Loc. cit., No 2097. — Mionnet, t. V, p. 415, No 522. — British Museum. — Barclay V. Head, Coins of the Ancients, p. 109, No 46, pl. 61, No 46. — Pellerin, Loc. cit., pl. LXXXIII, 40.

2090.—Même dr. | Même revers, avec la date ΠΙΖ (an 117), les lettres ΚΡ, le monogramme ΓΚ et Ϙ.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2091.—Même dr. | Même revers, avec la date ΔΚΡ (an 124), le monogramme ? et les lettres ?

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 415, No 523. — Sestini, Descr., p. 537.

2092.—Même dr. | Même revers, avec la date ΡΚΣ (an 126), les lettres ΚΡ, le monogramme ΝΞ et Ϙ.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,84. Babelon, Loc. cit., p. 303, No 2101. — Mionnet, t. V, p. 415, No 524. — Pellerin, Loc. cit., pl. LXXXIII, 41.

2093.—Même dr. | Mêmes revers, date et lettre avec le monogramme Μ.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2094.—Même dr. | Même revers, avec la date ΡΚΖ (an 127), les lettres ΚΡ et le monogramme Α.

AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 415, No 525.

2095.—Même dr. | Même revers, avec la date ΡΛ (an 130), les lettres ΚΡ et le monogramme ?.

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 286. — Combe, Vet. pop. et reg. num. p. 227, No 3.

2096.— Mème dr. | Mème revers, avec la date PAA (an 131),
les lettres KP, le monogramme Ⲁ et Ⲩ .

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,17. Babelon, Perses Achémén., p. 308, No 2103. pl. XXXVI, fig. 4.

2097.— Mème dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le
monogramme Ⲩ (?).

AR 24. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

2098.— Mème dr. | Mêmes revers, date et lettres avec les
monogrammes Ⲁ , Ⲩ , Ⲓ .

AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 287.

2099.— Mème dr. | Mème revers, avec la date PAE (an
135), les lettres KP et le monogramme ?

AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 415, No 526. — Hunter

2100.— Mème dr. | Mème revers, avec la date PM (an 140),
les lettres KP et le monogramme Ⲁ .

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 14,16. Babelon. Loc. cit., p. 308, No 2104.

2101.— Mème dr. | Mème revers, avec la date PMΓ (an
143), les lettres KP, le premier mono-
gramme du No 2098 et Ⲁ .

AR 27. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

A102.— Mème dr. | Mème revers, avec la date PMΔ (an
144), les lettres NP, le monogramme et
la lettre du No 2101.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection.

2103.— Mème dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le
monogramme Ⲁ .

AR 23. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection

2104.— Mème dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le
le monogramme E Π.

AR 19. — Didrachme phénic., gr. 6,85. Ma collection.

2105.— Mème dr. | Mème revers, avec la date PME (an
145), les lettres KP et le monogramme
du No 2101.

AR 23. — Tétradr. phénic., gr. 14. Collect. du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2106.— Mème dr. | Mème revers, avec la date NP (an 150).

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Catal. Walcher de Moltheim, No 3141.

2107. — Même dr. | Même revers, avec la date $PN\odot$ (an 159), les lettres KP et le monogramme du No 2101.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Coll. du Sémin Ste Anne à Jérusalem.

2108. — Même dr. | Même revers, avec la date $P\Xi A$ (an 161), les lettres KP, le monogramme $\times$ et $\ominus$.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 288. — Mus. Hunter, p. 342, No 12.

2109. — Même dr. | Même revers, avec la date $P\Xi B$ (an 162), les lettres KP et le monogramme $\times$,

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,78. Catal. Walcher de Moltheim, No 3138.

2110. — Même dr. | Mêmes revers, lettres et monogramme, avec la date $P\Xi \Gamma$ (an 163) et $\times$.

AR 25. — Tétradr. phén., gr. 14,15. Babelon. Perses Achém., p.309, No 2108.

2111. — Même dr. | Mêmes revers, lettres et monogramme, avec la date $P\Xi \Delta$ (an 164).

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 13,65. Ma collection. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth.

2112. — Même dr. | Même revers, avec la date $P\Xi E$ (an 165), avec le monogramme ? et $\ominus$.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection

2113. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Cat. Walcher de Moltheim, No 3140.

2114. — Même dr. | Même revers, avec la date $P\Xi H$ (an 168) et les lettres KP.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Hoffmann, No 2268.

2115. — Même dr. | Même revers, avec la date $P\Xi \odot$ (an 169).

AR 20. — Didrachme phén., gr. 6,59. Babelon, Perses Achém., p. 309, No 2109.

2116. — Même dr. | Même revers, avec la date $P\odot A$ (an 171) les lettres KP et un monogramme.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 13,65. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 415, No 529. — Hunter.

2117. — Même dr. | Même revers, avec la date POB (an 172), les lettres KP , le monogramme H et la lettre du No 1951.

AR 26. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

2118. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{PO}\Delta$ (an 174) les lettres KP et le monogramme du No 2105.

AR 27. — Tétradr phénic., gr. 14,12. Catal. Walcher de Moltheim, No 3139.

2119. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{PO}\bar{\omega}$ (an 176) avec les lettres KP et le monogramme du No 2104 et la lettre Q .

AR 24. — Tétradr. phénic. Mionnet. t. V. p. 530. — Cabinet de Paris.

2120. — Même dr. | Même revers, avec la date POH (an 178) et les lettres KP .

AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet. t. V. p. 415, No 531. — Hunter.

2121. — Même dr. | Même revers, avec la date PTB (an 182), les lettres KP , le monogramme EB et la lettre du No 1951.

AR 18. — Didrachme phénic, gr. 6,17. Babelon Loc. cit., p. 310, No 2112. — Mionnet, t. V, p. 416, No 532. — Pellerin. Recueil med. peup. et villes, pl. LXXXIII, 42.

XXX. Vers 126 avant J. C.

2122. — Tête tourelée de Tyché à droite, | Palmier. Grènetis au pourtour.
les cheveux relevée en chignon derrière |
l'occiput, avec mèches descendant le |
long de la nuque, et portant une palme |
sur l'épaule gauche. Grènetis au pourt. |

AE 11. — Lepton, gr. 1. Ma collection = **Planche XIX**, 40.

XXXI En 114 avant J. C.

2123. — Même dr. | Proue de galère, à gauche, avec l'avant recourbé et arrondi en volute. Au dessus, le monogramme de Tyr, Y , entre la date L BI (an 12). Grènetis au pourtour.

AE 9. — Lepton, gr. 1,90. Ma collection, 2 exempl. = **Planche XIX**, 11 rev.

XXXII. De 104 avant J. C. à 98 après J. C.

2124. — Tête diadémée et tourelée de Tyché, à droite, avec un voile qui lui couvre la nuque, et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au pourtour. | Palmier avec 2 régimes de dattes. Dans le champ, en 3 lignes horizontales superposées, L ΘΙ (an 19) / ^Aϣ — ΙΕΡ / ΑΣΥ — ς / ϛ Ϛ (de Tyr). Grènetis au pourtour.

AE 20. — Chalque, gr. 7,15. Ma collection = **Planche XIX**, 12. — Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2125. — Même dr. | Même revers avec la date L ΔΚ (an 24).

AE 20. — Chalque, gr. 7,33. Babelon, Perses Achémén., p. 299, No 2049, pl. XXXVI, fig. 1.

2126. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΝ (an 51).

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 4,15. Babelon, Perses Achémén., p. 302, No 2066.

2127. — Même dr. | Même revers, avec la date (Ν)Α (an 51).

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 3,60. Ma collection.

2128. — Même dr. | Même revers, avec la date ΞΒ (an 62).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,05. Ma collection, 2 exemplaires. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

2129. — Même dr. | Même revers, avec la date L ΘΡ (an 109).

AE 20. — Chalque, gr. 8,16. Babelon Perses Achémén., p. 306, No 2090.

2130. — Même dr. | Même revers, avec la date ΡΜ (an 140).

AE 14. — Hémi-chalque, gr. 3,20. Ma collection.

2131. — Même dr. | Même revers, avec la date ΡΜΓ (an 143).

AE 15. — Hémi chalque, gr. 3,19. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 309, No 2106.

2132. — Même dr. | Même revers, avec la date ΝΡ (an 150).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 4,13. Babelon Loc. cit., No 2107.

2133. — Même dr. | Même revers, avec la date ΡΞΔ (an 164).

AE 13. — Hémi chalque, gr. 3,15. Ma collection.

2134. — Même dr. | Même palmier avec 2 régimes de dattes. Dans le champ, en 2 lignes horizontales, le monogramme de Tyr ϣ et la

date $P\Xi-\theta$ (an 169), au dessus de $\overset{A}{\text{IEP}}-\text{ΑΣΥ}$. Grènetis au pourtour.

AE 14. — Hémi-chalque, gr. 3. Ma collection, 2 exemplaires. — Babe'on Loc. cit., No 2110. — Mionnet, t. V, p. 418, No 550.

AE 14. — Hémi-chalque (avec la date $P-\Xi\Theta$ an 169), gr. 3,40. Ma collection.

2135. — Même dr. | Même revers. avec la date $P\Pi$ (an 180).

AE 15. — Hémi-chalque. Collection Walcher de Moltheim, No 3145.

2136. — Même dr. | Même revers que le 2124, pour la disposition de la légende, avec la date $C\Gamma$ (an 203).

AE 16. — Hémi chalque, gr. 4,10. Ma collection. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3146. — Mionnet, t. V, p. 419, No 559. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth.

2137. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma\Sigma$ (an 203) et $\text{IEP} / \text{ΑΣ}$.

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,60. Ma collection. — Babelon. Perses Achéménides, p. 311, No 2121.

2138. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Sigma\Gamma$ (an 203).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,25. Babelon, Loc. cit., No 2122.

2139. — Même dr. | Même revers, avec la date $Z\Sigma$ (an 207).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3 27. Babelon, Loc. cit., No 2126. — Catal. Rollin et Feuardenet, No 7427. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

2140. — Même dr. | Même revers, avec la date $\theta\Sigma$ (an 309).

AE 16. — Hémi-chalque. Mionnet. t. V, p. 420, No 564. — Mus. Vienne.

2141. — Même dr. | Même droit, avec la date $\iota\Sigma$ (an 210).

AE 16. — Hémi-chalque. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

2142. — Même dr. | Même revers, avec la date $Z\iota\Sigma$ (an 217).

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 3,26. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 312, No 2128. — Mionnet t. V, p. 421, No 568.

2143. — Même dr. | Même revers, avec la date $\theta\iota\Sigma$ (an 219) à gauche et le monogramme $\rho\psi$ (de Tyr, Métropole), à droite, en ligne horizontale au dessus de $\text{IEP}-\text{ΑΣ}$.

AE 16. — Chalque, gr. 3,30. Ma collection.

AE 18. — Hémi-chalque, gr. 4,40. Babelon, Loc. cit., No 2129. — Mionnet, t. V, p. 421, No 570.

2144. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\text{K}\Sigma$ (an 224).

AE 17. — Héli-chalque, gr. 4,30. Ma collection. — Catal Rollin et Feuardent. No 7428. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 300, No 300. — Combe, Vet. pop. et reg. num., p. 228, No 7.

2144bis. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{M}\Sigma$ (an 240).

AE 16. — Héli-chalque gr. 2,76. Babelon, Loc. cit., p. 315, No 2150.

XXXIII. En 95 et 96 après J. C.

2145. — Même dr. | Même palmier au revers, avec $\text{M}\text{H}\text{T}\text{R}\text{O}\text{P}\text{O}\text{L}\text{E}\text{O}\text{S}$ en légende circulaire. Dans le champ, la date $\Delta\text{K}\Sigma$ (221). Grènetis.

AE 16. — Héli chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 300, No 298. — Sestini, Descriz. Loc. cit., No 17. — C. M. H. No 6136.

2146. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{B}\text{K}\Sigma$ (an 222).

AE 14. — Héli-chalque, gr. 2,35. Babelon, Perses Achémén., p. 318, No 2136. — Mionnet, t. V, p. 422, No 574.

XXXIV. De 105 à 155 après J. C.

2147. — Même dr. | Même palmier, avec $\text{M}\text{H}\text{T}\text{R}\text{O}\text{P}\text{O}\text{L}\text{E}\text{O}\text{S}$ $\text{I}\text{E}\text{P}\text{A}\text{S}$. en légende circulaire. Dans le champ, la date $\Lambda\Sigma$ (an 230). Grènetis.

AE 16. — Héli-chalque, gr. 3,40 à 3,90. Ma collection, 3 exemplaires. — Babelon, Perses Achémén., p. 313, Nos 2138 et 2139. — Mionnet. t. VIII suppl., p. 299, No 294, Rollin et Feuardent, No 7423 bis, et Eckhel, Catal. Mus. Caes Vindob. I, p. 243, No 17 ont lu par erreur cette monnaie $\Delta\Sigma$ (an 201).

2148. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma\Lambda\Sigma$ (an 233).

AE 16. — Héli-chalque. Mionnet, t. V, p. 432, No 580. — Sestini, Descr p. 538.

2149. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\Lambda\Sigma$ (an 234).

AE 16. — Héli-chalque, gr. 3,40. Ma collection, 3 exemplaires — Babelon, Perses Achémén., p. 314, No 2144. — Catal. Walcher de Moltheim. No 3147. — Catal Rollin et Feuardent, No 7424. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

2150. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\text{M}\Sigma$ (an 241).

AE 16. — Héli chalque, gr. 3,93. Ma collection. — Babelon. Loc. cit., p. 315, No 2151. — Mionnet, t V, p. 423, No 585. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

- 2151.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΜΣ (an 242).
AE 16. — Hémi-chalque. Mionnet, t. V, p. 244, No 588. — Musée de Vienne.
- 2152.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΜΣ (an 243).
AE 17. — Hémi-chalque gr. 3,82. Babelon, Loc. cit., No 2156, pl. XXXVI, fig 10. — Ma collection (ΓΜ—Σ). — Ma collection (Γ—ΜΣ). — Mionnet, t. V p. 244, No 589. — Pellerin, Recueil med peupl. et villes, pl. LXXXIII, 51.
- 2153.** — Même dr. | Même revers, avec ΓΜ—C (an 243).
AE 15. — Hémi-chalque, gr. 2,45. Ma collection.
- 2154.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΕΜC (an 245).
AE 16. — Hémi chalque. Mionnet, t. V, p. 424, No 593. — Eckhel, Catal. Mus. à Vindorf, p. 243.
- 2155.** — Même dr. | Même revers, avec la date ϚΜΣ (an 246).
AE 16. — Hémi-chalque. Catal Rollin et Feuardent, No 7424 bis.
- 2156.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΜC (an 247).
AE 17. — Hémi chalque, gr. 3,47. Ma collection, 3 exemplaires. — Babelon, Loc. cit., p. 316, No 2161. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Collection de l'Univers améric. de Beyrouth.
- 2157.** — Même dr. | Même revers, avec ΖΜ—Σ (an 247).
AE 15. — Hémi-chalque, gr. 3,20. Ma collection. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7425.
- 2158.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΜC et ὕ
| ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΙΕΡΑ.
AE 16. — Hémi-chalque. gr. 3,35. Babelon, Perses Achém., p. 317, No 2164.
AE 17. — Hémi-chalque, gr. 3,77. Babelon, Loc. cit., p. 316, No 2162.
- 2159.** — Même dr. | Même revers que 2147, avec la date
| ΓΝC (an 253).
AE 16. — Hémi chalque gr. 3,50. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.
- 2160.** — Même dr. | Même revers, avec la date ϚΝC (an 256).
AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,23. Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2166. — Mionnet, t. V, p. 425, No 596.
- 2161.** — Même dr. | Même revers, avec la date ϚΝΣ (an 257).
AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,30. Ma collection, 2 exemplaires = **Planche XIX**, 13.
- 2162.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΕΞC (an 265).
AE 15. — Hémi-chalque, gr. 3,15. Ma collection

2163. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΟC (an 279)

AE 14. — Héli-chalque, gr. 3,42. Ma collection. ? exemplaires — Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2171. — Catal. Walcher de Moltheim. No 3148. — Catal. Rollin et Feuadent, No 7425 bis — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

2164. — Même dr. | Même revers, avec la date ΒϞC (an 292).

AE 17. — Héli-chalque. Mionnet t. VIII suppl., p. 302, No 312. — Mus. Hunter, p. 344, No 35.

XXXV. De l'an 97 avant J. C. à 82 après J. C.

2165. — Même dr. | L ΚΘ (an 29), ϣ (Τύρον). IEP—AΣΥ (ie-
^Δ
 ρās ἀσύλου) en deux lignes horizontales,
 au dessus d'une galère phénicienne, à
 gauche, ornée de l'aplustre à la poupe.
 A l'exergue, ϣ ϣ (de Tyr). Grèn. au p.

AE 22. — Chalque, gr. 5,40. Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem

2166. — Même dr. | Même revers, avec la date L ΒΑ (an 32).

AE 22. — Chalque, gr. 6. Babelon, Perses Achémén., p. 301, No 2056.

2167. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΜ (an 44).

AE 22. — Chalque. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

2168. — Même dr. | Même revers, avec la date L ΕΜ (an 45)

AE 22. — Chalque, gr. 6,32. Babelon, Loc. cit., No 2060.

2169. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΝ (an 51).

AE 22. — Chalque, gr. 8,18. Babelon, Loc. cit., p. 302, No 2064 et 2065. — Mionnet, t. V, p. 417, No 539.

2170. — Même dr. | Même revers, avec la date ΝΑ (an 51).

AE 24. — Chalque. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

2171. — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΝ (an 42).

AE 22. — Chalque, gr. 5,80. Vu chez un marchand de Beyrouth.

2172. — Même dr. | Même revers, avec la date L ΕΝ (an 55).

AE 22. — Chalque, gr. 6,50. Collection du Sémin. Ste Anne, à Jérusalem.

2173. — Même dr. | Même revers, avec la date ΞΕ (an 65).

AE 22. — Chalque. gr. 5,80. Ma collection.

- 2174.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\Lambda \rho$ (an 90).
 AE 20. — Chalque, gr. 6,45. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 417, No 543.
 — Mus de Vienne.
- 2175.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΠH (an 118).
 AE 20. — Chalque, gr. 7. Babelon, Perses Achémén., p. 307, No 2098. —
 Mionnet, t. V, p. 417, No 544.
- 2176.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{PK}\Gamma$ (an 123).
 AE 22. — Chalque, gr. 6,22. Babelon, Loc. cit., No 2100, pl. XXXVI, fig. 3.
 — Mionnet, t. V, p. 418, No 546.
- 2177.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P}\text{M}\Delta$ (an 141).
 AE 21. — Chalque, gr. 6,37. Babelon, Loc. cit., p. 309, No 2105. — Mion-
 net, t. V, p. 418, No 547. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth. —
 Pellerin, Rec. med. peuples et villes, pl. LXXXIII, 45.
- 2178.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P}\text{M}\Delta$ (an 144).
 AE 22. — Chalque. Catal. Rollin et Feuardent, No 7416. — Collection du Dr
 P. Schröder. — Collection de l'Univers améric. de Beyrouth.
- 2179.** — Même dr. | Même revers, avec la date PNB (an 152).
 AE 20. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 418, No 549.
- 2180.** — Même dr. | Même revers, avec la date PPH (an 188).
 AE 22. — Chalque, gr. 7,40. Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.
- 2181.** — Même droit, avec un | Même revers.
 murex en contremarque.
- AE 21. — Chalque, gr. 5,71. Babelon, Loc. cit., p. 310, No 2116. — Mion-
 net, t. V, p. 419, No 554.
- 2182.** — Même droit, sans con- | Même revers, avec la date
 tremarque. | PqB (an 192).
 AE 21. — Chalque, gr. 8,31. Babelon, Loc. cit., p. 310, No 2117.
- 2183.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{C}\Gamma$ (an 203).
 AE 20. — Chalque, gr. 6,73. Babelon, Loc. cit. p. 311, No 2120. — Mionnet,
 t. V, p. 419, No 558. — Pellerin, Rec. med. peuples et villes, pl. LXXXIII, 46.
- 2184.** — Même droit. Devant | Même revers, avec la date
 la tête, la lettre B. | $\Gamma\Sigma$ (an 203).
 AE 20. — Gr. 8,05. Ma collection, 3 exempl. = **Planche XIX, 14.** — Col-
 lection du Dr P. Schröder. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7415.

2185. — Même droit. Devant | Même revers, avec la date
la tête, une étoile. | $\varsigma \Sigma$ (an 206).

AE 22. — Chalque, gr. 6,61. Babelon, Perses Achémén., p. 311, No 2123.
— Mionnet, t. V, p. 420, No 560.

2186. — Même droit. Devant | Même revers, avec la date
la tête, un aplustre. | $Z \Sigma$ (an 207).

AE 20. — Chalque, gr. 7,51. Babelon, Loc. cit., p. 211, No 2124. — Mionnet, t. V, p. 420, No 561.

XXXVI. De l'an 89 à 226 après J. C.

2187. — Buste de Tyché, à droite, tourelée, avec un voile sur la nuque, et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au pourtour. | ΔIC (an 214) — Ϝ $\text{IEPA}\Sigma$ — MHTPOΠO — $\text{ΛE}\omega\Sigma$ en 4 lignes horizontales, au dessus d'une galère à gauche, avec la poupe ornée de l'aplustre. Au dessous Ϝ^{L} (de Tyr). Gr. au p.

AE 20. — Chalque Mionnet, t. V, p. 421, No 567.

2188. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Theta \text{!}\Sigma$ (an 219).

AE 22, — Chalque, gr. 6,36. Babelon, Loc. cit., p. 312, No 2131. — Catal. Rollin et Feuarent, No 7419 — Ma collection. — Collection de l'Univers. amérie. de Beyrouth.

2189. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{AK}\Sigma$ (an 221).

AE 22. — Chalque. Catal. Rollin et Feuarent. No 7420.

2190. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma \Lambda \Sigma$ (an 233).

AE 22. — Chalque, gr. 7,10. Ma collection.

2191. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{H}\Lambda\Sigma$ (an 238).

AE 22. — Chalque, gr. 5,20 à 7,55. Ma collection, 2 exemplair = **Planche XIX**, 45. — Babelon, Loc. cit., p. 314, Nos 2145 et 2146, pl. XXXVI, fig. 8. — Catal. Rollin et Feuarent, No 7421. — Catal. Walcher de Moltheim No 3150. — Collection du Dr P. Schröder.

2192. — Même dr. | Même revers, avec la date HAC (an 238).

AE 20. — Chalque, gr. 7,10. Ma collection.

2193. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{AM}\Sigma$ (an 241).

AE 20. — Chalque, gr. 7,35. Ma collection, 2 exemplaires. — Catal. Rollin et Feuarent, No 7421 bis. — Babelon, Perses Achémén., p. 315, No 2152.

2194. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Xi\Sigma$ (an 260).

AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 425, No 600. — Eckhel, Doctr. num. veter., t. III, p. 382.

2195. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma\Xi\Sigma$ (an 263).

AE 22. — Chalque. Catal. Rollin et Feuardent, No 7422. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 306. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. t. III, p. 95, No 21. — C. M. H. No 6142.

2196. — Même dr. | Même revers, avec la date $E\Xi\Sigma$ (an 265).

AE 22. — Chalque, gr. 7,15. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 425, No 601. — Hunter, p. 342. — Collection du Dr P. Schröder.

2197. — Même dr. | Même revers, avec la date $A\Theta\Sigma$ (an 271).

AE 22. — Chalque, gr. 9,35. Babelon, Loc. cit., p. 2172, pl. XXXVI, fig. 11.

2198. — Même dr. | Même revers, avec la date $H\Theta\Sigma$ (an 278).

AE 22. — Chalque, gr. 8,75. Ma collection, 3 exemplaires. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 302, No 307. — Sestini, Loc. cit., t. III, p. 96, No 23. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7422 bis.

2199. — Même dr. | Même revers, avec Υ IEPAC—MHTPO—
 ΠO—AEΩC. ΘOC (an 279) en 3 lignes hor-
izontales au dessus de la galère.

AE 22. — Chalque, gr. 5,71. Babelon, Loc. cit., p. 318, No 2173. — Ma collection.

AE 19. — Chalque, gr. 4,74. Ma collection. — Collection Emile Michel. — Babelon, Loc. cit., No 2174. — Mionnet, t. V, p. 426, No 605.

2200. — Même dr. | Revers du 2187, avec la date $A\eta C$
(an 291).

AE 18. — Chalque, gr. 4,62. Babelon, Perses Achémén., p. 318, No 2178. — Mionnet, t. V, p. 426, No 608.

2201. — Même droit. Devant, | Même revers, avec la date
le murex. $B\eta C$ (an 292).

AE 19. — Chalque, gr. 4,83. Babelon, Loc. cit., p. 319, No 2179. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 302, No 309.

2202. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\eta\Sigma$ (an 294).

AE 19. — Chalque, gr. 6,25. Ma collection.

2203. — Même dr. | $KT \Upsilon$ — $\text{IEPAC M—HTPOΠO—AEΩC}$ (an
320), en 4 lignes horizontales au dessus
de la même galère.

AE 18. — Chalque. Ma collection.

2204. — Même dr. | Même revers, avec la date AKT (an 221).
AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 427, No 614. — Mus. de Vienne.

2205. — Même droit. | Revers du 2187, avec la date
ANT (an 351).
AE 18. — Héli-chalque, gr. 3,57. Babelon, Loc. cit., p. 319, No 2186.

XXXVII. De l'an 53 avant J. C. à 87 après J. C.

2206. — Tête laurée et imberbe de l'Héraclès tyrien, à droite, la peau de lion nouée sous le cou. Grènetis au pourtour. | Monogramme Ψ de Tyr, posé sur une massue. Dans le champ, à gauche, la date OB (an 72), à droite, l'inscription phénicienne 𐤏𐤃𐤋 (de Tyr). Le tout dans une couronne de chêne. Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 7,96. Babelon, Loc. cit., p. 303, No 2074.

2207. — Même dr. | Même revers, avec la date L ρ (an 90).
AE 21. — Chalque, gr. 7,77. Ma collection = Planche XIX, 16. — Babelon, Loc. cit., p. 304, No 2082. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 296, No 292. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus Hederv., III, p. 94, No 9. — Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

2208. — Même dr. | Même revers, avec la date P H (an 118).
AE 27. — Dichalque. Collection du Dr P. Schröder.

2209. — Même dr. | Même revers, avec la date PKA (an 121).
AE 25. — Dichalque, gr. 11,25. Babelon, Perses Achémén., p. 307, No 2099. — Mionnet, t. V, p. 417, No 545.

2210. — Même dr. | Même revers, avec la date PK ζ (an 126).
AE 24. — Chalque, gr. 8,98. Babelon, Loc. cit., p. 308, No 2102.

2211. — Même dr. | Même revers, avec la date P $\wedge$ Σ (an 137).
AE 20. — Chalque, gr. 9,10. Ma collection.

2212. — Même dr. | Même revers, avec la date P $\text{O}\theta$ (an 179).
AE 22. — Dichalque, gr. 11,05. Babelon, Loc. cit., p. 309, No 2111. — Mionnet, t. V, p. 418, No 552.

2213. — Même dr. | Même revers, avec la date P TB (an 182).
AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 419, No 553. — Catal. Mus. Vindob., p. 243.

- 2214.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΠΗ (an 188).
AE 24. — Dichalque, gr. 10,22. Babelon Perses Achémén., p. 310, No 2115.
- 2215.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΡqB (an 192).
AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 419, No 555. — Mus Sanclem. Num. Sel. I, p. 296.
- 2216.** — Même dr. | Même revers, avec la date Σ (an 200).
AE 24. — Dichalque, gr. 10,30. Babelon, Loc. cit., p. 310, No 2118. — Mionnet, t. V, p. 419, No 556.
- 2217.** — Même dr. | Même revers, avec la date CΓ (an 203)
et au dessus la lettre Δ.
AE 25. — Dichalque, gr. 11,07. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 311, No 2119. — Collection du Dr P. Schröder. — Mionnet, t. V, p. 419, No 557.
- 2218.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΣ (an 207)
AE 23. — Dichalque Ma collection.
- 2219.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΙΣ (an 210).
AE 24. — Dichalque Ma collection. — Beger — Mionnet, t. V, p. 420, No 565.
- 2220.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΙΣ (an 212).
AE 22. — Dichalque gr. 10,60. Babelon, Perses Achémén., p. 312, No 2127. — Mionnet, t. V, p. 420, No 566.

XXXVIII. De l'an 93 à 137 après J. C.

- 2221.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΙΣ (an 219)
et la légende circulaire ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.
AE 25. — Dichalque, gr. 12,35. Babelon, Loc. cit., p. 312, No 2130, pl. XXXVI, 5. — Mionnet, t. V, p. 421, No 571. — Collection du Dr P. Schröder. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3142.
- 2222.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΚΣ (an 220).
AE 29. — Trichalque, gr. 17,61. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 315, No 2133, pl. XXXVI, fig. 6.
AE 27. — Dichalque, gr. 11. Ma collection = **Planche XIX, 17.**
AE 25. — Dichalque, gr. 10,04. Babelon, Loc. cit., No 2134. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.
AE 24. — Dichalque, gr. 10,24. Babelon, Loc. cit., No 2135. — Mionnet, t. V, p. 421, No 572.
AE 23. — Dichalque. Ma collection

2223. — Même droit, avec un | Mème revers.
murex en contremarque.

AE 25. — Dichalque. Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

2224. — Même dr. | Mème revers, avec la date $AM\Sigma$ (an 241).

AE 25. — Dichalque, gr. 11,16. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 315, No 2153.

AE 24. — Dichalque, gr. 11. Babelon, Loc. cit., No 2155. — Mionnet, t. V, p. 423, No 587. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7412.

AE 23. — Dichalque, gr. 9,52. Babelon, Perses Achémén., p. 315, No 2154.

2225. — Même dr. | Mème revers, avec la date $\Delta M\Sigma$ (an 244).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 424, No 592.

2226. — Même dr. | Mème revers, avec la date ΣMC (an 246).

AE 24. — Dichalque. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

2227. — Même dr. | Mème revers, avec la date $AN\Sigma$ (an 251).

AE 25. — Dichalque, gr. 10. Ma collection.

2228. — Même dr. | Mème revers, avec la date $\Sigma N\Sigma$ (an 256).

AE 22. — Dichalque, gr. 10,72. Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2165.

2229. — Même dr. | Mème revers, dans le champ, en 2 lignes horizontales, la date $\Sigma - NC$ (an 256) au dessus de la légende phénicienne $\aleph \eta$ (de Tyr).

AE 24. — Dichalque, gr. 9,60. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 425, No 597. — Gr. 11. Collection du Séminaire Ste Anne, à Jérusalem.

2230. — Même dr. | Mème revers, avec la date HNC (an 258).

AE 26. — Dichalque, gr. 8,50. Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2169.

AE 23. — Dichalque, gr. 7,07 et 10,35. Babelon, Loc. cit., Nos 2167 et 2168.

2231. — Même dr. | Mème revers, avec la date ΘNC (an 259).

AE 24. — Dichalque, gr. 11,35. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 2170.

2232. — Même dr. | Mème revers, avec la date $B \Xi \Sigma$ (an 262)

AE 24. — Dichalque, gr. 10. Ma collection.

XXXIX. De l'année 99 à 156 après J. C.

2233. — Même dr. | Massue surmontée du monogramme de Tyr au milieu d'une couronne de chêne. Dans le champ, à droite et à gauche de

la massue, en 3 lignes horizontales,
 ΜΗ — ΤΡΟΠΟΛΕ / ΩΣ — ΔΚΣ (an 224),
 ς ρ ς. Grènetis au pourtour.

AE 25. — Dichalque, gr. 10,75. Ma collection. — Babelon, Perses Achémén., p. 313, No 2137. — Mionnet, t. V, p. 422, No 575.

2234. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΛΣ (an 231).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 422, No 578.

2235. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΛΣ (an 238).

AE 25. — Dichalque, gr. 10,50. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 314, No 2149, pl. XXXVI, fig. 9. — Catal. Rollin et Feuarent, No 7413. — Collection du Dr P. Schröder. — Mionnet, t. V, p. 428, No 584. — Pellerin, Estampes du Recueil de med. de peuples et de villes, pl. LXXXIII, fig. 48^d.

2236. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΟΣ (an 279).

AE 22. — Dichalque, gr. 9,32. Babelon. Loc. cit., p. 318, No 2175. — Mionnet, t. V, p. 426, No 606. — Ma collection, 2 exemplaires.

2237. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΣ (an 280).

AE 22. — Dichalque, gr. 8,15. Ma collection.

2238. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΠΣ (an 281).

AE 23. — Dichalque, gr. 8,27 à 10. Ma collection, 2 exemplaires. — Babelon, Loc. cit., No 2177. — Mionnet, t. V, p. 426, No 607. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

AE 21. — Dichalque, gr. 9,85. Ma collection. — Collect. du Dr P. Schröder.

XL. De 113 à 184 après J. C.

2239. — Même dr. | Massue au milieu d'une couronne de
 chêne. Dans le champ, ΤΥΡΟΥ — ΜΗ /
 ΤΡΟΠΟΛΕ / ΩΣ — ΗΛΣ (an 238), ς ρ ς en
 4 lignes horizontales. Grènetis au pourt.

AE 24. — Dichalque, gr. 12,20. Ma collection = **Planche XIX**, 18 revers.

2240. — Même dr. | Même revers, avec la date ΜΣ (an 240).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 303. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv., t. III, p. 95, No 12. — C. M. H. No 6132.

2241. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΜΣ (an 243).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 304. — Sestini, Loc. cit., t. III, p. 95, No 13.

2242. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘOC (an 279),
 ϠϠΛ en 5 lignes.

AE 25. — Dichalque, gr. 11,35. Ma collectiou. — Catal Walcher de Moltheim, No 3143.

2243. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΟΣ (an 278).

AE 25. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 426, No 603. — Mus. Sanclem. num. sel. I, p. 297.

2244. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΤ (an 308).

AE 23. — Dichalque, gr. 8,15. Ma collection. — Babelon, Perses Achémén., p. 319, No 2180. — Catal. Rollin et Feuarent, No 7414. — Mionnet, t V, p. 427, No 612. — Sestini, Loc. cit., p. 539.

2245. — Même dr. | Même revers avec la date ΘΤ (an 309).

AE 23. — Dichalque, gr. 8,97. Babelon, Loc. cit., No 2181. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 427, No 613. — Mus Sanclem. num. sel. I, p. 297.

XLI. En 196 après J. C.

2246. — ΤΥΡΟΥ ΚΟΙΝΟΥ—ΦΟΙΝΙΚΗΣ en légende circulaire. Temple octostyle, à fronton triangulaire muni d'acrotères, auquel on accède par un large escalier de 3 marches. Dans le champ à gauche, en légende verticale descendante, ϠϠΛ en caractères déformés. A l'exergue, la date AKT (an 321). Grènetis au pourtour.

AE 31. — Trichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 303, No 315. — Mus. Hunter, p. 344, tab. LXI, fig. 15.

AE 27. — Dichalque. gr. 9,70. Babelon, Perses Achémén., p. 319, No 2182. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 303, No 316 et t. V, p. 427, No 615.

AR 26. — Dichalque, gr. 12,07. Babelon, Loc. cit., No 2184. — Ma collection — **Planche XIX**, 19 revers

AE 25. — Dichalque, gr. 9,15 à 12,35. Ma collection, 2 exemplaires. — Babelon, Loc. cit., Nos 2183 et 2185, pl. XXXVI, fig. 12. — Collection de Lunyes.

XLII. De l'année 84 à 122 après J. C.

2247. — Buste tourelée de Tyché, à dr., avec un voile sur la | Galère phénicienne, à gauche, surmontée de la figure d'Astarté tourelée, debout à gauche, tenant de la main droite

nuque, et portant
une palme sur l'é-
paule gauche. Grè-
netis au pourtour.

étendue une couronne, et portant sur le
bras gauche une stylis cruciforme. Au
dessus, dans le champ, à gauche le mono-
gramme du No 2143 (Τύρον μητροπόλεως).
A droite la date $\theta\Sigma$ (an 209), à l'exergue
 $\text{4}\rho\text{4}$ (déformé). Grènetis au pourtour.

AE 13. — Dilepton. Ma collection.

2248. — Même dr. | Même revers, avec la date $\theta\text{I}\Sigma$ (an 219).

AE 14. — Dilepton, gr. 1,65. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 312, No 2132.

2249. — Même dr. | Même revers, avec la date AKC (an 221).

AE 14. — Dilepton. Mionnet, t. VIII suppl., p. 300, No 297.

2250. — Même dr. | Même revers, avec le même mono-
gramme à droite, et à gauche la date
 $\Delta\text{K}\Sigma$ (an 224).

AE 14. — Dilepton. gr. 1,90. Ma collection, 3 exemplaires.

2251. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Lambda\Sigma$ (an 230).

AE 13. — Dilepton. gr. 2,02. Ma collection. — Babelon, Perses Achémén., p. 313, No 2140. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7429 bis. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

2252. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Lambda\Lambda\text{C}$ (an 231).

AE 13. — Dilepton. Mionnet, t. V, p. 422, No 579.

2253. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\Lambda\Sigma$ (an 234).

AE 14. — Dilepton, gr. 1,31. Babelon, Loc. cit., p. 314, No 2143.

AE 13. — Dilepton, gr. 1,35 à 1,75. Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder. — Babelon, Loc. cit., Nos 2141 et 2142. — Mionnet, t. V, p. 423, No 581.

2254. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{H}\Lambda\Sigma$ (an 238).

AE 13. — Dilepton. Catal. Rollin et Feuardent, No 7429 ter. — Collection du Dr P. Schröder. — Ma collection.

2255. — Même dr. | Même revers, avec la date MC (an 240).

AE 12. — Dilepton, gr. 1,50. Ma collection, 3 exemplaires. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 302. — Combe, Vet. pop. et reg. num., p. 228, No 9.

2256. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{A}\text{M}\Sigma$ (an 241).

AE 12. — Dilepton, gr. 1,60. Ma collection. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7429 quater. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

2257. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΜΣ (an 243).

AE 12. — Dilepton, gr 1,90. Babelon, Loc. cit., p. 316, No 2157. — Collection de l'Univers. améric de Beyrouth.

2258. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΜC (an 243)

AE 12. — Dilepton gr. 1,90. Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder. — Mionnet, t. V, p. 424, No 590.

2259. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΜΣ (an 244).

AE 12. — Dilepton, gr. 1,57 à 1,67. Babelon, Perses Achémén, p. 316, Nos 2159 et 2160. — Mionnet, t. V, p. 424, No 591.

2260. — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΜC (an 247).

AE 13. — Dilepton, gr. 1,94. Ma collection, 4 exemplaires = **Planche XIX**, 20. — Babelon, Loc. cit., No 2163. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univers. améric de Beyrouth. — Catal. Rollin et Feuarent, No 7429 quint.

MONNAIES IMPÉRIALES

XLIII. Néron (d'octobre 54 au 8 juin 68 après J. C.).

2261. — ΝΕΡΩΝ ΚΑΙCΑΡ CΕ- | ΕΤΟΥC ΑΙΡ (an 111) de l'ère
BACTOC en légende circulaire. | césarienne). Aigle éployé à
Tête laurée de Néron, à gau- | gauche sur une massue. De-
che. Grènetis au pourtour. | vant lui, une palme. Gr. au p.

AR 28. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 168, No 181.

2262. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΙΡ (an 114).

AR 24. — Quadruple denier, gr. 15. Ma collection = **Planche XIX**, 21 rev.

XLIV. Vespasien (de juillet 69 à juin 79 après J. C.).

2263. — ΑΥΤΟΚΡΑ ΚΑΙC CΕ- | ΕΤΟΥC (à gauche), ΙΕΡΟΥ Α
BACTOC ΟΥΕΠCΑCΙΑΝΟC. Tête | (à droite). Même revers.
laurée de Vespasien, à droite. |
Grènetis au pourtour.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 13,90. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 132, No 48.

2264. — ΑΥΤΟΚΡΑ ΚΑΙCΑ ΟΥ- | ΕΤΟΥC Α (à gauche), ΙΕΡΟΥ
ΕCΠΑCΙΑΝΟΥ. Même droit. | (à droite). Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 170, No 198.

2265. — Même dr. | ΕΤΟΥΣ Β ΙΕΡΟΥ. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 13,90. Ma collection — British Museum. — Warwick Wroth. Coins of Galatia, Cappad. and Syria, p. 179, No 230.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 171, No 199.

2266. — Même dr. | ΕΤΟΥΣ Γ ΙΕΡΟΥ. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. VIII suppl. p. 132, No 50. — Catal. Hoffmann, No 493. — Warwick Wroth, Loc. cit., p. 179, Nos 231, 332.

2267. — Même dr. | ΕΤΟΥΣ Δ ΙΕΡΟΥ. Même revers.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 14,50. Ma collection. — Warwick Wroth, Loc. cit., No 233. — Eckhel, Loc. cit., t. III, p. 288, No 11.

2268. — ΑΥΤΟΚΡΑ ΟΥΕΠΑ- | ΕΤΟΥC (à gauche), ΝΕΟV
CΙΑΝΟC ΚΑΙCΑΡ CΕΒΑCΤΟC. | ΙΕΡΟV Α (à droite). Même
Même droit. | revers.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 13,80. Ma collection. — Cat. Rollin et Feu-ardent, No 6862. — Eckhel, Doctr. num. vet., t. III, p. 288, No 6 — Belley, Mem. B. L. t. XIX, p. 470.

2269. — Même dr. | ΕΤΟΥC ΝΕΟV ΙΕΡΟV Β. Même revers.

AR 27. — Quadruple denier, gr. 14,20. Ma collection = **Planche XIX**, 22. — Catal. Rollin et Feu-ardent, No 6864 bis. — Mionnet, t. V, p. 171, Nos 200 et 201. t. VIII suppl., p. 132, No 49. — Sestini, Descr. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 38, No 72. — Eckhel, Loc. cit. — Belley, Loc. cit.

2270. — Même dr. | ΕΤΟΥC ΝΕΟV ΙΕΡΟV Γ. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 171, No 202. — Eckhel, Loc. cit., t. III, p. 288, No 9. — Belley, Loc. cit.

2271. — Même dr. | ΕΤΟΥC ΝΕΟV ΙΕΡΟV Δ. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 171, No 203.

2272. — Même dr. | ΕΤΟΥC ΝΕΟV ΙΕΡΟV Η. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. VIII suppl., p. 132, No 51. — Mus. Sanclem., num. sel. II, p. 131.

XLV. Titus (de juin 79 au 13 septembre 81).

2273. — ΑΥΤΟΚΡ ΤΙΤΟC à | ΕΤΟΥC Γ à gauche, ΙΕΡΟΥ
gauche, ΚΑΙC ΟΥΕC à droite | à droite, en légende circulaire.
en légende circulaire. Tête | Aigle éployé à gauche tenant
laurée de Titus, à droite, | dans ses serres une branche

de laurier. Devant lui, une massue.

AR 26. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 172, No 211.

AR 23. — Quadruple denier. gr. 14,05. Ma collection. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6868 bis.

XLVI. Trajan (du 25 janvier 98 à août 117 après J. C.).

2274. — ΑΥΤΟΚΡ ΚΑΙC ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝΟC CEB ΓΕΡΜ. Tête laurée de Trajan, à droite. ΔΗΜΑΡΧ à gauche, ΕΞ ΥΠΑΤ Γ. Aigle debout, tourné à gauche, avec une palme sur l'aile droite, devant, une massue.

AR 21. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 174, No 222.

2275. — ΑΥΤΟΚΡ ΚΑΙC ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝΟC CEB ΓΕΡΜ ΔΑΚ. Même droit. ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Ε. Aigle éployé de face sur une massue, regardant à gauche. Dans le champ, à droite, une palme.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection = **Planche XIX**, 23 rev. — Mionnet, t. V, p. 175, No 225.

2276. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙΕ ΥΠΑΤ Ε. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,75. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 175, No 230. — Catal. Hoffmann, No 660. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6907. — Eckhel, Doctr. num. vet., t. III, p. 289, No 21.

2277. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙC ΥΠΑΤ C. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. gr. 14. Ma collection. Mionnet, t. V, p. 175, No 231.

2278. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ C. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. VIII suppl, p. 133, No 55. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6910. — Sestini. Descriz delle med. ant. gr. del Mus. Hederv., t. III, p. 38, No 78. — C. M. H. No 5838.

2279. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙΖ ΥΠΑΤ C. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 13,50. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 234. — Eckhel, Doctr. num. vet., t. III, p. 289, No 24. — Mus. de Vienne.

2280. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙΗ ΥΠΑΤ C. Même revers.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 13,40. Ma collection. — Mionnet t. V, p. 176, No 237.

2281. — Même droit.Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΘ ΥΠΑΤ Σ.

AR 26. — Quadruple denier. gr. 13,40. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 238.

2282. — Même droit, avec ΑΥ-
ΤΟΚΡ ΚΑΙΣ ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΡΙ
ΣΕΒ ΓΕΡΜ ΔΑΚ ΠΑΡΘ.Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΥΠΑΤ Σ.

AR 26. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 176, No 239.

2283. — Même droit.Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΚΑ ΥΠΑΤ Σ.AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,85. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 240. — Eckhel, *Loc cit.*, t. III, p. 290, No 27. — Pellerin, *Mel.* I, p. 184.**2284.** — ΑΥΤ ΚΑΙ à gauche,
ΝΕΡΟΥΑ ΤΡΑΙΑΝ à droite.
Même droit.ΣΕΒ ΓΕΡ ΔΑΚ ΔΗΜ ΕΞ ΥΠ Ε
en légende circulaire. Buste
lauré d'Héraclès, à droite, la
peau de lion nouée autour du
cou. A l'exergue, Λ ΙΒ (an 14).

AR 24 — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection.

2285. — Légende du 2274. Buste laurée
de Trajan, à droite, portant une palme
sur l'épaule gauche. Au dessous, un aigle
marchant à droite. Devant, une massue.ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ
B. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 14,30. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 174, No 220.

2286. — Même droit. mais la tête de
Trajan et l'aigle sont tournés à gauche.

Même revers.

AR 26. — Quadruple denier, gr 14,50. Ma collection

2287. — Légende du 2274.
Droit du 2285.ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Γ. Même
revers.AR 27. — Quadruple denier, gr. 13,90 à 14,66. Ma collection, 3 exemplaires
variés pour la légende du droit = **Planche XIX**, 24. — Mionnet, t. V, p. 174,
No 221. — Eckhel, *Doctr num. vet.*, t. III, p. 289, No 17**2288.** — Légende du 2275.
Droit du 2285.ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Δ. Même
revers.

AR 26. — Quadruple denier. Catal. Rollin et Feuarent, No 6905.

2289.—Même dr. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Ε.

AR 28. — Quadruple denier, gr. 13,85. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 174, No 223.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 14,20. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 175, No 224.

2290.—Légende du 2275. Droit du 2286. | Même revers.

AR 26. — Quadruple denier. Vu chez un marchand de Beyrouth.

2291. — Légende du 2275. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
Droit du 2285. | ΕΞ ΙΔ ΥΠΑΤ Ε.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 13,60. Ma collection.

2292. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΕ ΥΠΑΤ Ε.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 175, No 229. — Eckhel, Loc. cit., t. III, p. 289, No 20. — Catal. de Moustiers, No 1012.

2293. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΣ ΥΠΑΤ Σ.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,80. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 232. — Eckhel, Loc. cit., No 22.

2294. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΖ ΥΠΑΤ Σ.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,65. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 233. — Eckhel, Loc. cit. No 23.

2295. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΗ ΥΠΑΤ Σ.

AR 23. — Quadruple denier, gr. 13,55. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 235. — Eckhel, Loc. cit., No 25.

2296. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΥΠΑΤ Σ.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection.

ΤΥΡΟΣ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

ΤΥΡΟΣ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ

ΕΝ Τῷ ΕΘΝΙΚῷ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚῷ ΜΟΥΣΕΙῷ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια. Ἴδὲ σελ. 49 κ.έπ.)

341. — $\overline{\text{MHP}} - [\overline{\Theta\text{V}}]$. Προτομή τῆς Θεοτόκου ἐστραμμένης ἡρέμα πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ ἀνατεινούσης χειρὰς ἰκέτιδας.

᾽Οπ. . $\overline{\text{KER, \Theta}}$, — $\overline{\text{WN\text{A}\text{E}\text{D}}}$. — $\overline{\text{EIDIKW}} - \overline{\text{MITV}}$. =
[+] *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [K]ων(σταντίνω) προέδ[ρω] ειδικῶ Μιτυ-
[λ]ήνης (i).*

0,019. (Α. Ε. 3030). Μετρίας διατηρήσεως. $\text{IA}' - \text{IB}'$ ἑκατονταετηρίς.
Ἄνήκει εἰς τὰ θεματικά μολυβδόβουλλα.

342. — Προτομή ἁγίου τινὸς κατ' ἐνώπιον ἐφθαρμένη, ἔχουσα πέραξ ἐπιγραφὴν ἑξίτηλον: *Θεοτόκε βοήθει.*

᾽Οπ. + $\overline{\text{TW}}$. — $\overline{\omega \Delta \text{OY}\text{A}}$ — $\overline{\omega \text{I}\omega \text{A}\text{N}\text{N}}$ — $\overline{\text{HIDHKW}}$ =
τῶ [σ]ῶ δούλω Ἰωάννη ἰδηκῶ.

0,020. Μετρίας διατηρήσεως. $\text{IA}' - \text{IB}'$ ἑκατονταετηρίς.

Ἐξάκτωρες.

343. — $\overline{\text{.RHGORI}}$. — $\overline{\text{O}\text{ΘE}\text{O}\text{Λ}\text{O}\text{Γ}}$, = [*ὁ ἅ(γιος) Γ]ρηγό-
ρι[ο](ς) ὁ Θεολόγ(ος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἰστα-
μένου μετὰ φελωνίου καὶ ὠμοφορίου, τῆ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῆ
ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον.*

᾽Οπ. $\overline{\text{C}\text{Φ}\text{Ρ}\text{Α}\text{Γ}}$. — $\overline{\text{.E}\text{W}\text{P}\text{Γ}\text{I}\text{O}}$. — $\overline{\text{A}\text{C}\text{P}\text{A}\text{Θ}\text{A}\text{P}\text{I}}$. —
 $\overline{\text{.S}\text{E}\text{Z}\text{A}\text{K}\text{T}\text{W}}$ — $\overline{\text{.O}\text{C}\text{T}\text{O}\text{Y}\text{T}\text{O}}$. — $\overline{\text{NIKH}}$ = *Σφραγ[ις Γ]εωρ-
γίου[υ] πρωτοσπαθαρί[ου] καὶ ἐξάκτω[ρος] τοῦ Το[ρ]νίκη.*

0,026. (Α. Ε. 3138). Καλῆς διατηρήσεως. $\text{IA}' - \text{IB}'$ ἑκατοναετηρίς.

Ἐπαρχοί.

344. — .ΚΕΡΩΗΘ.....V.. =]+] *Κ(ύρι)ε βωήθ[ει τῶ σῶ δο]ύ[λω]*, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ διπλοῦ σταυροῦ μετὰ βάσεως.

᾽Οπ. ... C — ΚΣΕ.Α. — Ε. . ΡΧΟ — Α. ΙΝ = ...
ἐ[πά]ρχο ἀ[μ]ίν.

0.018. (Α. Ε. 2554). Μετριοτάτης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

345. — $\overline{\text{ΜΗΤΗΡ}}$ — $\overline{\text{ΘV}}$. Ἡ Θεοτόκος ἰσταμένη κατ' ἐνώπιον ἐπὶ βαθροειδοῦς ὑποποδίου μακρὸν φέρουσα ἱμάτιον καὶ πέπλον μετὰ καλύπτρας καλύπτοντα τὸ στήθος καὶ κατερχόμενον μέχρι τῶν γονάτων περιπυ. Φέρει δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ βρέφος ἡμίγυμνον, πρὸ τοῦ στήθους. Κάλιστον τὸ διάγραμμα τῆς εἰκόνης καὶ ἄριστον ὑπόδειγμα τῆς βρεφοκρατούσης Θεοτόκου.

᾽Οπ. ΕΠΑΡΧΟΣ — ΕΚΣΟΥΣΠΡΟ — ΕΔΡΟΣΠΑΡ — ΘΕΝΕΕΠΙΦΑ — ΝΙΟΣΚΑΜΑ — ΤΗΡΟΣΟΝ — ΣΚΕΠΟΙΣ
= Ἐπαρχος ἐκ σοῦ καὶ πρόεδρος Παρθένε Ἐπιφάνιος Καματηρὸς δὲ σκέποις. Τρίμ. ἱαμβ.

0,035. (Α. Ε. 3065). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

346. — $\overline{\text{ΜΗΤΗΡ}}$ — $\overline{\text{ΘV}}$. Ἡ Θεοτόκος ἰσταμένη κατ' ἐνώπιον, μετ' ἀναπελταμένων χειρῶν δεομένη, ἔχουσα τὸν πέπλον αὐτῆς ἠπλωμένον ἑκατέρωθεν διὰ τῶν χειρῶν.

᾽Οπ. + CΦΡΑ — ΓΙΣΘ. . Δ. . — $\overline{\text{ΟΥCΕΡΑ}}$. $\overline{\text{ΟΥΚΑ}}$. —
ΕΠΑΡΧΟΥΤΟΥ — ΘΕΟΔΟΣΟΠ — Λ. ΟΥ = + Σφραγὶς
Θ[εο]δ[ώ]ρου σεβα[στ]οῦ κα[ὶ] ἐπάρχου τοῦ Θεοδοσοπ[οῦ]λ[λ]ου.

0,040. (Α. . 3057). Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

347. — $\overline{[\text{ΜΗΤΗΡ}]}$ — $\overline{\text{ΘV}}$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀποτετριμμένη.

᾽Οπ. . . ΚΕ . . — . Ω Σ Ω . . — . ΕΦΑ . . — . . ΣΤΑΡΧ . . —
ΕΠΑΡΧ. = [+ Θ](εοτό)κε [β(οή)θ(ει) τ]ῶ σῶ [δο]ύλω Στ[ε]φά[ν]ω
βε]στάρχ[η] (;) καὶ ἐπάρχ[ω].

0,031. (Α. Ε. 1994). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Ἄπο ἐπάρχων.

348. — + — ΘΕΟΤ—ΟΚΕΒ— . Η. = + Θεοτόκε β[ο]ρή[θ](ει).

᾽Οπ. ΡΙΒ—ΑΑΠ— . . Α. Χ = Ρίβα ἀπ(ὸ) [ἐ]⟨π⟩ά[ρ]χ(ων).

0,025. (Ε. Σ. 13088). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

349. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἄνωθεν καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἀναπεπταμένων πτερύγων σχηματιζομένῳ κύκλῳ ἀετοῦ, κατ' ἐνώπιον ἰσταμένου, τὴν κεφαλὴν στρέφοντος πρὸς δεξιὰν καὶ ἔχοντος ἀνεωγμένα τὰ σκέλη.

᾽Οπ. + ΓΕΡ—ΜΑΝΩΑ—ΠΟΕΠΑΡ—ΧΩΝ + = + Γερμανῶ ἀπο ἐπάρχων +

0,030. (Α. Ε. 3153). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

350. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Χριστὲ βοήθει).

᾽Οπ. + — ΝΠΑ. — ΗΩΑΠΟ—ΕΠΑ. Χ— + = + Ὑπα-
[τ]ήρ ἀπο ἐπά[ρ]χ(ων) +

0,030. (Ε. Σ. 13089). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

351. — Ὅμοίως.

᾽Οπ. . ΠΑΤ— . ΩΑΠΟ— . ΠΑΡΧ— + = [᾽Υ]πατ[ί]ρ ἀπο
[ἐ]πάρχ(ων).

0,028. (Α. Ε. 3245) Μετρίας διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

352. — Μονογράφημα σταυροειδὲς ἀναλυόμενον εἰς Χριστὲ βοήθει.

᾽Οπ. . ΓΝΑΤ—ΗΩΑΠ. — . ΠΑΡ = [᾽Ι]γνατήρ ἀπ[ὸ] [ἐ]πάρ-
[χ](ων).

0,026. (Α. Ε. 2518). Μετρωτάτης διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

353. — Ὅμοιον μονογράφημα ἐν στεφάνῳ.

᾽Οπ. + — ΔΗΜΗ—ΤΡΙΩΑ—ΠΟΕΠΑΡ—ΧΟΝ = + Δη-
μητρίῳ ἀπο ἐπάρχων.

0,030. (Α. Ε. 2242). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

354. — Ὅμοιος.

᾽Οπ. + ΕΠΙ — ΦΑΝΙΟῩ. — ΠΟ ΕΠΑΡ — Χ. . . = + Ἐπιφανίου [ἀ]πὸ ἐπάρχ[ων].

0,027. (Ἀκαδημ. ἔτος 1891-92, ΛΔ' 206). Μετρίας διατηρήσεως Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

355. — Μονογράφημα σταυροειδὲς (= Θεοτόκε βοήθει).

᾽Οπ. . . . — . . . — ΑΠΟ ΕΠ — . Ρ. = ... ἀπὸ ἐπ[ἀ]ρ[χ](ων).

0,022. (Ε. Σ. 13173,55). Μετρωτάτης διατηρήσεως, Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

356. — Ὅμοιος.

᾽Οπ. . . — ΔΩΡΟῩ — . ΠΩ ΕΠ — . ΡΧΩ — Ν = [Θεο]δώρου [ἀ]πὸ ἐπ[ἀ]ρχων.

0,026. (Ε. Σ. 13087). Μετρωτάτης διατηρήσεως, Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

357. — Ὅμοιος ἀλλὰ μετὰ τῶν λέξεων περίξ ΤΩ — ΔΟῩ — ΛΩ — ΟΟῩ.

᾽Οπ. ΠΕΤ — ΡΩΝΑ — ΑΠΕΠ — . ΡΧ. = Πετρωνᾶ ἀπ' ἐπ[ἀ]ρχ(ων).

0,26. (Α. Ε. 610). Μετρίας διατηρήσεως, Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

358. — Ὅμοιος, ἀλλὰ μετὰ τῶν λέξεων τῶ̄ — σῶ̄ — δού — λω̄ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

᾽Οπ. Β. . Δ — ΑΝΗΑΠ — Ο ΕΠΑΡ — ΤΩ ΠΟ — . . Π. = Β[αρ]δάνη ἀπὸ ἐπάρχ(ων) τῶ̄ Πο. . π.

0,031. (Σ. Π. 1899-1900, Γ' 22). Καλῆς διατηρήσεως, Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημ. ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφ. τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 181.

359. — + — ΛΕΟΝ — ΤΙΟῩ — ΑΠΟ — ΕΠΑΡΧ — ΩΝ = + Λεοντίου ἀπὸ ἐπάρχων.

᾽Οπ. + ΛΕΟΝ — . . ΟῩ Τ. — . VNHС — . IV.

0,025. (Ε. Σ. 13086). Μετρίας διατηρήσεως, Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

Ἐπισκεπῖται.

360. — ΟΑΓΗΟ. — ΘΕΟΔ. ΡΟC = ὁ ἄγῃος Θεόδ[ω]ρος, κιο-
νηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ σφηνοειδῆς ἔχοντος
τὸ γένειον περιβεβλημένου δὲ χλαμύδα καὶ θώρακα. Τῆ μὲν δεξιᾷ
φέρει δόρυ τῆ δ' ἄριστερᾷ ἄσπίδα

᾽Οπ. + ΚΩΝ—CΤΑΝΤ—ΜΕΠΗCΣ—ΠΤΙΤΩ—ΜΕ.ΙΑ=
+ Κωνσταντ(ίνω) μ(εγάλω) ἐπησ(κε)πι(τη) τῶ Με[λ]ιά (;)

0,030. (Α. Ε. 3004). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Ἐργαστηριάρχαι.

361. — . . . ΑΝΗΗC — ΘΩ . . . = [+ Ἰω]άννης (καὶ) Θω-
[μᾶς] (;) περίξ αὐτοκράτορος ἱσταμένου κατ' ἐνώπιον μετὰ διαδήμα-
τος φέροντος δὲ τῆ δεξιᾷ σταυροφόρον σφαῖραν (Κωνσταντῖνος ὁ Β'
ἢ Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνᾶτος). Ἐν τῶ πεδίω ἑκατέρωθεν Ι—Α =
Ἰ(νδικτιῶνος) πρῶτης.

᾽Οπ. ΕΡΓΑ. — ΤΗΡΙΑΡ. — ΑΙΚΑΙΑΡ. — ΟΝΤΕC =
Εργα[σ]τηριάρχαι καὶ ἄρ[χ]οντες.

0,031. (Α. Ε. 2919). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Rev. ét. grecq.,
1891 σελ. 32 (=Melanges σελ. 241).

Ἰλλούστριοι.

362. — Μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς τὸ κύριον ὄνομα τοῦ κτή-
τορος.

᾽Οπ. ΙΛΛS = Ill(ustriu)s (;) Ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἀνὰ δύο
ἀστέρες.

0,022. (Α. Ε. 2721). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

363. — ΘΕΟ—ΧΑΡΙ—CΤΟΝ = Θεοχαρίστον.

᾽Οπ. ΙΛ . . — VCT. — ΙΟ . = ἰλ[λο]υστ[ρ]ίο[υ].

0,023. (Α. Ε. 2374). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

364. — Ἐτερον ἀντίτυπον.

(Α. Ε. 2375). Καλυτέρας ἢ τὸ προηγούμενον διατηρήσεως.

Καγκελλάριοι.

365. — Σταυροειδές μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

᾽Οπ. ΕΠ — ΙΦΑΝΙ — ΚΑΚ. Λ — ΡΙΩ = [+] Ἐπιφανί[ω]
κακ[ε]λ[α]ρίω.

0,024. Μετρίας διατηρήσεως, ἐξαιρετικῶς δὲ παχύτατον (0,010). Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

366. — Ἐτερον ἀντίτυπον.

0,024. (Ε. Σ. 13078). Μετρίας ὡσαύτως διατηρήσεως συνήθους δὲ πάχους.

367. — Ὅμοιον μονογράφημα. Ἄετὸς κατ' ἐνώπιον ἔχων διεστῶτα τὰ σκέλη καὶ ἀναπεπταμένας πρὸς τὰ ἄνω τὰς πτέρυγας σχηματιζούσας κύκλον ἐν $\tilde{\omega}$ τὸ μονογράφημα.

᾽Οπ. + Ε — ΟΔΩΡ — ΩΚΑΝΚ — ΕΛΛΑΡ — ΙΩ + =
+ [Θ]εοδώρω καγκελλάριω +

0,026. Σ. Π. 1899-1900 I, 71). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. III, σελ. 191.

Κανδιδάτοι.

368. — + CA — RELL — Υ = + Carellu(s).

᾽Οπ. + CA — .ΙΙΙΛ — ΤΥ = + Ca[n]didatu(s).

0,024. (Α. Ε. 2372). Ἀρίστης διατηρήσεως. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις, ἔδημοσιεύθη δ' ὑπὸ Schlumberger (Sigillographie σελ. 459) ὅστις παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο ὡς φέρον λατινικὰς ἐπιγραφὰς ἀμφοτέρωθεν δὲν εἶναι βέβαιοι ἀν ἀνήκη εἰς τοὺς βυζαντιακοὺς χρόνους.

369. — Σταυροειδές μονογράφημα ἡμιεξίτηλον (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῶ [σῶ δούλω].

᾽Οπ. . . . — Ρ'ΚΑ. — ΔΗΔΑΤ — . . = <τῶ δεῖνα> β(ασικῶ)
κα[ν]δηδάτ(ω) . . .

0,023. (Α. Ε. 2717). Μετρωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

370. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ. Ἡ ἑκατέρωθεν συνήθης ἐπιγραφή ΜΗΡ—ΘV ἐξίτηλος.

᾽Οπ. .ΘΚΕΡ,Θ, — .Ο . . Δ . . Λ — . . ΟΝΤ . — ΚΑΝ . =
 [+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) [τῶ σῶ δούλ(ω)] [Λέ]οντι[ι] καν[διδ](άτω) (;)
 0,016. (A. E. 2644). Μετρωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κανδιδάτοι τῶν σχολῶν.

371. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

᾽Οπ. . . . . — ΓΑΛΟ . . — ΚΑΝΔΙΔ . — ΤΩCΧΟ — ΛΙCΕ
 = <Τῶ δεινῶ> μεγάλο . . κανδιδ[ά]τω σχολῆς ε' (=πέμπτης).

0,029. (A. E. 3176). Μετριάς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Κοιαίστωρες.

372. — $\overline{\text{MHP}}$ — $\overline{[\Theta\text{V}]}$ Ἡ Θεοτόκος καθημένη ἐπὶ θώκου, φέρουσα
 ἐπὶ τῶν γονάτων τὸ βρέφος.

᾽Οπ. + $\overline{\text{ΘΚΕΡ,Θ}}$, — $\overline{\text{ΤΩCΩ ΔΟΥΛ}}$, — $\overline{\text{ΘΕΟΔΩΡΩ Α'}}$ —
 ᾽ΑΕΔΡΩΚΑΙ— $\overline{\text{ΚΟΙΑΙCΤΩΡΙ}}$ — $\overline{\text{ΤΩCΜΝΡΝ}}$ —ω = + Θ(εο-
 τό)κε β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δούλ(ω) Θεοδώρω πρωτοπροέδρω καὶ κοιαι-
 στωρι τῶ Σμύρνῳ (ἢ Σμυρνῶ).

8,031. (A. E. 2915). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Sigillo-
 graphie. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακὰ μολυβδόβουλλα.

Κοιτωνῖται.

373. — — $\overline{\text{ΚΕΡΟΗΘ ΤΩCΩ ΔΟΥΛΩ ΛΕΟΝΤΙ}}$ . . . . .
 $\overline{\text{ΟΙΤΩ}}$ = + $\overline{\text{Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τῶ σῶ δούλ(ω) Λέοντι}}$ [ἐπὶ τοῦ κ]οιτῶ-
 (νος), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων περίξ δύο ἁγίων ὧν ὁ μὲν κά-
 θηται πρὸς δεξιάν, ἔχων εἰς τὰς χεῖρας ἀνεωγμένον βιβλίον καὶ πρὸ
 αὐτοῦ δυσδιάκριτόν τι ἀντικείμενον στρέφει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν
 ἕτερον ἰστάμενον ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ κρατοῦντα βιβλίον κλειστόν. Ἀμ-
 φότεροι ἔχουσι γένειον, βραχὺ μὲν ὁ πρῶτος μακρότερον δ' ὁ ἰστάμε-
 νος. Ἐν τῶ πεδίῳ παρὰ μὲν τὴν κεφαλὴν τοῦ καθημένου εὔρηται ἐπι-
 γραφὴ μικροσκοπικοῖς γράμμασιν, ἧς σαφῶς διακρίνονται τὰ γράμματα
 $\overline{\text{ΙΩ}}$, ἐξ οὗ δηλοῦται, ὅτι οὗτος εἶναι Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, ὀπι-
 σθεν δὲ τοῦ δευτέρου ἐτέρα ἐπιγραφὴ, ἧς ἀναγινώσκεται ἡ ἀρχὴ

ΠΑ (= Παῦλος) ὁ κορυφαῖος βεβαίως τῶν Ἀποστόλων. Ἡ εἰκὼν εἶναι ἀξιολογωτάτη ὑπὸ ἀγιογραφικὴν ἔποψιν.

᾽Οπ. + — Ω Σ Ο Ρ Γ' . . . — Σ Ο Ι Π Α Ν Λ Ε Ε . — Π Ν Ε Ι — Τ Η Ν Χ Α . . . — Η Χ Ε Ι Ρ Δ Ο Υ Λ Ο Υ . . — Ε Σ Τ Ι Τ Ο Υ . . — . . Σ Τ Η Ρ Ι . .
= + Ὡς ὄργ(ανον) . . σοὶ Παῦλε ἐ[μ]πνεῖ τὴν χά[ριω] ἢ χεῖρ δούλου . .
ἔστι τοῦ[το μν]στήρι[ον].

0,026. (Α. Ε. 2989). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 131 (=Melanges σελ. 241-42).

374. — Θ Ε Ν Σ — Τ Α Θ Ι Ο Σ = ὁ ἄ(γιος) Ἐδστάθιος, κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος· τῇ δεξιᾷ φέρει δόρυ.

᾽Οπ. + Ε Ν — Σ Τ Α Θ , Ἀ — Μ Ι Κ Η , Ρ Σ — Κ Ο Ι Τ , Ο Ζ Ι — Φ Ι Α Σ
= + Ἐδστάθ(ιος) προμικήρ(ιος) καὶ κοι(ωνίτης) ὁ Ξιφίας.

0,027. (Α. Ε. 2918). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 716. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακὰ μολυβδόβουλλα.

Κομερκιάριοι.

375. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) τῷ σῶ δούλῳ πέριξ.

᾽Οπ. + Θ Ε Ο — Δ Ο Σ Ι Ω Κ Ο — Μ Ε Ρ Κ Η Α — Ρ Ι Ω = Θεοδοσίῳ κομερκιαρίῳ.

0,027. (Ε. Σ. 13173, 18). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

376. — Διπλοῦς σταυρὸς μετὰ πυρεκβολῶν ἀποτεριμμένους, ἔχων πέριξ ἐπιγραφὴν ἐξίτηλον.

᾽Οπ. . Λ Ε Ο Ν . — . Π Α Θ Α . — Κ Ο Μ Ε Ρ Κ — . . . Α Κ Ι — . . . . =
[+] Δέον[τ](ι) [σ]παθα[ρ](ίῳ) κομερκ[ιαρ](ίῳ) . . . . .

0,020. (Α. Ε. 2548). Κακῆς διατηρήσεως. Θ'—Γ' ἑκατονταετηρίς.

377. — Προτομή κατενώπιον ἀγίου ἀγένειον καὶ νεαρὸν ἔχοντος πρόσωπον ἀποτεριμμένη.

᾽Οπ. + Κ Ω . . — . Α Ν Τ . . . — Α Ρ Χ Σ . . . — Ε Ρ Κ . . . =
+ Κω[γστ]αντ[ίνω] ἄρχ(οντι) καὶ [κομ]ερκ[ιαρ](ίῳ).

0,020. (Α. Ε. 2618). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κουβικουλάριοι.

378. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀποτετριμμένον (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + ΙΩΑ — ΝΝΗ Β' Κ — ΟΝΒΙΚ — ΟΝΛ, = † Ἰωάννη β(ασιλικῶ) κουβικουλ(αρίῳ).

0,028. (Α. Ε. 609). Καλῆς διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 487.

379. — Ἔτερον ἀντίτυπον ἀλλ' ἐπὶ μικροτέρου πετάλου μολύβδου, ἐν ᾧ ἀπετυπώθησαν ἐν μέρει αἱ ἐπιγραφαί.

0,024. (Α. Ε. 2617). Μετρίας διατηρήσεως.

Κουράτορες.

380. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων ἐν ταῖς γωνίαις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + СΤΑС. — . W R, X A P — . K O Y P A T = † Στασ[ίμ]ω (ἢ Στασίνω) β(ασιλικῶ) χαρ(τουλαρίῳ) [καί] κουράτ(ορι).

0,026. (Α. Ε. 3076). Μετρίας διατηρήσεως Η — Θ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 489.

381. — . . . ΙΤ. С W Δ Ο . . = [+ Κ(ύρι)ε βοήθ]ι τ[ῶ] σῶ δο[ύλ](ω), περίξ διπλοῦ σταυροῦ διηνηθισμένου καὶ μετὰ πυρεκβολῶν.

᾽Οπ. . . . С. — С R' A' C П A. — С E П I T O N P — I T I T O V П . . — . S K O V P A . . — P I T O N R . . — . . . . = . . . σ. σι β(ασιλικῶ) πρω-
τοспа[θ](αρίῳ) καὶ ἐπὶ το . . . ιι τοῦ π . . . και κουρά[το]ρι τὸν (= τῶν)
β . . . . .

0,023. (Α. Ε. 3184). Μετρίας διατηρήσεως. Θ' — Ι' ἑκατονταετηρίς.

Κουροπαλάται καὶ Κουροπαλάτισσαι.

382. — ΜΗΡ — ΟΥ. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον, ἐν ᾧ προτομή τοῦ βρέφους μετὰ τοῦ σταυροφόρου στεφάνου.

᾽Οπ. + ΘΚ. . Θ — ΜΑΡΙΑ ΚΟῩ . . — ΠΑΛΑΤΙΣΣ . —
 ΤΗΜΑΣΡΕΜ — ΡΟΛΙΤΙΣ — ΣΗ = + Θ(εοτό)κ[ε β](οή)θ[ει]
Μαρία κου(ρο)παλατίσση τῆ Μακρομβολιτίσση.

0,030. (Α. Ε. 3145). Ἐπίσημη διατηρήσεως (οἰκογεν.). ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

383. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ
 βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ. Ἐκατέρωθεν συνήθης ἐπιγραφὴ
 ΜΗΡ—ΘῩ ἕξιτηλος.

᾽Οπ. . . . — .ΕΟΝΤΟ. — .ΟΡΟΠΑ. — . . . ΘῩ . . . — . . . =
 [Σφραγ(ις)] (;) [Δ]έοντο[ς κ]οροπα[λάτ]ου . . . . .

0.016. (Α. Ε. 2417). Μετρωτάτης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

384. — + ΘΚΕΡΟΗΘ, — Τ. . . . . = Θ(εοτό)κε βοήθ(ει) τ[ῶ]
 σῶ δούλω] πέριξ. ΜΗΡ—ΘῩ. Ἐκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου ἱσταμένης
 ἐν στάσει δεήσεως ἐπὶ ὑποποδίου, στρεφούσης ἡρέμα πρὸς τὰριστερά.
 Φέρει ποδιῆρες ἱμάτιον καὶ πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον) δια-
 σταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ κατερχόμενον διὰ τῶν ἀνατεινο-
 μένων βραχιόνων ἐκατέρωθεν μετὰ πολλῶν πτυχώσεων. Κάλλιστος καὶ
 ἄριστα διατηρούμενος τύπος.

᾽Οπ. + — ΜΙΧΑΗΛ—ΚΟΝΡΟΠΑ—ΛΑΤΗΤΩ—ΡΑΡΕΙ
 = + *Μιχαὴλ κουροπαλάτῃ τῶ Βαρεῖ.*

0,036. (Α. Ε. 3021). Ἐπίσημη διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

385. — ΜΗΡ—ΘῩ. Ἐκατέρωθεν ἱσταμένη, στρέφουσα πρὸς τ' ἄρι-
 στερά καὶ ἀνατείνουσα χεῖρας ἰκέτιδας.

᾽Οπ. . ΘΚΕΡ, Θ, — ΑΝΝΗ̄ ᾹΚΟῩ — ΡΟΠΑΛΑ — ΤΙΧΗΤΗ
 — ΡΩΜΑΙ — Α = [+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) ᾽Αννη πρωτοκουροπα-
 λατίσση τῆ Ῥωμαία.

0,021. (Ε. Σ. 13085). Μετριάς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

386. — Θ Γ Ε Ω . — . Ι . . = ὁ ἄ(γιος) Γεώ[ργ]ι[ος], κιονηδὸν ἑκα-
 τέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγένειον καὶ νεαρὸν ἔχοντος
 πρόσωπον, κόμην δ' οὐλὴν καὶ παχεῖαν. Φέρει θώρακα κεντητὸν καὶ

χλαμύδα ἀναρριπτομένην ὄπισθεν. Τῆ δεξιᾷ προτείνει τὸ δόρυ, τῆ δ' ἀριστερᾷ φέρει ἀσπίδα. Ἀξιολογώτατος ἄγιογραφικὸς τύπος.

Ὅπ. . . ΕΡΟΗΘ, — . ω σ ω ΔΟΥΛ — . ω ΑΝΝΗΚΟΥ — . ΡΟΠΑΛΑΤ. — . ω ΚΟΜΝΗ — Νω = [+ K](ύριε) βοήθ(ει) [τ]ῶ σῶ δούλ(ω) [Γ]ωάννη κου[ρ]οπαλάτ[η τ]ῶ Κομνηνῶ.

0,030. (N. Π. 1890-94, ΙΔ' 589). Καλλίστης διατηρήσεως (οἰκον.). ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

387. — ΟΑΓΙΟΣΘΕ — ΟΔΩ . . . = ὁ ἅγιος Θεόδω[ρος], κιο-νηδὸν ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατ. περιβολῇ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

Ὅπ. . ΣΦΡΑΓ — ΑΘΛΗΤ, ΘΕΟ — . ω Ρ, ΤΥΝΧΑ — . . ΙΤΩΚΑΡ — . . ΑΛΗΝΙΚΗ — . . ΠΡΟΤΚΟΥ — . . ΠΑΛΑ — ΤΗ = [+] Σφραγ(ίς) ἀθλητ(ής) Θεό[δ]ωρ(ος) τυγχά[νε]ι τῶ Καρ[αμ]αλῆ Νική[τα] προτ(ο)κου[ρ]οπαλάτη.

0,029. (A. E. 1995). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 491 καὶ 492. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά.

388. — ΘΘΕΟ — . . Ρ . . = ὁ ἅγιος Θεό[δ]ωρ[ος] ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

Ὅπ. ΤΑΙΣΙΚΕ — ΣΙΑΙΣΤΟΥΜΑ — ΤΥΡΟΣΩΛΟΓΕ — . ΑΜΔΟΥΝΙΟΝ — ΦΥΛΑΤΤΕΚΟΥ — ΡΟΠΑΛΑΤ, = Ταῖς ἰκεσίαις τοῦ μά[ρ]τυρος ὧ Λόγε [X]αμδούνιον φύλατε κουροσ[α]-λάτ(ην). Τρίμ. ἱαμβ.

0,026. (A. E. 2992). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

389. — Ἄγιος ἰστάμενος κατ' ἐνώπιον, οὔ ἐγένετο ἐξίτηλος ἡ κεφαλή, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ βραχέως χιτῶνος, θώρακος καὶ χλαμύδος κατερχομένης ἀπὸ τῶν ὤμων ὄπισθεν. Τῆ δεξιᾷ φέρει δόρυ καὶ τῆ ἀριστερᾷ ἀσπίδα ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος.

Ὅπ. . . . . — . ΙΚΗΦΟ . — . ΟΥΡΟΠΑ — ΛΑΤΗΤΟ — ΣΑΡΑΝΤΗΝΟ = [+ Θ(εοτό)γε β(οή)θ(ει) Ν]ικηφό[ρ](ω) κουροσαλάτη τῶ Σαραντηνῶ (= τῶ Σαραντηνῶ).

0,024. (A. E. 2863). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά μολυβδόβουλλα.

390. — .ΑΓ.ΟC — Γ. . . Γ. C. = [ὁ] ἄγ[ι]ος Γ[εώρ]γ[ιος], κιο-
νηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περι-
βολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. ᾠΑποτειμιμμένον.

ᾠΟπ. + ΑΘΛΟ — ΦΟΡΕCΚΕΠΙC — ΜΕΝΙΚΗΦΟΡΟ. —
ΑΚΩΥΡΟΠΑΛΑ — ΤΙΤΟΚΑCΤΑ — ΜΟΝΗΤ. = + ᾠΑθλο-
φόρε σκέπυ με Νικηφόρο πρωτοκουροπαλάτι τῶ (=τῶ) Κασταμονήτ[η].

0,026. (Α. Ε. 1969). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlum-
berger, Sigillographie σελ. 669-670. ᾠΑνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά.

391. — Θ . Ι . ΗΤΡ = ὁ ἄ(γιος) [Δημ]ήτρο(ιος), κιονηδὸν πρὸς τ' ἀρι-
στερά. Θ ΝΙΚΟΛΑΟC = ὁ ἄγιος Νικόλαος, ὁμοίως πρὸς τὰ δεξιὰ.
ᾠἘν τῶ μέσῳ οὔτοι εἰκονίζονται ἰστάμενοι κατ' ἐνώπιον παραλλήλως,
ὁ μὲν Δημήτριος μετὰ βραχέως χιτῶνος καὶ θώρακος φέρων δόρυ
καὶ ἀσπίδα, ὁ δὲ Νικόλαος μετὰ φελωνίου καὶ ὤμοφορίου, τῇ μὲν
δεξιᾷ εὐλογῶν, τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρων Εὐαγγέλιον.

ᾠΟπ. + --ΚΕΡΟΗΘ — ΙΩΚΩΥΡΟΠΑ — ΛΑΤΗΤΩ ΤΡΙ —
ΑΚΟΝΤΑ — ΦΥΛΩ = + Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) ᾠΙω(άννη) κουροπαλάτη
τῶ Τριακονταφύλω.

0,021. (Α. Ε. 2917). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ.
711. ᾠΑνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά.

392. — . . . . — ΚΗΤΑ. = [ὁ ἄ(γιος) Νι]κήτα[ς], κιονηδὸν ἐκατέ-
ρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον τῇ δεξιᾷ φέροντος δυσδιάκριτόν
τι (σκῆπτρον ἢ κηροπήγιον) τῇ δ' ἀριστερᾷ εὐλογοῦντος.

ᾠΟπ. .Κ. . . — ΙΧΑΗΛ — . ΟΥΡΟΠΑ — . ΑΤΗ. — . ΡΙΤΙ.
= [+] Κ(ύρι)ε β[ε] (οή)θ(ει) [Μ]ιχαήλ [κ]ουροπα[λ]άτη [καὶ κ]ριτί (;).

0,018. (Α. Ε. 1089). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Κριταί.

393. — ΚΕΡΟΗΘ, ΤΩCΩ ΔΟΝΛΩ = Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τῶ
σῶ δούλω, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ
τριβάθμου βάσεως.

᾽Οπ. + ΘΕΟΓ—ΝΟСТ, RKA—ΝΔΚΡΙΤΟΙ—ΜΡΕΝ, Τ =
+ Θεογνόστ[ω] β(ασιλικῶ) κανδ(ιδάτω) κριτ(ῆ) (;) . . . . .

0,021. (Α. Ε. 2986). Καλλιστής διατηρήσεως. Θ'—I' ἑκατονταετηρίς.

394. — . . . . ΗΘΕΙ = [+ Θεοτόκε βο]ήθει, περίε προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Νικολάου βραχὺ καὶ οὐλον ἔχοντος τὸ γένειον περιβεβλημένου δὲ φελώνιον καὶ ὠμοφόριον. Τῆ δεξιᾷ εὐλογεῖ (ἔξι- τηλον) τῆ δ' ἀριστερᾷ φέρει διὰ κεκαλυμμένης χειρὸς Εὐαγγέλιον κλει- στὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

᾽Οπ. ΝΙΚΗ. . — ΑΣΠΑΘ. . — ΤΟΥΧΡΓΙ — ΚΡΙΤ. . . —
I. . . . — . . = Νική[τα] πρωτοσπαθ[αρω] (ίω) τοῦ . . . κριτ[ῆ] . . . . .

0,030. (Α. Ε. 3073). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς

395. — ΘΙΩΟΚΑ — . . . . = ὁ ἄ(γιος) Ἰω(άννης) ὁ Κα[λυβίτ](ης), κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον περιβεβλημένου χλαῖναν πολύπτυχον. Τῆ δεξιᾷ φέρει πιθανῶς μικρὸν σταυρὸν (δυσ- διάκριτον).

᾽Οπ. . ΚΕΡΘ, — . . CΩΔΟΥ, — . . CΠΑΘ — . . . ΚΡΙΤ —
. . . . . — . . = [+] Κ(ύριε β(οή)θ(ει) [τῶ] σῶ δού(λω) <τῶ δείνα>
[β(ασιλικῶ) πρωτο]σπαθ[αρω] κριτ(ῆ). . . . .

0,026. (Ε. Σ. 13173, 29). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

396. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ. Ἡ ἑκατέρωθεν συνήθης ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

᾽Οπ. . — ΜΙΧΑΗΛ — ΠΡΟΕΔΡ. — ΚΡΙΤΗΣΕ. — CΥΤ. ΤΗ
= [+] Μιχαήλ [ά] προσέδρ[ω] κριτῆ καὶ ε. . . . .

0,021. (Σ. Π. 1899-1900, Γ' 37). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατον-
ταετηρίς.

397. — + ΚΕ. Θ, — ΤΩC. ΔΟΥ — . ΩΑΣΠΑ — . Ν. Τ =
+ Κ(ύριε [β](οή)θ(ει) τῶ σ[ῶ] δού(λω) [Γ]Iωάννη πρωτοσπα[θ](αρω)

᾽Οπ. ΚΡΙΤΗ — ΜΥCΤΟ — ΡΑΦΩ — ΩΚΥ — . . =
Κριτῆ [καὶ] μυστο[γ]ράφω [τῶ] Κυ. .

0,025. (Ε. Σ. 13173, 49). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κριταί ἐπὶ τοῦ Ἱπποδρόμου.

398. — Θ ΜΑΡ — ΚΟC = ὁ ἄ(γιος) Μᾶρκος, κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, βραχὺ οὐλον ἔχοντος τὸ γένειον, περιβεβλημένου ἱμάτιον καὶ χειριδωτὸν ἐπενδύτην μετὰ πλατείας παρυφῆς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

᾽Οπ. . . . . — . . . . . — ΠΑ.ΡΚ. — ΩΧΑΡ. . . ΑΡ. . . — .ΛΤΟ.ΛΟΓ — ΚΡΙΤ.ΠΙ — , ΟΥΙΠΠΟΔΠΕ — .ΟΠΟΝ. . . — . . . = [+ Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει)] <τῷ δείνα> πα[τ]ρ[ι]κ[ί]φ χαρ[ι]τουλ]α-ρ[ί]φ(φ) το[ῦ] λογ(οθεσίου) [καὶ] κρι[τ]ῆ] [ἐ]πὶ [τ]οῦ Ἱπποδ(ρόμου) Πε- [λ]οπον[νησίων].

0.032. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1898-99, ΚΔ' 1). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

399. — . . . . ΟΗΘΕΙ — ΤΩCΩ ΔΟΝΛΩ = [+ Θε(οτό)κε β]οήθ(ει) τῷ σῶ δούλω πέριξ. ΜΗΡ—ΘV ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου ἱσταμένης κατ' ἐνώπιον ἐπὶ ὑποποδίου, καὶ ἀνεχούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος, ἐν ᾧ τὴν δεξιὰν φέρει πρὸς τὸ στήθος. Ἡ Θεοτόκος φέρει ὡς συνήθως ἐπὶ τοῦ ποδῆρους ἱματίου πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον).

᾽Οπ. ΝΙΚΟΛΑ — ΠΡΙΕΠΙΤΟΥ — ΚΟΙΤΚΡΙΤ — .ΠΙΤΟΥ ΙΠΠ — ΔΡΟΜSMV — CΤΟΓΡ. — Φ = Νικολά(φ) πρι(μκηρίφ) ἐπὶ τοῦ κοιτ(ῶνος), κριτ(ῆ) ἐπὶ τοῦ Ἱπποδρόμου) καὶ μυστογορ[ά]φ(φ).

0,037. (Α. Ε. 3152). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κτήτορες.

400. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθ(ει)).

᾽Οπ. + ΙΩ — ΡΚΑΚ. — ΗΤΩΡ — ΟC + = + Ζωρχᾶ κ[τ]ή- τωρος +

0,027. (Σ. Π. Ἀκαδ ἔτος 1899-1900, I 10). Ἀρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Οἱ τοῦ γενικοῦ λογοθesisου χαρτουλάριοι.

401. — Σταυροειδῆς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν αἱ λέξεις τῶ σῶ δούλω.

ᾠπ. + ΚΩΝ — . ΤΑΝΤΙΝΩ — . ΠΑΤΩ ΣΧΑ — . ΤΟΥΛΛΑΡΙΩ
— ΤΟΥΓΕΝΙΚ. — ΛΟΓΟΘΕC. — ΟΥ + = + Κων[σ]ταντίνω
[ὕ]πάτω καὶ χα[ρ]τουλαρίω τοῦ γενικ[σῦ] λογοθεσ[ί]ου +

0,32. (Α. Ε. 3136). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

402. — . ΚΕΡΘ — ΘΕΟΔΩΡΩ — C ΠΑΘΑΡ, ΜΓ — ΧΑΡΤ,
ΤΟΥΓ' — ΝΙΚΛΟΓ' — ΘΕC = [Θ](εοτό)κε β(οή)θ(ει) Θεοδώρω
σπαθαρίω) μ(ε)γ(άλω) χαρ(ουλαρίω) τοῦ γ(ε)νικ(οῦ) λογ(ο)θεσ(ίου).

ᾠπ. ΡΙΕΠ' Τ — ΙΠΠΟΔΡ, — ΠΕΛΟΠΟΝ — ΣΕΛΑΔ, ΤΩ
ΕΠΙΤ, ΔΕ, — C, = [Κ]ρι(τή) ἐπ(ί) τ(οῦ) Ἴπποδρ(όμου) Πελοπον(νήσου)
καὶ Ἐλλάδ(ος) τῶ ἐπὶ τ(ῶν) δε(ή)σ(εων).

0,030. (Ε. Σ. 13070α). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.
Schlumberger, Sigillographie σελ. 191.

Γενικοὶ λογοθέται.

403. — Σταυροειδῆς μονογράφημα ἡμίφθαρτον (= Θεοτόκε βοή-
θει), ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τῶ σῶ δούλω.

ᾠπ. . . . . — . ΑΤΡΙΚ. — ΓΕΝΙΚΩ — . ΟΓΟΘΕ — . Η =
〈τῶ δείνα〉 [π]ατρικ(ί)[ω] γενικῶ [λ]ογοθέ[τ]η.

0,025. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900, Γ' 14). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ'
ἑκατονταετηρίς Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου (Νέα προσκλήματα Ἐθν.
Νομ. Μουσείου, ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ').

404. — Ὅμοίως.

ᾠπ. . ωΙ. — ΠΑΤΡΙ. — . Ω ΣΓΕΝΙ — . Ω ΛΟΓ. — . . . =
. . . πατρι[κί]ω καὶ γενι[κ]ῶ λογ[οθέτ]η).

0,020. (Ε. Σ. 13091). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

405. — Σταυροειδῆς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς
γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῶ σῶ δούλω.

Ὅπ. — CEPΓIΩ — ΜΑΓ, . . Π. — ΤΡ. . Ρ'ΑΣΠ. — Θ'ΣΛΟΓΟΘ. — Τ.ΓΕΝ = [+] Σεργίω μαγ(ίστω) . . . π[α]-τρ[ικ](ίω) β(ασιλικῶ) πρωτοσπ[α]θ(αρίω) και λογοθ[ε](τη) τ[οῦ] γεν(ικοῦ).

0,024. ('Ακαδ. ἔτος 1900-1901, ΚΖ' 34). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς

406. — Ἐν τῷ μέσῳ σταυροειδῆς μονογράφημα ἔχον περίξ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων τὴν ἐπιγραφὴν + ΒΟΗΘΗΤΩ . . . . . = + Βοήθη τῷ [σῶ] δούλω].

Ὅπ. Ἐν τῷ μέσῳ μονογράφημα σταυροειδῆς ἔχον ἐν ταῖς ἄκραις τῶν κεραιῶν τὰ γράμματα Γ Ε Ω Ρ και ὅπερ ἀναγνωστότεον Γεωργίω περίξ δὲ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων τὴν ἐπιγραφὴν + .ΑΤ. . ΚΙΩ ΣΓΕΝΙΚΩ ΛΟΓΟΘΕΤΗ = + [Π]ατ[ρι]κίω και γενικῶ λογοθέτη.

0,033. (Α. Ε. 3148). Καλῆς διατηρήσεως.

Λογοθέται τοῦ δρόμου.

407. — Σταυροειδῆς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῶ δούλω.

Ὅπ. CEPΓIΩ — ΜΑΓ'ΑΝΘ'ΠΑ — ΤΡΙΚΙΡ'Α'ΣΠΑ — Θ'ΣΛΟΓΟΘ'—Τ,ΔΡΟΜ = Σεργίω μαγ(ίστω) ἀνθ(υπάτω), πατρικί(ω) β(ασιλικῶ) πρωτοσπαθ(αρίω) και λογοθ(έτη) τ(οῦ) δρόμου).

0,026. (Α. Ε. 3046). Ἀρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Μάγιστροι.

408. — .Κ. — ΦΝΛΑ. — ΤΕΓΕΩ. — .ΙΟΝΤ — . . = [+] Κ(ύρι)[ε] φύλα[τε]τε Γεώ[ργ]ιον τ[ὸν] <δείνα>

Ὅπ. . . — ΡΙΚΙΟΝ — .ΑΙΜΑ — .СТΡ — .Ν = [πατ]ρίκιον [κ]αὶ μά[γ]ιστρ[ο]ν.

0,029. (Ε. Σ. 13092). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

409. — . . ΚΕΡ,Θ, — . . CΩΔΟΥΛ — .ΙΚΙΤΑ = [+ Θ](εοτό)κε β(οή)θ(ει) [τῷ] σῶ δούλω [Ν]ικίτα.

Ὅπ. ΜΑΓΙ. — ΤΡΟΤΟ. — ΝΟΚΟ. — ΤΙ = *Μαγί[σ]τρο τὸ νοκο. τι.*

0,018. (A. E. 1109). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' εκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger (Sigillographie σελ. 623-24), ὅστις ἀνέγνω τὸ ἐπώνυμον τοῦ κτήτορος Ἀρωκομίτι, ἀλλὰ τὰ σφρζόμενα γράμματα μαρτυροῦσιν, ὅτι οὕτω δὲν δύναται τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος ν' ἀναγνωσθῆ.

410. — + ΚΕΡ,Θ,ΘΟΔΩΡ,ΜΑΓΙΣΤΡΩ ΤΩ ΜΟΝ. ΜΑΧ,
= + *Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Θεοδώρ(ω) μαγίστρω τῷ Μον[ο]μάχ(ω)*, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ τῶν ἁγίων Γεωργίου (ἄριστερὰ) καὶ Θεοδώρου (δεξιὰ) ἵσταμένων κατ' ἐνώπιον παραλλήλως. Ὁ μὲν Γεώργιος, ἔχων οὐλήν τὴν κόμην καὶ ἀγένειον νεαρὸν πρόσωπον, φέρει βραχὺν χιτῶνα καὶ θώρακα ἢ χλαμὺς καλύπτουσα τὸν ἄριστερὸν αὐτοῦ ὦμον καταπίπτει ὄπισθεν, εἶναι δὲ κεντητὴ ἔχουσα πλατεῖαν παρυφήν. Τῆ ἀνυψουμένη δεξιᾷ φέρει ὁ μεγαλομάρτυς δόρυ, τῆ δ' ἄριστερᾷ μεγάλην σπάθην ἐν τῷ κολεῶ (σπαθοβάκουλων)· παρ' αὐτῷ κιονηδὸν ἢ ἐπιγραφὴ (τὸ συμπλήμα Θ εὗρηται παρὰ τὴν κεφαλὴν δεξιὰ) ΘΓΕΩΡΓ,(ιος). Ὁ δὲ Θεόδωρος ἔχων σφηνοειδὲς τὸ γένειον φέρει ὁμοίαν στρατιωτικὴν περιβολήν, τῆς χλαμύδος μόνον ἀναπιπτούσης ὄπισθεν χωρὶς νὰ καλύπτῃ τὸν ἄριστερὸν ὦμον, ἀντὶ δὲ σπάθης φέρει ἀσπίδα· παρ' αὐτῷ κιονηδὸν ἢ ἐπιγραφὴ ΘΘΕΟΔ,(ωρος).

Ὅπ. + — ΠΙΣΤΙΝ — ΣΦΡΑ. ΓΙΣ — ΔΙΔΩΣ, ΤΟΙΣ — ΓΕΓΡΑΜΕ — Ν. . C = + *Πίστιν σφρα[γ]ίς δίδωσ(ι) τοῖς γεγραμ[έν]οις.* Τρίμ. ἰαμβ.

0,036. (A. E. 2515). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' εκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 681.

411. — $\overline{MHP}$ — $\overline{[OV]}$. Προτομὴ κατενώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.

Ὅπ. .ΘΚΕΡΘ — .ΕΟΦΑΝ. — . . ΓΙΣ. ΡΩ — . . . ΟΚΑ — . . . ΙΩ = [+] *Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) [Θ]εοφάν[η] [μ]αγί[σ]τ[ρ]ω [τῷ] .οκα . . . ω.*

0,018. (A. E. 2671). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' εκατονταετηρίς.

412. — Οἱ ἅγιοι Θεόδωρος καὶ Γεώργιος ἱστάμενοι κατ' ἐνώπιον παραλλήλως, βραχεῖς ἔχοντες χιτῶνας, θώρακας καὶ τὰς χλαμύδας καταπιπτούσας ὕπισθεν. Ὁ Θεόδωρος τῇ δεξιᾷ μὲν φέρει δόρυ τῇ δ' ἀριστερᾷ σπάθην ἐν τῷ κολεῷ, ὁ δὲ Γεώργιος δόρυ καὶ ἀσπίδα.

᾽Οπ. + ΤΟΝ—ΦΙΛΟΚΑΛ—ΛΟΝCΕΝΜΑ—ΘΙΟΥΜΑΓΙ—CΤΡΟΥ = + Τοῦ Φιλοκαλλοῦς Εὐμαθίου μαγίστρου. Τρίμ. ἱαμβ.

0,025. (Α. Ε. 2900). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ' - ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 692. (Οἰκογεν.) Περβλ. σελ. 189-190 κτλ. ἕτερα ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν διαφόρων τύπων.

413. — Ἡ Θεοτόκος καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἱστάμενοι ἀντωποῖ ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἄνω δυσδιάκριτά τινα ἀντικείμενα.

᾽Οπ. + — CΦΡΑΓΙC — ΛΟΓΩΝΠΕ — ΦΝΚΑΠΑΝ — ΛΟΥΜΑΓΙ—CΤΡΟΥ = + Σφραγὶς λόγων πέφνκα Παύλου μαγίστρου. Τρίμ. ἱαμβ.

0,017. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900, Ι' 47). Καλλίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Μανδάτορες.

414. — Σταυροειδῆς μονογράφημα κατὰ τὸ ἥμισυ σφζόμενον (= Θεοτόκε βοήθει) ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν αἱ λέξεις τῷ [σῷ] δού[λω].

᾽Οπ. . . . Ρ— . . ΦΑΚΤ— . . ΜΑΝΔ— ΑΤΟΡ. = ...
 . . . μανδάτορ[ι]. . . . .

0,028. (Ε. Σ. 13173, 2). Ἡμισυ μολυβδοβούλλου μετρωτάτης διατηρήσεως. Η' - Θ' ἑκατονταετηρίς.

Μυστικοί.

415. — ΜΗΡ—ΘΝ ἑκατέρωθεν. ΗΡΑC.—ΩΤΙC C. = ἡ Βασ[ι]λώπισσ[α] κιονηδὸν ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου ἱσταμένης (ἐν τῷ μολ. εἶναι μέχρι τῶν γονάτων) ἀνεχούσης διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ βρέφος, ὅπερ ἀποβλέπει πρὸς τὴν μητέρα καὶ φέρει τὴν δεξιὰν χεῖρα πρὸς τὸ στήθος αὐτῆς. Ἡ Θεοτόκος εἶναι περιβεβλημένη ἄνωθεν τοῦ ἱματίου τὸν συνήθη πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον), ὅστις κατέρχεται ἑκατέρωθεν μέχρι τῶν γονάτων. Ἀξιολογώτατος τύπος.

᾽Οπ. + $\overline{\text{ΘΕΡΟΗ}} - \overline{\text{ΘΕΙΜΙΧΑΗ}} - \overline{\text{ΑΠΡΟΕΔΡΩ}} - \overline{\text{ΠΑΡΧΩΣΜ}} - \overline{\text{ΙΚΩΤΩ}} - \dots = + \text{Θ(εοτό)κε βοήθει Μιχαή[λ] πρωτοπροέδρω [έ]πάρχω και μ[υσι]κῶ τῶ\dots$

0,028. (A. E. E. 2935). Καλλίστης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατοτακτηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 547.

Μυστολέκται.

416. — $\dots \overline{\text{ΑCΤΗΝΕΛΑΔ}} \dots = \dots [\text{δικ}]αστήν \text{Ἑλλά-} \delta[\text{ος}] . . (;)$, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Νικολάου μετὰ φελωνίου καὶ ὠμοφορίου, τῆ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῆ ἄριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐκ τῆς ἑκατέρωθεν συνήθους ἐπιγραφῆς σφίζεται τὸ πρὸς δεξιὰν τέλος $\overline{\text{ΛΑΟC}}$ συμπληρωτέα δ' αὕτη [ὁ ἄγιος] *Νικό[λ]αος*.

᾽Οπ. $\dots \overline{\text{ΟΝ}} - \overline{\text{ΜΝCΤΟΛ}} - \overline{\text{ΚΤΗΝΝΙΚ}} - \overline{\text{ΛΑΟΝΑΚ}} - \overline{\text{ΠΝΗΝ}} = \dots [\tau]ὸν \text{μυστολ[έ]κτην Νικ[ό]λαον Ἀκ[ά]πην. Τρίμ. Ιαμβ.$

0,028. (A. E. E. 2206). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατοντακτηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 547. (Οἰκογεν.)

Μυστογράφοι.

417. — $\overline{\text{ΚΕΡ,Θ}} - \overline{\text{ΤΩCΩ ΔΟΥ}} - \overline{\text{ΜΙΧΑΗΛ}} - \overline{\text{ΑCΠΑΘ}} = + \text{Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δού[λ](ω) Μιχαήλ πρωτοσπαθ(αρίω)}$
᾽Οπ. $\overline{\text{ΜΙCΤΩ}} - \overline{\text{ΓΡΑΦΟΤΩ}} - \overline{\text{CΑΓΟΠΟΝ}} - \overline{\text{ΛΩ}} = [\text{και}] \text{μυστωγράφο τῶ Σαγοπούλω.}$

0,024. (A. E. 3158). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατοντακτηρίς. (Οἰκογεν.)

Νοβελίσσιμοι καὶ πρωτονοβελίσσιμοι.

418. — $\overline{\text{[ΜΗΡ]}} - \overline{\text{ΘV}}$. Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. $\dots \overline{\text{RO}} - \overline{\text{ΘΕΙΚΩΝ}} - \overline{\text{ΑΝΩΡΕΛΙ}} - \overline{\text{CΙΜΟΤ}} . . - \overline{\text{ΩΠΩ}} = [+ \text{Κ(ύρι)ε βο[ή]θει Κων(σταντίνω) πρωτονοβελίσσιμο (τῶ) [Ἀλ]ωπῶ. (;)}$

0,019. (E. Σ 43095). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατοντακτηρίς. (Οἰκογ.)

419. — . . . . ΓΕΟΡΓΙΟΣ = [ὁ ἅγιος] Γεόργιος, κιονηδὸν ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἀτέχνως καὶ σκαιῶς εἰκονιζομένου, ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

᾽Οπ. . . . . ΣΚΕΠΟΙ. — ΠΡΟΤΟΝΟΝΡΕΛΙ — ΣΙΜΟΝ
 $\omega \overline{\Theta \nabla} - \text{ΜΑΡΤΥC} = [\text{᾽Ομῶνυμον}] (;) \text{σκέποι}[\varsigma] \text{προτονονυβελίσιμον}$
 $\tilde{\omega} \text{Θε}(\sigma)\tilde{\nu} \text{μάρτυς.}$

0,024. (Α. Ε. 1904). Μετρίας διατηρήσεως, βαρβάρου δὲ τέχνης. ΙΒ'—ΙΓ' ἑκατονταετηρίς.

Νοτάριοι.

420. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν αἱ λέξεις τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. . ΜΙ — . ΑΗΛ — ΝΟΤΑ — ΡΙΩ = [+] Μι[χ]αήλ νοταρίω

0,028. (Α. Ε. 1917). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

421. — ᾽Ομοίως.

᾽Οπ. + ΗC — . ΟΟVNO — ΤΑΡ + =

0,026. (Ε. Σ. 13090α). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς

422. — ᾽Ομοίως, ἀλλ' ἄνευ τῶν λέξεων τῶ σῶ δούλω.

᾽Οπ. + — ΛΕΟΝ — ΤΙΝΟΤ — ΑΡΙΩ — + = + Λέοντι νοταρίω +

0,026. (Ε. Σ. 13090β). Καλλίστης διατηρήσεως Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

423. — ᾽Ομοιον μονογράφημα ἀλλὰ μικρότερον.

᾽Οπ. ᾽Ομοία ἐπιγραφή.

0,021. (Σ. Π. 1898-99, ΚΔ' 9). Καλῆς διατηρήσεως ἀλλ' ἀποκεκρουσμένον ἐν τῇ περιφερείᾳ πρὸς δεξιὰν καὶ κάτω.

424. — ᾽Ομοίως.

᾽Οπ. . ΝΙΚ . — . ΑΩ ΝΟΤ . — ΡΙΩ = [+ Νικ[ολ]άω νοτ[α]ρίω.

0,027. (Α. Ε. 2841). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

425. — Ὅμοιος ἀλλὰ μετὰ τῶν συνήθων λέξεων ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

Ὅπ. . . . — [ΜΙΛΙΑ — ΝΟΝΟ — ΤΑΡ = [+ Αἰ]μυλιανὸ νοταρί(ω).

0,023. (A. E. 2614). Μετριοτάτης διατηρήσεως. Η' — Θ' ἑκατονταετηρίς.

426. — Προτομή κατ' ἐνώπιον ἁγίου σφηνοπάγωνος φέροντος ὠμοφόριον, ἀρχαία τραχεῖα ἐργασία.

Ὅπ. + ΘΕ — ΟΔΩ — ΡΟΝΝ — ΟΤΑ = + Θεοδώρου νοταρί(ου).

0,028. (A. E. 446). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ' — Η' ἑκατονταετηρίς.

427. — Προτομή κατ' ἐνώπιον ἁγίου μετὰ μακρᾶς κόμης κατερχομένης εἰς πλοκάμους μέχρι τῶν ὠμων καὶ βραχέος γενείου. Πέριξ καὶ ἑκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπιγραφαὶ ἐξίτηλοι. Καίπερ ἀποτετριμμένος ὁ τύπος φαίνεται πιθανώτατα παριστῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Ὅπ. . . . . — .ΩCΩ.. — .ACI.. — ANO.. — ΙΩ = [+ Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῶ δ(ού)(λω) [Βλ]ασί[ω] (;) πρωτονο[ταρ]ίω.

0,023. (A. E. 2613). Μετριοτάτης διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

428. — ΜΗΡ — ΘΥΗΚΥΡΙ — ΩΤΙCΑ κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς τῆς Θεοτόκου κατ' ἐνώπιον φερούσης δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον ἐν ᾧ τὸ βρέφος.

Ὅπ. ΘΚΕΡ,Θ, — ΡΩΜΑΝΩ — ΠΡΙ' SANO — ΤΑΡΙΩΤΩ — . . . — . = Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Ρωμανῶ προ(μικηρίω) καὶ πρωτονοταρίω τῷ . . . . .

0,023. (A. E. 3059). Μετρίας διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

429. — Προτομή κατ' ἐνώπιον ἁγίου κατιωμένη ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἐξίτηλον ἐπιγραφὴν.

Ὅπ. . ΚΕΡΘ — ΤΩCΩ Δ, — [ΝΙΚΟΛΑΩ — ΝΟΤΑΡΙ — Ω = [+ Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῶ δ(ού)λω) Νικολάω νοταρίω.

0,024. (E. Σ. 13173, 40). Μετρίας διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

430. — . . . . — ΛΑΟC = [ὁ ἄ(γιος) Νικό]λαος, κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

᾽Οπ. + ΚΕΡ,Θ, — ΤΩCΩΔΟΥ — ΘΕΟΦVΛ. — ΚΤΟΝΟ — . . . . = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δού(λω) Θεοφυλ[ά]κτο νο- [ταρίω].

0,034. (Α. Ε. 2361). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Ἔχει πιεσθῆ ἐπὶ τοῦ πετάλου τὸ βουλλωτήριον κατ' ἄλλην θέσιν, ἐξ οὗ ἀσαφεῖς κατέστησαν οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι τῆς ἐπιγραφῆς.

431. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον κατιωμένη τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ φέροντος σκῆπτρον καὶ σφαῖραν.

᾽Οπ. + ΚΕΡΘ — ΤΩCΩΔ' — ΓΑΡ. ΗΛ — ἈΝΟΤ. Ρ — . . = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δ(ούλω) Γαβρ[ι]ήλ πρωτοστ[α]ρ[ίω]

0,030. (Α. Ε. 1975). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

432. — ΘΓΕ — . . Γ . . = ὁ ἄ(γιος) Γε[ώρ]γ[ιος], κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον οὐλῆν καὶ παχεῖαν ἔχοντος κόμην καὶ νεαρὸν ἀγένειον πρόσωπον. Περιβέβληται χλαμύδα καὶ θώρακα καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ φέρει δόρυ, τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα. Ἀξιολογώτατος ἀγιογραφικὸς τύπος.

᾽Οπ. . . . — . ΩΡΓΙ. — . ΠΑΘ, VΠ. — ΩSΑΝΩΤ. . — . ΡΑΤΕΟΨΑ. — . ΟΥΗΜΩΝ — . ΑC, ΛΟ. = [+ Θε(οτό)κε β(οή)θ(ει) Γε]ωργί[ω σ]παθ(αρίω) ὑπ[άτ]ω καὶ πρωτονοταρίω τ[οῦ κ]ρατεοῦ καὶ ἀ[γί]ου ἡμῶν [β]ασ(ι)λ(ε)σ[ς].

0,025. (Α. Ε. 3029). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

433. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἐφθαρμένη.

᾽Οπ. + — ΚΕΡΘ, — . . ΚΟΛ — . ΝΟΤΑ. — . . . = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [Νι]κολ[άω] νοτα[ρίω] (;)

0,021. (Α. Ε. 2678). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

434. — + ΚΕ — ΡΟΗΘ, — ΤΩCΩ — Δ $\overline{\text{OY}}$ Λ, = + Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τῶ σῶ δούλ(ω).

᾽Οπ. + ΘΕ — ΟΦΑΝ — ΝΟΤΑ — ΡΗΩ = + Θεοφάν(η) νοταρήω.

0,018. (Α. Ε. 2365). Καλλίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

435. — + ΚΕ — ΡΟΗΘΗ — ΤΩCΩ — Δ $\overline{\text{OY}}$ Λ = + Κ(ύρι)ε βοήθη τῶ σῶ δούλ(ω).

᾽Οπ. ΚΩΝ — CΤΑΝΤΙ — Ρ'ΝΟΤΑ — ΡΗΩ = Κωνσταντί(νω) β(ασιλικῶ) νοταρήω.

0,023. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1892, 1900, I, 3). Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 178.

Ξενοδόχοι.

436. — † — ΙΩΑΝ — Ν $\overline{\text{OY}}$ CΦΡ — ΑΓΙC = + Ἰωάννου σφράγισμα

᾽Οπ. [+] — ΝΕΟΝ — ΞΕΝΟΔΟΧΟΝ = + νέου ξενοδόχου. Τρίμ. ἱαμβ.

6,016. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900, I, 7). ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 179).

Ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν.

437. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτότε βοήθει) τῶ — σῶ — δού—λω ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

᾽Οπ. . . ΕΡΓΙ. — Ρ'CΠΑΘ — ΣΕΠΙΤΟ. — ΚΗΑΚ = [+ Γ]ε(ω)ργίω β(ασιλικῶ) σπαθ(αρίω) καὶ ἐπὶ το[ν ἰ](;)κηακ(ῶν).

0,028. (Α. Ε. 3061). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

438. — . . . . . ΕΙΤΩCΩΔΟΥΛ = [+ Κ(ύρι)ε βοήθ]ει τῶ σῶ δούλ(ω), περίξ διπλοῦ σταυροῦ διηνηθισμένου.

᾽Οπ. + ΝΙΚΗ—ΦΟΡΩΒ.—CΠΑΘ'Ε.—Τ'ΟΙΚΙ....—
ΘΑCΑ...—ΚΔ... = + *Νικηφόρω β(ασιλικῶ) <πρωτο>σπαθ(α-
ρίω) ἐπὶ τ(ῶν) οἰκ[ακῶν].....*

0,024. (Σ. Π. 1899-1900, I, 30). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—I' ἑκατονταε-
τηρίς.

439. — Διπλοῦς σταυρὸς διηνηθισμένος μετ' ἀκτίνων, ἔχων πέριξ
ἐπιγραφὴν ἐξίτηλον τὴν συνήθη *Κύριε βοήθει τῷ σῶ δούλω.*

᾽Οπ. .ΙΩΑ'CΠ — .ΘΑΡΗΟ — .Π.ΤΩΝ — .ΙΚΕΙΑ —
.Ω. = [+] *Ἰω(άννη) πρωτοσπ[α]θαρόω [καὶ ἐπ[ὶ] τῶν [ο]ἰκεια[κ]ῶ[ν].*

0,024. (Σ. Π. 1898-1899, ΚΔ', 7). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—I' ἑκατονταε
τηρίς.

440. — Ἐπιγραφὴ κολοβὴ πέριξ σταυροῦ ἰδιάζοντος σχήματος,
περιγεγραμμένου ὑπὸ λεπτῆς γραμμῆς, ἔχοντος ἀνά ἓν σφαιρίδιον εἰς
τὰ ἄκρα τῶν κεραιῶν καὶ διηνηθισμένου.

᾽Οπ. + ΝΙΚΗΤ,—.Α'CΠΑΘΚ,—ΕΠΙΤΩΝΟΙ—ΕΙΑΚΤΩ
—ΧΟΡΙΑΤ, = + *Νικήτ(α) [β(ασιλικῶ)] πρωτοσπαθ(αρίω) κ(αὶ) ἐπὶ
τῶν οἰ[κ]ειακ(ῶν) τῷ Χοριατ(η).*

0,024. (Α. Ε. 2849). Καλῆς διατηρήσεως. I—IA' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογ.)

441. — . . . . . CΩΔΟΝΛ. = [+ *Κ(ύριε β(οή)θ(ει) τῷ σῶ
δούλ[ω], πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως διηνηθισμένου
καὶ μετ' ἀκτίνων.*

᾽Οπ. + .ΕΟΔ—Ω..R.CΠ—ΑΘΑΡ,ΣΕΠΙ—ΤΟΝΒΚΙΑ
—ΚΟΝ = + [*Θ*]εοδώρω β(ασιλικῶ) πρωτοσπαθαρο(ίω) καὶ ἐπὶ τον
ὄνιακόν.

0,021. (Α. Ε. 2089). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—I' ἑκατονταετηρίς. Ἐδη-
μοσιεύθη πλημμελῶς ὑπὸ Schlumberger (Sigillographie σελ 557, 10).

442. — + ΚΕΡΟΗ. . . . . ΔΟΝΛΩ = + *Κ(ύριε βοή[θη] τῷ
σῶ δούλω, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.*

᾽Οπ. .ΜΙΧΑΗ—ΛΡ'CΠΑΘΑ—Ρ,ΚΑΝΔ'ΣΕ—ΠΙΓΩΝΒΚ
= [+] *Μιχαήλ β(ασιλικῶ) σπαθαρο(ο)κανδ(ιδάτω) καὶ ἐπὶ τῶν νκ(ιακῶν).*

0,026. (Α. Ε. 3139). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—I' ἑκατονταετηρίς.

443. — Ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος περίξ ἢ συνήθης (= *Κύριε βοήθει τῶ σῶ δούλω*). Προτομή κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ κεντητὴν ἔχοντος περιβολήν, τῆ δεξιᾷ φέροντος σιῆπτρον καὶ τῆ ἀριστερᾷ σφαῖραν (ἐξίτηλον).

᾽Οπ. + ΜΗ. — ΑΗΛΡ'Α'. — ΠΑΘΑΡ'Σ — ΕΠΙΤ,Υ. — ΗΑΚ = + *Μη[χ]αήλ β(ασιλικῶ) πρωτο[σ]παθαρο(ίω) καὶ ἐπὶ τ(ῶν) υ[κ]ηακ(ῶν)*.

0,020. (Α. Ε. 1990^Α). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Τῶν δξέων.

444. — + Κ... — ΤΩС... — ΛΕΟΝΤ. — СΠΑΘΑ. — ΚΡΙ... — RH... = + *Κ(ύρι) [ε β(οή)θ(ει)] τῶ σ[ῶ δούλ]ω Λέοντ(ι) σπαθα[ρ](ίω) κρι[τῆ τ(οῦ)] βή[λου]*.

᾽Οπ. ΕΖΑΚΤ — . ΙΣΜΓΚΟΥ — . ΑΤΩΡΙ — ΤΩΝΟΖΕ — . Ν = *ἐξάκ[τωρ]ι καὶ μ(ε)γ(άλω) κου[ρ]άτωρι τῶν δξέ[ω]*.

0,025. (Α. Ε. 949). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 483.

445. — Τύπος ἁγίου ἐφθαρμένος.

᾽Οπ. . . . — ΠΑΘΑΡ — . . ΚΟΝ — . . ΡΙΤΩΝ — . . ΕΩΝ = . . . — [σ]παθα[ρ(ίω)] κου[ρατο]ρι τῶν [δξέ]ων.

0,021. (Α Ε 2550). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

᾽Οστιάριοι.

446. — . ΚΕΡΟΗΘΕΙΤΩСΩΔΟΝΛΩ = [+] *Κ(ύρι)ε βοή-θει τῶ σῶ δούλω*, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων περίξ διπλοῦ σταυροῦ.

᾽Οπ. + ΠΕΤΡ—ΩΡ ΟСΤ, SĀ—ΒΕСТ, ΤΟΝ—ΦΙΛΟΧΡ, Δ — ΕСΠΟТ' = + *Πέτρω β(ασιλικῶ) ὀστι(αριῶ) καὶ πρωτοβέστ(η) τοῦ φιλοχρ(ίστου) δεσπότη(ου)*.

0,025. (Α. Ε. 2931). Ἀρίστης διατηρήσεως καὶ περ εἰς δύο τεθραυσμένον τεμάχια. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 134 (= Melanges σελ. 243).

447. — . . $\overline{\text{ΕΡΟ}}$ — . . ΕΙΤ . — . ΩΔΟ . — $\text{ΛΩ} = [+ K](\acute{\upsilon}\rho\iota)\epsilon$
 βο[ήθ]ει τ[ῶ σ]ῶ δο[ύ]λω.

᾽Οπ. $\overline{\text{ΙΩ}}$ — . CΤΗ — . $\text{ΡΗΩ} = \text{'Ιω}(\acute{\alpha}\nu\eta\eta)$ [δ]στη[α]ρήφ.

0,025. (Ε. Σ. 13173, 31). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

448. — + $\overline{\text{ΚΕΡΟ}}$ — ΗΘΕΙΤ . — . ΩΔΟΥΛ . = + $K(\acute{\upsilon}\rho\iota)\epsilon$
 βοήθει τ[ῶ σ]ῶ δούλω.

᾽Οπ. + ΑΛΗ — . CΤΗΑ — . $\text{ΗΩ} = + \text{'Αλῆ}$ (;) [δ]στηα[ρ]ήφ.

(Α. Ε. 2668). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Πατρίκιοι.

449. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν
 λέξεων τῶ σῶ δούλω ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

᾽Οπ. . CΕΡ . — ΙΩ . . . — ΡΙΚ . ΩS — T . . . . Η — . . . . =
 [+] Σερ[γ]ίω [πατ]ρικ[ί]ω καὶ τ[οποτ]η[ρητῆ].

(Α. Ε. 2536). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

450. — ᾽Ομοίως.

᾽Οπ. ΓΕΩΡ — ΓΙΩΠΑ — ΤΡΙ . ΗΩ — + = Γεωργίω πα
 τρι[κ]ήφ +

0,030. (Σ. Π. ᾽Ακαδ. ἔτος 1899-1900, 12). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ'
 ἑκατονταετηρίς.

451. — ᾽Ομοίως.

᾽Οπ. ΘΕΟΚΤ — . CΤΩΠΑ — $\text{ΤΡΙΚΙΩ} = \text{Θεοκτ[ί]στω πα}$
 τρικίω. ᾽Ανωθεν καὶ κάτωθεν ἀνὰ εἷς μικρὸς σταυρὸς διηνηθισμένους.

0,030. (᾽Ακαδ. ἔτος 1891-92, KZ' 462). ᾽Αρίστης διατηρήσεως. Θ'—Γ' ἑκα-
 τονταετηρίς.

452. — $\text{ΧΕΟΘΒΟΗΘΗ} = \text{X}(\rho\iota\sigma\tau)\acute{\epsilon}$ δ Θ(εὸς) βοήθη, κύκλωθεν
 μονογραφήματος ἀναλυομένου εἰς Πέτροφ.

᾽Οπ. + ΔΠΟ — VΠΑΤΩ — NΠΑΤΡΙ — $\text{ΚΙΩ} = + \text{'Από}$
 ὑπάτων πατρικίω.

0,024. (Α. Ε. 3043). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

453. — . . ΤΕ — . ΔΝΟΝ — ΠΑΤΡΙΚΙΟΝ = [+ Σ]τε[φ]άνου πατρικίου.

᾽Οπ. + ΔΟΝ — ΛΟΝΤΗΣ — ΘΕΟΤΟ — . . V = + δούλου τῆς Θεοτόκου.

0,026. (A. E. 3058). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρῆς.

454. — + ΑΘ — ΑΝΔ . — ΙΟΝ = + Ἀθανα[σ]ίου

᾽Οπ. . ΠΑ — . ΡΙΚ — . ΟΥ = [+] πα[τ]ρικ[ί]ου.

0,026. (A. E. 1310). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρῆς.

455. — Ἡ ὄψις αὕτη ὅλως ἐφθαρμένη.

᾽Οπ. ΘΡΟΠΟΥ — . IV . — ΝΑΠΑΤ — ΡΙ . ΙΩ = ... πατρικίου. Πιθανώτατα εἶναι γραφικὴ τις ῥῆσις ἐκ τῶν συνήθων. Ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων.

0,030. (A. E. 3247). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η — Θ' ἑκατονταετηρῆς.

456. — Μ — Θ. Προτομή κατενώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. ΘΚΕΡΘ — ΛΕΟΝΤΗ — ΠΑΤΡ . . Ι — . ΩΛΟΥΛΟΥ — Κ . = [+] Θεοτόκε β(οή)θ(ει) Δέοντη πατρ[ικ]ί(ω) [τ]ῷ Δουλούν[η].

0,018. (A. E. 2612). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρῆς. (Οἰκογενειακόν.)

457. — Ἡ Θεοτόκος ἰσταμένη κατ' ἐνώπιον, φέρουσα διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ βρέφος.

᾽Οπ. CK . . — ΠΑΝ . . — ΛΕΩΝ . — ΠΡΙΚ = Σκ[έπ](οις) πά[ρ]α γ[εν]ε Δέων[τ](α) πατρ[ικ]ί(ον). Τρίμ. ἰαμβ.

0,017. (A. E. 1979). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρῆς.

458. — + ΑΓ, ΝΙΚΟΛ . ΕΡΤΩCΩΔΟΥΛ, — + ἄγ(ιε) Νικόλ[α]ε β(οή)θ(ει) τῷ σῶ δούλ[ω], πέριξ. ΘΝΙ — ΚΟΛ, = ὁ ἄ(γιος) Νικό(λαος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον βραχέα ἔχοντος τὴν κόμην καὶ τὸ γένειον. Φέρει ὡς συνήθως φελώνιον καὶ

ὁμοφόριον καὶ τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ ἐνῶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

Ὅπ. ΜΙΧΑ — ΛΑΝΘΝΠ' — ΑΤΡΙΚ, R' — СΠΑΘ, Τ, — ΤΥΠΙΟΤ' = [+ Μιχαῖ]λ ἀνθνπ(άτω) [π'ατρικ(ίω) β(ασικῶ)] σπαθ(αρίω) τ(ῶ) [Σ]τυπιότ(η).

0,025. (Α. Ε. 2916). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 704. (Οἰκογενειακόν.)

459. — ΝΙ—ΚΟΛ. = [ὁ ἅγιος] Νικόλ(αος), κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἀποτετριμμένης.

Ὅπ. + ΚΕΡΘ — ΚΟΛΑ — ΠΑΤΡ — . . . . = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Νικολά[ω] πατρ[ικίω] (;)

0,016. (Α. Ε. 1978). Μετρίως διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

460. — . . . . Ν.ΚΟΛ, = [ὁ ἅγιος] Νικόλ(αος), κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἀποτετριμμένης.

Ὅπ. + ΚΕ. . . — ΑΝ. . . . — ΑΤΡ. . . . — . . . . = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Ἀν. . . [π]ατρ[ικίω]. . . . .

0,624. (Α. Ε. 2693). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

461. — . . Ε — ΩΡΓΙΟ = [ὁ ἅγιος] Γ'εώργιο(ς), κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, τῇ δεξιᾷ φέροντος δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

Ὅπ. ΚΩΝC — ΤΑΝΤ, ΔΟ — ΜΕCΤ, ΤS — ΠΑΤΡΙ = Κωνσταντ(ίνος) δομέστικος . καὶ πατρι(κιος).

0,023. (Ε Σ. 13173, 42). Καλῆς διατηρήσεως Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

462. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δόρυ καὶ ἀσπίδα. Ἡ ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

Ὅπ. + ΚΕΡ, Θ, — ΤΩCΩΔΟΥ — ΩΝΠΡΙ — ΩΘΕΟΔ — ΡΚΑΝ = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δού(λω) [Κ]ων(σταντίνω) πατρ(ικίω) [τ]ῶ Θεοδ[ω]ροκάν(ω).

0,029. (Α. Ε. 2996). Μετρίως διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς (Οἰκογενειακόν.) Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 140 (= Melanges σελ. 250).

463. — Δύο ἄγιοι κατ' ἐνώπιον ἰστάμενοι μετὰ βραχέων χιτώνων, θωράκων καὶ χλαμύδων, ὧν ὁ μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ ἔχει ἀγένειον πρόσωπον ὁ δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ φέρει πώγωνα. Τῆ δεξιᾷ ἀμφοτέροι φέρουσι δόρατα, τῆ δ' ἀριστερᾷ ὁ μὲν ξίφος ὁ δὲ πιθανῶς ἀσπίδα (ἐξίτηλον).

ῬΟπ. . ΓΡΑΦ — ΦΡΑΓΙΣ — ΤΥΛΙΑΝ — ΠΙΤΟΥΡ —
 . . = [+] Γραφ(ὰς) [σ]φραγίζ(ω) [Σ]τυλιαν(οῦ) [π](α)ρι(κίον) τοῦ
 Β. . .

0,021. (Α. Ε. 3070). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

464. — Μ - Χ = Μ(ι)χ(αήλ), ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ φέροντος ὡς συνήθως σκῆπτρον καὶ σφαῖραν.

ῬΟπ. + — ΛΟΓΟΥΣ — ΣΦΡΑΓΙΣ — ΕΝΧΙ — ΠΑ . . ΙΚ
 -- ΟΥ = + Λόγους σφραγίζ(ω) . . . . . πα[τρ]ικ(ί)ου.

0,019 Α. Ε. 1967). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

465. — ΟΠΑΝ — ΤΕΛΕ . . = ὁ ἄ(γιος) Παντελε[ήμ]ων, κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγένειον ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμην οὐλήν κατερχομένην πρὸς τοὺς κροτάφους. Ἡ περιβολὴ αὐτοῦ εἶναι ἢ συνήθης.

ῬΟπ. + ΑΘΛΗ — ΤΑΠΑΤΡΙΚ — ΟΝΑΝΔΡΕ — ΑΝΣ . . —
 ΠΟΙΣ = + Ἀθλητὰ πατρίκ(ι)ον Ἀνδρέαν σ[κ]έ[π]οις. Τρίμ. ἱαμβ.

0,016. (Ε. Σ. 13173, 58). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

466. — ΟΠΑΝ — ΤΛΕΜ = ὁ ἄ(γιος) Παν(ε)λε(ή)μ(ων), κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, οὐλήν ἔχοντος κόμην καὶ ἀγένειον πρόσωπον.

ῬΟπ. . ΚΕΡΘ, — . . ΠΡΙΤΟ — ΑΜΟΡΙ — ΑΝΟ = + Κ(ύρι)ε
 β(οή)θ(ει) π(α)ρι(κίω) τὸ Ἀμοριανό.

0,016. (Α. Ε. 66). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογενειακόν.)

Πραγματευταί.

467. — ΚΕΡΟΗΘΙΤΩCΩΔ. . . = [+] *K(ύρι)ε βοήθι τῶ σῶ δ[ούλ](ω)*, περίξ διπλοῦ σταυροῦ διηνηθισμένου ἐπὶ βάσεως.

Ὅπ. + CT — ΕΦΑΝ — ΠΡΑΓΜ — ΑΤ, V = + *Στεφάν(ω) πραγμα(ε)ν(τῆ)*.

0,022. (E. Σ. 13122a). Καλῆς διατηρήσεως. Θ' — Γ' ἑκατονταετηρίς.

468. — Ὅμοίως, ἀλλ' ἢ ἐπιγραφὴ ἐν διπλῶ κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. + ΓΕ — ΟΡΓΗΟ — ΚΟΚΙΝ. — ΠΡΑΓ. . — ΤΕΝ. = + *Γεοργήο Κοκίν(ω) πραγμ[α]τευ[τ](ῆ)*.

0,029. (A. E. 611). Καλῆς διατηρήσεως. Θ' — Γ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογεν.)

469. — + ΚΕΡΟΗΘΤΩCΩΔΟΝΛ = + *K(ύρι)ε βοήθ(ει) τῶ σῶ δούλ(ω)*, ἐν διπλῶ κύκλῳ σφαιριδίων περίξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον (μαφόριον).

Ὅπ. + ΘΕΟ — ΦΥΛΑΚΤ — ΩΠΡΑΓΜ — ΑΤΕΝΤ — ΗΝ = + *Θεοφυλάκτω πραγματευτήν* (sic).

0,022. (E. Σ. 13122). Καλῆς διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Πρεπόσιτοι.

470. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.

Ὅπ. . . ΕΡΘ — ΩΠΡΕ — ΟCIT — Ω = [+] *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [Γ]ω(άννη) πρε[π]οσίτω*.

0,016. (A. E. 2845). Μετρίας διατηρήσεως. Γ' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Πριμικήριοι.

471. — Διπλοῦς σταυρὸς ἐπὶ βάσεως διηνηθισμένος ἔχων ἐν τῶ μέσῳ τῶν κάτω κεραίων Χ ἐν εἴδει ἀκτίνων, περίξ δὲ ἐπιγραφὴν ἐξίτηλον.

Ὅπ. . ΚΕΡ. — . ΩCΩΔ. . — ΙΩΠΡΗ — ΜΙΚΗΡ — ΗΩ = + *K(ύρι)ε β(οή)[θ](ει) [τ]ῶ σῶ δ[ού](λω) Ἰω(άννη) πρημικήρω*.

0,021. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 31). Μετρίας διατηρήσεως. Θ' — Γ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 183.

472. — + ΚΕ . . . . . ΔΟΝΛ' = + Κ(ύρι)ε [βοήθ(ει) τῶ σῶ]
 δούλ(ω), πέριξ σταυροῦ διπλοῦ ἔχοντος ἀκτίνας εἰς τὸ κέντρον τῶν
 κεραιῶν καὶ περιβαλομένου ὑπὸ βλαστοειδῶν κοσμημάτων.

*Οπ. . ΕΠΙΦ. — ΝΙΩ ΠΡΙΜ. — . ΡΙΩ SR' C Π — ΑΘΕ ΠΙ
 ΤΟΥΘ C — . V ΛΛΙΤ V — . ΙΤ . Ν = [+] 'Επιφ[α]ρίω προμ[ικη]ρίω
 καὶ β(ασιλικῶ) σπαθ(αρίω) ἐπὶ τοῦ . . . . .

0,021. (Ε. Σ. 13173, 32). Μετρίας διατηρήσεως. Θ — Ι' ἑκατονταετηρίς.

473. — Κεφαλὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου τινος βραχὺ ἔχοντος γένειον.
 Πέριξ ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος . . . ROHΘEI . . . . . = [+ Κ(ύρι)ε]
 [τῶ σῶ δούλ(ω)].

*Οπ. + ΚΩ Ν — . ANΤ. — . ΠΡΙΜ — . ΚΗΡΙ. = + Κων-
 [στ]αντ[ίν](ω) προμ[ικη]ρί[ω].

0,020. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900, I, 60). Μετρίας διατηρήσεως.
 Ι' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

474. — ΘΓΕ — ΩΡΓ . . . = ὁ ἄ(γιος) Γεώργ[ιος], κιονηδὸν ἑκα-
 τέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει στάσει καὶ
 περιβολῇ.

*Οπ. CΦΡΑ — ΓΙCΘΩ — ΜΑΠΡΙ — ΤΟΝΑΡΤΑ — RAN EI
 — ΟΥ = Σφραγὶς Θεωμᾶ προ(μικηρίου) τοῦ Ἀρταβανείου.

0,014. (Ε. Σ. 13058). Καλῆς διατηρήσεως. Ι' — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκο-
 γενειακόν.)

475. — ΜΗΡ — ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατει-
 νούσης χεῖρας ἱκέτιδας, φερούσης δ' ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος ἐν
 δίσκῳ.

*Οπ. ΔΕCΠΙΝΑ — † ROHΘΕΙΘΕΟ — ΔΟΡΟΝΑ̂Α̂Ε —
 ΔΡΟΝΤΟΝ — ΑΝΤΙΟΧΙ — Τ = Δέσπινα βοήθει Θεόδορον πρω-
 τοπρόεδρον τὸν Ἀντιοχί(ην).

0,021. (Α. Ε. 2629). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ' — ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰ-
 κογεν.) Schlumberger, Rev ét. grecq. 1889 σελ. 257 (= Melanges Α' σελ. 212).
 Πρβλ. Sigillographie σελ. 217.

Πρωτοπρόεδροι.

476. — + ΚΕΡ, Θ, — ΤΩCΩ ΔΟΥΥΛ — Γ. ΩΡΓΙ — Ω =
+ Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῶ σῶ δούλ(ω) Γ[ε]ωργίω.

᾽Οπ. $\widehat{ΑΑ}ΕΔΡΩ — ΤΩΚΙΡΝΡ — ΡΑΙΩΤ — Η =$ πρωτο-
προέδρω τῶ Κιβυρραιώτη.

0,024. (Α. Ε. 3055). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογ.)

477. — . ΚΕΡΟ—ΗΘ. ΩΝ—CΤΑΝΤΙ—ΝΩ = [+] Κ(ύ-
ρι)ε βοήθ[η Κ]ωνσταντίνω.

᾽Οπ. ΠΡΩΤΟ—ΠΡΟΕΔΡΩ—ΤΩΔΟΝ—ΚΑ = πρωτο-
προέδρω τῶ Δούκα.

0,023. (Α. Ε. 3026). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογ.)

478. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ
βρέφους ἐν δίσκῳ.

᾽Οπ. . . . ΑΦΑC — CΦΡΑΓΙ . . . . Κ . . . — . S $\widehat{Α}$ ΕΔΡ =
[+ Γρ]αφὰς σφραγί[ζω] . . . . καὶ προέδρον.

0,024. (Σ Π. 1889-1900 I, 39). ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη
ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Εφημ τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 184, ἔνθα
διορθωτέα ἠδῶπισθεν ἐπιγραφὴ κακῶς ἐκεῖ ἀναγνωσθεῖσα.

479. — $\overline{[ΜΗΡ]}$ — $\overline{ΘV}$. Ἡ Θεοτόκος ἰσταμένη κατ' ἐνώπιον κλίνουσα
ἠρέμα πρὸς δεξιὰν καὶ βασιάζουσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέ-
φος, ἐνῶ τὴν δεξιὰν φέρει πρὸς τὸ στήθος. Τὸ βρέφος εἶναι γυμνὸν
καὶ περιπύσσεται τὴν μητέρα αὐτοῦ. Ἡ εἰκὼν διὰ τὴν τεχνικὴν ἐπε-
ξεργασίαν εἶναι πολύτιμος ἀγιογραφικὸς τύπος.

᾽Οπ. + ΧΡ . . . . — CΩΜΑΘ . . . — . ΩΝΩCΟ . . —
CΗΘΕΟ . . . — . ΟCΣΛΟ . . . — ΠΑ . . . — ΠΡΟΕΔ . . . —
. ΙΩ . . . .

0,030. (Ε. Σ. 13173, 94). Ἐλλείπει κατὰ τὸ ἐν τρίτον. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταε-
τηρίς.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΑ

Περὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι περιοδικῷ δημοσιευθείσης ὑπ' ἐμοῦ ἔκτενου ἐρμηνείας τῶν μνημείων τοῦ Ἐλευσινιακοῦ κύκλου (τόμ. Δ', σελ. 171-191 καὶ 233-516), ἥτις εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ βραβευθῇ ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις Association pour l'encouragement des Etudes Grecques, πολλὰι μέχρι τοῦδε παρὰ διαφόρων ἀλλοδαπῶν ἐδημοσιεύθησαν εὐμενεῖς κρίσεις, ὧν τελευταία εἶναι ἡ τοῦ ἐν Giessen ἀρχαιολόγου B. Sauer¹.

Ὁ σοφὸς οὗτος κρίνει μὲν λίαν εὐμενῶς ἐν γένει τὸ ἔργον λέγων ὅτι εἶναι eine erfreuliche Förderung auf diesem nicht ohne Gefahr zu beschreitenden Gebiete καὶ παραδέχεται ὡς ὀρθὰς τὰς ἐρμηνείας ἐπὶ τὰ τοῦλάχιστον τῶν δώδεκα τούτων μνημείων, οὐχ ἤττον ὅμως περὶ τῶν λοιπῶν, ἰδίως τριῶν, ὡς καὶ περὶ τινῶν λεπτομερειῶν τῶν πρώτων, ἔχει διαφόρους γνώμας. Περὶ τῶν γνωμῶν τούτων — τοῦλάχιστον ἐκείνων ἄς μετ' ἐπιχειρημάτων καὶ οὐχὶ ὡς ἀπὸ τρίποδος ἐκφέρει — ἀντιλέγω ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς.

Τὴν ἐρμηνείαν ἡμῶν τοῦ Ἐλευσινιακοῦ πίνακος, ἣν ἤδη ἐπεχείρησε νὰ διαμφισθηθῆσθαι ὁ κ. Σκιας, πρὸς δὲ ὅμως ἀντεπιπομεν ἐνταῦθα (τόμ. Ε', σελ. 135-148) τὰ δέοντα, θεωρεῖ ὁ κ. Sauer ὡς καθ' ὅλα ὀρθὴν καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν ἔτι τὸν ταυτισμὸν τῆς ἀφιερωτάσης αὐτὸν Νιτνίου πρὸς τὴν ἐκ Σάμου ἑταῖραν Νάντιον. Μόνον ἡς πρὸς τὰς λεπτομερείας ἀντιλέγει ὅτι ὁ ἐν τῇ κάτω σκηνῇ μυσταγωγὸς νεανίας δὲν εἶναι θνητὸς «seiner Grösse wegen». Ἄλλ' ἂν ὁ κ. Sauer εὐαρεστηθῇ νὰ παραβῆλῃ τὸ μέγεθος τοῦ νεανίου τούτου πρὸς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ σκηνῇ μόνῃν θεῶν, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ δευτέρα εἶναι σχεδὸν διπλασία τὸ μέγεθος, ὅπερ ἀποδεικνύει σαφῶς ὅτι θνητὸς ὁ μυσταγωγός. Ἐπίσης τὸν ἐν τῇ ἄνω σκηνῇ παῖδα δὲν παραδέχεται ὡς τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀριστερᾷ γωνίᾳ τοῦ αἰετώματος κατακείμενον παῖδα, ἀλλὰ θεωρεῖ ὡς ἀπλοῦν θεατὴν (Zuschauer). Ἀντιπαρτηρὸς ὅμως ὅτι οὐχὶ μόνον τὰ χαρακτηριστικά, ἢ ἡλικία καὶ τὸ ἐνδύμα ἀμφοτέρων ταυτίζονται, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ φορήματα αὐτῶν (στέφανος, οἰνοχόη καὶ ὀδοιπορικὴ βράβδος). Πῶς δὲ εἶναι θεατὴς τῆς σκηνῆς, ἀφοῦ ἐπιδεικτικῶς στρέφει τὰ νῦτα αὐτῆ οὐδὲ τὸ παράπαν περὶ αὐτῆς φροντίζων; Τέλος τοὺς ὑπὸ τὸ αἰετώμα καλῶδους δὲν παραδέχεται ὡς τοιοῦτους, ἀλλ' ὡς Scheiben oder schildförmigen Zieraten, ἐνῶ οὐχὶ τοιοῦτὸν τὸ σχῆμα ἀλλ' ἀσφαλῶς καλαθοειδῆς ἔχουσιν, ἥτοι καλῶδων μετὰ τοῦ στομίου πρὸς τὰ ἔξω ἐστραμμένον. Τίνα δὲ λόγον ἔχουσιν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ οἱ δημητριακοὶ καλάθοι, διδάσκει τὸ τῶν Προπυλαίων τῆς Ἐλευσίνος ἀρχιτεκτονικὸν παράδειγμα, ἐνῶ τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα βλέπει ὁ κ. Sauer, εἶναι τόσον ὀλίγον μεμαρτυρημένα ἐν Ἐλευσίνι ὅσον καὶ αἱ πανσέληνοι τοῦ κ. Σκιας.

Ὡς καθ' ὅλα ὀρθὴν (sehr einleuchtend) παραδέχεται ὁ S. τὴν ἐρμηνείαν τῆς εἰκόνης τοῦ ἀγγείου Pourtales. Παρατηρεῖ μόνον ὅτι δὲν χωρίζω ἐκεῖ ἔνθα δεῖ τοὺς δύο ναοὺς τῆς εἰκόνης, λησμονῶν ὅτι ὁ ὑπ' ἐμοῦ προταθεὶς χωρισμὸς ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ τῶν κίωνων ὑψουμένης κορυφῆς τοῦ λόφου τῆς Ἄγρας.

Ὁρθὴν ἐπίσης καὶ ἀβίαστον θεωρεῖ τὴν ἐρμηνείαν τῆς ἑτέρας τῶν εἰκόνων τῆς περιφύμου ἐκ Παντικαπαίου πελίκης. Εὐρίσκει ὅμως ὅτι δὲν δικαιολογῶ ἐπαρκῶς τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εἰκόνης δις παρουσίαν τῆς Δήμητρος, ἔστω καὶ ὑπὸ δύο διαφόρους ἰδιότητας παρισταμένης. Ἀλλὰ τότε ἀπορῶ πῶς κατωτέρω παραδέχεται αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Sauer ὅτι ὀρθῶς ἀνεγνώρισα δις τὴν αὐτὴν Δήμητρα — ὡς τὴν Ἐλευσινίαν — ἐν τῷ Ἄστει — ἐπὶ τοῦ ἐκ Κύμης ἀγγείου. Παράδοξον φαίνεται ἐπίσης αὐτῷ πῶς δέχομαι ὅτι τὴν ἀποκαλύπτουσαν τὰ μυστήρια Δήμητρα ἢ Κόρην δηλοῖ ἢ ἄλλως ἀκατανόητος καὶ ἀπαρδειγματιστος ἀποκάλυψις τῶν μυστῶν τῶν σεμνῶν τούτων θεῶν. Δυστυχῶς οὐδὲν τῶν ὧσων ἔχω δύναμαι νὰ ἀντιπαρτηρήσω, διότι ὁ κ. S. ἐκφέρει τὴν ἀπορίαν αὐτοῦ χωρὶς νὰ δικαιολογῇ αὐτὴν δι' οἰοδῆποτε ἄλλου ἐπιχειρήματος ἢ ἐνὸς θαυμαστικοῦ σημείου.

Ἄτυχῃ θεωρεῖ τὴν ὅλην ἐρμηνείαν τῆς ἑτέρας τῶν ὕψων τῆς αὐτῆς πελίκης, ἂν καὶ οὐδεὶσαν συμμερίζεται τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀποκροσθεισῶν τριῶν ἀρχαιότερων γνωμῶν, λέγων ὅτι ἡ ἀγγειογραφία αὕτη θὰ παραμείνῃ «ein schönes Rätsel». Σημειῶ ὅμως τὰ ἑξῆς. Πρῶτον ὅτι πρόκειται περὶ παραστάσεως ἐκ τοῦ Ἐλευσινιακοῦ μυστικοῦ κύκλου, ὑποδεικνύει ἤδη τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἑτέρα τῶν ἀγγειογραφιῶν τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου ἀναφέρεται, καθ' ἃ καὶ ὁ S. παρεδέχθη, εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον. Δεύτερον ὅτι ἡ πέτρα ἐφ' ἧς ὁ Ἐρωμῆς θέτει τὸν πῶδα πρὸ τοῦ σπηλαίου μαρτυρεῖ σαφέστατα², ὅτι ἡ σκηνὴ συμβαίνει πρὸ χθονίας πύλης Ἄδου, οἷα ἀκριβῶς ἦτο τὸ Καταβάσιον τῆς Ἐλευσίνος. Τρίτον ὅτι ὁ σάκκος τῶν ἱερῶν

1. Berliner Philologische Wochenschrift 1903, N° 45 (7 November) S. 1421-27.

2. Π6λ. Σβορώνου *Τὸ ἐν Αθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον*, σελ. 55-65, ἀρ. 23.

στηρίζεται ἐπὶ τῆς παραλλήλου παραστάσεως τοῦ ἐξ Ἄγρας μεγάλου ἀναγλύφου, ὅπερ δυστυχῶς παρέρχεται ἐν σιγῇ ὁ κ. Sauer. Τέταρτον ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἀσκληπιῦ, ἥτις τόσον ἐξένισε τὸν S., βεβαιούται λαμπρῶς ὑπὸ τοῦ προκείμενου ὄψεως πρὸ τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ θεοῦ θρήνου, ὄψεως δὲ παραδόξως οὐδεὶς μέχρι τοῦδε εἶδεν καὶ ἐγὼ αὐτὸς δὲν ἀντελήφθην, πάντως ἕνεκα τῆς momentane Verblendung ἐκείνης, ἣν πᾶν ὀρθῶς μοι ἀποδίδει ὁ κ. S. Πέμπτον ὅτι ungewöhlich δὲν εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ τῶν Ἐπιδαυρίων τελετῶν τῶν μυστηρίων τὸ σκήπτρον, ἀφ' οὗ αὐτὸ τὸ ἐν Ἐπιδαύρῳ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τοῦ θεοῦ φέρει τοιοῦτον, ὡς διδάσκουσι τὰ νομίματα τοῦ Γ' ἡδὴ αἰῶνος π. Χ.

Τῆς παρουσίας τοῦ Ἀσκληπιῦ βεβαιουμένης οὕτως ὑπὸ τοῦ ὄψεως, ὅχι μόνον ἡ ἐρμηνεία ἡμῶν κυροῦται, ἀποκλειομένων ὀριστικῶς πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε προταθεισῶν, ἀλλὰ στεροῦνται — νομίζω — τῆς κυρίας βάσεως αὐτῶν καὶ αἱ ἀντροψεῖς τοῦ κ. S. ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τῆς ἐτέρας τῶν ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος πομπῶν. Λίγων δὲ βεβαίως δὲν ὠνόμασα, ὡς ἐκ παραδρομῆς σημειοῖ ὁ S., ἀλλὰ πῦνον τὸ κέρχονυμα ὅπερ κρατεῖ ἡ ἐτέρα τῶν τὰ ἱερά φεροῦσῶν παρθένων. Βεβαίως δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀποβάλωσιν ἀμέσως ἢ ἀρχαιολογίῳ τὴν ἀπ' αἰῶνων ἡδὴ ριζωθεῖσαν γνώμην περὶ μίαν καὶ μόνην, τὴν τῶν Παναθηναίων, πομπὴν εἰκονίζει ἡ ζωοφόρος τοῦ Παρθενῶνος. Θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς, καὶ χρειάζεται μεγάλη καὶ ἀπροκατάληπτος προσοχὴ πρὸς ὅσα καὶ μόνα βλεπούσιν οἱ ὀφθαλμοί, ἵνα πάντες πεισθῶσιν ὅτι πρόκειται περὶ δύο ἐντελῶς καὶ σαφῶς κεχωρισμένων πομπῶν. Ὁ δὲ φίλος S., ὅστις πολλὰς μοι δίδει σοφὰ συμβουλὰς, ἅς μοι ἐπιτρέψῃ νὰ συμβουλευθῶ καὶ ἐγὼ αὐτῶ νὰ θέσῃ ἐπὶ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἀνεπτυγμένην πρὸ αὐτοῦ σύμπασαν τὴν ζωοφόρον τοῦ Παρθενῶνος, νὰ μελετήσῃ δὲ αὐτὴν ὁδηγὸν ἔχων οὐχὶ τὴν ἰσχύουσαν προκατάληψιν ἀλλὰ μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Τότε καὶ μόνον θὰ δυνηθῇ νὰ κρίνῃ, ἂν πρόκειται περὶ μίας ἢ δύο πομπῶν, τίνες αὐταὶ καὶ εἰς τίνα σημεία χωρίζονται.

Τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἐξ Ἄγρας μεγάλου καὶ σπουδαιότατου ἀναγλύφου παρέρχεται ἄκριτον ὡς ἀλίαν προβληματικὴν», ἀποφεύγει δ' οὕτως εὐχρῆς νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τοῦ σάκκου τῶν ἱερῶν, ὃν φέρει ἡ Νίκη, σάκκου ἀπαρallάκτου πρὸς ἐκείνον, ὅστις παραδίδεται ἐν τῇ ἀγγειογραφίᾳ τῆς ἐκ Παντικαπαίου Ἐλευσινιακῆς πέλκῃς.

Μ' ἐκπλήσσει δὲ αὐτόχρημα τὸ πάθημα τοῦ κ. S. ὡς πρὸς τὰς παραστάσεις τῆς ἐκ Ῥόδου ὑδρίας. Ἐκεῖνα ἄτινα πολεμεῖ κυρίως, ἡ κλεῖς ἐν τῇ χειρὶ τῆς Προφυλαίας Ἀρτέμιδος καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ τῆς Ἰσταμένης θεᾶς — ἥτις ἐπομένως ἀσφαλῶς εἶναι ἡ Ἀθηναῖα — ἐβεβαιώθησαν ἡδὴ ὡς ὀρθὰ διὰ τῆς μεταγενεστέρως ἐξετάσεως αὐτοῦ τοῦ μνημείου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ συμπατριῶτου τοῦ κ. Sauer (Watzinger), παρακληθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἐτέρου γερμανοῦ ἀρχαιολογίου (Thiersch). Φαίνεται δυστυχῶς ὅτι ὁ κ. S. δὲν ἀνέγνωσε τὴν περὶ τούτου ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι (511) τῆς μελέτης ἡμῶν προσθήκην. Τίνα δὲ σημασίαν ἢ λόγον δύναται νὰ ἔχῃ *μιβώτιον* (!) ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ Ἐρμοῦ, ἐμοὶ εἶναι ἐντελῶς ἀκατανόητον, ἐνῶ τὸ κατὰ τὴν ἐμὴν ἐρμηνείαν φεῶρ μαντρειῖται ὑπὸ τῆς παραστάσεως τοῦ σαρόδνουσος τῶν Παρισίων, οὗ τὴν ἐμὴν ἐρμηνείαν παρεδέχθη ὡς ὀρθὴν αὐτὸς ὁ Sauer.

Τοῦ ἐκ Κύμης θαυμασιῦ ἀγγείου τὴν ἐρμηνείαν ἡμῶν παραδέχεται ὁ κ. S. ἀνεπιφυλάκτως ὡς ὀρθὴν, καὶ αὐτὰς δὲ τὰς περὶ τῆς τοπογραφίας τοῦ Ἐλευσινίου, τῆς Πνυκὸς καὶ τοῦ Θεσομοροεῖου θεωρεῖ ὡς μεγάλης προσοχῆς ἀξίας, ἂν καὶ δὲν ἐξετάζει αὐτὰς εἰδικώτερον.

Περὶ τῶν ἐρμηνειῶν τῶν δύο ὑδριῶν (τῆς ἐκ Κρήτης καὶ τῆς ἐκ τῆς συλλογῆς Tyskiewitsch) παραδέχεται ὅτι αἱ θεμελιώδεις ἡμῶν ιδέαι εἶναι ὀρθαί, ἀλλ' ὅτι ἐπεβαρούναμα ταύτας δι' ὅλους καταπληκτικῶν ὑποθέσεων. Δυστυχῶς δὲν λέγει συγχρόνως καὶ εἰς τί συνίσταται τὸ καταπληκτικόν, ἵνα δυνηθῶ νὰ φωτισθῶ ἢ νὰ ἀπαντήσω τι πρὸς δικαιολογίαν ἢ ὑποστήριξιν τῶν φεγομένων. Οὕτως εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ ἐμμένω εἰς τὰς γνώμας μου.

Τέλος ὁ κ. Sauer παραδέχεται ὡς καθ' ὁλοκληρίαν ὀρθὰς τὰς ἐρμηνείας τοῦ σαρόδνουσος τῶν Παρισίων, τῆς μαρμαρίνης ἐκ Ῥώμης κάλπης καὶ τοῦ μεγάλου ἐξ Ἐλευσίνος ἀναγλύφου τοῦ Λακρατείδου, δεχόμενος καὶ αὐτὴν τὴν ταύτισιν τοῦ θεοῦ καὶ θεᾶς πρὸς τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ τὴν Ὑγιαν.

Θὰ ἦμην βεβαίως λίαν δύσκολος ἂν δὲν ἠυχαριστούμην ἐκ τοῦ ὄλου τῆς κρίσεως ἀνδρὸς παραδεχομένου ἀνεπιφυλάκτως ὅτι ὀρθῶς ἠρμηνεία ἐπέτ' οὐλάχιστον τῶν δώδεκα τούτων μνημείων τῶν ὄντων, ὡς αὐτὸς λέγει, zumeist rätselvolle und viel umstrittene, διαφωνούντος δὲ κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τριῶν μόνων ἐξ αὐτῶν. Ἄλλ' ἂν ἀντεπιπὼ τ' ἀνωτέρω, τοῦτο ἐγένετο ὅχι διότι φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπατώμαι, ἀλλὰ μόνον διότι ἐνόμισα ὅτι τὰ προταθέντα ἐπιχειρήματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν ἔδει νὰ στηριχθῇ ἡ ἀμφισβήτησις τινῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. S. ἐπιχρισνομένων γυμνῶν μου.

I. N. Σερῶνος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ 6' ΤΟΜΟΥ

TABLE DES MATIÈRES

CONTENUES DANS LE

JOURNAL INTERNATIONAL D'ARCHÉOLOGIE NUMISMATIQUE

TOME SIXIÈME

1903

MÉMOIRES ET DISSERTATIONS

	Pages
H. B. EARLE FOX, Colonia Laus Julia Corinthus (<i>Plate I</i>)	5— 16
J. ROUVIER, Numismatique des villes de la Phé- nicie (suite). <i>Tripolis</i> . (<i>Planches II et III</i>)	17— 46
G. MACDONALD, A new Syrian era	47— 48
K. M. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Βυζαντινὰ μολυβδόβουλλα ἐν τῷ Ἑθν. Νομισμ. Μουσείῳ Ἀθηνῶν (συνέχεια)	49— 88
G. DATTARI, Notes inédites de V. Langlois à l'ou- vrage de J. F. Tôchon d'Annecy, Re- cherches historiques et géographiques sur les médailles des Nomes ou préfec- tures de l'Égypte	89—114
ΣΤ. Α. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες ἐκ Κρή- της (<i>Planches IV, V, VI et 4 vignettes</i>)	115—139
A. J. B. WACE, An unpublished Pergamene tetra- drachm (<i>Plate VII</i>)	140—148
I. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ Ὁ ἀρχαιολογικὸς θησαυρὸς τῶν Ἀντι- κυθήρων (<i>Planches VIII, IX, X et 19 vi- gnettes</i>)	149—172

C. REGLING, Lebedos-Ptolemaïs	173—175
ΣΤ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗ Προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον: Στέμματα- Κληῖδες-Ὀμφαλός	176
Ι. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Νομισματικὴ συλλογὴ Δημητρίου Π. Μαυρομυχάλη (<i>Planches</i> XI, XII, XIII, XIV, XVI et XVII)	177—268
J. ROUVIER, Numismatique des villes de la Phé- nicie (suite). <i>Tyr.</i> (<i>Planches</i> XVIII et XIX)	269—332
Κ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Βυζαντινὰ μολυβδόβουλλα ἐν τῷ Ἐθν. Νομισμ. Μουσείῳ Ἀθηνῶν (συνέχεια).	333—364
Ι. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Ἐλευσινιακά	365—366
Table des matières	367—368

GETTY CENTER LIBRARY

3 3125 00692 6659

